

អត្ថបទបន្ទាប់

ច្បាប់សំខាន់ៗសម្រាប់អ្នកមូស្លីម

www.tafseer.info

សេចក្តីផ្តើម

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

សេចក្តីសរសើរទាំងឡាយសម្រាប់អល់ឡោះជាម្ចាស់។ សូមសិរីសួស្តីកើតមានដល់ចៅហ្វាយរបស់យើង ណាពីរបស់យើង សំណព្វចិត្តរបស់យើង ជាវិស្វលុលឡោះរបស់

អល់ឡោះ។

បងប្អូនមូស្លីមប្រុសស្រីជាទីគោរព! ចូរជ្រាបចុះថា ចាំបាច់លើយើងទាំងអស់គ្នា ត្រូវសិក្សាស្វែងយល់អំពីបួនប្រការ៖

ប្រការ១ ចំណេះវិជ្ជា៖ គឺការស្គាល់អល់ឡោះ ស្គាល់វិស្វលុលឡោះ ស្គាល់សាសនាឥស្លាម។ ពីព្រោះគេមិនអនុញ្ញាតឱ្យគោរពសក្ការៈចំពោះអល់ឡោះដោយគ្មានចំណេះវិជ្ជានោះទេ។ បើសិនជានរណាម្នាក់ធ្វើដូច្នោះគឺវាសនារបស់គេនឹងត្រូវវង្វែងផ្លូវ។ ពិតណាស់ គេដូចជាពួកគ្រីស្ទានដែរទាក់ទងនឹងរឿងនេះ។

ប្រការ២ ការអនុវត្ត៖ នរណាមានជំនឿវិជ្ជា ហើយមិនអនុវត្តតាមទេនោះ អ្នកនោះប្រៀបដូចជាពួកជិហ្វ (យ៉ាហ្វិត)។ ពីព្រោះពួកគេដឹង តែពួកគេមិនអនុវត្តតាម។ អំពីល្បិចកលរបស់បិសាចស្វែហ្គនគឺពង្វក់មនុស្សឱ្យព្រាត់ចាកពីចំណេះវិជ្ជា។ វាល្អដូចមនុស្សថា ខ្លួនគេត្រូវ

អល់ឡោះលើកលែងដោយសារភាពល្ងង់ខ្លៅរបស់ខ្លួន។ គេមិនដឹងថា អ្នកដែលមានលទ្ធភាពរៀន ហើយមិនរៀននោះគឺគ្មានលេសអ្វីដោះសារនោះទេ។ នេះគឺជាឧបាយកលរបស់សាសន៍ណាពីណ្ឌសខណៈដែលពួកគេ

﴿جَعَلُوا أَوْلِيَاءَهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ មានន័យថា៖ «ពួកគេយកម្រាមដែរបស់ពួកគេញ៉កត្រចៀក ហើយយកប្រណាត់គ្របខ្លួនរបស់ពួកគេ»។ ដើម្បីកុំឱ្យមានលេសលើពួកគេ។

ប្រការ៣ ការអំពាវនាវ៖ ដោយសារពួកអ្នកប្រាជ្ញចេះដឹងនិងពួកអ្នកអំពាវនាវគឺជាអ្នកទទួលកេរដំណែលពីពួកណាពី។ ពិតណាស់ អល់ឡោះជាម្ចាស់បានដាក់ផ្តាសាចំពោះអំបូរ អ៊ីស្រាអែលដោយសារពួកគេ

﴿كَاؤُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرِ فَعْلُوهُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ មានន័យថា៖ «ពួកគេមិនហាមឃាត់គ្នាពីអំពើអាក្រក់ដែលពួកគេបានធ្វើ។ អាក្រក់ជាទីបំផុតនូវអ្វីដែលពួកគេបានប្រព្រឹត្ត»។

ការបង្រៀនគឺជាតព្វកិច្ចរួម បើសិនជាមាននរណាម្នាក់អនុវត្តគឺគ្រប់គ្រាន់ គ្មាននរណាម្នាក់មានបាបនោះទេ។ តែបើសិនជាទាំងអស់គ្នាបោះបង់មិនអនុវត្តគឺ

ទទួលបានបាបទាំងអស់គ្នា។

ប្រការ៤ ការអត់ធ្មត់ចំពោះបញ្ហាទាំងឡាយ៖ ក្នុងការបង្រៀនចំណេះវិជ្ជា ការអនុវត្តតាមចំណេះវិជ្ជា និងការអំពាវនាវមនុស្សទៅរកចំណេះវិជ្ជានេះ។

ដើម្បីចូលរួមចំណែក ក្នុងការលុបបំបាត់ភាពអវិជ្ជា និងការផ្តល់ភាពងាយស្រួលដល់ការស្វែងរកចំណេះវិជ្ជាដែលចាំបាច់។ ក្នុងសៀវភៅដ៏សង្ខេបនេះ យើងបានប្រមូលចងក្រងនូវចំណេះវិជ្ជាទាក់ទងនឹងច្បាប់ឥស្លាមគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីស្វែងយល់ព្រមជាមួយនឹងបីភាគចុងក្រោយនៃគម្ពីរអាល់គូរអាន និងការអធិប្បាយ។ ដោយសារបីភាគចុងក្រោយនេះមានការប្រាស្រ័យជាមួយនឹងការអានច្រើនហើយសុភាសិតមួយបានពោលថា «**មិនដឹងទាំងអស់ ក៏មិនគួរបោះបង់ចំណុចសំខាន់ៗនោះដែរ**»។

យើងខ្ញុំយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការសរសេរសង្ខេបឱ្យខ្លី និងស្រង់យកតែហាទីសដែលត្រឹមត្រូវអំពីណាពីម្នាក់ម៉ាត់។ យើងខ្ញុំមិនមែនអះអាងថា យើងខ្ញុំចេះដល់កម្រិតកំពូលនោះទេ។ ពីព្រោះភាពពេញលេញនោះជាកម្មសិទ្ធិ សម្រាប់ព្រះអង្គផ្ទាល់។ នេះគ្រាន់តែជាការខិតខំប្រឹងប្រែងដ៏តិចតួចបំផុត។ បើសិនជាត្រឹមត្រូវតិចមកអំពីអស់ឡោះ។ តែបើសិនជាខុសឆ្គងគឺមកពីខ្លួនរបស់យើងខ្ញុំ និងបីសាច់ស្បែកឡោះ។ អលឡោះជាម្ចាស់និងវិស្វលុលឡោះរបស់ទ្រង់ស្អាតស្អាតកំហុសឆ្គងនោះទេ។ សូមអលឡោះមេត្តាអាណិតស្រលាញ់ចំពោះអ្នកដែលបានចង្អុលប្រាប់នូវកំហុសឆ្គងរបស់យើងខ្ញុំដោយការិះគន់ដើម្បីស្តារបនា។

សូមអលឡោះជាម្ចាស់ទ្រង់មេត្តាប្រទានពរជ័យដល់រាល់អ្នកដែលបានចូលរួមក្នុងការរៀបរៀង បោះពុម្ព ចែកចាយ អាន និងបង្រៀន។ សូមទ្រង់ទទួលយកនូវការប្រតិបត្តិរបស់ពួកគេ។ សូមទ្រង់បន្ថែមផលបុណ្យទ្រង់ដឹងជូនពួកគេ។

អលឡោះជាម្ចាស់ទ្រង់មហាជីង សូមសិរីសួស្តីសន្តិភាពកើតមានដល់ចៅហ្វាយយើង ណាពីរបស់យើង មូហាំម៉ាត់ ក្រុមគ្រួសារគាត់ និងសហការីទាំងអស់របស់គាត់។

សៀវភៅនេះមានផ្តល់អនុសិទ្ធិដោយក្រុមអ្នកប្រាជ្ញចេះដឹង អ្នកសិក្សាស្រាវជ្រាវក្នុងពិភពឥស្លាម។ សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ឬឧបត្ថម្ភ ឬចូលរួម ឬស្នើសុំសៀវភៅ សូមចូលទៅកាន់គេហទំព័រ /

Website: www.tafseer.info ប្រៃសនីយ៍ kmb@tafseer.info ។
បោះពុម្ពលើកទី១៦ មានបន្ថែម និងសម្រិតសម្រាំងអត្ថបទ ហ្សលកៀកហ្ម៖ ឆ្នាំ ១៤៤១ហ.ស

តម្លៃនៃគម្ពីរអាល់គ្រូអាន៖	3
ស្ទីរ៉េរ៉េ៖ អាល់ហ្សាទីហៈ	6
សំណួរសំខាន់ៗក្នុងជីវិតរស់នៅរបស់អ្នកម្នីម	106
ចំពោះពួកអ្នកដែលតាមដានអាល់គ្រូអាននិងស៊ីណ្ណៈដែលត្រឹមត្រូវគឺគេ អាចប្រមូលនូវព្រះនាមរបស់ទ្រង់ដូចតទៅ៖	110
ការប្រតិបត្តិផ្លូវចិត្ត	139
ការសន្ទនាគ្នាដោយសន្តិវិធី	156
ពាក្យសប្តា(ឡា អ៊ីឡាហា អ៊ីល ឡល់ឡោះ)	182
ការសម្ងាត់	188
ច្បាប់ឈាមធម្មជាតិរបស់ស្រី	194
ស្រីក្នុងឥស្លាម៖	194
សឡាត	204
ប្រភេទហ្សកាត៖	215
បួស	220
ហាជ្ជ និងអ៊ីរ៉េរ៉េ៖	224
សង្គ្រោះការធ្វើហាជ្ជ ៖	230
ប្រយោជន៍ផ្សេងៗ	231
របៀបដែលស្របច្បាប់សុរាអាក៌	240
ការប្តូរស្តង់ស៊ី	253
នេះជាទូរស័ព្ទសំខាន់ៗចាំបាច់ត្រូវទន្ទេញវា ៖	256
ការជួញដូរដែលចំណេញ	270
ការហ្សីកៀរប្រចាំថ្ងៃ	272
សំដី និងអំពើល្អដែលមានវិញ្ញាប័ត្រប្រាប់ថាទទួលបានផលបុណ្យធំ	278
ប្រការដែលហាមឃាត់ និងមិនឱ្យប្រព្រឹត្ត	291
ដំណើរអត្ថមៈ	298
(លក្ខណៈនៃទឹករហូ)	303
លក្ខណៈនៃសឡាត	305
ចំណេះដឹងចាំបាច់ត្រូវតែអនុវត្ត	307

តម្លៃនៃ គម្ពីរអាល់គួរអាន ៖

គម្ពីរអាល់គួរអានជាសម្ព័ន្ធរបស់អល់ឡោះមានតម្លៃជាងសម្ព័ន្ធផ្សេងៗទាំងអស់ ដូចជាអល់ឡោះទ្រង់មានតម្លៃលើសពីសត្វលោករបស់ទ្រង់ ហើយសូត្រគម្ពីរនេះប្រសើរលើសការសូត្រអ្វីទាំងអស់។

តម្លៃនៃការរៀន បង្រៀន និងការសូត្រគម្ពីរអាល់គួរអាន ៖ ផលបុណ្យបង្រៀន

រឺស៊ីលុលឡោះបានមានប្រសាសន៍ថា៖ (خيركم من تعلم القرآن وعلمه) មានន័យថា៖ «អ្នកដែលប្រសើរជាងគេក្នុងចំណោមពួកអ្នកគឺអ្នកដែលរៀននិងបង្រៀនអាល់គួរអាន»។

ផលបុណ្យសូត្រ

គាត់បានមានប្រសាសន៍ថា៖ (من قرأ حرفا من كتاب الله فله به حسنة والحسنة بعشر أمثالها) មានន័យថា៖ «នរណាសូត្រមួយអក្សរនៃគម្ពីរអាល់គួរអាន នឹងទទួលបានផលបុណ្យមួយ ហើយផលបុណ្យមួយកើនទ្វេដង»។

អឺបន្ត រហូតបាននិយាយថា៖ ការបន្ថែមផលបុណ្យទ្វេដងបំបាច់សម្រាប់រាល់អំពើល្អទាំងឡាយ។ ពិតណាស់បន្ទូលរបស់អល់ឡោះបានបញ្ជាក់ថា៖

﴿ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالِهَا ﴾ មានន័យថា៖ «នរណាប្រតិបត្តិអំពើល្អមួយ នឹងទទួលបានទ្វេដង»។ ចំណែកឯការបន្ថែមទ្វេដងគឺសម្រាប់អ្នកណាដែលអល់ឡោះទ្រង់សព្វព្រះទ័យបន្ថែម។ ជួនកាលការបន្ថែមខ្លះទ្វេដងចិត្តសិប និងច្រើនជាងនោះ។ មូលហេតុបន្ទាប់ពីពរជ័យរបស់អល់ឡោះ គឺដោយសារចិត្តស្ងប់ ការផ្ទុះស្តាប់ និងការឈ្លងយល់។ល។

តម្លៃនៃការរៀន ទន្ទេញអាល់គួរអាន និងសូត្រស្ងាត់

រឺស៊ីលុលឡោះបានមានប្រសាសន៍ថា៖

(مثل الذي يقرأ القرآن وهو حافظ له مع السفارة الكرام البررة ومثل الذي يقرأ وهو يتعاهده وهو عليه شديد فله أجران) មានន័យថា៖ «ប្រៀបធៀបអ្នកដែលសូត្រអាល់គួរអាន ហើយទន្ទេញចាំ គឺនៅជាមួយនឹងពួកទេវតាដ៏ឧត្តមថ្លៃថ្លា ហើយប្រៀបធៀបអ្នកដែលសូត្រអាល់គួរអានខំប្រឹងសូត្រចុះឡើង ហើយមានការលំបាកដល់រូបគេគឺសម្រាប់រូបគេបានផលបុណ្យពីរ»។ គាត់បានមានប្រសាសន៍ទៀតថា៖

(يقال لصاحب القرآن اقرأ وارتق ورتل كما كنت ترتل في الدنيا فإن منزلتك عند آخر آية تقرأ بها) មានន័យថា៖ «គេពោលទៅកាន់អ្នកសូត្រអាល់គួរអានថា ចូរសូត្រ ហើយឡើងឋានៈ ចូរសូត្រដូចដែលអ្នកធ្លាប់សូត្រនៅលោកីយ៍។ ពិតណាស់ឋានៈរបស់អ្នកផុតត្រឹមអាយ៉ាត់ចុងក្រោយដែលអ្នកបានសូត្រ»។

អាល់ខត្តាពីយ៍បាននិយាយថា: ក្នុងហាទីសបានឱ្យដឹងថា ចំនួនអាយ៉ាត់អាល់គួរអានស្មើនឹងជាន់ឋានសួគ៌។ គេពោលទៅកាន់អ្នកសូត្រថា ចូរឡើងទៅកាន់ឋានសួគ៌តាមចំនួនអាយ៉ាត់ដែលអ្នកបានសូត្រ។ អ្នកសូត្រចាំគួរអានទាំងមូលគឺនឹងបានឡើងទៅកាន់ឋានសួគ៌ជាន់ខ្ពស់បំផុតនៅថ្ងៃបរលោក។ នរណាសូត្របានមួយផ្នែកនៃអាល់គួរអាន គឺនឹងទទួលបានឋានៈក្នុងឋានសួគ៌តាមនោះ។ ទីបញ្ចប់នៃផលបូណ្យចប់ត្រឹមការសូត្រចុងក្រោយបង្អស់។

ផលបូណ្យអ្នកដែលមានកូនរៀនអាល់គួរអាន

រឺស៊ូលូលឡោះបានមានប្រសាសន៍ថា៖

مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ وَتَعَلَّمَهُ وَعَمِلَ بِهِ أَلَيْسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَاجًا مِنْ نُورٍ صَوَّاهُ مِنْهُ صَوُّ الشَّمْسِ ، وَيُكْسَى وَالِدَيْهِ خَلْتَانِ لَا يَفُومُ لَهَا الدُّنْيَا فَيَقُولَانِ : بِمَا كَسَبْتَا ؟ فَيَقَالُ : بِأَخَذِ وَلَدِكُمَا الْقُرْآنَ .

មានន័យថា៖ «នរណាសូត្រអាល់គួរអាន និងរៀន ហើយអនុវត្តតាមគឺគេពាក់ម្ជុដពន្លឺឱ្យនៅថ្ងៃបរលោកដូចជាពន្លឺព្រះអាទិត្យ ហើយគេពាក់សម្លៀកបំពាក់សូត្រឱ្យពិពុកម្តាយរបស់គេ។ អ្នកនៅខុសយ៉ាមិនអាចឱ្យតម្លៃចំពោះពួកគាត់ទាំងពីរទេ។ ពួកគាត់និយាយថា ហេតុអ្វីបានគេពាក់អាវនេះឱ្យយើង? គេប្រាប់ថា ដោយកូនរបស់អ្នកទាំងពីរបានប្រកាន់តាមអាល់គួរអាន »។

អាល់គួរអានសង្គ្រោះម្ចាស់របស់វានៅថ្ងៃបរលោក

រឺស៊ូលូលឡោះបានមានប្រសាសន៍ថា (اقرأوا القرآن فإنه يأتي يوم القيامة شفيعاً لأصحابه) មានន័យថា «ចូរសូត្រអាល់គួរអាន ពិតណាស់ នៅថ្ងៃបរលោកវានឹងជួយសង្គ្រោះម្ចាស់របស់វា»។

(الصيام والقرآن يشفعان للعبد يوم القيامة) មានន័យថា «បួសនិងអាល់គួរអានជួយសង្គ្រោះសម្រាប់មនុស្សលោកនៅថ្ងៃបរលោក»។

ផលបូណ្យសូត្រ និងសិក្សាអាល់គួរអាន រួមគ្នា

(ما اجتمع قومٌ في بيتٍ من بيوتِ اللهِ يتلونَ كتابَ اللهِ ويتدارسونَهُ بينهمُ إلا نزلتْ عليهمُ السَّكِينَةُ وَعَشِيَّتْهُمُ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَذَكَّرَهُمُ اللهُ فيمن عندَهُ)

មានន័យថា «គ្មានក្រុមណាមួយបានជួបជុំគ្នាក្នុងម៉ាស៊ីត សូត្រអាល់គួរអានសិក្សាស្វែងយល់រួមគ្នាពិតម្តីនេះ លើកលែងតែ ភាពនឹងនរបានចុះមកសណ្ឋិតលើពួកគេ ក្តីមេត្តាគ្រូបដណ្តប់ពួកគេ ហើយមានពួកទេវតាចុះមកចោមរោមពួកគេ ហើយអលឡោះរៀនពួកគេប្រាប់អ្នកដែលនៅក្បែរទ្រង់»។

ក្បួនច្បាប់នៃការសូត្រអាល់គួរអាន

សុំជីវិតម្សូត្រ

អិបនូ ការសៀវបានលើកឡើងពីរបៀបរបបសូត្រមានដូចជា មិនត្រូវកាន់ឬសូត្រលើកលែងតែខ្លួនរបស់គេស្មាតស្តី(មានវុទ្ធ)។ ត្រូវដុះធ្មេញមុនសូត្រ។ ត្រូវស្លៀកពាក់ឱ្យស្អាតប៉ាត។ ត្រូវបែរទៅខាងកិបឡឺត។ ត្រូវឈប់សូត្រនៅពេលស្លាប់។ ពុំ

ត្រូវកាត់ផ្តាច់ការសូត្រដោយសំដី លើកលែងតែចាំបាច់។ ត្រូវផ្តោតអារម្មណ៍ ចំពោះការសូត្រ។ ដល់អាយ៉ាត់ស្តីអំពីការសន្យាត្រូវឈប់ ហើយប្តូរសូត្រសុំ ហើយដល់អាយ៉ាត់ស្តីអំពីការកំរាមកំហែងត្រូវទូរស្តុបញ្ចៀស។ មិនត្រូវបើកអា ល់គួរអានចោល។ កុំយកអ្វីដាក់ពីលើអាល់គួរអាន។ ពុំត្រូវសូត្រឮសំឡេងខ្លាំងៗ ប្រណាំងគ្នា។ ពុំត្រូវសូត្រនៅផ្សារ និងកន្លែងអូរអរ។

របៀបសូត្រ

- សូត្រអាល់គួរអាន និងហ្សីកៀរក្នុងសឡាត និងក្រៅសឡាត មិនចាត់ទុកជាការ សូត្រ លុះត្រាតែស្តាប់ឮខ្លួនឯង ដោយពុំខានដល់អ្នកដទៃ។
- ត្រូវសូត្រយឺតៗ គេសួរអាលើស អំពីការសូត្ររបស់ណាពី គាត់បាននិយាយថា «គាត់បន្តិសំលេងបង្អួសវែង នៅពេលគាត់សូត្រ(بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) គាត់បង្អួស សំឡេង(بِسْمِ اللّٰهِ) និង(الرَّحْمٰنِ) និង (الرَّحِیْمِ)»។

បរិមាណនៃការសូត្រ

សហាហ្គាត់របស់ណាពីបានកំណត់សម្រាប់ខ្លួនឯងនូវពេលវេលាមួយចំណែក សម្រាប់អាល់គួរអាន។ ពួកគាត់មិនបញ្ចប់ជាប្រចាំរយៈពេលតិចជាងប្រាំពីរថ្ងៃ។ ពិតណាស់ មានវិញ្ញាប័ត្រយ៉ាត់ហាមបញ្ចប់ការសូត្រអាល់គួរអានតិចជាងបីថ្ងៃ។

សូត្រតាមការ ទន្ទេញចាំ

បើសិនជាអ្នកសូត្រនោះតាមរយៈការទន្ទេញចាំ គេអាចត្រិះរិះពិចារណា ផ្តោ តអារម្មណ៍ និងស្វែងយល់អត្ថន័យខ្លឹមសារបានប្រសើរជាងអ្នកសូត្រមើលអាល់គួរ អាន។ បើសិនជា សូត្រមើលក៏បាន សូត្រមាត់ទទេក៏បានគឺសូត្រមើលប្រសើរជាង។

បណ្តាំ

ចូរយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការចំណាយពេលដើម្បីសូត្រអាល់គួរអាន។ សូមកំណត់ពេលសម្រាប់ខ្លួនឯង សូមកុំរំលងចោលដោយពុំបានសូត្រ ទោះរវល់ យ៉ាងណាក៏ដោយ។ តិចតួចតែជាបឋមប្រសើរជាងច្រើនតែមិនជាបឋម។ បើ សិនជាភ្លេច ឬដេកលក់ ចូរសូត្រសងវិញនៅថ្ងៃស្អែក។

(مَنْ نَامَ عَنْ حَرْفِهِ أَوْ عَنِ شَيْءٍ مِنْهُ فَقَرَأَهُ فِيمَا بَيْنَ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَصَلَاةِ الظُّهْرِ كُتِبَ لَهُ كَأَنَّمَا قَرَأَهُ مِنَ اللَّيْلِ)
មានន័យថា «**នរណាដេកភ្លេចសូត្រមួយផ្នែកនៃអាល់គួរអាន ឬភ្លេចអ្វីមួយក្នុង អាល់គួរអានមិនបានសូត្រ បន្ទាប់មកគេសូត្រនៅចន្លោះពេលសឡាតស៊ីហ្គោះ និងសឡាតហ្សូហ្សរ គឺគេកត់ត្រាផលបុណ្យឱ្យដូចគេសូត្រនៅពេលយប់ដែរ**»។ ចូរកុំឱ្យខ្លួនឯងក្លាយជាមនុស្សដែលបោះបង់ និងភ្លេចអាល់គួរអាន ទោះជា ប្រភេទណាក៏ដោយ។ ដូចជាបោះបង់ការសូត្រ ឬការអាន ឬបោះបង់ការស្វែង យល់អត្ថន័យ ឬបោះបង់ការអនុវត្ត ឬបោះបង់សូត្រព្យាបាលជំងឺ។

ស៊ីរ៉េ: អាល់ហ្សាទីហៈ

គោលបំណងនៃស៊ីរ៉េ:

បញ្ជាក់ពីភាពជាខ្ញុំអស់ឡោះ និងការគោរពដ៏ពិតប្រាកដទៅចំពោះទ្រង់តែមួយគត់។

តាហ្សស្ស៊ីរ៉េ:

គេហៅស៊ីរ៉េនេះថាហ្សាទីហៈ (الفاطحية) ដោយសារគេចាប់ផ្ដើមអាល់គូរអាននឹងស៊ីរ៉េនេះ។ គេឱ្យឈ្មោះថាអ៊ីមូលគូរអាន (أم القرآن) ដោយមានប្រមូលផ្ដុំនូវប្រធានបទក្នុងវា ដូចជា ជំនឿចំពោះអស់ឡោះ ការគោរពសក្ការៈ បង្ហាញពីប្រវត្តិនិងអ្វីផ្សេងៗទៀត។ ហើយវាជាស៊ីរ៉េដែលខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតនៅក្នុងអាន ហើយវាគឺ សាប៊ីអុលម៉ាសានិយ (السبع المثاني)។

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ① الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ② الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ③
مَلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ ④ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ

① យើងចាប់ផ្ដើមនឹងការសូត្រដ៏នូយពីអស់ឡោះលើការសូត្រដោយក្ដីមេត្តាដែលរីកស្វែងរកដល់ម៉ោខឡូកទាំងអស់និងក្ដីមេត្តាជាពិសេសសម្រាប់អ្នកមានជំនឿក្នុងចំណោមពួកគេ។

② ការសរសើរយ៉ាងពេញលេញទៅចំពោះអស់ឡោះទាំងហ្សាត(អត្តៈ) លក្ខណៈនិង ទង្វើរបស់ទ្រង់។ ព្រោះទ្រង់ជាអ្នកបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ ហើយជាស្ដេច និង ជាអ្នកគ្រប់គ្រង កិច្ចការរបស់ពួកគេ ហើយនិងជាអ្នកចិញ្ចឹម ពួកគេដោយនៀកម៉ាត់ទូទៅនិងជាពិសេស។

③ ការសរសើរយ៉ាងពេញលេញទៅចំពោះអស់ឡោះទាំងហ្សាត(អត្តៈ) លក្ខណៈនិង ទង្វើរបស់ទ្រង់។ ព្រោះទ្រង់ជាអ្នកបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ ហើយជាស្ដេច និង ជាអ្នកគ្រប់គ្រង កិច្ចការរបស់ពួកគេ ហើយនិងជាអ្នកចិញ្ចឹម ពួកគេដោយនៀកម៉ាត់ទូទៅនិងជាពិសេស។

④ ទ្រង់ជាស្ដេចក្នុងថ្ងៃដ៏នាំជំរះ វាគឺជាថ្ងៃគយ៉ាមៈ ដោយការតបស្នងដល់ខ្ញុំរបស់ទ្រង់តាមទង្វើរបស់ពួកគេ។ ហើយពួកគេនឹងទទួលបានទៅតាមអ្វីដែលបានសារ។ ហើយក្នុងថ្ងៃនោះអស់ឡោះបានសួរថា (لَيْسَ إِلَهُكَ إِلَهٌ) (តើការគ្រប់គ្រងនៅថ្ងៃនេះជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នក ណា?) គ្មាននរណាម្នាក់ឆ្លើយតបឡើយ សម្បត្តិគេឋានៈខ្ពស់យ៉ាងណាក៏ដោយ ហើយក្នុង ពេលនោះអស់ឡោះបានឆ្លើយតបដោយអង្គឹងថា(الله الواحد القهار) ១៦

⑤ ពួកយើងខ្ញុំប្ដាយការគោរពសក្ការៈនិងការគោរពតាមជាពិសេសចំពោះទ្រង់តែមួយគត់ហើយពួកយើងខ្ញុំមិនគោរពសក្ការៈនរណាផ្សេងក្រៅពីទ្រង់ឡើយ។ ហើយចំពោះទ្រង់តែមួយគត់ដែលពួកយើងខ្ញុំសូត្រនូយរាល់កិច្ចការរបស់យើង។ អំពើល្អទាំងឡាយស្ថិតនៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់ទ្រង់ ពួកយើងខ្ញុំមិនគោរពសក្ការៈនិងសូត្រនូយពីនរណាផ្សេងក្រៅពីទ្រង់ឡើយ។

⑥ សូមទ្រង់ចង្អុលបង្ហាញដល់យើងខ្ញុំផងចុះទៅរកម៉ាតាំងក្រឹមត្រូវ។ ជាផ្លូវរបស់គឺស្វាមីដែលមិនរៀបរយឡើយហើយសូមឱ្យយើងខ្ញុំស្ថិតស្ថេរលើវាផងចុះ។

⑦ គឺមាតិកាបឋមបណ្ណាអ្នកដែលទ្រង់បានប្រទាននៀកម៉ាត់ដល់ពួកគេដូចជាបណ្ណាណាពីបណ្ណាអ្នកដែលជឿតាមណាពីដ៏ពិតប្រាកដបណ្ណាអ្នកដែលពលីកម្មក្នុងម្យាគីរបស់អស់ឡោះនិងបណ្ណាអ្នកដែលសាងអំពើល្អ។ ហើយអ្នកទាំងនោះគឺជាមិត្តភក្ដិដ៏ល្អបំផុត។ មែនជា(មាតិកា)អ្នកដែលត្រូវគេខឹងសម្បាច់ពោះពួកគេដោយពួកគេបានដឹងពីការពិតតែពួកគេ

មិនអនុវត្តតាមឡើយដូចជាពួកយូដានិងពុំមែនជា(មាតិ)ពួកដែលវង្វេងអំពីការពិតដែលពួកគេមិនទទួលបានការចម្លងបង្ហាញទៅរកវាដោយពួកគេគេចវេសពីការទាមទារការពិតនិងការចម្លងបង្ហាញទៅរកវាដូចជាពួកណាសរី(ក្រីស្តាន)។

ស្តីព្រោះអាល់មូជីឡើទុរៈ

គោលបំណងនៃស្តីព្រោះ

បង្ហាញពីភាពមហាជិងរបស់អល់ឡោះដែលគ្របដណ្តប់គ្រប់ទីកន្លែង។ អប់រំពីការឃើញគ្រប់ពេលរបស់ទ្រង់។ និងការព្រមានពីការរំលោភបំពាន។

តាហ្សៀរ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّدُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ سَمِعَ مُحَاوِرَكَمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِعَ بِبَصُرٍ
❶ ពិតណាស់អល់ឡោះទ្រង់ស្តាប់លឺសំដីរបស់ស្ត្រី(នាងគឺខ្មៅទុរៈ ពិនិត្យ ស្តាប់ឡើពៈ) ដែលនាង បានជជែកជជែកជាលើជាមួយអ្នក(មហិមាត)ក្នុងរឿងស្នាមរបស់នាង(គាត់គឺអាសូ ពិន សមិត)។ ហើយបានក្តីញត្រូវទៅចំពោះអល់ឡោះនូវអ្វីដែលប្តីគ្របសនាងបានធ្វើ។ ហើយពិតណាស់អល់ឡោះពុំនូវការជជែកគ្នារវាងអ្នកទាំងពីរ។ គ្មានអ្វីមួយអាចលាក់បាំងពីទ្រង់បានឡើយពិតប្រាកដណាស់អល់ឡោះព្យាបាលសម្របសម្រួលខ្ញុំបង្រៀមហើយឃើញរូលកាយការរបស់ពួកគេគ្មានអ្វីមួយអាចលាក់បាំងពីទ្រង់បានឡើយ។

الَّذِينَ يَظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ غَفُورٌ
❷ وَالَّذِينَ يَظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا ذَلِكُمْ تَوْعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
❸ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِإِطْعَامُ سِتِّينَ مَسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ
❹

❶ ពួកដែលនិយាយពាក្យហ្មឺហ្មឺចំពោះភូមិយារបស់ពួកគេដោយពួកគេនិយាយទៅកាន់ភូមិយារបស់ពួកគេថា៖ នាងឯងចំពោះខ្ញុំដូចជាខ្លួនម្តាយរបស់ខ្ញុំ។ នេះគ្រាន់តែជាពាក្យកហកចេញពីមាត់របស់ពួកគេតែប៉ុណ្ណោះ។ ពួកនាងមិនមែនជាម្តាយរបស់ពួកគេទេ។ តាមពិតម្តាយរបស់ពួកគេគឺជាអ្នកដែលបានបង្កើតពួកគេ។ ប្រាកដណាស់ពួកគេបាននិយាយនូវពាក្យសំដីអាក្រក់និងភូតកហក។ ហើយពិតប្រាកដណាស់អល់ឡោះមហាអធ្យាស្រ័យមហាអភ័យទោស។ ដោយទ្រង់ចាត់ទុកការបងដាក់ពិន័យលើពួកគេជាការលោះខ្លួនពីអំពើអាក្រក់នេះ។

❷ ពួកអ្នកដែលពោលពាក្យសំដីអាក្រក់ចំពោះប្រពន្ធរបស់ខ្លួនបន្ទាប់មកពួកគេចង់ត្រឡប់មករួមជំណែកជាមួយនាងវិញនូវអ្វីដែលពួកគេបាននិយាយចំពោះពួកនាងគឺពួកគេ(ស្នាម)ត្រូវពិន័យដោយដោះលែងខ្ញុំបម្រើម្នាក់មុនពេលពួកគេរួមជំណែកជាមួយនាងវិញ។ នោះគឺជាច្បាប់ដែលគេបង្កប់ពួកអ្នកឱ្យអនុវត្តតាមដើម្បីជៀសវាងអំពីការប្រព្រឹត្តអំពើហ្មឺហ្មឺនេះ។ ហើយអល់ឡោះដឹងជ្រួតជ្រាបនូវអ្វីដែលពួកអ្នកប្រព្រឹត្ត។ គ្មានសកម្មភាពអ្វីអាចលាក់បាំងពីទ្រង់បានឡើយ។

❸ ចំពោះអ្នកដែលគ្មានខ្ញុំបម្រើដើម្បីដោះលែងដូច្នោះគេត្រូវប្តូសពីរបបន្តបន្ទាប់គ្នាមិនត្រូវដាច់បួសនៅចំណាំមួយក្នុងកំឡុងពីរខែនេះឡើយ។ មុនពេលពួកគេរួមជំណែកជាមួយភរិយាដែលគេបានបង្ហើហើរលើនាង។ ចំពោះអ្នកដែលគ្មានសមត្ថភាព

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا التَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِجَنِّ الذِّبْنَ ءَأَمُّوْا
وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَالْتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

❶ តើអ្នកមិនបានឃើញទេ? ពួកយ៉ាហ្វិតកាលណាមានបុរសមានជំនឿម្នាក់ដើរ
កាត់ពួកគេពួកគេនាំគ្នាដំដែកគ្នាស្ងាត់ៗដើម្បីអ្នកមានជំនឿនោះសង្ស័យអាក្រក់។
ហេតុនេះទើបអល់ឡោះបានហាមឃាត់ពួកគេពីការដំដែកគ្នាស្ងាត់ៗបន្ទាប់មកពួក
គេត្រូវទៅប្រព្រឹត្តនូវអ្វីដែលអល់ឡោះបានហាមឃាត់។ ពួកគេនាំគ្នាដំដែកគ្នាស្ងាត់ៗ
តៗនូវអ្វីដែលជាអំពើបាបដូចជាការនិយាយដើមពួកអ្នកមានជំនឿនិងជាប្រកិរដែល
នាំឱ្យក្លាយជាសត្រូវនិងគ្នានិងជាការប្រឆាំងនឹងលើសចំពោះវិស្វលូលឡោះ។ នៅ
ពេលពួកគេមកដល់អ្នកពួកគេស្នាគមន៍អ្នកនូវអ្វីដែលអល់ឡោះទ្រង់មិនបានស្នាគមន៍
ចំពោះអ្នក។ ដោយពួកគេពោលថា (السَّامِعُ عَلَيْكُمْ) ។ មានន័យថាដាក់បណ្តាស្មីឱ្យស្តាប់
។ ពួកគេនិយាយថាបើមហាមាត់ជាណាពីមែននោះអល់ឡោះច្បាស់ជានឹងដាក់
ទណ្ឌកម្មលើពួកយើងដោយសារពាក្យសម្តីប្រមាថមើលងាយរបស់ពួកយើងចំពោះ
គេ។ ពិតណាស់ទារណកម្មភ្លើងនរកបាណ៍និងណាគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ពួកគេ។ ពួកគេនឹង
ចូលក្នុងភ្លើងនរកនេះ។ ដាក់នឹងភ្លើងត្រលប់ដីអាក្រក់បំផុតរបស់ពួកគេ។

❷ ឱបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿចំពោះអល់ឡោះចូរពួកអ្នកអនុវត្តតាមអ្វីដែលច្បាប់
បានកំណត់មកលើពួកអ្នក។ ចូរពួកអ្នកកុំដំដែកគ្នាស្ងាត់ៗពីរឿងប្រាកដប្រាកដជាប្រការ
ដែលនាំឱ្យក្លាយជាសត្រូវនិងគ្នាប្រឆាំងការលើសបំពាននិងប្រឆាំងនឹងវិស្វលូលឡោះ។ កុំ
ឱ្យពួកអ្នកដូចជាពួកយ៉ាហ្វិត។ រឹតចូរដំដែកគ្នាពីប្រការល្អនិងភាពកោតខ្លាចចំពោះអល់
ឡោះនិងបោះបង់បទល្មើស។ ចូរកោតខ្លាចចំពោះអល់ឡោះដោយអនុវត្តតាមបទ
បញ្ជារបស់ទ្រង់និងជឿស្តាប់ការហាមឃាត់របស់ទ្រង់ហើយគេនឹងប្រមូលពួកអ្នកទៅ
ឱ្យទ្រង់ជំនុំជម្រះក្នុងថ្ងៃគឺយ៉ាម៉ាត់ និងតបស្នងឱ្យពួកអ្នកតាមទង្វើរបស់ពួកអ្នក។

❸ តាមពិតការដំដែកគ្នាស្ងាត់ៗដោយប្រាកដប្រាកដបំពាន និងការប្រឆាំងនឹងវិស្វ
លូលឡោះ គឺមកពីស្ម័គ្រចិត្តជាការល្អនិងការបោកបញ្ឆោតរបស់វា។ ដែលធ្វើឱ្យពួកអ្នក
មានជំនឿកើតទុក្ខដោយឱបាយកលរបស់វិស្វលូលឡោះ។ ស្ម័គ្រចិត្តប្រាកដប្រាកដនោះ
មិននាំឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ពួកអ្នកមានជំនឿដាច់ខាត។ លើកលែងតែមានការ
អនុញ្ញាតអំពីអល់ឡោះនិងដោយការសព្វព្រះទ័យរបស់ទ្រង់។ ហើយចំពោះអល់ឡោះ
តែមួយគត់ដែល បណ្តាអ្នកមានជំនឿប្រគល់ការទុកបិត្តាលកិច្ចការរបស់ពួកគេ។

**បន្ទាប់ពីអល់ឡោះបានរំលឹកពីសុំដ៏ធំមកក្នុងពាក្យសុំដ៏ហើយ អល់ឡោះក៏បានរំលឹកពី
សុំដ៏ធំមកក្នុង កម្មវិធីជួបជុំដោយទ្រង់បានមានបន្ទូលថា:**

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَأَمُّوْا اِذَا قِيْلَ لَكُمْ تَسَبَّحُوْا فِى الْمَجْلِسِ فَلْتَسَبَّحُوْا بِحَمْدِ اللَّهِ كَلْمًا وَّ اِذَا
قِيْلَ اَنْشُرُوْا فَلْتَنْشُرُوْا ۗ اللَّهُ الَّذِيْنَ ءَأَمُّوْا مِنْكُمْ وَالَّذِيْنَ اَوْثَرُ الْعٰلَمِۗةِ دَرَجَتٍ وَّاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١١﴾

❹ ឱបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿចំពោះអល់ឡោះចូរពួកអ្នកអនុវត្តតាមអ្វីដែលច្បាប់
បានកំណត់មកលើពួកអ្នក។ កាលណាគេនិយាយទៅកាន់ពួកអ្នកថាចូរសម្រួលកន្លែង
អង្គុយឱ្យទូលាយចូរពួកអ្នកសម្រួលកន្លែងអង្គុយឱ្យទូលាយនោះអល់ឡោះនិងធ្វើឱ្យ
ពួកអ្នកទូលាយវិញនៅក្នុងជីវិតវិស្វលូលឡោះលើលោកិយនិងក្នុងឋានសួគ៌។ បើសិនជាគេសុំ
ឱ្យពួកអ្នកអង្គុយខ្លះក្រោកចេញដើម្បីទុកកន្លែងឱ្យពួកអ្នកប្រាជ្ញចេះដឹងខ្វែងស្មាន
អង្គុយគឺពួកគេគប្បីក្រោកចេញ។ អល់ឡោះទ្រង់លើកតម្កើងពួកអ្នកមានជំនឿក្នុង

ចំណោមពួកអ្នកនិងពួកអ្នកដែលមានចំណេះដឹងឱ្យមានឋានៈខ្ពង់ខ្ពស់។ហើយអស់
ឡោះដឹង ជ្រួតជ្រាបនូវអ្វីដែលពួកអ្នកប្រព្រឹត្ត។គ្មានទង្វើអ្វីអាចលាក់បាំងនឹងអស់ឡោះ
បានទេ។ហើយពួកអ្នកនឹងទទួលបានការតបស្នងទៅតាមអ្វីដែលអ្នកបានប្រព្រឹត្ត។

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ
وَاطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ لَمْ يُجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾

ءَأَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِكُمْ صَدَقَاتٍ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ حَكِيمٌ غَمِيدٌ ﴿١٣﴾

12 នៅពេលដែលសហគ្រាមបានមកពិភាក្សារៀងសម្ងាត់ជាច្រើនជាមួយរដ្ឋសុខុមរៈ
លទ្ធផលបានបន្តលទ្ធផលនោះនៅពេលណាពួកអ្នកចង់ពិភាក្សារៀងសម្ងាត់អ្វីមួយជាមួយ
និងរដ្ឋសុខុមរៈ បើពួកអ្នកបរិច្ចាគជាមិនសិនមុននឹងពួកអ្នកពិភាក្សារៀងសម្ងាត់នោះ។
ការបរិច្ចាគដូច្នោះ គឺជាការប្រសើរនិងស្ថិតស្ថេរបំផុតសម្រាប់ពួកអ្នក។ព្រោះការគោរព
ប្រតិបត្តិចំពោះអស់ឡោះវាលងជម្រះចិត្តទាំងឡាយ។ហើយប្រសិនបើពួកអ្នកគ្មានទ
កាពបរិច្ចាគទេនោះ។ពួកអ្នកអាចនិយាយរៀងសម្ងាត់បានដោយពុំបាចបរិច្ចាគ។ពិត
ប្រាកដណាស់អស់ឡោះមហាអភ័យទោសរាល់កំហុសឆ្គងហើយមហាអាណិតស្រឡាញ់
ដល់ពួកគេដោយបង្គាប់ទៅតាមលទ្ធភាពដែលពួកគេអាចធ្វើបាន។

13 តើពួកអ្នកខ្លាចក្របួននៅពេលដែលពួកអ្នកបរិច្ចាគមុននឹងពួកអ្នកពិភាក្សារៀង
សម្ងាត់ជាមួយអ្នកនាសារនោះ? ប្រសិនបើពួកអ្នកធ្វើមិនបាននូវអ្វីដែលអស់ឡោះ
បានប្រើនោះអស់ឡោះទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យពួកអ្នកអាចបោះបង់ការបរិច្ចាគនេះតែបើពួក
អ្នកត្រូវរក្សាឱ្យបានខ្ជាប់ខ្ជួនក្នុងការប្រតិបត្តិសុទ្ធតុបងហុកកាត់និងការប្រតិបត្តិ
ចំពោះអស់ឡោះនិងរដ្ឋសុខុមរៈរបស់ទ្រង់។អស់ឡោះដឹងជ្រួតជ្រាបនូវអ្វីដែល
ពួកអ្នកប្រព្រឹត្តគ្មានអ្វីអាចលាក់បាំងទ្រង់បានឡើយអំពីទង្វើរបស់ពួកអ្នក។ហើយ
ទ្រង់ជាអ្នកតបស្នងឱ្យពួកអ្នកតាមអ្វីដែលបានប្រព្រឹត្ត។

لَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمُ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمُ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ
جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٦﴾ لَنْ نَعْفِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ
مَنْ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَحْسَبُ النَّارَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ
لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ
الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾

14 តើអ្នក(ម្នាក់ម្នាក់)មិនបានឃើញពួកមូណាហ្គីតិន(ពួកពុតត្រុត)ដែលបានគាំទ្រក្រុម
(យ៉ាហ្គីទី)ដែលអស់ឡោះបានខឹងសម្បក់ចំពោះពួកគេដោយការប្រឆាំងនឹងការប្រព្រឹត្ត
អាក្រក់របស់ពួកគេ។ពួកមូណាហ្គីតិនមិនមែនជាក្រុមរបស់ពួកអ្នកហើយក៏មិនមែនជា
ក្រុមរបស់ពួកយ៉ាហ្គីតដែរ។ពួកគេនៅស្នាក់នៅពាក់កណ្តាលទីខាងក្រុមនេះក៏មិនមែន
ខាងក្រុមនោះក៏មិនមែន។ពួកគេស្នាក់នៅពាក់កណ្តាលទីខាងក្រុមនេះក៏មិនមែន
ពុំបាននាំដំណឹងទៅប្រាប់ពួកយ៉ាហ្គីតទេតាមពិតពួកគេស្នាក់នៅដោយភូតកុហក។

15 អស់ឡោះបានរៀបចំឱ្យពួកគេ (ពួកពុតត្រុត) នូវទារណាកម្មដ៏ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតក្នុងប្លៃ
គឺយ៉ាមាត់។ដោយឱ្យពួកគេចូលឋាននរកដានក្រោមបំផុត។ពិតណាស់ពួកគេបាន

ប្រព្រឹត្តនូវអំពើជ័រអាក្រក់។

16 ពួកគេបានយកក្បាលស្បថកុហករបស់ពួកគេធ្វើជាខែលការពារពីការសម្លាប់ ដោយសារភាពអជំនឿ (កុហក)។ ពួកគេបានបង្ហាញថាពួកគេជាជនម៉ូស្លីមត្រាន់តែ ដើម្បីការពារកូនចៅនិងទ្រព្យសម្បត្តិ របស់ពួកគេប៉ុណ្ណោះ។ ពួកគេបានរៀងអ្នកដទៃ មិនឱ្យចូលឥស្លាមដោយមូលហេតុពួកគេមើលស្រាលកិច្ចការរបស់អ្នកមូស្លីមនិង បំបាក់ស្មារតីរបស់ពួកគេ។ សម្រាប់ពួកគេទារុណកម្មជិត្យឱ្យអាម៉ាសនិងអាប់ឱន។

17 ទ្រព្យសម្បត្តិនិងកូនចៅរបស់ពួកគេនឹងមិនអាចការពារពួកគេពី (ទារុណកម្ម) អល់ឡោះបានជាដាច់ខាត។ ពួកទាំងនោះគឺជាពួកឋាននរកដោយពួកគេស្ថិតនៅក្នុង នោះជាអមតៈដោយទារុណកម្មនៅតែបន្តជានិច្ចគ្មានបញ្ចប់ឡើយ។

18 នៅថ្ងៃដែលអល់ឡោះនឹងធ្វើឱ្យពួកគេទាំងអស់គ្នារស់ឡើងវិញដោយគ្មាននរណា ម្នាក់គេចម្កត់ឡើយ។ ពួកគេបានស្នើចំពោះអល់ឡោះថាពួកយើងពុំបានធ្វើអំពើបែប នោះទេ។ ពួកយើងគឺជាអ្នកមានជំនឿនិងប្រតិបត្តតាមអ្វីដែលអល់ឡោះអនុញ្ញាត។ ពួក គេស្រឡាញ់ក្នុងនាមនៃថ្ងៃគឺយ៉ាម៉ាត់ដូចដែលពួកគេបានស្រឡាត់ចំពោះពួកអ្នកកាល នៅលោកីយ៍ដែរថាពួកគេជាជនម៉ូស្លីម។ ហើយពួកគេនឹកស្មានថាពិតប្រាកដណាស់ នឹងការស្រឡាត់នេះពួកគេនឹងទទួលបានផលប្រយោជន៍ដូចនៅលោកីយ៍ដែរ។ តាមពិត ពួកគេគឺជាពួកកូតកុហកយ៉ាងពិតប្រាកដទាំងក្នុងលោកីយ៍និងថ្ងៃគឺយ៉ាម៉ាត់។

19 ស្មែតនបានគ្រប់ដណ្តប់ទៅលើពួកគេនិងធ្វើឱ្យពួកគេក្លែងក្លាងអំពីការរំលឹកអល់ ឡោះ។ ពួកគេចោះបង្កបទបញ្ជានិងការប្រតិបត្តិចំពោះទ្រង់។ បើជាប្រព្រឹត្តិប្បការ ដែលអល់ឡោះក្រោធខឹង។ ពួកគេទាំងនោះជាទាហានរបស់ស្បែកនិងសារីក្រ របស់ វា។ តើមិនមែនទេបូកបញ្ចូលពួករបស់ស្បែកនិងសារីក្រដែលខាតបង់ទាំងនៅលោកីយ៍និង ថ្ងៃគឺយ៉ាម៉ាត់។ ពិតណាស់ពួកគេបានលក់សេចក្តីចង្អុលបង្ហាញនិងក្តីរង្វង់ហើយលក់ ឋានសួគ៌និងឋាននរក។

20 ពិតប្រាកដណាស់ពួកដែលប្រឆាំងនឹងអល់ឡោះនិងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ (មូហាម៉ាត់) នោះពួកទាំងនោះស្ថិតក្នុងចំណោមប្រជុំជាតិដែលអល់ឡោះធ្វើឱ្យអាចឱន ថោកទាបទាំងក្នុងលោកីយ៍និងបរិលោក។

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْآذَانِ ۖ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَيْنَ أَنَا وَرَسُولِي
إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝ لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ
حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ
أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ
اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

21 អល់ឡោះបានកត់ត្រារួចហើយ (នៅក្នុងឡូហ្សេមៈហ្សិស) ថាៈយើងនិងអ្នកនាំ សាររបស់យើងពិតជាឈ្នះលើសត្រូវដោយអំណាចអំណាចនិងអានុភាព។ ពិត ប្រាកដណាស់អល់ឡោះមហាខ្លាំងក្លាជួយដល់អ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់។ និងមហាខ្លាំង ពូកែមានជ័យជំនះលើសត្រូវ។

22 អ្នក (មូហាម៉ាត់) នឹងមិនជួបប្រទះក្រុមដែលមានជំនឿលើអល់ឡោះនិងថ្ងៃ បរិលោកអាណិតស្រឡាញ់ពួកដែលប្រឆាំងនឹងអល់ឡោះនិងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់

ឡើយ។ ទោះបីជាពួកដែលប្រឆាំងនឹងអល់ឡោះនោះគឺជាឪពុករបស់ពួកគេបូកូន ឬ របស់ពួកគេបូកូន ឬ របស់ពួកគេបូកូន សម្បូររបស់ពួកគេក៏ដោយ ។ ពីព្រោះការមានជំនឿវាបានរារាំងការគាំទ្រសត្រូវរបស់អល់ឡោះ និងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់។ ហើយចំណងជំនឿគឺវាខ្លាំងក្លាជាងចំណងអ្វីផ្សេងៗវាជាដំរីសជំបូងជានិច្ចនៅពេលដែលផ្ទុយគ្នា។ ពួកគេនោះហើយជាអ្នកដែលមិនគាំទ្រសត្រូវអល់ឡោះ និងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ឡើយ។ ទោះបីជាសាច់ញាតិរបស់ពួកគេក៏ដោយ។ ពួកគេនោះហើយគឺជាអ្នកដែលអល់ឡោះបានចារទុកនូវភាពមានជំនឿនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់ពួកគេដោយក្លែងក្លាយប្រែ។ ហើយបានឱ្យពួកគេមានភាពរឹងមាំកាន់តែខ្លាំងដោយភិស្តុភាពនិងពន្លឺ។ ហើយទ្រង់នឹងបញ្ចូលពួកគេទៅក្នុងឋានសួគ៌ដែលមានទទួលជាច្រើនហ្ន៎ពីក្រោមវាដោយពួកគេនៅក្នុងនោះជាអមតៈជាវង្សហេតុគ្មានទីបញ្ចប់ឡើយ។ អល់ឡោះបានយល់ព្រមចំពោះពួកគេ។ ហើយពួកគេក៏បានយល់ព្រមចំពោះទ្រង់វិញដែរនូវនៀកមាត់ដែលទ្រង់បានផ្តល់ឱ្យ។ ពួកគេគឺជាក្នុងទីពេលរបស់ទ្រង់ដែលអនុវត្តតាមបទបញ្ជារបស់ទ្រង់ច្បាស់តាមស្ថិតិទូលនឹងសត្រូវរបស់ទ្រង់ហើយពួកគេគាំទ្រពួកអ្នកដែលស្រលាញ់គាំទ្រអល់ឡោះ។ តើមិនមែនទេបូកូនទីពេលរបស់អល់ឡោះគឺជាអ្នកដែលទទួលជោគជ័យ។ ដោយទទួលបានសុភមង្គលនៅក្នុងលោកិយនិងនៅច្រើនលោក។

អាណហ៊ាស្ស

គោលបំណងនៃសូរ៉ា: បង្ហាញពីឧត្តមភាពនិងភាពខ្លាំងក្លារបស់អល់ឡោះដោយឱ្យពួកយ៉ាហ៊ិទនិងពួកមូណាហ៊ិកអនុខ្សោយ។ ហើយបង្ហាញពីការបែកបាក់របស់ពួកគេផ្ទុយពីការចុះសម្រុងគ្នារបស់អ្នកមូស្លីម។

តាំហ្សស្សៀរ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَائِدَ لَعَذَابَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ النَّارِ ﴿٣﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ سَأَفَوْا اللَّهَ وَرَسُولَهُ. وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيْحَرَىٰ الْقَاسِقِينَ ﴿٥﴾

① អ្វីៗដែលមាននៅលើមេឃជាច្រើនជាន់និងអ្វីៗដែលមាននៅលើផែនដីទាំងអស់បានលើកតម្កើងចំពោះអល់ឡោះ។ ហើយទ្រង់មហាខ្លាំងពូកែគ្មានអ្វីមួយខ្លាំងក្លាជាងទ្រង់ឡើយ។ ហើយទ្រង់មហាគតិបណ្ឌិតលើអ្វីៗទាំងអស់។

② ទ្រង់ជាអ្នកបណ្តេញអំបូរណាឡើរដែលបានប្រឆាំងនឹងអល់ឡោះ និងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ចេញពីលើនាដ្ឋានរបស់ពួកគេដែលជាការចាកចេញដំបូងបង្អស់របស់ពួកគេពីម៉ាឌីណាៈទៅស្វាម។ ហើយពួកគេជាក្រុមយ៉ាហ៊ិទនគឺតាបត្បាញនោះ។ បន្ទាប់ពីពួកគេបានក្បត់កិច្ចសន្យារបស់ពួកគេ។ ហើយពួកគេបានក្លាយជាសម្បូរមិត្តរបស់ពួកមូស្លីមគឺនប្រឆាំងនឹងណាពី។ គេក៏បានបណ្តេញពួកគេទៅទិកដីស្វាម។ ពួកអ្នក (ពួកមូស្លីម) មិនបានគិតថាពួកគេ (យ៉ាហ៊ិទ) នឹងបាក់ចោលផ្ទះសម្បែងរបស់ពួកគេដោយសារតែសូរភាពសក្តានុភាពនិងសុវត្ថិភាពដឹងមារបស់ពួកគេ។ ហើយពួកគេបានគិតថាពិត

ប្រាកដណាស់បន្ទាយដីដីមាំរបស់ពួកគេអាចការពារពួកគេពី (ទារុណកម្ម) អស់ឡោះបាន។ ប៉ុន្តែអស់ឡោះបានផ្តល់វាឱ្យពួកគេខណៈដែលពួកគេនឹកស្មានមិនដល់។ ដោយអស់ឡោះបានបញ្ជាណាពីរបស់ទ្រង់ឱ្យច្បាំងតស៊ូប្រឆាំងនឹងពួកគេនិរទេសពួកគេចេញពីផ្ទះសំបែង។ ហើយទ្រង់បានបញ្ជាឱ្យខ្លាចទៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេខណៈដែលពួកគេបង្ហាញលំនៅដ្ឋានរបស់ពួកគេដោយដៃពួកគេផ្ទាល់ខ្លួនក្នុងដើម្បីកុំឱ្យអ្នកមានជំនឿទទួលបានប្រយោជន៍។ ហើយអ្នកមានជំនឿបានបង្ហាញវិញខាងក្រៅ។ ដូច្នោះ ចូរពិចារណាចុះឱ្យបណ្តាអ្នកដែលមានការឈ្នះយល់នូវលទ្ធផលដែលពួកគេបានប្រឆាំងចូរពួកអ្នកកុំធ្វើដូចពួកគេមិនដូច្នោះទេពួកអ្នកនឹងទទួលនូវទារុណកម្មដូចអ្វីដែលពួកគេទទួលអំពីង។

③ ហើយប្រសិនបើអស់ឡោះមិនបានដាក់បញ្ជាឱ្យពួកគេឱ្យចាកចេញពីលំនៅដ្ឋានរបស់ពួកគេទេនោះទ្រង់ពិតជានឹងធ្វើទារុណកម្មពួកគេ ដោយសម្លាប់និងចាប់ជាល្បាយសឹកនៅក្នុងលោកយំនេះដូចទ្រង់បានធ្វើចំពោះពួកកុលសម្ព័ន្ធក្នុងយហ្សោះជាមិនខាន។ ហើយនៅថ្ងៃបរលោកវិញ ពួកគេនឹងទទួលទារុណកម្មនៃក្លែងនរកដែលកំពុងតែចាំពួកគេជារៀងរហូត។

④ អ្វីៗដែលបានកើតឡើងនេះដោយសារតែពួកគេចង់សត្រូវជាមួយនឹងអស់ឡោះនិងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ហើយពួកគេបានកុត់និងកិច្ចសន្យា។ ហើយអ្នកណាដែលប្រឆាំងនឹងអស់ឡោះពិតប្រាកដណាស់ អស់ឡោះគឺជាអ្នកដាក់ទណ្ឌកម្មដ៏ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតចំពោះពួកគេសកម្មនិងទទួលទណ្ឌកម្ម។

⑤ ដើម្បីលើកលែងពួកអ្នក (អ្នកមស្មិម) បានកាប់រំលំដើម្បីកំព្រើញពួកអ្នកដែលប្រឆាំងនៅក្នុងសង្គ្រាមអប្សរណាឱ្យរូបកំព្រើញពួកអ្នកទុកវាឱ្យឈរនៅលើគល់របស់វាដើម្បីទទួលយកផលប្រយោជន៍គឺជាការអនុញ្ញាតរបស់អស់ឡោះ។ វាមិនមែនជាការបំផ្លិចបំផ្លាញផែនដីដូចពួកគេចោទនោះទេ។ ទ្រង់ធ្វើឱ្យពួកអ្នកដែលលើសមិនប្រតិបត្តិនោះត្រូវអាម៉ាស់ អាប់ឱនគឺពួកយ៉ាហ្វិតដែលក្បត់កិច្ចសន្យា។

وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أُوجِفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ

اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑥

مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةَ بَيْنَ الْأَعْيُنِ ۚ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَكَكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑦

⑥ ហើយអ្វីៗដែលអស់ឡោះបានប្រទានជាជ័យភណ្ឌឱ្យអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់អំពី (ទ្រព្យសម្បត្តិ) ពួកគេនោះគឺពួកអ្នកមិនបានចំណាយសេះមួយក្បាល ឬសត្វអ្វីមួយក្បាលសម្រាប់ជិះយកទៅច្បាំងហើយពួកអ្នកមិនបាច់រងទុក្ខលំបាកឡើយ។ ប៉ុន្តែអស់ឡោះផ្តល់អានុភាពដល់បណ្តាអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ទៅលើអ្នកណាដែលទ្រង់មានចិត្តនាំ។ ហើយទ្រង់បានផ្តល់អានុភាពដល់អ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ទៅលើអប្សរណាខ្សែរហើយបានយកឈ្នះដោយមិនចាំបាច់ធ្វើសង្គ្រាម។ ពិតប្រាកដណាស់អស់ឡោះខ្លាំងពូកែលើសអ្វីទាំងអស់។ គ្មានអ្វីយកឈ្នះទ្រង់បានឡើយ។

⑦ អ្វីៗដែលអស់ឡោះប្រទានជាជ័យភណ្ឌឱ្យអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ដែលជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នកកុម្មិស្រុក (ពួកមស្មិម) នោះគឺសម្រាប់អស់ឡោះ។ ទ្រង់សម្រេចក្នុងរឿងនេះតាមតែទ្រង់សព្វព្រះទៅតាមអ្វីដែលទ្រង់ចង់។ និងសម្រាប់អ្នកនាំសារជាក់មួសទូ

របស់វិស្វលូលឡោះ។និងសម្រាប់សាច់ញាតិ របស់អ្នកនាំសារត្រកូលហាស្ស៊ីមនិង ត្រកូលម៉ូតាឡីប្លី។ព្រោះគេហាមពួកគេមិនឱ្យទទួលយកទ្រព្យបរិច្ចាគ។និងក្នុងកំព្រា និងអ្នកក្រីក្រហើយនិងអ្នកធ្វើដំណើរជាចម្បង។ដើម្បីឱ្យទ្រព្យសម្បត្តិនោះស្ថិតក្នុង កណ្តាប់ដៃអ្នកមានណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកអ្នក។ហើយអ្វីដែលអ្នកនាំសារបានផ្តល់ ឱ្យពួកអ្នក។ចូរពួកអ្នកទទួលយកវាចុះ។ហើយអ្វីដែលគាត់បានហាមឃាត់ពួកអ្នកអំពីវា ចូរពួកអ្នកបោះបង់ចោលចុះ។ចូរពួកអ្នកកោតខ្លាចអស់ឡោះដោយអនុវត្តតាមបទ បញ្ជារបស់ទ្រង់និងជឿស្រឡាញ់ហាមឃាត់របស់ទ្រង់។ពិតប្រាកដណាស់ អស់ ឡោះគឺជាអ្នកដាក់ទណ្ឌកម្មដ៏ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតចូរប្រុងប្រយ័ត្នទណ្ឌកម្មរបស់ទ្រង់។

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ آخَرُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ
وَرِضْوَانًا وَيَصْرُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾

៨ គេបានចែកមួយចំណែកដល់ពួកអ្នកក្រដែលកៀសខ្លួនលើផ្លូវអស់ឡោះ។ដែល ពួកគេត្រូវបង្ខំចិត្តចាកចោលទ្រព្យសម្បត្តិនិងកូនចៅរបស់ពួកគេ។ខណៈដែលពួកគេ ស្វែងរកការប្រោសប្រទាននៅលើលោកីយ៍និងការយល់ព្រមពីអស់ឡោះនៅថ្ងៃបរិ លោក។ថែមទាំងពួកគេបានជួយ (សាសនារបស់) អស់ឡោះនិងអ្នកនាំសាររបស់ ទ្រង់ដោយពលជីវិតរួមសង្គ្រាមក្នុងផ្លូវអស់ឡោះ។ពួកគេគឺជាពួកអ្នកស្មោះត្រង់អ្នក ដែលមានជំហររឹងមាំ។

នៅពេលដែលអស់ឡោះបានរំលឹកនិងកោតសរសើរដល់អ្នកកៀសខ្លួន (ម៉ូហ្គីជីរិន) អស់ឡោះក៏បានរំលឹកនិងកោតសរសើរដល់អ្នកម៉ាឌីណា (អានសើរ) ផងដែរ។អស់ ឡោះបានមានបន្ទូលថា៖

وَالَّذِينَ بَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي
صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ
يُوَفِّ شَخَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ
يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا
غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

៩ ហើយបណ្តាអ្នកដែលរស់នៅទីក្រុងម៉ាឌីណាមុនការកៀសខ្លួននោះនិងមាន ជំនឿចំពោះអស់ឡោះនិងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់គឺពួកគេ (អានសើរ) ស្រឡាញ់អ្នក ដែលបានកៀសខ្លួនពីម្នាក់ទៅកាន់ពួកគេ។ហើយនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេគ្មានកំព ច្រណែនឈ្នានីសអំពីអ្វីៗដែលគេបានផ្តល់ឱ្យពួកគេ (ម៉ូហ្គីជីរិន) ឡើយ។ថែមទាំង ពួកគេគិតគូរ (ពួកម៉ូហ្គីជីរិន) ជាងខ្លួនដឹងទៅទៀតទោះបីជាពួកគេពួកក្រីក្រខ្លះ ខាតបត្រូវការចាំបាច់យ៉ាងណាក៏ដោយ។ហើយអ្នកណាដែលត្រូវគេរក្សាឱ្យផ្តិតពី ភាពកំណាញ់ចំពោះខ្លួនគេនោះពួកទាំងនោះគឺជាពួកដែលទទួលបានជោគជ័យ។

១០ ពួកអ្នកជំនាន់ក្រោយដែលកាន់តាមពួកគេបានយ៉ាងល្អគឺគ្រោះហេតុដ៏ល្អថែបរ លោក។ពួកគេបានបង្កសង្ឃឹមថា៖ ឱម៉ាស្ររបស់ពួកយើង សូមទ្រង់មេត្តាអភ័យទោស ឱពួកយើងនិងបងប្អូនរបស់ពួកយើងពីមុនៗដែលមានជំនឿចំពោះអស់ឡោះនិង អ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ផង។ហើយសូមទ្រង់មេត្តាកុំធ្វើឱ្យចិត្តរបស់ពួកយើងមានភាព ច្រណែនឈ្នានីសចំពោះបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿអីៗឱម៉ាស្ររបស់ពួកយើង ពិត ប្រាកដណាស់អស់ឡោះមហិមេត្តាករុណាមហាអាណិតស្រឡាញ់។

الْمَرَّةَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِن
 أَخْرَجْتُمْ لَتَخْرَجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِن قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ
 وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِن أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِن قُوتِلُوا لَا
 يَنْصُرُوهُمْ وَلَئِن نَصَرُوهُمْ لَيُؤَلِّتَنَّ الْأَذُنُ رَيْثَ مَا يُنصُرُونَ ﴿١٢﴾

لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْمَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾
 لَا يَقْتُلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُخْتَصِمَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ
 تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُ أُولِي أَرْهَامٍ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ
 لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾
 فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ حَزْرًا لِّلظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾

❖ តើអ្នក (មហាម៉ាត់) មិនបានមើលឡឬ? ចំពោះពួកពុកត្រូវតែដែលលាក់បាំងការ
 ប្រឆាំងនឹងបង្ហាញខ្លួនជាអ្នកមានជំនឿដែលនិយាយឬទៅកាន់បងប្អូនរបស់ពួកគេ
 ដែលបានប្រឆាំងក្នុងចំណោមពួកអះលូតិតាប (យ៉ាហ៊ីទីនៃអំបូរណាខៀវ) ថា: ចូរពួក
 អ្នកប្រកាន់ជំហរវិជ្ជាប្រកែកកុំចុះចាញ់។ ពិព្រោះពួកយើងមិនដោះដៃចេញពីពួកអ្នក
 ទេ។ ប្រសិនបើពួកអ្នកត្រូវពួកម្ចាស់មហាណាចេញចេញយើងពិតជានឹងចាកចេញជាមួយ
 ពួកអ្នកដែរ។ ហើយយើងមិនធ្វើតាមអ្នកដែលហាមឃាត់យើងមិនឱ្យចេញជាមួយពួក
 អ្នកជាដាច់ខាត។ បើសិនពួកអ្នកត្រូវធ្វើសង្គ្រាមពួកយើងនឹងចូលរួមជាមួយនឹងពួកអ្នក
 ធ្វើសង្គ្រាម។ ហើយអស់ទ្រព្យ: ជាអ្នកធ្វើសាក្សីថាពិតប្រាកដណាស់ពួកគេគឺជាពួកកូត
 កុហកលើអ្វីដែលពួកគេបាននិយាយថាពួកគេនឹងចាកចេញប្រសិនបើពួកយ៉ាហ៊ីទីត្រូវ
 ចាកចេញ។ ហើយពួកគេនឹងជួយប្រសិនបើពួកយ៉ាហ៊ីទីត្រូវធ្វើសង្គ្រាម។

❖ បើសិនជាអ្នកម្ចាស់មជ្ឈមណ្ឌលពួកយ៉ាហ៊ីទីពួកគេមិនព្រមទៅជាមួយទេរឿយ។ ហើយ
 បើសិនជាត្រូវធ្វើសង្គ្រាមពួកគេនឹងមិនមកជួយនោះទេ។ បើសិនជាពួកទៅជួយក៏
 បរាជ័យដែរ។ បន្ទាប់ពីនោះពួកមូណាហ្វីគីនមិនបានទទួលជោគជ័យនោះទេ។ មិន
 ត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ: អស់ទ្រព្យ: ធ្វើឱ្យពួកគេអាប្បឌិនហើយអំពើពុកត្រូវរបស់ពួកគេមិន
 អាចជួយជាប្រយោជន៍ដល់ពួកគេជាដាច់ខាត។

❖ នៃពួកអ្នកម្ចាស់មទាំងឡាយ! ក្នុងចិត្តរបស់ពួកមូណាហ្វីគីនបុព្វកម្មយ៉ាហ្វីគីនក៏យខ្លាច
 ពួកអ្នកខ្លាំងជាងខ្លាចអស់ទ្រព្យ: ។ នេះដោយសារពួកគេជាមនុស្សដែលខ្វះចំណេះព្រាណា
 ណា។ បើសិនជាពួកគេមានវិចារណាព្រាណាពួកគេប្រសើរជាងជាអស់ទ្រព្យ: ជាអ្នកដែល
 ពួកគេត្រូវក៏យខ្លាចព្រោះទ្រង់ជាអ្នកបំពានពួកអ្នកម្ចាស់មទ្រព្យក្រតូត្រាវលើពួកគេ។

❖ ពួកយ៉ាហ៊ីទីមិនហ៊ាននាំគ្នាមកទាំងហ្វ្រង់ធ្វើសង្គ្រាមទូលម្អិតជាមួយនឹងពួកអ្នក
 (អ្នកម្ចាស់ម) ទេ។ លើកលែងតែនៅក្នុងក្រុងដែលមានកំផែងប៉ុន្មាន។

ប៉ុន្តែពួកគេពិបាកយល់ដឹងដោយសារការសំសាក និងភាពក៏យខ្លាចរបស់ពួកគេ។ ពួក
 គេខ្លាំងច្រងេងច្រងាងតែជាមួយគ្នាដង។ ពួកអ្នកគិតស្មានថាពួកគេរួមគ្នាតែមួយតាម
 ពិតចិត្តរបស់ពួកគេផ្សេងៗគ្នា។ ពួកគេរួមគ្នាតែសម្បក្រៅ។ ប៉ុន្តែក្នុងដួងចិត្តរបស់
 ពួកគេគិតផ្សេងគ្នាមានបំណងផ្សេងគ្នា។ នេះដោយសារតែពួកគេខ្វះចំណេះព្រាណាណា។
 បើសិនជាពួកគេមានវិចារណាព្រាណាពួកគេច្បាស់ជាស្គាល់ការពិតនាំគ្នាប្រតិបត្តិតាម

ហើយពួកគេរមត្តាលែងមានទំនាស់នឹងគ្នា។

15 ពួកយ៉ាហ៊ីទូបានទទួលរងគ្រោះដោយការអជំនឿរបស់ពួកគេប្រៀបដូចជាពួកម៉ូស៊ីគីនមីកៈមុនពួកគេបន្តិច។ ពួកគេបានក្បួនរូសល្ងទ្ធផលចុងក្រោយរបស់ពួកគេដ៏អាក្រក់។ លទ្ធផលចុងក្រោយដ៏អាក្រក់នៃភាពអជំនឿរបស់ពួកគេនៅក្នុងលោកិយនេះត្រូវស្លាប់និងត្រូវចាប់ជាឈ្មើយសកក្នុងសមរកូមិបាឌី។ ហើយនៅថ្ងៃគីយ៉ាម៉ៈពួកគេនឹងទទួលទារណាកម្មយ៉ាងខ្លោចផ្សា។

16 ការក្បត់និងការដោះដៃរបស់ពួកគេប្រៀបដូចជាស្បែកត្រូវចំពោះមនុស្ស។ គេបោកបំពោកឱ្យមនុស្សក្បត់និងអូលឡោះ ល្បែងគេ និងជំរុញគេឱ្យក្បត់។ លុះដល់ពេលមនុស្សព្រមក្បត់តាមខ្លួនហើយស្បែកត្រូវបាននិយាយថាខ្លាតនូវអ្វីពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នកទេ។ ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំខ្លាចអូលឡោះជាម្ចាស់នៃសកលោក។ ជាលេសដែលស្បែកត្រូវនិយាយដោះសារជាមួយនឹងមនុស្ស។

17 លទ្ធផលចុងក្រោយនៃទង្វើរបស់ស្បែកត្រូវនិងអ្នកតាមវា (ស្បែកត្រូវនិងអ្នកដែលត្រូវគេធ្វើតាម។ មនុស្សជាអ្នកធ្វើតាម) នៅថ្ងៃគីយ៉ាម៉ៈគឺស្ថិតក្នុងឋាននរកជាអមតៈ។ នោះហើយគឺជាការតបស្នងរបស់ពួកដែលបំពាន។

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿١٦﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفٰلِقِينَ ﴿١٧﴾

18 ឱបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿ! ចូរពួកអ្នកប្រព្រឹត្តទង្វើណាដែលគេបានកំណត់លើពួកអ្នក។ ហើយចូរពួកអ្នកកោតខ្លាចអូលឡោះដោយអំនុះវត្តនូវអ្វីដែលទ្រង់បានបញ្ជាប្រើនិងជៀសឱ្យឆ្ងាយនូវអ្វីដែលទ្រង់ហាមឃាត់។ ចូរគិតពិចារណាចំពោះទង្វើណាមួយដែលខ្លួនប្រើគឺប្រតិបត្តិសម្រាប់ថ្ងៃបរលោក។ ចូរកាតខ្លាចអូលឡោះពីគណៈសម្ព័ន្ធនោះដោយជំនឿនូវអ្វីដែលពួកអ្នកបានធ្វើគ្រាន់អ្វីអាចលាក់បាំងទ្រង់បានឡើយ។ ហើយទ្រង់នឹងតបស្នងដល់អ្នកនូវអ្វីដែលអ្នកបានប្រព្រឹត្ត។

19 ហើយចូរពួកអ្នក (អ្នកមានជំនឿ) កុំធ្វើដូចពួកដែលបានក្រេចអូលឡោះដោយមិនអនុវត្តនូវអ្វីដែលទ្រង់បានបញ្ជាប្រើនិងមិនជៀសឱ្យឆ្ងាយនូវអ្វីដែលទ្រង់ហាមឃាត់។ ទ្រង់ធ្វើឱ្យពួកគេក្រេចខ្លួនឯងដូចជាពួកគេក្រេចទ្រង់ដែរ។ ហើយពួកគេមិនបានប្រព្រឹត្តទង្វើដែលនាំឱ្យចាកឆ្ងាយពីការខឹងសម្បារនិងទារណាកម្មរបស់អូលឡោះ។ ពួកគេនោះហើយគឺជាពួកដែលបានក្រេចអូលឡោះដោយមិនអនុវត្តនូវអ្វីដែលទ្រង់បានបញ្ជាប្រើនិងមិនជៀសឱ្យឆ្ងាយនូវអ្វីដែលទ្រង់ហាមឃាត់។ ហើយពួកគេចាកឆ្ងាយពីការអនុវត្តតាមបញ្ជាអូលឡោះ។

20 ពួកហ៊ាននរកនិងបណ្តាអ្នកហ៊ានស្មគ៌មិនស្មើគ្នាឡើយ។ ពួកគេខុសភ្នែកពីគ្នាដូចជាទង្វើរបស់ពួកគេខុសគ្នាដែរពេលនៅលើលោកិយ។ បណ្តាអ្នកហ៊ានស្មគ៌គឺជាអ្នកដែលទទួលបានជោគជ័យក្នុងការបំពេញភារកិច្ចហើយរួចផុតពីប្រការទាំងឡាយដែលគេស្អប់ខ្ពើម។

لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَلْسَةً مُّتَّصِدَةً مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٨﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٩﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحٰنَ

اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٣﴾

21) ប្រសិនបើយើងបញ្ចុះគម្ពីរគុរអាននេះទៅលើកំណាមួយអ្នក(អ្នកមានជំនឿ)ពិតជានឹងឃើញភ្នំនោះខ្លួនលំទាំនរហូតដល់បែកជាបីណែកដោយសារខ្លាចអល្លោះ។ ដោយខ្លឹមសារគម្ពីរអាល្លោះដែលកោបលើពាក្យទូន្មានដែលធ្វើឱ្យដឹងចិត្តទន់ភ្លន់និងការព្រមព្រាងយ៉ាងធូនធូរ។ ឧទាហរណ៍នេះយើងលើកទៀងសម្រាប់ម៉ឺនស្សសង្ឃមហាពួកគេចេះគិតពិចារណា។ ពិចារណាលើអ្វីដែលចាំបាច់លើពួកគេដើម្បីឱ្យពួកគេទទួលយកជាមេរៀននិងបង្ហាញខ្លួន។

22) 23) ទ្រង់គឺអល្លោះដោយសារដែលគ្មានម្ចាស់ណាត្រូវគេគោរពសក្ការៈដ៏ពិតប្រាកដក្រៅពីទ្រង់ទៀង។

ទ្រង់មហាជំងឺនូវអ្វីដែលលាក់កំបាំងនិងអ្វីដែលលាតត្រដាង។ គ្មានអ្វីអាចលាក់កំបាំងទ្រង់បានឡើយ។ មេត្តាករុណាទាំងនៅលើកិរិយានិងច្នៃគុយ៉ាម៉ាតិ។ ក៏មេត្តារបស់ទ្រង់រីកសាយដល់សត្វលោកទាំងអស់។ ទ្រង់ជាស្តេចគ្រប់គ្រងនិងស្មារតីស្តីពីកាលកាត់អាប្រឌិននិងកាពខ្លះខាត។ ទ្រង់ជាអ្នកដែលបានស្រឡាត់ស្រឡាយខុសនីកាតដល់ខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់។ រូបផុតពីភាពអយុត្តិធម៌។ ទ្រង់ជាអ្នកបញ្ជាក់ពីស្ថិតភាពរបស់ពួកវាស្និលល្អទ្រោះរបស់ទ្រង់ដោយបង្ហាញនូវអចរិយភាពទាំងឡាយ (المعجزات) ។ ទ្រង់ជាសាក្សីលើខ្ញុំបម្រើតាមរយៈទង្វើរបស់ពួកវា។ ទ្រង់ឃ្លាំមើលទង្វើរបស់ពួកវា។ ទ្រង់មានអំណាចល្អៈអស់អ្វីៗទាំងពួងគ្មានអ្វីជាប់ទ្រង់ឡើយ។ អានភាពរបស់អល្លោះខ្ពង់ខ្ពស់។ អំណាចដែលគ្មាននរណាមានលទ្ធភាពឈានទៅដល់។ ទ្រង់ក្រអឺតសុក្រិតឥតខ្ចោះប៉ុល្លេងជ្រះស្អាតពីអ្វីដែលមិនសក្តិសមនឹងទ្រង់។

24) អល្លោះជាអ្នកបង្កើតទ្រង់បានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់។ ទ្រង់ជាអ្នកបង្កើតជាអ្នកប្រឌិតឱ្យកើតឡើងនូវអ្វីសព្វរបបយ៉ាង។ ទ្រង់ជាអ្នកដែលសុំស្របផ្សំឱ្យមានទម្រង់ខុសៗគ្នាទៅតាមអ្វីដែលទ្រង់ពេញចិត្ត។ ទ្រង់មាននាមនិងលក្ខណ៍សម្បត្តិជាច្រើនដល់ប្រពៃរនិងខ្ពង់ខ្ពស់។ អ្វីៗនៅលើមេឃជាច្រើនជាន់ និងផែនដីលើកតម្កើងទ្រង់។ ហើយទ្រង់មហាខ្លាំងពូកែមហាគតិបណ្ឌិត។

អាលម្ពតាហ្មណៈ

គោលបំណងនៃសូរ៉ា: ការជម្រះចិត្តរបស់អ្នកមានជំនឿពីការសេពគប់មិត្តជំនិតដែលមានសាសនាផ្សេងពីសាសនាឥស្លាម។

តាហ្សេរៀ:

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا عَدُوِّيْ وَعَدُوِّيْكُمْ اَوْلِيَاءَ تَلْفَحُوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوْا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُوْنَ الرَّسُوْلَ وَيَاۤتِيْكُمْ اَنْ تُوْمِنُوْا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِيْ سَبِيْلِ وَاَبِيْعَاةٍ مَّرَضَاتِيْ نُسِرُوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَاَنَا اَعْلَمُ بِمَا اَخْفَيْتُمْ وَمَا اَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَّفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيْلِ ﴿٢١﴾ اِنْ يَتَّقُوْكُمْ يَكُوْنُوْا لَكُمْ اَعْدَاۗءٌ وَيَسْطُوْا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ وَالسِّنۡتَهُمۡ بِالسُّوۗءِ وَوَدُوْا لَوۡ تَكْفُرُوْنَ ﴿٢٢﴾ لَنْ تَنۡفَعَكُمۡ اَرْحَامُكُمْ وَاَلَا اُوۡلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَفۡصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعۡمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢٣﴾

21) ឱបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿ! ចូរពួកអ្នកប្រព្រឹត្តទង្វើណាដែលគេបានកំណត់លើ

ពួកអ្នក។ ហើយចូរពួកអ្នកកុំយកសត្រូវរបស់យើងនិងសត្រូវរបស់ពួកអ្នកធ្វើជាមិត្តសម្លាញ់។ ពួកអ្នកផ្តល់ដំណើរដោយសារទំនាក់ទំនងមិត្តភាពរវាងពួកអ្នកនឹងពួកគេ។ ពួកគេមិនព្រមជឿនូវអ្វីដែលវិស័យល្អល្អទោះបីបាននាំមកជូនពួកអ្នកគឺសាសនាឥស្លាម។ ពួកគេបរណេញណាពីនិងពួកអ្នកចេញពីល្អនៅដានរបស់ពួកអ្នកគឺមឹកៈ។ ពួកគេបរណេញពួកអ្នកចេញដោយសារពួកអ្នកមានជំនឿចំពោះអល់ឡោះបូពួកគេស្របខ្លឹមចំពោះជំនឿរបស់ពួកអ្នក។ បើពួកអ្នកចេញតស៊ូក្នុងផ្លូវរបស់យើងនិងស្វែងរកការសព្វព្រះទ័យរបស់យើង។ ដូច្នេះពួកអ្នកពុំត្រូវយកសត្រូវរបស់យើងនិងសត្រូវរបស់ពួកអ្នកជាមិត្តសម្លាញ់ឡើយ។ ពួកអ្នកល្ងចយកដំណឹងទៅប្រាប់ពួកគេដោយសារមូលហេតុនៃទំនាក់ទំនងមិត្តភាពនេះ។ យើងដឹងនូវអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងធ្វើដោយលាក់បាំងនិងបើកចំហរ។ គ្មានអ្វីអាចលាក់បាំងនិងទ្រង់បានឡើយ។ ក្នុងចំណោមពួកអ្នកនរណាធ្វើអំពើបែបនេះគេបានដើរខុសផ្លូវ និងរង់ចេញពីផ្លូវដែលត្រឹមត្រូវ។

❷ នៅពេលដែលពួកអ្នកដំបូងពួកអ្នកនិងប្រទះឃើញពួកអ្នកដោយចៃដន្យគឺពួកគេបង្ហាញភាពជាសត្រូវដែលបង្កប់ក្នុងដឹងចិត្តរបស់ពួកគេចំពោះពួកអ្នក។ ពួកគេលើកដៃឱ្យពួកអ្នកនិងអណ្តាតរបស់ពួកគេដើរម្រមាបពួកអ្នក។ ល។ ពួកគេប្រាថ្នាចង់ឱ្យពួកអ្នករលត្រលប់ទៅរកការគ្មានជំនឿនិងអល់ឡោះនិងវិស័យរបស់ទ្រង់ដូចពួកគេវិញ។

❸ នៅថ្ងៃបរលោកកូនចៅរបស់ពួកអ្នកនិងស្ថាប័ណ្ណត្រឹមរបស់ពួកអ្នកមិនអាចជួយជាប្រយោជន៍អ្វីដល់ពួកអ្នកទេទោះជាពួកគេហ្មឿរមូសាមគ្គីគ្នាដើម្បីជួយអ្នកក៏ដោយ។ នៅថ្ងៃបរលោកទ្រង់នឹងបំបែកពួកអ្នកចេញពីគ្នា។ ហើយអ្នកដែលត្រូវចូលប៉ានស្កក់និងចូលប៉ានស្កក់ហើយអ្នកដែលនឹងត្រូវចូលប៉ាននិរកនិងចូលប៉ាននរណាអាចជួយនរណាបានឡើយ។ ពិតណាស់អល់ឡោះប្រាប់ដឹងពលទ្រង់ទាំងអស់។ គ្មានអ្វីអាចលាក់បាំងទ្រង់បានឡើយ។ ហើយគេនឹងតបស្នងទៅតាមអ្វីដែលអ្នកបានប្រព្រឹត្ត។

فَدَكَاتٌ لَّكَرُؤْسُوهُ حَسَنَةٌ فِي اِبْرَاهِيْمَ وَالَّذِيْنَ مَعَهُ اِذْ قَالُوْا لَقَوْمِهِمْ اِنَّا بُرْعَاءٌ وَّاَنْتُمْ كٰفِرُوْنَ ۝۱۰
 وَمِمَّا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ كُفْرًا بِكُنُوبٍ وَّيَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ اَبَدًا حَتّٰى تُوْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَحَدُّهُ اِلَّا قَوْلُ اِبْرٰهِيْمَ لٰبِيْهِ لَاسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۝۱۱ رَبَّنَا عَلَيْنَا مَوَدَّةٌ وَّاَلَيْكَ اَنْتَابُنَا وَّاَلَيْكَ الْمَصِيْرُ ۝۱۲ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاَعْرِفْنَا رَبَّنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝۱۳ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيْهِمْ اَسْوَةٌ حَسَنَةٌ ۝۱۴
 لِمَنْ كَانَ يَرْجُوْا اللّٰهَ وَاَلْيَوْمَ الْآخِرَ وَّهِيَ رَبَّوْلَ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَمِيْدُ ۝۱۵

❷ ជាការពិតណាស់ពួកអ្នក (អ្នកមានជំនឿ) មានអ្វីព្រហ្មមជាគំរូដល់អ្នកនិងបណ្តាអ្នកដែលរួមជំនឿជាមួយគ្នានៅពេលដែលពួកគាត់បានពោលទៅកាន់ក្រុមរបស់ពួកគាត់ថា: ពិតប្រាកដណាស់ពួកយើង មិនពាក់ព័ន្ធជាមួយពួកអ្នកនិងអ្វីដែលពួកអ្នកកំពុងគោរពសក្ការៈផ្សេងពីអល់ឡោះឡើយ។ ពួកយើងបានប្រឆាំងនឹងពួកអ្នកហើយវាបានស្វែង ឱ្យឃើញថាវាងពួកយើងនិងពួកអ្នកគឺជាសត្រូវនិងស្របខ្លឹមគ្នាជាដរាប។ លុះត្រាតែពួកអ្នកមានជំនឿលើអល់ឡោះតែមួយគត់។ ដោយមិនយកអ្វីផ្សេងមកចូលរួមជាមួយទ្រង់។ ហើយពួកអ្នកមិនត្រូវពាក់ព័ន្ធជាមួយក្រុមរបស់ពួកអ្នកទៀតទេ។ លើកលែងតែសំដីរបស់អ្វីព្រហ្មមដែលនិយាយទៅកាន់ឱ្យពួកគេថាខ្ញុំនឹងស៊ីអក្សរទោសពីព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់លោក។ ត្រង់នេះពួកអ្នកមិនត្រូវយកអ្វីតាមទេនេះគ្រាន់តែជាពាក្យសន្យារបស់គាត់ចំពោះឱ្យពួកគាត់ប៉ុណ្ណោះ។ សម្រាប់អ្នកមាន

ជំនឿមិនត្រូវសំអក់យទោសឱ្យពួកមូសរឺគីនទេ។ អ្នកមិនអាចការពារពីទារណ្តកមូស អល់ឡោះទេ។ ឱម្ចាស់របស់ពួកយើង! ចំពោះទ្រង់ហើយដែលពួកយើងប្រគល់ការទឹក ចិត្ត ហើយចំពោះទ្រង់ដែលពួកយើងសារភាពទោស កំហុសហើយចំពោះទ្រង់ក៏ដាក់ នៃឯវិលត្រឡប់របស់ពួកយើងដែរនៅថ្ងៃបរលោក។

5 ឱម្ចាស់របស់ពួកយើង! សូមទ្រង់មេត្តាកុំធ្វើឱ្យពួកយើងក្លាយជាការសាកល្បង របស់ពួកដែលគ្មានជំនឿអ្វី។ ឱម្ចាស់របស់ពួកយើង! សូមទ្រង់មេត្តាអក់យទោសដែល ពួកយើងផង។ ពិតប្រាកដណាស់ទ្រង់មហាខ្លាំងពូកែមហាគតិបណ្ឌិត។

6 ជាការពិតណាស់ពួកអ្នកមានពួកគេជាគំរូដែលសម្រាប់អ្នកណាដែលសង្ឃឹមថា នឹងទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីអល់ឡោះនៅក្នុងលោកយុំនិងថ្ងៃបរលោក។ រឺអ្នក ណាហើយបរចេញពីគំរូដែលនេះពិតប្រាកដណាស់អល់ឡោះមិនត្រូវកាការគោរព តាមរបស់ពួកគេទេហើយទ្រង់មហាមានលើសលុប ជាទីកោតសរសើរបំផុត។

عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُمْ مَّوَدَّةَ ۖ وَاللَّهُ قَدِيرٌ ۖ وَاللَّهُ عَٰفُوٌّ رَّحِيمٌ ۖ لَا يَنْهَدِكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَرْوَاهُمْ وَتَنَصُّطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسَطِينَ ۖ إِنَّمَا يَنْهَدِكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوهُمْ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

7 សង្ឃឹមថាអល់ឡោះនិងធ្វើឱ្យមានសេចក្តីស្រឡាញ់រវាងពួកអ្នកនិងពួកសត្រូវ របស់ពួកអ្នកពួកមូសរឺគីននៅមក្តី។ ដោយអល់ឡោះបានចង់លបង្ហាញពួកគេឱ្យ បានចូលសាសនាតស្តាមហើយពួកគេនឹងក្លាយជាបងប្អូនជាមួយពួកអ្នកក្នុង សាសនាដូចគ្នា។ អល់ឡោះទ្រង់ជាព្រះដ៏មានអនុភាពអាចធ្វើឱ្យចិត្តរបស់ពួកគេប្រែ ក្លាយជាមានជំនឿ។ ពិតប្រាកដណាស់ទ្រង់មហាអក់យទោសដែលអ្នកដែលសារភាព កំហុសនិងមហាមេត្តាករុណាដល់ពួកគេ។

8 ទ្រង់មិនហាមឃាត់ពួកអ្នកពិការធ្វើល្អជាមួយពួកកាហ្វេរដែលមិនធ្វើសង្គ្រាម ជាមួយនិងពួកអ្នកដោយសារពួកអ្នកបានចូលតស្តាមហើយមិនបណ្តេញពួកអ្នក ចេញពីភូមិស្រុករបស់អ្នកឡើយ។ ចូរពួកអ្នកផ្តល់ភាពយុត្តិធម៌ដល់ពួកគេនិងការ គោរពសិទ្ធិរបស់ពួកគេ។ ដូចអ្វីដែលអាសម័យ ពិនិត្យ អំពូពេកើបានធ្វើចំពោះម្តាយ របស់គាត់ដែលគ្មានជំនឿបន្ទាប់ពីនាងបានសុំអនុញ្ញាតពីណាពី។ ហើយគាត់បាន អនុញ្ញាតឱ្យប្រុសយទាកទង់គ្នា។ ពិតណាស់អល់ឡោះទ្រង់ស្រឡាញ់សព្វព្រះទ័យ ចំពោះពួកអ្នកដែលប្រកាន់នូវភាពយុត្តិធម៌ដែលបានផ្តល់ភាពយុត្តិធម៌ដល់ខ្លួនរបស់ គេនិងក្រុមគ្រួសាររបស់គេ។

9 តាមពិតអល់ឡោះទ្រង់ហាមឃាត់អំពីពួកកាហ្វេរដែលធ្វើសង្គ្រាមជាមួយនិង ពួកអ្នកក្រោយពីពួកអ្នកមានជំនឿ។ ហើយបណ្តេញពួកអ្នកចេញពីភូមិស្រុក។ និងអ្នក ដែលបានគាំទ្រឯងការបណ្តេញនោះ។ ពួកអ្នកត្រូវសេពគប់ពួកគេជាមិត្តសម្លាញ់ ឡើយ។ អ្នកណាដែលបានសេពគប់ពួកគេជាមិត្តសម្លាញ់ពិតណាស់គេជាអ្នកដែល ប្រព្រឹត្តអំពើអយុត្តិធម៌លើខ្លួនរបស់ពួកគេដោយទទួលយកភាពមហន្តរាយនិងមូល ហេតុប្រឆាំងនិងបំបាត់របស់អល់ឡោះ។

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَاِمْتَحِنُوهُنَّ ۚ إِنَّهُنَّ عَلِمْنَ بِأَيْمَنِ هُنَّ فَإِنَّ عَمَلَهُمْ هُنَّ ۚ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ ۚ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ ۚ وَءَاوَهُنَّ

مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكُحُوهُنَّ إِذَا أَتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْئَلُوا مَا أَنْفَقُوا وَلَا يَسْئَلُوا مَا أَنْفَقُوا ذَلِكَ حِكْمٌ مِنَ اللَّهِ لِيُخْرِجَكُمْ مِنْ بَيْنِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاتِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَاحُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَآتُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

❶ ឱបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿ នៅពេលដែលក្រុមស្ត្រីអន្តោប្រវេសន៍ដែលមានជំនឿ បានធ្វើដំណើរចេញពីទឹកដីការហៀរមកកាន់ទឹកដីឥស្លាមចំពោះអ្នកសាកល្បងពួកនាង ពុំជំនឿរបស់ពួកនាងចុះ។ អល់ឡោះដឹងនូវជំនឿរបស់ពួកនាង គ្រាន់អ្វីម្យ៉ាងអំចលាក់ បាំងទ្រង់បានឡើយ។ បើសិនជាពួកដឹងថាពួកនាងជាអ្នកមានជំនឿតាមភាពជាក់ស្តែង បន្ទាប់ពីការសាកល្បងដែលគេបង្គាប់ប្រើពួកអ្នក។ ចំពោះកុប្បានពួកនាងទៅឱ្យប្តីរបស់ ពួកនាងដែលជាការហៀរ។ ពួកនាងមិនហាឡាវល់សម្រាប់ពួកគេ ហើយពួកគេមិនហាឡា វល់សម្រាប់ពួកនាង។ ស្ត្រីមានជំនឿមិនហាឡាវល់សម្រាប់ការហៀរទេ។ ចូរផ្តល់សំណង ដល់ប្តីរបស់ស្ត្រីដែលបានចូលឥស្លាមចំពោះវាល់ការចំណាយប្តីរបស់នាងសម្រាប់នាង ដូចជាថ្លៃខាន់ស្នា។ ពួកមានបាបកម្មទ្រង់ដែលពួកអ្នករៀបការជាមួយនិងពួកនាង។ បន្ទាប់ពី នាងអស់អិតហ្ន៎ ហើយពួកអ្នកផ្តល់ថ្លៃខាន់ស្នាឱ្យពួកនាង។ អ្នកដែលមានប្រពន្ធជាស្ត្រី ការហៀរឬត្រឡប់ចេញពីឥស្លាមគឺនាងពុំមែនជាប្រពន្ធរបស់គេទេ។ ពព្រោះចំណង អាពាហ៍ពិពាហ៍ត្រូវកាត់ដោយសារសាសនាខុសគ្នា។ ចូរពួកអ្នករៀបការកុំញែរផ្ទៃនូវ ខាន់ស្នាពីប្រពន្ធរបស់ពួកអ្នកដែលបោះបង្គោលសាសនាឥស្លាម។ ហើយពួកគេក៏ត្រូវស្វយក មកញែរផ្ទៃនូវខាន់ស្នាពីប្តីរបស់ពួកគេដែលបានចូលឥស្លាម។ ទាំងនោះគឺជាច្បាប់របស់ អល់ឡោះដែលទ្រង់កាត់ស្នេចក៏វាងពួកអ្នកក្នុងការសងខាន់ស្នាឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក។ ហើយទ្រង់កាត់ក៏ទៅតាមអ្វីដែលទ្រង់មានចេតនា។ ហើយអល់ឡោះមូហាជីដីពីសាន ភាពរបស់មនុស្សលោក។ ហើយមហាគតិបុណ្ណិតលើការដាក់ច្បាប់លើមនុស្សលោក។

❷ បើសិនជាភរិយារបស់ពួកអ្នកបោះបង្គោលសាសនាត្រលប់ទៅរកការហៀរហើយពួក អ្នកស្វយកមកវិញនូវខាន់ស្នាតើគ្រូគេបដិសេធមិនផ្តល់ឱ្យពួកអ្នកវិញនោះក្រោយពី ពួកអ្នកបានច្បាំងឈ្នះនិងទទួលបានជ័យកណ្តាលពីពួកគ្មានជំនឿនោះគឺពួកអ្នកត្រូវតែ ផ្តល់នូវជ័យកណ្តាលនោះឱ្យបណ្តាអ្នកដែលភរិយារបស់ពួកគេរល់ទៅរកការពុំគ្មានជំនឿ វិញស្មើនឹងអ្វីដែលពួកគេបានចំណូលយ។ ហើយចូរពួកអ្នកកាត់ខ្លាចអល់ឡោះក្នុង នាមពួកអ្នកជាអ្នកដែលមានជំនឿលេចទ្រង់ដោយអនុវត្តតាមអ្វីដែលទ្រង់បញ្ជា និង ជៀសឱ្យឆ្ងាយពីអ្វីដែលទ្រង់ហាមឃាត់។

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ بِيَاعِكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُسْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقَنَّ وَلَا يَكُنَّ رِجَالًا وَلَا يَفْتُلْنَّ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايَعْتَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرَ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾

❸ ឱណាពិ (មូហាម៉ាត) ! បើសិនបើបណ្តាស្ត្រីដែលមានជំនឿធ្វើដំណើរមកកាន់អ្នក ដោយពួកនាងបានប្តេជ្ញាចិត្ត (ដូចអ្វីដែលបានកើតឡើងពេលបើកម៉ាក្រះ) ជាមួយអ្នក ថាពួកនាងនឹងមិនធ្វើស្ត្រីរកនិងអល់ឡោះឡើយហើយពួកនាងមិនលួចនិងមិនធ្វើហ៊ឺ ណា និងមិនសម្លាប់កូនចៅរបស់ពួកនាងដូចជាទង្វើរបស់ស្ត្រីទាំងឡាយនៅសម័យ ចាហ៍លឺយៈគឺសម្លាប់កូនស្រីទាំងស្រី។ ហើយមិនក្តែងបន្តកូនអ្នកដទៃថាកូនប្តីរបស់ខ្លួន។ ព្រមទាំងពួកនាងមិនប្រព្រឹត្តល្មើសនិងអ្នកចំពោះគ្រប់កិច្ចការទាំងឡាយដែលជាំ

ការប្រតិបត្តិចំពោះអស់ទ្រោះ។ដូចជាការហាមឃាត់មិនយំរៀបរាប់ហែកសម្លៀកបំពាក់ប្រោសកន្លែងហែកហោរ៉ាប៉ា។ចូរអ្នកទទួលយកនូវការ ប្រើប្រាស់តួរបស់ពួកនាងដូចៗ។ ហើយចូរអ្នកស្តាប់អស់ទ្រោះ ឱ្យអ្នកយំទោសដល់ពួកនាង។ពិតប្រាកដណាស់អស់ទ្រោះមហាអភ័យទោសសម្រាប់អ្នកដែលទទួលសារភាពកំហុសនិងមហាអាណិតស្រឡាញ់ដល់ពួកគេ។

សូរ្យៈនេះបានចាប់ផ្តើមដោយការព្រមានលើការសេពគប្បីគុសម្បាញដែលជាសត្រូវរបស់អស់ទ្រោះហើយក៏បញ្ចប់ទៅវិញដោយការព្រមានបន្ថែមលើអ្វីដែលបានរៀបរាប់ពីមុន។អស់ទ្រោះបានមានបន្ទូលថា៖

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسُؤُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا
بَيَّسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقَوْمِ ۗ

❶ ឱបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿ! ចូរប្រព្រឹត្តនូវអ្វីដែលគេបានកំណត់លើពួកអ្នក។ ចូរពួកអ្នកកុំយកក្រុមដែលអស់ទ្រោះ ខឹងសម្បាចំពោះពួកគេធ្វើជាមិត្តភក្តិឱ្យសោះ។ ជាការពិតណាស់ពួកគេអស់សង្ឃឹមចំពោះផលបូណ្យរបស់អស់ទ្រោះនៅថ្ងៃបរលោកដូចជាពួកដែលគ្មានជំនឿអស់សង្ឃឹមចំពោះបណ្តា អ្នកដែលនៅក្នុងផ្ទះថាពួកគេមិនត្រូវបានអស់ទ្រោះធ្វើឱ្យរស់ ទេដំរើព្រាឡើយ។

អាសសហ

គោលបំណងនៃសូរ្យៈ លើកទឹកចិត្តដល់អ្នកមានជំនឿ ឱ្យជួយគាំទ្រសាសនាឥស្លាម និងធ្វើសង្គ្រាមក្នុងផ្លូវអស់ទ្រោះ។

តាហ្សសៀរ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيْمُ ۝۱ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ۝۲ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ۝۳ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقْتَلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِهٖ صَفًا كَآتَمُهُمْ بُيُوتُهُمْ مَّرْصُوْصٌ ۝۴

❶ អ្វីៗនៅលើមេឃជាច្រើនជាន់និងអ្វីៗនៅលើផែនដីបានលើកតម្កើងអស់ទ្រោះ។ ហើយទ្រង់មហាខ្លាំងពូកែគ្មានអ្វីអាចប្រឹងជែងនឹងទ្រង់បានឡើយនិងមហាគតិបណ្ឌិត។

❷ ឱបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿ ហេតុអ្វីបានជាពួកអ្នកនិយាយថាពួកយើងបានធ្វើអ្វីម្យ៉ាងតែតាមពិតពួកអ្នកមិនបានធ្វើ? ដូចម្នាក់បាននិយាយថា៖ ខ្ញុំបានសម្លាប់គេនិងដាររបស់ខ្ញុំហើយខ្ញុំបានវាយគេតែគេមិនបានសម្លាប់និងដាររបស់គេទេហើយក៏មិនបានវាយគេដែរ។

❸ ពិតណាស់អស់ទ្រោះស្អប់ខ្ពើមបំផុតនូវអ្វីដែលពួកអ្នកនិយាយហើយពួកអ្នកមិនបានធ្វើ។ វាមិននាកសម្បីទេសម្រាប់អ្នកមានជំនឿដែលធ្វើបបទនេះគេគប្បីស្មោះត្រង់ចំពោះអស់ទ្រោះហើយបញ្ជាក់ភាពស្មោះត្រង់ដោយទង្វើនិងសម្បីរបស់គេ។

❹ ពិតណាស់អស់ទ្រោះទ្រង់សព្វព្រះ ទ័យពួកអ្នកដែលច្បាំងតស៊ូក្នុងផ្លូវរបស់ទ្រង់។ ពួកគេតម្រូវប្រាកដជានិច្ច។ ពួកគេចង់បាច់គ្នាជាផ្ទុំមួយប្រៀបដូចជាសំណឹងអគារជើងមាំ។ ជាប់គ្នាគ្នាយ៉ាងរឹងមាំ។

អស់ទ្រោះបានរំលឹកពីការធ្វើសង្គ្រាមនឹងបានសរសើរចំពោះអ្នកមានជំនឿលើការប្រយុទ្ធគ្នាលើការច្បាំងតស៊ូក្នុងផ្លូវរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ក៏បានរំលឹកពីក្រុមណាពុំម៉ូសានិងក្រុមណាពុំអ៊ីសាដែលបានប្រឆាំងនឹងគាត់ទាំងពីរ។ ជាការព្រមានដល់អ្វីម៉ាកម្នាក់ម៉ាកកុំឱ្យបំពានលើណាពី។ អស់ទ្រោះបានមានបន្ទូលថា៖

الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَىٰ تَجُوبُهَا ضَرٌّ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَيَسِّرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

10 ឱបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿ ច្រើនប្រព្រឹត្តនូវអ្វីដែលគេបានកំណត់លើពួកអ្នក។ តើ ចង់ឱ្យយើងបង្ហាញប្រាប់ពួកអ្នកអំពីការជឿជ្រើសរើសដែលសង្គ្រោះពួកអ្នកឱ្យរួចផុតពី ទារុណកម្មដ៏ឈឺចាប់ដើរប៉ុន្តែ?

11 ជំនួញនោះគឺពួកអ្នកត្រូវមានជំនឿលើអស់ទ្រោះនិងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រោះ។ ហើយ នឹងតស៊ូក្នុងមាតិកាបស់អស់ទ្រោះដោយទ្រព្យស្រមូលនិងខ្លួនប្រាណរបស់ពួកអ្នកផ្ទាល់ ប្រាថ្នាចង់បានការព្រមព្រលមតិអស់ទ្រោះ។ ទង្វើដែលបានរៀបរាប់ទាំងនោះគឺជាការ ប្រសើររាប់ផុតសម្រាប់ពួកអ្នកប្រសិនបើពួកអ្នកដឹងនិងព្យាយាមអនុវត្តវា។

12 ផលជំនួញពីជំនួញនេះគឺអស់ទ្រោះនិងអភ័យទោសដល់ពួកអ្នកចំពោះបាបកម្ម ទាំងឡាយរបស់ពួកអ្នក។ ហើយទ្រង់នឹងបញ្ជូលពួកអ្នកទៅក្នុងឋានសួគ៌ដែលមានទ រុន្ទជាច្រើនហូរពិក្រោមវា។ ព្រមទាំងមានកន្លែងជាទីមនោរម្យនៅក្នុងឋានសួគ៌។ ហើយគ្មានការផ្លាស់ប្តូរចេញឡើយ។ រង្វាន់ដែលបានរៀបរាប់នោះគឺជាជោគជ័យមួយ ដ៏ធំធេងគ្មានអ្វីប្រៀបស្មើឡើយ។

13 អំពីការចំនេញក្នុងជំនួញនេះដែរដែលជាប្រាថ្នាផ្សេងទៀតដែលពួកអ្នកពេញចិត្ត ចង់បានវានៅក្នុងលោកិយនេះគឺគិតការគាំទ្រនិងជំនួយរបស់អស់ទ្រោះសម្រាប់ពួកអ្នក និងជួយជំនះដ៏ធ្លាប់ខ្មាំងមុខគឺការដោះម៉ាក្នុះនិងកន្លែងផ្សេងទៀត។ ហើយចូរអ្នក (ម្ចាស់ម៉ាក្នុះ) ផ្តល់ដំណឹងរីករាយដល់បណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿច្រើននូវដំណឹងជ័យជម្នះ និងការដោះទឹកដីនៅក្នុងលោកិយនិងដំណឹងឋានសួគ៌នៅថ្ងៃបរិលោក។

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِيِّينَ مَن أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ فَمَا مَنَتَ طَآئِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتَ طَآئِفَةٌ

فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

14 ឱបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿ ច្រើនប្រព្រឹត្តនូវអ្វីដែលគេបានកំណត់លើពួកអ្នក។ ចូរពួក អ្នកលើកស្ទួយសាសនាអស់ទ្រោះដែលស្នូលលើទ្រោះបាននាំមកដូចជាការជួយរបស់ហា រិរយន (ក្រុមណាពីអ៊ីស្រាឺល) ដែលអ៊ីស្រាអ៊ែលបានពោលទៅកាន់ពួកគេថាតើអ្នក ណាខ្លះចូលរួមជាមួយខ្ញុំដើម្បីលើកស្ទួយសាសនាអស់ទ្រោះនោះ? ពួកគេបានឆ្លើយថា ពួកយើងគឺជាអ្នកចូលរួមលើកស្ទួយសាសនាអស់ទ្រោះ។ មួយក្រុមនៃកូនចៅអ៊ីស្រាអ៊ែល បានជឿចំពោះណាពីអ៊ីស្រា។ ហើយមួយក្រុមផ្សេងទៀតបានប្រឆាំងមិនព្រមជឿ។ ហើយ យើងបានជួយបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿឱ្យមានក្លម្លាំងខ្លាំងក្លាជាងពួកសត្រូវរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេក៏បានក្លាយជាអ្នកដែលទទួលបានជ័យជំនះ។

អាល់ដ្យូម៖

គោលបំណងនៃសូរ៉ា: បញ្ជាក់ពីការបោះប្រទានពីអស់ទ្រោះដល់អ្នកម៉ាត់នេះដោយ ការលើកតម្កើងនិងចង្អុលបង្ហាញពីស្នូលលើទ្រោះបន្ទាប់ពីរង្វង់។ ហើយប្រកាន់ខ្ជាប់ និងការប្រតិបត្តតាមវា។ ហើយព្រមានពីការប្រដូចនិងពួកយ៉ាហ្វិទ។

តាហ្សសៀរ

يَسْبِغُ لَكَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٥﴾ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رُسُلًا مِّنْهُمْ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦﴾ وَءَاخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْحِكْمُ ۝ ذَاكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝

❶ អ្វីៗដែលនៅលើមេឃជាច្រើនជាន់និងអ្វីៗដែលនៅលើផែនដីលើកតម្កើងអល់ឡោះ ដែលជ្រះស្អាតពីរាល់កង្កះខ្នាតទាំងឡាយ។ ទ្រង់ជាស្មោះច្រើនតម្កើងគតិដ៏មហាជ្រះស្អាតពី រាល់កង្កះខ្នាតទាំងឡាយ។ មហាខ្លាំងពូកែគ្មានអ្វីអាចប្រៀបបាននឹងមហា គតិបណ្ឌិត។

❷ ទ្រង់គឺជាអ្នកដែលបានចាត់តាំងអ្នកអរដ្ឋាម្នាក់ដែលមិនចេះអាននិងមិនចេះសរសេរដើម្បី ជាអ្នកនាំសារដែលចេញពីមកពីស្ថាននៃរបស់ពួកគេ។ ដោយឱ្យគាត់ស្រុកអាហ្នាត ឬរបស់ ទ្រង់ដែលបានបញ្ជូនលើគាត់ដើម្បីលាងសម្អាតពួកគេពីភាពគ្មានជំនឿនិងទង្វើអស្ថិរលធម៌។ ព្រមទាំងបង្រៀនគម្ពីរគុរអាននិងស្និទ្ធិដែលពួកគេ។ ខណៈដែលពួកគេកាលពីមុន ស្ថិតនៅក្នុងភាពរឹងមាំដ៏ច្បាស់លាស់នោះដោយពួកគេគោរពរូបបដិមាបង្ហូរឈាមគ្នា និងជាច្រើនទាក់ទងនឹងសាច់ញាតិ។

❸ ហើយទ្រង់ក៏បានបញ្ជូនអ្នកនាំសារទៅកាន់ក្រុមផ្សេងទៀតក្នុងចំណោមពួកគេ ដែលពួកទាំងនោះមិនទាន់បានជួបពួកគេ (ពួកមូស្លីម) ឡើយ។ ហើយទ្រង់មហាខ្លាំង ពូកែគ្មានអ្វីអាចប្រៀបបាននឹងមហាគតិបណ្ឌិត។

❹ អ្វីៗដែលបានរៀបរាប់ទាំងនោះ (ការចាត់តាំងអ្នកនាំសារ) គឺជាការប្រោស ប្រទានរបស់អល់ឡោះ ដែលទ្រង់ប្រទានឱ្យអ្នកណាដែលទ្រង់មានចេតនា។ ហើយអល់ ឡោះមានការប្រោសប្រទានដ៏ធំធេង។ ហើយក្នុងចំណោមការប្រោសប្រទាននោះ ដើរគឺការចាត់តាំងអ្នកនាំសារទៅដល់មនុស្សរលាកទាំងអស់។

បន្ទាប់ពីអល់ឡោះបានរៀបរាប់ពីការប្រោសប្រទានដោយការចាត់តាំងអ្នកនាំសារនិង បញ្ជូនគម្ពីរគុរអានហើយទ្រង់បានលើកពីការប្រឆាំងរបស់ក្រុមណាពីមុស្លីមលើតោរតដា ការព្រមទាំងដល់អ្វីម៉ាត់នេះក៏ឱ្យយកគំរូតាម។ អល់ឡោះបានមានប្រសាសន៍ថា:

مَثَلُ الَّذِينَ حَمَلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَثْقَالًا بِئْسَ

مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَتَّنَا أَلَمَاتٍ

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَلَا يَتَمَتَّنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدِمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

۝ قُلْ إِنَّ أَلَمَاتٍ أَلَّذِي تَفْرُوتُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ

وَاللَّهِ هَدَىٰ فَبَيَّنَّاكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

❶ ការប្រៀបធៀបពួកដែលត្រូវបានគេដាក់បញ្ជាឱ្យអនុវត្តតាមគម្ពីរតោរតប៉ុន្តែពួក គេចេះបដិមន្តអនុវត្តតាមវាគឺប្រៀបដូចជាសត្វណាដែលដឹកគម្ពីរដ៏ធំតែមិនដឹងថាជា អ្វី។ តើវាជាគម្ពីរអ្វីផ្សេង? នេះជាឧទាហរណ៍ដ៏អាក្រក់បំផុតសម្រាប់ពួកអ្នកបដិសេធ ចំពោះអាហ្នាតៗរបស់អល់ឡោះ។ ហើយអល់ឡោះមិនចង្អុលបង្ហាញចំពោះក្រុម ដែលបំពានឡើយ។

❷ ចូរអ្នក (មូហាំម៉ាត់) ពោលថា: ឱពួកយ៉ាហ្សិទី! ប្រសិនបើពួកអ្នកអះអាងថាពួកអ្នក ជាស្និទ្ធិពូជគ្រូរបស់អល់ឡោះពីសេសដឹងមនុស្សដទៃនោះ។ ចូរព្រាថ្នាស្មោះច្រើនស្លាប់ ចុះដើម្បីតែប៉ុន្តែទៅកាន់ឱត្តមភាពដូចដែលការអះអាងរបស់ពួកអ្នក។ បើសិនជាក ការអះអាងជាការពិតមែនថាពួកអ្នកជាស្និទ្ធិពូជគ្រូរបស់អល់ឡោះពីសេសដឹង មនុស្សដទៃនោះ។

❸ ពួកគេមិនប្រាថ្នាសេចក្តីស្លាប់ជាដាច់ខាតផ្ទុយទៅវិញពួកគេប្រាថ្នាចង់រស់នៅលើ

លោកិយ៍នេះជាអ្នមតៈដោយសារពួកគេបានប្រព្រឹត្តអំពើអំនើស្មើអំពើបាបនិងអំពើអយុត្តិធម៌។ ការកែប្រែនិងផ្លាស់ប្តូរគម្ពីរតោរតា។ អល់ឡោះជាមាសមហាដ៏អំពើពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើអយុត្តិធម៌។ គ្មានអ្នកអាចលាក់បាំងនិងទ្រង់បានឡើយ។ ហើយពួកគេនឹងទទួលបានការតបស្នងទៅតាមទង្វើរបស់ពួកគេ។

❶ ចូរអ្នក(មូហាំម៉ាត់) ពោលទៅកាន់ពួកយ៉ាហ្វិទ័រថា៖ ពិតប្រាកដណាស់ស្ដេចក៏ស្លាប់ដែលពួកអ្នកខំគេចពីវាគឺវាពិតជាជំនង់ជប់ពួកអ្នកជាមិនខានទោះបីជាយូរប្រាកដក៏ដោយ។ បន្ទាប់មកគេឱ្យពួកអ្នកវិលត្រលប់ទៅរកម៉ាស៊ីដមហាដ៏ដ៏នូវប្រការលាក់បាំង និងបើកចំហ្វនៅថ្ងៃបរលោក។ បន្ទាប់មកទៀត ទ្រង់នឹងប្រាប់នូវអ្វីដែលពួកអ្នកបានធ្វើនៅលើលោកិយ៍។ ហើយពួកអ្នកនឹងទទួលបានការតបស្នងទៅតាមទង្វើរបស់ពួកអ្នក។

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اِذَا بُدِيْٓى لِّلصَّلٰوةِ مِنْ يَّوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلَىٰ ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوْا الْبَيْعَ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝۱۰ فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِي الْاَرْضِ وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوْا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تَفْلِحُوْنَ ۝۱۱

❷ ឱបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿ! ចូរប្រព្រឹត្តនូវអ្វីដែលគេបានកំណត់លើពួកអ្នក។ នៅពេលមានគេអំពើនៅពួកអ្នកឱ្យទៅស្នូឡាតនៅថ្ងៃស្អែកបន្ទាប់ពីអ៊ីម៉ាឡើងលើមីម្កើរចូរពួកអ្នករសាវន់ទៅកាន់ម៉ាស៊ីដដើម្បីស្តាប់ខុតប៖និងស្នូឡាត។ ចូរច្នោះបង់ការលក់ដូរកុំឱ្យមកវិនាសអ្នកក្នុងពេលប្រតិបត្តិ។ កិច្ចការទាំងនោះគឺជាការប្រសើរបំផុតសម្រាប់ពួកអ្នក ប្រសិនបើពួកអ្នកបានដឹង។ ចូរប្រតិបត្តិតាមអ្វីដែលអល់ឡោះបានបញ្ជាប្រែលើពួកអ្នក។

❸ នៅពេលពួកអ្នកស្នូឡាតថ្ងៃស្អែកនិងប្រតិបត្តិច្បាស់។ ចូរពួកអ្នកបំបែកគ្នានៅលើផែនដីនិងត្រូវស្វែងរកលាភសក្ការៈដែលហាឡាលដើម្បីបំពេញតម្រូវការពួកអ្នក។ ចូរបង់ស្នងពីអល់ឡោះឱ្យផ្តល់លាភសក្ការៈដែលហាឡាល។ ហើយចូរពួកអ្នករំលឹកទៅចំពោះអល់ឡោះឱ្យបានច្រើនក្នុងពេលស្វែងរកលាភសក្ការៈ។ កុំឱ្យកាស្វែងរកលាភសក្ការៈរបស់ពួកអ្នកធ្វើឱ្យត្រូវរំលឹកទៅចំពោះអល់ឡោះឱ្យសោះ។ សង្ឃឹមថាពួកអ្នកនឹងទទួលបានជោគជ័យ។

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوْا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِّنَ اللّٰهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ ۗ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرَّٰزِقِيْنَ ۝۱۱

❹ នៅពេលដែលពួកគេឃើញការជួញដូរប្រកាសកម្មានុសប្បាយពួកគេបានបំបែកគ្នាទៅរកវាដោយពួកគេបោះបង់ចោលអ្នក(មូហាំម៉ាត់) ឱ្យនៅឈរ (ស្អែកខ្ពស់) តែម្នាក់ឯង។ ចូរអ្នក(មូហាំម៉ាត់) ពោលថា៖ អ្វីដែលនៅជាមួយអល់ឡោះអំពីរង្វាន់នៃការប្រព្រឹត្តទង្វើកុសលគឺប្រសើរជាងការល្មើសប្បាយនិងជំនួញទៅទៀត។ ហើយអល់ឡោះជាអ្នកផ្តល់លាភសក្ការៈដ៏ប្រសើរបំផុត។

អាសម្បណ្តាហ៊ុត្រុស

គោលបំណងនៃសូរ៉ា៖ ការបកអាក្រាតពីពួកពុត្តាត៍ (មូណាហ្វិក) និងលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់ពួកវានិងបង្ហាញពីគោលដៅរបស់ពួកគេអំពីឥស្លាម។ ហើយផ្តល់ការប្រុងប្រយ័ត្នអំពីពួកគេនិងប្រដូចទៅនឹងពួកគេ។

តាហ្សៀរ

إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا لَنْ نَّشْهَدَ إِنَّكَ رَسُوْلُ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُوْلُهُ ۗ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ إِنَّ

الْمُتَفِقِينَ لَكِذْبُونَ ﴿١﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطَغَعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهَمَّ لَا يَقِفَهُونَ ﴿٣﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّكُمْ خُشْبٌ مُسْنَدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَادُوا فَاحْذَرَهُمْ فَكَتَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾

១ នៅពេលដែលពួកពុតត្រូវបានមកចូលមកក្នុងការជួបជុំរបស់អ្នក (មូហាំម៉ាត់) ពួកគេបង្ហាញថាគេជាឥស្លាមនិងលាក់បាំងពីភាពការហៀវ។ ពួកគេបាននិយាយថា: ពួកយើងធ្វើជាសាក្សីថាពិតប្រាកដណាស់អ្នកគឺជាអ្នកនាំសាររបស់អល់ឡោះ។ អល់ឡោះទ្រង់ដឹងច្បាស់ថាអ្នកនាំសាររបស់អល់ឡោះរបស់អល់ឡោះ។ អល់ឡោះទ្រង់អះអាងថាពួកមូណាហ្គិគនកហ្គិកបោកប្លោកបាន។ ក្នុងការអះអាងរបស់ពួកគេថា មូហាំម៉ាត់ជានិស្សិតរបស់អល់ឡោះស្តែងចេញពីទឹកចិត្តស្មោះស្របរបស់ពួកគេ។

២ ពួកគេបានយកការស្របចំពានរបស់ពួកគេធ្វើជាខ្នែងដើម្បីការពារខ្លួនទ្រព្យសម្បត្តិនិងកូនចៅរបស់ពួកគេ។ ពួកគេហាមឃាត់មន្ត្រីស្មូនឱ្យមានជំនឿដោយសារការមិនល្អនិងការស្របខ្លួនរបស់ពួកគេ។ ពិតណាស់ទង្វើដែលពួកគេបានធ្វើអំពើពុតត្រាតនិងការស្របចំពានជាទង្វើអាក្រក់ជាទីបំផ្លិក។

៣ នោះគឺដោយសារតែពួកគេមិនជំនឿពុតត្រាតដែលមិនមែនជានិរន្ត្រីចេញពីដួងចិត្តស្មោះរបស់ពួកគេ។ បន្ទាប់មកពួកគេបានប្រឆាំងនឹងអល់ឡោះលាក់បាំងវិញ។ ដូច្នោះហើយគេបានបោះត្រាកិតលើដួងចិត្តរបស់ពួកគេដោយសារភាពអជំនឿរបស់ពួកគេ។ ពួកគេរលែងយល់ការល្អនិងសេចក្តីចង្អុលបង្ហាញ។

៤ នៅពេលពួកអ្នកឃើញពួកគេរាងកាយនិងឋានៈស្មុគស្មាញរបស់ពួកគេធ្វើឱ្យពួកអ្នកភ្ញាក់ផ្អើលដោយសារភពស្រស់ស្អាតនិងសមរម្យ។ បើសិនជាពួកគេនិយាយអ្នកស្តាប់សម្តីរបស់ពួកគេដោយសារពាក្យសម្តីដ៏ប្រសើរនិងច្នៃមាត់របស់ពួកគេ។ ពួកគេអង្គុយជុំគ្នាជាមួយនិងនិស្សិតរបស់អល់ឡោះក៏ប៉ុន្តែពួកគេប្រៀបដូចជាកំណត់លើដែលគេផ្អែកចោលនៅក្បែរជញ្ជាំង។ ដែលមិនយល់មិនដឹងអ្វីទាំងអស់។ ពួកគេគិតថាគ្រប់សំឡេងស្រែកទាំងឡាយគឺសំដៅទៅលើពួកគេ។ ពួកគេជាសត្រូវនឹងអ្នក។ ដូច្នោះចូរអ្នកប៉ងប្រយត្តចំពោះពួកគេ។ កុំឱ្យឆក់យកឱកាសពីអ្នកប្រកួតឱ្យពួកគេលួចស៊េបដំណឹងអាថ៌កំបាំងរបស់អ្នក។ អល់ឡោះនឹងដាក់បណ្តាំស្នាពួកគេ។ ហេតុអ្វីបានជាពួកគេងាកចេញពីជំនឿពិតហើយងាកទៅរកកំហុសទៅវិញ។

وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّأَوْا رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا وَيَلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَيْنَ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَيَلَّهِ الْعِزَّةُ وَرَسُولُهُ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

៥ ហើយនៅពេលមានគេនិយាយទៅកាន់ពួកគេ (ពួកពុតត្រាត) ថា: ចូរពួកអ្នកនាំគ្នាមកអ្នកនាំសាររបស់អល់ឡោះ (មូហាំម៉ាត់) និងសុំអភិយទោសឱ្យពួកអ្នក។ លោកនឹងសុំអភិយទោសពីព្រះអល់ឡោះឱ្យពួកអ្នកនូវបាបកម្មរបស់ពួកអ្នក។ ពួកគេបែរជាគ្រវីក្បាល

របស់ពួកគេសម្តែងប្រកបពារមើលងាយទៅវិញ។ ពួកគេងាកចេញពីវិស្វលូលឡោះ។ ពួកគេក្រអឺតក្រអួមមិនព្រមមកជួបវិស្វលូលឡោះនិងសិរិទ្ធិគាត់បង្កសង្កត់សង្កើយទោសឱ្យ។
១៦ វាជួបតែគ្នាទេចំពោះពួកគេទោះបីជាអ្នកបានសង្កត់សង្កើយទោសឱ្យពួកគេប្រមិនបានសង្កត់សង្កើយទោសឱ្យពួកគេក៏ដោយក៏អលឡោះមិនអក្សយទោសឱ្យពួកគេដែរ។ ពិតណាស់អលឡោះទ្រង់មិនចង់លបបង្ហាញផ្លូវចំពោះក្រុមដែលប្រាសចាកពីការប្រតិបត្តិនិងឯបងលនិងអំពើបទល្មើសឡើយ។

១៧ ពួកគេនេះឆ្គងដែលនិយាយថាច្បាប់ច្បាប់ច្បាប់ឱ្យពួកអ្នកដែលនៅជាមួយនឹងវិស្វលូលឡោះដើម្បីឱ្យពួកគេគេចេញពីណាពី។ យ៉ាងទ្រព្យនៅលើមេឃនិងនៅលើផែនដីជាកម្មសិទ្ធិរបស់អលឡោះ។ ទ្រង់ជាអ្នកប្រទានលាភសក្ការៈដល់អ្នកដែលទ្រង់ពេញចិត្តអំពីខ្ញុំរបស់ទ្រង់។ ក៏ប៉ុន្តែពួកមូណាហ្វិគនមិនយល់នោះទេថាយ៉ាងណាសក្ការៈគេស្តិតនៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់អលឡោះ។

១៨ មេខ្លាំងរបស់ពួកគេគឺអាបខុលឡោះពិនអ៊ុរពបាននិយាយថាៈបើសិនជាពួកយើងបានគ្រលីបទៅម៉ាឌីណា៖ (មូហាំម៉ាត់និងក្រុមរបស់គេ) និងដើរពីពួកអ្នកអាបខុលចេញពីម៉ាឌីណា៖ (មូហាំម៉ាត់និងក្រុមរបស់លោក)។ ខណៈដែលភាពខ្លាំងពូកែជាកម្មសិទ្ធិរបស់អលឡោះនិងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ព្រមទាំងជាកម្មសិទ្ធិរបស់បណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿប៉ុណ្ណោះ។ វាមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់អាបខុលឡោះពិនអ៊ុរពនិងក្រុមរបស់គេឡើយ។ ប៉ុន្តែពួកពួកគេមិនដឹងថាភាពខ្លាំងពូកែជាកម្មសិទ្ធិរបស់អលឡោះនិងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ព្រមទាំងជាកម្មសិទ្ធិរបស់បណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿឡើយ។

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ① وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِي أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ فَيَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِنَ الصَّالِحِينَ ② وَلَنْ يُؤَخَّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ③

១៩ ឱបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿ! ចូរអនុវត្តនូវអ្វីដែលគេបានកំណត់មកលើអ្នក។ ចូរកុំឱ្យទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកអ្នកនិងកូនចៅរបស់ពួកអ្នកធ្វើឱ្យពួកអ្នកឯបង្កលយ្អាតត្រាយពីការរលឹកទៅចំពោះអលឡោះប្រកាតព្វកិច្ចសាសនាផ្សេងទៀតឱ្យសោះ។ នរណាហើយដែលឱ្យទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកគេនិងកូនចៅរបស់ពួកគេធ្វើឱ្យពួកគេឯបង្កលយ្អាតត្រាយពីការរលឹកទៅចំពោះអលឡោះនោះពួកគេគឺជាពួកអ្នកដែលខាតបង់ដ៏ធំធេងជាទីបំផុត។ គឺជាពួកអ្នកដែលខាតបង់ទាំងខ្លួនរបស់វានិងក្រុមគ្រួសាររបស់វានៅថ្ងៃគឺយ៉ាម៉ាត់។

២០ ហើយចូរពួកអ្នកប្រិប្រាតមួយចំនួនអំពីលាភសក្ការៈដែលអលឡោះបានផ្តល់ឱ្យពួកអ្នកមុននិងសេចក្តីស្តាប់មកដល់អ្នកណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកអ្នក។ ហើយគេក៏បាននិយាយទៅកាន់ម៉ាសរុបសេចក្តីថាៈ ឱម៉ាសរបស់ខ្ញុំ! ប្រសិនបើទ្រង់ពន្យារពេលឱ្យខ្ញុំបន្តិចទៀតនោះខ្ញុំពិតជាប្រិប្រាតទានអំពីទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្ញុំក្នុងម៉ាត់អលឡោះហើយខ្ញុំនឹងស្តិតក្នុងចំណោមអ្នកដែលសាងអំពើល្អត្រឹមត្រូវជាមិនខាន។

២១ ហើយអលឡោះនិងមិនពន្យារពេលឱ្យបុគ្គលណាម្នាក់ឡើយនៅពេលដែលសេចក្តីស្តាប់បានមកដល់គេហើយនោះ។ ហើយអលឡោះដឹងជ្រុតជ្រាបនូវអ្វីដែលពួកអ្នកប្រព្រឹត្ត។ គ្មានទង្វើអ្វីឆ្គងចលាក់បាំងទ្រង់បានឡើយ។ ហើយទ្រង់នឹងតបសួរនូវអ្វីដែលពួកអ្នកប្រព្រឹត្ត។ ប្រសិនបើល្អនឹងទទួលបានល្អប្រសិនបើអាក្រក់នឹងទទួលបានអាក្រក់។

អាត់តាហពុន

គោលបំណងនៃសូរ្យា: ការបំភ្លឺពីភាពខាតបង់របស់ពួកកេរ្តិ៍នៅក្នុងថ្ងៃគឺយ៉ាម៉ាត់។ ហើយព្រមានពីភាពអជំនឿនិងក្រុមរបស់វា។

តាហស្សៀរ

يَسْبُحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 ① هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ② خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ③ يَعْلَمُ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرَوْنَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ④

① អល់ឡោះទ្រង់ជ្រះស្មាត់ពីលក្ខណសម្បត្តិដែលខ្លះខាត។ ហើយអ្វីដែលមាននៅលើមេឃជាច្រើនជាន់និងអ្វីដែលមាននៅលើផែនដីលើកតម្កើងចំពោះអល់ឡោះ។ អុណាចគ្រប់គ្រងគឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទ្រង់គ្មានអ្នកណាអាចគ្រប់គ្រងបានឡើយ ហើយរាល់ការសរសើរក៏ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទ្រង់ដែរ។ ហើយទ្រង់មានអានុភាពលើអ្វីៗទាំងអស់។

② ទ្រង់ជាអ្នកដែលបានបង្កើតពួកអ្នក។ ហើយពួកអ្នកមួយចំនួនទៀតជាអ្នកមានជំនឿហើយដំណើរពួកគេឆ្ពោះទៅរកឋានសួគ៌។ ហើយអល់ឡោះឃើញបំផុតនូវអ្វីដែលពួកអ្នកប្រព្រឹត្ត។ គ្មានទង្វើរបស់ពួកអ្នកណាមួយអាចលាក់បាំងទ្រង់បានឡើយ។ ហើយទ្រង់នឹងតបស្នងទៅគ្នាមអ្វីដែលពួកអ្នកបានប្រព្រឹត្ត។

③ ទ្រង់បានបង្កើតមេឃជាច្រើនជាន់និងផែនដីដោយពិតប្រាកដហើយទ្រង់បានបង្កើតរូបរាងពួកអ្នកនិងបានធ្វើឱ្យរូបរាងរបស់ពួកអ្នកល្អស្អាត។ ប្រសិនបើទ្រង់ចង់ទ្រង់អាចធ្វើឱ្យវាអាក្រក់បាន។ ហើយចំពោះទ្រង់តែមួយគត់ដែលត្រូវរលត្រឡប់។ ហើយទ្រង់នឹងតបស្នងឱ្យពួកអ្នកទៅតាមអ្វីដែលពួកអ្នកបានប្រព្រឹត្តិ។ បើល្អនឹងទទួលបានលុបអាក្រក់និងទទួលបានអាក្រក់។

④ ទ្រង់ដឹងបំផុតនូវអ្វីដែលមាននៅលើមេឃជាច្រើនជាន់និងនៅលើផែនដី។ ហើយទ្រង់ក៏ដឹងបំផុតនូវទង្វើដែលពួកអ្នកលាក់បាំងនិងអ្វីដែលពួកអ្នកលាតត្រដាងដែរ។ ហើយអល់ឡោះដឹងបំផុតនូវអ្វីដែលមាននៅក្នុងចិត្តអំពីប្រការរល្អឬអាក្រក់។ គ្មានអ្វីអាចលាក់បាំងទ្រង់បានឡើយ។

⑤ តើដំណឹងរបស់ពួកដែលប្រឆាំងកាលពីមុនមិនបានមកដល់ពួកអ្នកទេឬ? ដូចជាពួកណាព៌ណោះ អាត់ សាមុតនិងអ្នកផ្សេងទៀត។ ពួកគេបានក្តីក្តួនរលទ្ធផលចុងក្រោយដ៏អាក្រក់របស់ពួកគេនៅលើលោកិយ។ ហើយពួកគេនឹងទទួលទារុណកម្មដ៏សែនល្អចាប់នៅថ្ងៃបរលោក។ ពិតណាស់! ដំណឹងនោះបានមកដល់ពួកអ្នក។ ចូរពិចារណាលើកិច្ចការពួកគេនោះ។ ហើយចូរទទួលសារភាពកំហុសទៅចំពោះអល់ឡោះមុនពេលដែលពួកអ្នកទទួលបានដូចអ្វីដែលពួកគេទទួលបាន។

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَوْا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑥ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ
 تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشْرًا مِثْلُ مَا بَشَرْنَا فَنَكْفُرُوا بِهِ وَلَوْ لَوَّالُوا لَوَّالًا وَسْتَغْفَى اللَّهُ عَنْهُمْ ⑦ وَاللَّهُ عَنِ حَمِيدٌ

⑥ ទារុណកម្មដែលពួកគេទទួលនោះគឺដោយសារតែបណ្តាអ្នកនាំសាររបស់ពួកគេបាននាំកសតាងដូច្នោះសល់ជាច្រើនមកដល់ពួកគេតែពួកគេបែរជានិយាយទាំងបដិសេធបីគ្រាន់តែជាមនុស្សធម្មតាអាចចង្អុលបង្ហាញពួកយើងបានដែរឬ? ហើយ

ពួកគេក៏បានប្រឆាំងនឹងបានបែរចេញ (ពីការពិត) ។ គ្មានអ្វីប៉ះពាល់ដល់អល់ឡោះ ឡើយ ។ ហើយអល់ឡោះទ្រង់មិនត្រូវការជំនឿនឹងការសក្ការៈរបស់ពួកគេនោះទេ ។ ព្រោះការសក្ការៈរបស់ពួកគេមិនបានបន្ថែមអ្វីឡើយ ។ ហើយអល់ឡោះមហាមាន លើសលុបជាទីកោតសរសើររបស់ផុតដោយពាក្យស្នំដី និងរូបភាពផ្សេងៗ ។

ពួកដែលប្រឆាំងបានគិតថាពួកគេនឹងមិនត្រូវបានគេធ្វើឱ្យរស់ឡើងវិញឡើយ ។ ចូរអ្នក (មូហាំម៉ាត់) ពោលទៅកាន់អ្នកដែលបដិសេធមិនមានការរស់ឡើងវិញថាអល់ ឡោះនឹងបង្កើតឱ្យពួកអ្នករស់ឡើងវិញម្តងទៀតក្រោយពេលស្លាប់ ។ បន្ទាប់មកពួក អ្នកនឹងត្រូវគេប្រាប់ឱ្យដឹងនូវអ្វីដែលពួកអ្នកធ្លាប់បានប្រព្រឹត្តនៅលើលោកយី ។ ហើយ ទាំងនោះគឺជាការងាយស្រួលបំផុតចំពោះអល់ឡោះ ។ ពិតណាស់ទ្រង់បានបង្កើតពួក អ្នកតាំងពីលើកដំបូងហើយទ្រង់មានលទ្ធភាពអាចឱ្យពួកអ្នករស់ឡើងវិញម្តងទៀត ក្រោយពេលស្លាប់ដើម្បីជំនុំជំរះ ។

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾ فَآمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّوْرَ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكَ لِيَوْمِ الْأَجْمَعِ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفَرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أَُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبئْسَ الْمَصِيرُ

ហើយចូរពួកអ្នក (មនុស្សទាំងឡាយ) មានជំនឿលើអល់ឡោះនិងអ្នកនាំសាររបស់ ទ្រង់ (មូហាំម៉ាត់) ហើយនឹងគម្រុកអានដែលយើងបានបញ្ជាមកលើអ្នកនាំសាររបស់ យើង ។ ហើយអល់ឡោះដឹងជ្រុតជ្រាបនូវអ្វីដែលពួកអ្នកប្រព្រឹត្ត ។ គ្មានអ្វីអាចលាក់បាំង ទ្រង់បានឡើយ ។ ហើយទ្រង់នឹងតបសួរទៅតាមអ្វីដែលពួកអ្នកបានប្រព្រឹត្ត ។

ចូរចងចាំ (មនុស្សទាំងឡាយ) នៅថ្ងៃដែលទ្រង់នឹងប្រមូលផ្តុំពួកអ្នកនៅថ្ងៃគឺយ៉ា ម៉ាត់ដើម្បីជំនុំជំរះនូវទង្វើរបស់ពួកអ្នក ។ នោះគឺជាថ្ងៃដែលស្តេងចែញពីភាពខាតបង់ របស់ប្រជាជនដែលប្រឆាំងខុណៈដែលអ្នកមានជំនឿទទួលបានមរតុកគេហដ្ឋានរបស់អ្នក ប្រឆាំងនៅក្នុងឋានសួគ៌ហើយអ្នកប្រឆាំងទទួលបានមរតុកគេហដ្ឋានរបស់អ្នកមាន ជំនឿនៅក្នុងឋាននរក ។ អ្នកណាដែលមានជំនឿនឹងអល់ឡោះហើយបានសាងអំពើ ល្អត្រឹមត្រូវនោះទ្រង់នឹងលុបបំបាត់ពីគេនូវបាបកម្មទាំងឡាយរបស់គេនិងបញ្ចូលគេ ទៅក្នុងឋានសួគ៌ដែលមានទន្លេជាច្រើនហូរពីក្រោមវាដោយពួកគេស្ថិតនៅក្នុងនោះ ជាអមតៈ ។ ដោយគ្មានការចាកចេញបូកតម្លៃចំលាក់សក្ការៈឡើយ ។ ហើយអ្វីដែល ពួកគេទទួលបាននោះគឺជាជោគជ័យមួយដ៏ធំបំផុត ។

រីឯពួកដែលប្រឆាំងនឹងអល់ឡោះនិងបានបដិសេធនឹងកសតាងៗរបស់យើង ដែលបានបញ្ជាមកលើអ្នកនាំសារពួកទាំងនោះគឺជាពួកអ្នកហានិភ័យដោយពួកគេ ស្ថិតនៅក្នុងនោះជាអមតៈនិងជាកន្លែងវិលត្រឡប់ដំរីក្រក់បំផុតរបស់ពួកគេ ។

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

គ្មានអ្នកណាម្នាក់ទទួលរងគ្រោះប្តាក់ឡើយនៅលើខ្លួនវានៅលើទ្រព្យសម្បត្តិវា នៅលើកូនចៅវាលើករណីលើគេជាការកំណត់របស់អល់ឡោះ ។ ហើយអ្នកណាដែល

មានជំនឿលើការកំណត់របស់អល់ឡោះទ្រង់នឹងចង្អុលបង្ហាញដល់ដឹងចិត្តរបស់គេ ឱ្យព្រមទទួលយកកិច្ចការនិងការកំណត់នោះ។ហើយអល់ឡោះដឹងបំផុតនូវអ្វីៗទាំងអស់។គ្រាន់អ្វីជាចលក់បាំងទ្រង់ឡើយ។

12 ហើយចូរពួកអ្នកប្រតិបត្តិតាមអ្វីអល់ឡោះនិងប្រតិបត្តិតាមអ្នកនាំសារ(មូហាំម៉ាត់) ។តែប្រសិនបើពួកអ្នកដាក់ចេញពីអ្វីដែលអ្នកនាំសារបាននាំមកនោះពិតណាស់ពួកអ្នកនឹងទទួលបានប្រាក់កម្មពីការងារចេញនោះ។ហើយពិតប្រាកដណាស់កាតព្វកិច្ចអ្នកនាំសាររបស់យើងគ្រាន់តែជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសារដេច្យាស្តលាស់ប៉ុណ្ណោះ។ហើយគាត់ពិតជាបានផ្សព្វផ្សាយសារដេលពួកអ្នកនូវអ្វីដែលគេបានប្រើឱ្យគាត់ផ្សព្វផ្សាយវាហើយ។

13 អល់ឡោះជាម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរពសក្ការៈដ៏ពិតប្រាកដគ្មានម្ចាស់ណាត្រូវគេគោរពសក្ការៈដ៏ពិតប្រាកដក្រៅពីទ្រង់ឡើយ។ហើយចំពោះអល់ឡោះតែមួយគត់ដែលបណ្តាអ្នកមានជំនឿប្រគល់ការទេកចិត្ត។

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِن تَعَفَوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغَفَرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْوَالَكُمُ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شَحْحَ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِن تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَلَيْهِ الْعَيْبُ وَالشَّهَادَةُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

14 ឱបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿចំពោះអល់ឡោះពិតប្រាកដណាស់ភារបស់ពួកអ្នកនិងកូនចៅរបស់ពួកអ្នកមួយចំនួនជាសត្រូវរបស់ពួកអ្នក។ដោយការខានអ្នកមិនឱ្យអ្នកនឹករលឹកចំពោះអល់ឡោះនិងការធ្វើដេហ្វេក្នុងផ្លូវអល់ឡោះ។ដូច្នោះចូរពួកអ្នកប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះពួកគេ។ប៉ុន្តែបើពួកអ្នកអធ្យាស្រ័យនឹងសណ្តោះស្រណោះហើយនិងអភ័យទោសដល់ពួកគេនោះគឺពិតប្រាកដណាស់អល់ឡោះមហាអភ័យទោសមហាអាណិតស្រឡាញ់ដល់ពួកអ្នក។ហើយការតបស្នងគឺស្របទៅតាមការប្រព្រឹត្ត។

15 តាមពិតទ្រព្យសម្បត្តិនិងកូនចៅរបស់ពួកអ្នកគឺគ្រាន់តែជាការស្តោកល្បងចំពោះពួកអ្នកប៉ុណ្ណោះ។ការស្តោកល្បងនេះអូសទាញពួកអ្នកទៅប្រព្រឹត្តអំពើបាបនិងមិនបំពេញសុទ្ធិបស់អល់ឡោះ។ហើយអល់ឡោះមានការតបស្នងដល់បណ្តាជំងឺធំធេងចំពោះអ្នកដែលបំពេញសុទ្ធិអល់ឡោះនិងបោះបង់ការអូសទាញពីកូនចៅនិងទ្រព្យសម្បត្តិហើយការតបស្នងដ៏ធំធេងនោះគឺឋានសួគ៌។

16 ដូច្នោះចូរពួកអ្នកកោតខ្លាចអល់ឡោះដោយគោរពតាមបទបញ្ជាទ្រង់និងជឿស្រឡាញ់ប្រការដែលទ្រង់ហាមឃាត់ទៅតាមលទ្ធភាពរបស់ពួកអ្នក។ហើយចូរពួកអ្នកស្តាប់និងប្រតិបត្តិតាមអល់ឡោះនិងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់។ហើយនិងវប្បធម៌ទ្រព្យសម្បត្តិដែលទ្រង់បានផ្តល់ដល់អ្នកលេផ្សិត្រឹមត្រូវ។ អ្នកណាហើយដែលរក្សាខ្លួនចេញពីកាព្វកិច្ចព្រាង អ្នកទាំងនោះគឺជាអ្នកដែលទទួលបានជោគជ័យនិងទទួលបានជ័យជំនះពីកាព្វកិច្ចព្រាង។

17 ប្រសិនបើពួកអ្នកឱ្យអល់ឡោះខ្លួនរកម្តីមួយដ៏ល្អប្រពៃដោយការបរិច្ចាគទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងម្ចាត់អល់ឡោះនោះទ្រង់នឹងបំរើម្តីវាសម្រាប់ពួកអ្នកវិញទ្រង់ដោយប្រការល្អមួយស្ទើរនឹងដប់ហើយកើនទៅដល់ប្រាំពីររយនិងច្រើនតែកើនទៀងកាន់តែច្រើន។ហើយទ្រង់នឹងអភ័យទោសនូវកំហុសឆ្គងពួកអ្នក។ហើយអល់ឡោះមហាដឹងគុណទ្រង់ផ្តល់ឱ្យកិច្ចតិចតួចទទួលបានផលច្រើន។ហើយទ្រង់មហាទន់ភ្លន់មិនប្រញាប់

ដាក់ទារុណកម្មឡើយ។

18 អល់ឡោះទ្រង់ជាអ្នកដឹងបំផុតនូវភាពអាថ៌កំបាំងនិងភាពលាតត្រដាង។ គ្មានអ្វីលាក់បាំងនិងទ្រង់បានឡើយ។ ទ្រង់មហាមខ្លាំងពូកែមហាគតិបណ្ឌិត។

អាត្មាឡាត

គោលបំណងនៃសូរ្យា: លើកដំរើងកិច្ចការលែងលះនិងព្រំដែនរបស់វា។ ហើយបញ្ជាក់ពីលទ្ធផលចុងក្រោយនៃការកោតខ្លាចនិងការបំពានលើព្រំដែនអល់ឡោះ។

តាហ្សៀរ:
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلَّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهُ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا

ឱណាពី! នៅពេលពួកអ្នកប្តូរក្រុងចំណោមប្រជាជាតិអ្នកចង់លែងលះភរិយាចូរពួកអ្នកលែងលះពួកនាងតាមអ៊ុតដិះរបស់ពួកនាង។ ពេលរៀនស្រាវជ្រាវពីល្មមរដូវនិងមិនទាន់បានរួមភរិយា។ ហើយចូរពួកអ្នករាប់ពេលវេលានោះផងដើម្បីឱ្យច្បាស់លាស់នៅពេលដែលពួកអ្នកចង់ត្រឡប់ទៅរកពួកនាងវិញ។ ហើយចូរពួកអ្នកកោតខ្លាចអល់ឡោះដែលជាម្ចាស់របស់ពួកអ្នកដោយអនុវត្តតាមអ្វីដែលទ្រង់បញ្ជានិងបោះបងអ្វីដែលទ្រង់ហាមឃាត់។ ចូរពួកអ្នកកុំបណ្តេញពួកនាងដែលត្រូវបានលែងលះចេញពីលំនៅដ្ឋានរបស់ពួកនាង។ ហើយពួកនាងក៏មិនត្រូវចាកចេញដោយចិត្តឯងដែរ។ រហូតទាល់តែដល់ថ្ងៃវេលាវាលើកលែងតែពួកនាងប្រព្រឹត្តអំពើអសីលធម៌យ៉ាងច្បាស់លាស់ប៉ុណ្ណោះដូចជាហ្សៀរណា (ប្រើស្រីរួមភេទជាមួយគ្នាដោយមិនបានរៀបការ) ។ នោះជាច្បាប់របស់អល់ឡោះដែលបានកំណត់លើមនុស្សលោក។ ហើយអ្នកណាដែលបំពាននិងច្បាប់របស់អល់ឡោះគឺគេពិតជាបានបំពានលើខ្លួនឯងដោយពួកគេបាននាំមកនូវភាពមហន្តរាយដោយមូលហេតុប្រឆាំងនឹងម្ចាស់របស់គេ។ អ្នកមិនដឹងឡើយជួនកាលអល់ឡោះអាចធ្វើឱ្យរៀងថ្មីមួយកើតឡើងបន្ទាប់ពីការលែងលះនោះដោយប្រចុងត្រឡប់ទៅរកភរិយាវិញ។

فَإِذَا بَلَغَنَّ الْأَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارُقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

ហើយនៅពេលដែលពួកនាងដិតផុតពេលកំណត់ការលែងលះចូរពួកអ្នករឹលទៅរកពួកនាងវិញក្នុង លក្ខណៈមួយសមរម្យឱ្យពួកនាងនៅរហូតអស់អត់ហ្នឹង។ ហើយផ្តល់សិទ្ធិសេរីភាពដល់នាងហើយត្រូវផ្តល់អ្វីៗដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់នាងជូននាង។ បើពួកអ្នកចង់ជាគ្នាប្រលែងលះគ្នាជាមួយនិងពួកនាង ចូរពួកអ្នករកសាក្សីយុត្តិធម៌ចំនួនពីរនាក់នៅក្នុងចំណោមពួកអ្នកដើម្បីបញ្ជាក់បំផុតមោះ។ ហើយចូរធ្វើសក្សីសម្រាប់អល់ឡោះដោយសេចក្តីស្មោះត្រង់។ ប្រការទាំងនោះគឺគេអប់រំចំពោះអ្នកណាដែលមានជំនឿលើអល់ឡោះនិងថ្លើមលោកពីព្រោះមានតែអ្នកមានជំនឿមួយគត់ដែលទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីការទូន្មាននេះ។ ហើយអ្នកណាដែលកោតខ្លាចអល់ឡោះដោយអនុវត្តតាមបទបញ្ជានិងជឿសាងប្រការហាមឃាត់ទ្រង់នឹងផ្តល់ដំណោះស្រាយសម្រាប់គេនូវគ្រប់បញ្ហាដែលគេបានជួបប្រទះ។

وَيَرْفُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ
 قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَالَّتِي يَبْسُنُ مِنَ الْمَجِيضِ مِنْ نَسَائِكُمْ
 إِنْ آزَبْتُمْ فَعَدَّتْهُمْ ثَلَاثَةٌ أَشْهُرٌ وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ وَأَوْلَتْ الْأَحْمَالَ أَجْلَهُنَّ أَنْ
 يَصْعَنَ حَمَلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٤﴾ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ
 أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظَمْ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾

ហើយប្រគល់ការទុកចិត្តលើអស់ទ្រព្យៈគឺទ្រព្យជាអ្នកផ្តល់ភាពគ្រប់គ្រាន់ដល់គេ។ ពួក
 ប្រាកដណាស់អស់ទ្រព្យៈគឺជាអ្នកសម្រេចនូវរាល់គោលបំណងរបស់ទ្រព្យ។ គ្មានអ្វីដែល
 ទ្រព្យមិនអាចធ្វើបានឡើយ។ ពិតណាស់អស់ទ្រព្យៈបានបង្កើតរាល់អ្វី។ ទាំងអស់គឺមានកំរិត
 តំរូវរាល់ទុក្ខផ្តល់ទាំងឡាយមានកាលកំណត់របស់វាហើយសេចក្តីសុខក៏មានកាល
 កំណត់របស់វាដែរ។ គ្មានមនុស្សណាម្នាក់ស្ថិតនៅលើមួយក្នុងចំណោមវាហូតនោះទេ។

ហើយបណ្តាស្ត្រីដែលអស់ឈាមរដូវដោយសារវាយចំណាស់ក្នុងចំណោមកិរិយា
 របស់ពួកអ្នកដែលបានលែងលះប្រសិនបើពួកអ្នកសង្ស័យអំពីពេលកំណត់នៃការ
 លែងលះដាច់ស្រឡះនោះគឺពេលកំណត់របស់ពួកនាងចំនួនបីខែ។ ហើយចំពោះស្ត្រី
 ដែលមិនទាន់មានឈាមរដូវក៏ដូច្នោះដែរពេលកំណត់របស់ពួកនាងចំនួនបីខែ។ ដែល
 បណ្តាស្ត្រីមានគភ៌កំព្រាពេលកំណត់នៃការលែងលះដាច់ស្រឡះរបស់ពួកនាងគឺរហូត
 ដល់ពួកនាងសម្រាលកូនរួច។ ហើយអ្នកណាដែលកោតខ្លាចអស់ទ្រព្យៈដោយអនុវត្ត
 តាមបទបញ្ជារបស់ទ្រព្យនិងជឿសាងការហាមឃាត់របស់ទ្រព្យអស់ទ្រព្យៈនិងផ្តល់
 ភាពងាយស្រួលនូវរាល់កិច្ចការនិងទុក្ខលំបាករបស់គេ។

រាល់អ្វីដែលបានរៀបរាប់មានដូចជាកូនច្បាប់នៃការលែងលះការត្រូវវត្តានិងថេរ
 រៈវេលាវាគឺជាបទបញ្ជារបស់អស់ទ្រព្យៈដែលបានបញ្ជាវាមកចំពោះពួកអ្នកដើម្បីឱ្យ
 ពួកអ្នកអនុវត្តតាមវា។ ហើយអ្នកណាដែលកោតខ្លាចអស់ទ្រព្យៈដោយអនុវត្តតាមបទ
 បញ្ជារបស់ទ្រព្យនិងជឿសាងការហាមឃាត់របស់ទ្រព្យអស់ទ្រព្យៈនិងលុបបំបាត់ពីរគុ
 នវិញបញ្ចប់កម្មទាំងឡាយរបស់គេហើយទ្រព្យនិងប្រទានឱ្យគេវិញនូវផលបុណ្យដ៏ធំ
 ធេង។ វាគឺឋានសួគ៌និងលោកសក្ការៈជានិរន។

أَسْكُوهُمْ مِنْ حَيْثُ سَكَتُمْ مِنْ وَجْهِكُمْ وَلَا ضَارُّوهُمْ لَنْ يُصِيبُوا عَلَيْهِمْ وَإِنْ كُنْ أَوْلَتْ حَمْلٌ
 فَأَنْفَعُوا عَلَيْهِمْ حَتَّى يَصْعَنَ حَمَلَهُمْ ۖ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآوُوهُمْ ۖ وَأَحْرُوهمْ ۖ وَأَتَمَّرُوا بِبَيْتِكُمْ بِمَعْرُوفٍ
 وَإِنْ تَعَاسَرَكُمُ فَسَرِّضْهُ لَهَا ۖ أُخْرَى ۖ ﴿٦﴾ لِيُنْفِقَ دُونَ سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ ۖ وَمَنْ قُدِّرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ
 فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا بُكْلَفٍ ۚ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَاءً ۖ أَتَاهَا سَيِّجَعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عَشْرِ يُسْرًا ﴿٧﴾

ចូរពួកអ្នកផ្តល់កន្លែងឱ្យពួកនាង (កិរិយាដែលលែងលះមិនទាន់ដាច់ស្រឡះ) នៅ
 ទីកន្លែងណាដែលពួកអ្នកស្រនៅតាមលទ្ធភាពរបស់ពួកអ្នក។ ហើយចូរពួកអ្នកកុំបង្ក
 ភាពគ្រោះថ្នាក់ពីការផ្គត់ផ្គង់និងការផ្តល់ទីកន្លែងស្នាក់នៅដែលពួកនាងជាហេតុធ្វើឱ្យ
 ពួកនាងមានការចង្អៀតចិត្តក្នុងការរស់នៅឱ្យសោះ។ ហើយប្រសិនបើពួកនាងមាន
 គភ៌ចូរពួកអ្នកបរិច្ចាគឱ្យពួកនាងរហូតទាល់តែពួកនាងសម្រាលកូនរួច។ ហើយ
 ប្រសិនបើពួកនាងបំបោកនូវឱ្យពួកអ្នកចូរពួកអ្នកផ្តល់ឱ្យពួកនាងនូវវិបុលលរបស់ពួក
 នាងហើយចូរប្រឹក្សាគ្នារវាងពួកអ្នកស្នាមនិងកិរិយាក្នុងវិធីមួយដ៏សមរម្យ។ ប្រសិនបើ

អ្នកទាំងពីរមិនឯកភាពគ្នាចូរឱ្យឱ្យពួកអ្នកបំបៅផ្សេងទៀតមកជំនួស។
 ❶ អ្នកដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើនចូរឱ្យគេបំបៅឱ្យបានសមរម្យអំពីទ្រព្យសម្បត្តិ
 របស់គេ។ រីឯអ្នកណាដែលទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេមានកំណត់ចូរឱ្យគេបំបៅតទៅតាមអ្វី
 ដែលអល់ឡោះបានផ្តល់ឱ្យគេ។ អល់ឡោះពុំដាក់បន្ទុកលើបុគ្គលណាម្នាក់ក្រៅពីអ្វី
 ដែលទ្រង់បានផ្តល់ឱ្យគេឡើយ។ អល់ឡោះពុំដាក់បន្ទុកជូនជូរលើសសម្បត្តិភាពគេឡើ
 យ។ អល់ឡោះនឹងផ្តល់ឱ្យមានភាពងាយស្រួលវិញបន្ទាប់ពីមានភាពលំបាក។

وَكَايِنٍ مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ عَن أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَجَاسَتْهَا حَسَابًا شَدِيدًا وَعَدَّ بِهَا عَذَابًا ذُكِّرًا
 ❷ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَابُهُ أَمْرًا حَسْرًا ❶ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاذْقُوا اللَّهَ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ❷ رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ
 لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا
 يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَيْدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ❸

❸ ហើយមានអ្នកភូមិស្រុកជាច្រើនបានប្រឆាំងនឹងបទបញ្ជានៃម្ចាស់របស់ពួកគេ
 និងបណ្តាអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់។ ហើយយើងបានទូទាត់ពួកគេនូវការទូទាត់មួយដ៏
 តឹងរឹងបំផុតដោយសារទង្វើអាក្រក់របស់គេ។ ហើយយើងបានធ្វើទារុណកម្មពួកគេនូវ
 ទារុណកម្មមួយដ៏សែននូវគឺជាទំបុត្រនៅលើលោកិយនិងច្របលោក។

❹ ហើយពួកគេបានភ្ញាក់រន្ធត់លទ្ធផលអាក្រក់នៃទង្វើរបស់ពួកគេ។ ហើយលទ្ធផលចុង
 ក្រោយនៃទង្វើរបស់ពួកគេគឺការខាតបង់ទាំងនៅលើលោកិយនិងច្របលោក។

❺ អល់ឡោះបានរៀបចំឱ្យពួកគេនូវទារុណកម្មដ៏ធ្ងន់ធ្ងរបំផុត។ ដូច្នោះចូរពួកអ្នក
 កោតខ្លាចអល់ឡោះឱបណ្តាបញ្ជាជនដែលមានជំនឿចំពោះអល់ឡោះនិងអ្នកនាំ
 សាររបស់ទ្រង់! ដោយអនុវត្តតាមបទបញ្ជារបស់ទ្រង់និងជឿសំរាប់ការហាមឃាត់
 របស់ទ្រង់ជាការពិតណាស់អល់ឡោះបានបញ្ជា៖ ការរំលឹកមួយ (គម្ពីរគួរអាន) មក
 ចំពោះពួកអ្នកដើម្បីរំលឹកពួកអ្នកពីលទ្ធផលដ៏អាក្រក់នៃការប្រឆាំងនឹងលទ្ធផលដ៏ល្អ
 ប្រសើរនៃការអនុវត្តតាម។

❻ អល់ឡោះបានបញ្ជូនអ្នកនាំសារម្នាក់ (មូហាំម៉ាត់) ដើម្បីសូត្រអាយ៉ាត់ៗរបស់អល់
 ឡោះដ៏ច្បាស់លាស់។ ដើម្បីឱ្យបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿចំពោះអល់ឡោះនិងអ្នកនាំ
 សារនិងបានស្តាប់អំពីល្អត្រឹមត្រូវប្រាកដផុតពីភ្នែកដ៏ងងឹត (គ្មានជំនឿ) ទៅកាន់ភាពមាន
 ពន្លឺ (មានជំនឿ) ។ ហើយអ្នកណាដែលមានជំនឿលើអល់ឡោះនិងបានសាងអំពីល្អ
 ត្រឹមត្រូវនោះទ្រង់នឹងបញ្ចូលគេទៅក្នុងឋានសួគ៌ដែលមានទន្លេជាច្រើនហូរពីក្រោមវា
 ដោយពួកគេស្ថិតនៅក្នុងនោះជាអមតៈ។ ជាការពិតណាស់អល់ឡោះបានផ្តល់លាភស
 ក្តារ៖ ដ៏ប្រសើរបំផុតដល់គេដោយបញ្ចូលគេទៅក្នុងឋានសួគ៌ជាអមតៈ។

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَزَلَّى الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
 عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

❿ អល់ឡោះជាអ្នកដែលបានបង្កើតមេឃទាំងប្រាំពីរជាន់និងផែនដីក៏ដូចគ្នាដែរ។
 បទបញ្ជារបស់អល់ឡោះត្រូវគេបញ្ជា៖ មករវាងវាទាំងពីរ (មេឃនិងផែនដី) ។ ដើម្បីឱ្យ
 ពួកអ្នកដឹងថាពិតប្រាកដណាស់អល់ឡោះមានអានុភាពលើអ្វីៗទាំងអស់ហើយពិត
 ប្រាកដណាស់អល់ឡោះដឹងជ្រួតជ្រាបលើអ្វីៗទាំងអស់។

អាត្មាវិវេក

គោលបំណងនៃសូត្រៈ

ការអប់រំនៅក្នុងផ្ទះណាពីដើម្បីជាកំរូដ៏ល្អប្រពៃដល់ក្រុមគ្រួសារនិងសង្គម។

តាហ្សសៀរ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَتَّغِي مَرْصَاتَ أَرْوَاحِكَ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ①
 فَدَرَسَ اللَّهُ لَكُمْ تَحْلِيلَةَ آيَاتِنَا وَاللَّهُ مُؤْتِكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ② وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَى
 بَعْضِ أَرْوَاحِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ
 فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ③ إِنَّ تَتُوبًا إِلَى اللَّهِ
 فَقَدْ صَعَتْ قُلُوبُكُمْ وَإِنْ تَظْهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِّحْ
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلِيكَةَ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ④ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَرْوَاجًا
 خَيْرًا مِمَّنْ كُنَّ مُسَلِّمَتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَلْبَتِ تَلْبَتِ عِبَادَاتٍ سَدَّحَاتٍ تَشَبَّحَتْ وَأَبْكَارًا ⑤

❶ ឱណាពី! ហេតុអ្វីបានជាអ្នកហាមឃាត់ខ្លួនឯងនូវអ្វីដែលអស់ឡោះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នក
 ពួកវារួមដំណេកជាមួយភរិយារបស់គាត់មារយៈខណៈដែលអ្នកចង់បានការពេញចិត្ត
 នៃការយូររបស់អ្នកដោយការបោសខ្លួនឯងពីចំណីហាឡូលនោះ? អស់ឡោះជាម្ចាស់
 មហាអរិយទោសហាណាណិតមេត្តិចំពោះអ្វីដែលអ្នកបានធ្វេសប្រហែស។

❷ ជាការពិតណាស់អស់ឡោះបានដាក់កាតព្វកិច្ចចំពោះពួកអ្នកក្នុងការដោះ
 ស្រាយនៃពាក្យសម្លេងរបស់ពួកអ្នកដោយការដាក់ពិន័យប្រសិនបើអ្នកយល់ឃើញថា
 វាជាប្រការល្អវិញនោះ។ អស់ឡោះគឺជាអ្នកគាំពារពួកអ្នកអស់ឡោះទ្រង់មហាជំងឺនូវ
 អ្វីមានសារប្រយោជន៍និងប្រសើរសម្រាប់ពួកអ្នក។ ទ្រង់ប្រកបដោយគតិបណ្ឌិតទាំង
 ទង្វើនិងពាក្យសម្លេងរបស់ទ្រង់។

❸ ហើយចូរចង់ប៉ានៅពេលដែលណាពីបានប្រាប់រឿងសម្ងាត់មួយដល់ភរិយារបស់គាត់
 ហាហ្សសោះ។ ហើយក្នុងចំណោមរឿងទាំងនោះគឺមានរឿងដែលណាពីនឹងមិនទៅរួម
 ដំណេកជាមួយភរិយារបស់គាត់មារយៈឡើយ។ ហើយនៅពេលដែលនាងបានប្រាប់
 រឿងរ៉ាវនោះដល់អាអ៊ីស្ទៈពេលនោះអស់ឡោះបានលាតត្រដាងរឿងនោះឱ្យណាពីដឹង។
 គាត់ក៏បានប្រាប់ហាហ្សសោះឱ្យដឹងនូវរឿងមួយចំនួននិងលាក់មួយចំនួន។ ហើយនៅ
 ពេលដែលគាត់បានប្រាប់រឿងទាំងនោះដល់នាង។ នាងបានសួរថា: តើអ្នកណាប្រាប់រឿង
 នេះដល់អ្នក? គាត់ក៏បានឆ្លើយថា: គឺម្ចាស់ដែលមហាជំងឺជ្រួតជ្រាបបានប្រាប់ខ្ញុំ។

❹ ប្រសិនបើអ្នកទាំងពីរ (អាអ៊ីស្ទៈនិងហាហ្សសោះ) សារភាពទោសកំហុសចំពោះអស់
 ឡោះទ្រង់និងអ្នកយទោសដល់អ្នកទាំងពីរជាមិនខានព្រោះជាការពិតណាស់រឿងចិត្ត
 របស់អ្នកទាំងពីរបានទៅទន់ទៅរកអ្វីដែលណាពីមិនចូលចិត្ត។ តែប្រសិនបើអ្នកទាំងពីរ
 ជួយគ្នាប្រឆាំងនឹងគាត់ (ម៉ូហាម៉ាត់) វិញនោះគាត់នឹងមានអ្នកជួយ។ ពិតប្រាកដណាស់
 អស់ឡោះជាអ្នកគាំពារគាត់ហើយដ៏ព្រៃលនិងអ្នកដែលសាងអំពើល្អត្រឹមត្រូវនៃបណ្តា
 អ្នកមានជំនឿព្រមទាំងម៉ាឡូអ៊ីកាត់ក៏ជាអ្នកជួយគាត់ក្រោយពីនោះដែរ។

❺ ប្រសិនបើគាត់លែងលះពួកអ្នកសង្គមថាម្ចាស់របស់គាត់និងផ្លាស់ប្តូរឱ្យគាត់នូវក
 រិយាណាច្រើនផ្សេងទៀតដែលជាស្រីមូស្លីមមានជំនឿអនុវត្តតាមកាតព្វកិច្ចស្នាមមាន
 ជំនឿនិងអស់ឡោះជាស្រីដែលគោរពប្រតិបត្តិចំពោះអស់ឡោះនិងស្រីល្អល្អឡោះ
 របស់ទ្រង់ជាអ្នកសារភាពកំហុសពិបាកកម្មឱនលំទោនចំពោះអស់ឡោះជាអ្នកកាន់

អំណត់បូសដែលពួកនាងមួយចំនួនជាស្រីមេម៉ាយនិងមួយចំនួនទៀតជាស្រីក្រមុំល្អ ជាងពួកអ្នកទៅទៀត។

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ
غِلَاطٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا
تَعْدِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُخْرَجُونَ ﴿٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ
تَوْبَةً صَوْحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمَمْنَا نِعْمَتَكَ عَلَيْنَا فَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾

❶ ឱបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿ! ចូរពួកអ្នកថែរក្សាខ្លួនប្រាណរបស់ពួកអ្នកនិងក្រុម គ្រួសាររបស់ពួកអ្នកឱ្យផុតពីភ្នែកដែលរត់សម្រាប់ជុំតវានោះគឺមនុស្សនិងដុំថ្ម។ នៅពិលោកមានមាត់ទុកអ្នកដែលមានទឹកមុខម្តងមាត់ពួកគេមិនលើសនឹងបទបញ្ជា របស់អល់ឡោះនូវអ្វីដែលទ្រង់បានបញ្ជាដល់ពួកគេឡើយហើយពួកគេបំពេញការ កិច្ចតាមអ្វីដែលគេបង្គាប់ប្រើចំពោះពួកគេ។ ដោយគ្មានការពន្យារពេល។ ពួកគេមាន សមត្ថភាពគ្មានអ្វីបង្កាក់ដំណើរពួកគេនោះទេ។

❷ ហើយគេបាននិយាយទៅកាន់ពួកដែលគ្មានជំនឿថាឱពួកដែលគ្មានជំនឿនឹងអ ល់ឡោះ! ពួកអ្នកមិនចាំបាច់ដោះសារទេនៅថ្ងៃនេះ។ ពិតប្រាកដណាស់ពួកអ្នកត្រូវ បានគេតបស្នងឱ្យនូវអ្វីដែលពួកអ្នកធ្លាប់បានប្រព្រឹត្ត។

❸ ឱបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿ! ចូរពួកអ្នកសារភាពទោសក្តីហុសចំពោះអល់ឡោះនូវ ការសារភាពមួយដំស្មោះសរ។ សង្ឃឹមថាម្ចាស់របស់ពួកអ្នកនិងលុបបំបាត់នូវបាបកម្ម ទាំងឡាយរបស់ពួកអ្នកហើយទ្រង់នឹងបញ្ជាពួកអ្នកទៅក្នុងឋានសួគ៌ដែលមានទន្លេដ៏ ច្រើនហូរពីក្រោមវារន្តរៀបចំគឺយ៉ាម៉ាត់។ នៅថ្ងៃដែលអល់ឡោះនឹងមិនធ្វើឱ្យណាពីនិង បណ្តាអ្នកដែលរួមជំនឿជាមួយគាត់អាម៉ាសដោយឱ្យពួកគេចូលឋាននរកឡើយ។ ពួកនី របស់ពួកគេភ្នំចែងបាំងនៅខាងមុខនិងនៅខាងស្តាំរបស់ពួកគេនៅពេលឆ្លងស្ពានសរិត ដោយពួកគេបងស្នងស្នំថា: ឱម្ចាស់របស់ពួកយើង! សូមទ្រង់មេតាបំពេញពិន្ទុរបស់ពួក យើងឱ្យនៅភ្នំចែងបាំងរហូតដល់ពួកយើងបានចូលឋានសួគ៌កុំឱ្យដួចពួកមុណាហ៊ីគ្លិន ដែលពន្លត់ភ្លើងរបស់ពួកគេនៅលើស្ពានសរិតហើយសូមទ្រង់អភ័យទោសឱ្យពួកយើង ផងពិតប្រាកដណាស់ទ្រង់មានអានុភាពលើអ្វីៗទាំងអស់។

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاَعْلَظْ عَلَيْهِمْ وَمَا أُوهُمْ جِهَتُهُمْ وَيَسْ
أَلْمَصِيرُ ﴿٩﴾ صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتٌ نُوحٍ وَاَمْرَاتٌ لُّوطٍ كَانَتَا
تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِن عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿١٠﴾

❹ ឱណាពី (ម៉ូហាំម៉ាត់)! ចូរអ្នកតស៊ូប្រឆាំងនឹងពួកគ្មានជំនឿដោយផ្នែងវិនិងពួក ពុតគ្រុតដោយស្មុំជុំនិងអនុវត្តច្បាប់ពុហ្មទណ្ឌហើយត្រូវធ្វើឱ្យបានគឺដំបំផុតចំពោះ ពួកគេ។ ហើយទឹកនៃរបស់ពួកគេគឺនរកដេហានណាដែលដាក់នៃដល់ត្រឡប់ដំ អាត្រក់បំផុតនៅថ្ងៃគឺយ៉ាម៉ាត់។

❺ អល់ឡោះបានលើកយកឧទាហរណ៍សម្រាប់ពួកដែលគ្មានជំនឿចំពោះអល់ឡោះនិង

វិស្វលូលឡោះអំពីការិយាពីរនាក់របស់អ្នកនាំសាររបស់អល់ឡោះគឺណាពីនហនិងណាពីលូត។ ពិតណាស់នាងទាំងពីរជាការិយានៃខ្ញុំទាំងពីររបស់យើងក្នុងចំណោមខ្ញុំរបស់យើងដែលល្អត្រឹមត្រូវ។ តែនាងទាំងពីរបានក្បត់និងគេទាំងពីរបានរារាំងគេពីមាតា របស់អល់ឡោះនិងជួយជ្រុំជ្រែកពួកដែលប្រឆាំងទៀត។ ហើយគេទាំងពីរ(នូស្តានិងលូត)មិនអាចជួយអ្វីដល់នាងទាំងពីរឱ្យរួចផុតពីទារុណកម្មអល់ឡោះឡើយ។ ហើយមានគេនិយាយថាៈ ចម្លែកទាំងពីរចូលទៅក្នុងនរកជាមួយនិងពួកអ្នកដែលនៅក្នុងនោះចុះ។

وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَمْرَاتٍ فَرَعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَبِحَنِّي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَبِحَنِّي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾
وَمَرِيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَدَتْ فَرجَهَا فَفَجَحْنَا فِيهِ مِنْ زُوجَاتٍ وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنْ الْفَلْتَاتِينَ

❖ អល់ឡោះបានលើកឧទាហរណ៍ពីប្រពន្ធរបស់ហ្វែរីអ៊ែនសម្រាប់ពួកអ្នកដែលមានជំនឿចំពោះអល់ឡោះនិងវិស្វលូលឡោះថាការស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់អ្នកគ្មានជំនឿគឺមិនបងគ្រោះថ្នាក់ដល់ពួកគេឡើយដរាបណាពួកគេស្ថិតលើមាតាត្រឹមត្រូវដូចជាប្រពន្ធរបស់ហ្វែរីអ៊ែននៅពេលដែលនាងបានបង្កើតស៊ីថាៈឱម៉ាសរបស់ខ្ញុំ! សូមទ្រង់មេត្តាសង់លំនៅដ្ឋានមួយឱ្យខ្ញុំនៅក្បែរទ្រង់នៅក្នុងឋានសួគ៌ផងហើយសូមទ្រង់មេត្តាសង់ផ្ទះខ្ញុំឱ្យផុតពីហ្វែរីអ៊ែននិងផ្ទៃរបស់គេហើយនិងមេត្តាសង់ផ្ទះខ្ញុំឱ្យរួចផុតពីក្រុមដែលបំពានផង។

❖ អល់ឡោះក៏បានលើកយកមកធ្វើជាឧទាហរណ៍សម្រាប់បណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿចំពោះអល់ឡោះនិងវិស្វលូលឡោះផងដែរគឺមារីយ៉ាកូនស្រីរបស់អ៊ីម៉ូននាងបានរក្សាព្រហ្មចរិយរបស់នាងជឿសំរាប់ពិធីបាយមុខ។ ហើយយើងបានប្រើឱ្យជម្រុញផ្លូវព្រាណចូលទៅក្នុងសួនរបស់នាង។ ហើយនាងក៏មានផ្ទៃពោះអ៊ីសាកូនមារីយ៉ាដែលគ្មានឪពុក។ ហើយនាងបានជឿនូវពាក្យពេចន៍ទាំងឡាយនៃម៉ាសរបស់នាងនិងបណ្តាគម្ពីររបស់ទ្រង់។ ហើយនាងគឺជាអ្នកដែលបានស្ថិតក្នុងចំណោមអ្នកដែលប្រតិបត្តិតាមអល់ឡោះដោយអនុវត្តតាមបទបញ្ជារបស់ទ្រង់និងជឿសំរាប់ប្រការដែលទ្រង់ហាមឃាត់។

អាល់មូលក់

គោលបំណងនៃសូរា៖

-បង្ហាញពីភាពជាម្ចាស់យ៉ាងពេញលេញនិងមានអនុភាពយ៉ាងខ្លាំងក្លារបស់អល់ឡោះដើម្បីឱ្យកោតខ្លាចទៅចំពោះទ្រង់និងប្រុងប្រយ័ត្ននូវទារុណកម្មរបស់ទ្រង់។

តាហ្សសៀវ

﴿١﴾ تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمَلِكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾
﴿٢﴾ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٢﴾
﴿٣﴾ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيدٌ ﴿٤﴾
﴿٥﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾

❖ សេចក្តីល្អរបស់អល់ឡោះមានច្រើននិងមហាឧត្តុង្គឧត្តមជាម្ចាស់ដែលមាន

អំណាចគ្រប់យ៉ាងនៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់ទ្រង់។ ហើយទ្រង់មានអានុភាពលើអ្វីៗ ទាំងអស់។ គ្មានអ្វីម្យ៉ាងដែលទ្រង់មិនអាចធ្វើបានឡើយ។

១ ទ្រង់បានបង្កើតរូបចក្រស្តាប់និងការរស់ដើម្បីសាកល្បងពួកអ្នក (មនុស្សលោក) តើអ្នកណាមួយក្នុងចំណោមពួកអ្នកដែលបានស្វែងអំពើល្អជាងគេ។ ហើយទ្រង់មហា ខ្លាជីពួកគ្មាននរណាម្នាក់ខ្លាំងជាងទ្រង់ឡើយហើយទ្រង់មហាអភ័យទោសនូវ បាបកម្មសម្រាប់ខ្ញុំបំណែងណាដែលទទួលសារភាពកុហុស។

២ ទ្រង់បានបង្កើតមេឃប្រាំពីរជាន់ជ្រុះពីលើគ្នាមួយជាន់លើមួយជាន់ដោយមិន ជាបគ្នាឡើយ។ អ្នកនឹងមិនឃើញការបង្កើតរបស់ព្រះជាម្ចាស់មានភាពធ្លាធ្លាមិនរៀចរ មិនខ្លាំងគ្នាតែវាមានផ្ទៃស្មើគ្នាសុក្រិតគិតខ្លះៗចូរសម្លឹងមើលទៅលើមេឃមួយទៀត ហើយពិចារណាមើលតើផ្ទៃមេឃដ៏ធំទូលំទូលាយនេះមានស្នាមប្រេះស្រាំដៃឬទេ? អ្នក នឹងមិនឃើញឡើយ។ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងឃើញការបង្កើតដ៏សុក្រិតបំផុត។

៣ បន្ទាប់មកពួកអ្នកក្រឡើងមើលម្តងហើយម្តងទៀតចុះការមើលឃើញនោះនឹងវិល ត្រឡប់មកកាន់អ្នកវិញក្នុងសភាពអម្ចាស់ដោយមិនមើលឃើញមានភាពខ្វះខាតអ្វី ឡើយ។ នេះទុកបង្ហាញភ័យស្តាងដ៏សុក្រិតបំផុតនិងគ្មានលេសអ្វីតវា។

៤ ហើយជាការពិគណៈសំយោងបានតុបត្រង់លំអមេឃជាន់ក្រោមដោយហ្វូងតារា ជាច្រើនបំភ្លឺលោកិយ។ ហើយយើងបានបង្កើតហ្វូងតារាដើម្បីបណ្តេញពួកស្តេចន ដែលមកលួចស្តាប់ហើយយើងបានរៀបចំសម្រាប់ពួកវានូវទារុណកម្មនៃភ្លើងនរក ដែលឆេះសំន្រាសន្រា។

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَسَّسَ الْأَمْصِرِ ٦ إِذَا الْفَوْأُ فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهيقًا

وَهِيَ تَنوُورٌ ٧ تَكَادُ تَمَيَّرُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أَلْتَقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ٨

قَالُوا بَلَىٰ فَدَجَلْنَا وَكَبَبْنَا وَكُنَّا مُنكِرِينَ ٩ مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا فِي سَكَلٍ كَبِيرٍ ٩

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ١٠

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحِقًا مُسْحِقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ١١

៦ ហើយសម្រាប់ពួកដែលប្រឆាំងនឹងម្ចាស់របស់ពួកគេនៅថ្ងៃគឺយ៉ាងម៉ាត់ពួកគេនឹង ទទួលទារុណកម្មនៃភ្លើងនរកដែលហាន់ណាដែលជាកន្លែងវិលត្រឡប់ដីអាក្រក់បំផុត។

៧ នៅពេលដែលពួកគេត្រូវបានគេត្រូវវិងចូលទៅក្នុងភ្លើងនរកពួកគេបានឮសម្រែកដ៏ អាក្រក់យ៉ាងខ្លាំងក្លាខណៈដែលវាកំពុងតែពន្លកបញ្ជោលដូចទឹកពន្លកក្នុងឆ្នាំង។

៨ វាស្ទើរតែបែកខ្ចាត់ខ្ចាយដោយសារកំហឹងដ៏ខ្លាំងក្លារបស់វាលើអ្នកដែលបានចូល ក្នុងវា។ វាលំពេលដែលក្រុមមួយត្រូវបានគេត្រូវវិងចូលទៅក្នុងវាអ្នកយាមម្នាក់វាបាន សួរទៅពួកគេថា: តើកាលនៅលោកិយអត់មានវិស្វលុលឡើយ: មកដាស់តឿនពួកអ្នក ឱ្យប្រុងប្រយ័ត្នពីទារុណកម្មរបស់អល់ឡោះទេឬ?

៩ ពួកគេឆ្លើយថា: ពិតណាស់មានវិស្វលុលឡោះ: មកដាស់តឿនពួកយើងឱ្យប្រុង ប្រយ័ត្នពីទារុណកម្មរបស់អល់ឡោះ: ប៉ុន្តែពួកយើងបានបង្រើនជំនឿហើយពួកយើង បាននិយាយថា: អល់ឡោះមិនបានបញ្ជា: អ្វីប៉ុន្តែចមកឡើយ។ ពួកអ្នក (អ្នកនាំសារ) គ្មានអ្វីក្រៅពីស្ថិតក្នុងភាពរង្វេងដ៏សែនធ្ងាយអំពីការពិតនោះឡើយ។

១០ ពួកគេនិយាយទៀតថាបើសិនជាពួកយើងព្រមស្តាប់វាដោយការត្រិះរិះពិចារណា ពួកយើងប្រើបញ្ជាបែងចែកនិងពិចារណានោះ: ពួកយើងក៏មិនធ្លាក់ខ្លួនក្នុងចំណោមពួក អ្នកចុះនរកដែរ។ បើសិនជាយើងជឿចំពោះវិស្វលុលឡោះហើយជឿនូវអ្វីដែលគេបាន

នាំមកនោះយើងនិងបិតក្នុងចំណោមអ្នកដែលបានចូលឋានសួគ៌។
11 ពួកគេទទួលសាលកិហុសរបស់ខ្លួនជាកិហុសដែលសក្តិសមនឹងទទួល
 ទារុណកម្មក្មេងនរក។ ដូច្នោះការឃ្លាតឆ្ងាយពីក្តីមេត្តាករុណារបស់អល់ឡោះនោះគឺ
 សម្រាប់ពួកឋាននរក។

**បន្ទាប់ពីអល់ឡោះបានរៀបរាប់ពីស្ថានភាពនិងលទ្ធផលចុងក្រោយរបស់ពួកអ្នក
 ប្រឆាំងហើយនោះអល់ឡោះក៏ចាប់ផ្តើមរៀបរាប់ពីអ្នកដែលមានជំនឿនិងវិទ្ធានរបស់
 គេផងដែរ។**

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾ وَأَسْرَأُ قَوْلُكُمْ أَوْ أَجْهَرُوا
 بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾
 هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾

12 ពិតប្រាកដណាស់បណ្តាអ្នកដែលកោតខ្លាចម្ចាស់របស់ពួកគេដោយអាថ៌
 ក៏បាំងពួកគេនឹងទទួលបាននូវការអភ័យទោសនូវវាលបាបក៏មួយហើយពួកគេនឹង
 ទទួលបានផលបណ្តាំដ៏ធំធេងគួរឋានសួគ៌។

13 ទោះជាពួកគេលាក់បាំងសុំដំរបស់ពួកគេបើក្នុងចំហអល់ឡោះមហាដ្ឋឹង។ ពិត
 ណាស់ទ្រង់ដឹងនូវអ្វីដែលលាក់នៅក្នុងទ្រង់គ្រាន់អ្វីលាក់បាំងនឹងទ្រង់ឡើយ។

14 តើអ្នកដែលបានបង្កើតអាថ៌កំបាំងនិងរៀងលាក់ទុកក្នុងចិត្តទ្រង់ម្តងដឹងពីវា
 ទើប? ទ្រង់មហាដ្ឋឹងល្អិតល្អន់ពីអ្វីដែលនៅក្នុងចិត្តទ្រង់ដឹងច្បាស់នូវរៀងលាក់
 បាំងទាំងឡាយ។ គ្រាន់អ្វីមួយអាថ៌លាក់បាំងចំពោះទ្រង់បានឡើយ។

15 ទ្រង់ជាអ្នកដែលបានបង្កើតផែនដីឱ្យមានភាពងាយស្រួលសម្រាប់ពួកអ្នក។ ដូច្នោះ
 ចូរពួកអ្នកធ្វើដំណើរគ្រប់ទិសទីនៅលើវាហើយចូរទទួលបានច្រើននូវល្អិតសក្តិ
 រះដែលទ្រង់បានប្រទានឱ្យពួកអ្នក។ ហើយការរស់ឡើងវិញដើម្បីជនុជរះគឺឆ្ពោះ
 ទៅរកទ្រង់តែមួយគត់។

ءَأَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتْ

وَفِيضْنَ مَا يَمْسُكُنَّ إِلَّا الرِّجْمُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾

16 ទ្រង់ធ្វើឱ្យផែនដីស្រួលទាញពួកអ្នកចុះក្រោមដូចដែលបានកើតឡើងចំពោះកូន
 ន។ បន្ទាប់ពីទ្រង់បានបង្កើតវាវិញសម្រាប់ពួកអ្នកដើរលើវា។ នៅពេលនោះវារុញយ
 ញាប់ញ័រញ័យខុសពីអ្វីដែលធ្លាប់តែមានភាពនឹងនរនិងងាយស្រួល។

17 ឬមួយពួកអ្នកគិតថាមានសុវត្ថិភាពបើសិនជាព្រះនៅលើមេឃគឺអល់ឡោះទ្រង់
 បញ្ជូនគ្រាប់ភ្លៀសមកប្រហារពួកអ្នកដូចដែលគេបានបញ្ជូនវាទៅកាន់ក្រុមលូត? ដូច្នោះ
 ពួកអ្នកនឹងដឹងពីការបាត់ពីទារុណកម្មថាតើការព្រមានរបស់យើងយ៉ាងដូចម្តេច?
 តើការដឹងខ្លួននេះហួសពេលហើយគ្មានប្រយោជន៍សម្រាប់ពួកអ្នកឡើយ។

18 ហើយជាការពិតណាស់ពួកជំនាន់មុនពួកគេក៏បានបដិសេធនឹងបណ្តាអ្នកនាំសា
 រដែរ។ ហើយអល់ឡោះក៏បានបញ្ជូនទារុណកម្មមកលើពួកគេនូវអ្វីដែលពួកគេបាន
 ប្រឆាំងនឹងបដិសេធជុំវិញនៅពេលពួកគេរងទារុណកម្មដល់ចាប់នោះពួកគេនឹងដឹងថា
 យ៉ាងម៉េចលទ្ធផលនៃការបដិសេធរបស់ពួកគេចំពោះយើង។ ពិតណាស់ទារុណកម្ម

នោះគឺខឹងក្លាប់ផុត។

19 តើពួកគេមិនបានសម្លឹងមើលសត្វដែលហើរត្រដាងស្លាបនិងក្លោបស្លាបរបស់ពួកវា នៅពេលពួកគេទេប? គ្មានអ្នកណាអាចទ្រព្យពួកវាមិនឱ្យពួកវាមកលើដីក្រៅពីអលូឡោះនោះឡើយ។ ពិតប្រាកដណាស់ ទ្រង់មហាយេញនូវអ្វីៗទាំងអស់។ គ្មានអ្វីអាចលាក់បាំងទ្រង់បានឡើយ។

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَصْرُوكُمْ مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾
أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنِ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا فِي عَمْوٍ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾
أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾
قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾
قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَلْغِمْ فِيكُمْ مِنَ اللَّهِ مَا أُرِيدُ بِكُمْ وَلِيُمَّا آتَاكُمْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ تَكْفُرُونَ ﴿٢٦﴾
قُلْ إِنَّمَا أَدْرِكُهُ الْقَدْرُ وَأَنَا مِنَ الْمَدْمُونِينَ ﴿٢٧﴾

20 គ្មានទាហានណាអាចការពារពួកអ្នកពីទារុណកម្មរបស់អលូឡោះបានឡើយ ប្រសិនបើទ្រង់ចង់ដាក់ទារុណកម្មលើពួកអ្នក។ ហើយពួកដែលគ្មានជំនឿគ្មានអ្វីក្រៅពីស្ថិតនៅក្នុងការបោកប្រាស់របស់ស្តេចនោះឡើយ។

21 ហើយក៏គ្មាននរណាអាចផ្តល់លាក់សក្ការៈដល់ពួកអ្នកបានឡើយ ប្រសិនបើអលូឡោះបិទលាក់សក្ការៈមិនឱ្យដល់ពួកអ្នក។ ផ្ទុយទៅវិញពួកគេងប់ផ្តល់និងភាពរឹងរូសនិងការក្រអឺតក្រទមមិនរួមទទួលយកការពិត។

22 ដូច្នោះតើអ្នកដែលជឿឱនមុខរបស់គេមិនដឹងទិសដៅ (ពួកគ្មានជំនឿ) ទទួលបានការបង្កលបង្ហាញប្រសើរជាងប្រមូលអ្នកដែលមានជំនឿដើរត្រង់ដឹងទិសដៅច្បាស់លាស់នៅលើមាត់ដីត្រឹមត្រូវ?

23 ចូរអ្នក (មូហាំម៉ាត) ពោលទៅកាន់ពួកគ្មានជំនឿដែលបដិសេធហោះអលូឡោះជាអ្នកដែលបានបង្កើតពួកអ្នកហើយទ្រង់បានធ្វើឱ្យពួកអ្នកស្លាប់ពូនិងមើលឃើញនិងមាននេះដូងចេះគិតពីបាណ្ណ។ តិចតួចបំផុតនូវអ្វីដែលពួកអ្នកបានប្លែងអំណរគុណលើលោកសក្ការៈដែលទ្រង់បានផ្តល់ឱ្យ។

24 ចូរអ្នក (មូហាំម៉ាត) ពោលទៅកាន់ពួកគ្មានជំនឿដែលបដិសេធហោះអលូឡោះជាអ្នកដែលបានបង្កើតពួកអ្នកឱ្យមានជីវិតនៅលើផែនដីហើយពួកអ្នករីកសួសសាយពាសពេញផែនដី។ ប្រសិនបើអ្នកមិនបានបង្កើតអ្វីមួយឡើយ ហើយពួកអ្នកនឹងត្រូវប្រមូលផ្តុំទៅកាន់ទ្រង់វិញនៅថ្ងៃបរលោកមិនមែនវិញទៅរករបបដីមាឡើយ។

25 ហើយពួកដែលបដិសេធនឹងការធ្វើឱ្យរស់ឡើងវិញនោះបាននិយាយថាៈ តើថ្ងៃសន្យាដែលពួកអ្នក (មូហាំម៉ាត) និងក្រុមរបស់បានលើកឡើងនេះវាកើតឡើងនៅពេលណា? ប្រសិនបើពួកអ្នកជាអ្នកនិយាយពិតមែននោះ។

26 មូហាំម៉ាតចូរប្រសាសន៍ចុះថាព្រលឹងវិលវិលកើតថ្ងៃបរលោកជាចំណេះដឹងមួយនៅជាមួយនឹងអលូឡោះគ្មានអ្នកណាដឹងពីថ្ងៃបរលោកនោះទេ។ ហើយជាការពិតណាស់ខ្ញុំគ្រាន់តែជាអ្នកដាំស្រែនៃព្រមានដ៏ច្បាស់លាស់ប៉ុណ្ណោះ។

27 នៅពេលដែលលិក្ខិតសន្យាបានមកដល់ខណៈដែលពួកគេបានឃើញទារុណកម្មនៅក្បែរពួកគេហើយនោះគឺជាថ្ងៃគឺយ៉ាម៉ាតទឹកមុខរបស់ពួកដែលប្រឆាំងនោះប្រែជា

ខ្មៅ។ហើយមានគេនិយាយថាៈនេះជាអ្វីដែលពួកអ្នកធ្លាប់បានទាមទារវាសុំឱ្យកើត តាប់នៅលើលោកយី។

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي أَلَهُ مِنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾
﴿قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَاسْتَعْمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مَبِينٍ﴾
﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ﴾

28 ចូរអ្នក (មូហាំម៉ាត់) ពោលទៅកាន់ពួកដែលប្រឆាំងបដិសេធនោះថាៈចូរពួកអ្នក ប្រាប់ខ្ញុំមកប្រសិនបើអល់ទេ៖បានធ្វើឱ្យខ្ញុំនិងអ្នកដែលរួមជំនឿជាមួយខ្ញុំស្លាប់ឬ ទ្រង់អាណិតស្រឡាញ់ពួកយើងតើមានអ្នកណាដែលអាចការពារពួកដែលប្រឆាំង អំពីទារុណពួកម្តងស្មែនឈឺចាប់បាននោះ? គ្មាននរណាម្នាក់អាចការពារពួកគេពី ទារុណម្តងស្មែនឈឺចាប់នោះបានឡើយ។

29 ចូរអ្នក (មូហាំម៉ាត់) ពោលទៅកាន់ពួកដែលប្រឆាំងថាៈទ្រង់ជាម្ចាស់មហា សប្បុរស្សីដែលពួកយើងអញ្ជានៅទៅរកការគោរពសក្ការៈចំពោះទ្រង់តែមួយគត់និង មានជំនឿលើទ្រង់។ហើយចំពោះទ្រង់តែមួយគត់ដែលពួកយើងប្រគល់ការទុកចិត្ត រាល់កិច្ចការទាំងអស់។ហើយពួកអ្នកនឹងដឹងថាតើអ្នកណាដែលស្ថិតក្នុងភាពវង្វែងដឹង ច្បាស់លាស់និងអ្នកណាស្ថិតក្នុងផ្លូវត្រឹមត្រូវនោះ?

30 ចូរអ្នក (មូហាំម៉ាត់) ពោលទៅកាន់ពួកដែលប្រឆាំងថាៈចូរពួកអ្នកប្រាប់ខ្ញុំមក ប្រសិនបើទឹកផឹករបស់ពួកអ្នកបានវង្វែងស្ថិតតើមានអ្នកណាអាចនាំប្រភពទឹកមកឱ្យ ពួកអ្នកវិញ? គ្មាននរណាម្នាក់អាចធ្វើបានឡើយលើកលែងតែអល់ទេ៖ម្នាក់គត់។

អាណិតទុក

គោលបំណងនៃសូរ្យា៖បង្ហាញពីចំណេះវិជ្ជានិងសីលធម៌របស់ណាពិនិងការគាំទ្រ គាត់បន្ទាប់ពីការធ្វើបាបពីក្រុមប្រឆាំងលើគាត់។

តាហ្សសៀរ

﴿وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ 1 ﴿مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ﴾ 2 ﴿وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ﴾ 3
﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ 4 ﴿فَسَبِّحْهُ وَبِحَمْدِهِ﴾ 5 ﴿بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ﴾ 6
﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾

1 ជាព្យញ្ជនៈមួយនៃអក្ខរក្រមដួចនៅខាងដើមសូរ្យា៖ទាំងឡាយដែលដើម ដោយអក្ខរក្រម។អល់ទេ៖បានស្សៀបនិងបិកព្រមជាមួយនិងអ្វីដែលមនុស្សកំពុងសរ សេរដោយចង់បិករបស់ពួកគេ។

2 នៃមូហាំម៉ាត់ដោយព្រះជ័យព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នក អ្នកមិនមែនជាមនុស្សឆ្គួតនោះ ទេ។ ព្រះជ័យនោះគឺ ការតែងតាំងជាណាពិនិងស្ថាតស្ថពីដឹងឆ្គួតដែលពួកគេបានចោទ ប្រកាន់មកលើអ្នក។

3 សម្រាប់អ្នកគឺដែលបុណ្យច្រើនសន្លឹកសន្លាប់ដោយសារទំនួលខុសត្រូវដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ក្នុងនាមជាណាពិនិងការប្រឈមនឹងទុក្ខលំបាកទាំងឡាយគ្មានទីបញ្ចប់ឡើយឬគ្មាន មិនសរណាម្នាក់មានសគុណលើសអ្នក។

4 ហើយពិតប្រាកដណាស់អ្នកមានអត្ថបរិតដ៏ប្រពៃបំផុតអ្នកបិតានៅលើសីលធម៌ ដែលទ្រង់បានបង្ហាបប្រើអ្នកក្នុងគម្ពីរអាណិតអាន។

5 នៃមូហាំម៉ាត់អ្នកនឹងឃើញហើយពួកដែលបដិសេធក៏នឹងឃើញដែរ។

៩ នៅពេលការពិតបានលាតត្រដាងតើអ្នកណាក្នុងចំណោមពួកអ្នកជាមនុស្សរីកលចរិតនោះ ?

១០ ពិតប្រាកដណាស់ម្ចាស់របស់អ្នកទ្រង់ដឹងបំផុតចំពោះអ្នកដែលបានរង់ចេញពីមាតិការបស់ទ្រង់។ ហើយទ្រង់ក៏ដឹងបំផុតដែរចំពោះបណ្តាអ្នកដែលទទួលបាននូវការចង្អុលបង្ហាញ។ ហើយទ្រង់ដឹងថាពួកគេជាអ្នកដែលរង់ចេញហើយពួកអ្នកជាអ្នកដែលទទួលបានការចង្អុលបង្ហាញ។

فَلَا تَطْعُ الْمُكَذِّبِينَ ۝۸ وَذُؤًا لَوْ تَذَّهْنُ فَيَذْهَبُونَ ۝۹ وَلَا تَطْعُ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ۝۱۰ هَمَّازٍ مَّشَاءٍ يَنْمِيعُ ۝۱۱ مَتَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝۱۲ عُتْلٌ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ۝۱۳ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ۝۱۴ إِذَا تَنَالَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسْطَرُ الْأَوْلِيَاءِ ۝۱۵ سَدَسِسْمُهُ عَلَى الْخُرُطُومِ ۝۱۶

១១ ដូច្នោះចូរអ្នក (ម៉ូហាំម៉ាត់) កុំធ្វើតាមពួកដែលបដិសេធនឹងអ្វីដែលអ្នកបាននាំមកឱ្យសោះ។

១២ ពួកគេប្រាថ្នាចង់ឱ្យអ្នកបន្តនូវការិយាបថហើយពួកគេបន្តនូវការិយាបថចំពោះអ្នកវិញដែរ។ គេថាពួកគេចង់ឱ្យមានទំនារទៅរកពួកគេនិងចង់ឱ្យអ្នកបោះបង់ការពិត។ ពួកគេធ្វើជាបន្តនូវការិយាបថចំពោះអ្នកដើម្បីអូសទាញអ្នកឱ្យមានទំនារពេញចិត្តនឹងពួកគេ។

១៣ ហើយចូរអ្នកកុំធ្វើតាមពួកដែលស្របចំពោះនិយមន័យដែលថោកទាបបំផុតនោះឱ្យសោះ។

១៤ គឺអ្នកដែលចូលចិត្តបរិហារកេរ្តិ៍និងចូលចិត្តដេរចាករុកគេឱ្យគេឈ្មោះទាស់ទ្រង់គ្នា។

១៥ អ្នកដែលកំណាព្យក្នុងផ្លូវល្អនិងចូលចិត្តបំពានលើមនុស្សទ្រព្យសម្បត្តិកេរ្តិ៍ឈ្មោះនិងខ្លួនប្រាណគេនិងចូលចិត្តបំព្រិតតាមប្រក្រតី។

១៦ គេជាមនុស្សដែលប្រើតាមយ៉ាងខ្លាំងនិងគេជាមនុស្សឃ្មោះឃោបំផុត។

១៧ ដោយសារតែគេមានទ្រព្យសម្បត្តិនិងកូនជាច្រើនទើបធ្វើឱ្យពួកគេក្លែងក្លាងមិនមានជំនឿចំពោះអស់ឡោះនិងរស្មីល្អល្មមឡោះ។

១៨ នៅពេលដែលមានគេសត្រូវអាណិត ៗរបស់យើងឱ្យគេស្តាប់គេបែរជានិយាយថាៈ នេះគ្រាន់តែជារៀងនិទានរបស់អ្នកជនានមុនប៉ុណ្ណោះ។

១៩ យើងនឹងបោះត្រាសញ្ញាពណ៌ខ្មៅលើច្រមុះរបស់គេធ្វើឱ្យភាពអាម៉ាស់នៅជាប់នឹងខ្លួនគេរហូត។

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرُمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ۝۱۷ وَلَا يَسْتَأْذِنُونَ ۝۱۸ فَطَاقَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ۝۱۹ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيرِ ۝۲۰ فَنَادُوا مُصْبِحِينَ ۝۲۱ أَنْ أَعْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۲۲ فَأَنْظَرُواوَهُمْ يَخْفَتُونَ ۝۲۳ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ۝۲۴ وَعَدُوا عَلَىٰ حَرِّ قَدِيرٍ ۝۲۵ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ ۝۲۶ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۝۲۷ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا نَسِيحُونَ ۝۲۸ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝۲۹ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتْلَوْنَ ۝۳۰ قَالُوا يَا بَوِئسَنَا إِنَّا كُنَّا طٰغِينَ ۝۳۱ عَسَىٰ رَبِّنَا أَنْ يَبْدِلَنَا خَيْرًا مِّمَّهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رٰغِبُونَ ۝۳۲ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كُنْتُمْ يَعْلَمُونَ

២០ អស់ឡោះបានសាកល្បងពួកកាហ្វៀរមីក្រុះធ្វើឱ្យពួកគេដក់គ្រោះទុរភិក្ខុនិងគ្រោះរាំងស្ងួត។ ដូចអស់ឡោះបានសាកល្បងពួកម្ចាស់ចម្ការខណៈដែលពួកគេបានស្របចំថាពួកគេនឹងទៅប្រមូលផលទាំងព្រឹកព្រឹលមដោយមិនត្រូវបរិច្ចាគឱ្យអ្នកក្រីក្រឡើយ។

២១ ដោយពួកគេមិននិយាយថាៈ អ៊ិនស្តាអស់ឡោះ (ប្រសិនបើអស់ឡោះមាន

ចេតនា) ឡើយ។

19 អលឡោះ បានធ្វើឱ្យភ្លើងឆេះចម្ការនោះ រហូតដល់ក្លាយជាផេះខណៈដែលពួកគេកំពុងដើរលក់ហើយពួកគេមិនអាចទប់ស្កាត់ភ្លើងនោះបានឡើយ។

20 ហើយចំការនោះក៏បានក្លាយជាពណ៌ខ្មៅដូចជាយប់ដែលដំឡើងតស្សន្យសុង។

21 ពេលនោះពួកគេបានស្រែកហៅគ្នានៅពេលព្រៃព្រួលម្យ៉ាង។

22 ពួកគេបាននិយាយថា ចូរនាំគ្នាចេញដំណើរពីព្រៃព្រួលមកទៅកាន់ចម្ការរបស់ពួកអ្នកមុននិងពួកអ្នកក្រុមកងផ្សេងៗ ប្រសិនបើពួកអ្នកចង់ប្រមូលផលនោះ។

23 ពេលនោះពួកគេក៏នាំគ្នាធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅចំការដោយពួកគេនិយាយគ្នាតិចៗ។

24 ពួកគេខ្សឹបខ្សៀវគ្នាថា ថ្ងៃនេះមិនត្រូវឱ្យអ្នកក្រីក្រចូលមកក្នុងចំការរបស់ពួកអ្នកជាដាច់ខាត។

25 ហើយពួកគេស្រូតដំណើរតាំងពីព្រៃព្រួលមកក្នុងគោលបំណងរារាំងអ្នកក្រីក្រមិនឱ្យទទួលផលដោយពួកគេគិតថា ពួកគេមានលទ្ធភាពធ្វើដូច្នោះ។

26 នៅពេលដែលពួកគេទៅដល់ឃើញចម្ការនោះត្រូវឆេះខ្លះខ្លះពួកគេនិយាយថាយើងរង់ចាំផ្លូវមកខុសចម្ការរបស់យើងហើយ។

27 តាមពិតអលឡោះ បានបំផ្លាញផលដំណាំរបស់ពួកយើងដោយសារពួកយើងប្តេជ្ញាចិត្តមិនផ្តល់ផលមួយចំណែកដល់ពួកអ្នកក្រីក្រ។

28 អ្នកដែលមានប្រាជ្ញាល្អជាងគេបាននិយាយថា តើខ្ញុំមិនបានប្រាប់ពួកអ្នកទេឬថា ទង្វើរបស់ពួកអ្នកនេះជាការរំលោភបំពានទៅលើពួកអ្នកក្រីក្រ? ហេតុអ្វីបានជាពួកអ្នកមិននាំគ្នាសូត្រសូបប្រាណរបស់ឡោះនិងទទួលស្ការកំណែកំហុសភ្លាមៗទៅ?

29 ពួកគេនិយាយថា ទ្រង់មហាស្ថាតស្ត ពិតណាស់ពួកយើងគឺជាអ្នកខុស។ មូលហេតុមកពីពួកយើងមិនព្រមផ្តល់ផលមួយចំណែកដល់ពួកអ្នកទីទួលក្រ។

30 បន្ទាប់មកពួកគេបានដើរទៅរកគ្នាដោយស្ងប់ស្ងាមទៅវិញទៅមក។

31 ពួកគេបាននិយាយទាំងសោកស្តាយថា ឱវិនាសអន្លាញហើយពួកយើង! ពិតប្រាកដណាស់ពួកយើងគឺជាពួកដែលបំពានដោយពួកយើងមិនព្រមផ្តល់ផលមួយចំណែកដល់ពួកអ្នកទីទួលក្រ។

32 សង្ឃឹមថាម្ចាស់របស់ពួកយើងនឹងជំនួសឱ្យពួកយើងវិញនូវប្រការល្អជាងចំការនោះទៅទៀត។ ពួកយើងប្រាថ្នាចង់ពរជ័យនិងការអភិយទោសរបស់ទ្រង់តែមួយគត់និងប្តឹងស្នងសុំការរតបស្នងដ៏ល្អ។

33 ទារុណកម្មដោយការដោចលាក់សុភារៈនេះគឺយើងនឹងធ្វើវាទៅលើអ្នកណាដែលប្រឆាំងនឹងយើងនៅលើលោកិយនេះតែប៉ុណ្ណោះ។ ហើយទារុណកម្មនៅថ្ងៃបរលោកិយពិតជាធ្ងន់ធ្ងរជាងនេះទៅទៀតប្រសិនបើពួកគេបានដឹង។

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾ أَفَجَعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَحْيُرُونَ ﴿٣٨﴾

أَمْ لَكُمْ آيَاتُنَا يَلْعَنُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنْ لَكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾

سَأَلَهُمْ أَنَّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾

34 ពិតប្រាកដណាស់បណ្តាអ្នកដែលកោតខ្លាចអលឡោះ ដោយអនុវត្តតាមបទបញ្ជារបស់ទ្រង់និងជឿសារីរដ៏ពិតប្រាកដដែលទ្រង់ហាមឃាត់គឺទទួលបានឋានសួគ៌ណាមួយម្ចាស់របស់ពួកគេដោយមានសុភមង្គលនៅក្នុងវាជានិច្ច។

35 តើយើងចាត់ទុកបណ្តាអ្នកមូស្លីមដូចពួកដែលប្រព្រឹត្តបាបកម្មឬ? ក្នុងការទទួល

បានង្វាន់ដូចអ្វីដែលពួកភ្នំហៀរក្បែរសួរនៅម៉ាក្រះបានអះអាង ?

36 តើពួកអ្នកមានបញ្ហាអ្វីតិចពួកអ្នកនិច្ចយៀងវេរមិនត្រឹមត្រូវយ៉ាងដូចម្តេច ?

37 ប្រសិនបើពួកអ្នកមានគម្ពីរដែលចែងថាអ្នកប្រតិបត្តិអំពើល្អដូចគ្នានឹងអ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែរ ?

38 ប្រក្រតីនៃគម្ពីរនោះពិតជាបានចែងថាពួកអ្នកអាចជ្រើសរើសយកអ្វីស្រេចតែបិត្តនៅចំបរវិលាកម្រេទេ ?

39 ឬមួយពួកអ្នកមានលិខិតសប្តាធានាមួយអំពីយើង រហូតដល់ថ្ងៃបរលោកដែលអ្នកពិតជាអាចកាត់សេចក្តីតាមអ្វីដែលពួកអ្នកចង់ឬ ?

40 នែមហាម៉ាត់ចូរសួរពួកដែលបាននិយាយពាក្យនេះថាតើនរណាជាអ្នកទទួលខុសត្រូវនិងធានាចំពោះរឿងនោះ ?

41 បូព្វគ្រោមម្ចាស់ផ្សេងក្រៅពីអល់ឡោះដែលឱ្យង្វាន់ដល់ពួកគេស្ទើរនឹងអ្នកមានជំនឿ? បើដូច្នោះមែនចូរឱ្យពួកគេនាំម្ចាស់របស់ពួកគេនោះមក ប្រសិនបើពួកគេជាពួកដែលត្រឹមត្រូវលើអ្វីដែលពួកគេបានអះអាងថានឹងទទួលបានង្វាន់ដូចអ្នកដែលមានជំនឿ។

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤١﴾ خَشَعَةً أَبْصَهُمْ
تَرَاهُمْ ذَلَّةً وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلَامُونَ ﴿٤٢﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكِدِّبْ بِهَذَا
الْحَدِيثِ سَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ وَأَعْلَى لَهُمْ إِنَّا كِيدِي مَتِينٌ ﴿٤٤﴾ أَمْ
تَسْأَلُهُمْ آخِرًا فَهُمْ مِنْ مَعْرَمٍ مُتَقَلِّوْنَ ﴿٤٥﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤٦﴾

42 នៅក្នុងថ្ងៃគឺយ៉ាម៉ាត់អល់ឡោះបានបញ្ជាពួកកូនជើងរបស់ទ្រង់ហើយហៅឱ្យមនុស្សឡឹងឡាយស៊ូដូទៅចំពោះទ្រង់អ្នកមានជំនឿក៏បានស៊ូដូទៅសល់តែពួកគ្មានជំនឿនិងពួកពុតគ្នាដែលមិនអាចស៊ូដូទៅបាន។

43 ក្រែករបស់ពួកគេទម្លាក់ចុះខណៈដែលការលបាកគ្របដណ្តប់ពួកគេ។ហើយជាការពិតណាស់ពួកគេធ្លាប់ត្រូវបានគេអំពាវនាវឱ្យស៊ូដូទៅចំពោះអល់ឡោះតែពួកគេមិនបានស៊ូដូទៅឡើយខណៈដែលពួកគេមានសុខភាពល្អនៅក្នុងពេលនោះ។

44 ដូច្នោះចូរអ្នក (មហាម៉ាត់) ទុកកិច្ចការនោះឱ្យយើង ហើយអ្នកណាដែលបដិសេធនិងគម្ពីរគ្រោះដែលបានបញ្ជូនមកលើអ្នកយើងនិងទាញយកពួកគេបន្តិចម្តងៗទៅរកភាពអន្តរាយដោយពួកគេមិននឹងខ្លួនថ្មីនោះគឺជាការបញ្ឆោតអ្វីសុទ្ធទាញពួកគេឡើយ។

45 យើងធនាបរពេលឱ្យពួកគេធ្វើអំពើបាបកាន់តែច្រើន។ពិតណាស់ឱបាយកលរបស់យើងល្មើសពួកគ្មានជំនឿនិងពួកបដិសេធខ្លាំងក្លាបំផុតគ្មានអ្វីបូតចេញពីទ្រង់ឡើយហើយក៏មិនអាចគេចផុតពីទារុណកម្មបានដែរ។

46 តើអ្នក (មហាម៉ាត់) ទារប្រើឈ្នួលពីពួកគេសម្រាប់ការអំពាវនាវរបស់អ្នកមែនទេ? ជាមូលហេតុដែលនាំឱ្យពួកគេទទួលបន្ទុកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះហើយជាមូលហេតុដែលនាំឱ្យពួកគេបដិសេធអំពីអ្នក? តើតាមពិតវាផ្ទុយពីនោះ។អ្នកមិនបានទារប្រើឈ្នួលពីពួកគេឡើយ។តើអ្វីដែលរារាំងពួកគេមិនឱ្យតាមអ្នកបែបនេះ ?

47 បូព្វគ្រោមដ៏ង្រៀងអាចកំបាំងហើយពួកគេសរសេរអំណះអំណាងទាំងឡាយដែលពួកគេបានអះអាងតាមបិត្តចង់របស់ពួកគេហើយពួកគេប្រកែកជាមួយនឹងអ្នកតាមអ្វីដែលពួកគេបានកត់ត្រាទុក។

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٧﴾

لَوْلَا أَنْ تَدْرَكَهُ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِ لَنُبِدَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَدْمُومٌ ﴿٤٨﴾ فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ
 وَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُرْفِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا
 الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥١﴾

48 ចូរអ្នក(មូហាម៉ាត់)អត់ធ្មត់ចំពោះច្បាប់នៃម្ចាស់ របស់អ្នកហើយចូរអ្នកកុំធ្វើដូច
 អ្នកដែលនៅក្នុងពោះត្រីហ៊ុតណាពីយុទ្ធសាស្ត្រខណៈដែលគាត់មានភាពទន់ខ្សោយនឹង
 ក្រុមរបស់គាត់នៅពេលដែលគាត់បានប្លែងស្ទង់សំពីម្ចាស់របស់គាត់ខណៈដែលគាត់
 ពោះពេញដោយកិច្ចព្រួយនៅក្នុងសមុទ្រហើយនៅក្នុងពោះត្រីហ៊ុតយ៉ាងងងឹត។

49 ប្រសិនបើគ្មានន្លឹកមាត់ពីម្ចាស់របស់គាត់ទៅដល់គាត់ទេនោះម៉្លោះត្រូវត្រឡាក់
 ចោលនៅទីវាលហោដ្ឋានហើយគាត់ត្រូវគេស៊ប់នោស។

50 តែម្ចាស់របស់គាត់បានជ្រើសរើសគាត់(ជាអ្នក នាំសារ)ព្រមទាំងធ្វើឱ្យគាត់ស្ថិត
 ក្នុងចំណោមអ្នកដែលសាងអំពើល្អត្រឹមត្រូវ។

51 ហើយពិតប្រាកដណាស់ពួកដែលគ្មានជំនឿនឹងអល់ឡោះហើយបដិសេធវិស្វលុ
 លឡោះស្ទើរតែធ្វើឱ្យអ្នកមានគ្រោះថ្នាក់ដោយសារតែការសម្លឹងមើលរបស់ពួកគេនៅ
 ពេលដែលពួកគេបានស្លាប់ពួកគេមានអានដែលបញ្ចុះមកឱ្យអ្នក។ហើយពួកគេថែម
 ទាំងនិយាយទៅថាគណ្តានិងគ្នារបស់សេដ្ឋកិច្ចពិតរបស់ពួកគេថា៖ពិតប្រាកដ
 ណាស់អ្នកនាំសារគឺជាមនុស្សរកលចរិត។

52 ហើយគម្ពីរគ្រូអានដែលបានបញ្ចុះមកលើអ្នកគឺគ្មានអ្វីក្រៅពីការទូន្មាននិងការ
 រំលឹកដល់មនុស្សនិងជនទាំងអស់នោះឡើយ។

អាលហាគីកោះ

គោលបំណងនៃសូរពោះ៖ ថ្ងៃគិយាម្មតនិងកេតទៀងដោយមិនអាចជៀសផុតដោយ
 មានការបញ្ជាក់យ៉ាងពិតប្រាកដពីគម្ពីរគ្រូអានហើយអ្នកដែលមានជំនឿនិងសប្បាយ
 រីករាយចំណែកអ្នកគ្មានជំនឿនិងមានទុក្ខព្រួយ។

តាហ្សសៀរ

الْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ
 فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرَّصْتِهَا لِيَوْمٍ هَاجِرٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ
 وَثَمِينَةَ آيَاتٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أَحْجَارٌ يَأْحِلُونَ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ
 ﴿٨﴾ وَجَاءَ وَرَعُونَ مِنْ قَبْلِهِ ۗ وَالْمُنْتَفِكُتْ بِالْحَاطَةِ ﴿٩﴾ فَعَصَا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً
 رَابِيَةً ﴿١٠﴾ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكِ فِي الْوَابِيَةِ ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكُرَةً وَتَعِبَهَا أَلْزَمَةً ﴿١٢﴾

- 1 អល់ឡោះ៖ រំលឹកដល់មនុស្សលោកទាំងអស់ថាថ្ងៃបរលោកជាថ្ងៃដែលនឹងកើត
 ឡើងពិតប្រាកដ។
- 2 នាប៉ុម្តាទង់ក៏បានសួរដោយលើកដំកើងកិច្ចការនោះថាអ្វីទៅជាថ្ងៃបរលោកនោះ?
- 3 ហើយអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នកដឹងថាវាជាថ្ងៃបរលោកនោះ?
- 4 ពួកសាមគ្គីក្រុមណាពីសរឡេះនិងពួកអាតក្រុមណាពីហ៊ុទបានបដិសេធចំពោះថ្ងៃ
 បរលោកជាថ្ងៃដែលមនុស្សមានភាពភ័យខ្លាចដោយភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃភាពនៃគរបស់វា។
- 5 ឯចំណែកពួកសាមគ្គីត្រូវបានអល់ឡោះបំផ្លាញពួកគេដោយសូរស្ទើរមែកយ៉ាងខ្លាំង។
- 6 រីឯពួកអាតវិញត្រូវបានអល់ឡោះបំផ្លាញពួកគេដោយខ្យល់ព្យុះដ៏ត្រជាក់បំផុត

បក់បោកពួកគេយ៉ាងខ្លាំង។

៧ ទ្រង់បានបញ្ជូនព្រះនេះមករយៈពេលប្រាំពីររយប្រាំបីថ្ងៃជាប់ៗគ្នាដើម្បីបំផ្លាញពួកគេ។ ហើយអ្នកនឹងឃើញពួកគេក្នុងស្រុកភូមិរបស់ពួកគេដួលស្លាប់នៅលើដី។ ពួកគេជេកស្លាប់ដូចដើមលើដីដួលរលំ។

៨ តើអ្នកឃើញពួកគេនៅស្ងួតសសល់ដៃរបូទេបនាប់ពីពួកគេទទួលនូវទារុណកម្ម?

៩ ហើយហ្វ្រែវអាននិងក្រុមដែលមុនពួកគេនិងអ្នកស្រុកដែលត្រូវបានគេធ្វើទារុណកម្មគឺក្រុមណាពិលុតសុទ្ធតែបានប្រព្រឹត្តបាបកម្មអំពីអំពើសុរិកនិងធ្វើអំពើបទល្មើស។

១០ ហើយពួកគេទាំងអស់នោះបានប្រឆាំងនឹងអ្នកនាំសារដែលត្រូវបានតែងតាំងទៅលើពួកគេ។ អល់ឡេខៈបានដាក់ទោសពួកគេយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរបំផុតដើម្បីបំផ្លាញពួកគេ។

១១ នៅពេលទឹកជន់ចម្រើនខ្ពស់បំផុតយើងបានដឹកពួកអ្នកក្នុងសំពៅដែលណាពីនុសបានធ្វើវាតាមបទបញ្ជារបស់យើងសម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់អ្នក។

១២ យើងបានយករឿងសំពៅនេះដើម្បីជារៀនបង្ហាញឱ្យឃើញពីការវិនាសរបស់ពួកគ្មានជំនឿហើយនិងភាពជោគជ័យរបស់អ្នកមានជំនឿ។ ហើយមានតែគ្រូចៀកដែលពូកែចាប់ល្អោះដែលស្លាប់ហើយចង់ចាំអ្វីដែលបានស្លាប់លី។

فَإِنَّا نَفَخْنَا فِي الصُّورِ نَفْحَهُ وَوَحَدَهُ ⑬ وَحَمَلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَوَحَدَةً ⑭
فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ⑮ وَأَشَقَّتْ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ⑯ وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهِمْ وَنَحَلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ مَمْنَنَةٌ ⑰ يَوْمَئِذٍ نَعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ⑱

១៣ ហើយនៅពេលដែលម៉ាឡើអ៊ីកាត់ផ្តិតត្រូវបានផ្តល់លើកទីមួយ។

១៤ ហើយផែនដីនិងភ្នំត្រូវបានគេលើកឡើងហើយទាំងដីទាំងភ្នំត្រូវបំផ្លាញខ្ទេចខ្ទីម្តងទាំងអស់។

១៥ ថ្ងៃបរលោកកើតឡើងនៅខណៈនោះតែម្តង។

១៦ មេឃបានបាក់ខ្ទេចខ្ទីដោយសារពួកម៉ាឡើអ៊ីកាត់ដែលនៅលើមេឃបានចុះមក។ ហើយនៅថ្ងៃនោះមេឃប្រែក្លាយជាទន្លេខ្សោយខ្ពស់ពីមុនធ្លាត្រូវខ្ទេចខ្ទី។

១៧ ពួកម៉ាឡើអ៊ីកាត់ទាំងឡាយបួតនៅគ្រប់ជ្រុងនៃមេឃ។ ហើយនៅថ្ងៃនោះមានម៉ាឡើអ៊ីកាត់ប្រាំបីនាក់កំពុងទ្រូបល្អិតព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកសុទ្ធតែជាជនិតរបស់ទ្រង់។

១៨ នៅថ្ងៃនោះគេយកខ្ទប់ម្រៃរបស់ទ្រង់ទាំងអស់មកបំផ្លាញខ្លួននៅមុខអល់ឡេខៈគ្មានអ្វីលាក់បាំងនិងអល់ឡេខៈបានឡើយផ្ទុយទៅវិញគឺអល់ឡេខៈដឹងជ្រួតជ្រាបទាំងអស់។

فَأَمَّا مَنْ أَوَى كِتابَهُ بِبَيْمِينِهِ ⑲ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَوْلُوا كِتَابِيَّةً ⑳
إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حَسْبَابِيَّةٌ ㉑ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ㉒ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ㉓
فَطُوفَهَا دَانِيَةً ㉔ كُلُّوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ㉕

១៩ រីឯអ្នកដែលត្រូវបានគេប្រគល់សៀវភៅកំណត់ហេតុរបស់គេនៅដៃស្តារបស់គេនោះគេនឹងនិយាយទាំងសប្បាយរីករាយថា៖ ចូរពួកអ្នកយកសៀវភៅកំណត់ហេតុរបស់ខ្ញុំទៅអានចុះ។

២០ ពិតប្រាកដណាស់ខ្ញុំជឿជាក់យ៉ាងច្បាស់ថាខ្ញុំពិតជានឹងត្រូវបានគេធ្វើឱ្យរស់ឡើងវិញនិងពិតជានឹងត្រូវគេជំនុំជម្រះ។

២១ ហើយគេនឹងរស់នៅដោយក្តីកាបបិតគ្នាជាទីបំផុតនូវអ្វីដែលគេបានឃើញអំពីលាក់សក្តារៈដែលគ្មានទីបញ្ចប់។

២៥ នៅក្នុងឋានសួគ៌ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់។
 ២៦ ផ្លែឈើគ្រប់ប្រភេទបិតនៅជិតបង្កើយចង់បេះពេលណាក៏បាន។
 ២៧ គេបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេដោយការគោរពថា៖ ចូរពួកអ្នកបរិភោគនិងផឹកដោយរីករាយដោយសារតែអំពើល្អដែលពួកអ្នកធ្លាប់បានសាងកន្លែងមកនៅក្នុងលោកិយ។

وَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا رَبِّتَنِي لِمَ أَوْتَيْتَنِي لَمْ أَوْتِ كِتَابِي ۗ ﴿٢٥﴾ وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِي ۗ ﴿٢٦﴾
 وَيَلِيهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ۗ ﴿٢٧﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي ۗ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِي ۗ ﴿٢٩﴾ خُدُوهُ فَخُلُوهُ ۗ ﴿٣٠﴾
 ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ۗ ﴿٣١﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۗ ﴿٣٢﴾
 إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۗ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ۗ ﴿٣٤﴾
 فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۗ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينَ ۗ ﴿٣٦﴾ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ۗ ﴿٣٧﴾

២៥ រីឯអ្នកដែលគេបានប្រគល់នូវស្បែកកំណត់ហេតុរបស់គេនៅដៃឆ្វេងរបស់គេ។ គេនឹងនិយាយទាំងសោកសាយយ៉ាងខ្លាំងថា៖ ឱអនិច្ចាខ្លួនខ្ញុំអើយ! សង្ឃឹមថាខ្ញុំមិនត្រូវគេប្រគល់ស្បែកកំណត់ហេតុដ៏អាក្រក់របស់ខ្ញុំដែលនឹងត្រូវទទួលទារុណកម្មនេះឡើយ។

២៦ ឱអនិច្ចាខ្លួនខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំមិនទាន់ដឹងដែរថាអ្វីទៅជាលទ្ធផលរបស់ខ្ញុំនោះ។

២៧ ឱអនិច្ចា! សង្ឃឹមថាវាសម្រាប់គ្រប់របស់ខ្ញុំក្នុងលោកិយបានបញ្ចប់អ្វីៗទាំងអស់ដោយគ្មានការរស់ឡើងវិញឡើយ។

២៨ ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្ញុំមិនអាចការពារខ្ញុំពីទារុណកម្មរបស់អល់ឡោះបន្តិចណាឡើយ។

២៩ ខ្ញុំអស់លើសនិងតវ៉ាហើយអណ្តាចរបស់ខ្ញុំក៏បានបាត់បង់ពីខ្ញុំដែរ។

៣០ មានគេនិយាយទៅកាន់ម៉ាឡើអ៊ីកាត់យាមិទ្វារនរកថា៖ ចូរអ្នកចាប់ជននេះរួចដាក់ច្រវាក់កនិងដៃគេ។

៣១ បន្ទាប់មកបោះគេចូលក្នុងភ្លើងនរកចុះឱ្យគេក្អក់នូវក្រមៅរបស់វា។

៣២ បន្ទាប់មកចូរយកច្រវាក់ដែលដែលមានប្រវែង៧០ហត្ថិចាក់ផោតគេ។

៣៣ ពិតប្រាកដណាស់គេមិនធ្លាប់មានជំនឿលើអល់ឡោះដ៏មហាធំធេងឡើយ។

៣៤ ហើយគេមិនដែលជំរុញគ្នាលើការផ្តល់ចំណីអាហារដល់អ្នកក្រីក្រឡើយ។

៣៥ នៅថ្ងៃបរលោកគេគ្មានស្នាមញញឹមតិណាជួយសង្រ្គោះគេពីទារុណកម្មឡើយ។

៣៦ ហើយសម្រាប់គេគ្មានចំណីអាហារណាគ្រៅពីយាមិខ្លះដែលល្អរួចចេញពីខ្លួនអ្នកដែលនៅឋាននរក។

៣៧ គ្មានអ្នកណាស៊ីទឹកខ្លះនេះគ្រៅពីពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តបានកម្មឡើយ។

فَلَا أَقْسَمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ۗ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تَبْصُرُونَ ۗ ﴿٣٩﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۗ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمَنُونَ ۗ ﴿٤١﴾ وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۗ ﴿٤٢﴾ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۗ ﴿٤٣﴾

៣៨ អល់ឡោះស្រូចនឹងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកអ្នកឃើញ។

៣៩ ហើយស្រូចនឹងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកអ្នកមិនឃើញ។

៤០ ពិតប្រាកដណាស់គេមិនគួរអានគឺជាពាក្យពេចន៍របស់អល់ឡោះដែលសូត្រដោយអ្នកនាំសារដ៏មហាថ្លៃថ្លៃទៅកាន់មនុស្សលោក។

៤១ ហើយវាមិនមែនជាពាក្យពេចន៍របស់អ្នកករឡើយ។ ពីព្រោះវាមិនដូចជាលក្ខណៈកំណាព្យឡើយតែអ្វីដែលពួកអ្នកជឿនោះគឺតិចតួចបំផុត។

៤២ ហើយក៏មិនមែនជាពាក្យពេចន៍របស់គ្រូទាយដែរ។ ពីព្រោះពាក្យពេចន៍របស់គ្រូទាយវាជាកិច្ចផ្សេងពីគេមិនគួរអាន។ តែអ្វីដែលពួកអ្នកនឹកឃើញនោះគឺតិចតួចបំផុត។

៤៣ ប៉ុន្តែវាជាពាក្យពេចន៍ដែលគេបញ្ចុះមកពីព្រះជាម្ចាស់នៃសកលលោកទាំងមូល។

﴿ ٤٣ ﴾ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَأَحَدْنَا مِنْهُ بِأَيْمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّهُ لَتَذَكَّرٌ لِلْمُذْقِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

៤៤ បើសិនជាវាស្ម័គ្រចិត្តឡើយម្នាក់ម្នាក់និយាយប្រឌិតលើពាក្យពេចន៍មួយចំនួនដែលយើងមិនបាននិយាយ។

៤៥ យើងនឹងផ្ដន្ទាទោសគេដោយដៃស្ដាំរបស់យើង។

៤៦ បន្ទាប់មកយើងនឹងកាត់ដាច់សរសៃឈាមបេះដូងរបស់គេ។

៤៧ គ្មាននរណាម្នាក់អាចរារាំងយើងឬអាចរារាំងដោះគេឱ្យរួចផុតពីយើងបានឡើយ។ បើអ្វីចង់ត្រឡប់មកវិញក៏ប្រាកដប្រាស់ចំពោះអស់ឡោះដើម្បីពួកអ្នកធ្វើអ្វី?

៤៨ គម្ពីរអាណត្តិអាណត្តិជាការដាស់រឭកដល់ពួកអ្នកដែលកោតខ្លាចអស់ឡោះដោយអនុវត្តន៍តាមបទបញ្ជារបស់ទ្រង់និងជឿស្រឡាញ់ប្រាកដដែលទ្រង់ហាមឃាត់។

៤៩ ពិតណាស់យើងដឹងយ៉ាងច្បាស់ថាក្នុងចំណោមពួកអ្នកមានអ្នកដែលបដិសេធនឹងគម្ពីរអាណត្តិនេះ។

៥០ ពិតណាស់ការបដិសេធនឹងគម្ពីរអាណត្តិអាណត្តិជាការសោកស្តាយនិងជាវិប្បជនស្រាយ៉ាងខ្លាំងបំផុតនៅថ្ងៃបរលោក។

៥១ ហើយពិតប្រាកដណាស់វាគឺជាពាក្យសម្តីមកពីអស់ឡោះយ៉ាងពិតប្រាកដដោយគ្មានភាពមន្ទិលសង្ស័យជុំវិញគម្ពីរនេះឡើយ។

៥២ ចូរអ្នក (ម៉ូហាំម៉ាត) លើកតម្កើងនាមនៃម្ចាស់របស់ អ្នកដ៏មហាឧត្តុង្គ ឧត្តម។

អាណត្តិអាណត្តិ

គោលបំណងនៃសូរ្យា: ទារុណកម្មនឹងកើតមានឡើងជាដាច់ខាតលើអ្នកដែលប្រឆាំងហើយលាក់សក្ដានុពលនិងមានដល់អ្នកដែលមានជំនឿនៅថ្ងៃបរលោក។

តាហ្សសៀរ

﴿ ٢ ﴾ سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُمْ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِنْ أَلَمِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَأَصْحَابُ صُدُورٍ حَامِلًا ﴿٥﴾ أَنَّهُمْ يَرْوَنَّهُ وَبَعِيدًا ﴿٦﴾ وَزُرَّتْهُ قُرْبَىٰ

១ មានបុរសម្នាក់ប្តឹងសួរឱ្យទារុណកម្មកើតមានឡើងទៅលើខ្លួនគេនិងក្រុមរបស់គេប្រសិនបើទារុណកម្មមានពិត។ នេះជាការចម្លែកពីរូបគេ។ តើទារុណកម្មនឹងមានពិតនៅថ្ងៃបរលោក។

២ ចំពោះពួកដែលគ្មានជំនឿនឹងអស់ឡោះគឺគ្មានអ្នកណាម្នាក់អាចការពារគេពីទារុណកម្មនេះបានឡើយ។

៣ ពីអស់ឡោះដែលជាម្ចាស់នៃជញ្ជីរឡើងដ៏ធំមហិមា។

៤ ដែលម៉ាឡាអ៊ីកាតនិងជីដីព្រលឡើងទៅកាន់ទ្រង់តាមជញ្ជីរដ៏ធំមហិមានេះក្នុងថ្ងៃបរលោកវាជាថ្ងៃដ្ឋែលរយៈពេលរបស់វាចំនួនហាសិបពាន់ឆ្នាំ។

៥ ចូរអត់ធ្មត់ (ម៉ូហាំម៉ាត) ឱ្យបានល្អប្រសើរដោយគ្មានការភ័យខ្លាចនិងមិនត្រូវភ្លេចភ្នំឡើយ។

៦ ពិតប្រាកដណាស់ពួកគេឃើញទារុណកម្មនៅឆ្ងាយបំផុតមិនអាចកើតឡើងបានទេ។
៧ តែយេងឃើញវានៅជិតបង្កើយ។

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۝ وَلَا يَسْأَلُ حِمِيًّا حِمِيًّا ۝
يُبْصِرُونَهُمْ يُودُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَيْنِهِ ۝
وَصَحْبَتِيهِ ۝ وَأَخِيهِ ۝ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤَيِّدُ ۝ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ۝
كَلَّا إِنَّهَا لَلظَى ۝ زَاغَةَ الْعُيُونِ لِلسَّوَى ۝ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى ۝ وَجَمَعَ فَأَوْعَى ۝

៨ ថ្ងៃដែលមួយប្រែក្លាយជារលាយដូចគេដុតរលាយស្ពាន មាសនិងអ្វីផ្សេងទៀត។
៩ ហើយភ្នំទាំងឡាយប្រែក្លាយដូចជាពាមសត្វចម្រុះពណ៌។
១០ នៅថ្ងៃនោះគ្មានសាច់ញាតិណាមួយសួរសុខទុក្ខគ្នាទេ។ដោយសារពួកគេរលំរៀងៗខ្លួន។

១១ មិនសូវគ្រប់រូបមើលឃើញគ្នាសាច់ញាតិរបស់គេគ្មានបាត់ម្នាក់ណាឡើយ។ទោះជាបែបនេះក៏ដោយក៏ពួកគេមិនបានសួរសុខទុក្ខគ្នាឡើយដោយសារស្ពានភាពរន្ធក៏ខ្លាំង។
ពួកគេមានបំណងលោះខ្លួនឱ្យរួចផុតពីទារុណកម្មនៅថ្ងៃនោះដោយកូនចៅរបស់គេ។

១២ ការលោះនិងប្រពន្ធរបស់គេនិងបងប្អូនរបស់គេ។
១៣ ការលោះនិងក្រុមគ្រួសារសាច់សារលោហិតរបស់គេដែលពីងពាក់គ្នាពេលមានគ្រោះថ្នាក់។

១៤ ការលោះនិងអ្នកនៅលើកពផែនដីទាំងមូលមនុស្សជិននិងអ្នកផ្សេងទៀត។
ដោយការលោះនេះធ្វើឱ្យគេរួចផុតពីទារុណកម្មភ្លើងនរក។

១៥ តែមិនដូចអ្វីដែលពួកឧក្រិដ្ឋជនប្រាថ្នាឡើយ។ពិតណាស់វាជាភ្លើងដែលឆាបឆេះសន្ទោសនៅនៅថ្ងៃបរលោក។

១៦ ដែលវាបានបកស្រែកក្បាលជាផ្នែកៗដោយសារតែកម្ដៅដ៏ខ្លាំងក្លារបស់វា។

១៧ វា (នរក) បានស្រែកហៅអ្នកដែលបែរខ្នងអ្នកតែចំពោះមាតិកាត្រឹមត្រូវមិនមានជាន់នឹងវានិងមិនអនុវត្តតាម។

១៨ ហើយបានប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិលាក់ទុកមិនបញ្ចាតទានតាមមាត់អល់ឡោះ។

إِنَّ الْأَنْسَانَ خَلْقٌ هَلُوعًا ۝ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۝ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝
إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ۝
لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُسْتَفْتُونَ ۝
إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۝
إِلَّا عَلَىٰ أَرْجُلِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝ فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ۝
وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمِينَ ۝

១៩ ពិតប្រាកដណាស់មនុស្សលោកត្រូវបានគេបង្កើតឡើងដោយគ្មានការអត់ធ្មត់ឡើយ។

២០ នៅពេលមានគ្រោះអាក្រក់កើតឡើង ចំពោះគេដូចជាឈឺប្លុះខាត់ពួកគេគ្មានភាពអត់ធ្មត់។

២១ តែនៅពេលដែលគេបានទទួលបានផលល្អដូចជាមានសុខមានទ្រព្យសម្បត្តិពួក

គេបែរជារិះកំណាញ់មិនបរិច្ចាគតាមមាតិកាអស់ឡោះ។

22 លើកលែងតែអ្នកដែលប្រតិបត្តិសទ្ធាតៗពួកគេជ្រះស្អាតពីចរិតដ៏អាក្រក់នេះ។

23 ដែលពួកគេប្រកាន់ខ្ជាប់នឹងការប្រតិបត្តិសទ្ធាតរបស់គេតាមពេលកំណត់ជានិច្ច គ្មានអ្វីធ្វើឱ្យគេរវល់ក្មេចសទ្ធាតនោះទេ។

24 និងបណ្តាអ្នកដែលដក់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកគេបរិច្ចាគតាមច្បាប់បានកំណត់។

25 ចែកជូនអ្នកក្រៃដែលចេះសុគតនិងអ្នកក្រៃដែលមិនចេះសុគតក្នុងចំណោមអ្នកខ្លះ ខាតដោយមូលហេតុអ្វីក៏ដោយ។

26 និងបណ្តាអ្នកដែលជឿជាក់លើថ្ងៃបរលោក។ ជាថ្ងៃដែលអស់ឡោះតបស្នងទៅ តាមអ្វីដែលគេសាកសម្បនិងទទួលបាន។

27 និងបណ្តាអ្នកដែលកោតខ្លាចទារុណកម្មនៃម្ចាស់របស់ពួកគេ។ ទោះបីជាពួកគេ មានការប្រតិបត្តិអំពើល្អច្រើនក៏ដោយ។

28 ពិតណាស់ទ្វារណកម្មនៃម្ចាស់របស់ពួកគេគឺគួរឱ្យក្លាយខ្លាចគ្មានអ្នកណាម្នាក់ មានសុវត្ថិភាពឡើយ។

29 និងបណ្តាអ្នកដែលបានថែរក្សាប្រដាប់ភេទរបស់ពួកគេដោយការបើទបាំងវានិង ជៀសឆ្ងាយពីប្រកាហរណា។

30 លើកលែងតែចំពោះភរិយារបស់ពួកគេនិងខ្ញុំបម្រើស្រីជាចម្រើនដែលនៅក្រោមការ គ្រប់គ្រងរបស់ពួកគេប៉ុណ្ណោះ។ ហើយពិតប្រាកដណាស់ពួកគេមិនត្រូវបានគេយក ទោសពេរឡើយក្នុងការរើមីដណែកជាមួយពួកនាង។

31 អ្នកណាហើយដែលបានស្វែងរកការត្រេកូត្រអាលក្រៅពីអ្វីដែលបានរៀបរាប់អំពី ប្រពន្ធនិងខ្ញុំបម្រើជាចម្រើននោះពួកទាំងនោះហើយគឺជាពួកដែលបានល្មើសនិងបទប ញាតិរបស់អស់ឡោះ។

32 ហើយបណ្តាអ្នកដែលត្រូវបានគេផ្តល់ភាពស្មោះត្រង់ឱ្យថែរក្សាទ្រព្យសម្បត្តិកិច្ច ការសម្ងាត់និងការសន្យារបស់ពួកគេ។ គេមិនក្បត់នូវភាពស្មោះត្រង់ហើយគេមិនក្បត់ សន្យាឡើយ។

33 ហើយបណ្តាអ្នកធ្វើសាក្សីដែលគោរពពាក្យសច្ចៈនិងយុត្តិធម៌សូម្បីចំពោះសាច់ ញាតិមិនលាក់លៀម ឬមិនកែប្រែឡើយ។

34 ហើយបណ្តាអ្នកដែលថែរក្សាសទ្ធាតរបស់ពួកគេ។ ពួកគេបំពេញកាតព្វកិច្ចតាម ពេលកំណត់ជានិច្ចហើយពួកគេមានភ័យជ្រះស្អាតនិងមានចិត្តនឹងនរហើយពួកគេ មិនដែលរវល់នឹងអ្វីមួយក្មេចសទ្ធាតឡើយ។

35 អ្នកដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិទាំងនោះហើយគឺជាអ្នកដែលត្រូវគេលើកតម្កើង នៅក្នុងឋានសួគ៌។ ដោយទទួលបាននូវលាភសក្ការៈជានិរន្តនិងបានឃើញរងកក្កើ របស់អស់ឡោះដ៏មហាថ្កុំថ្កង។

فَالَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ فَلَا أَقْسَمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نَبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْمُومِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرَهُمْ حَوْضًا وَبَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصْبٍ يُوفُّوْنَ ﴿٤٣﴾ خَشَعَتِ أَبْصَارُهُمْ تَرَهِفَهُمْ ذَلَةَ ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوْعَدُونَ ﴿٤٤﴾

36 ហេតុអ្វីបានជាពួកអ្នកគ្មានជំនឿប្រញាប់បដិសេធចំពោះអ្នកលៀនយ៉ាងនេះ ?

37 ពួកគេស្ថិតនៅពីញាតិទាំងខាងស្តាំនិងខាងឆ្វេងជាក្រុមៗ។

38 តើរាល់ៗបុគ្គលក្នុងចំណោមពួកគេមានបំណងចង់ឱ្យអស់ឡោះបញ្ចូលគេចូល ឋានសួគ៌ណាមួយមែន? ដើម្បីទទួលបានលាភសក្ការៈដែលបំផ្លាញដោយពួកគេស្ថិតក្នុង ភាពគានជំនឿបែបនេះឬ?

39 មិនដូច្នោះទេ! ពិតណាស់យើងបានបង្កើតពួកគេពីទឹកកាយដែលទន់ខ្សោយពួក គេគ្មានលទ្ធភាពផ្តល់សំណាងល្អឬអាក្រក់ដល់ខ្លួនគេឡើយ។ ហេតុអ្វីបានជាពួកគេ ក្រអឺតក្រទមបែបនេះ?

40 យើងស្រឡាចនឹងម្ចាស់គ្រប់គ្រងកន្លែងដែលព្រះអាទិត្យនិងព្រះចន្ទៈនិងលិចថាៈ ពិតប្រាកដណាស់យើងគឺជាព្រះដ៏មានអនុភាពខ្លាំងក្លាបំផុត។

41 លើការជំនួសពួកគេនឹងក្រុមផ្សេងដែលប្រតិបត្តិតាមអស់ឡោះហើយបំផ្លាញ ពួកគេចោល។ គ្មានអ្វីដែលមិនធ្វើបាននោះទេ។ ហើយបើសិនជាយើងចង់ធ្វើដូច្នោះ គ្មាននរណាជាញឹកញាប់នឹងរារាំងយើងបានឡើយ។

42 ចូរអ្នក (ម៉ូហាំម៉ាត់) ទុកឱ្យពួកគេលិចលង់ក្នុងផ្លូវខុសនិងវង្វែងរបស់ពួកគេចុះ។ និងឱ្យពួកគេលេងស្នេហាពូកែដល់ពួកគេដូចនឹងដីនៅថ្ងៃដែលលោកជាថ្ងៃដែលត្រូវបាន គេសន្យានៅក្នុងគម្ពីរអាស។

43 ថ្ងៃដែលពួកគេដើរចេញពីផ្ទះយ៉ាងលឿនហាក់ដូចជាពួកគេប្រជែងគ្នាទៅកាន់ កន្លែងលើកទង។

44 ខ្សែកែវរបស់ពួកគេទន់ទុកមិនហ្មានដើមមុខសម្លឹងមើលទេ។ ខណៈដែលការ លូតលាស់គ្រប់ដណ្តប់ពួកគេ។ នោះគឺជាថ្ងៃដែលពួកគេត្រូវបានគេសន្យានៅលើលោកី យ័តៃពួកគេចាប់អារម្មណ៍ឡើយ។

ន្តហ

គោលបំណងនៃសូរោ:

ភាពអត់ធ្មត់របស់អ្នកអំពាវនាវនិងការពោះពារក្នុងការអំពាវនាវ។ ក្នុងស្ថានភាពរៀងរបស់ ណាពិន្ទុសំបានផ្តល់នូវភាពនឹងនរដល់អ្នកមានជំនឿនិងការគំរាមដល់អ្នកបដិសេធ។

តាហ្សសៀរ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ۖ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّدْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ۖ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾

1 ពិតប្រាកដណាស់យើងបានបញ្ជូននូហ្មទៅកាន់ក្រុមរបស់គេឱ្យគេដាស់តឿន ព្រមទាំងក្រុមរបស់គេមុននឹងទារុណកម្មដល់ចាប់ផ្តើមកល់ពួកគេដោយសារពួកគេ ស៊ីរកនិងអស់ឡោះ។

2 ណាពិន្ទុសំបានព្រលូនទៅកាន់ក្រុមរបស់គាត់ថាៈឱក្រុមរបស់ខ្ញុំ! ពិតប្រាកដ ណាស់ខ្ញុំជាអ្នកដាស់តឿនព្រមទាំងទារុណកម្មដល់ពិតប្រាកដសម្រាប់ពួកអ្នកចូរពួក អ្នកទទួលសារភាពកុហុសទៅចំពោះអស់ឡោះចុះ។

3 ហើយគោលបំណងនៃការដាស់តឿនរបស់ខ្ញុំទៅចំពោះពួកអ្នកគឺចូរពួកអ្នក គោរពសក្ការៈចំពោះអស់ឡោះតែមួយគត់និងមិនត្រូវធ្វើស៊ីរកនិងទ្រង់ឡើយហើយចូរ កោតខ្លាចទ្រង់ដោយអនុវត្តតាមបទបញ្ជារបស់ទ្រង់និងជឿសរៀងពីប្រការដែលទ្រង់ ហាមឃាត់ហើយនិងប្រតិបត្តិតាមខ្ញុំ។

4 ប្រសិនបើពួកអ្នកធ្វើដូច្នោះទ្រង់នឹងអភ័យទោសនូវបាបកម្មរបស់ពួកអ្នកហើយទ្រង់ នឹងពន្យារអាយុជីវិតរបស់ពួកអ្នករហូតដល់ដណាក់កាលចុងក្រោយបំផុតដែលអស់

ឡោះបានកំណត់សម្រាប់ពួកអ្នកនិងគ្រប់គ្រងផែនដីបានយូរ។ ពិតប្រាកដណាស់ ការកំណត់របស់អល់ឡោះកាលណាវាមកដល់គូគេមិនពន្យារពេលឡើយ។ បើសិនជាពួកអ្នកដឹងពួកអ្នកនិងរូសនានាប្រញាប់ទៅរកជំនឿចំពោះអល់ឡោះនិងទទួលស ភាពកុហសពីអ្វីដែលពួកអ្នកកំពុងធ្វើអំពីប្រការសុរិកនិងភាពវង្វេង។

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٦﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا فِرَارًا ﴿٧﴾ وَإِنِّي كَمَا دَعَوْتُهُمْ لَتَعْفِرُنَّهُمْ جَعَلُوا أُصْدِقُهُمْ فِيْءِ آذَانِهِمْ وَأَسْتَعْسِفُوا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا ﴿٨﴾ وَأَسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴿٩﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا ﴿١٠﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿١١﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٢﴾ يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١٣﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَبِينْ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٤﴾ مَا لَكُمْ لَّا تَتَّخِذُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٥﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٦﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٧﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٩﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿٢٠﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لِكُلِّ الْآرِضِ بَسَاطًا ﴿٢١﴾ لِيَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٢﴾

៥ ណាពិន្ទុបានពោលថា៖ ឱម្ចាស់របស់ខ្ញុំ! ពិតប្រាកដណាស់ខ្ញុំបានអំពាវនាវក្រុមរបស់ខ្ញុំឱ្យគោរពសក្ការៈនិងមានជំនឿចំពោះខ្ញុំទ្រង់តែមួយគត់ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ។

៦ តើការអំពាវនាវរបស់ខ្ញុំគ្មានកើតចម្រើនចំពោះពួកគេក្រៅពីការរត់គេចនិងងាកចេញកាន់តែឆ្ងាយពីអ្វីដែលខ្ញុំអំពាវនាវពួកគេឡើយ។

៧ ពិតប្រាកដណាស់រាល់ពេលដែលខ្ញុំអំពាវនាវពួកគេទៅរកការអភ័យទោសរបស់ទ្រង់ដល់ពួកគេដូចជាការគោរពសក្ការៈទៅចំពោះទ្រង់តែមួយគត់ការអនុវត្តតាមទ្រង់និងតាមអ្នកនាំស្នាមរបស់ទ្រង់ពួកគេបែរជាយកម្រាមដៃរបស់ពួកគេញក្រត្រចៀករបស់ពួកគេដើម្បីកុំឱ្យល្អិតអ្វីដែលខ្ញុំបានអំពាវនាវនិងយកសំលៀកបំពាក់របស់ពួកគេគ្រប់លើមុខកុំឱ្យឃើញខ្ញុំហើយថែមទាំងបានបន្តការប្រឆាំងនិងក្រអឺតក្រទមយ៉ាងខ្លាំងទៀតផង។

៨ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានអំពាវនាវពួកគេដោយបើកចំហ។

៩ ក្រោយមកខ្ញុំពិតជាបានអំពាវនាវពួកគេដោយសំលេងខ្លាំងៗនិងជួនកាលខ្ញុំអំពាវនាវពួកគេដោយស្ងាត់ៗប្រើវិធីសាស្ត្រគ្រប់បែបយ៉ាង។

១០ ហើយខ្ញុំបានពោលទៅកាន់ពួកគេថា៖ បើពួកអ្នកសុំអភ័យទោសពីម្ចាស់របស់ពួកអ្នកដោយការទទួលសារភាពកុហសចុះ។ ពិតប្រាកដណាស់ទ្រង់មហាអភ័យទោសបំផុតចំពោះអ្នកដែលទទួលសារភាពកុហស។

១១ ពិតណាស់ប្រសិនបើពួកអ្នកធ្វើដូច្នោះអល់ឡោះនឹងបញ្ជា៖ ទឹកភ្លៀងជាច្រើនសន្លឹកសន្លាបតាមតម្រូវការពួកអ្នក។ ហើយពួកអ្នកនឹងមិនជឿប្រការវាដស្មតឡើយ។

១២ ហើយទ្រង់នឹងបន្ថែមទ្រព្យសម្បត្តិនិងកូនចៅជាច្រើនដល់ពួកអ្នកនិងប្រទានចំការដំណាំជាច្រើនឱ្យពួកអ្នកដើម្បីទទួលទានផ្លែផ្ការបស់វាហើយក៏ប្រទានទន្លេជាច្រើនឱ្យពួកអ្នកដើម្បីបរិភោគនិងស្រោចដំណាំនិងសត្វពាហនៈរបស់ពួកអ្នកផងដែរ។

១៣ ហេតុអ្វីបានជាពួកអ្នកមិនខ្លាចចំពោះ ខ្ពស់ភាពរបស់ទ្រង់?

១៤ ពិតណាស់ទ្រង់បានបំផ្លុតពួកអ្នកក្នុងដំណាក់កាលជាច្រើន។ ពីទឹកកាមរទៅជាដុំ

ឈាមហើយទៅជាដំសាច់។

15 តើអ្នកមិនបានឃើញទេថាតើអល់ឡោះបានបង្កើតមេឃប្រាំពីរជាន់តំរៀបលើគ្នាយ៉ាងដូចម្តេច?

16 ហើយទ្រង់បង្កើតព្រះចន្ទនៅលើមេឃរលាក្តីយ៍នេះមានពន្លឺសម្រាប់អ្នកនៅភពផែនដីហើយទ្រង់បង្កើតព្រះអាទិត្យជាចង្កៀងបំភ្លឺ។

17 ពិតណាស់អល់ឡោះបានបង្កើតធាតុដើមរបស់ពួកអ្នកអំពីដីដោយបង្កើតឱពុករបស់អ្នកអាដាំអំពីដីក្រោយមកពួកអ្នកបរិភោគពីអ្វីដែលដួះចេញពីវា។

18 បន្ទាប់មកទ្រង់ធ្វើឱពួកអ្នករលត្រលប់ទៅក្នុងដីបន្ទាប់ពីស្លាប់។ បន្ទាប់មកទ្រង់នឹងឱពួកអ្នកចេញពីក្នុងដីមកវិញ។

19 ហើយអល់ឡោះបានបង្កើតផែនដីជាកម្រាលសម្រាប់ពួកអ្នករស់នៅ។

20 សង្ឃឹមថាពួកអ្នកអាចធ្វើដំណើរលើវាតាមផ្លូវជាច្រើនដែលទូលំទូលាយដើម្បីទទួលផលដែលត្រឹមត្រូវ។

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْني وَاتَّبَعُوا مِن لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿١٥﴾ وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا كَبِيرًا ﴿١٦﴾ وَقَالُوا لَا تَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِمَّةً مِنَ السَّمَاءِ تَلِيَنَّاكَ وَأَكْفُرْ بِاللَّهِ رَبِّنا وَتُلَاقِنا فِي سُبُلِنا وَقَوْلُنا سُبْحَانَ رَبِّنا وَأَنبِئْنا بِأَكْبَارِنا إِنَّ رَبَّنا لَشَدِيدُ ﴿١٧﴾ وَتَلَوْنَاهَا كَتَبَنا بِالنُّجُومِ وَمَا يُعَلِّمُهُ الْوَالِدَينَ وَالْبُنْيَانِ أَنتِ بِأَعْيُنِنَا قَدْ كُنَّا فِى صُورٍ مَّتَّوِّينَ ﴿١٨﴾ فَذَرِكُنَّ إِنسِيَّتَهُنَّ فِي السُّبُلِ لِيُنذِرَ لِكُلِّ قَوْمٍ مَّتَّوِّينٍ ﴿١٩﴾ وَتَلَوْنَاهَا كَتَبَنا بِالنُّجُومِ وَمَا يُعَلِّمُهُ الْوَالِدَينَ وَالْبُنْيَانِ أَنتِ بِأَعْيُنِنَا قَدْ كُنَّا فِى صُورٍ مَّتَّوِّينَ ﴿٢٠﴾

21 ណាព្រិទ្ធបាបានពោលថា៖ ឱម្ចាស់របស់ខ្ញុំ! ពិតប្រាកដណាស់ពួកគេបានប្រឆាំងនឹងខ្ញុំលើអ្វីដែលទ្រង់ប្រើខ្ញុំអំពីការមានជំនឿនិងគោរពសក្ការៈចំពោះទ្រង់តែមួយគត់។ ហើយចមទាំងបានធ្វើតាមមេដងនាំរបស់ពួកគេដែលទទួលបានលាភសក្ការៈជាច្រើនអំពីទ្រព្យសម្បត្តិនិងកូនចៅរបស់គេ។ តែលាភសក្ការៈនោះមិនបានបន្ថែមអ្វីដល់ពួកគេឡើយក្រៅពីភាពវង្វែង។

22 ពួកគេប្រើល្បិចកលយ៉ាងធំដុំគឺចាក់រក្ខមនុស្សរណៈតូចទាបឱ្យបំផ្លាញណាព្រិទ្ធស។

23 ពួកគេបាននិយាយទៅកាន់ពួកអ្នកដើរតាមខ្លួនថា៖ ចូរពួកអ្នកកុំបោះបង់ចោលការគោរពសក្ការៈចំពោះព្រះឃ្នះរបស់ពួកអ្នកនិងកុំបោះបង់ចោលការគោរពសក្ការៈចំពោះរបបដ៏ម៉ាព្រះវាជនិងស្លឹកនិងយ៉ាហ្វាសនិងយ៉ាអ៊ុកនិងណាសរឱ្យសោះ។

24 ហើយជាការពិតណាស់ព្រះទាំងនោះបានធ្វើឱ្យមនុស្សជាច្រើនវង្វែង។ សូមទ្រង់មេត្តាកុំបន្ថែមអ្វីដល់ពួកដែលបំពានក្រៅពីភាពវង្វែងអំពីការពិត។

مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أَغْرَقُوا فَأَدْخُلُوا نَارًا فَامْتَحَدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢١﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٢﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرْنِي يَصْلُوا عِبَادَكَ وَلَا يَكْفُرُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٣﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيْ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٤﴾

25 ដោយសារកុហុសរបស់ពួកគេដែលបានប្រព្រឹត្តពួកគេត្រូវបានលិចលង់ដោយទឹកជំនន់នៅលើលោក្តីយ៍។ បន្ទាប់ពីនោះគេបញ្ជាលពួកគេទៅក្នុងឃាននៃរក្ខមាមួយៗហើយគ្មាននរណាអាចជួយពួកគេក្រៅពីអល់ឡោះឡើយក្នុងកាលលិចលង់ក្នុងទឹកនិងក្នុងនរក។

26 ណាព្រិទ្ធបាបានពោលបន្ទាប់ពីអល់ឡោះបានប្រាប់ថាក្រុមរបស់អ្នកលែងមានជំនឿទៀតហើយលើកលែងតែអ្នកដែលមានជំនឿចម្លោះថា៖ ឱម្ចាស់របស់ខ្ញុំ! សូមទ្រង់មេត្តាកុំទុកឱពួកគ្មានជំនឿណាម្នាក់រស់នៅលើផែនដីនេះ។

27 បើសិនជាទ្រង់ទុកឱពួកគេរស់នៅក្នុងនរកនិងធ្វើឱ្យអ្នកដែលមានជំនឿចំពោះទ្រង់វង្វែង។ ពួកគេគ្មានបង្កើតកូនក្រៅពីកូនដែលអាត្រក់បោះបង់ការគោរពប្រតិបត្តិចំពោះ

ទ្រង់។និងមិនថ្លែងអំណរគុណចំពោះលោកសក្ការៈរបស់ទ្រង់។

❶ ឱម្ចាស់របស់ខ្ញុំ!សូមទ្រង់មេត្តាអភ័យទោសដល់ខ្ញុំ និងឱពួកម្ចាស់របស់ខ្ញុំនិងអ្នកដែលបានចូលក្នុងផ្ទះរបស់ខ្ញុំដោយមានជំនឿនិងបណ្តាំអ្នកដែលមានជំនឿប្រសើរផង។ហើយសូមទ្រង់មេត្តាកុំបន្ថែមអ្វីដល់ពួកដែលបំពានក្រៅពីភាពវិនាសនិងខ្មាច់បង់។

អាឈ៍ជីន

គោលបំណងនៃសូរ្យា: ការបញ្ជាក់យ៉ាងពិតប្រាកដពីក្បួនបញ្ជះគម្ពីគ្រូអាន ហើយពិតណាស់វាមកពីអល់ឡោះ។និងការមានជំនឿរបស់ជីននឹងវាហើយនិងច្រានចោលនូវការអះអាងមិនពិតរបស់ពួកគ្មានជំនឿ។

តាហ្សសៀរ

قُلْ أُوْحَىٰٓ إِلَىٰٓ إِلَٰهِ أَنَّهٗ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا ۝
يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۖ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۝
وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۝
وَأَنَّهُ كَانَ يَفْقُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۝
وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسَ وَالْجِنِّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝
وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝
وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ۝

❶ ចូរអ្នក (មូហាំម៉ាត់) ពោលទៅកាន់ក្រុមរបស់អ្នកថា៖ ខ្ញុំត្រូវបានអល់ឡោះផ្តល់វាហ្មឺងដឹងថាពិតប្រាកដណាស់មានជីនមួយក្រុមនៅក្នុងចំការដែលបានស្តាប់ខ្ញុំសូត្រគម្ពីគ្រូអាន។នៅពេលពួកគេត្រលប់ទៅកាន់ក្រុមរបស់ខ្លួនវិញពួកគេបាននិយាយប្រាប់គ្នាថា៖ ពិតប្រាកដណាស់ពួកយើងបានស្តាប់ការសូត្រគម្ពីគ្រូអានមួយដ៏អស្ចារ្យទាំងពាក្យពេចនិងវាហារស្រាស្រី។

❷ ហើយគ្រូអានដែលយើងបានស្តាប់លឺនេះវាចង់លូបង្ហាញឡៅរកមាត់ដ្ឋីត្រឹមត្រូវទាំងគោលជំនឿពាក្យសុំដឹងនិងទង្វើ។ហើយពួកយើងក៏មានជំនឿលើវាហើយពួកយើងមិនគោរពសក្ការៈចំពោះអ្នកណាម្នាក់រូមជាមួយម្ចាស់របស់ពួកយើងដែលបានបញ្ជះវាឡើយ។

❸ ហើយក៏ជឿថាអានុភាពនៃម្ចាស់របស់យើងមហាឧត្តុង្គឧត្តមខ្ពង់ខ្ពស់។ទ្រង់គ្មានភរិយានិងគ្មានបុត្រដូចអ្វីដែលពួកគ្មានជំនឿនិយាយឡើយ។

❹ ហើយពិតប្រាកដណាស់អំពីសម្លាប់និយាយចោទប្រកាន់ចំពោះអល់ឡោះនូវពាក្យសុំដឹងហួសហេតុដូចជាអះអាងថាទ្រង់មានភរិយានិងបុត្រ។

❺ ហើយពិតប្រាកដណាស់ពួកយើងបានគិតថាពួកអ្នកគ្មានជំនឿអំពីមនុស្សលោកនិងជីននឹងមិននិយាយនូវពាក្យសុំដឹងក្នុងព្រឹកឡើយខណៈដែលពួកគេអះអាងថាទ្រង់មានដៃគូនិងបុត្រហើយពួកយើងក៏ជឿតាមពាក្យសុំដឹងពួកគេ។

❻ ហើយពិតប្រាកដណាស់នៅសម័យដេហ្សែលយេះមានបុរសនៃមនុស្សលោកបានសុំពីបុរសជីនឱ្យការពារពួកគេនៅពេលដែលពួកគេស្ថិតក្នុងទីតាំងក្នុងខ្សែខ្លាចហើយម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេបាននិយាយថា៖ សូមអ្នកតាម្នាសុំដឹងលំដាប់បញ្ជីសុខ្ញុំពីអំពើអាក្រក់របស់កូនចៅអ្នកតាផងចុះ។ប៉ុន្តែជីនទាំងនោះតែតែបន្ថែមភាពភ័យខ្លាចដល់ពួកគេថែមទៀត។

❼ ហើយពិតប្រាកដណាស់ពួកគេមនុស្សបានគិត ដូចដែលពួកអ្នក(ជីនគ្មានជំនឿ) បានគិតដែរថា អល់ឡោះនឹងមិនធ្វើឱ្យអ្នកណាម្នាក់រស់ឡើងវិញម្តងទៀតបន្ទាប់ពីពួកគេបានស្លាប់ដើម្បីមកកាត់ក្តីឡើយ។

وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَأَةً حَرَسًا شَدِيدًا وَشَهَابًا ۝۸ وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ اللَّسْمَعِ فَمَنْ يَسْمَعُ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شَهَابًا رَصَدًا ۝۹ وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدُ يَمُنُ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝۱۰ وَأَنَا مِمَّا الصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا ۝۱۱ وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نَعْجِزَهُ هَرَبًا ۝۱۲ وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ءَامَنَّا بِهِ ۚ فَمِنْ بُوَيْنٍ بِرَبِّهِ ۖ فَلَا يُخَافُ بَحْسًا وَلَا رَهَقًا ۝۱۳ وَأَنَا مِمَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِمَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۝۱۴ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝۱۵ وَأَلَوْ اسْتَقِيمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِيَهُمْ مَاءً عَذْقًا ۝۱۶ لَيَقْفِتْنَهُمْ فِيهِ ۖ وَمَنْ يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا

១ ហើយពិតប្រាកដណាស់ពួកយើង (ជីន) បានព្យាយាមឡើងទៅលើមេឃដើម្បីស្តាប់រឿងអាថ៌កំបាំង។ រួចយើងបានជួបប្រទះនៅទីនោះព្រេងព្រួញទៅដោយអ្នកការពារជីវិតម៉ាស៊ីនម៉ាឡាត់ការពារពីការមកលួចស្តាប់ដំណឹងនិងមានផ្កាយជាច្រើនសម្រាប់បាញ់ពួកអ្នកដែលទៅជិតមេឃ។

២ ពួកយើងពីមុនធ្លាប់អង្វរទៅកាន់ឆ្នេងមួយនៅលើមេឃដើម្បីលួចស្តាប់ដំណឹងពីម៉ាឡាត់ម៉ាឡាត់ចម្បងកំណើននោះមកប្រាប់គ្រូទាយនៅលើផែនដី។ តែគំនូរនេះក៏ចាកបានប្រែប្រួលនរណាម្នាក់ទៅលួចស្តាប់នឹងត្រូវទទួលរងនូវការបាញ់ប្រហារដោយអាចម៍ផ្កាយ។

៣ ដោយសារតែការការពារនេះរួចពួកយើងមិនដឹងថាតើអស់ឡោះចង់ធ្វើទារណាកម្មអ្នកដែលនៅលើផែនដីឬមួយក៏មានរបស់គេចង់ចង់លបបង្ហាញមាត់ត្រឹមត្រូវដល់ពួកគេ? ពិតដំណឹងនៅលើមេឃត្រូវបានកាត់ដាច់ពីពួកយើង។

៤ ហើយពិតប្រាកដណាស់ក្នុងចំណោមពួកយើង (ជីន) មានអ្នកខ្លះជាអ្នកដែលស្វែងអំពើល្អត្រឹមត្រូវនិងមានអ្នកខ្លះទៀតមិនមែនជាអ្នកមានជំនឿនិងអាក្រក់។ ហើយពួកយើងមានម៉ាតិកាខុសៗគ្នានិងផ្នត់គំនិតផ្សេងៗគ្នា។

៥ ពួកយើងបានដឹងយ៉ាងច្បាស់ថាបើសិនជាអស់ឡោះសព្វព្រះទ័យចង់ឱ្យរឿងអ្វីមួយកើតឡើងចំពោះពួកយើងគឺពួកយើងមិនអាចរំលងហួសពីការកំណត់របស់ទ្រង់ឡើយ។ ពួកយើងមិនអាចគេចរួចពីទ្រង់ជាដាច់ខាត។

៦ ហើយពិតប្រាកដណាស់នៅពេលដែលពួកយើងបានស្តាប់ឮនូវការចង់លបបង្ហាញពីគំនូរគ្រោះពួកយើងក៏មានជំនឿលើវា។ អ្នកណាហើយដែលជឿលើម្ចាស់របស់គេគឺគេមិនខ្លាចខ្លះដែលបណ្តាហើយក៏មិនខ្លាចគេបន្ថែមបញ្ចប់កម្មវិធី។

៧ ហើយពិតប្រាកដណាស់នៅក្នុងចំណោមពួកយើងមានអ្នកខ្លះជាមូស្លីមគោរពតាមអស់ឡោះនិងអ្នកខ្លះទៀតជាអ្នកល្មើសឬបញ្ជូនដាក់ចេញពីផ្លូវត្រូវ។ អ្នកណាហើយដែលបានប្រតិបត្តិតាមអស់ឡោះនិងធ្វើអំពើកុសលអ្នកទាំងនោះជាអ្នកដែលមានបំណងទៅរកការចង់លបបង្ហាញនិងមាតិកាដ៏ត្រឹមត្រូវ។

៨ រីឯពួកអ្នកដែលលើសលានពាន់ដាក់ចេញពីផ្លូវត្រូវគឺពួកគេនឹងជាក្លាយជាអុសសម្រាប់បង្កាត់ក្មេងនរក ដូចត្រួយកមនស្សធ្វើជាអុសដែរ។

៩ ខ្ញុំត្រូវបានគេផ្តល់វាឱ្យដឹងថាប្រសិនបើពួកមនុស្សលោកនិងជីនស្ថិតនៅលើមាតិកាដ៏ត្រឹមត្រូវនោះហើយអនុវត្តតាមវាអស់ឡោះពិតជានឹងផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវទឹកភ្លៀងនិងផ្តល់លោកសក្តារយ៉ាងច្រើនសន្លឹកសន្លាប់។

17 ដើម្បីសាកល្បងពួកគេឱ្យដឹងថាតើពួកគេដឹងគុណយ៉ាងដូចម្តេចចំពោះពរជ័យទាំងនេះ? នរណាហើយដាក់ចេញពិភពមិត្តរអាសប្បដាកចេញពីការទូន្មានគេនឹងបញ្ចូលវាទៅក្នុងទារុណកម្មដ៏ធូនធូនដ៏លំបាកជាទីបំផុត។

وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۝ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۝ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ صِرًا وَلَا وَشْدًا ۝ قُلْ إِنِّي لَنْ يُخِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝ إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ۝ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْئَلُونَ مَنْ أَسْخَفَ نَاصِرًا وَاَقْلَ عَدَدًا ۝

18 ពិតប្រាកដណាស់ម៉ាស៊ីតជាកន្លែងពិសេសសម្រាប់អល់ឡោះតែមួយគត់ពុំមែនសម្រាប់អ្នកផ្សេងទេ។ ចូរពួកអ្នកកុំបង្កើតសង្គមសុំអ្នកណាម្នាក់រួមជាមួយអល់ឡោះឱ្យសោះ។ នាំឱ្យដូចហាររបស់ពួកយូដានិងពួកគ្រីស្ទាន។

19 ហើយពួកគេប្រាកដណាស់នៅពេលដែលខ្ញុំរបស់អល់ឡោះម្នាក់ភ្លឹមហ្នាំម៉ាត់បានក្រោកឈរឡើងដើម្បីថ្វាយបង្គំទៅចំពោះម្ចាស់របស់គាត់រុក្ខាភ្នំដ៏ចំការលើពួកជនមួយក្រុមស្រូវតែប្រព្រឹត្តិគ្នាស្ទើរតែជាន់លើគ្នាទៅរកគេដើម្បីស្តាប់គេសូត្រគម្ពីររអាស។

20 ចូរអ្នក (មូហាំម៉ាត់) ពោលទៅកាន់អ្នកគ្មានជំនឿប៉ះពិតប្រាកដណាស់ខ្ញុំគោរពសក្តារៈចំពោះម្ចាស់របស់ខ្ញុំតែមួយគត់ហើយខ្ញុំមិនគោរពសក្តារៈអ្នកណាម្នាក់រួមជាមួយនិងទ្រង់ឡើយ។

21 ចូរអ្នកពោលទៅកាន់ពួកគេប៉ះខ្ញុំគ្មានលទ្ធភាពការពារពួកអ្នកពីគ្រោះថ្នាក់ដែលអល់ឡោះបានកំណត់មកលើពួកអ្នកឡើយហើយខ្ញុំក៏គ្មានលទ្ធភាពផ្តល់ដល់ប្រយោជន៍ដល់ពួកអ្នកដែរនូវអ្វីដែលអល់ឡោះបានហាមឃាត់លើពួកអ្នក។

22 ចូរអ្នកពោលទៅកាន់ពួកគេប៉ះគ្មានអ្នកណាម្នាក់អាចជួយសង្គ្រោះខ្ញុំឱ្យរួចផុតពីទារុណកម្មរបស់អល់ឡោះបានឡើយប្រសិនបើខ្ញុំប្រឆាំងនឹងទ្រង់ហើយខ្ញុំក៏គ្មានកន្លែងជ្រកកោនណាផ្សេងពីទ្រង់ដែរ។

23 ខ្ញុំគ្រាន់តែជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយនូវអ្វីដែលអល់ឡោះប្រើឱ្យផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់ពួកអ្នកតែប៉ុណ្ណោះ។ អ្នកណាហើយប្រឆាំងនឹងអល់ឡោះនិងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់នោះពិតប្រាកដណាស់សម្រាប់គេគឺនរក ដេហាន់ណាំដោយពួកគេស្ថិតនៅក្នុងនោះជាអមតៈដោយគ្មានថ្ងៃចេញឡើយ។

24 ពួកគ្មានជំនឿនូវគ្រូបន្តភាពគ្មានជំនឿរបស់ពួកគេរហូតដល់ពេលដែលពួកគេបានជួបប្រទះលោកហើយបានឃើញនូវទារុណកម្មដែលពួកគេត្រូវគេសន្យានៅលើលោកយី។ ខណៈពេលនោះពួកគេនឹងដឹងថាតើអ្នកណាមានជំនួយខ្សោយជាងគេនឹងមានបក្សពួកតិចជាងគេ?

قُلْ إِنَّ أَدْرَىٰ أَقْرَبِي مِمَّا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ۝ عَلَيْهِ الْغَيْبُ فَلَا يَظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۝ إِلَّا مَن أَرْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝ لِيَعْلَمَ أَن قَدِ ابْتِغَوْا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۝

25 ចូរអ្នក (មូហាំម៉ាត់) ពោលទៅកាន់អ្នកគ្មានជំនឿដែលបដិសេធការរស់ឡើងវិញ

ថា៖ ខ្ញុំមិនដឹងទេថា តើទារុណកម្មដែលគេសន្យាចំពោះពួកអ្នកនោះ នឹងកើតឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ ឬក៏ម្ចាស់របស់ខ្ញុំពន្យារពេលវាដោយគ្មាននរណាម្នាក់ដឹងឡើយលើកលែងតែអល់ឡោះមួយអង្គគត់?

26 ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលដឹងនូវប្រការអាចកំបាំងទាំងអស់គ្មានអ្វីអាចលាក់បាំងនឹងទ្រង់បានឡើយ។ ហើយទ្រង់មិនលាតត្រដាងអាចកំបាំងរបស់ទ្រង់ឱ្យនរណាម្នាក់ឃើញឡើយ។

27 លើកលែងតែអ្នកណាដែលទ្រង់ជ្រើសរើសគេធ្វើជាអ្នកនាំសារប៉ុណ្ណោះ។ ពិតណាស់គេអាចមើលបានតាមចិត្តប្រាថ្នាហើយទ្រង់បានចាត់តាំងម៉ាឡាអ៊ីកាត់ហ្សាមនៅខាងមុខនិងនៅខាងក្រោយរស្មីល្អល្អឡោះ។ ពួកគេការពារគាត់ពីការបៀតបៀនរបស់ស្មែរក្នុងចំពោះអាចកំបាំងដែលទ្រង់បានបង្ហាញប្រាប់គាត់។

28 ដើម្បីទ្រង់ដឹងថាពួកគេពិតជាបានផ្សព្វផ្សាយសារនៃម្ចាស់របស់ពួកគេដែលទ្រង់បានប្រើឱ្យពួកគេផ្សព្វផ្សាយ។ ទ្រង់ដឹងជ្រាបនូវអ្វីដែលពួកម៉ាឡាអ៊ីកាត់កំពុងឃ្លាំមើលឬអ្វីដែលរស្មីល្អល្អឡោះកំពុងតែផ្សព្វផ្សាយនិងគ្រប់ស្ថានភាពទាំងអស់របស់ពួកគេហើយទ្រង់ដឹងចំនួនគ្រប់អ្វីៗទាំងអស់។

អាណម្មសហ្គាមិល

គោលបំណងនៃសូរា៖

រំលឹកពីអាហ្សារនៃវិញ្ញាណរបស់អ្នកអំពាវនាវក្នុងការជួបប្រទះឧបសគ្គនិងផលលំបាកក្នុងជីវិត។ ការផ្តល់ភាពនឹងនរដែលណាតែនឹងព្រមានដល់អ្នកបិដិសេធា។

តាហ្សសៀរ

يٰۤاَيُّهَا الْمَرْبُّ ۙ ۱ ۙ فَرِّ الْاَيْلِ اِلَّا قَلِيْلًا ۙ ۲ ۙ تَصَفَهٗ ۙ ۳ ۙ اَوْ اَمَقَّصْ مِنْهُ قَلِيْلًا ۙ ۴ ۙ
اَوْ زِدْ عَلَيْهِ ۙ ۵ ۙ وَرَبِّلِ الْفَوْزِ اَنْ تَرْتِيْلًا ۙ ۶ ۙ اِنَّا سَنُلْقِيْ عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيْلًا ۙ ۷ ۙ اِنَّ نَاشِئَةَ الْاَيْلِ
هِيَ اَشَدُّ وَطْئًا وَاَقْوَمُ قِيْلًا ۙ ۸ ۙ اِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيْلًا ۙ ۹ ۙ وَاذْكُرْ اِسْمَ رَبِّكَ ۙ وَتَبَتَّلْ
اِلَيْهِ تَبَتُّيْلًا ۙ ۱۰ ۙ رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وِكِيْلًا ۙ ۱۱ ۙ

- 1 ឱអ្នកដែលដណ្តប់ក្លាយ (គឺណាពីម្នាក់ម្នាក់)។
- 2 ចូរអ្នកក្រោកសឡាតនៅពេលយប់លើកលែងតែ បន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះដើម្បីសម្រាក។
- 3 ចូរអ្នកសឡាតពាក់កណ្តាលយប់បើអ្នកចង់ឬតិចជាងពាក់កណ្តាលបន្តិចរហូតដល់មួយភាគបី។
- 4 ឬច្រើនជាងពាក់កណ្តាលយប់បន្តិចរហូតដល់ពីភាគបី។ ហើយចូរអ្នកសូត្រគម្ពីរគូរអានមួយៗតាមសម្រួលនិងឱ្យច្បាស់លាស់។
- 5 ពិតប្រាកដណាស់យើងនឹងបញ្ជា៖ ឱអ្នកនូវគម្ពីរគូរអានដ៏ឧត្តុង្គឧត្តមដែលមានច្បាប់គ្មានភ្នែកចិញ្ចឹម (ហ្វារខូ) ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌច្បាប់ហាឡាហ្វារមីនិងសីលធម៌និងផ្សេងៗទៀត។
- 6 ពិតប្រាកដណាស់ថេរវេលានៅពេលយប់គឺវាធ្វើឱ្យចិត្តមានភាពនឹងនរនិងធ្វើឱ្យការសូត្រគម្ពីរគូរអាន មានភាពត្រឹមត្រូវជាងពេលថ្ងៃ។
- 7 ពិតណាស់នៅពេលថ្ងៃអ្នកបានចំណាយពេលច្រើនដើម្បីបំពេញតម្រូវការរបស់ខ្លួន។ ដូច្នោះចូរក្រោកសឡាតនៅពេលយប់។
- 8 ហើយចូរអ្នករំលឹកទៅចំពោះអល់ឡោះដោយប្រភេទនៃការរំលឹកផ្សេងៗនិងត្រូវគោរពសក្ការៈចំពោះទ្រង់ដោយចិត្តស្មោះស។

៩ អល់ឡោះជាម្ចាស់នៃទិសខាងកើតនិងទិសខាងលិចដែលគ្មានម្ចាស់ណាផ្សេង ត្រូវគោរពសក្ការៈដ៏ពិតប្រាកដក្រៅពីទ្រង់ឡើយ។ ចូរអ្នកយកទ្រង់ធ្វើជាអ្នកគាំពារ រាល់កិច្ចការរបស់អ្នកចុះ។

وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَفُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ١٠ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولَىٰ النَّعْمَةِ وَمَهْلَهُمْ قَلِيلًا ١١ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحَجِيمًا ١٢ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ١٣ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَغِيَابِ مِهْيَلًا ١٤ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ١٥ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبِيلًا ١٦ كَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ١٧ السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ١٨

១០ ចូរអត់ធ្មត់ចំពោះសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកអ្នកដែលជេរដូចជាការដេរព្រមចំពោះមើលងាយ។ និងត្រូវចាកចេញឱ្យឆ្ងាយពីពួកគេក្នុងលក្ខណៈមួយដ៏ល្អបំផុត។

១១ ចូរកុំយកចិត្តទុក្ខដាក់ជាមួយពួកដែលបដិសេធក្រុមដើមត្រួតត្រាអាល់លីនិងការសំបូរយំនៅលើរំលឹកៗ។ ចូរទុកពួកគេឱ្យយើងនិងទុកពេលឱ្យពួកគេបន្តិចសិនចុះ រហូតដល់ពេលកំណត់របស់ពួកគេ។

១២ ពិតប្រាកដណាស់នៅថ្ងៃបរលោកយើងមានខ្សែច្រវាក់ដ៏ធ្ងន់និងភ្លើងនរកដើរហ៊ុមសម្រាប់ពួកគេ។

១៣ និងចំណីអាហារដ៏អាក្រក់ដែលធ្វើឱ្យគេស្លាក់ហើយនិងទារុណកម្មដ៏សែនឈឺចាប់ថែមទៀតផង។

១៤ ទារុណកម្មនោះនឹងកើតឡើងលើអ្នកដែលបដិសេធក្នុងថ្ងៃពេញផែនដីនិងភ្នំភ្នំហើយភ្នំនិងក្លាយទៅជាពន្លកខ្សាច់ដែលបើដំខ្នាតខ្លាយដោយសារការរញ្ជួយដំខ្នាតក្លា។

១៥ ពិតប្រាកដណាស់យើងបានបញ្ជូនអ្នកនាំសារម្នាក់ទៅកាន់ពួកអ្នកដែលធ្វើជាសាក្សីលើទង្វើរបស់ពួកអ្នកនៅថ្ងៃបរលោក។ ដូចជាយើងបានបញ្ជូនអ្នកនាំសារមូសាទៅកាន់ហ្វារ៉ោននោះដែរ។

១៦ ហើយហ្វារ៉ោនបានប្រឆាំងនឹងអ្នកនាំសារនោះ។ យើងក៏បានដាក់ទារុណកម្មគេដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនៅលើរំលឹកៗដោយការលិចលង់ស្លាប់ហើយនៅថ្ងៃបរលោកគេនឹងទទួលទារុណកម្មភ្លើងនរក។ ដូច្នោះចូរពួកអ្នកកុំប្រឆាំងនឹងអ្នកនាំសាររបស់ពួកវានាំឱ្យពួកអ្នកទទួលរងដូចគេដែរ។

១៧ តើពួកអ្នកការពារខ្លួនរបស់ពួកអ្នកយ៉ាងដូចម្តេច? បើសិនជាពួកអ្នកនៅតែប្រឆាំងចំពោះអល់ឡោះនិងរស់រានលើឡោះអ៊ុចិងនោះ។ នៅក្នុងថ្ងៃដែលរយៈពេលយូរបំផុត។ ធ្វើឱ្យក្មេងតូចក្លាយជាសក់សរដោយរន្ធត់ខ្លាំងពេក។

១៨ មេឃប្រេះបែកនិងបាក់ខ្ទេចខ្ទីដោយសារតែការរកយន្តគំនាងពេកនៅថ្ងៃនោះ។ ការស្តាររបស់ទ្រង់នឹងកើតឡើងជាចំខាតមិនអាចខកខានឡើយ។

إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ١٩ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ ۖ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۗ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۗ عَلِمَ أَن لَّنْ حُضُوهُ قَاتَبَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَأُوا مَا نَسَّسَ مِنَ الْقُرْآنِ ۗ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ وَءَاخِرُونَ

يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَنْتَعُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَخْرَجُوا يَنْقَلِبُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَافِرُونَ مِمَّا
تَسْتَرْتَهُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِبُوا إِلَى اللَّهِ قَرَابًا حَسَنًا وَمِمَّا تَقْتَدِمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ
تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَأَسْتَعْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ

១៨ ពិតប្រាកដណាស់រឿងទាំងនេះគឺជាការរំលឹកមួយដែលក្នុងនេះមានការបក
ស្រាយពីថ្ងៃបរលោកនិងភាពក៏យន្តភាពខ្លាំងដែលជាមេរៀនមួយសម្រាប់អ្នកមានជំ
នឿ។ដូច្នេះអ្នកណាហើយចង់រួចផុតពីទារុណកម្មគេពិតជាជ្រើសរើសយកម៉ាត់ទៅ
កាន់ម្ចាស់របស់គេជាមិនខាន។

២០ ពិតប្រាកដណាស់ម្ចាស់របស់អ្នក (មហាម៉ាត់) ដឹងថា៖អ្នកពិតជាប្រាកដថាបង្ក
តិចជាងពីរភាគបីនៃពេលយប់។ជូនកាលពាក់កណ្តាលយប់និងជូនកាលមួយភាគបី
នៃពេលយប់។ហើយមួយក្រុមនៃអ្នកមានជំនឿដែលនៅជាមួយនឹងអ្នកក៏ធ្វើដូច្នោះដែ
រ។ហើយអល់ឡោះគឺជាអ្នកកំណត់ពេលយប់និងពេលថ្ងៃ។ទ្រង់ដឹងច្បាស់ពីបរិមាណ
ពេលយប់និងពេលថ្ងៃ។ទ្រង់ដឹងថាពួកអ្នកអស់មត្តភាពដឹងពីរយៈពេលយប់និងថ្ងៃ។
ទ្រង់បានដឹងថាពួកអ្នកមិនអាចឈរសេចក្តីតព្រមមួយយប់បានឡើយ។ដូច្នេះទ្រង់
បានបន្តបន្ថយដល់ពួកអ្នក។ហើយចូរពួកអ្នកស្រឡាតដោយសូត្រអ្វីដែលងាយស្រួល
អំពីគម្ពីរគួរអានចុះ។ទ្រង់ក៏បានដឹងដែរថានៅក្នុងចំណោមពួកអ្នក (អ្នកមានជំនឿ)
មានអ្នកដែលអស់មត្តភាពប្រាកដរសេចក្តីពេលយប់ដោយឈឺ។ហើយអ្នកខ្លះត្រូវ
ធ្វើដំណើរលើផែនដីដើម្បីស្វែងរកលោកស៊ីក្លារៈរបស់អល់ឡោះ។ហើយអ្នកខ្លះទៀតគឺ
ស្រប្រយុទ្ធក្នុងមាតិកាបស់អល់ឡោះ។ពួកគេគ្មានសមត្ថភាពប្រាកដរសេចក្តីពេល
យប់នោះទេ។ដូច្នេះចូរពួកអ្នកស្រឡាតដោយសូត្រអ្វីដែលងាយស្រួលអំពីគម្ពីរគួរអាន
ចុះ។ហើយចូរពួកអ្នកប្រតិបត្តិសេចក្តីតព្រមព្រឹត្តិច្បាញបានល្អពេញលេញនិងបរិច្ចាគហ្ម
កាត់អំពីទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកគេនិងបរិច្ចាគទានតាមមាតិកាអល់ឡោះ។ហើយអ្វីដែល
ពួកអ្នកបានសាងសម្រាប់ខ្លួនដឹងអំពីប្រកាសនោះពួកអ្នកនឹងទទួលបាននូវភាពល្អ
ប្រសើរនិងផលបុណ្យដ៏ធំធេងពីអល់ឡោះវិញ។ហើយចូរពួកអ្នកស្រឡាតយំទោសពីអំ
ល់ឡោះ។ពិតប្រាកដណាស់អល់ឡោះមហាអភ័យទោសមហាអាណិតស្រឡាញ់។

អាណិតជាសំរេង

គោលបំណងនៃសូរ្យា:

ការបង្ហាបប្រឡូងជាសំរេងនៃព្រមានដល់អ្នកដែលបដិសេធក្នុងពេលអំពាវនាវ។

តាហ្សស្សៀរ

- ١ يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ٢ قُمْ فَأَنْذِرْ ٣ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ٤ وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ ٥ وَالزُّجُرْ فَاهْبِجْ ٦ وَلَا تَمَنَّ مَنَّكَ ٧ وَرَبِّكَ فَاصْبِرْ ٨ فَإِذَا يُقْرَ فِي الْكَافُورِ ٩
- ١٠ فَلِلَّهِ يَوْمَئِذٍ يَوْمَ عَسِيرٍ ١١ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ١٢

- ១ ឱអ្នកដណ្តប់ក្បយ (គឺណាពីមហាម៉ាត់) ។
- ២ ចូរក្រោកឡើងហើយទូន្មានជាសំរេងនៃព្រមានមនុស្សឱ្យខ្លាចទារុណកម្មរបស់អល់ឡោះ។
- ៣ ហើយចូរអ្នកលើកតម្កើងម្ចាស់របស់អ្នកចុះ។
- ៤ ហើយចូរអ្នកសម្អាតខ្លួនរបស់អ្នកនិងសំលៀកបំពាក់របស់អ្នកពីភាពកខ្វក់។
- ៥ ហើយចូរអ្នកចៀសឱ្យឆ្ងាយពីការគោរពសក្តារៈរូបបដិមា។

- ៨ ចូរកុំរើលើកគុណដល់ម្ចាស់របស់អ្នកដោយការធ្វើទង្វើល្អជាច្រើនរបស់អ្នក។
- ៩ ប៉ុរអត់ធុត្តិនិងផលលំបាកដែលអ្នកបានជួបដើម្បីអលឡោះ។
- ១០ នៅពេលដែលគេផ្តិត្រលើកទ្វីពីរ។
- ១១ គឺថ្ងៃនោះហើយដ៏ថ្ងៃដែលលំបាកបំផុត។
- ១២ ចំពោះពួកប្រឆាំងនឹងអលឡោះនិងវិស្វលរបស់ទ្រង់គឺមិនងាយស្រួលឡើយ។

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۝ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ۝ وَبَيْنَ يَدَيْهِ جُودًا ۝ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ۝ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ۝ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عِنَدًا ۝ سَاءَ هُفُهُ ۝ صَعُودًا ۝ إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۝ فَقَتَلَ كَيْفَ فَدَرَرَ ۝ ثُمَّ فُتِلَ كَيْفَ فَدَرَرَ ۝ ثُمَّ نَظَرَ ۝ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۝ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۝ فَكَانَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ۝ إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۝ سَأُصَلِّيه سَقَرًا ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ۝ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ۝ لَوَاحُةٌ لِلْبَشَرِ ۝ عَلَيْهَا سِتْعَةٌ عَشْرَ ۝

- ១៣ ទុកឱ្យយើងចាត់ការចំពោះមនុស្សដែលយើងបានបង្កើតគេនៅក្នុងដងក្នុងផ្ទៃម្តាយរបស់គេ។ គេគ្មាននាំទ្រព្យនិងកូនមកជាមួយនោះទេ (គាត់គឺអាណាវាលីទ ពីនិ ម៉ូហ្គីហ្គើ)។
- ១៤ យើងបានធ្វើឱ្យគេក្លាយជាអ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិស្តុកស្តម្ភ។
- ១៥ យើងបានប្រទានឱ្យគេមានកូនច្រើនរស់នៅជុំវិញពួកគេមិនចាំបាច់រស់នៅបែកខែកគ្នាធ្វើចំណាកស្រុកឡើយដោយសារពួកគេជាអ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិស្តុកស្តម្ភ។
- ១៦ យើងបានប្រទានឱ្យដើរតរស់នៅរបស់គេស្រណុកសុខស្រួលមានលំហែកស៊ីការៈនិងមានកូនចៅជាច្រើន។
- ១៧ បន្ទាប់មកគេមានភាពលោភលន់ចង់ឱ្យយើងបន្ថែមឱ្យគេទៀត។
- ១៨ មិនដូច្នោះទេ! ពិតប្រាកដណាស់គេគឺជាអ្នកដែលប្រឆាំងនឹងវិស្វលចំពោះបណ្តាអាយ៉ាត្រប់រស់យើងដែលបានបញ្ជាមកលើអ្នកនាំសារ។
- ១៩ យើងនឹងដាក់ទារុណកម្មលើគេឱ្យកាន់តែខ្លាំងនិងកាន់តែវេទនារហូតដល់គេមិនអាចទ្រាំទ្របាន។
- ២០ យពួកអ្នកប្រឆាំងដែលត្រូវបានគេផ្តល់លោកស៊ីការៈដល់ពួកគេនោះគេបានរិះគិតពាក្យសរដើម្បីបដិសេធធម្មត្រូវអាននិងបានរៀបគំរោងធ្វើអាក្រក់ក្នុងខ្លួនរបស់គេ។
- ២១ គេត្រូវបានដាក់បណ្តាស្ថានិងធ្វើទារុណកម្ម។ តើគេរៀបគំរោងធ្វើអាក្រក់បានយ៉ាងដូចម្តេច?
- ២២ បន្ទាប់មកគេត្រូវបានដាក់បណ្តាស្ថានិងធ្វើទារុណកម្ម។ តើគេរៀបគំរោងធ្វើអាក្រក់បានយ៉ាងដូចម្តេច?
- ២៣ បន្ទាប់មកគេគិតថាធ្វើយ៉ាងម្តេចដើម្បីច្របូកច្របល់កំហុសអ្វីដែលមាននៅក្នុងអារូបអាន។
- ២៤ បន្ទាប់មកគេធ្វើមុខក្រញូរនិងខឹងម្ល៉ោះម្ល៉ោះប្រើទឹកមុខនៅពេលគេគ្មានអ្វីចាប់កំហុសនៅក្នុងអារូបអាន។
- ២៥ វាក្លាយមកគេបានបែរចេញពីការមានជំនឿនិងបានក្រអឺតក្រទមមិនព្រមតាមណាពីម៉េចទៀត។
- ២៦ គេនិយាយថា៖ អ្វីដែលម៉ូហ្គីហ្គើម៉ាត់នាំមកមិនមែនជាបន្ទូលរបស់អលឡោះទេវាជាមនុស្សអាក្រក់ដែលអ្នកដទៃមកតែបំណ្តោះ។
- ២៧ វាជាក្រុមម្តីរបស់មនុស្សពុំមែនជាព្រះបន្ទូលរបស់អលឡោះនោះទេ។
- ២៨ យើងនឹងបញ្ចូលពួកអ្នកប្រឆាំងទៅក្នុងភ្លើងនរកដែលមានឈ្មោះថាសាក័រឱ្យពួកគេភ្ញាក់កម្តៅរបស់វា។

- 27 តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នក(ម៉ូហាំម៉ាត់)ដឹងថានរកសាករដ្ឋាអ្វីនោះ?
- 28 វាមិនបន្ទូលទុកអ្វីម្យ៉ាងលើអ្នកទទួលទារណាកម្មឡើយហើយក៏មិនបោលគេដែរ។ បន្ទាប់មកគេនឹងត្រឡប់មកដួងដើមហើយក៏ទទួលទារណាកម្មនោះទៀតបែបនេះហួត។
- 29 ក្មេងនរកធ្វើឱ្យស្បែករបស់ពួកគេប្រែទៅជាខ្មៅ។
- 30 នៅលើឋាននរកមានម៉ាឡាអ៊ីកាត់ចំនួន១៩នាក់កំពុងយាមការពារ។

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عَنْدَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَرْدَادَ الَّذِينَ ءَامَنُوا ءِيمَانًا وَلَا يُرَابَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ
 وَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ
 مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْبَشَرِ ﴿٣٠﴾
 كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣١﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ﴿٣٢﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا أَصْفَرَ ﴿٣٣﴾ إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُوفِرِ ﴿٣٤﴾
 نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ﴿٣٥﴾ لَمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٦﴾

31 ហើយយើងមិនបានបង្កើតអ្នកការពារនរកក្រៅពីម៉ាឡាអ៊ីកាត់ឡើយ។ មនុស្សគ្មាន
 សមត្ថភាពអាចធ្វើបានទេ។ ពិតណាស់អាពុដេហ្វលបានបដិសេធចំណុំដែលគេ
 អះអាងថាគេនឹងក្រុមរបស់គេអាចទប់ទល់នឹងទារណាកម្មបានបន្ទាប់មកពួកគេនឹង
 ចេញពីឋាននរក។ ហើយយើងមិនបានបង្កើតចំនួនរបស់ពួកគេឡើយលើកុំលែងតែជា
 ការសាកល្បងចំពោះពួកដែលគ្មានជំនឿនិងអស់ឡោះប៉ុណ្ណោះ។ ហួតដល់ពួកគេ
 ហ៊ាននិយាយយេស៊ូដ្ឋាសហើយទារណាកម្មរបស់ពួកគេកាន់តែកើនឡើងៗនិងដើម្បីឱ្យ
 បុណ្យពួកយ៉ាហ្វីទីដែលបានទទួលគម្ពីរត្រូវតែនឹងពួកណាស់នីដែលបានទទួលគម្ពីរអ៊ីន
 ដល់ជឿជាក់យ៉ាងច្បាស់លើការបញ្ចុះគម្ពីរអានដែលបញ្ចុះមកដើម្បីបញ្ជាក់លើគម្ពីរ
 របស់ពួកគេ។ និងដើម្បីឱ្យបុណ្យអ្នកដែលមានជំនឿមានការជឿជាក់ថែមទៀតចំណុះ
 ដែលមានភាពស្របគ្នាជាមួយពួកដែលទទួលគម្ពីរ។ និងដើម្បីឱ្យអ្នកដែលបានទទួល
 គម្ពីរនិងបុណ្យអ្នកដែលមានជំនឿមានការសង្ស័យ។ និងដើម្បីឱ្យបុណ្យអ្នកដែលមាន
 ជំនឿនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេនឹងពួកដែលប្រឆាំងនិយាយថាគេអស់ឡោះមានបំណងអ្វី
 ចំពោះចំនួនទាំងនេះ។ ដូច្នោះដើម្បីអស់ឡោះធ្វើឱ្យរង់ចាំចំពោះអ្នកណាដែលទ្រង់មាន
 ចេតនាហើយក៏ចង់រលប់វាញចំពោះអ្នកណាដែលទ្រង់មានចិត្តនាំដើរ។ ហើយគ្មាន
 នរណាម្នាក់ដឹងពីចំនួនក្នុងទ្រង់នៃមាសរបស់អ្នកក្រៅពីទ្រង់ឡើយហើយវា(នរកសាក
 រ)ក៏គ្មានអ្វីក្រៅពីជាការរលឹកដល់មនុស្សលោកពីភាពខ្លាញ់កែប្រែរបស់អស់ឡោះដែរ។

- 32 វាមិនដួចអ្វីដែលពួកគ្មានជំនឿខ្លះបានអះអាងថាគេនឹងក្រុមរបស់គេអាចយកឈ្នះ
 អ្នកការពារនរកហើយពួកគេនឹងចេញពីវាវិញឡើយ។ អស់ឡោះស្របចំនឹងព្រះចំនួន។
- 33 ទ្រង់បានស្របចំនឹងពេលយប់ខណៈដែលបានរលងផុតទៅ។
- 34 ទ្រង់ស្របចំនឹងពេលព្រឹកនៅពេលដែលវាបញ្ចេញពន្លឺ។
- 35 ឃ្នូនរកសាករដ្ឋាគ្រោះកម្មប្រើបតិដីធ្លី។
- 36 ដើម្បីជាការព្រមាននិងបំភ័យដល់មនុស្សលោក។
- 37 ក្នុងចំណោមពួកអ្នក(មនុស្សលោក)នរណាគេចង់ដើរទៅមុខដោយមានជំនឿ
 ចំពោះអស់ឡោះនិងប្រតិបត្តិទង្វើកុសលបួនរណាចង់ដើរថយក្រោយដោយការ
 ប្រឆាំងនឹងធ្វើអាក្រក់។

كُلٌّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةً ﴿٣٧﴾ إِلَّا أَصْحَابَ الْإِيمَانِ ﴿٣٨﴾ فِي جَنَّتٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٣٩﴾ عَنِ

الْمَجْرِمِينَ ﴿٥١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٥٢﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصْلِينَ ﴿٥٣﴾ وَلَمْ نَكُ نَطْعُمْ
 الْمَسْكِينِ ﴿٥٤﴾ وَكُنَّا نَحْوُ مَعَ الْخَاطِبِينَ ﴿٥٥﴾ وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾ حَتَّىٰ آتَانَا
 الْيَقِينَ ﴿٥٧﴾ فَمَا تَفَعَّلُهُمْ شَفَعَةُ الشَّفَاعِينَ ﴿٥٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٥٩﴾ كَانَتْهُمْ
 حُمْرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ﴿٦٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٦١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا
 مُّثْقَلَةً ﴿٦٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٦٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ﴿٦٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٦٥﴾
 وَمَا يَذْكَرُونَ إِلَّا أَنْ يُشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَعْرِفَةِ ﴿٦٦﴾

- ៦៦ រាល់ជីវិតនីមួយៗគេយកទោសតាមទង្វើរបស់គេ។ជួនកាលទង្វើរបស់គេអាចបំផ្លាញគេបួនកាលទង្វើរបស់គេអាចជួយសង្គ្រោះគេ។
- ៦៧ លើកលែងតែពួកអ្នកមានជំនឿពួកគេមិនជឿបែបណាណានឹងអំពើបាបរបស់ពួកគេទេ។តែពួកគេលោះខ្លួនដោយការធ្វើអំពើកុសលរបស់ពួកគេ។
- ៦៨ ក្នុងថ្ងៃបរលោកពួកគេសួរគ្នាទៅវិញទៅមកនៅក្នុងឋានសួគ៌។
- ៦៩ អំពីពួកគ្មានជំនឿដែលបានបំផ្លាញខ្លួនរបស់ពួកគេដោយប្រព្រឹត្តបាបកម្ម។
- ៧០ ពួកអ្នកមានជំនឿសួរពួកគេថាហេតុអ្វីបានជាគេបញ្ចូលពួកអ្នកទៅក្នុងនរកបាណនណា ?
- ៧១ ពួកគេបានឆ្លើយថា៖ពួកយើងកាលពីមុនមិនបានស្ថិតក្នុងចំណោមអ្នកដែលប្រតិបត្តិសទ្ធាត្រឡើយក្នុងពេលរស់នៅលើលោកីយ៍។
- ៧២ ហើយយើងមិនធ្លាប់បានផ្តល់ចំណីអាហារដល់អ្នកក្រីក្រឡើយនូវអ្វីដែលអស់ទេរោះបានផ្តល់ឱ្យពួកយើង។
- ៧៣ ពួកយើងបានស្ថិតនៅជាមួយនឹងពួកអ្នកដើរផ្លូវខុស។រាល់ពេលពួកគេរង្វេងយើងក៏រង្វេងតាមពួកគេដែរ។
- ៧៤ ពួកយើងបដិសេធមិនជឿនឹងថ្ងៃជំនុំជំរះ។
- ៧៥ ហើយពួកយើងនៅតែបដិសេធបែបនេះរហូតទាល់តែសេចក្តីស្លាប់បានមកដល់ពួកយើង។
- ៧៦ ហើយការធ្វើអនុរាគមន៍ពីបណ្តាម៉ាទ្រីអ៊ីកាត់បណ្តាណាពីនិងបណ្តាបុគ្គលគុសលគឺគ្មានផលប្រយោជន៍អ្វីដល់ពួកគេឡើយ។
- ៧៧ តើមានរឿងហេតុអ្វីកើតឡើងទើបធ្វើឱ្យពួកគេងាកចេញពីគម្ពីរអាល់គួរអាន ?
- ៧៨ ការងាកចេញរបស់ពួកគេប្រៀបដូចជាសត្វលាដែលផ្តេល។
- ៧៩ ពួកគេហាក់បីដូចជាសត្វលាដែលរត់គេចពីការតាមប្រមាញ់របស់សត្វគោ។
- ៨០ ផ្ទុយទៅវិញពួកគេបង់ឱ្យអស់ទោះបញ្ចៈគឺតាមមកឱ្យម្នាក់មួយដើម្បីបញ្ជាក់ថាម៉ូហាម៉ាតពិតជាស្រួលរបស់អស់ទោះ។ហើយមូលហេតុដែលនាំឱ្យកើតបែបនេះគឺមិនមែនមកពីកសតាំងមានតិចឬខ្សោយនោះទេប៉ុន្តែគឺដោយសារភាពចចសរវៃៗនិងភាពរកអីតក្រីមម។
- ៨១ មិនដូច្នោះទេផ្ទុយទៅវិញពួកគេមិនមានជំនឿនឹងថ្ងៃបរលោកឡើយរដ្ឋយស្តារការងប់ងល់ក្នុងភាពរង្វេងរបស់ពួកគេហើយពួកគេក៏ស្ថិតលើភាពគ្មានជំនឿរបស់ពួកគេនោះ។
- ៨២ ពិតប្រាកដណាស់គម្ពីរគួរអានគឺជាដ្ឋានរឿននិងការរំលឹក។
- ៨៣ អ្នកណាហើយមានបំណងសូត្រគម្ពីរគួរអានគេពិតជានឹងយកវាធ្វើជាមេរៀន។

ហើយពួកគេមិនទទួលវាយកុជាមេរៀនឡើយលើកលែងតែអស់ឡោះមាន
ចេតនាបណ្តោះ។ ទ្រង់គឺជាម្ចាស់ដែលត្រូវគេកោតខ្លាចដោយការគោរពតាមបទបញ្ជា
របស់ទ្រង់និងជឿស្រឡាញ់ពីអ្វីដែលទ្រង់ហាមឃាត់និងជាម្ចាស់ដែលអភ័យទោសដល់ខ្ញុំ
របស់ទ្រង់នៅពេលដែលពួកគេទទួលសារភាពកំហុស។

អាល់គីយ៉ាម៉ៈ

គោលបំណងនៃសូរ្យា:

បង្ហាញពីឧត្តមភាពរបស់អស់ឡោះលើការប្រមូលផ្តុំមនុស្សនិងធ្វើឱ្យរស់ឡើងវិញ។

តាហ្សសៀ

لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ① وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ② أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ تَجْمَعَ
عِظَامَهُ ③ بَلَىٰ فَلْيَرْزُقْنَا أَنْ سُؤْيَ بِنَانِهِ ④ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ⑤ يَسْأَلُ
أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ⑥ فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ⑦ وَحَسَفَ الْقَمَرُ ⑧ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ⑨ يَقُولُ
الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ إِنَّ الْمَفْرُودَ ⑩ كَلَّا لَا وَزَرَ ⑪ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ⑫ يَسْأَلُ الْإِنْسَانُ
يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ⑬ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ⑭ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَادِرُهُ ⑮

- ① អស់ឡោះបានសួរថា តើប្រើប្រាស់លោក (ប្រើគឺយ៉ាម៉ាត់) ជាប្រើដែលមនុស្សលោកត្រូវ
ទៅរកអស់ឡោះ?
- ② ទ្រង់សួរថា តើអ្នកណាដែលបរិសុទ្ធដែលតែងបន្ទោសចំពោះកំហុសរបស់ខ្លួនដែល
មិនបានធ្វើទង្វើកុសលប្រើនិងស្តាយក្រោយលើការប្រព្រឹត្តិអំពើអាក្រក់? ទ្រង់សួរថា
នឹងពិបាករឺទេ ថា ទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យមនុស្សទាំងអស់រស់ឡើងវិញដើម្បីជំនុំជំរះពួកគេ
និងតស៊ូដល់ពួកគេ។
- ③ តើមនុស្សគិតស្មានថាយើងមិនប្រមូលផ្តុំរបស់ពួកគេបន្ទាប់ពីពួកគេបានស្លាប់
ដើម្បីធ្វើឱ្យគេរស់ឡើងវិញមែនទេ?
- ④ ពិតណាស់យើងមានអានុភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការប្រមូលវាឡើងវិញ។ យើងអាច
ប្រមូលចុងម្រាមដៃរបស់គេហើយបង្កើតវាឱ្យដួងដើមវិញ។
- ⑤ ផ្ទុយទៅវិញដោយភាពគ្មានជំនឿនិងការធ្វើឱ្យរស់ឡើងវិញមនុស្សចង់ប្រព្រឹត្ត
អំពើអាក្រក់បន្តទៅអនាគតទៀត។
- ⑥ គេសួរក្នុងបំណងសេចចំអកមើលងាយថា តើប្រើប្រាស់លោកនឹងកើតឡើងនៅពេល
ណា?
- ⑦ នៅពេលភ្នែកក៏យស្មន់ស្មោស្រឡាងកាំងខណៈដែលឃើញនូវអ្វីដែលពួកគេបាន
បដិសេធកើតឡើង។
- ⑧ ព្រះចន្ទបានបាត់បង់ពន្លឺ។
- ⑨ ហើយព្រះអាទិត្យនិងព្រះចន្ទត្រូវបានគេប្រមូលផ្តុំ។
- ⑩ នៅថ្ងៃនោះមនុស្សប្រព្រឹត្តបទល្មើសនិយាយថា តើមានទីណាសម្រាប់រត់គេច?
- ⑪ ទេ! គ្មានកន្លែងរត់គេចឡើយក្នុងថ្ងៃនោះ។ គ្មានទីជម្រករត់គេចសម្រាប់អ្នក
ប្រព្រឹត្តបទល្មើសឡើយ។
- ⑫ កន្លែងវិលត្រឡប់នៅថ្ងៃនោះមានតែឆ្នោះទៅកាន់ម្ចាស់របស់អ្នកប៉ុណ្ណោះដើម្បី
ជំនុំជំរះនិងតស៊ូដង។
- ⑬ នៅថ្ងៃនោះមនុស្សលោកត្រូវគេប្រាប់នូវអ្វីដែលគេបានប្រព្រឹត្តកន្លងមកនិងអ្វី
ដែលគេមិនបានប្រព្រឹត្ត។

14 ផ្ទុយទៅវិញមនុស្សលោកគឺជាអ្នកធ្វើសាក្សីលើខ្លួនឯងដោយគ្រប់អវៈយវៈទាំងអស់ធ្វើសាក្សីលើខ្លួនឯង។

15 ទោះបីជាគេដោះសារយ៉ាងណាក៏ដោយក៏គ្មានប្រយោជន៍អ្វីសម្រាប់ខ្លួនគេនោះទេ។

لَا تُحْرِكُ بِهِ لِسَانَكَ لِتَجْعَلَ بِهِ ۞ (15) إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُمْ وَفُرْقَانَهُ ۞ (16) فَإِذَا قَرَأْتَ فَاتَّبِعْ قَوْلَهُ ۞ (17) ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيِّنَاتَهُ ۞ (18) كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۞ (19) وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۞ (20) وَجْهَهُ يَوْمَئِذٍ نَاصِرَةٌ ۞ (21) إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ۞ (22) وَوَجْهَهُ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ۞ (23) تَنْظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ۞ (24)

16 ចូរអ្នក (មូហាំម៉ាត់) កុំកម្រើកអណ្តាតរបស់អ្នកលឿនពេកនៅពេលសូត្រវាដោយសារបញ្ហាបំបែងទន្ធព្យាវា។

17 យើងជាអ្នកទទួលខុសត្រូវថែរក្សានៅក្នុងទ្រូងរបស់អ្នក។ហើយឱ្យអ្នកសូត្រវាបានត្រឹមត្រូវ។

18 បើសិនជាយើងបង្រៀនអ្នកសូត្រចប់តាមរយៈដីព្រៃល្អច្រើនចូរនៅឱ្យស្ងាមត្រង់គ្រាប់ស្តាប់ការសូត្ររបស់គេ។

19 បន្ទាប់មកយើងជាអ្នកបកស្រាយបញ្ជាក់ប្រាប់ដល់អ្នក។

20 ទៅវាមិនដូចអ្វីដែលពួកអ្នកអះអាងថាមិនអាចទៅរួចទេដែលមានការរស់ឡើងវិញពីព្រោះពួកអ្នកបានដឹងថាលទ្ធភាពដែលអាចបង្កើតពួកអ្នកពីគ្មានមិនអាចថាគ្មានលទ្ធភាពក្នុងការធ្វើឱ្យរស់ឡើងវិញឡើយផ្ទុយទៅវិញមូលហេតុពិតនោះគឺពួកអ្នកស្រឡាញ់ប្តីលចិត្តការរស់នៅក្នុងលោកិយនេះ។

21 ហើយពួកអ្នកបោះបង់ថ្លៃបរលោកជាម្ចាស់ដែលអស់ឡោះប្រើឱ្យពួកអ្នកគោរពប្រតិបត្តន៍បោះបង់អ្វីដែលទ្រង់ហ្មមយាត់។

22 នៅថ្ងៃនោះទឹកមុខអ្នកមានជំនឿទាំងឡាយរីករាយស្រស់ស្រាយនិងស្អាតផ្សំផង។

23 សម្លឹងមើលទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់របស់ខ្លួន។

24 ហើយនៅថ្ងៃនោះទឹកមុខអ្នកគ្មានជំនឿក្រៀមក្រំកើតទុក្ខសោក។

25 ដោយពួកគេគិតយ៉ាងច្បាស់ថាគេនឹងទទួលនូវទារុណកម្មយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الرَّأْفَىٰ ۞ (25) وَقِيلَ مِنْ رَأْفٍ ۞ (26) وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ۞ (27) وَالتَّيْتَةُ السَّاقُ بِالْسَقِ ۞ (28) إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ۞ (29) فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ ۞ (30) وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۞ (31) ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَنَطَّقُ ۞ (32) أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ۞ (33) ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ۞ (34) أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ۞ (35) أَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنَىٰ يُمْنَىٰ ۞ (36) ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ۞ (37) فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۞ (38) أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ۞ (39)

26 មិនដូចអ្វីដែលពួកគ្មានជំនឿគិតឡើយថានៅពេលដែលពួកគេស្តាប់ពួកគេមិនត្រូវទទួលទារុណកម្មឡើយ។នៅពេលដែលវិញ្ញាណបានមកដល់បំពង់ក។

27 មនុស្សបាននិយាយទៅកាន់គ្នាថា៖តើមាននរណាអាចព្យាបាលគេបាន?

28 ហើយគេបានដឹងខ្លួនឯងច្បាស់ថាគេដល់ពេលត្រូវលាបាកលោកិយហើយ។

29 ស្ថានភាពលំបាកបានប្រមូលផ្តុំនៅចុងក្រោយនៃលោកិយនិងពេលចាប់ផ្តើមនៃថ្ងៃបរលោក។

30 ក្រោយពេលគេដកវិញ្ញាណរួចធ្វើនាំវិញ្ញាណនោះទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់របស់គេ។

31 ហើយពួកគ្មានជំនឿមិនបានជឿលើអ្នកនាំសារនិងមិនបានថ្វាយបង្គំទៅចំ

ពោះអស់ឡោះឡើយ។

៣២ កំប៉ុន្តែតែបានបដិសេធនឹងអ្វីដែលអ្នកនាំសារបាននាំមកនិងបានបែបចេញពីការពិត។

៣៣ បន្ទាបមកពួកគ្មានជំនឿបានទៅជួបជុំគ្រួសាររបស់គេដោយក្រអឺតក្រអូននិងអ្នកតាង។

៣៤ វិនាសអន្តរាយហើយអ្នកគ្មានជំនឿវិនាសអន្តរាយហើយអ្នកគ្មានជំនឿ។

៣៥ អស់ឡោះបានបញ្ជាក់ម្តងទៀត៖ វិនាសអន្តរាយហើយអ្នកគ្មានជំនឿវិនាសអន្តរាយហើយអ្នកគ្មានជំនឿ។

៣៦ តើមនុស្សលោកនឹកស្មានថា៖ អស់ឡោះបោះបង់ចោលពួកគេដោយមិនបង្គាប់ប្រើឱ្យធ្វើអ្វី?

៣៧ តើមនុស្សមិនបានកើតមកពីទឹកកាមមួយតំណក់ដែលចូលទៅក្នុងស្បូនម្តាយរបស់គេទេ?

៣៨ បន្ទាបមកគេក៏ក្លាយទៅជាដុំឈាមហើយទ្រង់បានបង្កើតវារួចក៏ធ្វើឱ្យមានរូបរាងពេញលក្ខណៈ។

៣៩ ក្រោយមកទ្រង់បានបង្កើតអំពីវាជាពីរភេទមានភេទប្រុសនិងភេទស្រី។

៤០ ភ្លើងនោះមិនមែនជាអ្នកដែលមានលទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការធ្វើឱ្យមនុស្សស្លាប់រស់ឡើងវិញដើម្បីជន់ជិះទេ? ផ្ទុយទៅវិញទ្រង់ពិតជាមានលទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់។

អារ៉ាប់អ៊ីស្លាម

គោលបំណងនៃសូរ្យា:

រំលឹកមនុស្សលោកពីដើមកំណើតរបស់គេនិងមូលហេតុដែលបង្កើតពួកគេហើយនិងមាតាបេសពួកគេនៅក្នុងកំឡុងទាំង២ (ផ្នែកដំនឹងបរលោក) និងបង្កើតពិសាលភាពសក្តារៈក្នុងឋានសួគ៌ដើម្បីអ្នកមានជំនឿមានភាពនឹងនរនិងអំពាវនាវដែលពួកគ្មានជំនឿ។

តាហ្សៀរ:

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ۝١ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ تُرَابٍ

أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَعَلَمَنَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝٢ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِنَّمَا شَاكَرًا وَإِنَّمَا كُفُورًا ۝٣

១ ជាការពិតណាស់រយៈពេលដ៏យូរបានកន្លងផុតពីមនុស្សលោកខណៈដែលមនុស្សលោកពុំទាន់កើតមានឡើងដែលគេមិនដឹងថាវាជាអ្វីសោះនោះ។

២ ពិតប្រាកដណាស់យើងបានបង្កើតមនុស្សលោកអំពីតំណក់ទឹកកាមដែលឈាមចូលគ្នារវាងទឹកកាមបុរសនិងទឹកកាមស្រ្តីដើម្បីយើងនឹងសាកល្បងគ្រូរៀនដែលយើងបានបង្ហាត់បង្រៀន។ ចមកយើងបានធ្វើឱ្យគិតស្តាប់រួចនិងមើលឃើញដើម្បីឱ្យពួកគេអនុវត្តនូវអ្វីដែលយើងបានដាក់ជាច្បាប់លើពួកគេ។

៣ ពិតប្រាកដណាស់យើងបានចង្អុលបង្ហាញគ្រូរៀនមាតាដ៏ត្រឹមត្រូវតាមរយៈពាក្យសម្តីរបស់អ្នកនាំសាររបស់យើងដើម្បីឱ្យពួកគេដឹងថានោះគឺជាមាតាវង្ស។ ហើយបន្ទាប់ពីនោះពួកគេអាចទទួលបានការចង្អុលបង្ហាញលើមាតាដ៏ត្រឹមត្រូវនឹងក្លាយជាខ្ញុំប្តីដែលមានជំនឿនិងជាអ្នកដឹងគុណទៅចំពោះអស់ឡោះបូពួកគេអាចរង្វែងចេញពីវានិងក្លាយជាខ្ញុំប្តីដែលគ្មានជំនឿនិងជាអ្នកមើលគុណដំពោះអស់ឡោះ។

បន្ទាប់ពីអស់ឡោះបានប្រាប់ពីប្រភេទទាំងពីរនៃអ្នកចង្អុលបង្ហាញនិងអ្នករង្វែងអស់ឡោះបានបញ្ជាក់ពីលទ្ធផលរបស់វាទាំងពីរ។

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ۝٤ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرُونَ ۝٥ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۝٦ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۝٧ يُوفُونَ بِالَّذَرِ وَحَافُونَ ۝٨ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ

مَسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَتُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حَيْثُ مَسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسْرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نَطَعَكُمْ لِيُتَبَأَ اللَّهُ لَا يُزِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقَّهْمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَهُ وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾

៤ ពិតប្រាកដណាស់យើងបានរៀបចំសម្រាប់ពួកដែលប្រឆាំងនឹងអល់ឡោះនិងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់នូវច្រវាក់ដៃក្នុងអូសពួកគេចូលនរកនិងខ្លោះសម្រាប់ដាក់ភ្ជាប់នៅក្នុងនរកនិងភ្លើងនរកដែលឆេះយ៉ាងសន្លោសនោះ។

៥ ពិតប្រាកដណាស់បណ្តាអ្នកដែលស្វែងរកអំពើល្អគឺពួកគេទទួលបានស្រាវដែលលាយជាមួយអំពើទឹកក្រអូបនៅក្នុងថ្ងៃបរលោក។

៦ នេះជាទិកសម្រាប់ក្រុមដែលគោរពតាមហើយវាជាប្រភពទឹកងាយស្រួលទទួលបានដែលអល់ឡោះបានផ្តល់ឱ្យពួកគេនៅក្នុងឋានសួគ៌ពួកគេអាចប្រើប្រាស់វាតាមចំណង់ចិត្ត។

៧ លក្ខណៈសម្បត្តិអ្នកដែលបានពិសារទឹកនោះគឺពួកគេបានបំពេញនូវការត្រួតពិនិត្យដែលពួកគេបានបង្ក (ក្នុងការប្រតិបត្តិតាមអល់ឡោះ) ហើយពួកគេកោតខ្លាចថ្ងៃមួយដែលទ្វារណាកម្មរបស់វាក៏រាលដាលគ្របទឹកនៃងវាគឺថ្ងៃបរលោក។

៨ ហើយពួកគេផ្តល់ចំណីអាហារដែលពួកគេចូលចិត្តនិងត្រូវការទៅដល់ជនក្រីក្រនិងកូនកំព្រាហើយនិងឈ្មើយសឹក។

៩ ពួកគេមានក្តីសប្បាយរីករាយក្នុងខួររបស់ពួកគេជាការពិតណាស់ពួកគេមិនបានផ្តល់ចំណីអាហារដល់ពួកអ្នកទាំងនោះឡើយលើកលែងតែធ្វើដើម្បីអល់ឡោះប៉ុណ្ណោះដោយពួកគេមិនដឹងបានការគុបសងនិងគុណបំណាច់អ្វីពីពួកអ្នកទាំងនោះឡើយ។

១០ ពិតប្រាកដណាស់ពួកយើងកោតខ្លាចម្ចាស់របស់ពួកយើងនៅថ្ងៃមួយដែលម្នាក់ៗមុខក្រញរដោយសារភាពភ័យខ្លាចនិងក្តីរន្ធត់នៅថ្ងៃនោះ។

១១ អល់ឡោះបានការពារពួកគេពីគ្រោះអាស្រ័យនៃ ថ្ងៃនោះហើយបានប្រទានឱ្យពួកគេនូវពន្លឺដ៏ត្រចះត្រចង់នៅលើមុខរបស់ពួកគេនិងសេចក្តីរីករាយក្នុងចិត្តពួកគេទៀតផង។

១២ ហើយទ្រង់បានគុបសងដល់ពួកគេនូវឋានសួគ៌និងសំលៀកបំពាក់ដែលធ្វើអំពីសូត្រដោយសារការអត់ធ្មត់របស់ពួកគេក្នុងការអនុវត្តតាមបទបញ្ជានិង ការកំណត់របស់អល់ឡោះនិងការអត់ធ្មត់របស់ពួកគេពីការមិនប្រព្រឹត្តអាពាហ៍យមុខ។

مَتَّكِبِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَابِ لَا يُرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمَهْرِيرًا ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ قَطُوفُهَا تَدْلِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِبَانِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا سَعْتَىٰ سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾

១៣ ពួកគេនឹងមិនឃើញពន្លឺព្រះអាទិត្យនិងភ្លើងរន្ធត់នៅឡើយ។ ពួកគេនឹងមានចំណីអាហារដែលនៅជិតខាងក្រោមពួកគេនិងពួកគេនឹងត្រូវបានផ្តល់នូវភ្នំភ្លើងដែលធ្វើអំពីផ្កាស្រី។

១៤ ពួកគេនឹងត្រូវបានផ្តល់នូវភ្នំភ្លើងដែលធ្វើអំពីផ្កាស្រី។

១៥ ពួកគេនឹងត្រូវបានផ្តល់នូវភ្នំភ្លើងដែលធ្វើអំពីផ្កាស្រី។

១៦ ពួកគេនឹងត្រូវបានផ្តល់នូវភ្នំភ្លើងដែលធ្វើអំពីផ្កាស្រី។

១៧ ពួកគេនឹងត្រូវបានផ្តល់នូវភ្នំភ្លើងដែលធ្វើអំពីផ្កាស្រី។

១៨ ពួកគេនឹងត្រូវបានផ្តល់នូវភ្នំភ្លើងដែលធ្វើអំពីផ្កាស្រី។

១៩ ដោយពួកគេអង្គុយផ្អែកនៅលើកៅអីដែលគុបតែងយ៉ាងស្រស់ស្អាតនៅក្នុងឋានសួគ៌នោះ។ នៅក្នុងនោះពួកគេមិនត្រូវកំដៅព្រះអាទិត្យឡើយហើយក៏មិនត្រជាក់ខ្លាំងដែរ។ ដូច្នោះទៅវិញពួកគេនៅក្នុងម្លប់រហូតមិនក្តៅហើយក៏មិនត្រជាក់ដែរ។

14 ហើយម្តងម្តងដើមឈើរបស់វានៅជិតពួកគេហើយដៃឈើរបស់វាត្រូវគេធ្វើឱ្យងាយស្រួលបេះបំផុត។ ងាយស្រួលសម្រាប់អ្នកដែលចង់បេះយកមកបរិភោគពួកគេអាចដាក់បេះកំបានអង្គុយបេះក្តីបានឈរបេះកំបាន។

15 ហើយមានអ្នកបម្រើដើរជុំវិញពួកគេដោយមានគ្រឿងកាជន់ដែលធ្វើអំពីប្រាក់និងពេជ្រចម្រុះក្តីផ្នែកនៅពេលដែលពួកគេត្រូវការពិសារ។

16 វាថ្នាំដូច្នោះក៏ពាក់គ្រាន់តែវាធ្វើអំពីប្រាក់ដែលត្រូវបានកំណត់វាយ៉ាងសមល្មមិនពេកហើយក៏មិនតូចដែរសម្រាប់ទទួលទានតាមចំណង់ចិត្តរបស់ពួកគេ។

17 ហើយពួកអ្នកដែលចម្រើននោះត្រូវបានគេឱ្យទទួលទានស្រាដែលលាយជាមួយវានូវរសជាតិខ្លី។

18 ប្រកបស្រាទៅក្នុងឋានសួគ៌នោះគេឱ្យឈ្មោះថ្កាះសាល់សាល់។

19 ហើយក្មេងៗដែលនៅវ័យក្មេងជាអមតៈដើរជុំវិញដោយបម្រើពួកគេនៅពេលដែលអ្នក (មូហាំម៉ាត់) ឃើញពួកគេអ្នកនឹងគិតថាពួកគេជាគណៈខ្សែដីក្តីចង់ចាងដោយសារភាពស្រស់ស្អាតនិងសម្បុរដ៏ស្រស់ថ្លានិងទឹកមុខស្រស់របស់ពួកគេ។

20 ហើយនៅពេលដែលអ្នក (មូហាំម៉ាត់) ត្រូវទ្រុកមើលទៅទីនោះ (ឋានសួគ៌) អ្នកនឹងឃើញទ្រុកម៉ាត់គ្រប់បែបយ៉ាងដែលអ្នកនឹកស្មានមិនដល់និងអំណាចដ៏ធំធេងមិនអាចគ្រណាបាន។

21 នៅពេលខ្លួនប្រាណរបស់ពួកគេគឺសំលៀកបំពាក់ធ្វើអំពីសូត្រម្តងខែនិងសូត្រព្រាសពណ៌បៃតង។ ហើយពួកគេត្រូវបានគេបំពាក់កងដៃប្រាក់។ ហើយម្ចាស់របស់ពួកគេបានប្រទានឱ្យពួកគេនូវកេស៍ជ្ជៈដ៏បរិសុទ្ធ ។

22 គេបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេដោយលើកដំកើងថា៖ ពិតប្រាកដណាស់នៀកមាត់នេះគឺជាការតបសង្កត់សម្រាប់ពួកអ្នកវាជាផលបូណ្យរបស់ពួកអ្នកលើទង្វើល្អរបស់ពួកអ្នកហើយការខំប្រឹងប្រែងរបស់ពួកអ្នកត្រូវបានអស់ឡោះទទួលយក។

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿١٩٩﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آيَاتًا أَوْ كُفْرًا ﴿٢٠٠﴾ وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٠١﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٠٢﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَجُنُودٌ أَعْجَلَةٌ وَبِذُرُونٍ ﴿٢٠٣﴾ وَرَأَاهُمْ يَوْمًا تَفِيلاً ﴿٢٠٤﴾ تَحْنُ حَلْقَتُهُمْ وَشَدَدَتَا أَسْرَهُمْ ﴿٢٠٥﴾ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٠٦﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشَاءُ أَلْمَخَذُ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٠٧﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٠٨﴾ يَدْخُلُ مِنْ بَشَاءٍ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٠٩﴾

23 ពិតប្រាកដណាស់យើងបានបញ្ជា៖ គុម្មារគូរអាសន្នឱ្យអ្នក (មូហាំម៉ាត់) ជាដំណាក់កាលៗ។ យើងមិនបានបញ្ជា៖ វាម្តងទាំងអស់នោះទេ។

24 ចូរអ្នក (មូហាំម៉ាត់) អត់ផ្អិតចំពោះបទបញ្ញត្តិរបស់ ម្ចាស់របស់អ្នកហើយកុំប្រតិបត្តិតាមអ្នកដែលប្រព្រឹត្តបាបកម្មបុកប្រឆាំងក្នុងចំណោមពួកគេឱ្យរសោះ។

25 ចូរប្រតិបត្តិសូឡាតចំពោះម្ចាស់របស់អ្នកនៅពេលព្រឹកសឡាត់ហ្វាជរនិងសឡាត់ហ្សាហ្សូនិងអាស៊ែរនៅពេលល្ងាច។

26 ចូរលើកទៅចំពោះទ្រង់ដោយសឡាតទាំង២៖ សឡាតម៉ោតរិបនិងសឡាត់អ៊ីសើហើយចូរសូដូត (ថ្វាយបង្គំ) ចំពោះទ្រង់និងលើកូតម្តងទ្រង់បន្ទាប់ពីវាទាំងពីរ។

27 ពិតប្រាកដណាស់ពួកទាំងនោះ (ពួកមូស្តរិគិន) ស្រឡាញ់ការរស់នៅក្នុងលោកិយនិងយកចិត្តទុក្ខដាក់លើវាហើយពួកគេបោះបង់ថ្ងៃដែលមានភាពរីករវៃដ៏ខ្លាំង

ក្លា (ថ្ងៃបរលោក) ដាក់ក្រោយខ្នងរបស់ពួកគេ។

២៨ យើងគឺជាអ្នកដែលបានបង្កើតពួកគេនិងបានពង្រឹងរាងកាយរបស់ពួកគេ។ តែបើយើងមានចេតនាចង់បំផ្លាញពួកគេយើងក៏អាចផ្លាស់ប្តូរក្រុមផ្សេងទៀតដូចពួកគេមកជំនួសវិញបានដែរ។

២៩ ពិតប្រាកដណាស់ជំពូកនេះគឺជាការដាស់តឿននិងការរំលឹកមួយ។ ដូច្នេះអ្នកណាហើយប្រាថ្នាចង់បានល្អនោះគេពិតជាជ្រើសរើសម្នាក់ទៅកាន់ម្ចាស់ប្តីស្រីគេជាមិនខាន។

៣០ ហើយពួកអ្នកមិនអាចមានបំណងធ្វើអ្វីមួយបានឡើយលើកលែងតែអល់ឡោះមានចេតនាបំណុះ។ ពិតប្រាកដណាស់អល់ឡោះមហាដ៏ងមហាគតិបណ្ឌិត។

៣១ ដោយទ្រង់នឹងបញ្ចូលទៅក្នុងក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ចំពោះអ្នកណាដែលទ្រង់មានចេតនា។ ហើយពួកដែលបំពានទ្រង់បានរៀបចំសម្រាប់ពួកគេនូវទារុណកម្មដ៏សែនឈាប់។

អាឈម្មរស្សីនាត

គោលបំណងនៃសូត្រ៖

បញ្ជាក់ពីការមានពិតនៃថ្ងៃបរលោកតាមរយៈភាសាតាំងដែលពួកអ្នកប្រឆាំងទាមទារហើយភ្ជាប់មកជាមួយវាផងដែលនូវការព្រមាននិងការគំរាមកំហែង។

តាហ្សស្ស៊ីរ

۱ وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۲ فَالْعَصْفَاتِ عَصْفًا ۳ وَالنَّشْرَاتِ نَشْرًا ۴ فَالْفَرْقَاتِ فَرْقًا ۵
 ۶ فَالْمَلَقَاتِ ذِكْرًا ۷ عُدْرًا أَوْ نَذْرًا ۸ إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَوَاقِعٍ ۹ فَإِنَّا النُّجُومُ طُمَسَتْ ۱۰
 ۱۱ وَإِنَّا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۱۲ وَإِنَّا الْجِبَالُ مَسْفُتٌ ۱۳ وَإِنَّا الرُّسُلُ أَقْتَتٌ ۱۴ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۱۵
 ۱۶ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ۱۷ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْقِيَامِ ۱۸ وَاللَّيْلُ لَمَّا كَانَتْ ۱۹

- ១ អល់ឡោះស្ស៊ីចនឹងខ្យល់ (ឬម្នាឡាអ៊ីកាត) ដែលត្រូវគេបញ្ជូនមកជាបន្តបន្ទាប់។
- ២ អល់ឡោះស្ស៊ីចនឹងខ្យល់ព្យុះដ៏ខ្លាំងក្លា។
- ៣ អល់ឡោះស្ស៊ីចនឹងខ្យល់ដែលពង្រាយទឹកភ្លៀង។
- ៤ អល់ឡោះស្ស៊ីចនឹងម៉ាឡាអ៊ីកាតដែលបែងចែកនូវប្រការពិតនិងប្រការមិនពិត។
- ៥ អល់ឡោះស្ស៊ីចនឹងម៉ាឡាអ៊ីកាតដែលនាំសារមកឱ្យបណ្តាអ្នកនាំសារ។
- ៦ គេបាននាំមកនូវវាហ៊ីដ៏ជាការអត់ឱនពីអល់ឡោះចំពោះមុនស្ស៊ីលោកហើយដាស់តឿនពួកគេឱ្យប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះទារុណកម្មរបស់ទ្រង់។
- ៧ ពិតប្រាកដណាស់អ្វីដែលគេសន្យាអំពីការបង្កើតឡើងវិញការជំនុំជំរះនិងការតប់ត្រង់នឹងកើតឡើងយ៉ាងពិតប្រាកដ។
- ៨ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលផ្កាយទាំងឡាយត្រូវគេបំបាក់ពន្លឺរបស់វាហើយពន្លឺរបស់វាបានបាក់បង់ទាំងស្រុង។
- ៩ នៅពេលដែលមេឃត្រូវប្រេះបែកហើយម៉ាឡាអ៊ីកាតបានចុះមក។
- ១០ ហើយនៅពេលដែលភ្នំត្រូវគេធ្វើឱ្យផ្ទុះបើងខ្ទេចខ្ទីពីកន្លែងរបស់វា។
- ១១ ហើយនៅពេលដែលបណ្តាអ្នកនាំសារត្រូវគេប្រមូលតាមក្រាលកំណត់។
- ១២ សម្រាប់ថ្ងៃដ៏មហិមាពួកគាត់ត្រូវមានវត្តមាននៅថ្ងៃនេះដើម្បីធ្វើសាក្សីលើប្រជាជាតិរបស់ពួកគាត់។
- ១៣ សម្រាប់ថ្ងៃគាត់ក្តីរវាងមុនស្ស៊ីលោកតាមអំពើរបស់ពួកគេហើយពួកគេត្រូវបំបែកជាពីរមួយក្រុមទៅឋានសួគ៌និងមួយក្រុមទៅឋាននរក។

14 តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នក (ម៉ូហាំម៉ាត់) ដឹងថាថ្ងៃវិនិច្ឆ័យជាអ្វីនោះ ?

15 នៅថ្ងៃនោះការវិនាសអន្តរាយគឺសម្រាប់ពួកដែល បដិសេធនឹងការពិតបដិសេធនឹងអ្វីដែលអល់ឡោះបានផ្តល់ឱ្យអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់។

أَلَمْ نُهِكِ الْأَوْلِيَانَ ۖ ثُمَّ نَبِعُهمُ الْآخِرِينَ ۗ كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۗ ﴿١٥﴾
وَلَمْ نَكْذِبْ ۖ أَلَمْ تَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۖ فَجَعَلْنَا فِي قَرَارِكُمْ كَيْنَ ۖ إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ۖ ﴿١٦﴾
فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدَرُونَ ۖ ﴿١٧﴾ وَوَيْلٌ لِلْمُكْذِبِينَ ۖ أَلَمْ يَجْعَلِ الْأَرْضَ كَهَاتَا ۖ أَحِبَاءَ وَأَمْوَاتًا ۖ ﴿١٨﴾
وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوْاسِيَ شَلْخِيتَ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ۖ ﴿١٩﴾ وَوَيْلٌ لِلْمُكْذِبِينَ ۖ ﴿٢٠﴾

16 តើមិនមែនទេឬយើងបានបំផ្លាញពួកកាហ្វេរ៉ែនប្រជាជាតិសម័យមុនដោយសារតែពួកគេមិនជឿចំពោះពួកវាស៊ីលីបស៊ីពួកគេនោះ ?

17 បន្ទាប់មកពួកជំនាន់ក្រោយក៏បានធ្វើដូចពួកគេហើយយើងក៏បានបំផ្លាញពួកគេដូចពួកអ្នកមុនដែរ។

18 ដ៏ល្អៗ ដើរយើងធ្វើទៅលើពួកប្រព្រឹត្តបាបកម្មពួកបដិសេធនឹងអ្វីដែលអ្នកនាំសារម៉ូហាំម៉ាត់បាននាំមក។

19 នៅថ្ងៃនោះការវិនាសអន្តរាយទារុណកម្មគឺសម្រាប់ពួកដែលបដិសេធនឹងការសន្យារបស់អល់ឡោះលើការដាក់ទារុណកម្មលើពួកប្រព្រឹត្តបាបកម្ម។

20 តើមិនមែនទេឬយើងបានបង្កើតពួកអ្នកពិធាតុទឹកដីទន្លេខ្សោយបំផុតគឺទឹកកាម។

21 យើងបានដាក់វាទៅកន្លែងដ៏មានសុវត្ថិភាពគឺនៅក្នុងសួនមនុស្សស្រី។

22 មានរយៈកាលកំណត់មួយគឺរយៈពេលនៃការមានទម្ងន់។

23 យើងបានកំណត់លក្ខណសម្បត្តិរបស់ទារុណកម្មនិងបានកំណត់ពណ៌សំបុលគេនិងអ្វីផ្សេងទៀត។ អ្នកដែលកំណត់ក្រិត្យក្រមដ៏ប្រសើរបំផុតគឺអល់ឡោះជាម្ចាស់។

24 នៅថ្ងៃនោះការវិនាសអន្តរាយទារុណកម្មគឺសម្រាប់ពួកដែលបដិសេធនឹងការសន្យារបស់អល់ឡោះលើការដាក់ទារុណកម្មលើពួកប្រព្រឹត្តបាបកម្ម។

25 តើមិនមែនទេឬយើងបានបង្កើតផែនដីដាក់កន្លែងសម្រាប់ប្រមូលផ្តុំមនុស្សទាំងឡាយ។

26 ទាំងមនុស្សរស់ឱ្យមានជាលំនៅឋានស្នាក់នៅលើវានិងអ្នកស្លាប់ត្រូវបានគេកប់នៅក្នុងផ្ទៃ។

27 ហើយយើងបានបង្កើតកុំខ្ពស់ៗនៅលើវាដើម្បីទប់លំនឹងនិងបានផ្តល់ទឹកបរិសុទ្ធឱ្យពួកអ្នក។ ហើយអ្នកដែលបានបង្កើតអ្វីៗទាំងនេះមិនអស់មត្តភាពបំផ្លាញពួកអ្នកទេដរព្រំទេរ។

28 នៅថ្ងៃនោះការវិនាសអន្តរាយទារុណកម្មគឺសម្រាប់ពួកដែលបដិសេធនឹងការសន្យារបស់អល់ឡោះលើការដាក់ទារុណកម្មលើពួកប្រព្រឹត្តបាបកម្ម។

أَطْلِقُوا إِلَى مَا كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۖ ﴿٢١﴾ أَطْلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ۖ لَا ظَلِيلٌ وَلَا عُجْيٌ مِنْ ٱللَّهِ ۖ ﴿٢٢﴾ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرِّ رَافِعَصْرٍ ۖ كَٱلْقَصْرِ ۖ كَٱنَّهٗ جَمَلَتْ صُفْرًا ۖ ﴿٢٣﴾ وَوَيْلٌ لِلْمُكْذِبِينَ ۖ ﴿٢٤﴾ هَذَا يَوْمُ ٱلْفَصْلِ جَمَعْتُمْ وَاَلْأَوْلِيَانَ ۖ ﴿٢٥﴾ فَإِن كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُون ۖ ﴿٢٦﴾ وَوَيْلٌ لِلْمُكْذِبِينَ ۖ ﴿٢٧﴾

29 គេនិយាយទៅកាន់ពួកដែលបដិសេធនឹងអ្វីដែលអ្នកនាំសារពួកគេបាននាំមកថា ថ្ងៃពួកអ្នកនាំគ្នាទៅចុះទៅកាន់អ្វីដែលពួកអ្នកធ្លាប់បានបដិសេធា។

៣០ ចូរនាំគ្នាទៅកាន់ម្លប់ផ្សែងនៃភ្លើងនរកដែលកំពុងឆាបឆេះហើយផ្សែងនោះបែកទៅជាបីផ្នែក។

៣១ មិនមានម្លប់ត្រជាក់ហើយក៏គ្មានអ្វីអាចរារាំងពីកម្ដៅភ្លើងនរកដែរ។

៣២ ភ្លើងនរកនៃវាជះផ្កាភ្លើងរាល់ផ្កាភ្លើងរបស់វានិមួយៗមានទំហំប៉ុនមហាវិមានដ៏ធំសមស្រស់។

៣៣ ផ្កាភ្លើងនោះនៅពេលវាផ្ទុះបើងហើយធ្លាក់មកនៅសល់កម្ទេចកម្ទិររបស់វាមានទំហំប៉ុណ្ណាសត្វអ្នកដូណាខ្មៅ។

៣៤ នៅថ្ងៃនោះការវិនាសអន្តរាយទារុណកម្មគឺសម្រាប់ពួកដែលបដិសេធនឹងការសន្យារបស់អល់ឡោះលើការដាក់ទារុណកម្មលើពួកប្រព្រឹត្តបាបកម្ម។

៣៥ នេះគឺជាថ្ងៃដែលពួកគេមិនអាចនិយាយបានឡើយ។

៣៦ ហើយពួកគេមិនត្រូវគេអនុញ្ញាតឱ្យនិយាយដោះសាពីការប្រឆាំងនិងទង្វើអាក្រក់របស់ពួកគេបានឡើយ។

៣៧ នៅថ្ងៃនោះការវិនាសអន្តរាយទារុណកម្មគឺសម្រាប់ពួកដែលបដិសេធនឹងការសន្យារបស់អល់ឡោះលើការដាក់ទារុណកម្មលើពួកប្រព្រឹត្តបាបកម្ម។

៣៨ នេះហើយគឺជាថ្ងៃកាត់សេចក្ដីរវាងមនុស្សលោកដែលយើងបានប្រមូលពួកអ្នកនិងពួកជំនាន់មុនក្នុងពេលតែមួយ។

៣៩ ប្រសិនបើពួកអ្នកមានល្បិចកលអ្វីដើម្បីយកឈ្នះពីទារុណកម្មរបស់អល់ឡោះចូរពួកអ្នកបញ្ចេញមកចុះ។

៤០ នៅថ្ងៃនោះការវិនាសអន្តរាយទារុណកម្មគឺសម្រាប់ពួកដែលបដិសេធនឹងការសន្យារបស់អល់ឡោះលើការដាក់ទារុណកម្មលើពួកប្រព្រឹត្តបាបកម្ម។

﴿ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ﴿٥١﴾ وَوَجْهَهُ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٥٢﴾ كَلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾ إِنَّا كَذَّبْنَاكَ بِحُجْرَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٤﴾ وَبَلَّوْهُمْ يَوْمَئِذٍ الْمَكْدِينَ ﴿٥٥﴾ كَلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ فَجْرٌ مُؤْتُونَ ﴿٥٦﴾ وَبَلَّوْهُمْ يَوْمَئِذٍ الْمَكْدِينَ ﴿٥٧﴾ وَإِذْ أَقِيلَ لَهُمْ أَرْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٥٨﴾ وَبَلَّوْهُمْ يَوْمَئِذٍ الْمَكْدِينَ ﴿٥٩﴾ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعَدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٠﴾

៤១ ពិតប្រាកដណាស់បណ្ដាអ្នកដែលកោតខ្លាចអល់ឡោះដោយងនរតែតាមបទបញ្ជាទ្រង់ហើយជឿសំរាប់ពីប្រឹកការដែលទ្រង់ហាមឃាត់គឺនៅក្នុងម្លប់ដើមឈើឋានសួគ៌ជាមួយនឹងប្រក្រតទឹកដ៏ច្រើន។

៤២ និងមានផ្លែឈើគ្រប់ប្រភេទតាមអ្វីដែលពួកគេប្រាថ្នា។

៤៣ គេនិយាយទៅកាន់ពួកគេថាចូរពួកអ្នកបរិភោគនិងទទួលទានពីរបស់ដែលល្អដោយក្ដីរីករាយដោយសារតែអ្វីដែលពួកអ្នកធ្លាប់បានប្រព្រឹត្តទង្វើកុសលកាលនៅលោកីយ៍។

៤៤ ដូច្នោះដែរយើងពិតជានឹងតបស្នងដល់បណ្ដាអ្នកដែលសាងអំពើល្អ។

៤៥ នៅថ្ងៃនោះការវិនាសអន្តរាយទារុណកម្មគឺសម្រាប់ពួកដែលបដិសេធនឹងការសន្យារបស់អល់ឡោះលើការដាក់ទារុណកម្មលើពួកប្រព្រឹត្តបាបកម្ម។

៤៦ គេនិយាយទៅកាន់ពួកបដិសេធជាចូរពួកអ្នកស៊ីចុកនិងរីករាយបន្តិចចុះនៅលើលោកីយ៍នេះពិតណាស់ពួកអ្នកគឺជាឧក្រិដ្ឋជំនន់ដោយសារការប្រឆាំងចំពោះអល់ឡោះនិងបដិសេធនឹងអ្នកវិនាស។

៤៧ នៅថ្ងៃនោះការវិនាសអន្តរាយទារុណកម្មគឺសម្រាប់ពួកដែលបដិសេធនឹងការសន្យារបស់អល់ឡោះលើការដាក់ទារុណកម្មលើពួកប្រព្រឹត្តបាបកម្ម។

៤៨ នៅពេលគេប្រើឱ្យពួកគេសឡាតពួកគេមិនព្រមសឡាតឡើយ។

៤៩ នៅថ្ងៃនោះការវិនាសអន្តរាយទារុណកម្មគឺសម្រាប់ពួកដែលបដិសេធនឹងការសន្យារបស់អល់ឡោះលើការដាក់ទារុណកម្មលើពួកប្រព្រឹត្តាប្រកម្ម។
 ៥០ បើគម្ពីរគុរអានដែលបញ្ជាពិព្រះជាម្ចាស់ពួកគេគ្មានជំនឿតែមានពាក្យអ្វីក្រៅពីវាដែលធ្វើឱ្យពួកគេមានជំនឿនោះ?

អាសណាហ្គាក

គោលបំណងនៃសូរព្រះ ការបញ្ជាក់ពីការបង្កើតឡើងវិញនិងការតបស្នងដោយផ្អែកលើភាសត្ថតាងយ៉ាងច្បាស់លាស់។

តាហ្សស្សៅ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾
 أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ﴿٦﴾ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ مَسَاكِينًا ﴿٩﴾
 وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا
 وَهَاجِرًا ﴿١٣﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلْنَا لِقَابَآءَ ﴿١٦﴾

- ១ តើពួកម្ចីសុរីគឺនិយមន័យដេញដោលគ្នាអំពីរឿងអ្វី? បន្ទាប់ពីអល់ឡោះបានតែងតាំងម៉ូហាមម៉ាត់ជាអ្នកវិនាស។
 - ២ ពួកគេបានសួរដេញដោលគ្នាអំពីដំណឹងដ៏សំខាន់គឺគម្ពីរអាល់គុរអានដែលបញ្ជាមកឱ្យអ្នកវិនាសរឺដែលបានរៀបរាប់ពីដំណឹងនៃការបង្កើតមនុស្ស (បន្ទាប់ពីស្លាប់) ឱ្យរស់ឡើងវិញ។
 - ៣ ពួកគេខ្លាំងគំនិតគ្នាអំពីអាល់គុរអានអ្នកខ្លះថាជាមនុស្សម្នាក់ខ្លះទៀតថាជាកំណាព្យហើយអ្នកខ្លះទៀតថាជាក្លែងទាយហើយអ្នកខ្លះទៀតថាជារឿងផ្ដេងនិទាន។
 - ៤ មិនដូចអ្វីដែលពួកគេចោទឡើយហើយពួកគេនឹងដឹងពីលទ្ធផលដ៏អាក្រក់របស់ពួកគេដែលពួកគេបានបដិសេធនឹងគម្ពីរអាន។
 - ៥ បន្ទាបមកទ្រង់បានភ្ញើញនិងគម្រាមម្ល៉ឹងហើយម្តងទៀត។
 - ៦ តើយើងមិនបានបង្កើតផែនដីឱ្យមានសណ្ឋានរាបស្មើឱ្យពួកគេងាយស្រួលរស់នៅទេឬ?
 - ៧ យើងបានបង្កើតភ្នំជាស្នឹងសម្រាប់ទប់លំនឹងផែនដីកុំឱ្យវារញ្ជួយ។
 - ៨ ហើយយើងបានបង្កើតពួកអ្នកជាបុរសនិងស្ត្រី។
 - ៩ យើងបានធ្វើឱ្យដំណើររបស់ពួកអ្នកជាការបញ្ឈប់ការធ្វើចលនាដើម្បីសម្រាកកាយ។
 - ១០ យើងបានធ្វើឱ្យពាងផ្កិតនៃពេលយប់គ្របដណ្តប់ពួកអ្នកដូចជាសម្លៀកបំពាក់បាងគ្របខ្លួនប្រាំណាពួកអ្នកដែរ។
 - ១១ យើងបានធ្វើឱ្យពេលថ្ងៃមានពន្លឺដើម្បីឱ្យពួកគេស្វែងរកកំរៃនិងលាភសក្ការៈ។
 - ១២ យើងបានបង្កើតមេឃប្រាំពីរជាន់ដែលជាសំណង់ដ៏រឹងមាំ។
 - ១៣ យើងបានបង្កើតព្រះអាទិត្យមានរស្មីច្រើនបាងនិងកំផ្លៅ។
 - ១៤ ហើយយើងបានបញ្ជាទឹកភ្លៀងសន្លឹកសន្លាបពីពពកដែលពោពេញដោយទឹកដែលមិនទាន់ធ្លាក់មកដីទឹកភ្លៀង។
 - ១៥ ដោយសារទឹកភ្លៀងនេះយើងបង្កើតចេញជាគ្រាប់ធញ្ញជាតិនិងរុក្ខជាតិផ្សេងៗ។
 - ១៦ បង្កើតជាចំការដែលពោរពេញដោយដើមឈើហូបផ្លែបើកមកសាខាស្រាកចូលគ្នា។
- បន្ទាប់ពីអល់ឡោះបានរៀបរាប់ពីលាភសក្ការៈដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីសមត្ថភាពរបស់ទ្រង់ហើយទ្រង់ក៏បានផ្តល់មកជាមួយនូវការបង្កើតមនុស្សឡើងវិញនិងថ្ងៃបរលោក**

ពីព្រោះអ្នកដែលអាចផ្តល់លាភសក្ការៈនេះពិតជាអាចបង្កើតមនុស្សស្លាប់ឱ្យរស់ឡើងវិញដើម្បីជំនុំជម្រះពួកគេ។

إِنَّ يَوْمَ الْفِصْلِ كَانَ مِيقَاتَنَا ﴿٧﴾ يَوْمَ يُفْخَعُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَقْوَابًا ﴿٨﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ
أَبْوَابًا ﴿٩﴾ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿١٠﴾ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿١١﴾ لِيَلْطَغِينَ مَعَابَا ﴿١٢﴾
لَيْسَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿١٣﴾ لَا يَدْخُلُونُ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿١٤﴾ إِلَّا جَمِيمًا وَعَسَاقًا ﴿١٥﴾
جَزَاءً وَفَاةً ﴿١٦﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿١٧﴾ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿١٨﴾
وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿١٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٢٠﴾

17 ពិតណាស់ថ្ងៃកាត់ក៏គឺជាពេលវេលាដែលត្រូវបានគេកំណត់យ៉ាងច្បាស់លាស់។
18 ជាថ្ងៃដែលម្ចាស់ទេវតាកាត់បានផ្តល់សង្ខេបស្នែងនៅក្នុងវា។ចូរពួកអ្នកនាំគ្នាទាំងហ្នឹងៗ
ទៅកាន់កន្លែងជំនុំជម្រះ។

19 ហើយមួយនឹងត្រូវគេបើកចំហដូចជាទ្វារជាច្រើនដែលគេបានបើកចឹង។
20 ធ្វើឱ្យភ្នំបែងចេញពិតនៃរូបសភាពទៅក្នុងលំហអាកាស។រូបបែងដូចល្អងធូលី។
21 ពិតប្រាកដណាស់នរកដែលមានណាគឺជាកន្លែងត្រៀមធ្វើទារុណកម្ម។
22 ជាទីលូតលាស់សម្រាប់ពួកអ្នកដែលបំពាន។
23 ពួកគេបត់នៅក្នុងឋាននរកនេះជារៀងរហូត។
24 ពួកគេមិនដែលស្គាល់រសជាតិត្រជាក់នៅទីនោះទេឡើយហើយក៏គ្មានទឹកផឹកដែរ។
25 ពួកគេមិនបានផឹកទឹកឡើយលើកលែងតែទឹកក្តៅនិងទឹកខ្ទះហូរចេញពីខ្លួនពួក
អ្នកចុះនរក។

26 ជាការតបសងដ៏សមហេតុផលបំផុតលើការប្រឆាំងនឹងភាពរឹងមាំ។
27 ពិតប្រាកដណាស់នៅលោកិយពួកគេមិនដែលខ្លាចការជំនុំជម្រះរបស់អល្ល័យឡោះនៅ
ថ្ងៃបរលោកៈឡើយដោយសារពួកគេមិនជឿលើការបង្កើតឡើងវិញ។ប្រសិនបើពួកគេ
ខ្លាចការរស់ឡើងវិញពិតណាស់ពួកគេនឹងជឿចំពោះអ្វីដែលឡោះហើយធ្វើទង្វើកុសល។
28 ហើយពួកគេបើម្យ៉ាងបានបដិសេធនឹងអាយាតៗរបស់យើងដែលបានបញ្ជូនឱ្យ
អ្នកនាំសារទៀតផង។
29 ហើយអ្វីៗទាំងអស់យើងបានកត់ត្រាទុកនៅក្នុង សៀវភៅកំណត់ត្រា (ឡារហ្ស
លមៈហ៊ីស) រួចជាស្រេច។

30 ដូច្នេះចូរពួកអ្នកក្តីក្សចុះហើយយើងមិនបន្ថែមអ្វីឱ្យពួកអ្នកក្រៅពីទារុណកម្មឡើយ។
إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾ وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَجَاجًا
وَلَا جِدَابًا ﴿٣٥﴾ جَزَاءً مِمَّنْ رَبَّكَ عَطَاءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ
مِنَهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ
صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَعَابًا ﴿٣٩﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا قَرِيبًا ﴿٤٠﴾
يُظَرِّقُ الْمَرْءَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤١﴾

31 ពិតណាស់សម្រាប់អ្នកដែលកោតខ្លាចម្ចាស់របស់ពួកគេដោយអនុវត្តតាមបទ
បញ្ជារបស់ទ្រង់និងជឿស្រឡាវាល់ប្រការដែលទ្រង់ហាមឃាត់និងទទួលបាន
ជោគជ័យតាមបំណងប្រាថ្នារបស់ពួកគេគឺឋានសួគ៌។

32 មានចំការដ៏ណាស់និងចំការទំពាំងបាយជូរ។

- ៦៣ មានស្រ្តីព្រហ្មចារីជាច្រើនដែលមានវ័យស្មើគ្នា។
- ៦៤ ព្រមទាំងកែវដែលពេញទៅដោយស្រូវចង្កាស្រែចម្រុះ។
- ៦៥ នៅក្នុងឋានសួគ៌ពួកគេមិនដែលស្តាប់ឮពាក្យសំដីឥតបានការពាក្យសំដីកុហកនិងមិនកុហកគ្នាឡើយ។
- ៦៦ គឺជាការតបស្នងពីម្ចាស់របស់អ្នកដែលជាអំណោយមួយដ៏ពេញលេញ។
- ៦៧ គឺមកពីម្ចាស់គ្រប់គ្រងមេឃជាច្រើនជាន់និងផែនដីនិងអ្វីៗដែលនៅរវាងវាទាំងពីរ។នេះគឺមកពីម្ចាស់មហាសប្បវេណ្យពួកគេ (មនុស្សលោក) មិនអាចនិយាយអ្វីបានឡើយលុះត្រាតែមានការអនុញ្ញាតពីទ្រង់។
- ៦៨ ថ្ងៃដែលជុំពិលនិងម៉ាឡាអ៊ីកាត់ទាំងឡាយមកឈរតម្រងជួរ។ហើយពួកគេមិនអាចអនុវត្តឱ្យអ្នកណាបានទេលើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីអល់ឡោះ។ហើយគេនិយាយនូវពាក្យសំដីណាដែលត្រឹមត្រូវបំណែកៗ។
- ៦៩ ថ្ងៃដែលគេបានរៀបរាប់ប្រាប់ពួកអ្នកនោះគឺថ្ងៃដែលនឹងកើតឡើងយ៉ាងពិតប្រាកដ។ដូច្នេះអ្នកណាហើយចង់បានជោគជ័យពីទារុណកម្មរបស់អល់ឡោះនោះចូរឱ្យគេជ្រើសរើសកន្លែងដែលត្រូវទប់ទៅកាន់ម្ចាស់របស់គេដោយការប្រតិបត្តិការអំពីល្អចុះ។
- ៧០ ពិតប្រាកដណាស់យើងបានដាស់តឿនព្រមទាំងពួកអ្នកនូវទារុណកម្មដែលនៅជិតបង្កិតនៅថ្ងៃដែលបុគ្គលម្នាក់ៗមើលទៅចំពោះអ្វីដែលដើម្បីទាំងពីររបស់គេបានប្រព្រឹត្តនៅលើលោកិយកន្លងមក។ហើយអ្នកគ្មានជំនឿនឹងនិយាយដោយប្រាថ្នាចង់រួចផុតពីទារុណកម្មថ្ងៃឱ្យអនិច្ចាខ្ញុំអើយធ្វើមេចទើបខ្ញុំក្លាយជាដីដូចជាបណ្តាសត្វវិញ។

អាណាហ៊ីអាត

គោលបំណងនៃសូត្រ៖ ការភ័យញ្ជានៃចិត្តរបស់ពួកអ្នកបដិសេធដោយស្មារតីការបង្កើតឡើងវិញនិងការកាត់កិត្តិយសរយៈការបង្ហាញឱ្យឃើញពីការស្តាប់ការបង្កើតឡើងវិញការប្រមូលផ្តុំនិងថ្ងៃបរិលោក។

តាហ្សេស្យែរ

وَالَّتَّارِعَاتِ غَرَقَا ① وَالنَّشِطَاتِ نَشْطًا ② وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ③ فَالسَّيِّدَاتِ سَيِّفًا ④
 فَالْمَدْبُورَاتِ أَمْرًا ⑤ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ⑥ تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ⑦ فُلُوبٌ يَوْمَ يَمِيدُ وَاجِفَةٌ ⑧
 أَبْصُرْهَا خَشَعَةٌ ⑨ يَقُولُونَ أَيْنَا لَمْ رُدُّوْنَا فِي الْخَافِرَةِ ⑩ أَيْنَا كَا عَظْمَانِجُونَ ⑪
 قَالُوا تِلْكَ إِذْكَرُ خَاسِرَةٌ ⑫ فَانْمَاهِي رَجْرَةً وَاحِدَةً ⑬ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ⑭

- ① អល់ឡោះបានស្បថនឹងពួកម៉ាឡាអ៊ីកាត់ដែលដកហូតវិញ្ញាណយ៉ាងឃោរឃៅនិងខ្លាំងក្លា។
- ② អល់ឡោះបានស្បថនឹងពួកម៉ាឡាអ៊ីកាត់ដែលដកយកវិញ្ញាណអ្នកមានជំនឿដោយថ្មីៗនិងងាយស្រួល។
- ③ អល់ឡោះបានស្បថនឹងពួកម៉ាឡាអ៊ីកាត់ដែលចុះពីលើមេឃយ៉ាងលឿនតាមការបញ្ជារបស់អល់ឡោះ។
- ④ អល់ឡោះបានស្បថនឹងពួកម៉ាឡាអ៊ីកាត់ដែលដណ្តើមគ្នាទៅបំពេញកាតព្វកិច្ចដែលអល់ឡោះជាម្ចាស់បានប្តូរព្រា។
- ⑤ អល់ឡោះបានស្បថនឹងម៉ាឡាអ៊ីកាត់ដែលរៀបចំនូវបទបញ្ជារបស់អល់ឡោះដែលជាកល្លៃពួកគេ។ជួបជាម៉ាឡាអ៊ីកាត់រៀបចំខ្លាំងឡើងរបស់មនុស្សលោក។ការស្បថនឹងអ្វីៗទាំងនោះគឺបញ្ជាក់ពីការបង្កើតពួកគេឡើងវិញដើម្បីកាត់កិត្តិយសជំនុំជុំ។
- ⑥ ថ្ងៃដែលគេផ្តុំត្រលើកទីមួយធ្វើឱ្យជីវិតនៅលើលោកិយត្រូវស្លាប់ទាំងអស់។

- ៧ ការផ្លែត្រលើកទីពីរកើតមានឡើងបន្ទាប់ពីលើកទីមួយហើយអ្វីៗទាំងអស់ត្រូវរស់ឡើងវិញ។
- ៨ នៅថ្ងៃនោះដងចិត្តក៏យញាប់ញ័រដោយសារការរមើលឃើញក្តីរន្ធត់ផ្ទាល់នឹងភ្នែក។
- ៩ កែវកែវរបស់ពួកគេទូម្នាក់ចុះដោយសារការកើយខ្លាច។
- ១០ ពួកគេនិយាយប៉ោះតើពួកយើងពិតជាត្រូវបានគេត្រឡប់ទៅកាន់ជីវិតដើមរបស់ពួកយើងវិញបន្ទាប់ពីស្លាប់ឬ?
- ១១ តើគេពិតជាត្រឡប់យើងទៅកាន់ជីវិតដើមវិញឬនៅពេលដែលពួកយើងបានក្លាយជាផ្ទឹងពួកផ្ទុយហើយនោះ?
- ១២ ពួកគេបាននិយាយទៀតថា៖ប្រសិនបើយើងត្រូវវិលត្រឡប់មែននោះវាក៏ជាការវិលត្រឡប់ដូចខាតបង្គប់ផុត។
- ១៣ ការបង្កើតឡើងវិញវាងាយស្រួលណាស់វាគ្រាន់តែជាការផ្លែត្រលើកទីពីរមួយដងប៉ុណ្ណោះពីម៉ាឡើអ៊ីកាតដែលទទួលបន្ទុកខាងផ្ទៃ។
- ១៤ ពេលនោះគេបន្ទាបមូលជីវិតទាំងអស់ឱ្យរស់ឡើងវិញពាសពេញផែនដីបន្ទាប់ពីពួកគេបានស្លាប់នៅក្នុងដី។

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى (١٥) إِذْ نَادَى نُورًا بِالْأَلْوَادِ الْمَقْدَسِ طَوًى (١٦) أَدَّهَبَ إِلَى فَوْعُونَ إِنَّهُ طَعَى (١٧)
 فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزُولَ (١٨) وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَحْتَبَى (١٩) فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى (٢٠)
 فَكَذَّبَ وَعَصَى (٢١) فَذُرِّيَّتَهُ أُذِيَ سَعَى (٢٢) فَخَسِرَ فَوَادَى (٢٣) فَقَالَ إِنَّا رَسُولُ رَبِّكُمْ آلَيْتُ (٢٤)
 فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى (٢٥) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَحْتَسِبُ (٢٦)

- ១៥ តើរឿងរបស់ណាពីមូសានិងម្ចាស់របស់គេហើយនិងសត្រូវរបស់គេហ្វៀរអ៊ិនអ្នក (មូហាំមាត់) ពិតជាបានដឹងហើយ។
- ១៦ ខណៈដែលម្ចាស់របស់គេបានហៅគាត់នៅឯជ្រលងដីពិសិដ្ឋទុកៗ។
- ១៧ ទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់គាត់ថា៖ចូរអ្នក (មូសា) ទៅកាន់ហ្វៀរអ៊ិនចុះពិតប្រាកដណាស់គេជាអ្នកបំពាននិងក្រអើតក្រទឹម។
- ១៨ ចូរនិយាយទៅកាន់គេថា៖តើអ្នកចង់ជម្រះសម្អាតខ្លួនពីប្រការស៊ីកនិងអំពើបាបដែរឬទេ?
- ១៩ ហើយចង់ឱ្យខ្ញុំណែនាំអ្នកទៅកាន់ម្ចាស់របស់អ្នក (អល្លោះ) ដែលបង្កើតអ្នកនិងថ្ងៃរក្សាអ្នកចុងក្រោយនិងក្រោយខ្លាចទ្រង់ហើយអ្នកនិងប្រព្រិតគេទង្វើដែលទ្រង់សព្វព្រះទ័យហើយរៀសវាងពីប្រការដែលទ្រង់ខឹងសម្បារដែរឬទេ?
- ២០ ពេលនោះមូសាបានបង្ហាញនូវមុជហ្សាត់មួយដ៏ធំមហិមាដែលជាកសុភាពបញ្ជាក់ថាគាត់ជាអ្នកនាំសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់វាក៏ដើនិងដ៏បង។
- ២១ ប៉ុន្តែហ្វៀរអ៊ិនបែរជាបដិសេធនិងមុជហ្សាត់នោះហើយប្រឆាំងនឹងអ្វីដែលណាពីមូសាបានប្រើ។
- ២២ បន្ទាប់មកគេបានប្តូរខ្នងប្រកែកមិនព្រមជឿនូវអ្វីដែលណាពីមូសាបាននាំមក។
- ២៣ គេបានប្រមូលកងទ័ពរបស់គេដើម្បីយកផ្ទះណាពីមូសា។ហើយគេបានស្រែកយ៉ាងខ្លាំងថា៖
- ២៤ យើងគឺជាម្ចាស់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ពួកអ្នក។ពួកអ្នកមិនអាចគោរពអ្នកផ្សេងក្រៅពីយើងឡើយ។
- ២៥ អល្លោះបានដាក់ទារណកម្មគេនៅក្នុងលោកិយ៍ដោយការលង់ទឹកសមុទ្រហើយទារណកម្មនៅថ្ងៃបរលោកគឺបញ្ចូលគេទៅក្នុងភ្លើងនរក។

26 រឿងរបស់ហៀរអ៊ិនដែលទទួលទណ្ឌកម្មទាំងនៅលោកិយនិងថ្ងៃបរលោកគឺជាមេរៀនដ៏សំខាន់សម្រាប់អ្នកដែលកោតខ្លាចចំពោះអល់ឡោះ។

﴿أَنْتُمْ أَشَدُّ حَقْلًا أَمَّ السَّمَاءِ بِذَلِكَ﴾ 17 ﴿رَفَعَ سَعَىٰهَا فَسَوَّيَهَا﴾ 18 ﴿وَأَعْيَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ صُحَّهَا﴾ 19
﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾ 20 ﴿أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا﴾ 21 ﴿وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا﴾ 22
﴿مَتَعًا لَكُمْ وَلَا تُعْمَلُكُمْ﴾ 23 ﴿فَإِذَا جَاءَتْهُ الْطَّامَةُ الْكُبْرَىٰ﴾ 24

27 តាមការគិតរបស់ពួកអ្នក (ពួកដែលប្រឆាំងនឹងបដិសេធ) តើការបង្កើតពួកអ្នកឱ្យរស់ឡើងវិញក្រោយពេលស្លាប់ពីបាក់បូករបង្កើតមេឃពីពាក្យជាង ?

28 ទ្រង់បានលើកវាដូចជាសំណងដែលខ្ពស់ផុតពីផែនដីហើយទ្រង់ធ្វើឱ្យមេឃមានផែរាប់ស្មើគ្មានចូរនោះប្រហោងរៀចវេនិងស្នាមប្រេះនោះទេ។

29 ទ្រង់បានធ្វើឱ្យផែមេឃដ៏តក់ក្នុងពេលយូរនៅពេលដែលព្រះអាទិត្យលិចបាត់។ ហើយទ្រង់បានធ្វើឱ្យផែមេឃក្តៅពេលវារៈឡើងវិញ។

30 បន្ទាប់ពីបង្កើតមេឃទ្រង់បានបង្កើតផែនដីដែលមានលក្ខណៈរាប់ស្មើ។

31 ទ្រង់បានបញ្ជាព្រះព្រះអង្គទឹកក្តៅទឹកត្រជាក់និងបានបណ្តុះរុក្ខជាតិសម្រាប់សត្វពាហនៈ។

32 ហើយទ្រង់បានបង្កើតកំដៅស្នូលដីដើម្បី

33 ដើម្បីជាផលប្រយោជន៍សម្រាប់ពួកអ្នកនិងសត្វពាហនៈរបស់ពួកអ្នក។ ហើយអ្នកដែលបានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់នេះពិតជាគ្មានលទ្ធភាពក្នុងការបង្កើតវាឡើងវិញសារជាថ្មីឬ ?

34 នៅពេលដែលគេផ្លុំត្រលើកទីពីរជាពេលដែលគ្រោះមហន្តរាយដ៏ធំបានមកដល់វាគឺថ្ងៃបរលោក។

35 ថ្ងៃនោះមនុស្សលោកនឹងនឹកឃើញនូវអ្វីដែលខ្លួនបានសាងកន្លងមក (ទង្វើល្អនិងទង្វើអាក្រក់) ។

﴿يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ﴾ 25 ﴿وَبُورَتِ الْجُبُوبُ لِمَنْ يَرَىٰ﴾ 26 ﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ﴾ 27 ﴿وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ 28
﴿فَإِنَّ الْجُبُوبَ فِي الْمَأْوَىٰ﴾ 29 ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ 30 ﴿فَإِنَّ الْجَنَّةَ فِي الْمَأْوَىٰ﴾ 31 ﴿يَسْئَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾ 32 ﴿فِيمَا أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا﴾ 33 ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ مُتَّهَاهَا﴾ 34 ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مِمَّنْ يَخْشَاهَا﴾ 35 ﴿كَلَّا تَأْتِيهِمْ سُرُورٌ وَرَوَّادَةٌ﴾ 36 ﴿لَا يَلْبَثُونَ إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾ 37

36 ភ្លើងនរកត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញយ៉ាងច្បាស់នឹងភ្នែក។

37 អ្នកដែលបំពានដោយក្បែរធ្វើអំពើអាក្រក់នឹងអញ្ជើញបាប។

38 ហើយពួកគេស្រលាញ់ជីវិតលោកិយខ្លាំងជាងជីវិតបរលោក។

39 ពិតប្រាកដណាស់នរកជឿមគឺជាទីលំនៅរបស់ពួកគេ។

40 41 រឿងអ្នកដែលប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះការឈរនៅមុខព្រះជាម្ចាស់របស់គេនៅថ្ងៃបរលោក។ ហើយពួកគេបានទប់ស្កាត់ខ្លួនរបស់ពួកគេមិនឱ្យប្រព្រឹត្តប្រការដែលទ្រង់បានហាមឃាត់។ ពិតណាស់វាសំខាន់សំខាន់សំខាន់ជាទីលំនៅរបស់ពួកគេ។

42 ពួកដែលបដិសេធនឹងការបង្កើតឡើងវិញសួរអ្នក (ម៉ូហាំម៉ាត់) ថាតើថ្ងៃបរលោកនឹងកើតឡើងនៅពេលណា ?

43 អ្នកមិនមែនជាអ្នកដឹងអំពីពេលវេលារបស់វាឡើយ។ ហើយវាក៏មិនមែនជាកិច្ចការរបស់អ្នកដែរ។ តាមពិតកិច្ចការរបស់អ្នកគឺត្រូវត្រៀមខ្លួនសម្រាប់វា។

44 ទប់បញ្ចប់របស់វាគឺមានតែម្ចាស់របស់អ្នកទេដែលដឹង។

៤៥ តាមពិតអ្នកគ្រាន់តែជាអ្នកដាស់តឿនព្រមានចំពោះអ្នកណាដែលខ្លាចថ្ងៃបរិលោកប៉ុណ្ណោះ។ ព្រោះវានឹងទទួលបានផលពីការដាស់តឿនព្រមានរបស់អ្នក។

៤៦ ថ្ងៃដែលពួកគេមើលឃើញថាការរស់នៅក្នុងលោកិយនេះគ្មានអ្វីក្រៅពីរយៈពេលតែមួយល្ងាចប៉ុណ្ណោះ។

អាហ្សាសា

គោលបំណងនៃសូត្រ៖ ធាតុពិតនៃការអំពើវិនាវរបស់គម្ពីគួរអានភាពថ្លៃថ្នូរមានសម្រាប់អ្នកទទួលបានផលពីវាហើយសេចក្តីទាបថោកមានសម្រាប់អ្នកដែលងាកចេញពីវា។

តាហ្សសៀវ

عَبَسَ وَتَوَلَّى ۝١ أَن جَاءَهُ الْأَعْمَى ۝٢ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّه يُبْرَأُ ۝٣ أَوِ يَدْرَأُهُ فَنفَعُهُ الذِّكْرَى ۝٤
 أَمَّا مَنِ اسْتَعْتَبَنِي ۝٥ فَاَنْتَ لَهُ مَصْدَقٌ ۝٦ وَمَا عَلَيكَ الْآيَاتِي ۝٧ وَأَمَّا مَنِ جَاءَكَ يَسْعَى ۝٨
 وَهُوَ يَحْتَسِبُ ۝٩ فَأَنْتَ عَنْهُ تَاَهِي ۝١٠ كَلَّا إِنهَا تَذَكُّرٌ ۝١١ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۝١٢
 فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ ۝١٣ مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۝١٤ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۝١٥ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝١٦

១ ណាពីបានធ្វើមុខក្រញូរនិងងាកមុខចេញ។

២ ពីព្រោះមានជំនំពិការក្នុងកម្លាំងកម្លាំងជួបគាត់គេឈ្មោះអាប៉ុឌូឡេពិនអំបូមីកទូមមកសុំការណែនាំពីគាត់ក្នុងខណៈនោះណាពួកពួងតែរលំនៅជាមួយពួកមជ្ឈិកនាមានមុខមាត់នៃពួកគេរស់ស្សីមួយក្រុមដោយសង្ឃឹមថាពួកគេទាំងនោះនឹងទទួលបានការចង្អុលបង្ហាញ។

៣ តើអ្នក (មូហាំម៉ាត់) អាចដឹងយ៉ាងដូចម្តេចបាន? ជួនកាលជំនំពិការនេះអាចមកសំអាតខ្លួនរបស់គេពីបាបកម្ម។

៤ ឫក៏គេចង់បានការទូន្មានអំពីការទូន្មានរបស់អ្នកហើយវាអាចផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់គេ។

៥ រីឯអ្នកដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់គេមិនត្រូវការសេចក្តីជំនឿដែលអ្នកនាំមកនោះទេ។

៦ អ្នកសំដៅទៅរកគេទាំងខ្លួនប្រាណនិងសំដីហើយគេមិនត្រូវការអ្នកនិងងាកចេញពីអីដែលអ្នកនាំមក។

៧ អ្នកគ្មានបញ្ហាអ្វីនោះទេប្រសិនបើគេមិនព្រមចូលឥស្សាមនិងមិនបានទទួលការចង្អុលបង្ហាញនោះ។

៨ រីឯអ្នកដែលខ្ញុំព្យាយាមមកជួបអ្នកដោយប្រញាប់ប្រញាល់ដើម្បីសុំការបង្ហាញផ្លូវពីអ្នកទៅកាន់អំពើល្អ។

៩ ហើយគេកាត់ខ្លាចម្ចាស់របស់គេ។

១០ អ្នកបែរជាព្រងើយកន្តើយចំពោះគេដោយសារពួកមានមុខមាត់គួររស្សីទៅវិញ។

១១ វាមិនដូច្នោះទេ! ពិតណាស់ការទូន្មានក្តើនរំលឹកគឺសម្រាប់អ្នកព្រមទទួលវា។

១២ ដូច្នោះអ្នកណាហើយមានបំណងនឹករលឹកចំពោះអល្លឡោះគេនឹងនឹករលឹកចំពោះទ្រង់ហើយគេពិតជានឹងយកគម្ពីគួរអានធ្វើជាមេរៀន។

១៣ គម្ពីគួរអាននេះគឺជាការដាស់តឿនដែលមានចែងនៅក្នុងគម្ពីដែលត្រូវបានគេលើកតម្កើង។

១៤ ប្រកបដោយភាពខ្ពង់ខ្ពស់ព្រមទាំងជ្រះស្អាតនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យប៉ះពាល់វាទេនូវអីដែលកខ្វក់។

១៥ វានៅនឹងដៃអ្នកដែលនាំវាហើយមកគឺម៉ាឡើអ៊ីកាត់។

16 ដែលចម្លើងនៅចំពោះមាស់របស់គេ។ ហើយនិងជាអ្នកដែលប្រព្រឹត្តតែអំពើល្អ និងប្រតិបត្តិយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន។

﴿قَالَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ﴾ 17 ﴿مَنْ أَيُّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾ 18 ﴿مَنْ تَطَفَّءَ خَلْقَهُ فَقَدَرَهُ﴾ 19
﴿تُرَى السَّيْلِ بَسْرَهُ﴾ 20 ﴿تُرَى أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ﴾ 21 ﴿إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ﴾ 22 ﴿كَلَّامًا يَبْقُضُ مَا أَمَرَهُ﴾ 23
﴿فَيَنْظُرُ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾ 24 ﴿أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا﴾ 25 ﴿تُرَى شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا﴾ 26 ﴿فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا﴾ 27
﴿وَعَبْنَا وَقَصَبًا﴾ 28 ﴿وَرَيْتُونًا وَتَحْلًا﴾ 29 ﴿وَصَادِقَ غَلْبًا﴾ 30 ﴿وَفَلَكَمَهٗ وَأَبَا﴾ 31 ﴿مَتَعَا لَكُمُ اللَّيْلُ وَلَا تَعْمَلُونَ﴾ 32

17 មនុស្សរលាកដែលប្រឆាំងត្រូវបានគេដាក់បណ្តាសារនូវអ្វីដែលពួកគេបាន ប្រឆាំងយ៉ាងខ្លាំងក្លាចំពោះអល់ឡោះ។

18 តើអល់ឡោះបានបង្កើតពួកគេពីអ្វី? ហេតុអ្វីបានជាពួកគេប្រអើតក្រទាមនិង ប្រឆាំងនូវលើផែនដីបែបនេះ?

19 បង្កើតពីទឹកដែលទន់ខ្សោយហើយគេក៏បានកំណត់ឱ្យគេរួចជាស្រេចនូវជីវិតរស់ នៅពីមួយដំណាក់កាលទៅមួយដំណាក់កាល។

20 បន្ទាប់មកទ្រង់បានសម្រួលផ្ទៃដែលគេបន្ទាប់ពីគេបានកើតចេញពីផ្ទៃរបស់ម្តាយគេ។

21 បន្ទាប់មកបានកំណត់អាយុរបស់គេហើយក៏បានឱ្យគេស្លាប់ហើយនិងបានផ្តល់ឱ្យ គេនូវផ្ទៃសម្រាប់ស្នាក់នៅរហូតដល់ថ្ងៃគេបង្កើតឡើងវិញ។

22 បន្ទាប់មកទ្រង់ធ្វើឱ្យគេរស់ឡើងវិញនៅពេលណាដែលទ្រង់ចង់ដើម្បីកាត់ក្តីនិង ជំនុំជំរះ។

23 មិនដូចអ្វីដែលពួកគេអះអាងឡើយដែលថាគេបានបំពេញកិច្ចការយ៉ាងពិត ប្រាកដទៅចំពោះមាស់របស់ពួកគេតាមពិតពួកគេមិនបានបំពេញនូវអ្វីដែលអល់ ឡោះបានដាក់លើពួកគេឡើយ។

24 ដូច្នេះចូរឱ្យមនុស្សរលាកដែលប្រឆាំងនឹងអល់ឡោះមើលទៅកាន់ចំណីអាហារ របស់គេដែលគេហូបចុះតើទទួលបានពីណា?

25 ធាតុពិតរបស់វាគឺមកពីទឹកភ្លៀងដែលបញ្ជូនពីលើមេឃមកយ៉ាងច្រើនសន្លឹកសន្លាប់។

26 បន្ទាប់មកយើងបានបំបែកដីជាបំណែកៗហើយរុករានជាតិដុះចេញមក។

27 ហើយរុករាននោះលូតលាស់រហូតដល់ចេញផ្លែផ្កាដូចជាស្រូវសាលីពោតនិងផ្សេងៗទៀត។

28 ហើយបានបណ្តោះដើមទុំពាំងបាយជូរនិងបន្លែស្រស់ដើម្បីជាចំណីសត្វរបស់ពួកគេ។

29 ហើយនិងដើមអូលីវនិងដើមល្វើ។

30 ហើយនិងស្ពានដែលមានដើមល្វើធំៗជាច្រើន។

31 និងផលនៃដល់ហើយនិងរុករានជាតិសម្រាប់សត្វពាហនៈ។

32 ជាផលប្រយោជន៍សម្រាប់ពួកអ្នកនិងសត្វពាហនៈរបស់ពួកអ្នក។

﴿فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةَ﴾ 33 ﴿يَوْمَ يَبْعُرُ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ﴾ 34 ﴿وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ﴾ 35 ﴿وَصَحْبَتَهُ وَبَنِيهِ﴾ 36
﴿لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾ 37 ﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ﴾ 38 ﴿صَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ﴾ 39
﴿وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ﴾ 40 ﴿تَرْهَقُهَا قَتَرٌ﴾ 41 ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُ الْفَجْرَةُ﴾ 42

33 ហើយនៅពេលដែលសម្រែកយ៉ាងខ្លាំងនៃការផ្តុំត្រៃដែលធ្វើឱ្យត្រចៀកស្តាប់ លែងឮបានមកដល់វាគឺជាការផ្តុំត្រៃលើកទីពីរ។

34 ជាថ្ងៃដែលគេរត់គេចពីបងប្អូនរបស់គេ។

35 រត់ចេញពីម្តាយនិងឪពុករបស់ពួកគេ។

២៦ នឹងរត់គេចពីករិយានិងកូនចៅរបស់គេ។

២៧ នៅថ្ងៃនោះបុគ្គលម្នាក់ៗមិនខ្វល់ពីសាច់ញាតិរបស់ខ្លួនឡើយដោយសារស្ថានភាពគួរឱ្យរន្ធត់នៅក្នុងថ្ងៃនោះ។

២៨ ទឹកមុខ(អ្នកមានជំនឿ)នៅថ្ងៃនោះរីករាយ ស្រស់ស្រាយ។

២៩ សេចក្តីស្ងប់រាយរីករាយនូវអ្វីដែលអល់ឡោះបានត្រៀមសម្រាប់ពួកគេពីការសណោះប្រណារបស់ទ្រង់។

៣០ ហើយទឹកមុខ(របស់អ្នកគ្មានជំនឿ)នៅថ្ងៃនោះគឺប្រឡាក់សុទ្ធតែធូលី។

៣១ ភាពខ្មៅងងឹតបានគ្របដណ្តប់លើផ្ទៃមុខ។

៣២ ពួកដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិបែបនោះគឺជាពួកដែលប្រឆាំងនឹងលើសបំពាន។

អាត់តីករៀរ

គោលបំណងនៃសូរ្យា:

រូបភាពនៃថ្ងៃបរលោកគឺការបំបែកចក្រវាលបន្ទាប់ពីដល់ពេលកំណត់របស់វា។

តាហ្សសៀរ

- ① إِذَا الشَّمْسُ كَرَّتْ ② وَإِذَا النُّجُومُ انْكَرَّتْ ③ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ④ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ
- ⑤ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ⑥ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ⑦ وَإِذَا النُّجُومُ رُجِّجَتْ ⑧
- ⑨ وَإِذَا الْأَمْوَالُ دَرَّةً سَاحِاتٍ ⑩ بِأَيِّ ذَنْبٍ قَبِلَتْ ⑪ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ⑫ وَإِذَا السَّمَاءُ كُفِّرَتْ ⑬
- ⑭ وَإِذَا الْحِجَابَ سُطِّرَتْ ⑮ وَإِذَا الْكُلُوبُ أُنْفِلَتْ ⑯ عَمَّتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ⑰

១ នៅពេលដែលព្រះអាទិត្យត្រូវបានបត់បញ្ចូលគ្នា ហើយបាត់បង់រស្មីរបស់វា។

២ នៅពេលដែលផាយទាំងឡាយធ្លាក់ប្លែកខ្ចាត់ខ្ចាយ ហើយបាត់បង់ពន្លឺ។

៣ នៅពេលដែលភ្នំទាំងឡាយបែងខ្ទេចខ្ទីចេញពីកន្លែងរបស់វា។

៤ នៅពេលដែលមេអ្នកដឹកមានផ្ទៃពោះដែលរបស់មានតម្លៃត្រូវបានគេបោះបង់ចោល។

៥ នៅពេលដែលសត្វសាហាវត្រូវបានគេប្រមូលផ្តុំជាមួយមនុស្សលោកក្នុងពេលតែមួយ។

៦ នៅពេលសមុទ្រទាំងឡាយត្រូវបានគេដុតឱ្យឆេះក្លាយជាក្តើង។

៧ នៅពេលដែលគេផ្សំផ្សំជីវិតឱ្យសាកសមទៅនឹងវាអ្នកបំពានគួរជាមួយអ្នកបំពាន ហើយអ្នកកោតខ្លាចគួរជាមួយអ្នកកោតខ្លាច។

៨ នៅពេលទារិកាដែលគេបានកប់ទាំងវិសត្រូវបានអល់ឡោះសួរ។

៩ ដោយសារបាបកម្មអ្វីបានជានាងត្រូវបានគេសម្លាប់បែបនេះ?

១០ នៅពេលដែលបញ្ជីកត់ត្រាទង្វើរបស់មនុស្សត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយដើម្បីឱ្យពួកគេម្នាក់ៗអាននូវទង្វើរបស់ពួកគេដែលបានសាង។

១១ នឹងនៅពេលដែលមេឃត្រូវបានគេបកចេញពីកន្លែងរបស់វាដូចជាគេបកវិស្សកចេញពីសត្វពពែ។

១២ នៅពេលដែលក្តើងនរកត្រូវបានបញ្ចុះ។

១៣ នៅពេលឋានសួគ៌គេបាននាំមកជិតពួកអ្នកដែលកោតខ្លាច។

១៤ នៅក្នុងថ្ងៃនោះបុគ្គលគ្រប់រូបដឹងនូវអ្វីដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តកន្លងមក។

- ① فَلَا أَفْئِمْ بِالْحُنِيِّسِ ② الْجَوَارِ الْكُنِيِّسِ ③ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ ④ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ⑤
- ⑥ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ⑦ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ⑧ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ⑨

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْحُونٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَاَهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْعَيْبِ بِضَهِينٍ ﴿٢٤﴾
 وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيزٍ ﴿٢٥﴾ فَاَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾
 لَمِنْ شَاءَ مِنْكَ اَنْ تَسْتَقْبِرَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَاءُ وَتَا اِنْ اَنْ يَشَاءَ اللهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

15 អល់ឡោះបានស្អប់នឹងហ្វូងផ្កាយដែលចាត់ពន្លឺមុនពេលដែលវាលេចឡើងនៅពេលរាត្រី។

16 នឹងហ្វូងផ្កាយដែលដើរតាមគន្លងរបស់វារួចក៏លិចបាត់នៅពេលព្រឹកប្រៀបដូចជាសត្វប្រើសរតិចលក្នុងជីវិតរបស់វា។

17 ហើយអល់ឡោះបានស្អប់នឹងពេលយប់នៅពេលដែលវាចាប់ផ្តើមមកដល់និងទីបញ្ចប់របស់វា។

18 ហើយអល់ឡោះបានស្អប់នឹងពេលព្រលឹមក្នុងពេលដែលវាបញ្ចេញពន្លឺ។

19 ពិតណាស់គម្ពីរគួរអានដែលបានបញ្ជូនមកឱ្យណាពីម៉ូហាំម៉ាត់គឺជាបន្ទូលរបស់អល់ឡោះដែលបានផ្តល់ឱ្យម៉ាឡាអ៊ីកាត់ជីព្រីលនាំមកឱ្យស៊ីលូលឡោះ។

20 ជាអ្នកមានអានុភាពខ្លាំងក្លានិងឋានៈខ្ពង់ខ្ពស់ចំពោះអល់ឡោះ។

21 ជាអ្នកដែលក្រុមនៅលើមេឃគោរពនិងជាអ្នកស្មោះត្រង់ក្នុងការផ្តល់វាហ៊ី។

22 ហើយមិត្តរបស់ពួកអ្នកម៉ូហាំម៉ាត់ដែលនៅជាមួយពួកអ្នកហើយពួកអ្នកបានដឹងពីវិចារណញ្ញាណរបស់គាត់ក្លាតស្មោះត្រង់របស់គាត់ហើយគាត់មិនមែនជាមនុស្សរឹកលចរិតដូចពួកអ្នកចោទឡើយ។

23 ហើយជាការពិតណាស់មិត្តរបស់អ្នកបានឃើញគេ ជីព្រីលលើរូបភាពដែលគេបង្កើតគ្នាគ្នាយ៉ាងច្បាស់នៅឯដេងមេឃ។

24 ហើយមិត្តរបស់អ្នកមិនកំណាញ់លើពួកអ្នកក្នុងការផ្សព្វផ្សាយនូវទូបញ្ជារដែលជាកមកលើពួកអ្នក (សាររបស់អល់ឡោះ) ឡើយ។ ហើយថែមទាំងមិនយកកំរងដូចពពួកគ្រូទាយឡើត។

25 គម្ពីរគួរអានមិនមែនជាសម្តីរបស់ស្តេចនលួចស្តាប់ ពីលើមេឃដែលត្រូវគេដេញប្រហារឡើយ។

26 តើផ្លូវមួយណាដែលពួកអ្នកនឹងជ្រើសរើសវាដើម្បីបដិសេធឱវាមិនមែនមកពីអល់ឡោះបន្ទាប់មានភស្តុតាងទាំងនេះ?

27 គម្ពីរគួរអានគ្មានអ្វីក្រៅពីការទូន្មាននិងជាសុំរំព្យកដល់ជិននិងមនុស្សឡើយ។

28 សម្តីម៉ូហាំម៉ាត់ដែលមានបំណងចង់ស្ថិតលើម៉ាគាដីត្រឹមត្រូវក្នុងចំណោមពួកអ្នក។

29 ហើយក៏ប្រាថ្នាចង់បានភាពខ្លាបខ្លួនត្រឹមត្រូវរបស់ពួកអ្នកនិងមិនទាន់សម្រេចទេលើកលែងតែអល់ឡោះទ្រង់សព្វព្រះទ័យហើយទ្រង់ជាម្ចាស់ពិភពលោកទាំងមូល។

អាឡូអ៊ីមហ្ស៊ីក៍

គោលបំណងនៃសូរព្រះ រូបភាពនៃថែបរលោកគឺការបែកខ្ចាត់ខ្ចាយនៃម៉ោឌលោកពីសភាពធម្មតានិងការផ្លាស់ប្តូរស្ថានភាពនិងដំណើររបស់ពួកគេ។

តាហ្សស្ស៊ី

إِذِ السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَإِذِ الْكُوكُبِ اتَّتَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذِ الْبِحَارِ فُجِرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذِ الْقُبُورِ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾
 عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا عَرَبَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾
 الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾ كَلَّا لَئِنْ تَكْذَبُونَ بِآيَاتِنَا ﴿٩﴾

وَأَنْ عَائِدَةً لِّحَفَظَتَيْنِ ﴿١٥﴾ كَمَا كَتَبْنَا ﴿١٦﴾ يَعْمُونَ مَا قَعَلُونَ ﴿١٧﴾

- 1 នៅពេលដែលមេឃប្រេះបែកដោយសារការចុះមកក្រោមរបស់ពួកម៉ាឡាអ៊ីកាត់។
- 2 កកផ្កាយទាំងឡាយធ្លាក់បែកខ្ទេចខ្ទី។
- 3 នៅពេលដែលសមុទ្រទាំងឡាយផ្ទុះឡើងព្រមគ្នាក្លាយជាសមុទ្រតែមួយ។
- 4 នៅពេលដែលជំនាន់នៅផ្ទះទាំងឡាយត្រូវក្រឡាប់ហើយសាកសពទាំងអស់ត្រូវគាស់ចេញមកក្រៅ។
- 5 នៅពេលនោះជីវិតនីមួយៗដឹងពីទង្វើដែលខ្លួនបានធ្វើលុបបាត់ក្រក់និងអ្វីដែលខ្លួនបានពន្យារមិនទាន់ធ្វើលុបបាត់ក្រក់។
- 6 នៃមនុស្សលោកដែលប្រឆាំងនឹងម្ចាស់របស់អ្នកតើមានអ្វីបោកបញ្ឆោតអ្នកនិងបោកប្រាស់អ្នក ទើបធ្វើឱ្យអ្នកហ៊ានប្រឆាំងនឹងម្ចាស់របស់អ្នកដោយទ្រង់បានអត់ឱនមិនប្រញាប់ធ្វើទារុណកម្មលើពួកអ្នក?
- 7 ទ្រង់បានបង្កើតអ្នកពីគ្មានរូបរាងហើយធ្វើឱ្យអ្នកមានកាយសម្បទាសមរម្យនិងអរិយៈសមនឹងដងខ្លួន។
- 8 ក្នុងរូបរាងណាមួយដែលទ្រង់សព្វព្រះទ័យទ្រង់នឹងបង្កើតអ្នកតាមនោះ។ ពិតណាស់វាជាលោកសក្ការៈដ៏ធំធេងបំផុតដែលទ្រង់មិនបង្កើតអ្នកឱ្យមានមានរូបរាងដូចសត្វលាសត្វស្វាសត្វឆ្កែឬអ្វីផ្សេងពីនោះ។
- 9 មិនដូចអ្វីដែលពួកអ្នកគិតឡើយ! ប៉ុន្តែពួកអ្នកបដិសេធចំពោះការតបស្នងនៅថ្ងៃបរលោក។
- 10 ហើយពិតប្រាកដណាស់ពួកអ្នកគឺមានម៉ាឡាអ៊ីកាត់ជាអ្នកតាមឃ្នាំមើលទង្វើរបស់ពួកអ្នក។
- 11 ជាអ្នកចម្លែងចម្លោះអល់ឡោះនិងជាអ្នកកត់ត្រាល់ទង្វើពួករបស់អ្នក។
- 12 ពួកគេដឹងនូវអ្វីដែលពួកអ្នកប្រព្រឹត្តហើយពួកគេបានកត់ត្រាទុក។

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٨﴾ وَإِنَّ الْفَجَّارَ لَفِي حَجِيمٍ ﴿١٩﴾ يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿٢٠﴾
 وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿٢١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿٢٣﴾
 يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴿٢٤﴾

- 13 ពិតប្រាកដណាស់បណ្តាអ្នកដែលបានសាងអំពើល្អនិងគោរពតាមបទបញ្ជារគឺស្ថិតក្នុងឋានសួគ៌ណាមួយនៅថ្ងៃបរលោក។
- 14 ហើយពិតប្រាកដណាស់ពួកដែលប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់និងបំពានគឺស្ថិតក្នុងភ្លើងនរកដែលឆេះសន្ទោសនៅ។
- 15 ពួកគេចុះនរកនៅថ្ងៃតបស្នងដែលពួកអ្នកធ្លាប់បានបដិសេធហើយភ្នក់រសជាតិកម្រើបសវា។
- 16 ពួកគេមិនអាចឃ្លាតចេញពីវាជាដាច់ខាត។ ពួកគេនឹងស្ថិតនៅក្នុងនរកនេះជាអង្វែងរហូត។
- 17 តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នកដឹងថាថ្ងៃជំនុំជំរះជាអ្វីនោះ?
- 18 បន្ទាប់មកតើអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នកដឹងថាថ្ងៃជំនុំជំរះជាអ្វីនោះ?
- 19 នៅថ្ងៃនោះគ្មាននរណាម្នាក់អាចជួយដល់ម្នាក់ទៀតបានជាដាច់ខាត។ កិច្ចការទាំងអស់ក្នុងថ្ងៃនោះគឺនៅលើអុល់ឡោះតែម្នាក់គត់ទ្រង់ជាអ្នកកុសរម្រេចកិច្ចការទៅតាមការសព្វព្រះទ័យរបស់ទ្រង់គ្មាននរណាម្នាក់ក្រៅពីទ្រង់ឡើយ។

អាស័យដ្ឋានហ្សាហ្សាស

គោលបំណងនៃសូត្រ៖ ការផ្ដោតលើស្ថានភាពមនុស្សក្នុងពេលថ្ងៃទំនិញលក់ដូរនិងស្ថានភាពក្នុងថ្ងៃបរិលោក្សដើម្បីគម្រោមដល់អ្នកបន្តភ្នែកដំបូងនិងអ្នកកុហុកហើយផ្តល់កិរមេត្តាដល់អ្នកមានជំនឿនិងអ្នកទន់ខ្សោយ។

តាហ្សសៀរ

وَيَلِّ الْمَطْفِئِينَ ۝۱۱ الَّذِينَ إِذَا لَوْ اَعْلَى النَّاسِ يَسْتَوُونَ ۝۱۲ وَلَا كَلُومًا وَرَوْحًا مَّجْسُونًا ۝۱۳
الْاِیْظُنْ اَوْلِيَاكَ اَنْهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝۱۴ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۱۵ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۱۶

- ១ ភាពវិនាសអន្តរាយគឺសម្រាប់ពួកដែលគេបន្តិក្ខេកដំបូង។
- ២ ជាពួកអ្នកដែលទាមទារចង់បានការរំលោភបំពាននូវទិញពីអ្នកដទៃ។
- ៣ ហើយនៅពេលវាលប្រថុយឱ្យអ្នកដទៃទិញគឺពួកគេវាលប្រថុយឱ្យខ្លះមិនគ្រប់ឡើយ។ហើយនោះជាស្ថានភាពអ្នករស់នៅម៉ាឌណៈនៅពេលដែលណាតិបានរកៀសខ្លួនទៅរកពួកគេ។
- ៤ តើពួកគេមិនគិតថាពួកគេនឹងត្រូវរស់ឡើងវិញហើយត្រូវគេសួរពីអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើឡើយ?
- ៥ ដើម្បីជំនុំជម្រះនិងតបស្នងនៅថ្ងៃមួយដ៏ធំធេងគឺថ្ងៃបរិលោក្សជាពេលដែលវេទាននិងក្បយនៃតុបផ្តិត។
- ៦ គឺនៅថ្ងៃដែលមនុស្សលោកនឹងឈរនៅចំពោះមុខម្ចាស់គ្រប់គ្រងពិភពទាំងអស់ដើម្បីកាត់កិរ។

كَلَّا اِنْ كَذَّبَ الْمَجَارِ لَفِي سَجِينٍ ۝۷ وَمَا اَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ ۝۸ كَذَّبَ مَرْثُومٌ ۝۹ وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكْذِبِينَ ۝۱۰ الَّذِينَ يُكْذِبُونَ بِبُيُوتِ الدِّينِ ۝۱۱ وَمَا يُكْذِبُ بِهِۗۤ اِلَّا كُلُّ مَعْتَدٍ ۝۱۲ اِذَا تَنَالَى عَلَيْهِ
ءَايَاتُنَا قَالَ اَسْطِطِرُّ الْاَوْلِيٰۤىنَ ۝۱۳ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلٰۤى قُلُوْبِهِمْ مَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝۱۴ كَلَّا اِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ
يَوْمَئِذٍ لَمَّحْجُوبُونَ ۝۱۵ ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُو الْاَجْحِيۡمِ ۝۱۶ ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهٖۤ تُكْذِبُوْنَ ۝۱۷

- ៧ មិនដូចអ្វីដែលពួកអ្នកគិតឡើយ រៀងវិញវាលប្រថុយឱ្យអ្នកដទៃធ្វើឱ្យរស់ឡើងវិញនោះ។ការពិតបញ្ជាក់របស់ពួកប្រព្រឹត្តិអំពើអាក្រក់គឺស្ថិតក្នុងស៊ីជីន។
- ៨ តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នកដឹងថាស៊ីជីនជាអ្វីនោះ?
- ៩ គឺជាប្រព្រឹត្តិមួយដែលត្រូវបានគេកាត់ត្រាទុកដោយគ្មានការកែប្រែគ្មានការបន្ថែមនិងបន្ថយឡើយ។
- ១០ ភាពវិនាសអន្តរាយនៅថ្ងៃនោះគឺសម្រាប់ពួកដែលបដិសេធ។
- ១១ គឺជាពួកដែលបដិសេធនិងថ្ងៃជំនុំជម្រះដោយគិតថាអស់ឡោះនឹងមិនកាត់កិរនូវវេទដើដែលបានសាងនៅលើលោកិយ។
- ១២ គ្មានអ្នកណាបដិសេធនិងថ្ងៃនោះឡើយលើកលែងតែអ្នកដែលប្រព្រឹត្តិអំពើខុកដូរលើសហុសហេតុ ដប់ដល់ក្នុងផ្លូវបាបកម្មនេះ។
- ១៣ នៅពេលណាគេសួរត្រាយាតិៗដែលគេបញ្ជូនមកឱ្យណាពីម៉ូហាំម៉ាត់គេនិយាយថា៖នេះជាព្រេងនិទានដែលគេចង់ក្រងពីអ្នកសម័យមុនប៉ុណ្ណោះវាមិនមែនមកពីអល់ឡោះឡើយ។
- ១៤ មិនដូចអ្វីដែលអ្នកគិតទេ!ក៏ប៉ុន្តែពួកគេបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសនិងធ្វើអំពើបាបប្រើនពករហ៊ុតដល់អំពើបាបនេះបានគ្រប់ដណ្តប់ដឹងចិត្តរបស់ពួកគេ។
- ១៥ ពិតប្រាកដណាស់ពួកគេនឹងត្រូវគេបិទបាំងពីការ មើលឃើញម្ចាស់របស់ពួកគេ

នៅថ្ងៃបរលោកនោះ។

16 ពួកគេនឹងចូលឋាននរកបន្ទាប់មកពួកគេនឹងក្នក់រសជាតិកម្ដៅភ្លើងនរក។

17 បន្ទាប់មកមានគេនិយាយថា៖ ទារុណ័កម្មដែលពួកអ្នកទទួលនេះហើយគឺជាអ្វីដែលពួកអ្នកធ្លាប់បដិសេធនឹងវានៅលើលោកិយខណៈដែលអ្នកនាំសារពួកអ្នកបានប្រាប់ដល់ពួកអ្នក។

كَلَّا لَئِنْ كَتَبَ الْأَبْرَارُ لِفِي عَلَيَيْنَ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلَيْنَا ۝ كَتَبْنَا مَرَّةً ۝ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ۝

18 إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝ عَلَى الْأَرْوَاقِ يَنْظُرُونَ ۝ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۝

يَسْقُونَ مِنْ رِجْقٍ مَحْتَمٍ ۝ خِشْمُهُمْ مَسْكٌ ۝ فِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ۝

وَمِنْ رِجْقِهِمْ وَمِنْ تَسْنِيمٍ ۝ عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝

18 មិនដូចអ្វីដែលគិតទេដែលថាគ្មានការជំនុំជ្រះ គ្មានការត្របត្បងនោះ ពិតប្រាកដណាស់បញ្ចប់ស្របបណ្ដាអ្នកដែលសាងអំពើល្អគឺស្ថិតក្នុងអំណរយូន។

19 តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នកដឹងថាអំណរយូនជាអ្វីនោះ?

20 គឺជាបញ្ចមួយដែលត្រូវបានគេកត់ត្រាទុកដោយគ្មានការកែប្រែគ្មានការបន្ថែមនិងបន្ថយឡើយ។

21 ពួកម៉ាឡាអ៊ីកាត់នាំបញ្ជីនោះមកមើលហើយនៅថ្ងៃបរលោកពួកគេធ្វើសាក្សីចំពោះអ្វីដែលមាននៅក្នុងបញ្ជីនោះ។

22 ពិតប្រាកដណាស់បណ្ដាអ្នកដែលសាងអំពើល្អគឺស្ថិតនៅក្នុងឋានសួគ៌ណាមួយជារៀងរហូត។

23 ពួកគេអង្គុយលើគ្រែល្អឆើតឆន់មើលភាពល្អស្អាតដែលអល់ឡោះបានរៀបចំសម្រាប់គេនៅក្នុងឋានសួគ៌។

24 នៅពេលអ្នកបានឃើញពួកគេអ្នកដឹងថាពួកគេជាពួកអ្នកដែលបានទទួលនូវលាភសក្ការៈសោយសុខនៅក្នុងឋានសួគ៌។

25 ពួកគេនឹងត្រូវគេឱ្យទទួលទានស្បែកដ៏ប្រសើរដែលត្រូវបានគេបោះត្រាលើវា។

26 រសជាតិចុងក្រោយរបស់វាក្រអប់ដូចទឹកអប់។ នៅលើការត្របត្បងដ៏ថ្លៃថ្លានេះចូរពួកអ្នកដែលប្រកួតប្រជែងទាំងឡាយនាំគ្នាប្រកួតប្រជែងគ្នាចុះក្នុងរៀងនេះ។

27 ហើយស្រាវនោះក្រឡុកជាមួយទឹកនៅក្នុងឋានសួគ៌ជាទឹកផឹកដ៏ថ្លៃថ្លូបំផុតនៅក្នុងឋានសួគ៌។

28 គឺជាប្រកបទឹកដែលនៅក្នុងឋានសួគ៌ខ្ពស់បំផុតហើយបណ្ដាអ្នកមានឋានខ្ពង់ខ្ពស់ទទួលទានវា។ ហើយអ្នកដែលមានជំនឿក៏ទទួលទានផងដែរ។

إِنَّ الَّذِينَ أَحْرَمُوا كَأُولَٰ مِنْ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَصْحَكُونَ ۝ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ۝

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۝ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُونَ ۝

وَمَا أَرْسَلُوهُم حَٰفِظِينَ ۝ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَصْحَكُونَ ۝

عَلَىٰ الْأَرْوَاقِ يَنْظُرُونَ ۝ هَلْ تُؤْتِي الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝

29 ពិតប្រាកដណាស់ពួកដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ពួកគេធ្លាប់សើចំអកនិងមើលងាយដល់បណ្ដាអ្នកដែលមានជំនឿ។

30 ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានដើរកាត់បណ្ដាអ្នកដែលមានជំនឿពួកគេតែងរំតសម្ដែងការចំអកឡើយ។

៣១ នៅពេលដែលពួកគេត្រឡប់ទៅជួបជុំគ្រួសារគេវិញពួកគេត្រលប់ទៅវិញដោយស្ម័គ្រចិត្ត មានអារម្មណ៍ស្រស់ស្រាយដោយសារពួកគេបានដើរប្រមាថមើលងាយចំពោះពួកអ្នកមានជំនឿ។

៣២ ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានឃើញបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿពួកគេនិយាយថា៖ ពិតប្រាកដណាស់ពួកទាំងនេះជាពួកដែលវង្វែងចេញពីមាត់ពិតដោយសារពួកគេបោះបង់ចោលសាសនាដូនតា។

៣៣ ហើយអស់ឡោះមិនបានចាត់តាំងពួកគេឱ្យឃ្នាំមើលបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿឡើយ។

៣៤ ដូច្នោះនៅថ្ងៃនេះបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿសើចចំអកចំពោះពួកដែលគ្មានជំនឿវិញដូចអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើនៅលើលោកក៏យ។

៣៥ ពួកគេអង្គុយលើគ្រែល្អឆែតគន់មើលភាពល្អស្អាតដែលអស់ឡោះបានរៀបចំសម្រាប់គេនៅក្នុងឋានសួគ៌។

៣៦ ពិតណាស់វាបានតបស្នងដល់ពួកប្រឆាំងនូវទារុណកម្មដ៏វៃសនខ្លោចផ្សារលើទង្វើដែលពួកគេបានប្រព្រឹត្តនៅលើលោកក៏យ។

អាឈរអ៊ិនស៊ីរ៉ាត

គោលបំណងនៃសូរ្យា: រូបភាពនៃថ្ងៃបរលោកគឺការព្រមប្រគល់ខ្លួននៃភពទាំងឡាយនិងការគោរពតាមបទបញ្ជារបស់ម្ចាស់និងបដិសេធពិការប្រឆាំង។

តាហ្សសៀរ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ① وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ② وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ③ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ④ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ⑤ يَا أَيُّهَا الْأَنْسُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمَلِّقِيهِ ⑥

១ នៅពេលដែលមេឃត្រូវបានប្រេះបែកហើយពួកម៉ាឡើអ៊ីកាត់បានចុះមក។

២ វាបានស្តាប់បង្គាប់និងប្រតិបត្តិតាមម្ចាស់របស់វា។

៣ ហើយនៅពេលដែលផែនដីត្រូវបានអស់ឡោះធ្វើឱ្យរ្ងាប់ស្មើ។

៤ ហើយវាបានបញ្ចេញនូវសាកសពដែលមាននៅក្នុងវាហើយបោះបង់ពួកគេចោល។

៥ វាបានស្តាប់បង្គាប់និងប្រតិបត្តិតាមម្ចាស់របស់វា។

៦ ឱមនុស្សលោក ពិតប្រាកដណាស់អ្នកគឺជាអ្នកដែលខំប្រឹងប្រែងស្វាងចំពោះម្ចាស់របស់អ្នកទោះជាអំពើល្អប្រាកដអ្នកនឹងជួបប្រទះជាមិនខាននៅថ្ងៃបរលោកដើម្បីអស់ឡោះតបស្នងទៅតាមទង្វើរបស់អ្នក។

បន្ទាប់ពីរលឹកពីទង្វើទូទៅដែលមនុស្សបានសាងរួចគេបានបកស្រាយពីទង្វើទាំងពីរនេះ (លូនិងអាក្រក់)។

فَأَمَّا مَنْ أَوْقَىٰ كَتَبَهُ وَيَمِينِهِ ⑦ فَسَوْفَ يُجَاسِبُ حَسَابًا يَبْصِيرًا ⑧ وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ⑨ وَأَمَّا مَنْ أَوْقَىٰ كَتَبَهُ وَوَرَىٰ ظَهْرَهُ ⑩ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ⑪

៧ វិបស្សីស៊ីរ៉ា ⑩ វាបានរកនៅក្នុងអ្នកដែលបានរក្សាទុកកិច្ចការល្អរបស់គេនៅដៃស្តាំ។

៨ គេនឹងទទួលបានការកាត់កិច្ចការងាយស្រួលដោយគ្រាន់តែបង្ហាញនូវទង្វើដែលគេបានសាងហើយមិនសូវជញ្ជីងដោយច្រើនឡើយ។

៩ គេត្រលប់ទៅជួបជុំគ្រួសារគេវិញដោយក្រីក្រ។

១០ រីឯអ្នកដែលត្រូវបានគេប្រគល់នូវសៀវភៅរបស់គេនៅដៃឆ្វេងពីក្រោយខ្នងរបស់គេ។

១១ រីឯអ្នកដែលត្រូវបានគេប្រគល់នូវសៀវភៅរបស់គេនៅដៃឆ្វេងពីក្រោយខ្នងរបស់គេ។

﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُؤْمِنَاتِ قَاتِلَاتٍ جَاهِلُونَ عَدَابَ اللَّهِ الَّذِي هُوَ أَلِيمٌ ﴿١٠﴾

- ① អល់ឡោះស្បថនឹងមេឃដែលមានផាយជាច្រើនរួមទាំងព្រះអាទិត្យនិងព្រះចន្ទ។
- ② ហើយទ្រង់ស្បថនឹងថ្ងៃរលោកជាថ្ងៃដែលគេសន្យាប្រមូលផ្តុំសត្វលោកទាំងឡាយ។
- ③ ហើយទ្រង់ស្បថនឹងអ្នកដែលធ្វើសាក្សីដូចជាបណ្តាណាពីធ្វើសាក្សីលើប្រជាជាតិរបស់គាត់ហើយនិងអ្នកដែលត្រូវគេធ្វើសាក្សីឱ្យដូចជាប្រជាជាតិធ្វើសាក្សីឱ្យបណ្តាណាពីរបស់ពួកគេ។
- ④ គេបានដាក់បណ្តាសាច់ពោះក្រុមដែលបានធ្វើវិនាសកម្មនៅលើផែនដីដោយពួកគេបានដករណ្តៅសម្លាប់អ្នកមានជំនឿ។
- ⑤ ពួកគេបានយកអ៊ុសមីកបង្ហាត់ក្តើងហើយបោះអ្នកមានជំនឿចូលទាំងរស់។
- ⑥ ខណៈដែលពួកគេអង្គុយនៅជុំវិញរណ្តៅក្តើងនោះ។
- ⑦ ដោយពួកគេសម្លឹងមើលទៅលើអ្វីដែលពួកគេកំពុងប្រព្រឹត្តទៅលើបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿដោយការគ្រប់គ្រងធ្វើទារុណកម្មនេះហើយពួកគេនឹងធ្វើសាក្សីលើខ្លួនឯងនូវអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ។
- ⑧ ពួកកាហ្វេរគ្មានចងក៏ហឹងរឿងអ្វីជាមួយនឹងពួកគេទេក្រៅពីការមានជំនឿរបស់ពួកគេចំពោះអល់ឡោះដែលជាម្ចាស់មហាខ្លាំងពូកែគ្មាននរណាអាចឈ្នះទ្រង់ឡើយហើយនិងជាទីកោតសរសើរគ្រប់ស្ថានភាពទាំងអស់។
- ⑨ ហើយទ្រង់គឺជាអ្នកគ្រប់គ្រងមេឃជាច្រើនជាន់និងផែនដី។ ហើយអល់ឡោះគឺជាសាក្សីលើទង្វើរបស់ពួកគេចំពោះពួកអ្នកមានជំនឿគ្មានអ្វីណាក៏ប៉ាន់នឹងទ្រង់ឡើយ។
- ⑩ ពិតណាស់ពួកអ្នកដែលធ្វើទារុណកម្មពួកអ្នកមានជំនឿប្រសស្រីដោយដុតនិងក្តើងដើម្បីឱ្យពួកគេចេញពីជំនឿចំពោះអល់ឡោះរឹតមួយគត់នោះ។ បន្ទាប់មកពួកគេមិនព្រមទទួលសារភាពក៏ហួសទៅចំពោះអល់ឡោះពីប្តាប់កម្មរបស់ពួកគេ។ ពិតណាស់ពួកគេនៅថ្ងៃបរលោកនឹងទទួលទារុណកម្មដ៏ខ្លោចផ្សារហើយពួកគេនឹងចូលក្នុងក្តើងនរកដែលដុតពួកគេ។ នេះជាការត្រូវស្នងនូវការដុតរបស់ពួកគេទៅលើអ្នកមានជំនឿ។

﴿١١﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١٢﴾

﴿١٣﴾ هُوَ الْفَوْزُ الْأَوْوَدُ ﴿١٤﴾ دَوَّالْعَرْشِ الْمَجِيدِ ﴿١٥﴾

﴿١٦﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿١٧﴾ فِرْعَوْنُ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾

﴿٢٠﴾ هُوَ قُرْءَانٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَحْطُوطٍ ﴿٢٢﴾

- ⑪ ពិតប្រាកដណាស់បណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿចំពោះអល់ឡោះនឹងបានសាងអំពីល្អត្រឹមត្រូវនោះពួកគេនឹងទទួលបានឋានសួគ៌ដែលមានទន្លេជាច្រើនហូរព្រំក្រោមវិមាននិងរដ្ឋឈរលើពួកគេ។ នោះគឺជារង្វាន់ដែលគេរៀបចំសម្រាប់ពួកគេហើយនោះគឺជាជោគជ័យដ៏ធំធេង។
- ⑫ ពិតប្រាកដណាស់ទារុណកម្មរបស់ម្ចាស់អ្នក (មូហាំម៉ាត់) ចំពោះពួកអ្នកបំពាននិងជិះជានគេគឺខ្លាំងក្លាជាទីបំផុត។
- ⑬ ទ្រង់បានបង្កើតសត្វលោកឱ្យកើតមកក្នុងលោកីយ៍ ហើយទ្រង់ឱ្យពួកគេរស់ឡើងវិញក្រោយពេលស្លាប់។
- ⑭ ទ្រង់មហាអក្សរទោសដល់កុហុសខ្ញុំរបស់ទ្រង់ដែលមានជំនឿ។ ហើយទ្រង់មហាអាណិតស្រលាញ់ចំពោះពួកអ្នកដែលគោរពប្រតិបត្តិនិងកោតខ្លាច។
- ⑮ ទ្រង់ជាម្ចាស់នៃអាវស្ត្រដ៏ថ្មីថ្មោង។

16 ជាម្ចាស់ដែលធ្វើតាមអ្វីដែលទ្រង់មានចេតនាក្នុងការអភ័យទោសដល់អ្នកដែលទ្រង់សព្វព្រះទ័យនឹងធ្វើទារុណកម្មចំពោះអ្នកដែលទ្រង់មានចេតនា។

17 តើរឿងរបស់កងទ័ពដែលធ្វើសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងភាពត្រឹមត្រូវបានមកដល់អ្នក (មូហាម៉ាត់) ឬទេ?

18 ដូចជាហ្វៀរអាទនិងសាមួដជាប្រជាជនភូមិភាគពាយ័ព្យនេះ។

19 គ្មានអ្វីហាមឃាត់ពួកគេពីការមានជំនឿដោយសារពួកគេមិនបានដឹងពីរឿងរាវរាងអ្នកជំនាន់មុននិងការវិនាសរបស់ពួកគេទេដូច្នោះទៅវិញពួកដែលគ្មានជំនឿនៅតែព្យាយាមបដិសេធជំនឿដែលអ្នកនាំសារពួកគេបាននាំមកហើយធ្វើតាមចំណង់របស់ពួកគេ។

20 ហើយអ្វីលឿនដឹងរាល់សកម្មភាពរបស់ពួកគេទាំងអស់។ គ្មានអ្វីអាចគេចផុតពីទ្រង់បានឡើយ។

21 គុម្មត្តាអានមិនមែនជាកំណាព្យដូចដែលពួបដិសេធវិទ្យាយាមឡើយដូច្នោះទៅវិញវាជាកម្មវិធីមហាថ្មីមហាឧត្តមឧត្តម។

22 ដែលមានថ្មីនៅក្នុងបញ្ជីកំណត់ត្រា (ឡូហ្សាលម៉ះហ្វីស) ដែលត្រូវបានថែរក្សាដោយគ្មានការកែប្រែបន្ថែមប៉ុន្មានឡើយ។

អាត់ត្រីក

គោលបំណងនៃសូរ្យា: បង្ហាញពីការគ្រប់គ្រងយ៉ាងច្បាស់លាស់របស់អល់ឡោះនិងសមត្ថភាពដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់។

តាហ្ស៊ីស្ស៊ី

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾ التَّجَمُّعُ اللَّتَاقِبُ ﴿٣﴾ إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ تُبْئَى السَّرَائِرُ ﴿٩﴾ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١٠﴾

1 អល់ឡោះ បានស្ស៊ីនិងមេឃនិងផ្កាយដែលបញ្ចេញរស្មីនៅពេលរាត្រី។

2 តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នកដឹងថាផ្កាយដ៏អស្ចារ្យជាអ្វីនោះ?

3 ជិតគ្រប់រូបសូទ្រត្រូវបានអល់ឡោះ ឱ្យម៉ាឡូអ៊ីកាត់ថែរក្សាព្រមទាំងពាក្យសម្តីនិងទង្វើរបស់គេដើម្បីទុកជំនុំជំរះនៅថ្ងៃបុរាណ។

4 ដូច្នោះចូរឱ្យមនុស្សលោកពិចារណានូវអ្វីដែលអល់ឡោះបានបង្កើត។ ដើម្បីឱ្យពួកគេបានដឹងពីសមត្ថភាពដ៏អស្ចារ្យរបស់អល់ឡោះនិងការអស់មត្តភាពរបស់មនុស្សលោក។

5 អល់ឡោះ បានបង្កើតគេមកពីទឹកកាម្មមនុស្សរបស់បញ្ចូលក្នុងស្បូនមនុស្សស្រី។

6 ទឹកនេះហូរចេញពីផ្ទៃខាងរបស់ស្បូននិងផ្ទៃដំនូរបស់ស្រី។

7 ពិតប្រាកដណាស់ទ្រង់អាចបង្កើតពួកទឹកកាម្មដូចនេះឱ្យយូរនោះហើយទ្រង់ពិតជាមានអានុភាពក្នុងការធ្វើឱ្យគេរស់ឡើងវិញបន្ទាប់ពីស្លាប់ដើម្បីជំនុំជំរះ។

8 នៅថ្ងៃដែលអាប់កំបាំងទាំងអស់ស្បូនវិញបានលាតត្រដាង។ លាតត្រដាងពីអ្វីដែលលាក់កំបាំងនៅក្នុងចិត្តនៃគោលជំនឿនិងបំណងប្រាថ្នានិងផ្សេងៗទៀត។ នៅពេលនោះគេអាចបដិចេញវាងប្រការល្អនិងប្រការអាក្រក់។

9 នៅពេលនោះមនុស្សអស់មត្តភាពការពារខ្លួនពីទារុណកម្មរបស់អល់ឡោះ។ ហើយក៏គ្មានអ្នកជួយសង្គ្រោះគេឱ្យរួចពីទារុណកម្មដែរ។

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿١١﴾ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَضْلٍ ﴿١٣﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا هَزْلٌ ﴿١٤﴾ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾ وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾ فَمَهْلِكُ الْكَافِرِينَ أَهْمَهُمْ رُوَيْدًا ﴿١٧﴾

11 និងសំណើមដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ និងដីដែលមានជ្រោះ។ 12 វាជាការសម្រេចដ៏ល្អ។ 13 វាមិនមែនជាសំណើមដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនោះទេ។ 14 វាមិនមែនជាសំណើមដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនោះទេ។ 15 ពួកគេកំពុងប្រតិបត្តិការប្រយោជន៍។ 16 ខ្ញុំកំពុងប្រតិបត្តិការប្រយោជន៍។ 17 ដូច្នោះខ្ញុំនឹងបំបាត់ពួកគេដោយងាយស្រួល។

- 11 អល់ឡោះស្បថនឹងមេឃដែលពោពេញដោយទឹកភ្លៀង។ ពីព្រោះវាធ្លាក់ចុះមកហើយត្រលប់ទៅវិញជាដីទឹកភ្លៀង។
- 12 ហើយទ្រង់ស្បថនឹងផែនដីដែលមានស្នាមប្រេះដុះចេញជាដំណាំ ផ្លែឈើ និងរុក្ខជាតិផ្សេងៗ។
- 13 ពិតប្រាកដណាស់គម្ពីរគួរអានដែលបញ្ជះមកឱ្យណាពីម៉ូហាំម៉ាត់គឺជាពាក្យដែលពិកញ្ជាក់រវាងត្រូវនិងខុសក្នុងពិតនិងកុហក។
- 14 ហើយគម្ពីរគួរអានក៏មិនមែនសម្រាប់លេងសើចដែរ។ ផ្ទុយទៅវិញវាគឺជាការពិត។
- 15 ពិតណាស់ពួកដែលបដិសេធនូវអ្វីដែលសូលនាំមកបានប្រកែកល្អឬជាច្រើនដើម្បីប្រឆាំងនឹងអ្វីដែលសូលបាននាំមកនៃសួសនាពិត។
- 16 ហើយយើងក៏មានផែនការតបតនឹងពួកគេវិញដើម្បីបង្ហាញពីសាសនាពិតនិងប្រឆាំងនឹងប្រការមិនពិត។
- 17 ដូច្នោះចូរអ្នក (មូហាំម៉ាត់) ពន្យារពេលឱ្យពួកគ្មានជំនឿនិងរង្គាំមើលពួកគេមួយរយៈសិនចុះកុំទាន់ប្រញាប់ឱ្យពួកគេទទួលទារុណកម្មនិងវិនាសអី។

អាណាអាក់ឡា

គោលបំណងនៃសូរ្យា:
 ការរំលឹកខ្លួនពីលាក់សក្ការៈដែលអល់ឡោះបានផ្តល់ឱ្យនិងទំនាក់ទំនងរបស់វាជាមួយនឹងជីវិតនៅថ្ងៃបរលោកហើយនិងការជេរខ្លួនពីការជំហុំពាក់ព័ន្ធនៅលោកីយ។

តាហ្សស្ស៊ី

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ﴿٢﴾ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ﴿٣﴾ وَالَّذِي أَرْحَمَ الرَّحْمَى ﴿٤﴾
 فَجَعَلَهُ عَظَاءً أَحْوَى ﴿٥﴾ سَنَفَرْنَاكَ فَلَا تَنسَى ﴿٦﴾ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ﴿٧﴾
 وَيُنسِرُكَ لِلنَّاسِ ﴿٨﴾ فَذَكَرْنَاكَ نَفَعْتَ الذِّكْرَى ﴿٩﴾ سَيَذَكِّرْنَا مَنْ يَخْفَى ﴿١٠﴾
 وَيَجْعَلُهَا أَشْفَى ﴿١١﴾ الَّذِي صَلَّى النَّارَ الْكُبْرَى ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿١٣﴾

- 1 ចូរលើកតម្កើងម្ចាស់របស់អ្នកដែលខ្ពង់ខ្ពស់លើម៉ោខឡាកទាំងឡាយដោយសូត្រនាមនៃម្ចាស់របស់អ្នកដ៏ឧត្តុង្គឧត្តមចុះ។
- 2 ទ្រង់ជាអ្នកបង្កើតមនុស្សឱ្យមានលក្ខណៈសមរម្យ។
- 3 ទ្រង់បានកំណត់អម្បាលនៃអ្នកគ្រប់យ៉ាងមានប្រភេទនិងលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់វា។ ហើយផ្តល់ការចង្អុលបង្ហាញឱ្យពួកគេនូវអ្វីដែលស្ថិតសម្បជ័យមួយពួកគេ។
- 4 និងជាអ្នកដែលបណ្តោះអាសន្នក្នុងពិភពពិតនិងដើម្បីចិញ្ចឹមសត្វពោលនោះរបស់ពួកអ្នក។
- 5 បន្ទាប់ពីមានពណ៌បៃតងស្រស់ទ្រង់បានធ្វើឱ្យក្រៀមស្ងួតស្រពោនក្លាយជាពណ៌ខ្មៅ។
- 6 យើងនឹងសូត្រគម្ពីរគួរអានឱ្យអ្នកស្តាប់។ ហើយអ្នកមិនត្រូវប្រញាប់ប្រញាលសូត្រតាមជំព្រលដោយសារតែខ្លាចភ្លេចឡើយព្រោះយើងបានប្រមូលវាជាក្នុងទ្រង់របស់អ្នកដោយមិនក្រេឡើយ។
- 7 លើកលែងតែអ្វីដែលអល់ឡោះទ្រង់សព្វព្រះទ័យឱ្យគាត់ភ្លេចបណ្តោះ។ ពិតណាស់ទ្រង់ដឹងនូវអ្វីដែលលាតត្រដាងនិងលាក់កំបាំងគ្មានអ្វីអាចលាក់បាំងទ្រង់បានឡើយ។
- 8 ហើយយើងនឹងសម្រួលដល់អ្នកនូវកិច្ចការដែលអល់ឡោះសព្វព្រះទ័យអំពីកិច្ចការដែលនាំឱ្យបានចូលហ៊ានសួគ៌។
- 9 ចូរទន្ទានមនុស្សតាមអ្វីដែលយើងបានផ្តល់វាហើយឱ្យអ្នកអំពីគម្ពីរគួរអាននិងរំលឹកពួកគេចុះប្រសិនបើការត្រឡប់មកនោះមានផលប្រយោជន៍ ។

10 គេនឹងទទួលយកការទូន្មានរបស់អ្នកបើគេជាអ្នកភោគខ្លាចអស់ឡោះ។ ហើយការទូន្មាននេះធ្វើឱ្យគេកាន់តែកោតខ្លាចនិងកាន់តែប្រសើរ។

11 ពួកអ្នកការហៀរបានរត់គេចពីការទូន្មាននេះ។ ពីព្រោះពួកគេគឺមនុស្សដែលអត់មង្គលិបដុតនៅក្នុងថ្ងៃបរលោកដោយបានចូលឋាននរក។

12 គឺជាអ្នកដែលនឹងត្រូវចូលទៅក្នុងភ្លើងនរកយ៉ាងធំធេងសាកនូវកម្ដៅរបស់វាហើយទទួលរងការលំបាកជារៀងរហូត។

13 បន្ទាប់មកពួកគេនឹងស្ថិតក្នុងឋាននរកជារៀងរហូតហើយនឹងត្រូវទទួលទារុណកម្មរហូតដោយគ្មានការស្ងាប់ដែលអាចសម្រាកពីទារុណកម្ម។ ហើយក៏មិនសេរីដោយក៏សុខដែរ។

﴿فَدَأَلَّهَا مِنْ تَرَكَى ۝ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلَّى ۝﴾ ﴿بَلْ نُؤْمِرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۝﴾

﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝﴾ ﴿۱۷﴾ ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝﴾ ﴿صُحُفٍ إِبْرٰهِيْمَ وَمُوسَى ۝﴾

14 ពិតណាស់អ្នកដែលជ្រះស្អាតពីប្រការស្ដីរិកនិងអបាយមុខគឺជាអ្នកដែលទទួលបានជោគជ័យ។

15 ហើយគេបានរំលឹកនាមនៃម្ចាស់របស់គេទៅតាមច្បាប់បានកំណត់។ ហើយនិងប្រតិបត្តិសទ្ធាតទៅតាមលក្ខណៈដែលគេត្រូវការ។

16 ផ្ទុយទៅវិញពួកអ្នកបែរជ្រាបស្រឡាញ់ការរស់នៅក្នុងលោកិយខ្លាំងជាងជីវិតនៅថ្ងៃបរលោកខណៈដែលវាទាំងពីរមានភាពខុសគ្នាយ៉ាងខ្លាំង។

17 ហើយថ្ងៃបរលោកវាលូប្រសើរជាងលោកិយនិងអ្វីៗដែលមានក្នុងវាទាំងសេចក្ដីសុខស្រួលក៏ដូចជាអ្នកត្រូវពីព្រោះគេទទួលបានលាភសក្ការៈដោយគ្មានដាច់ឡើយ។

18 អ្វីដែលបានលើកឡើងប្រាប់ដល់ពួកអ្នកអំពីបទបញ្ជានិងដំណឹងទាំងនោះគឺមានចារនៅក្នុងគម្ពីរមុនៗ។

19 គឺគម្ពីរដែលបានបញ្ជូនឱ្យណាពីអ៊ីព្រហ្មនិងណាពីមូសា។

អាឡហ្សូស៊ីម៖

គោលបំណងនៃសូរ្យ៖ រំលឹកជីវិតដោយមើលលើសមត្ថភាពរបស់អស់ឡោះក្នុងការធ្វើទារុណកម្មនិងការផ្តល់លាភសក្ការៈ។ ហើយកសត្តិភាវរបស់វាគឺមាននៅក្នុងអាយ៉ាតៗនេះ។ ដើម្បីបំពេញជីវិតនូវបំណងប្រាថ្នានិងភាពក៏យខ្លាច។

តាហ្សសៀរ

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝ وَجُوهُهُم بِمِيزَانٍ حَاشِيَةٍ ۝ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۝ تَصَلَّىٰ نَارًا كَامِمَةً ۝﴾

﴿سُقِّيَ مِنْ عَيْنٍ أَنَّىٰ ۝ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ ۝ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝﴾

1 តើដំណឹងនៃថ្ងៃបរលោកបានមកដល់អ្នក (មូហាម៉ាត់) ហើយឬនៅ? ជាថ្ងៃដែលមនុស្សលោកក៏យន្ត។

2 នៅថ្ងៃបរលោកមនុស្សចែកជាពីរក្រុមមួយជាក្រុមក្រៀមក្រាមសោកសៅមួយទៀតជាក្រុមសប្បាយរីករាយ។ ហើយអ្នកដែលក្រៀមក្រាមសោកសៅទឹកមុខរបស់គេគឺមានភាពអាមាស។

3 ពួកគេនឿយហត់និងវែលយ៉ាងខ្លាំង។

4 អ្នកដែលមានទឹកមុខបែបនោះពួកគេនឹងចូលក្នុងភ្លើងនរកដ៏រស់នៅ។

5 គេចាក់ទឹកដ៏សែនក្ដៅឱ្យពួកគេផឹក។

6 គ្មានបំណិអាហារណាមួយម្រាប់ពួកគេឡើយក្រៅពីអាហារដ៏អាក្រក់វាជាប្រភេទរុក្ខជាតិបន្លាដែលគេហៅថាស្ដីពរកែនៅពេលដែលវាស្លូតវាស្លាយជាជាតិពុល។

ហើយអ្នកដែលបានហូបវាគឺមិនបានធ្វើឱ្យធំធេង និងមិនធ្វើឱ្យបាត់ការស្រែកឃ្លាននោះឡើយ។

وَجُودٌ يُؤَمِّدُ تَأَمِّمَهُ ۝۸ لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ ۝۹ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝۱۰ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ۝۱۱ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝۱۲ فِيهَا سُرُرٌ مَّرْمُوعَةٌ ۝۱۳ وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ۝۱۴ وَفَخَّارٌ مَّصْفُوفَةٌ ۝۱۵ وَزُرَّاقِيٌّ مُتَّبِئَةٌ ۝۱۶

ហើយទឹកមួយអង្គដែលសប្បាយរីករាយនៅថ្ងៃនោះគឺពោពេញទៅដោយភាពស្រស់ស្រាយនិងរីករាយ។

ដោយសារពួកគេពេញចិត្តចំពោះការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ខ្លួនកាលនៅលោកីយ។ ពីព្រោះគេទទួលបានផលបូណ្យដ៏ជាទីគាប់ចិត្ត។

នៅក្នុងឋានសួគ៌ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់។

ដែលនៅក្នុងឋានសួគ៌នោះពួកគេមិនលឺពាក្យសំដីឥតបានការពាក្យឥតប្រយោជន៍ឡើយជាពិសេសគឺសំដីហាវាម។

នៅក្នុងឋានសួគ៌មានប្រភពទឹកដែលហូរកាត់តាមវា។ ហើយពួកគេអាចប្រើប្រាស់តាមចិត្តចង់។

នៅទីនោះមានគ្រែខ្ពស់ៗ។

និងក្បែរដែលបានរៀបចំទុកដាក់ជាស្រេចសម្រាប់យកមកពិសារ។

និងខ្នើយកើយដែលរៀបដាក់ជាជួរ។

និងក្រោយព្រំដែលបានក្រាលសន្លឹះរួចជាស្រេចគ្រប់ទីកន្លែង។

បន្ទាប់ពីអល់ឡោះបានរៀបរាប់ពីភាពខុសគ្នារវាងអ្នកក្រៀមក្រាស់ស្រស់និងអ្នកសប្បាយរីករាយនៅថ្ងៃពេញពេញបានបង្ហាញអ្នកកាហ្វេតឱ្យមើលអ្វីដែលបញ្ជាក់ពីភាពខ្លាំងពូកែរបស់ម្ចាស់បង្កើតមនុស្សលោកនិងការបង្កើតដ៏ល្អប្រពៃរបស់ទ្រង់ដើម្បីជាការស្តុកស្តម្ភឱ្យពួកគេមានជំនឿនិងបានចូលក្នុងឋានសួគ៌ហើយក្លាយជាអ្នកសប្បាយរីករាយ។

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبْلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝۱۷ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝۱۸ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝۱۹ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝۲۰

តើពួកគេមិនសង្កេតមើលទៅសត្វអដ្ឋទេឬ តើអល់ឡោះបង្កើតវាយ៉ាងដូចម្តេច? ហើយនិងការជ្រួសជ្រាបរបស់សម្រាប់កូនចៅនិរតិ។

និងមើលទៅមេឃតើវាត្រូវបានគេលើកឱ្យខ្ពស់ឡើងរហូតក្លាយជាដំបូលដោយមិនធ្លាក់មកវិញយ៉ាងដូចម្តេច?

និងមើលទៅភ្នំទាំងឡាយតើវាត្រូវបានគេបោះភ្ជាប់និងដីយ៉ាងរឹងមាំដើម្បីទប់ទល់នឹងការព្រាយដីដូចម្តេច?

និងមើលទៅផែនដីតើវាត្រូវបានគេពន្លាតសន្លឹងនិងផ្តល់ភាពងាយស្រួលដល់មនុស្សក្នុងការរស់នៅយ៉ាងដូចម្តេច?

បន្ទាប់ពីទ្រង់បានបង្ហាញពួកគេឱ្យមើលនូវសមត្ថភាពរបស់ទ្រង់ក្នុងការបង្កើតរួចទ្រង់បានបង្ហាញអ្នកនាសាររបស់ទ្រង់វិញ។

فَذَكَرْنَا أَنَّكَ مَذَكَّرٌ ۝۲۱ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُضَيَّرٍ ۝۲۲ إِلَّا أَمْنٌ تَوَلَّى وَكَفَرَ ۝۲۳ فَيَعَذَّبُ اللَّهُ الْعَادَابَ الْأَكْبَرَ ۝۲۴ إِنَّ إِلَهَنَا يَا أَيُّهَا هُمْ ۝۲۵ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝۲۶

ដូច្នេះចូរអ្នក (មូហាំម៉ាត) ក្រើនរំលឹកនិងបំភ្លឺយពួកគេពីទារុណកម្មរបស់អល់ឡោះចុះ។ ការពិតអ្នក គ្រាន់តែជាអ្នកដែលក្រើនរំលឹកប៉ុណ្ណោះ។ គេមិនទាមទារអ្វីពីអ្នកក្រៅពីការរំលឹកឡើយ។

- 22 អ្នកគ្មានសិទ្ធិបង្ខំឱ្យពួកគេមានជំនឿឡើយ។
- 23 ក៏ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលដាក់ចេញនិងគ្មានជំនឿ។ហើយប្រឆាំងចំពោះអល់ឡោះនិងស្វែលរបស់ទ្រង់។
- 24 នៅថ្ងៃបរលោកអល់ឡោះនឹងដាក់ទារុណកម្មគេដ៏ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតគឺនៅក្នុងនរកបាហានណាជារៀងរហូត។
- 25 ពិតប្រាកដណាស់ការរើលត្រឡប់របស់ពួកគេបន្ទាប់ពីស្លាប់គឺមកកាន់យើង(អល់ឡោះ)តែម្នាក់គត់។
- 26 បន្ទាប់មកយើងជាអ្នកជំនុំជម្រះពួកគេហើយយើងនឹងតបស្នងឱ្យពួកគេតាមទង្វើរបស់ពួកគេ។

អាល់ហ្សាច៍

គោលបំណងនៃសូរ្យា:

ការបង្ហាញឱ្យឃើញពីភាពអស្ចារ្យនិងសមត្ថភាពរបស់ព្រះអល់ឡោះលើការគ្រប់គ្រងភពនិងស្ថានភាពមនុស្សហើយនិងលទ្ធផលចុងក្រោយនៃពួកអ្នកបំពាន។

តាហ្សៀរ

وَالْفَجْرِ ۝ وَبِالْأَعْيُنِ ۝ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ۝ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حَجْرِ ۝
 أَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝ إِمْرًا ذَاتَ الْعِمَادِ ۝ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلَهَا فِي الْعَالَمِ ۝
 وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۝ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۝ الَّذِينَ طَعَنُوا فِي الْعَالَمِ ۝
 فَأَكْفَرُوا فِيهَا الْفِسَادَ ۝ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۝ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝

- 1 អល់ឡោះសូរ្យថ្ងៃនិងពេលទៀបភ្លឺ។
- 2 ហើយទ្រង់សូរ្យថ្ងៃនិងយប់ទាំងដប់ (ដប់ថ្ងៃដំបូងនៃខែហ្សិលហិដ្ឋៈ)។
- 3 ហើយទ្រង់សូរ្យថ្ងៃនិងចំនួនគូនិងចំនួនសេស។
- 4 ហើយទ្រង់សូរ្យថ្ងៃនិងពេលយប់ពេលវាមកដល់ហើយក៏បានកន្លងផុតទៅ។ចំលើយនៃការសូរ្យថ្ងៃនេះគឺការតបស្នងទៅតាមទង្វើរបស់ពួកអ្នក។
- 5 តើការសូរ្យថ្ងៃនៅក្នុងរៀងទាំងនេះមិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់អ្នកដែលស្វែងយល់ទេឬ?
- 6 តើអ្នក(មូហាំម៉ាត)មិនបានឃើញទេមូហ្វាស្ររបស់អ្នកបានធ្វើដូចម្តេចចំពោះក្រុមអាដិជាក្រុមណាពីហ្វិទៅពេលដែលពួកគេបំផ្លិសេធនិងអ្នកនាំសាររបស់ពួកគេ។
- 7 និងកុលសម្ព័ន្ធអ្វីមដែលជាបុព្វបុរសរបស់ក្រុមអាដិដែលប្រសូលសំណង់ខ្ពស់ៗ។
- 8 ដែលអល់ឡោះមិនបានបង្កើតអ្វីដូចវាឡើយនៅលើផែនដីនេះ។
- 9 តើអ្នកមិនបានឃើញទេមូហ្វាស្ររបស់អ្នកបានធ្វើដូចម្តេចចំពោះក្រុមសាមូតជាក្រុមណាពីសឡោះ។ពួកគេបានដាប់ថ្មភ្នំធ្វើជាលំនៅដ្ឋាន។
- 10 តើអ្នកមិនបានឃើញទេមូហ្វាស្ររបស់អ្នកបានធ្វើដូចម្តេចចំពោះហ្វៀរអាទនដែលមានពលទាហានជាអ្នកធ្វើទារុណកម្មលើមនុស្សលោក?
- 11 ពួកគេទាំងអស់នោះជាពួកដែលបានបំពាននៅលើផែនដីនេះ។
- 12 ពួកគេបង្កការបំផ្លិចបំផ្លាញច្រើនក្នុងប្រទេសដោយអំពើអាក្រក់និងការប្រឆាំងចំពោះអល់ឡោះ។
- 13 អល់ឡោះបានទម្លាក់លើពួកគេនូវទារុណកម្ម ដ៏លឺចាប់ជាការព្រិស័យលើពួកគេ។
- 14 ពិតណាស់មូហ្វាស្ររបស់អ្នកទ្រង់យ៉ាងមើលគ្រប់ទង្វើរបស់មនុស្សដើម្បីតបស្នងឱ្យគេ។បើល្អទទួលបានឋានសួគ៌បើអាក្រក់ទទួលបានឋាននរក។

فَأَمَّا آلَ النَّسْنِ إِذْ مَا أَبْتَلَاهُمْ رَبُّهُ، فَأَكْرَمَهُهُ، وَنَعَّمَهُ، فَيَقُولُ رَبِّيَ أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ، فَيَقُولُ رَبِّيَ أَهْنَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا بَلْ لَا تَكْفُرُونَ الْبَتَّةَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحْضُونَ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاتِ أَكْلًا لَمًّا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾

15 វិធីមនុស្សលោកនៅពេលដែលម្ចាស់របស់គេបានសាកល្បងគេដោយបានលើកតម្កើងនិងប្រទានន្លឺកម្រិតដល់គេនោះ។ គេនឹងនិយាយថា៖ ម្ចាស់របស់ខ្ញុំជាអ្នកដែលបានលើកតម្កើងខ្ញុំ។

16 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទ្រង់សាកល្បងគេដោយបានក្រិតក្រាវតន្ត្រីលោកសក្ការៈរបស់ទ្រង់ចំពោះគេនោះ។ គេនឹងនិយាយថា៖ ម្ចាស់របស់ខ្ញុំធ្វើឱ្យខ្ញុំទទួលនូវភាពអាម៉ាស់។

17 មិនដូចអ្វីដែលពួកអ្នកគិតឡើយថាការប្រទានន្លឺកម្រិតជាសញ្ញាថាអស់ឡើយលើកតម្កើងហើយការក្រិតក្រាវតន្ត្រីលោកសក្ការៈជាសញ្ញាថាអស់ឡើយមិនពេញចិត្តឡើយ។ ដូច្នោះទៅវិញតាមពិតគឺដោយសារពួកអ្នកលើកតម្កើងក្មេងកំព្រានូវអ្វីដែលអស់ឡើយបានផ្តល់ឱ្យអ្នក។

18 ហើយពួកអ្នកមិនជឿព្រះគ្នាឱ្យបរិច្ចាគទ្រព្យដល់អ្នកទីទាល់ក្រ។

19 ហើយពួកអ្នកកេងប្រវ័ញ្ចទ្រព្យរបស់កូនកំព្រា ស្រ្តីភេទនិងពួកអ្នកទន់ខ្សោយយ៉ាងខ្លាំងក្លា។

20 ហើយពួកអ្នកថែមទាំងស្រឡាញ់ទ្រព្យសម្បត្តិហួសហេតុដោយមិនព្រមបរិច្ចាគលើមាតិកាអស់ឡើយ។

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾ وَجِئْنَا بِبُيُوتِكُمْ خَرَابًا ﴿٢٣﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنذَرُ لَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴿٢٤﴾ يَقُولُ يَا بَلِّغْ بِنِّي قَدِمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٥﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَدِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَلَا يُؤْتِي قُوفًا وَتَأْفَهُ أَحَدًا ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾

21 ពួកអ្នកមិនគួរណាធ្វើអ្វីចឹងនោះទេ។ ចូរនឹកគិតនៅពេលដែលផែនដីរញ្ជួយនិងរង្គោះរង្គើយ៉ាងខ្លាំង។

22 ហើយម្ចាស់របស់អ្នកទ្រង់យាងមកកាត់ក្តីសត្វលោករបស់ទ្រង់។ ពួកម៉ាឡាអ៊ីកាត់ក៏បានមកដល់ដោយតម្រៀបផ្កាជូរ។

23 ហើយនៅថ្ងៃនោះនរកដេហ៍នំណាំត្រូវបានគេនាំមក។ នៅថ្ងៃនោះដែរមនុស្សលោកនឹងភ្ញាក់រលឹក្តី។ តើគេមានការភ្ញាក់រលឹកយ៉ាងដូចម្តេចបើនោះជាថ្ងៃជំនុំជំរះមិនមែនជាថ្ងៃសាងតង្វើឡើយ?

24 គេនឹងនិយាយទាំងសោកស្តាយថា៖ ឱអនិច្ចាខនខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំគួរតែបានសាងអំពើល្អសម្រាប់ខ្លួនខ្ញុំនិងសម្រាប់ជីវិតនៅថ្ងៃបរលោកដែលជាជីវិតពីត្រីប្រាកដ។

25 ដូច្នោះនៅថ្ងៃនោះគ្មាននរណាម្នាក់អាចធ្វើទារុណកម្មដូចទារុណកម្មរបស់ទ្រង់ឡើយ។ ពីព្រោះទារុណកម្មអស់ឡើយគឺខ្លាំងក្លាបំផុត។

26 គ្មាននរណាម្នាក់អាចចងពួកកេរ្តិ៍ហៀរជាប់ដូចចំណងរបស់ទ្រង់ឡើយ។ បន្ទាប់ពីអស់ឡើយបានរៀបរាប់ពីលទ្ធផលរបស់អ្នកកេរ្តិ៍ហៀរទ្រង់ក៏បានរៀបរាប់ពីលទ្ធផលអ្នកមានជំនឿ។

27 ចំណែកអ្នកមានជំនឿត្រូវបានគេហៅបន្ទាប់ពីស្លាប់និងនៅថ្ងៃបរលោកថា៖ ឱព្រលឹងដែលនឹងនរទៅក្នុងជំនឿនិងទង្វើកុសល។

28 ចូរត្រលប់ទៅកម្ចាស់របស់អ្នកជាមួយនឹងផលបណ្តុះផលបណ្តាលដែលទ្រង់បានប្រទានដល់អ្នកនិងការយល់ព្រមពីទ្រង់នូវទង្វើល្អដែលពួកអ្នកបានប្រព្រឹត្ត។

- 29 ចូរអ្នកចូលក្នុងចំណោមខ្ញុំបម្រើរបស់យើងដែលមានកូសលធម៌។
- 30 ចូរចូលឋានសួគ៌របស់យើងជាមួយនឹងពួកគេ។ដែលយើងបានរៀបចំវាសម្រាប់ពួកអ្នក។

អាល់ហ្សាទុកាត់

គោលបំណងនៃសូរ្យា: ការរំលឹកពីស្ថានភាពមនុស្សរវាងភ្នំពេញបាក់និងទារុណកម្មរបស់ពួកអ្នកប្រឆាំងនឹងការឡើងជំនឿរំលោភម៉ាត់របស់អ្នកមានជំនឿនៅក្នុងថ្ងៃបរិលោក។

តាហ្សសៀរ:

لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْكَلْبِ ۝ وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْكَلْبِ ۝ وَاللَّهِ وَمَا أَلَدُ ۝ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۝
 أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۝ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَلَدًا ۝ أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ۝
 لَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۝ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۝ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۝

- 1 អល់ទ្វោះស្យូចនឹងប្រទេសហារម៉ាតីម៉ុក្កៈ។
 - 2 អល់ទ្វោះបានស្យូចនឹងប្រទេសដែលអ្នកកំពុងរស់នៅ។ជាការរំលឹកមើលអ្នកនិងលើកកម្ពស់អ្នក។ពិព្រោះតែមានរបស់អ្នកនៅក្នុងទឹកដីជាកិត្តិយសដ៏ឧត្តុង្គឧត្តម។
 - 3 ហើយអល់ទ្វោះបានស្យូចនឹងឪពុកមនុស្សរំលោភ(អាដា)និងកូនចៅវិបស័តាត់។
 - 4 ពិតណាស់យើងបានបង្កើតមនុស្សលោកបិតក្នុងឧបសគ្គជានិច្ចនៅក្នុងលោកីយ៍នេះរហូតដល់ស្លាប់។
 - 5 តើមនុស្សលោកគិតថាគ្មានអ្នកណាអាចមានអំណាចធ្វើអីលើគេមែនទេនៅពេលដែលគេប្រព្រឹត្តិអំពើអាក្រក់? គ្មាននរណាអាចបង្ក្រាបពួកគេមែនទេសូម្បីតែម្ចាស់ដែលបង្កើតពួកគេក៏មិនអាចធ្វើអ្វីបានដែរមែនទេ?
 - 6 ដោយគេនិយាយថាខ្ញុំបានចំណាយទ្រព្យសម្បត្តិយ៉ាងច្រើនសន្លឹកសន្លាប់។
 - 7 តើគេគិតថាអល់ទ្វោះមិនបានឃើញការចំណាយដើម្បីអត់ខ្លួនពួកគេទេឬ? ហើយទ្រង់មិនកាត់កិលេ្យទ្រព្យសម្បត្តិគេទេឬ? ថាតើទ្រព្យសម្បត្តិនេះបានមកពីណា? ហើយចំណាយទៅលើអ្វី?
 - 8 តើយើងមិនបានបង្កើតគេឱ្យមានភ្នែកមួយគូដើម្បីមើលឃើញទេឬ?
 - 9 ហើយអណាតមួយនិងបបូរមាត់មួយដើម្បីនិយាយទេឬ?
 - 10 តើមិនមែនទេឬយើងបានណែនាំគេឱ្យស្គាល់ផ្លូវល្អនិងអាក្រក់យ៉ាងច្បាស់លាស់?
- فَلَا أَقْسَمُ بِالْعُقْبَةِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعُقْبَةُ ۝ فَكَرْبَةُ ۝ أَوْ لَطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْجَةٍ ۝ يَتِيمًا
 ذَا مَقْرَبَةٍ ۝ أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۝ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آءَامَّوْا وَتَوَّصَّوْا بِالضَّبْرِ وَتَوَّصَّوْا بِالْمَرْحَةِ
 ۝ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُرَايِنُنَا لَهُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۝ عَلَيْهِمْ نَارُ الْمُؤَصَّدَةِ ۝
- 11 តើអ្នកមិនបានដើរនៅលើមាត់ដែលលំបាក(មាត់ទៅកាន់ភាពរោគជឿ)ឡើយ។
 - 12 តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នក(ម៉ូហាំម៉ាត់)ដឹងថាមាត់ដែលលំបាកជាអ្វីនោះ?
 - 13 គឺការដោះវែលដ៏ខ្លីបម្រើដាច់ថ្ងៃឱ្យមានសិទ្ធិសេរីភាពប្រុសប្រុសស្រី។
 - 14 ឬផ្តល់ចំណីអាហារនៅថ្ងៃដែលមានគ្រោះទុរិកិរ ហើយគ្មានចំណីអាហារ។
 - 15 ផ្តល់ចំណីអាហារដល់កូនកំព្រាដែលជាញាតិសន្តាន។
 - 16 ឬអ្នកក្រីក្រដែលគ្មានអ្វីសោះ។
 - 17 បន្ទាប់មកគេបានក្លាយជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដែលមានជំនឿចំពោះអល់ទ្វោះនិងបានផ្តើមផ្តាំឱ្យមានការអត់ធ្មត់ហើយនិងបានផ្តើមផ្តាំឱ្យមានក្តីមេត្តាករុណា។

- 18 ពួកគេនោះហើយគឺជាពួកអ្នកដែលទទួលបញ្ជីកំណត់ត្រាដោយដៃសាំ។
- 19 ហើយពួកដែលគ្មានជំនឿនឹងអាយ៉ាតៗរបស់យ៉េងដែលបានបញ្ចុះមកឱ្យអ្នកនាំសារពួកគេគឺជាពួកដែលទទួលបញ្ជីដោយរំជេរឆ្មឹង។
- 20 ក្មេងនរកគ្រប់ដណ្តប់លើពួកគេយ៉ាងជិត។

អាស្រ័យ

គោលបំណងនៃសូរ្យ៖ ផ្ដោតលើការបង្ហាញពីអាយ៉ាតៗរបស់អល់ឡោះនិងរៀនកម្រិតរបស់ទ្រង់ដែលសុសសាយគ្រប់ទូកន្លែងគ្រប់ជវិតនិងគ្រប់ស្ថានភាព។ ដើម្បីលាងជម្រះជវិតនិងបោះបង់ចោលអំពើអាក្រក់។

តាហ្ស៊ីស្យៈ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ① وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّكَتَا ② وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَئَا ③ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ④
 وَالسَّمَاءِ وَمَا بَدَنَهَا ⑤ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَنَهَا ⑥ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّيَهَا ⑦
 فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ⑧ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّيَهَا ⑨ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّيَهَا ⑩

- 1 អល់ឡោះស្រ្រថនិងព្រះអាទិត្យហើយនិងស្រ្រថនិងពេលដែលរស្មីដ៏ត្រចះត្រចង់របស់វា៖ ទ្រង់ពិតសុខាងកើត។
- 2 ហើយទ្រង់ស្រ្រថនិងព្រះចន្ទនៅពេលដែលវាបាន៖ ទ្រង់បន្ទាប់ពីព្រះអាទិត្យលិច ។
- 3 ហើយទ្រង់ស្រ្រថនិងពេលថ្ងៃនៅពេលដែលព្រះអាទិត្យបានបញ្ចេញពន្លឺពាសពេញផែនដី។
- 4 ហើយទ្រង់ស្រ្រថនិងពេលយប់នៅពេលដែលវាបានគ្របដណ្តប់ពាសពេញផែនដីដែលធ្វើឱ្យដ៏តស៊ូន្យ។
- 5 ហើយទ្រង់ស្រ្រថនិងមេឃនិងអ្នកដែលបានបង្កើតវា។
- 6 ហើយទ្រង់ស្រ្រថនិងផែនដីនិងអ្នកដែលបានណាតសន្លឹងវា។
- 7 ហើយទ្រង់ស្រ្រថនិងជវិតនិងអ្នកដែលបានធ្វើឱ្យគេមានលក្ខណៈសមរម្យ។
- 8 ហើយទ្រង់បានចង្អុលបង្ហាញដល់គេឱ្យស្គាល់នូវអំពើអាក្រក់ដែលត្រូវជឿសាវាងនិងអំពើល្អដែលត្រូវអនុវត្តន៍។
- 9 ពិតណាស់ជោគជ័យហើយសម្រាប់អ្នកដែលសម្អាតខ្លួនរបស់គេដោយសាងនូវអំពើល្អនិងជឿសាវាងពីប្រការអាក្រក់។
- 10 ហើយប្រាកដណាស់បរាជ័យហើយសម្រាប់អ្នកដែលជាន់ឈឺខ្លួនឯងដោយប្រព្រឹត្តអំពើបាបចំពោះអល់ឡោះ។

បន្ទាប់ពីអល់ឡោះបានលើកពីការបរាជ័យរបស់អ្នកដែលជាន់ឈឺខ្លួនឯងដោយប្រព្រឹត្តអំពើបាបនោះទ្រង់ក៏បានលើកយកក្រុមសាម៉ូទមកធ្វើជាឧទាហរណ៍។

كَذَبَتْ نَمُودُ بِطَعُونَهَا ⑪ إِذْ أَبَعَتْ أَشَقَّيَهَا ⑫ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ⑬
 فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَذَمَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِذُنُوبِهِمْ فَمَسَّوْنَهَا ⑭ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ⑮

- 11 ក្រុមសាម៉ូទីបានបដិសេធនឹងអ្នកនាំសាររបស់ពួកគេណាពីសូរ្យ៖ ដោយសារការបំពានហួសព្រំដែនរបស់ពួកគេដោយប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់មុខនិងអំពើបាប។
- 12 នៅពេលដែលជនកំណាចបំផ្លិចក្នុងចំណោមពួកគេបានចេញមកសម្លាប់សត្វអូដូញី។
- 13 ណាពិតសូរ្យ៖ បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ ចូរដោះលែងសត្វអូដូរបស់អល់ឡោះនិងហើយក៏រាងដល់ការផឹករបស់វាឱ្យសោះ។
- 14 តែពួកគេបានបដិសេធនឹងអ្នកនាំសាររបស់ពួកគេនិងបានសម្លាប់វា។ អល់ឡោះ៖

ក៏បានបំផ្លាញពួកគេ និងដាក់ទារុណកម្មលើពួកគេ។ ពេលនោះម្ចាស់របស់ពួកគេបានបំផ្លាញពួកគេដោយសម្រែកយ៉ាងខ្លាំងបានឆក់យកជីវិតពួកគេដោយសារតែបាបកម្មរបស់ពួកគេ។ ហើយទ្រង់បានធ្វើឱ្យពួកគេវិនាសអន្តរាយទាំងអស់គ្នា។

❶ អស់ឡោះបានធ្វើចំពោះពួកគេបែបនោះគឺទ្រង់មិនខ្លាចពីលទ្ធផលចុងក្រោយរបស់ពួកគេនោះទេ។

អាល់ទៀល

គោលបំណងនៃសូរ្យា: បញ្ជាក់ពីភាពខុសគ្នារវាងអាហ្គាត្រៗនិងជីវិតនិងទង្វើ។ ដើម្បីបង្ហាញពីភាពខុសគ្នារវាងអ្នកមានជំនឿនិងអ្នកគ្មានជំនឿ។

តាហ្សៀរ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ﴿١﴾ وَاللَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٣﴾ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ﴿٤﴾
فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴿٦﴾ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ﴿٨﴾
وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ﴿٩﴾ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى ﴿١٠﴾ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ﴿١١﴾

❶ អស់ឡោះស្បថនិងពេលយប់នៅពេលដែលមេឃនិងដីគ្របដណ្តប់ដោយភាពងងឹត។

❷ ហើយទ្រង់ស្បថនិងពេលថ្ងៃពេលដែលវាបានបញ្ចេញពន្លឺដ៏ត្រចះត្រចង់។

❸ ហើយទ្រង់ស្បថនិងអ្វីដែលទ្រង់បានបង្កើតឱ្យមានពីរក្រទុះប្រុសនិងស្រី។

❹ ពិតណាស់ទង្វើរបស់ពួកអ្នកខុសៗគ្នា។ អ្នកខ្លះធ្វើទង្វើល្អដែលជាមូលហេតុចូលឋានសួគ៌។ អ្នកខ្លះទៀតធ្វើទង្វើអាក្រក់ដែលជាមូលហេតុចូលឋាននរក។

❺ ដ៏អ្នកដែលបានបរិច្ចាគទ្រព្យរបស់គេក្នុងផ្លូវល្អ និងកោតខ្លាចអស់ឡោះដោយជៀសវាងពីប្រការដែលទ្រង់បានហាមឃាត់។

❻ មានជំនឿជឿជាក់ចំពោះការសន្យារបស់អស់ឡោះដែលនឹងតបស្នងប្រការល្អវិញនោះ។

❼ យើងនឹងសម្រួលឱ្យគេនូវការប្រព្រឹត្តិទង្វើល្អហើយនិងបរិច្ចាគក្នុងផ្លូវអស់ឡោះ។

❽ រីឯអ្នកណាហើយដែលកំណាញ់មិនព្រមព្រៀយមបរិច្ចាគទ្រព្យនឹងមិនត្រូវការជនួយពីអស់ឡោះ។

❾ ហើយបដិសេធចំពោះការសន្យារបស់អស់ឡោះដែលនឹងតបស្នងប្រការល្អវិញនោះ។

❿ យើងនឹងសម្រួលឱ្យគេនូវការប្រព្រឹត្តិទង្វើអាក្រក់និងផ្តល់ភាពលំបាកក្នុងការប្រព្រឹត្តិអំពើល្អ។

⓫ ទ្រព្យសម្បត្តិដែលគេរិះកំណាញ់មិនផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់គេឡើយ។ នៅពេលគេវិនាសនឹងធ្លាក់ចូលទៅក្នុងឋាននរក។

إِن عَلَيْنَا الْهُدَى ﴿١٢﴾ وَإِن لَّمْ لَكُمُ الْخِزْيَةُ وَالْأُولَى ﴿١٣﴾ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَأْكُلُ ﴿١٤﴾
لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿١٥﴾ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿١٦﴾ وَسَيَجْزِيهَا الْآتِقَى ﴿١٧﴾ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ﴿١٨﴾
وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ﴿١٩﴾ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ﴿٢٠﴾ لَسَوْفَ يَرْضَى ﴿٢١﴾

⓬ យើងមានតួសម្រាប់ចង្អុលបង្ហាញផ្លូវល្អត្រឹមត្រូវ និងផ្លូវវង្វេង។

⓭ ពិតណាស់សូមទ្រង់ប្រយ័ត្នអ្វីដែលនៅក្នុងច្រើនលោកនិងអ្វីដែលនៅក្នុងលោកីយ៍។ យើងបានចងក្រងវាឱ្យមន្ត្រីដែលយើងចង់។

⓮ យើងបានដាស់តឿនពួកអ្នកឱ្យប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះភ្លើងនរកដែលកំពុងឆាបឆេះ

យ៉ាងសន្តោសនៅប្រសិនបើពួកអ្នកជាអ្នកប្រឆាំងនឹងអល់ឡោះ។

16 គ្មាននរណាស្គាល់រសជាតិកម្រៃរបស់ក្មេងនរកទេលើកលែងតែពួកកើហ្វៀរ។

17 អ្នកដែលបដិសេធមិនព្រមជឿចំពោះការពិតដែលស្នេហាបាននាំមក។ ហើយងាកចេញពីការគោរពប្រតិបត្តិតាមបញ្ជារបស់អល់ឡោះ។

18 ហើយគេនឹងបញ្ជៀសអ្នកដែលកើតខ្លាចអល់ឡោះយ៉ាងខ្លាំងក្លាអំពីវានរកគឺអាព្វាពិកើរ។

19 អ្នកដែលបរិច្ចាគទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេក្នុងផ្លូវល្អដើម្បីសម្ងាត់ខ្លួនរបស់គេពីបាបកម្ម។

20 គេមិនមែនបរិច្ចាគដើម្បីសងគុណនរណាម្នាក់ ដែលធ្វើល្អចំពោះគេនោះទេ។

21 លើកលែងតែដើម្បីស្វែងរកការយល់ព្រមពីម្ចាស់របស់គេដ៏មហាឧត្តមប៉ុណ្ណោះ។

22 ហើយគេពិតជានឹងពេញចិត្តនូវអ្វីដែលអល់ឡោះ តបស្នងដល់គេ។

អាត់ទូហា

គោលបំណងនៃសូរ្យា: រៀបរាប់ពីការបើកក្បាលរបស់អល់ឡោះចំពោះអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់និងផ្តល់ដល់គាត់នូវរន្ធកម្រិតវាហ៊ីដែលម្ចាស់ជានិងគាត់ជាវិច្ឆ័យជាដាច់ខាតសម្រាប់គាត់និងជាការរលងសម្រាប់អ្នកមានជំនឿឱ្យចេះថ្លែងអំណរគុណ។

តាហ្សសៀរ

وَالضُّحَى ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ۝ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ۝

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ۝ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى ۝

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ۝ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ۝ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ۝

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝

- 1 អល់ឡោះសួរថិនឹងពេលដំបូងនៃថ្ងៃ។
- 2 ហើយទ្រង់សួរថិនឹងពេលយប់នៅពេលដែលវាងងឹតហើយមនុស្សសម្រាកពីកិច្ចការ។
- 3 ម្ចាស់របស់អ្នក (ឱម្បហាំម៉ាត់) មិនបានខឹងអ្នកដូចដែលពួកមូស្តរីគីននិយាយឡើយខណៈពេលដែលបាត់វាហ៊ីមួយរយៈ។
- 4 ជាការពិតណាស់ថ្ងៃបរលោកប្រសើរសម្រាប់អ្នកជាងលោកិយនេះទៅទៀត។ ដោយមានក្នុងវាគឺលាភសក្ការៈដែលគ្មានថ្ងៃដាច់ឡើយ។
- 5 ហើយគេពិតជានឹងប្រទាននៀកម៉ាត់ឱ្យអ្នកនិងប្រជាជាតិរបស់អ្នក។ ហើយពួកអ្នកប្រាកដជានឹងពេញចិត្តជាមិនខាន។
- 6 ពិតណាស់ទ្រង់បានឃើញអ្នកជាក្មេងកំព្រាបន្ទាប់ពីឪពុកអ្នកស្លាប់និងហើយទ្រង់បានធ្វើឱ្យអ្នកមានទីជម្រកសម្រាប់ជ្រកកោនដោយបានរស់នៅជាមួយជំនួយរបស់អ្នកអាប្ត់ខ្លួនម្ចាស់បនិងឪពុកម្តាយអ្នកអាព្វតលប។
- 7 ហើយអ្នកមិនទាន់យល់ដឹងអំពីគួរអាននិងគោលជំនឿបន្ទាប់មកទ្រង់ក៏ចង្អុលបង្ហាញឱ្យអ្នកបានដឹង។
- 8 ទ្រង់បានឃើញអ្នកមានជីវភាពក្រីក្របន្ទាប់មកទ្រង់ធ្វើឱ្យអ្នកមានជីវភាពធូរធារ។
- 9 ចូរកុំធ្វើបាបនិងកុំរកៀបសង្កត់កូនកំព្រាដោយសារគេទន់ខ្សោយ។
- 10 ហើយចូរអ្នកកុំគំហក់ចំពោះអ្នកសុំទានឱ្យសោះ។
- 11 ចូរថ្លែងអំណរគុណចំពោះនៀកម៉ាត់ដែលអល់ឡោះបានប្រទានឱ្យនិងចូរអ្នករៀបរាប់អំពីវា។

អាស្ថស្នើរហ៍

គោលបំណងនៃសូត្រ៖

ការរៀបរាប់ពីការថែរក្សាយ៉ាងពេញលេញរបស់អស់ឡេះចំពោះអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ដោយបញ្ចៀសពីគាត់នូវទុក្ខព្រួយឧបសគ្គនិងក្តីលំបាកផ្សេងៗ។

តាហ្សសៀវ

- أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ❶ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ❷ الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ❸ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ❹ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ❺ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ❻ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَب ❼ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْجَب ❽
- ❶ ពិតណាស់យើងបានបើកចិត្តរបស់អ្នកឱ្យពេញចិត្តនិងការទទួលយកវាហ្ន៎។
 - ❷ ហើយយើងបានដាក់ចុះនូវបំនុកជនៗរបស់អ្នក។
 - ❸ ដែលបានផុតយ៉ាងឆ្លើស្ទើរតែបំបាក់ខ្នងរបស់អ្នក។
 - ❹ ហើយយើងបានលើកកិត្តិយសរបស់អ្នកឱ្យខ្ពង់ខ្ពស់រហូតដល់មានការរំលឹកក្នុងពេលអាហ្សានិងពេលកោះមាត់និងផ្សេងពីនេះទៀត។
 - ❺ ពិតប្រាកដណាស់ជាមួយនឹងសេចក្តីលំបាកវេទនានឹងមានភាពងាយស្រួល។
 - ❻ ហើយពិតប្រាកដណាស់ជាមួយនឹងសេចក្តីលំបាកវេទនានឹងមានភាពងាយស្រួល។ ប្រសិនបើអ្នកមានជំនឿបែបនេះគឺគ្មានបញ្ហាទេសម្រាប់ការធ្វើបាបពីក្រុមរបស់អ្នកហើយក៏គ្មានអ្នករារាំងក្នុងការអំពាវនាវទៅរកអស់ឡេះដែរ។
 - ❼ នៅពេលដែលអ្នកបានបំពេញភារកិច្ចរួចរាល់ហើយចូរអ្នកខិតខំគោរពសក្ការៈចំពោះម្ចាស់របស់អ្នក។
 - ❽ ហើយចូរអ្នកបឹងប្រាថ្នានិងសង្ឃឹមទៅចំពោះម្ចាស់របស់អ្នកតែមួយគត់។

អាត់ទីន

គោលបំណងនៃសូត្រ៖

ការរៀបរាប់ពីតម្លៃរបស់មនុស្សនិងភាពថ្លៃថ្នូររបស់គេដោយសាសនារបស់គេនិងសេចក្តីថោកទាបដោយសារបោះបង់ចោលវាព្រមទាំងការស្ស្រីនិងបណ្តាទឹកនៃឯបញ្ចុះវាហ្ន៎។

តាហ្សសៀវ

- وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ ❶ وَالَّذِينَ ❷ وَالَّذِينَ ❸ وَالَّذِينَ ❹ وَالَّذِينَ ❺ وَالَّذِينَ ❻ وَالَّذِينَ ❼ وَالَّذِينَ ❽ وَالَّذِينَ ❾ وَالَّذِينَ ❿ وَالَّذِينَ ⓫ وَالَّذِينَ ⓬ وَالَّذِينَ ⓭ وَالَّذِينَ ⓮ وَالَّذِينَ ⓯ وَالَّذِينَ ⓰ وَالَّذِينَ ⓱ وَالَّذِينَ ⓲ وَالَّذِينَ ⓳ وَالَّذِينَ ⓴ وَالَّذِينَ ⓵ وَالَّذِينَ ⓶ وَالَّذِينَ ⓷ وَالَّذِينَ ⓸ وَالَّذِينَ ⓹ وَالَّذِينَ ⓺ وَالَّذِينَ ⓻ وَالَّذِينَ ⓼ وَالَّذِينَ ⓽ وَالَّذِينَ ⓾ وَالَّذِينَ ⓿ وَالَّذِينَ ❶❶ وَالَّذِينَ ❶❷ وَالَّذِينَ ❶❸ وَالَّذِينَ ❶❹ وَالَّذِينَ ❶❺ وَالَّذِينَ ❶❻ وَالَّذِينَ ❶❼ وَالَّذِينَ ❶❽ وَالَّذِينَ ❶❾ وَالَّذِينَ ❶❿ وَالَّذِينَ ❶⓫ وَالَّذِينَ ❶⓬ وَالَّذِينَ ❶⓭ وَالَّذِينَ ❶⓮ وَالَّذِينَ ❶⓯ وَالَّذِينَ ❶⓰ وَالَّذِينَ ❶⓱ وَالَّذِينَ ❶⓲ وَالَّذِينَ ❶⓳ وَالَّذِينَ ❶⓴ وَالَّذِينَ ❶⓵ وَالَّذِينَ ❶⓶ وَالَّذِينَ ❶⓷ وَالَّذِينَ ❶⓸ وَالَّذِينَ ❶⓹ وَالَّذِينَ ❶⓺ وَالَّذِينَ ❶⓻ وَالَّذِينَ ❶⓼ وَالَّذِينَ ❶⓽ وَالَّذِينَ ❶⓾ وَالَّذِينَ ❶⓿
- ❶ អស់ឡេះបានស្ស្រីនិងផ្នែកនៃកន្លែងដាំដុះវាហើយទ្រង់ស្ស្រីនិងផ្នែកអស់និងកន្លែងដាំដុះវាដែលស្ថិតនៅទីកន្លែងដាំដុះស្នើរដែលជាកន្លែងដែលគេបានតែងតាំងណាពីអ៊ីសា។
 - ❷ ហើយទ្រង់ស្ស្រីនិងភ្នំទួរស៊ីណាកជាកន្លែងដែលអស់ឡេះបាននិយាយទៅកាន់មូសា។
 - ❸ ហើយទ្រង់ស្ស្រីនិងទឹកដីមីក្លុះជាកន្លែងផ្តល់សន្តិភាពសម្រាប់អ្នកដែលចូលក្នុងវាហើយជាកន្លែងដែលគេតែងតាំងណាពីមូហាម៉ាត់។
 - ❹ ជាការពិតណាស់យើងបានបង្កើតមនុស្សលោកស្ថិតក្នុងទ្រង់ទ្រាយមួយសមសួននិងល្អប្រសើរបំផុត។
 - ❺ ប៉ុន្តែបមកយើងឱ្យគេត្រលប់ទៅកាន់ភ្នំពាល់ជ្រកទ្រុឌទ្រោមនៅលើលោកិយដោយខ្លួនប្រាណរបស់ពួកគេមិនអាចជួយអ្វីបានឡើយហើយបន្ទាប់មកយើងបាន

- បញ្ជូនពួកគេត្រឡប់ទៅកាន់កន្លែង ដែលទាបជាងគេបំផុតគឺបាតនូវក។
- ៤ លើកលែងតែពួកអ្នកមានជំនឿចំពោះអល់ឡោះនិងប្រតិបត្តិអំពើល្អហើយពួកគេនូវតែទទួលបានផលបូណ៌ជានិច្ចបើទោះជាពួកគេមិនជឿវាយវាគឺឃុំនូវស្តី។
- ៥ តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នក(មនុស្សលោក)បដិសេធនឹងថ្ងៃជំនុំជម្រះបន្ទាប់ពីមានភស្តុតាងជាច្រើនបញ្ជាក់នោះ?
- ៦ តើមិនមែនទេឬដែលអល់ឡោះចាត់ទុកថែបលោកជាថ្ងៃកាត់ក៏ហើយទ្រង់ជាអ្នកកាត់សេចក្តីដ៏ស្រក្រីតបំផុតនិងយុត្តិធម៌បំផុតជាងអ្នកកាត់សេចក្តីទាំងឡាយ?តើទៅរូបដែលអល់ឡោះទុកចោលខ្ញុំរបស់ទ្រង់ដោយមិនកាត់ក៏វាដំពួកគេដោយអ្នកសាងលូនិងទទួលផលល្អហើយអ្នកសាងអាក្រក់និងទទួលផលអាក្រក់នោះ?

អាឈាទុក

គោលបំណងនៃសូរ្យ៖ បញ្ជាក់ពីភាពពេញលេញនៃមនុស្សដោយចំណេះដឹងនិងការផ្តល់វាហ៊ីដែលវាជាទំនាក់ទំនងរវាងខ្ញុំបំរើនិងម្ចាស់របស់គ្រួសារនិងការអោសទោនទៅចំពោះទ្រង់ហើយភាពខ្វះខាតរបស់គេដោយប្រព្រឹត្តផ្ទុយពីនោះ។

តាហ្សសៀរ

① أَقْرَأَ بِأَسْمِعِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ② خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ③ أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ④
 الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ⑤ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

- ១ ចូរអ្នក(មូហាំម៉ាត់)សូត្រនូវអ្វីដែលអល់ឡោះបានផ្តល់វាហ៊ីដល់អ្នកដោយផ្តើមពីនាមម្ចាស់របស់អ្នកដែលបានបំផ្លែតនូវអ្វីៗទាំងអស់ចុះ។
- ២ គេបង្កើតមនុស្សផ្តើមពីទឹកកាមបន្ទាប់មកវាក្លាយជាដុំឈាមក្នុងមួយដុំ។
- ៣ ចូរអ្នក(មូហាំម៉ាត់)សូត្រចុះនូវអ្វីដែលអល់ឡោះបានផ្តល់វាហ៊ីដល់អ្នកហើយម្ចាស់របស់អ្នកមហាសប្បុរស។
- ៤ ដែលទ្រង់បានបង្រៀនឱ្យមនុស្សចុះដោយសរសេរដោយប្រើប៊ិក។
- ៥ ទ្រង់បង្រៀនមនុស្សឱ្យចេះដឹងនូវអ្វីដែលគេមិនបានដឹង។

⑥ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ ⑦ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْحُجُومَ ⑧ أَرَأَيْتَ إِذْ يَدْعُ
 يَتَّخِذُ عِبْدًا إِذَا ضَلَّىٰ ⑨ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ⑩ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ⑪ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ
 وَتَوَلَّىٰ ⑫ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ⑬ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعْنَا بِالنَّاصِيَةِ ⑭ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ⑮
 فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ⑯ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ⑰ كَلَّا لَا تَطَّعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ⑱

- ៦ ការពិតមនុស្សលោកគឺពិតជាបំពានដូចជាអាពូជើហ៊ីលដែលបានបំពានលើច្បាប់របស់អល់ឡោះ។
- ៧ ដោយសារគេយល់ឃើញថាខ្លួនគេមានគ្រប់គ្រាន់ហើយនូវអ្វីដែលពួកគេមានអំពីទ្រព្យសម្បត្តិនិងអំណាច។
- ៨ ពិតប្រាកដណាស់ម្ចាស់របស់អ្នកតែមួយគត់ដែលជាកន្លែងវិលត្រឡប់នៅថ្ងៃបរិលោកហើយគេនឹងតបស្នងវាដល់អ្វីសាកសមសម្រាប់ពួកគេ។
- ៩ តើអ្នកឃើញទេនូវការហាមឃាត់របស់អាពូជើហ៊ីល?
- ១០ ខ្ញុំបំរើអល់ឡោះ(មូហាំម៉ាត់)នៅពេលដែលគេសុំទុកនៅដាក់ហ្នោះទេឬ?
- ១១ តើអ្នកយល់ឃើញយ៉ាងដូចម្តេចប្រសិនបើអ្នកដែលត្រូវបានគេហាមឃាត់ស្ថិតនៅលើមាត់ដីត្រឹមត្រូវនិងការចង្អុលបង្ហាញពីម្ចាស់របស់គេ។
- ១២ ឬគេប្រើមនុស្សឱ្យកោតខ្លាចអល់ឡោះដោយអនុវត្តន៍តាមបទបញ្ជាទ្រង់នឹង

ជៀសវាងប្រការដែលទ្រង់ហាមឃាត់។

13 តើអ្នកយល់ឃើញយ៉ាងដូចម្តេចដែរ ប្រសិនបើគេបានបដិសេធនឹងអ្វីដែលអ្នកនាំសារបាននាំមកនឹងបែរចេញពីវា តើគេមិនខ្លាចអស់ទេ ឬទេ ?

14 តើគេមិនដឹងទេ ថាអស់ទេ ពិតជាឃើញទង្វើរបស់គេនោះ ? គ្មានអ្វីអាចលាក់បាំងនឹងទ្រង់បានឡើយ ។

15 វាមិនដូចអ្វីដែលអ្នកគិតទេ ។ ផ្ទុយទៅវិញ ! ប្រសិនបើគេមិនឈប់បំពានលើខ្ញុំបំរើយើងទេ នោះយើងនឹងដាច់បញ្ចប់របស់គេ រហូតទៅក្នុងនរកជាមិនខាន ។

16 ម្ចាស់ក្បាលដែលនិយាយភូតកុហកនិងប្រព្រឹត្តអំពើបាប។

17 ដូច្នោះចូរទុកឱ្យអ្នកដែលគេចាប់ក្បាលរបស់គេ ទម្លាក់ចូលក្នុងនរកស្រែកហៅក្រូមរបស់គេមកជួយ ។

18 យើងនឹងហៅពួកមាឡាអ៊ុកអ៊ុកកាត់ដែលសាហាវហោហៅពួកគេមិនប្រឆាំងនឹងបញ្ហាអស់ទេ ឡើយហើយធ្វើតាមអ្វីដែលទ្រង់បញ្ជា ។ ពួកគេនឹងចាប់វាទម្លាក់ទៅក្នុងភ្នំភ្លើងនរក។

19 វាមិនដូចអ្វីដែលអ្នកគិតទេ ផ្ទុយទៅវិញ ចូរអ្នកកុំធ្វើតាមគេឱ្យសោះ ហើយចូរអ្នកស្និដ្ឋាននិងបញ្ជាក់ខ្លួនទៅចំពោះទ្រង់ដោយការប្រតិបត្តិនិងការគោរពសក្តារៈចំពោះទ្រង់។

អាល់កដរ

គោលបំណងនៃសូរ្យា:

បញ្ជាក់ពីភាពអស្ចារ្យនិងគុណតម្លៃនៃយប់ឡែឡាទុលកដរព្រមទាំងអ្វីដែលបញ្ចុះក្នុងវា។

តាហ្សសៀរ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۚ وَالْقَدْرَ حَيْثُ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۚ نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ۚ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۝

1 ពិតណាស់យើងបាបព្រះគម្ពីរគុណអានមួយទាំងមូលមកកាន់មេឃលោកីយ៍ដូចដែរ យើងបានបញ្ចុះវាមកឱ្យលោកីយ៍មហាម៉ាត់នៅក្នុងយប់ឡែឡាទុលកដរក្នុងខែម៉ាឌន។

2 ហើយតើអ្នក (មូហាម៉ាត់) ដឹងទេថាតើយប់យប់ឡែឡាទុលកដរវិញអស្ចារ្យបំណុលនោះ ?

3 នេះជាយប់ដ៏ល្អអស្ចារ្យហើយអំពើល្អនៅក្នុងយប់នោះគឺមួយយប់ល្អជាងមួយពាន់ខែសម្រាប់អ្នកដែលបញ្ជាវាដោយមានជំនឿនិងសង្ឃឹទទុលបានផលបុណ្យ។

4 មាឡាអ៊ុកអ៊ុកកាត់ជាប្រើនិងដ៏ព្រៃលចុះមកក្នុងយប់នោះដោយមានការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់របស់ពួកគេ ដើម្បីអនុវត្តវាលបទបញ្ជារបស់អស់ទេ ៖ នៅក្នុងឆ្នាំនោះអំពីវិស្វកម្មប្រកាសប្រកាសបញ្ជាបញ្ជាក់ណែនាំអ្វីផ្សេងទៀតនូវអ្វីដែលអស់ទេ បានកំណត់។

5 ហើយនៅក្នុងយប់នោះពោរពេញដោយសេចក្តីសុខសន្តិភាពរហូតដល់ពេលអាណរៈ។

អាល់ហ្វាយ័ណៈ

គោលបំណងនៃសូរ្យា: ការរៀបរាប់ពីឋានៈនៃសាររបស់ណាពីនិងភាពច្បាស់លាស់របស់វានិងអ្វីដែលបញ្ចុះក្នុងវា។

តាហ្សសៀរ

لَوْ يَكُنُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ رِسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ۚ فِيهَا كُتُبٌ قِيمَةٌ ۚ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ

الْبَيْتَةَ ۝ وَمَا أَمْرًا إِلَّا لِعِبَادِ اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا

الزَّكَاةَ وَذَكَرَ دِينَ الْقَيْمَةِ ۝

ពួកដែលគ្មានជំនឿនៃពួកជួហ្សូនិងពួកគ្រីស្ទាននិងពួកមូស្លីក៏និមនបោះបង់ភាពគ្មានជំនឿនិងប្រកាស្ត្រីកជាដាច់ខាត។ វេហ្វតទាល់តែភស្តុតាងយ៉ាងច្បាស់លាស់បានមកដល់។

កសួតាងយ៉ាងច្បាស់លាស់នោះគឺអ្នកនាំសារម្នាក់ដែលបានតែងតាំងមកពីអស់ឡោះនិងសូត្រគម្ពីរស្ថិតស្ថម្ភត្រូវបំពេញវាឡើយលើកលែងតែអ្នកជ្រះស្នាត។

នៅក្នុងគម្ពីរនោះគឺមានដំណឹងពិតនិងច្បាប់ដ៏យុត្តិធម៌ដែលនាំមនុស្សទៅរកមាគ៌ាដ៏ត្រឹមត្រូវនិងការចង្អុលបង្ហាញ។

ពិតណាស់ការខ្វែងគំនិតរបស់ពួកហើយពួកជួហ្សូដែលគេផ្តល់ត្រឹមត្រូវទៅវោះនិងពួកគ្រីស្ទានដែលផ្តល់គឺតាមអ៊ិនដិលមិនមែនមកពីរឿងមន្ទិលស្នូងរុយទេតែប្រកាយពីអស់ឡោះបានតែងតាំងណាពីមូហ្សាម៉ាត់ហើយអ្នកខ្លះមានជំនឿហើយខ្លះទៀតបដិសេធមិនព្រមជឿដោយពួកគេដឹងច្បាស់ថាវាជាការពិត។

ស្វែងចេញនូវបទល្មើសនិងភាពរឹងចម្រើនរបស់ពួកជួហ្សូនិងពួកគ្រីស្ទានដោយពួកគេមិនត្រូវបានគេបញ្ជាឱ្យធ្វើអ្វីទេនៅក្នុងគម្ពីរអាស្រ័យក្រៅពីអ្វីដែលត្រូវបានគេបញ្ជាទៅក្នុងគម្ពីរបស់ពួកគេអំពីការគោរពសក្ការៈចំពោះអស់ឡោះដោយបិតុស្លោះស និងជៀសវាងពីប្រកាស្ត្រីកនិងប្រតិបត្តិសទ្ធាតព្រមទាំងប្រើប្រាស់ហ្សាតតនោះឡើយ។ ហើយនោះគឺជាស្ថាសនាដ៏ត្រឹមត្រូវដែលគ្មានរៀបរយឡើយ។

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ

الْبَرِيَّةِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝

جَزَأَوْهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ

عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ حَشِيَ رَبَّهُ ۝

ពិតប្រាកដណាស់ពួកដែលគ្មានជំនឿនៃពួកជួហ្សូនិងពួកគ្រីស្ទាននិងពួកមូស្លីក៏និងចូលឋាននរកដ៏ហ្មន់ណា់នៅក្នុងប្រៃបលោកដោយស្ថិតនៅក្នុងនោះជាអមតៈ។ ពួកទាំងនោះគឺជាពួកដែលអាចក្រីកបំផុតនៃសត្វលោក។ ដោយសារពួកគេប្រឆាំងនិងអស់ឡោះនិងបដិសេធនិងណ្ហាពីរបស់ទ្រង់។

ហើយបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿនិងបានសាង អំពីល្អត្រឹមត្រូវ។ អ្នកទាំងនោះគឺជាអ្នកដែលល្អបំផុតនៃសត្វលោក។

ការតបស្នងរបស់ពួកគេពីម្ចាស់របស់ពួកគេគឺឋានសួគ៌ដែលមានទន្លេជាច្រើនហូរពីក្រោមវាមាននិងដើមឈើរបស់ពួកគេហើយពួកគេស្ថិតនៅទីនោះជាអមតៈ។ ដោយសារពួកគេមានជំនឿនិងអនុវត្តតាមទ្រង់។ អស់ឡោះបានយល់ព្រមជាមួយពួកគេ។ ហើយពួកគេក៏បានយល់ព្រមជាមួយទ្រង់វិញដែរ។ ការតបស្នងនេះគឺសម្រាប់អ្នកដែលកោតខ្លាចម្ចាស់របស់គេ។

អាល់ហ្សាល់ហ្សាឡា:

គោលបំណងនៃសូរា: ភ្ញាក់ភ្ញាយញញឹមប្លែកដ៏ល្អនៃពួកធ្វើសប្រហែសនៅលើដីដែលដឹងច្បាស់ពីការកាត់ក្តីនិងការជំនុំជម្រះយ៉ាងតឹងរឹងបំផុត។

តាហ្សសៀរ:

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۖ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۖ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۚ
 ① ۖ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۚ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۚ ۖ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ۚ
 ② ۖ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۚ ۖ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۚ

- ❶ នៅពេលដែលផែនដីរញួយយ៉ាងខ្លាំងដែលជាការកើតឡើងក្នុងថ្ងៃបរលោក។
- ❷ ផែនដីបានខ្ចាក់ចេញពីក្នុងផែររបស់វាស្រដៀងនឹងអស់នឹងអ្វីៗផ្សេងទៀត។
- ❸ មនុស្សបាននិយាយដោយសេចក្តីងឿងឆ្ងល់ថា៖ ហេតុអ្វីបានជាផែនដីរញួយខ្លាំងបែបនេះ?
- ❹ នៅក្នុងថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យនោះផែនដីបានប្រាប់ពីអ្វីដែលបានប្រព្រឹត្តនៅលើវាអំពីប្រការល្អនិងអាក្រក់។
- ❺ ពីព្រោះអល់ឡោះបានប្រាប់ឱ្យវាដឹងនិងបញ្ជាឱ្យវាធ្វើដូច្នោះ។
- ❻ នៅក្នុងថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យនោះផែនដីរញួយហើយបញ្ចេញមនុស្សរលាកចេញពីផ្ទះរបស់ពួកគេដើរសំដៅទៅកាន់កន្លែងកាត់សេចក្តីជាក្រុមៗដើម្បីទៅមើលនូវទង្វើទាំងឡាយរបស់ពួកគេដែលបានសាងនៅលើលោកយី។
- ❼ អ្នកដែលធ្វើអំពើល្អសម្បីមានទម្ងន់ប៉ុនលំអង់ធ្វលីក៏គេនឹងឃើញវាដែរ។
- ❽ ចំណែកដ៏អ្នកដែលធ្វើអំពើអាក្រក់សម្បីមានទម្ងន់ប៉ុនលំអង់ធ្វលីក៏គេនឹងមើលឃើញវាដែរ។

អាល់អាទីយ៉ាត

គោលបំណងនៃសូរ្យា: បញ្ជាក់ពីលក្ខណសម្បត្តិរបស់មនុស្សដែលយកចិត្តទុកដាក់ខ្លាំងលើលោកិយនេះហើយរំលឹកគេពីលទ្ធផលប៉ុងក្រោយរបស់គេនិងធ្វើឱ្យគេរស់ឡើងវិញដើម្បីបញ្ជាក់ពីដំណើររបស់ពួកគេ។

តាហ្សសៀរ

وَالْعَدِيدِ صَبْحًا ① ۖ فَالْمُورِيَّتِ فَدَحَا ② ۖ فَالْمُغِيرَتِ صَبْحًا ③ ۖ فَالْقَارِنِ بِهِ نَقَعًا ④ ۖ
 فَوْسَطِنَ بِهِ جَمْعًا ⑤ ۖ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ⑥ ۖ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ⑦ ۖ
 وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ⑧ ۖ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ رَمَاهُ فِي الْقُبُورِ ⑨ ۖ
 وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ⑩ ۖ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ⑪

- ❶ អល់ឡោះស្រឡាចនឹងសត្វសេះទាំងឡាយដែលរត់យ៉ាងលឿនចេញផ្ការឿងតាមក្រចករបស់វាក៏មី។
- ❷ ហើយទ្រង់ស្រឡាចនឹងសត្វសេះដែលរត់យ៉ាងលឿនចេញផ្ការឿងតាមក្រចករបស់វានៅពេលវាផាយជាន់លើដីនិងដុំថ្មពេញទំហឹង។
- ❸ ហើយទ្រង់ស្រឡាចនឹងសត្វសេះដែលវាបោលសម្រុកទៅខ្លាំងសត្រូវទាំងព្រឹកព្រលឹម។
- ❹ វាធ្វើឱ្យផុលប៉ុងហុយទ្រលោមនៅខាងមុខសត្រូវពេលកំពុងធ្វើសង្គ្រាម។
- ❺ ហើយពួកវាសម្រុកចូលទៅកណ្តាលហ្វូងសត្រូវ។
- ❻ ពិតប្រាកដណាស់មនុស្សរលាកក៏មីលីគុណចំពោះម្ចាស់របស់គេ។
- ❼ គេធ្វើជាសាក្សីលើខ្លួនឯងចំពោះការមើលគុណនេះ។គេមិនអាចប្រកែកបានឡើយដោយសារវាបានរំលឹកចេញមកយ៉ាងច្បាស់លាស់។
- ❽ គេស្រលាញ់ទ្រព្យសម្បត្តិយ៉ាងដុបដល់ហើយកំណាញ់នឹងការបរិច្ចាគវា។

១ តើមនុស្សលោកដែលស្រលាញ់ការរស់នៅលើលោកិយ៍មិនដឹងទេម្យ៉ាងនៅពេលដែលអស់ទ្រុះបញ្ចេញសាកសពពួកគេពីក្នុងផ្ទះមកវិញត្រូវដើម្បីជំនុំជំរះហើយកិច្ចនោះមិនដូចអ្វីដែលពួកគេគិតនោះទេ ?

- ១០ គេនឹងដំលាតត្រដាងនូវអ្វីដែលនៅក្នុងចិត្តនិងជំនឿរបស់ពួកគេ។
- ១១ ពិតប្រាកដណាស់នៅថ្ងៃនោះម្ចាស់របស់ពួកគេដឹងបំផុតចំពោះរឿងរ៉ាវរបស់ពួកគេ។គ្មានអ្វីអាចលាក់បាំងនឹងទ្រង់បានឡើយហើយទ្រង់នឹងតបស្នងទៅតាមអ្វីដែលពួកគេបានប្រព្រឹត្តិ។

អាណករិះអះ

គោលបំណងនៃសូរ្យា: ភាពញាប់ញ័រនៃរបេះដូងដោយសារការមកដល់នៅថ្ងៃបរលោក។

ភាពស្បែរ:

الْقَارِعَةُ ۝ مَا الْقَارِعَةُ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْتُوثِ ۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۝ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۝ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۝ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ۝ نَارُ حَامِيَةٍ ۝

- ១ ពេលវេលាដែលអង្រួនដួងចិត្តមនុស្សលោកឱ្យភ័យរន្ធត់។
- ២ តើអ្វីទៅជាពេលវេលាដែលអង្រួនដួងចិត្តមនុស្សលោកឱ្យភ័យរន្ធត់ ?
- ៣ តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នកដឹងថាពេលវេលាដែលអង្រួនដួងចិត្តមនុស្សលោកឱ្យភ័យរន្ធត់នោះជាអ្វី ?
- ៤ វាគឺជាថ្ងៃដែលមនុស្សលោកញាប់ញ័រភ័យរន្ធត់ប្រៀបដូចជាបូងសត្វមេអំបៅដែលហើរស្រេចប្រសាច។
- ៥ ហើយភ័ក្ត្រទាំងទ្រុយប្រៀបដូចជាមេសត្វចម្រុះពុលដែលបើងរំបាត់របាយ។
- ៦ រីឯអ្នកដែលទង្វើលរបស់គេវាធ្ងន់ជាងអំពើអាក្រក់។
- ៧ គេស្ថិតនៅក្នុងការរស់នៅដ៏ជាទីគាប់ចិត្តគឺការរស់នៅក្នុងឋានសួគ៌។
- ៨ ហើយចំណែកអ្នកណាដែលអំពើអាក្រក់របស់គេធ្ងន់ជាងអំពើល្អនោះ។
- ៩ ទីលំនៅរបស់គេនៅថ្ងៃបរលោកគឺនៅក្នុងឋាននរក។
- ១០ តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នកដឹងថាវាជាអ្វីនោះ ?
- ១១ ជាក្លែងនរកដ៏សែនក្តៅ។

អាក្រក់ស្មើ

គោលបំណងនៃសូរ្យា: រំលឹកដល់អ្នកដែលវេលនឹងលោកិយ៍ពីការស្លាប់និងជំនុំជំរះ។

ភាពស្បែរ:

الْهَٰكُمُ الْكَافِرُ ۝ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝ كَلَّا سَوْفَ تَعْمَلُونَ ۝ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْمَلُونَ ۝ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ ۝ عَمَّ الْيَقِينِ ۝ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝ ثُمَّ لَتَسْتَعْلَنَ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۝

- ១ អន្តតដាក់គ្នាពីរឿងទ្រុឌសម្បត្តិនិងរឿងកូនចៅធ្វើឱ្យពួកអ្នកភ្លេចគិតពីការគោរពប្រតិបត្តិចំពោះអល្លឺទ្រុះ។
- ២ ហ្ន៎តពួកអ្នកស្លាប់ហើយចូលទៅក្នុងផ្ទះ។
- ៣ អ្វីដែលនាំឱ្យពួកអ្នកមានមោទនភាពរហូតដល់ភ្លេចគោរពសូក្រាវៈអល់ឡោះ។ ពួកអ្នកគង់តែនឹងដឹងជាមិនខ្មាននូវលទ្ធផលចុងក្រោយនៃការធ្វើបែបនេះ ?
- ៤ ហើយពួកអ្នកគង់តែនឹងដឹងជាមិនខាននូវលទ្ធផលចុងក្រោយ ?

❶ ជាការពិតប្រសិនបើពួកអ្នកដឹងច្បាស់ថាពួកអ្នកនឹងត្រូវរស់ឡើងវិញត្រឡប់ទៅរកអល់ឡោះនោះហើយទ្រង់នឹងតបស្នងតាមទង្វើរបស់ពួកអ្នកនោះ។ ពួកអ្នកពិតជាមិនអនុគណ៍កត្តាពីរៀងទ្រព្យសម្បត្តិនិងរៀងកូនហៅឡើយ។

- ❷ ជាការពិតណាស់ពួកអ្នកនឹងឃើញភ្លើងនរកនៅថ្ងៃបរលោកជាមិនខាន។
- ❸ បន្ទាបមកពួកអ្នកពិតជានឹងឃើញវាយ៉ាងច្បាស់នឹងភ្នែកដោយគ្មានសង្ស័យឡើយ។
- ❹ បន្ទាបមកនៅថ្ងៃនោះអល់ឡោះនិងសួរពួកអ្នកអំពីវាលនៅក្រមាត់ទាំងឡាយដែលទ្រង់ប្រទានឱ្យពួកអ្នកដូចជាសុខភាពល្អនិងទ្រព្យសម្បត្តិស្តុកស្តម្ភនិងអីផ្សេងទៀត។

អាល់អាស៊ី

គោលបំណងនៃសូរ្យា: បញ្ជាក់ពីការចំនេញនិងខាតនៅក្នុងជីវិតនិងការប្រុងប្រយ័ត្នពីសារសេខានៃពេលវេលារស់នៅរបស់មនុស្សលោក។

តាហ្សៀរ:

وَالْعَصْرِ ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝
 إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ۝

- ❶ អល់ឡោះសួរថា តើពេលវេលារស់នៅរបស់អ្នក?
- ❷ ពិតណាស់មនុស្សទាំងឡាយបិតនៅក្នុងការខាតបង់និងវិនាស។
- ❸ លើកលែងតែបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿចំពោះអល់ឡោះនិងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ហើយបានសាងអំពើល្អត្រឹមត្រូវនិងបានផ្តើមផ្កាគ្នាឱ្យប្រកាន់ខ្ជាប់នូវការពិតនិងបានផ្តើមផ្កាគ្នាឱ្យមានការអត់ធ្មត់បំណុះ។ ហើយអ្នកដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិបែបនេះគឺជាអ្នកដែលជោគជ័យទាំងក្នុងជីវិតលោកីយ៍និងថ្ងៃបរលោក។

អាល់ហ្គីម៉ាហ្ស៍:

គោលបំណងនៃសូរ្យា: ការព្រមានយ៉ាងខ្លាំងក្លាចំពោះអ្នកដែលមើលងាយសាសនាឥស្លាមនិងក្រុមរបស់វា។

តាហ្សៀរ:

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ۝ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۝ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۝
 كَلَّا لَئِن بُدِّدَتْ فِي الْحُطْمَةِ ۝ وَمَا آدْرَاكَ مَا الْحُطْمَةُ ۝ نَارُ اللَّهِ الْمَوْقُودَةُ ۝
 أَلَتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفْتَةِ ۝ إِنِّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ۝ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۝

- ❶ ក្តីវិនាសនិងទារុណកម្មយ៉ាងខ្លាំងក្លាចំពោះអ្នកនិយាយរើមគេនិងមូលបង្គាប់គេ។
- ❷ ជាអ្នកដែលគោលបំណងរបស់វាគឺប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិនិងរាប់ចំនួនរបស់វាពួកគេគ្មានគោលបំណងអីផ្សេងពីនោះឡើយ។
- ❸ ដោយគេគិតថាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេពិតជាធ្វើឱ្យគេគេចផុតពីសេចក្តីស្លាប់និងរស់នៅលើលោកីយ៍គឺវង្សជារៀងហូត។
- ❹ មិនដូច្នោះទេ! តាមពិតគេនឹងបោះវាទៅក្នុងភ្លើងនរកដែលបំផ្លាញទាំងអស់អ្វីដែលធ្លាក់ទៅក្នុងវា។
- ❺ តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នកដឹងថាភ្លើងនរកដែលបំផ្លាញទាំងអស់អ្វីដែលធ្លាក់ទៅក្នុងវានោះជាអ្វី?
- ❻ គឺជាភ្លើងរបស់អល់ឡោះដែលបានបង្កាត់ឆេះសន្ទរសនៅ។
- ❼ ដែលតាមឆេះពេលវាលពេញខ្លួនប្រាណវហូតដល់បេះដូងរបស់ពួកគេ។

- ១ ទានរកទាំងអស់ត្រូវបានបិទជិតដើម្បីកុំឱ្យពួកអ្នកត្រូវទារណាកម្មចេញ។
- ២ ពួកគេត្រូវចងកាប់និងសសដើររឹងនឹងរឹងមាំមិនអាចចេញបានឡើយ។

អាសហ្វល

គោលបំណងនៃសូរ្យព្រះ: ការផ្ដោតលើការបង្ហាញពីឧត្តមភាពរបស់អល់ឡោះលើការបែរក្បែរកាក្បោះ។ ហើយជាការរំលឹកនិងថ្លែងអំណរគុណ។

តាហ្សសៀវ:

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّلٍ ۝

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ حَمِيمٍ ۝ فَأَعْيَاهُمْ أَصْفَادًا ۝

- ១ តើអ្នក (មូហាំម៉ាត) មិនបានដឹងទេប្រថុះម្ចាស់របស់អ្នកបានធ្វើទៅលើអាពរហេះនិងក្រុមទ័ពដ៏វិយាងដ៏ចម្រើននៅពេលដែលពួកគេចង់កំទេចកាក្បោះ?
- ២ ពិតណាស់អល់ឡោះបានធ្វើឱ្យឧបាយកលអាក្រក់ចងកំទេចកាក្បោះរបស់ពួកគេបរាជ័យ។ ពួកគេមិនទទួលបាននូវអ្វីដែលពួកគេបង់ចង់ឱ្យមនុស្សចេញពីកាក្បោះឡើយ។
- ៣ ហើយទ្រង់បានបញ្ជូនបក្សីទាំងហ្នឹងៗទៅប្រយុទ្ធនឹងពួកគេ។
- ៤ ពួកវាទម្លាក់ទៅលើពួកគេដោយដុំថ្មស៊ីចង្អុលដុំថ្មនោះធ្វើពីដីតិដ្ឋដែលចំហុយនៅក្នុងភ្លើងនរក។
- ៥ ហើយអល់ឡោះបានធ្វើឱ្យពួកគេវិនាសដាច់ដោចដូចជាស្មៅដែលត្រូវសត្វស៊ីដាច់ខ្ទេចខ្ទី។

គូរ៉ស្ត

គោលបំណងនៃសូរ្យព្រះ: ការកោតសរសើរដល់ពួកគូរ៉ស្តនិងអ្វីដែលសាកសម្បសម្រាប់ពួកគេ។

តាហ្សសៀវ:

لَا يَلْفُ قَرَيْشٍ ۝ إِلَيْهِمْ رِحْلَةَ الْشَتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝

- ១ ជាទម្លាប់នៃកុលសម្ព័ន្ធគូរ៉ស្ត។
- ២ ទម្លាប់របស់ពួកគេគឺការធ្វើដំណើរជួញដូរក្នុងរដូវរងារនៅប្រទេសយេមែននិងការធ្វើដំណើរជួញដូរក្នុងរដូវក្ដៅនៅប្រទេសស្វាមដោយសុវត្ថិភាព។
- ៣ ចូរឱ្យពួកគេគោរពសក្ការៈចំពោះអល់ឡោះជាម្ចាស់គ្រប់គ្រងកាក្បោះតែមួយគត់។ ហើយទ្រង់បានផ្តល់ភារៈដោយស្រួលក្នុងការធ្វើដំណើរជួញដូររបស់ពួកគេហើយពួកគេមិនយារនេណាម្នាក់មកធ្វើស៊ីវិកជាមួយនឹងទ្រង់ឡើយ។
- ៤ ទ្រង់ជាអ្នកផ្តល់ចំណីអាហារដល់ពួកគេដើម្បីបំបាត់នូវការរៀនសូត្រនិងផ្តល់សន្តិភាពដល់ពួកគេឱ្យច្រៀសផុតពីការភ័យខ្លាច។ ដោយសារក្នុងចិត្តរបស់ពួកអារ៉ាប់បានឱ្យតម្លៃទឹកដីពីស៊ីរ៉េនេះ។

អាសហ្វអុន

គោលបំណងនៃសូរ្យព្រះ:

បង្ហាញពីចរិករបស់ពួកដែលប្រឆាំងនឹងសាសនានិងថែបរលោកដើម្បីផ្តល់ការប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះអ្នកមានជំនឿនិងផ្តល់ក្តីអាក្រក់ដល់ពួកដែលប្រឆាំង។

តាហ្សសៀវ:

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ ۚ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ أَيْتِمَهُ ۖ
وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ۗ ۝ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۖ

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۚ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ۖ ۝ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۖ

- ❶ តើអ្នកបានឃើញអ្នកដែលបដិសេធនឹងថ្ងៃជំនុំជម្រះដែរឬទេ?
- ❷ វានោះហើយគឺជាបុគ្គលដែលរំលោភសិទ្ធិកូនកំព្រាយ៉ាងខ្លាំងក្លា។
- ❸ ហើយមិនជម្រុញខ្លួនឯងនិងអ្នកដទៃឱ្យបិទភ្នែកចំណីអាហារដែលអ្នកក្រីក្រឡើយ។
- ❹ ភាពរីនាសអន្តរាយនិងទារុណកម្មគឺសម្រាប់ពួកដែលសឡាត។
- ❺ ពួកដែលព្រងើយកន្តើយចំពោះការសឡាតរបស់ពួកគេ។ ពួកគេបណ្តោយពេលសឡាតរហូតដល់ផុតម៉ោងសឡាត។
- ❻ ពួកគេគឺជាពួកដែលសឡាតនិងសាងអំពើល្អដើម្បីចង់បង្ហាញឱ្យគេឃើញតែប៉ុណ្ណោះ។ មិនបានធ្វើដោយចិត្តស្មោះស្រចៃពោះអំពីឡោះឡើយ។
- ❼ ហើយពួកគេជួយដល់អ្នកដទៃឡើយបើទោះបីជាការជួយនោះមិនផ្តល់ផលប៉ះពាល់ដល់រូបគេក៏ដោយ។

អាល់ការ៉េស៊ី

គោលបំណងនៃសូរ្យ៖ អល់ឡោះបានផ្តល់សេចក្តីល្អជាច្រើនដល់ណាមួយម្នាក់ម្នាក់និងកាត់ផ្តាច់មាតិកាបណ្តាអ្នកដែលស្អប់ខ្ពើម។

តាហ្ស៊ីរ៉ា

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۖ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۚ ۝ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۖ

- ❶ ពួកប្រាកដណាស់យើងបានប្រទានឱ្យអ្នក (មូហាំម៉ាត) នូវប្រការល្អជាច្រើនក្នុងនោះគឺមានទន្ធអាល់ការ៉េស៊ីមួយនៅក្នុងឋានសួគ៌។
- ❷ ចូរច្របូងអំណរគុណទៅចំពោះនៀកម៉ាត់នេះដោយអ្នកសឡាតនិងសំឡេះសត្វដើម្បីម្ចាស់របស់អ្នកតែមួយគត់។
- ❸ ពិតណាស់បុគ្គលដែលស្អប់ខ្ពើមអ្នកគឺបុគ្គលនោះនឹងត្រូវកាត់ផ្តាច់ពីប្រការល្អទាំងអស់។

អាល់កាហ្វ៊ីរ៉ី

គោលបំណងនៃសូរ្យ៖ ផ្តោតទៅលើការទទួលយកការគោរពសក្តារៈតែមួយគត់និងការជ្រះស្អាតពីប្រការស្តីកិហើយនិងបែងចែកយ៉ាងច្បាស់លាស់ពីឥស្លាមនិងការធ្វើស្តីកិហើយ។

តាហ្ស៊ីរ៉ា

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۖ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۖ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۖ
وَلَا أَنَا عَابِدٌ لِّمَاعْبَدٍ ۗ ۝ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۖ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۖ

- ❶ ចូរអ្នក (មូហាំម៉ាត) ពោលចុះថា៖ ឱពួកដែលប្រឆាំងនឹងអល់ឡោះ។
- ❷ ខ្ញុំមិនគោរពសក្តារៈចំពោះអ្វីដែលពួកអ្នកគោរពសក្តារៈនោះឡើយអំពីរូបដ៏មានោះ។
- ❸ ហើយពួកអ្នកក៏មិនមែនជាអ្នកគោរពសក្តារៈចំពោះអ្វីដែលខ្ញុំគោរពសក្តារៈនោះដែរ។ គឺគោរពសក្តារៈអល់ឡោះតែមួយគត់។
- ❹ ហើយខ្ញុំមិនមែនជាអ្នកដែលគោរពសក្តារៈចំពោះអ្វីដែលពួកអ្នកបានគោរពសក្តារៈនោះឡើយអំពីរូបដ៏មានោះ។
- ❺ ហើយពួកអ្នកក៏មិនមែនជាអ្នកគោរពសក្តារៈចំពោះអ្វីដែលខ្ញុំគោរពសក្តារៈនោះ

ដែរ។ គឺគោរពសក្ការៈអស់ទ្បោះតែមួយគត់។

❶ សម្រាប់ពួកអ្នកគឺសាសនារបស់ពួកអ្នកដែលពួកអ្នកអះអាងដោយខ្លួនរបស់ពួកអ្នកផ្ទាល់។ ហើយសម្រាប់ខ្ញុំគឺសាសនារបស់ខ្ញុំដែលអស់ទ្បោះបានបញ្ចុះមកឱ្យខ្ញុំ។

អានំណាស់

គោលបំណងនៃសូរ្យា: បញ្ជាក់ពីលទ្ធផលចុងក្រោយរបស់ឥស្លាមគឺការជួយសង្គ្រោះ និងការរំដោះហើរនិងអ្វីដែលគេបានដាក់ច្បាប់នៅពេលដែលទទួលបានដូច្នោះក៏ដូចជាការឈានជិតដល់សង្គ្រាមរបស់ណាតិមូហាមាត់។

តាហ្សៀរ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ❶ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ❷
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ❸

❶ នៅពេលដែលជំនួយរបស់អស់ទ្បោះចំពោះសាសនារបស់អ្នកបានមកដល់វានឹងទទួលបានជ័យជំនះនិងការរំដោះទីក្រុងម៉ាក្លា។

❷ អ្នកនឹងបានឃើញមនុស្សចូលគឺស្នាមទ្រាំងក្រុមៗ។

❸ ជួរជង្គង់ចោះថ្មនេះជាសញ្ញាបញ្ជាក់ថានឹងងារក៏ចូលខ្លួនដែលគេបានតែងតាំងអ្នកមកនោះជិតដល់ទីបញ្ចប់ហើយ។ ដូច្នោះអ្នកលើកតម្កើងដោយការសរស្រើរទៅចំពោះម្ចាស់របស់អ្នកនិងស្នាមអក្សរទោសពិទ្រៃ។ ពិតប្រាកដណាស់ទ្រង់គឺជាអ្នកដែលទទួលយកការស្នាមអក្សរទោសបំផុត។

អាលម៉ាសាដ

គោលបំណងនៃសូរ្យា: ពួចអំបូរនិងទ្រព្យសម្បត្តិមិនបានផ្តល់ផលប្រយោជន៍អ្វីឡើយបើសិនជាគេប្រឆាំងនឹងអស់ទ្បោះ។

តាហ្សៀរ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ❶ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ❷ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ❸
وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ❹ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ❺

❶ ដៃទាំងពីររបស់ខ្ញុំពួកមាណាពីអាពុំឡាហ្មាបំពុំនាំអាបំខុលមុត្តល្អិបបានវិនាសអន្តរាយហើយប្រសិនបើគេធ្វើបាបទៅលើណាពី។ ហើយខ្លួនគេផ្ទាល់ក៏វិនាសដែរ។

❷ ទ្រព្យសម្បត្តិនិងបណ្តាសក្តិនិងកូនចៅរបស់គេមិនអាចការពារគេពីក្តីវិនាសអន្តរាយនិងទារុណកម្មរបស់អស់ទ្បោះឡើយ។

❸ គេនឹងចូលទៅក្នុងនរកដែលមានអណ្តាតភ្លើងដ៏សន្ទោសនៅក្នុងថ្ងៃបរលោក។

❹ ហើយភរិយារបស់គេអ្វីមួយដែលជាអ្នកយកបន្លាយលើផ្ទៃដីមួយធ្វើបាបមូហាមាត់ក៏នឹងចូលទៅក្នុងនរកដែលមានអណ្តាតភ្លើងដ៏សន្ទោសនៅនោះដែរ។

❺ ហើយនៅនឹងករបស់នាងមានខ្សែពួរសម្រាប់អស់នាងចូលឋាននរក។

អាលអៀខទ្បេស

គោលបំណងនៃសូរ្យា: បញ្ជាក់ពីភាពជាម្ចាស់យ៉ាងពេញលេញតែមួយគត់របស់អស់ទ្បោះហើយជ្រះស្អាតពីភាពខ្លះខាត។

តាហ្សៀរ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ❶ اللَّهُ الصَّمَدُ ❷
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ❸ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ ❹

❶ ចូរអ្នក (មូហាំម៉ាត់) ពោលចុះថា៖ អល់ឡោះគឺជាម្ចាស់តែមួយគត់គ្មានម្ចាស់ផ្សេងក្រៅពីទ្រង់ឡើយ។

❷ ទ្រង់ជាម្ចាស់មានអានុភាពនិងឧត្តមភាពពេញលេញ។ អ្នកដែលត្រូវគេពឹងពាក់នៅពេលមានវិបត្តិការចាំបាច់។

❸ ទ្រង់មិនបានប្រសូតបុត្រឡើយហើយទ្រង់ក៏មិនត្រូវគេប្រសូតដែរ។ ហើយទ្រង់គ្មានបុត្រនិងគ្មានមាតាបិតាឡើយ។

❹ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ប្រៀបប្រដូចនឹងទ្រង់ឡើយ។

អាណហ្សាទូរ៉ក

គោលបំណងនៃសូរ្យា៖

ការស្តីពីអល់ឡោះឱ្យថែរក្សាការពារនិងបញ្ចៀសពីប្រការអាក្រក់ជាក់ស្តែង។

តាហ្សសៀរ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ❶ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ❷ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ❸ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ❹ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ❺

❶ ចូរអ្នក (មូហាំម៉ាត់) ពោលចុះថា៖ ខ្ញុំស្តីពីម្ចាស់គ្រប់គ្រងពេលទៀបភ្លឺឱ្យបញ្ចៀស។

❷ អំពីប្រការអាក្រក់ទាំងឡាយដែលទ្រង់បានបង្កើតមក។

❸ ស្តីពីអល់ឡោះមេត្តាបញ្ចៀសពីអំពើអាក្រក់នៃពេលយប់នៅពេលដែលភាពងងឹតបានមកដល់អំពីសត្វស្លាហានីនិងចោរ។

❹ សុំមេត្តាបញ្ចៀសពីប្រការអាក្រក់របស់ពួកស្រ្តីមេធូប់ដែលពួកគេបានសូត្រមន្តអាតម្បងក្នុងចំណង់ខ្សែគាថារបស់ពួកគេ។

❺ សុំមេត្តាបញ្ចៀសពីប្រការអាក្រក់របស់អ្នកច្រណែនឈ្នួនសនៅពេលដែលគេប្រាថ្នាចង់ឱ្យអ្នកដទៃរំលោភបំពានលាក់សក្តានុលក្ខណៈ។

អាណណាស

គោលបំណងនៃសូរ្យា៖ ការស្តីពីអល់ឡោះឱ្យថែរក្សាការពារនិងបញ្ចៀសពីប្រការអាក្រក់របស់ស្នេតនការខានរបស់វានិងប្រការអាក្រក់ដែលលាក់កំបាំង។

តាហ្សសៀរ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ❶ مَلِكٍ النَّاسِ ❷ إِلَهٍ النَّاسِ ❸ مِنَ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ❹ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ❺ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ❻

❶ ចូរអ្នក (មូហាំម៉ាត់) ពោលចុះថា៖ ខ្ញុំស្តីពីម្ចាស់នៃមនុស្សលោក។

❷ ដែលជាស្នេចគ្រប់គ្រងមនុស្សលោកទៅតាមក្តីប្រាថ្នារបស់ទ្រង់ហើយគ្មានស្នេចណាផ្សេងក្រៅពីទ្រង់ឡើយ។

❸ ជាម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរពសក្តានុលក្ខណៈគ្មានម្ចាស់ណាដែលត្រូវគេគោរពសក្តានុលក្ខណៈពិតគឺមានតែទ្រង់មួយគត់។

❹ ឱ្យបញ្ចៀសពីប្រការអាក្រក់នៃការញុះញង់របស់ពួកស្នេតននៅពេលដែលមនុស្សលោកភ្លេចបំភ្លេចទៅចំពោះអល់ឡោះនៅពេលគេហ្សកៀរចំពោះអល់ឡោះវាលាក់ខ្លួនពន់អាត្មា។

❺ ដែលវាញុះញង់អូសទាញនៅក្នុងចិត្តមនុស្សលោក។

❻ ហើយពួកវាទាំងនោះមកពីជំននិងមនុស្សលោក។

សំណួរសំខាន់ៗក្នុងជីវិតរស់នៅរបស់អ្នកមូស្លីម

១- តើអ្នកឥស្លាមជ្រើសយកគោលជំនឿពីប្រភពណា ? អ្នកឥស្លាមជ្រើសយកគោលជំនឿរបស់ពួកគេចេញពីគម្ពីរអាល់គួរអានដែលជាបន្ទូលរបស់ អល់ឡោះ ជាម្ចាស់និងស៊ុណ្ណៈដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់ណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ ដែលលោកមិនធ្លាប់បាននិយាយអ្វីមួយតាមចំណង់របស់លោកឡើយ។ ក៏ប៉ុន្តែ វាក៏ជា វ៉ាហ៊ី ដែល អល់ឡោះ បានផ្តល់ឱ្យលោកដូចដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលថា៖ **﴿إِن مَّوَدَّ إِلَهِي﴾** មានន័យថា៖ **វ៉ា (ពាក្យសំដីដែលគេនិយាយ) គ្មានអ្វីក្រៅពីវ៉ាហ៊ីដែលត្រូវ គេវ៉ាហ៊ីមកនោះឡើយ** (អាន់ណាជីម៖ ៤)។

ទាំងនោះវាសមស្របទៅតាមការយល់ឃើញរបស់ពួក សហាហ្គាត់ របស់ណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ ហើយនិងពួកបុព្វបុរសជំនាន់ដើមដែលមានកុសលធម៌ដែល អល់ឡោះ បានសន្យាថានឹងបញ្ចូលពួកគេទៅក្នុងឋានសួគ៌។

២- ពេលយើងខ្វែងគំនិតគ្នា តើយើងត្រូវត្រឡប់ទៅរកអ្វី ?

យើងត្រូវវិលត្រឡប់ទៅរកច្បាប់ដ៏ត្រឹមត្រូវនិងការវិនិច្ឆ័យក្នុងរឿងនេះគឺត្រឡប់ទៅរកគម្ពីរអាល់គួរអានរបស់ អល់ឡោះ ជាម្ចាស់និងស៊ុណ្ណៈរបស់វស្សីលរបស់ទ្រង់។ ដោយ អល់ឡោះ បានមានបន្ទូលថា៖ **﴿إِن نَزَعْنَاهُمْ فِي سَيِّئَةٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾** មានន័យថា៖ **ប្រសិនបើពួកអ្នកខ្វែងគំនិតគ្នាអំពីកិច្ចការអ្វីមួយ ចូរពួកអ្នកយកប្រការនោះត្រឡប់ទៅរក អល់ឡោះ (គម្ពីរអាល់គួរអាន) និងវស្សីលឡោះ (ស៊ុណ្ណៈ)។** (អាន់នីសាត៖ ៥៩) ចំណែកណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **ខ្ញុំបានបន្សល់ទុកឱ្យពួកអ្នកនូវពីរប្រការ ហើយពួកអ្នកនឹងមិនរង្វេងជាដាច់ខាត ដរាបណាពួកអ្នកប្រកាន់ខ្ជាប់នឹងពីរប្រការនេះ គឺគម្ពីររបស់ អល់ឡោះ (គួរអាន) និងមាត់ណាពីរបស់ទ្រង់ (ស៊ុណ្ណៈ)។** (អាល់ម៉ូរ៉ាតតក់)។

៣- តើក្រុមណាមួយជាក្រុមដែលទទួលជោគជ័យនាថ្ងៃបរលោក ? ណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **ពលរដ្ឋរបស់ខ្ញុំនឹងរំបែកទៅជា៧៣ក្រុម។ ក្រុមទាំងអស់នឹងចុះឋាននរក លើកលែងតែមួយក្រុមតែប៉ុណ្ណោះ។ សហាហ្គាត់ក៏បានសួរ៖ (តើក្រុមណាទៅឱ្យវស្សីលឡោះ?) លោកបានឆ្លើយ៖ **ក្រុមណាដែលលាឃើញមាត់របស់ខ្ញុំ និងមាត់របស់បណ្ឌិត សហាហ្គាត់ របស់ខ្ញុំ។** (អដ្ឋាត់)**

ផ្លូវដ៏ត្រឹមត្រូវពិតប្រាកដ ដែលយើងត្រូវដើរតាមនោះគឺជាផ្លូវដែលណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ និងសហាហ្គាត់ របស់លោកធ្លាប់បានដើរ។ ប្រសិនបើអ្នកចង់ទទួលបានភាពជោគជ័យនិងត្រូវតែទទួលយករាល់ អាម៉ាល់ ទាំងឡាយនោះ គឺចាំបាច់លើអ្នកត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់

នឹងផ្លូវនេះ ហើយត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នពីប្រការដែលបង្កើតថ្មីនៅក្នុងសាសនាឥស្លាម។

៤-តើមានលក្ខខណ្ឌអ្វីខ្លះដែលគេទទួលយកអាម៉ាល់(អំពើល្អឬស្មោះស)? លក្ខខណ្ឌរបស់វាមាន៖ **១- ជំនឿចំពោះ អល់ឡោះ** និងគារហេតចំពោះទ្រង់តែមួយ ហើយគេមិនទទួលយកអំពើល្អពីជនដែលប្រព្រឹត្តប្រការ ស្តីវិគ (ពហុទេពនិយម)ឡើយ។

២- អៀខឡើស(ស្មោះស) យើងចាំបាច់ត្រូវធ្វើអ្វីមួយ ប្រាថ្នាចង់បានការតបស្នងពីអល់ឡោះ តែមួយគត់។ **៣- អនុវត្តតាមណាពី** ក្នុងការធ្វើអំពើល្អនោះស្របទៅតាមអ្វីលោកបាននាំមក ហើយមិនត្រូវគោរពសក្ការៈចំពោះ អល់ឡោះ ឡើយ លើកលែងតែការគោរពនោះស្របតាមច្បាប់ឥស្លាម។ ប្រសិនបើបាត់នូវលក្ខខណ្ឌណាមួយគឺ អាម៉ាល់ ទាំងឡាយត្រូវគេបដិសេធចោល ហើយគេមិនទទួលយកឡើយ។ អល់ឡោះ បានមានបន្ទូលថា៖ ﴿وَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مَاعْلَمُوا مِن عَمَلٍ فَعَلْتَهُ هَلَاكًا مِّنْهُنَّ﴾ មានន័យថា៖ **យើងបានសម្រេចលើអំពើល្អដែលពួកគេបានសាង ហើយយើងធ្វើឱ្យវាលាយសាបសូន្យដូចធូលីដែលរសាត់តាមខ្យល់។** (អាល់ហ្សាត៖ ២៣)

៥-តើសាសនាតម្រូវឱ្យមានប៉ុន្មានកម្រិតថ្នាក់? សាសនាឥស្លាមមានបីកម្រិតថ្នាក់គឺ

១- ឥស្លាម ២- អ៊ីម៉ាន (ជំនឿ) ៣- អៀហាសាន (កុសលធម៌)។

៦- តើឥស្លាមជាអ្វី? និងមានរ៉ូកុន(គោលគ្រឹះ)ប៉ុន្មាន? ឥស្លាម គឺការប្រគល់ខ្លួនចំពោះ អល់ឡោះ ដោយតម្រង់ការគោរពសក្ការៈទាំងឡាយចំពោះទ្រង់ ហើយគោរពបទបញ្ជារបស់ទ្រង់ដោយការអនុវត្តតាម និងត្រូវដកខ្លួនចេញឱ្យឆ្ងាយពីប្រការ ស្តីវិគ និងពួកអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើនេះ។ ឥស្លាមមាន រ៉ូកុន(គោលគ្រឹះ) ចំនួនប្រាំប្រការដូចដែលណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានរៀបរាប់ប្រាប់នៅក្នុងប្រសាសន៍របស់លោក៖ មានន័យថា៖ **គេបានស្ថាបនាសាសនាឥស្លាមលើប្រាំប្រការគឺ**

១- ធ្វើសាក្សីថាគ្មានទេម្ចាស់ដែលត្រូវគោរពសក្ការៈដ៏ត្រឹមត្រូវមានតែ អល់ឡោះ ហើយ ម៉ូហាំម៉ាត់ គឺជាអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់, ២- ប្រតិបត្តិ សឡាត, ៣- បរិច្ចាគហ្សាកាត់, ៤- ធ្វើបុណ្យហាជ្ជ, ៥- បួសក្នុងខែ រ៉ម៉ាហ្សាន។(អាល់ពូជី និងមូស្លីម)

៧- តើអ៊ីម៉ានជាអ្វី? និងមានរ៉ូកុន(គោលគ្រឹះ)ប៉ុន្មាន? អ៊ីម៉ាន គឺការជឿជាក់យ៉ាងមុតមាំនៅក្នុងចិត្ត ពោលនឹងអណ្តាត និងអនុវត្តនឹងកាយវិការអរវយៈខ្លួនប្រាណ។ អ៊ីម៉ានកើនឡើងដោយការគោរពសក្ការៈ ហើយវាចុះអន់ថយដោយការប្រព្រឹត្តប្រការដែលច្បាប់បានដាក់បម្រាម។ អល់ឡោះ បានមានបន្ទូលថា៖ ﴿لِيَزَادُوا إِيمَانًا مَّعَ إِيمَانِهِمْ﴾ មានន័យថា៖ **ដើម្បីឱ្យពួកគេបន្ថែមនូវភាពមានជំនឿ រួមជាមួយនឹងជំនឿរបស់ពួកគេ ថែមទៀត។** (អាល់ហ្សាត៖ ៤)

ណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **អ៊ីម៉ាន ឬជំនឿនោះ មានជាង៧០ផ្នែក។ ជំនឿដែលល្អប្រសើរជាងគេគឺពោល៖ لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ (ឡា អ៊ីឡា**

ហា អ៊ីល ឡល់ឡោះ) ហើយជំនឿដែលតូច ឬមានកម្រិតទាបបំផុតគឺការរើសអើង មួយដែលអាចបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ចេញអំពីផ្លូវដើរ ហើយសេចក្តីខ្មាសអៀនក៏ជា ផ្នែកមួយនៃជំនឿដែរ។ (មូស្លីម)

តាមរយៈអ្វីដែលអ្នកឥស្លាមសង្កេតឃើញខ្លួនឯងនឹងបញ្ជាក់ឃើញថា ខ្លួនឯងឧស្សា ហ៍ក្នុងការគោរពប្រតិបត្តិអំពើល្អនៅពេលដែលមានរដូវធ្វើល្អមកដល់ ហើយ មានការព្រងើយកន្តើយនៅពេលប្រព្រឹត្តិអំពើ ម៉ាកសៀត។ អល់ឡោះ បានបន្តល ះ ﴿ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ﴾ មានន័យថា៖ **ពិតណាស់ អំពើល្អលុបបំបាត់អំពើអាក្រក់**

ក្រក់។ (ហ៊ុន : ១១៤)

ចំណែក រ៉ូកូន (គោលគ្រឹះ) របស់វាមានប្រាំមួយប្រការ ដូចដែលណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានរៀបរាប់ក្នុងប្រសាសន៍របស់លោកថា៖ មានន័យថា៖ **អ្នកត្រូវមានជំនឿចំពោះ អល់ឡោះ បណ្តាម៉ាឡាអ៊ីកាត់របស់ទ្រង់ បណ្តាគឺតាបរបស់ទ្រង់ បណ្តាវស្វីលរបស់ ទ្រង់ ថ្ងៃបរលោក និងព្រះលិខិតរបស់ទ្រង់ល្អឬអាក្រក់។** (អាល់ពុខី)

៨- តើ ﴿ اللَّهُ ۝۱﴾ (ឡា អ៊ីឡាហា អ៊ីល ឡល់ឡោះ) មានអត្ថន័យដូចម្តេច? មានន័យថា បដិសេធចោលនូវរាល់ការទាមទារគោរពសក្តារៈទាំងឡាយផ្សេងក្រៅពី អល់ឡោះ ហើយទទួលយកការគោរពសក្តារៈនេះសម្រាប់ អល់ឡោះ តែមួយប៉ុណ្ណោះ។

៩- តើ អល់ឡោះ នៅជាមួយយើងមែនទេ? មែន! អល់ឡោះ នៅជាមួយយើង ដោយការដឹងរបស់ទ្រង់ ការឮរបស់ទ្រង់ ការឃើញរបស់ទ្រង់ ការថែរក្សារបស់ទ្រង់ អានុភាពរបស់ទ្រង់ និងការប្រាថ្នារបស់ទ្រង់។ រីឯអត្តៈឬហ្សាតរបស់ទ្រង់វិញគ្មានអ្វី មួយនៃសត្វលោករបស់ទ្រង់អាចគ្របដណ្តប់ទ្រង់ឡើយ។

១០- តើគេអាចមើលឃើញ អល់ឡោះ ផ្ទាល់នឹងភ្នែកទេ? អ្នកឥស្លាមទាំងអស់ បានឯកភាពគ្នាថាមិនមាននរណាម្នាក់អាចមើលឃើញ អល់ឡោះ នៅក្នុង លោកិយនេះទេ។ បណ្តាអ្នកមានជំនឿនឹងបានឃើញទ្រង់នៅថ្ងៃបរលោកនៅកន្លែង ដែលគេប្រមូលផ្តុំមនុស្សនិងនៅក្នុងឋានសួគ៌។ អល់ឡោះ បានមានបន្តលថា៖ ﴿ وَرُؤُوسُهُمْ فِيهَا حَرَابٌ ﴾ មានន័យថា៖ **មុខរបស់អ្នកមានជំនឿនៅក្នុងថ្ងៃនោះ(បរលោក) គឺមានពន្លឺចំងាំង។ ពួកគេមើលទៅកាន់ម្ចាស់របស់ពួកគេ។** (អាល់គីយ៉ាម៉ៈ : ២២-២៣)

១១-តើការស្គាល់ព្រះនាមនិងលក្ខណសម្បត្តិរបស់ អល់ឡោះ មានផលប្រយោជន៍ អ្វីខ្លះ? ជាការពិតណាស់ កាតព្វកិច្ចដំបូងបង្អស់ដែល អល់ឡោះ បានដាក់លើខ្ញុំ បម្រើទាំងឡាយរបស់ទ្រង់គឺការស្គាល់ទ្រង់។ កាលណាមនុស្សស្គាល់ អល់ឡោះ គឺ ពួកគេអាចគោរពសក្តារៈចំពោះទ្រង់បានយ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ អល់ឡោះ បានមានបន្តល ថា៖ ﴿ فَاعْبُدْ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَعِزَّ بِاللَّهِ ﴾ មានន័យថា៖ **ចូរអ្នក(ម៉ូហាំម៉ាត់)ដឹងចុះថា! ពិតប្រាកដណាស់ គ្មានម្ចាស់ណាផ្សេងដែលត្រូវគោរពសក្តារៈដ៏ពិតប្រាកដ ក្រៅពី អ**

លំឡោះឡើយ។ ចូរអ្នកសុំការអភ័យទោសពីទ្រង់ចំពោះបាបកម្មរបស់អ្នក។^(ម៉ូហាំម៉ាត់:១៩)
 ដូច្នេះ ការរំព្រកពីសេចក្តីមេត្តាដ៏ធំធេងរបស់ អល់ឡោះ គឺនាំមកនូវសេចក្តីសង្ឃឹម ហើយរំព្រកពីការក្រោធខឹងដ៏ខ្លាំងក្លារបស់ទ្រង់គឺនាំមកនូវការកោតខ្លាច និងរំព្រកពី ការផ្តល់លាភសក្ការៈគឺមានទ្រង់តែមួយគត់ដែលនាំមកនូវអ្វីដែលត្រូវបានគេដឹងគុណ។ ឯអត្ថន័យនៃការគោរពសក្ការៈចំពោះ អល់ឡោះ តាមរយៈព្រះនាមនិង លក្ខណសម្បត្តិរបស់ទ្រង់គឺសម្រេចដោយការឈ្ងោងយល់ពីអត្ថន័យនៃខ្លឹមសាររបស់ វានិងការអនុវត្តវា។ អំពីព្រះនាមនិងលក្ខណសម្បត្តិរបស់ទ្រង់ ដែលលក្ខណសម្បត្តិ ខ្លះគេសរសើរចំពោះមនុស្សដែលមានលក្ខណសម្បត្តិនេះដូចជាចំណេះដឹង ចិត្ត មេត្តា និងភាពយុត្តិធម៌។ ឯលក្ខណសម្បត្តិខ្លះទៀតគេស្តីបន្ទោសមនុស្សណាដែល មានលក្ខណសម្បត្តិនេះដូចជាតាំងខ្លួនឯងជាព្រះ មានអំណាចផ្តាច់ការ និងក្រអឺត ក្រទម។ សម្រាប់មនុស្សមានលក្ខណសម្បត្តិដែលគេសរសើរដោយគេប្រើឱ្យប្រកាន់ យកនូវលក្ខណសម្បត្តិនេះដូចជាទោសភាព ភាពខ្វះខាត តម្រូវការ ឱនលំទោស ប្លង់ស្នង់សុំ។ល។ ក៏ប៉ុន្តែលក្ខណសម្បត្តិបែបនេះគេហាមដាច់ខាតចំពោះព្រះជាម្ចាស់។ ខ្ញុំបម្រើដែលទ្រង់ស្រឡាញ់សព្វព្រះទ័យបំផុតគឺខ្ញុំបម្រើដែលមានលក្ខណ សម្បត្តិដែលទ្រង់សព្វព្រះទ័យ។ រីឯអ្នកដែលទ្រង់ក្រោធខឹងជាងគេគឺអ្នកដែល ប្រកាន់ចរិតលក្ខណៈដែលទ្រង់ស្អប់ខ្ពើម។

១២- តើព្រះនាមរបស់ អល់ឡោះ ដ៏ប្រពៃមានអ្វីខ្លះ? អល់ឡោះ បានមានបន្ទូលថា៖
 ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ មានន័យថា៖ **បណ្តាឈ្មោះដ៏ល្អប្រពៃជាកម្មសិទ្ធិរបស់ អល់ឡោះ។** ដូច្នេះចូរពួកអ្នកប្លង់ស្នង់សុំទ្រង់តាមរយៈឈ្មោះទាំងនោះចុះ។^(អាល់អាក់រ៉ែ:១៨០)
 រីស៊ូលុលឡោះ បានបញ្ជាក់ផងដែរថា៖ មានន័យថា៖ **ពិតណាស់សម្រាប់ អល់ឡោះ នោះគឺ៩៩ឈ្មោះ ខ្លះមួយគ្រប់១០០។ ជនណាទន្ទេញចាំវានឹងចូលឋានសួគ៌។**^(អាល់ពុខរី និងមូស្តីម)

- ការថែរក្សាឈ្មោះទាំងនោះគឺបានន័យថា៖**
 - ១-** រក្សាការអានវានិងការរាប់វា។
 - ២-** យល់ពីអត្ថន័យរបស់វានិងអ្វីដែលឈ្មោះទាំងនោះចង់បង្ហាញ ហើយមានជំនឿលើវា។ កាលណាគេនិយាយថា៖(الحَكِيمُ) គឺគេប្រគល់រាល់កិច្ចការរបស់គេចំពោះ អល់ឡោះ។ ពីព្រោះអ្វីគ្រប់យ៉ាងវាអាស្រ័យដោយហិកម៉ាត់(គតិបណ្ឌិត)របស់ទ្រង់។ នៅពេលគេនិយាយថា (القدوس) គឺគេនឹកដល់ភាពពិសិដ្ឋស្អាតស្អប់របស់ទ្រង់ ជ្រះស្អាតពីរាល់កង្វះខាតទាំងឡាយ។
 - ៣-** ទូអាប្លង់ស្នង់ដោយព្រះនាមរបស់ទ្រង់ ហើយវាមានពីរប្រភេទ។
 - ក-** ប្លង់ស្នង់សរសើរនឹងអ៊ុហ្គាហ្គាត់(គោរពសក្ការៈ)។
 - ខ-** ប្លង់ស្នង់សុំ។

ចំពោះពួកអ្នកដែលតាមដានអាវល់គួរអាននិងស្តីល្អ ដែលត្រឹមត្រូវគឺគេអាចប្រមូលនូវព្រះនាមរបស់ទ្រង់ដូចតទៅ៖

ឈ្មោះ:	អត្ថន័យ
 អល់ឡោះ:	<p>ទ្រង់មានសិរហ្មាតអូលូហ្វីយ៉ែនិងអូឡូឌីយ៉ែនលើសត្វលោករបស់ទ្រង់ទាំងមូល។ ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរព ជាព្រះ និងជាម្ចាស់ដែលត្រូវគេបន្ទាបខ្លួន និងឱនលំទោន ហើយត្រូវគេឱនក្រាប។ គ្រប់ប្រភេទនៃអ៊ីហ្គាហ្គាត់ទាំងអស់ត្រូវឱទ្ធិសថ្វាយចំពោះទ្រង់តែមួយគត់។</p>
អាររ៉េម៉ាន	<p>ជាព្រះនាមបង្ហាញពីវិសាលភាពនៃក្តីមេត្តារបស់ទ្រង់គ្របដណ្តប់លើសត្វលោកទាំងមូលនៅក្នុងលោកិយនេះ។ ជាព្រះនាមសម្រាប់ អល់ឡោះ តែមួយគត់។ គេមិនអនុញ្ញាតឱ្យយកនាមនេះទៅហៅអ្នកផ្សេងក្រៅពីទ្រង់នោះឡើយ។</p>
អាររ៉េហ៊ីម	<p>ទ្រង់មហាមេត្តា មហាអភ័យចំពោះពួកអ្នកមានជំនឿនៅក្នុងលោកិយនេះនិងនៅបរលោក។ ពិតណាស់ ទ្រង់បានចង្អុលបង្ហាញផ្លូវដល់ពួកគេឱ្យគោរពអ៊ីហ្គាហ្គាត់ចំពោះទ្រង់ ហើយនៅថ្ងៃបរលោក ទ្រង់នឹងលើកតម្កើងពួកគេដោយឱ្យពួកគេបានចូលឋានសួគ៌។</p>
អាររ៉េអូហ្វ	<p>ព្រះនាមនេះកម្លាយពីពាក្យ (اعرف) មានន័យថា ទ្រង់មហាអាណិតនិងមហាមេត្តាដ៏ខ្លាំងក្លាបំផុត។ អាណិតមេត្តាទូទៅចំពោះគ្រប់សត្វលោកទាំងអស់នៅក្នុងលោកិយ ហើយចំពោះពួកគេខ្លះនៅថ្ងៃបរលោក គឺពួកអ្នកដែលមានជំនឿដែលជាវាលីនិងអារលីយ៉ាករបស់ទ្រង់។</p>
អាល់ហ្គនី	<p>ទ្រង់មិនត្រូវការដាច់ខាតចំពោះនរណាម្នាក់នៃសត្វលោករបស់ទ្រង់ដោយសារទ្រង់សុក្រឹតពេញលេញបំផុត ហើយលក្ខណសម្បត្តិរបស់ទ្រង់ល្អសុក្រឹតឥតខ្ចោះ។ គ្រប់សត្វលោករបស់ទ្រង់សុទ្ធតែត្រូវការចំពោះទ្រង់ ហើយខ្លះខាតត្រូវការពរជ័យរបស់ទ្រង់នឹងការជួយសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់។</p>
អាល់កើរម	<p>ទ្រង់ចម្រើននូវសេចក្តីល្អ ទ្រង់ជាម្ចាស់មហាប្រទាន និងជាអ្នកផ្តល់ឱ្យដ៏មហាឧត្តុង្គឧត្តម។ ទ្រង់ប្រទាននូវអ្វីដែលទ្រង់សព្វព្រះទ័យចំពោះនរណាដែលទ្រង់ពេញចិត្ត ហើយតាមរបៀបដែលទ្រង់សព្វព្រះទ័យដោយការប្តឹងស្នង់សុំ ឬគ្មានការប្តឹងស្នង់សុំ។ ទ្រង់អត់ឱនចំពោះទោសកំហុសទាំងឡាយ ហើយបិទបាំងនូវរឿងអាស្រូវរបស់សត្វលោក។</p>
អាល់អ៊ាករម	<p>ទ្រង់មហាករុណាដ៏កំពូល គ្មានគូប្រៀបដាក់ក្នុងសេចក្តីករុណារបស់ទ្រង់។ សេចក្តីល្អទាំងឡាយមកពីទ្រង់។ ទ្រង់តបស្នង់ដល់ពួកអ្នកមានជំនឿដោយក្តីប្រទានរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ពន្យារពេលការដាក់ទោសចំពោះពួកអ្នកដែលបដិសេធចំពោះទ្រង់ ហើយទ្រង់ជំនុំជម្រះពួកគេដោយភាពយុត្តិធម៌។</p>

<p>الوهاب អាល់វេហ្ប</p>	<p>ទ្រង់ជាម្ចាស់ចម្រើននូវការផ្តល់អំណោយ ទ្រង់ផ្តល់ឱ្យដោយគ្មានការដោះដូរ ទ្រង់ផ្តល់ឱ្យដោយគ្មានប្រាថ្នាអ្វីពីពួកគេ ទ្រង់ប្រទានឱ្យដោយគ្មានការប្តឹងស្នងសុំចំពោះទ្រង់។</p>
<p>الجواد អាល់ជេវ៉ាទ</p>	<p>ទ្រង់ចម្រើននូវការផ្តល់ឱ្យនិងក្តីប្រទានចំពោះសត្វលោករបស់ទ្រង់ ហើយចំពោះពួកអ្នកមានជំនឿដោយក្តីករុណានិងក្តីប្រទានរបស់ទ្រង់ដែលមានចំណែកធំបំផុតសម្រាប់ពួកគេ។</p>
<p>الواسع អាល់វ៉ាស៊ីក</p>	<p>លក្ខណសម្បត្តិរបស់ទ្រង់មហាទូលំទូលាយ គ្មានរណាម្នាក់អាចគណនាពីគុណសម្បត្តិរបស់ទ្រង់ ឧត្តមភាពនិងអំណាចដ៏ទូលំទូលាយរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ទូលំទូលាយក្នុងការអភ័យទោសនិងសេចក្តីមេត្តា ទ្រង់ទូលំទូលាយក្នុងក្តីប្រទាននិងកុលសធម៌របស់ទ្រង់។</p>
<p>المالك អាល់ម៉ាឡីក</p>	<p>កម្មសិទ្ធិរបស់ទ្រង់មានតាំងពីបុព្វេ ហើយជាកម្មសិទ្ធិដែលពិតប្រាកដ។ កម្មសិទ្ធិរបស់ទ្រង់មានតាំងពីទ្រង់បង្កើតសត្វលោក គ្មានរណាមានកម្មសិទ្ធិក្រៅពីទ្រង់។ អ្វីៗទាំងអស់ក្លាយជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទ្រង់នៅពេលសត្វលោកទាំងអស់ត្រូវវិនាស។</p>
<p>الملك អាល់មូលក៍</p>	<p>ទ្រង់មានសិទ្ធិបញ្ជា ហាមឃាត់ និងមានអំណាច។ ទ្រង់ជាអ្នកចាត់ចែងរឿងរ៉ាវសត្វលោកដោយបទបញ្ជានិងសកម្មភាពរបស់ទ្រង់។ គ្មានរណាម្នាក់មានគុណលើទ្រង់ក្នុងការផ្តល់អំណាចដល់ទ្រង់និងរក្សាការពារទ្រង់។</p>
<p>المليك អាល់ម៉ាលីក</p>	<p>ជាព្រះនាមបង្ហាញពីលក្ខណសម្បត្តិនៃអំណាចដាច់ខាត។ ពាក្យនេះមានន័យទូលំទូលាលើសពីពាក្យ (الملك) (អាល់មូលក៍)។</p>
<p>القدوس អាល់កូទុស</p>	<p>ទ្រង់ជ្រះស្អាតនិងស្អាតស្តីពីរាល់កង្វះខាតនិងភាពអាប៌ឱន ទោះក្នុងរូបភាពណាក៏ដោយ។ ពីព្រោះទ្រង់តែមួយគត់ជាម្ចាស់ដែលមានលក្ខណសម្បត្តិសុក្រិតឥតខ្ចោះពេញលេញដាច់ខាត។ គ្មានអ្វីប្រៀបប្រដូចនឹងទ្រង់បានឡើយ។</p>
<p>السلام អាល់សាឡាម</p>	<p>ទ្រង់រួចផុតពីរាល់កង្វះខាតនិងភាពអាប៌ឱនទាំងឡាយក្នុងហ្សក្តរបស់ទ្រង់ លក្ខណសម្បត្តិរបស់ទ្រង់ ព្រះនាមរបស់ទ្រង់ និងសកម្មភាពរបស់ទ្រង់។ រាល់សន្តិភាពទាំងឡាយដែលកើតមាននៅក្នុងលោកិយនេះ និងនៅបរលោកគឺសុទ្ធតែមកពីទ្រង់។</p>
<p>المؤمن អាល់មុមីន</p>	<p>ទ្រង់ជាម្ចាស់ផ្តល់សច្ចភាពដល់ពួកវិស្វលទាំងឡាយនិងពួកអ្នកដើរតាមពួកគេដោយការធ្វើសាក្សីរបស់ទ្រង់បញ្ជាក់ពីសច្ចភាពសម្រាប់ពួកគេ ហើយនិងកស្តតាំងទាំងឡាយដែលទ្រង់លើកមកបញ្ជាក់ប្រាប់ពីសច្ចភាពរបស់ពួកគេ។ រាល់សេចក្តីសន្តិភាពទាំងឡាយនៅ</p>

	<p>ក្នុងលោកិយនិងបរលោកជាកីប្រទានរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ជាអ្នកផ្តល់សេចក្តីសន្តិដល់ពួកអ្នកមានជំនឿទាំងឡាយឱ្យរួចផុតពីភាពអយុត្តិធម៌ ការដឹះជាន់ ឬធ្វើឱ្យពួកគេរួចផុតពីទារុណកម្ម ឬធ្វើឱ្យពួកគេរួចផុតពីការភ័យរន្ធត់នៅថ្ងៃបរលោក។</p>
<p>المهيمن អាល់ម៉ូហៃមីន</p>	<p>ជាម្ចាស់គ្រប់គ្រងសត្វលោក រក្សាការពារវា ជាសាក្សីលើវា ហើយស្គាល់វាយ៉ាងច្បាស់លាស់។</p>
<p>العزیز អាល់អាហ្ស៊ីស</p>	<p>រាល់អត្ថន័យឥស្សរភាពនិងសេចក្តីថ្លៃថ្នូរសម្រាប់ទ្រង់ ឥស្សរភាពក្នុងអំណាច គ្មាននរណាផ្ទាញ់ទ្រង់។ ឥស្សរភាពក្នុងការបដិសេធ ទ្រង់មិនត្រូវការនរណាម្នាក់ឡើយ។ ឥស្សរភាពក្នុងការបង្ក្រាបនិងការត្រួតត្រាគ្មាននរណាម្នាក់កម្រើកបានលើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីទ្រង់។</p>
<p>الجبار អាល់យ៉ាប៊ីរី</p>	<p>ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលចេតនារបស់ទ្រង់គ្មានទំនប់។ គ្រប់សត្វលោកទាំងអស់រណបចំពោះទ្រង់ ឱនលំទោនចំពោះទ្រង់ ស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់។ ទ្រង់តម្លឹងដែលបាក់ ធ្វើឱ្យក្រក្លាយជាមាន ពីបាក់ទៅជាស្រួល ឈឺទៅជា គ្រោះថ្នាក់ទៅជាល្អ។</p>
<p>المتكبر អាល់ម៉ូតាកាបពៀរ</p>	<p>ទ្រង់គឺជាម្ចាស់មហាឧត្តម ទ្រង់ថ្លៃថ្នូរជ្រះស្អាតពីអ្វីដែលអាក្រក់និងខ្វះខាត ទ្រង់ខ្ពង់ខ្ពស់មិនប្រព្រឹត្តិអំពើអយុត្តិធម៌ចំពោះខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់មានអំណាចលើអណ្ណតរបស់សត្វលោក ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលមានលក្ខណៈ-សម្បត្តិអំណ្តុត។</p>
<p>الكبير អាល់កើរៀរ</p>	<p>ទ្រង់មហាធីក្នុងហ្សាតរបស់ទ្រង់ សុីហ្សាតរបស់ទ្រង់ និងសកម្មភាពរបស់ទ្រង់។</p>
<p>المتعال អាល់ម៉ូតាអាល</p>	<p>ទ្រង់គឺជាម្ចាស់ដែលអ្វីគ្រប់យ៉ាងឱនលំទោនចំពោះភាពខ្ពង់ខ្ពស់របស់ទ្រង់។ គ្មានអ្វីខ្ពស់ជាងទ្រង់ដាច់ខាត។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងនៅក្រោមទ្រង់ បឺតនៅក្រោមអំណាច និងអាជ្ញារបស់ទ្រង់។</p>
<p>الرب អាររ៉ប័រ</p>	<p>ទ្រង់គឺជាម្ចាស់ដែលបីបាច់សត្វលោករបស់ទ្រង់ដោយពរជ័យ ហើយទ្រង់បណ្តោះគេឱ្យរីកចម្រើនជាលំដាប់។ ទ្រង់ជាអ្នកបីបាច់អារលីយ៉ាករបស់ទ្រង់ដោយការកែលម្អចិត្តរបស់ពួកគេ។ ទ្រង់គឺជាអ្នកបង្កើតជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ និងជាព្រះ។</p>
<p>العظيم អាល់អាហ្ស៊ីម</p>	<p>ទ្រង់គឺជាម្ចាស់ដែលមានឧត្តមភាពកំពូលក្នុងហ្សាតរបស់ទ្រង់ ឈ្មោះរបស់ទ្រង់ សុីហ្សាតរបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះ ចាំបាច់លើសត្វលោកត្រូវលើកតម្កើងទ្រង់ ហើយលើកតម្កើងបទបញ្ជារបស់ទ្រង់ និងបម្រាមរបស់ទ្រង់។</p>
<p>القادر</p>	<p>ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលមានអានុភាពលើអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ គ្មានអ្វីធ្វើឱ្យទ្រង់អ</p>

អាល់ក៍ឡេរ	សមត្ថភាព ទោះនៅលើដីនិងនៅលើមេឃ។ ទ្រង់ជាអ្នកកំណត់ ក្រឹត្យក្រមលើអ្វីគ្រប់យ៉ាង។
القدير អាល់ក៍ឡេរ	ពាក្យនេះមានន័យដូច (القادر) ដែរ គ្រាន់តែពាក្យ (القدير) មានន័យ កំពូលបំផុតក្នុងការសរសើរចំពោះ អល់ឡោះ ជាម្ចាស់។
المقدر អាល់ម្នុក តារឡេរ	ជាឈ្មោះដែលបញ្ជាក់ពីភាពកំពូលបំផុតនៃអាសភាពរបស់ទ្រង់ជា ម្ចាស់ក្នុងការអនុវត្ត ការលិខិតកំណត់ និងការកំណត់ព្រះលិខិតទាំង នោះតាមពុទ្ធិយល់ដឹងពីបូព្រេរបស់ទ្រង់។
الخالق អាល់ខឡើក	ជាឈ្មោះដែលបញ្ជាក់ពីអ្វីដែល អល់ឡោះ បានបង្កើតដ៏ច្រើនបំផុ ត។ ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលបង្កើតជានិច្ច ហើយទ្រង់នៅតែមានលក្ខណ៍ សម្បត្តិដ៏ឧត្តមនេះជារៀងរហូត។
الخالق អាល់ខឡើក	ទ្រង់ជាអ្នកច្នៃប្រឌិតដ៏កំពូលចំពោះគ្រប់សត្វលោកទាំងឡាយដោយ គ្មានគំរូពីមុនមក។
البارئ អាល់ប្តើរីអ៍	ទ្រង់ជាអ្នកបង្កើតអ្វីដែលទ្រង់បានកំណត់ និងសម្រេចនៃសត្វលោក ទាំងឡាយ ហើយជាអ្នកបង្កើតអ្វីដែលបានកំណត់រួចឱ្យមានកំណើត ឡើង។
المصور អាល់ម៉ូសេរី	ទ្រង់ជាអ្នកដែលបង្កើតសត្វលោកឱ្យមានរូបភាពដូចអ្វីដែលទ្រង់បាន ជ្រើសរើសសម្រាប់ពួកគេ ស្របតាមគតិបណ្ឌិតរបស់ទ្រង់ ពុទ្ធិរបស់ ទ្រង់ និងក្តីមេត្តារបស់ទ្រង់។
الأول អាល់អៅវាឡូ	ទ្រង់គឺជាម្ចាស់ដែលគ្មានអ្វីមុនទ្រង់។ ពិតណាស់ សត្វលោក ទាំងឡាយកើតឡើងថ្មីដោយការបង្កើតរបស់ទ្រង់។ រីឯទ្រង់វិញ គ្មាន ការចាប់ផ្តើមចំពោះវត្តមានរបស់ទ្រង់។
الأخر អាល់អាខីរ	ទ្រង់គឺជាម្ចាស់ដែលគ្មានអ្វីក្រោយទ្រង់។ ទ្រង់ស្ថិតស្ថេរ។ រាល់អ្នក ដែលនៅលើដីនិងវិទ្យាសាស្ត្រ ហើយវាសនាចុងក្រោយរបស់ពួកគេវិលទៅ រកទ្រង់។ វត្តមានរបស់ទ្រង់គ្មានទីបំផុត។
الظاهر អាល់ហ្សាហ្សើរ	ទ្រង់ខ្ពង់ខ្ពស់លើសអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ គ្មានអ្វីខ្ពស់ជាងទ្រង់។ ទ្រង់មាន អំណាច និងក្តោបក្តាប់លើអ្វីគ្រប់យ៉ាង។
الباطن អាល់ប៉េតីន	ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលគ្មានអ្វីនៅក្រៅពីពុទ្ធិរបស់ទ្រង់ ទ្រង់នៅជិតបំផុត ទ្រង់គ្របដណ្តប់លើអ្វីគ្រប់យ៉ាង ទ្រង់កំបាំងពីខ្សែចក្តរបស់សត្វ លោកទាំងឡាយនៅក្នុងលោកិយនេះ។
السميع អាល់សើ មៀក	ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលការព្យរបស់ទ្រង់គ្របដណ្តប់លើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែល អាចកំបាំង ការឱ្យបត់បែន រាល់អ្វីដែលបើកចំហ និងលាតត្រដាង។ ពិត ណាស់ រាល់សំឡេងទាំងឡាយ ទោះជាល្អិតប៉ុនណាឬធំប៉ុនណា។

	ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលឆ្លើយតបចំពោះអ្នកដែលទូអាប្លងស្នងចំពោះទ្រង់។
البصير អាល់ហ្គីសៀរ	ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលទតឃើញគ្រប់សត្វលោកទាំងឡាយក្នុងពិភពអាថ៌កំបាំងនិងពិភពបើកចំហ ទោះជាកំបាំងប៉ុនណា ឬបើកចំហប៉ុនណា ទោះល្អិតប៉ុនណា ឬធំប៉ុនណា។
العفو អាល់អាហ្វ័រ	ទ្រង់លុបលាងអំពើបាប ហើយអត់ឱនអំពើបាប ហើយទ្រង់មិនដាក់ទោសលើអំពើបាបនេះ ដ្បិតខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ស័ក្តិសមនឹងត្រូវទទួលទោស។
الغفور អាល់ហ្គុរហ្វ	ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលបិទបាំងទោសកំហុសអ្នកដែលប្រព្រឹត្តខុស មិនបកអាក្រាតគេ ហើយមិនដាក់ទោសគេ។
الغفار អាល់ហ្គាហ្វារ	ជាឈ្មោះដែលបញ្ជាក់ពីការអភ័យទោសដ៏ច្រើនលើសលុបរបស់ អាល់ឡោះ ចំពោះខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប ហើយប្លង់ស្នងសុំអភ័យទោស។
الستير អាល់ស៊ីរ	ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលបិទបាំងខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ ទ្រង់មិនបកអាក្រាតគេក្នុងចំណោមសត្វលោករបស់ទ្រង់។ ទ្រង់សព្វព្រះទ័យចង់ឱ្យខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់បិទបាំងខ្លួនឯងនិងអ្នកដទៃ ហើយក៏ចង់ឱ្យគេបិទបាំងកេរ្តិ៍ខ្មាសខ្លួនឯងផងដែរ។
الحليم អាល់ហាលីម	ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលមិនប្រញាប់ដាក់ទោសលើខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ ដ្បិតមានអានុភាពលើការដាក់ទោសចំពោះពួកគេ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ទ្រង់អត់ឱន និងលើកលែងចំពោះពួកគេ បើសិនជាពួកគេសុំទោសទ្រង់។
اللطيف អាល់ឡ្លីតីហ្ស	ទ្រង់ដឹងល្អិតល្អន់នៃអ្វីគ្រប់យ៉ាង គ្មានអ្វីលាក់បាំងពីទ្រង់ឡើយ។ ទ្រង់បញ្ជូនសេចក្តីល្អនិងផលប្រយោជន៍ទៅកាន់ខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ដោយអាថ៌កំបាំងដោយពួកគេនឹកស្មានមិនដល់។
الوتر អាល់វ៉ាត័រ	ទ្រង់ជាម្ចាស់តែមួយគត់គ្មានដៃគូចូលរួម។ ទ្រង់ជាម្ចាស់តែមួយដែលគ្មានគ្រូបង្រៀន។
الجميل អាល់ជេមីល	ទ្រង់មហាសោភ័ណក្នុងហ្សាតរបស់ទ្រង់ ស៊ីហ្សាតរបស់ទ្រង់ និងទង្វើរបស់ទ្រង់ គឺមានសោភ័ណភាពដាច់គេ។
العلي អាល់អាឡី	ទ្រង់មានឋានៈខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត មានអំណាចខ្ពស់បំផុត ហ្សាតរបស់ទ្រង់ខ្ពស់បំផុត។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងបិតនៅក្រោមអំណាចនិងអាជ្ញារបស់ទ្រង់ ហើយគ្មានអ្វីនៅលើទ្រង់ជាដាច់ខាត។
الاعلي អាល់អាឡី	
الواحد អាល់វ៉ាហ័រ	ទ្រង់តែមួយគត់ជាម្ចាស់ដែលសុក្រឹត្យពេញលេញដាច់ខាត គ្មានដៃគូចូលរួមជាមួយទ្រង់។ គ្មានអ្វីប្រៀបប្រដូចនឹងទ្រង់។ ទ្រង់តែមួយគត់

<p>الأحد អាល់អាហាទ</p>	<p>ដែលចាំបាច់ត្រូវគេគោរពសក្ការៈ គ្មានដៃគូសម្រាប់ទ្រង់។</p>
<p>الصد អាល់ស្វឺម៉ាទ</p>	<p>ទ្រង់គឺជាម្ចាស់ដែលមានអំណាចគ្រប់គ្រងពេញលេញ ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលសត្វលោកទាំងឡាយសំដៅទៅរកទ្រង់ដើម្បីបំពេញតម្រូវការរបស់ពួកគេ។ ទ្រង់ជាម្ចាស់មហាឧត្តមដែលសត្វលោកទាំងឡាយត្រូវការទ្រង់។ ទ្រង់ជាអ្នកផ្តល់ចំណីអាហារដល់ពួកគេ ហើយទ្រង់គ្មានត្រូវការគេផ្តល់ចំណីអាហារឱ្យទ្រង់។</p>
<p>السيد អាល់សែដីទ</p>	<p>ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលមានអធិបតេយ្យភាពដាច់ខាតលើសត្វលោករបស់ទ្រង់ ទ្រង់ជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិរបស់ពួកគេ ជាព្រះរបស់ពួកគេ។ ពួកគេជាសត្វលោក និងជាខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់។</p>
<p>القاہر អាល់ក័ហ៊ីរ</p>	<p>ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ឱនលំទោនចំពោះទ្រង់ ធ្វើឱ្យសត្វលោកទាំងឡាយក្លាយជាខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់មានអំណាចត្រួតត្រា ដែលសត្វលោកទាំងឡាយឱនលំទោនចំពោះទ្រង់ ហើយសំដៅទៅរកទ្រង់។ ពាក្យ (القاہر) ជានិយមន័យនៃពាក្យ(القاہر)។</p>
<p>القہار អាល់កោះហ៊ីរ</p>	<p>ទ្រង់គឺជាម្ចាស់ដែលគ្មានភាពមន្ទិលសង្ស័យ។ គ្មានភាពមន្ទិលសង្ស័យក្នុងឈ្មោះរបស់ទ្រង់ ស៊ីហ្គាតរបស់ទ្រង់ គ្មានសង្ស័យចំពោះអូលូហ៊ីយ៉ះរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរពសក្ការៈយ៉ាងពិតប្រាកដ។ គ្មានម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរពសក្ការៈយ៉ាងពិតប្រាកដក្រៅពីទ្រង់។</p>
<p>الحق អាល់ហុកក</p>	<p>ទ្រង់គឺជាម្ចាស់ដែលច្បាស់លាស់ក្នុងឯកទេវភាពរបស់ទ្រង់(វិះខានិយៈ) គតិបណ្ឌិតរបស់ទ្រង់ និងក្តីមេត្តារបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ចង្អុលបង្ហាញផ្លូវត្រូវដែលខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឱ្យពួកគេប្រតិបត្តិតាមទ្រង់ ហើយទ្រង់បង្ហាញផ្លូវវង្វេងដើម្បីឱ្យពួកគេប្រុងប្រយ័ត្ន។</p>
<p>المبين អាល់ម៉ូពើយន</p>	<p>ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលមានអានុភាពខ្លាំងក្លាដាច់ខាត ព្រមជាមួយនឹងចេតនាជីសុក្រិតពេញលេញរបស់ទ្រង់។</p>
<p>القوي អាល់ក័រីយ</p>	<p>ទ្រង់ខ្លាំងក្លាក្នុងអានុភាពរបស់ទ្រង់និងអំណាចរបស់ទ្រង់។ គ្មានអ្វីពិបាកចំពោះអ្វីដែលទ្រង់ធ្វើ ហើយគ្មានការនឿយហត់។</p>
<p>المتين អាល់ម៉ាទីន</p>	<p>ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលមានភាពខ្មាសអៀនស័ក្តិសមនឹងព្រះកិត្តិនាមរបស់ទ្រង់និងអំណាចដ៏ប៉ូថ្លើងរបស់ទ្រង់។ ភាពខ្មាសអៀនរបស់ទ្រង់គឺជាកិត្តិណាអំពើកុសល មហាអនុគ្រោះ និងមហាឧត្តម ឧត្តម។</p>
<p>الحي អាល់ហៃយ</p>	<p>ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលមានជីវិតអតមៈនិងពេញលេញសុក្រិតបំផុត។ ទ្រង់គង់នៅជាអមតៈគ្មានការចាប់ផ្តើមនឹងគ្មានទីបញ្ចប់។ រាល់ជីវិតនៃអ្វីគ្រប់យ៉ាងមកពីទ្រង់។</p>

<p>القيوم អាល់កុយយូម</p>	<p>ទ្រង់គង់ដោយព្រះអង្គឯង។ ទ្រង់មិនត្រូវការសត្វលោករបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ធ្វើឱ្យអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលនៅលើមេឃនិងនៅលើដីគង់វង្ស។ ពួកគេទាំងនោះត្រូវការចាំបាច់ចំពោះទ្រង់។</p>
<p>الشاكر អាល់ស្ការ៉ា</p>	<p>ទ្រង់សរសើរចំពោះអ្នកដែលស្តាប់បង្គាប់និងប្រតិបត្តិតាមទ្រង់។ ទ្រង់តបស្នងចំពោះរាល់អំពើទាំងឡាយ សូម្បីអំពើនោះតិចតួចក៏ដោយ។ ទ្រង់ប្រទានជូនពរជ័យបន្ថែមចំពោះអ្នកដែលដឹងគុណចំពោះពរជ័យរបស់ទ្រង់នៅក្នុងលោកិយនេះ ហើយទទួលបានផលបុណ្យនៅថ្ងៃបរលោក។</p>
<p>الشكور អាល់ស្កុរ</p>	<p>ទ្រង់បង្កើនអំពើល្អសម្រាប់អ្នកដែលធ្វើអំពើល្អបានតិចតួច។ ការដឹងគុណរបស់ទ្រង់ចំពោះខ្ញុំបម្រើទ្រង់គឺការប្រទានផលបុណ្យសម្រាប់ការដឹងគុណរបស់គេចំពោះទ្រង់ ហើយទទួលយកការប្រតិបត្តិរបស់គេ។</p>
<p>الفتاح អាល់ហ្វាតតាហា</p>	<p>ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលបើកចំហឃ្លាំងសម្បត្តិរបស់ទ្រង់ ក្តីមេត្តារបស់ទ្រង់និងវិសត្តិរបស់ទ្រង់តាមតែទ្រង់សព្វព្រះទ័យ ស្របតាមគតិបណ្ឌិតរបស់ទ្រង់និងពុទ្ធរបស់ទ្រង់។</p>
<p>العليم អាល់អាឡឹម</p>	<p>ទ្រង់មានពុទ្ធិដឹងជ្រាបពីអ្វីដែលបើកចំហនិងលាក់បាំង អាថ៌កំបាំងនិងលាតត្រដាង។ ទ្រង់ដឹងពីអតីតកាល បច្ចុប្បន្នកាល និងអនាគតកាល។ គ្មានអ្វីលាក់បាំងនឹងទ្រង់ឡើយ។</p>
<p>الحكيم អាល់ហាកឹម</p>	<p>ទ្រង់រៀបចំទុកដាក់អ្វីមួយឱ្យត្រូវតាមកន្លែងរបស់វា ការចាត់ចែងរបស់ទ្រង់គ្មានភាពខ្វះចន្លោះ និងគ្មានការភ្លាត់ភ្លាំងនោះទេ។</p>
<p>الخبير អាល់ខាប៊ែរ</p>	<p>ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលមានពុទ្ធិដឹងពីរឿងរ៉ាវសម្ងាត់អ្វីគ្រប់យ៉ាងដូចទ្រង់ដឹងរឿងរ៉ាវបើកចំហដែរ។</p>
<p>التواب អាល់តាវ៉ាប</p>	<p>ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលប្រទានដល់ខ្ញុំបម្រើណាដែលទ្រង់សព្វព្រះទ័យឱ្យបានសម្រេចក្នុងការតាវហ្គាត់ ហើយទ្រង់ទទួលយកការតាវហ្គាត់នោះពីពួកគេ។</p>
<p>القريب អាល់ករីប</p>	<p>ទ្រង់នៅជិតដោយពុទ្ធិចំណេះដឹងរបស់ទ្រង់ អានុភាពរបស់ទ្រង់ចំពោះសត្វលោកទូទៅ ដោយក្តីអាណិតមេត្តា និងការជួយគាំទ្ររបស់ទ្រង់ចំពោះខ្ញុំបម្រើទ្រង់ដែលមានជំនឿ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ ទ្រង់នៅលើអាវស្តរបស់ទ្រង់ ហ្សាតរបស់ទ្រង់មិននៅលាយឡំជាមួយនិងសត្វលោកនោះទេ។</p>
<p>المجيب អាល់ម៉ូជីប</p>	<p>ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលឆ្លើយតបនឹងការទូអា និងការប្តឹងស្នងសុំ ស្របតាមពុទ្ធិចំណេះដឹង និងគតិបណ្ឌិតរបស់ទ្រង់។</p>
<p>الودود</p>	<p>ទ្រង់ស្រឡាញ់អាវលីយ៉ាករបស់ទ្រង់ ស្រឡាញ់ពួកគេដោយការអភ័យ</p>

អាល់វ៉ាទូទ	ទោស និងផ្តល់នៀកម៉ាត់។ ទ្រង់សព្វព្រះទ័យចំពោះពួកគេ ទ្រង់ទទួលយកអំពើល្អរបស់ពួកគេ ហើយនៅលើផែនដីនេះទ្រង់ចូលចិត្តពួកគេ។
الولي អាល់វាលី	ទ្រង់ជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើកិច្ចការសត្វលោកទាំងឡាយ និងការចាត់ចែងអំណាច ហើយជាអ្នកជួយគាំទ្រដល់អាលីយ៉ាករបស់ទ្រង់។
الحميد អាល់ហាមីទ	ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលត្រូវគេសរសើរក្នុងព្រះនាមរបស់ទ្រង់ ស៊ីហ្គាតរបស់ទ្រង់ និងទង្វើរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលត្រូវគេសរសើរទាំងក្នុងពេលសុខសប្បាយ និងពេលកើតទុក្ខ ទាំងក្នុងពេលមានគ្រោះថ្នាក់ និងពេលរួចផុតភ័យ។ ទ្រង់ស័ក្តិសមបំផុតចំពោះសេចក្តីសរសើរទាំងឡាយ។ ពីព្រោះទ្រង់មានលក្ខណសម្បត្តិដែលល្អសុក្រិតពេញលេញបំផុត។
المولى អាល់ម៉ៅទឿ	ទ្រង់ជាម្ចាស់ ជាស្តេច ជាអ្នកគាំទ្រ និងជួយដល់អាលីយ៉ាករបស់ទ្រង់។
النصير អាន់ណាស្សៀរ	ទ្រង់ជាអ្នកជួយគាំទ្រដល់អ្នកណាដែលទ្រង់សព្វព្រះទ័យ។ គ្មានអ្នកណាអាចឈ្នះបុគ្គលណាដែលទ្រង់ជួយគាំទ្រ។ ម្យ៉ាងទៀត គ្មានអ្នកណាជួយសង្គ្រោះចំពោះអ្នកដែលទ្រង់បោះបង់គេចោល។
الحفيظ អាល់ហាហ្វីហ្ស	ទ្រង់ជាអ្នករក្សានិងការពារខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ ដែលមានជំនឿនិងអំពើល្អរបស់ពួកគេដោយក្តីមេត្តារបស់ទ្រង់។ ទ្រង់រក្សានិងការពារសត្វលោកទាំងឡាយដោយអានុភាពរបស់ទ្រង់។
المجيد អាល់ម៉ាជីទ	ទ្រង់ជាម្ចាស់មហាមោទនៈ មហាករុណា មហាថ្លៃថ្លា និងមហាខ្ពង់ខ្ពស់នៅលើមេឃនិងនៅលើផែនដី។
الشهيد អាល់ស្តេហ្វីទ	ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលឃ្នាំមើលសត្វលោករបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ធ្វើសាក្សីលើព្រះអង្គឯងពីភាពតែមួយរបស់ទ្រង់ និងការគ្រប់គ្រងដោយយុត្តិធម៌។ ទ្រង់ធ្វើសាក្សីលើសច្ចភាពរបស់ពួកអ្នកមានជំនឿ នៅពេលណាពួកគេជឿចំពោះទ្រង់តែមួយ។ ហើយទ្រង់ជាសាក្សីចំពោះពួកអ្នកនាសាររបស់ទ្រង់និងម៉ាឡាអ៊ីគាត់របស់ទ្រង់។
المقدم អាល់ម៉ុក្តីជីម	ទ្រង់ជាម្ចាស់ផ្តល់អាទិភាពឱ្យអ្វីនីមួយៗ ហើយរៀបចំទុកដាក់វាឱ្យត្រូវតាមកន្លែងរបស់វាស្របតាមព្រះចេតនា និងគតិបណ្ឌិតរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ផ្តល់អាទិភាពមុនក្រោយចំពោះសត្វលោករបស់ទ្រង់ស្របតាមពុទ្ធិរបស់ទ្រង់ និងគុណសម្បត្តិរបស់ទ្រង់។
المؤخر អាល់ម៉ុកាខឺរ	ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលរៀបចំទុកដាក់អ្វីនីមួយៗឱ្យត្រូវតាមឋានៈរបស់វា ទ្រង់ផ្តើមអ្វីមួយ និងពន្យារអ្វីមួយតាមតែទ្រង់សព្វព្រះទ័យ។ ទ្រង់

	ពន្យារការដាក់ទារុណកម្មលើខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ សង្ឃឹមថាពួកគេតារហ្មាត់ និងវិលត្រឡប់ទៅរកទ្រង់។
المسعر អាល់ម៉ូស៊ីកអ៊ុរ	ទ្រង់ដំឡើងថ្លៃនៃអ្នកគ្រប់យ៉ាង ឋានៈរបស់វា ឥទ្ធិពលរបស់វា ឬបន្ថយបរិមាណរបស់វា ធ្វើឱ្យវាឡើងថ្លៃ ឬត្រូវចុះថោកអាស្រ័យតាមគតិបណ្ឌិតរបស់ទ្រង់និងពុទ្ធិចំណេះដឹងរបស់ទ្រង់។
القابض អាល់កាតីទី	ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលដកហូតជីវិត និងរារាំងវិសគឺពីអ្នកណាដែលទ្រង់មានចេតនា ស្របតាមគតិបណ្ឌិតនិងអានុភាពរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ជាម្ចាស់បើកទូលាយវិសគឺចំពោះខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ដោយក្តីករុណា និងក្តីមេត្តារបស់ទ្រង់។ ទ្រង់សាកល្បងពួកគេនឹងអ្វីទាំងអស់នោះស្របតាមគតិបណ្ឌិតរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បើកដៃទទួលយកការតារហ្មាត់ចំពោះអ្នកដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់។
الباسط អាល់ប៉េស៊ីត	ទ្រង់ផ្តល់ឱ្យខ្ញុំបម្រើណាដែលទ្រង់សព្វព្រះទ័យនូវអ្វីដែលទ្រង់ចង់ឱ្យនៃឃ្លាំងសម្បត្តិរបស់ទ្រង់។ សម្រាប់ពួកអារិយ័យ័យរបស់ទ្រង់មានចំណែកធំក្នុងការប្រទានរបស់ទ្រង់នេះ។ ទ្រង់ជាអ្នកផ្តល់អ្វីគ្រប់យ៉ាងឱ្យមានកំណើតរបស់វា និងរូបសម្បត្តិរបស់វា។
المعطي អាល់ម៉ុកទី	ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលសត្វលោកទាំងឡាយស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ និងឱនលំទោនចំពោះទ្រង់។ ទ្រង់ជាអ្នកតបស្នងចំពោះអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ។ បើជាអំពើល្អទ្រង់បង្កើនទ្វេដង បើជាអំពើអាក្រក់ទ្រង់ដាក់ទារុណកម្មលើវាឬអត់ឱន។
الديان អាទទេយ៉ាន	ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលផ្តល់វិសគឺដល់សត្វលោកទាំងមូល។ ទ្រង់បានកំណត់វិសគឺរបស់ពួកគេមុននឹងទ្រង់បង្កើតសាកលលោកទាំងមូល។ ម្យ៉ាងទៀតទ្រង់ធានាផ្តល់ឱ្យគ្រប់ចំនួន បើទោះយឺតយ៉ាវក៏ដោយ។
المنان អាល់ម៉ាន់ណាន	ទ្រង់ប្រទានឱ្យច្រើនបំផុត ទ្រង់មហាប្រទានពរជ័យ មហាកុសលចំពោះសត្វលោករបស់ទ្រង់។
الرازق អាររេហ្សីក	ជាឈ្មោះបញ្ជាក់ពីការផ្តល់វិសគឺដ៏ច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់ដល់សត្វលោករបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ជាម្ចាស់ដ៏មហាពិសិដ្ឋ។ ទ្រង់ផ្តល់វិសគឺដល់ពួកគេមុននឹងពួកគេបង្កស្នងស្នំទ្រង់។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ សូម្បីតែពួកគេល្មើសនឹងទ្រង់ក៏ទ្រង់ផ្តល់វិសគឺឱ្យពួកគេដែរ។
الرازق អាររេហ្សីក	ទ្រង់ជាម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវចំពោះសាកលលោក ហើយទ្រង់ទទួលខុសត្រូវបង្កើតពួកគេនិងការចាត់ចែង។ ទ្រង់ជាអ្នកទទួលខុសត្រូវចំពោះសត្វលោកទាំងការបង្កើតនិងកំណើនរបស់ពួកគេ។ ទ្រង់ជាអ្នកទទួលខុសត្រូវចំពោះពួកអ្នកមានជំនឿដែលប្រគល់កិច្ចការរបស់

	<p>ពួកគេចំពោះ អល់ឡោះ មុននឹងពួកគេធ្វើកិច្ចការនោះ។ ពួកគេសុំជំនួយពីទ្រង់ពេលដែលពួកគេកំពុងស្វែងរក។ ពួកគេដឹងគុណចំពោះទ្រង់បន្ទាប់ពីទ្រង់ធ្វើឱ្យពួកគេទទួលបានសម្រេចជោគជ័យ។ ពួកគេពេញចិត្តនឹងអ្វីដែលទ្រង់បានចែកជូនពួកគេបន្ទាប់ពីទ្រង់សាកល្បងពួកគេ។</p>
<p>الرفيق អារ៉ែកីប</p>	<p>ទ្រង់ទតឃើញទាំងអស់សត្វលោករបស់ទ្រង់។ ទ្រង់គណនាទុកនូវទង្វើរបស់ពួកគេ។ គ្មានអ្វីបូកចេញពីទ្រង់សូម្បីមួយពព្រិចភ្នែកបូកិតអ្វីបន្តិច។</p>
<p>المحسن អាល់ម៉ោះស៊ីន</p>	<p>ទ្រង់មានសោភ័ណភាពពេញលេញក្នុងហ្សាតរបស់ទ្រង់ ឈ្មោះរបស់ទ្រង់ ស៊ីហ្សាតរបស់ទ្រង់ និងទង្វើរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បង្កើតអ្វីគ្រប់យ៉ាងល្អសុក្រិតឥតខ្ចោះ ហើយទ្រង់មានព្រះទ័យកុសលធម៌ចំពោះសត្វលោករបស់ទ្រង់។</p>
<p>الحسب អាលហាស៊ីប</p>	<p>ទ្រង់គ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ អ្វីទាំងអស់ដែលពួកគេគិតខ្លួនខ្មោយពីបញ្ហាសាសនារបស់ពួកគេ និងបញ្ហាលោកិយរបស់ពួកគេ។ សម្រាប់ពួកអ្នកមានជំនឿមានចំណែកធំបំផុតក្នុងភាពគ្រប់គ្រាន់នេះ។ ទ្រង់ជាម្ចាស់មហាពិសិដ្ឋ។ ទ្រង់ទូទាត់ឱ្យពួកគេនូវអ្វីដែលពួកគេធ្វើនៅក្នុងលោកិយនេះ។</p>
<p>الشافى អាស់ស្តើហ្វី</p>	<p>ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលធ្វើឱ្យរូបកាយនិងចិត្តជាពីជំងឺ។ ក្នុងដៃខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់គ្មានអ្វីក្រៅពីថ្នាំដែល អល់ឡោះ បានសម្រួលវាសម្រាប់ពួកគេ។ ដំបំណែកការជាពីជំងឺគឺបិតក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់ទ្រង់តែមួយគត់។</p>
<p>الرفيق អារ៉ែហ្វីក</p>	<p>ទ្រង់ជាម្ចាស់ដ៏មហាទន់ភ្លន់ចំពោះសត្វលោករាល់ទង្វើរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលបង្កើតនិងដាក់បញ្ហាដោយសន្សឹមៗនិងជាលំដាប់។ ទ្រង់ប្រាស្រ័យជាមួយនឹងសត្វលោកទាំងឡាយដោយថ្មីមៗនិងទន់ភ្លន់។ ទ្រង់មិនដាក់បន្ទុកអ្វីដែលលើសពីសមត្ថភាពរបស់ពួកគេ។ ទ្រង់សព្វព្រះទ័យចំពោះខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ណាដែលទន់ភ្លន់ និងសុភាពរាបសា។</p>
<p>المقبت អាល់ម៉ូកីត</p>	<p>ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលបានបង្កើតស្បៀងអាហារនិងវិសេគី ហើយទ្រង់ធានាជូនវាឱ្យដល់សត្វលោករបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ជាអ្នករក្សាការពារវានិងរក្សាការពាររាល់ទង្វើរបស់ខ្ញុំបម្រើទ្រង់ដោយគ្មានបាត់បង់។</p>
<p>الطيب អាត់តុយយីប</p>	<p>ទ្រង់មហាស្អាតស្អំ ទ្រង់មហាសុវត្ថិភាពរួចផុតពីរាល់ភាពអាប័ឱននិងភាពខ្វះចន្លោះ។ ទ្រង់មានសោភ័ណភាពល្អសុក្រិតឥតខ្ចោះ។ ទ្រង់ធ្វើល្អបំផុតចំពោះសត្វលោករបស់ទ្រង់។ ទ្រង់មិនទទួលយករាល់អំពើនិងការដាក់ទានទាំងឡាយលើកលែងតែអ្វីដែលហាឡាល់</p>

	និងស្មាតស្តី ហើយជ្រះថ្លាចំពោះទ្រង់។
الحکم អាលហាតម	ទ្រង់ជាម្ចាស់កាត់ក្តីរវាងសត្វលោករបស់ទ្រង់ដោយយុត្តិធម៌។ ទ្រង់មិនលោកបំពានដោយអយុត្តិធម៌ទៅលើនរណាម្នាក់។ ទ្រង់បានបញ្ចុះគម្ពីរដើម្បីថ្វីថ្មីជាតុលាការកាត់ក្តីរវាងមនុស្សលោក។
البر អាល់ប៊ែរ	ទ្រង់មហាទូលាយក្នុងការធ្វើល្អចំពោះសត្វលោករបស់ទ្រង់ ទ្រង់ប្រទានឱ្យ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់រាប់អស់នូវនៀកម៉ាត់របស់ទ្រង់។ ទ្រង់ស្មោះត្រង់ចំពោះការសន្យារបស់ទ្រង់។ ទ្រង់លើកលែងនិងអត់ឱនចំពោះខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ជួយគាំទ្រនិងការពារពួកគេ។ ទ្រង់ទទួលយកអំពើល្អដ៏តិចតួចរបស់ពួកគេ ហើយបណ្តុះឱ្យអំពើល្អនោះរីកចម្រើន។
السيوح អាល់ស៊ីរូស	ទ្រង់មហាស្មាតស្តីពីរាល់ក្តីអាម៉ាស់និងភាពខ្វះខាតទាំងឡាយពីព្រោះទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលមានលក្ខណសម្បត្តិពេញលេញ មហាសោភ័ណ ល្អស្ម័គ្រតំបំផុត។
الوارث អាល់វ៉ាវីស	ទ្រង់ជាម្ចាស់គង់នៅជាអមតៈ បន្ទាប់ពីសត្វលោកទាំងឡាយបានវិនាស។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងវិលទៅរកទ្រង់ក្រោយពេលម្ចាស់កម្មសិទ្ធិរបស់វាត្រូវវិនាសអស់។ អ្វីទាំងអស់ដែលនៅក្នុងដៃរបស់យើងគឺជាបញ្ជី ហើយនៅថ្ងៃណាមួយវានឹងវិលត្រឡប់ទៅរកទ្រង់វិញជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិដ៏ពិតប្រាកដ ។
الإله អាល់អ៊ីឡើហ៍	ទ្រង់ជាម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរពសក្តារៈយ៉ាងពិតប្រាកដ ទ្រង់ស័ក្តិសមនឹងគេគោរពសក្តារៈ គ្មានអ្នកផ្សេងក្រៅពីទ្រង់ឡើយ។

១៣-តើរវាងឈ្មោះនិងលក្ខណសម្បត្តិរបស់ អល់ឡោះ មានភាពខុសគ្នាដូចម្តេច? គេអនុញ្ញាតឱ្យយើងស្រួលប្រស្រាវស្រាវអ្វីម្យ៉ាងតាមរយៈបណ្តាឈ្មោះនិងលក្ខណៈរបស់ អល់ឡោះ បាន។ ក៏ប៉ុន្តែរវាងឈ្មោះ និងលក្ខណៈរបស់ទ្រង់មានចំណុចផ្ទុយគ្នាខ្លះៗ។ អ្វីដែលសំខាន់គឺទី១ គេអនុញ្ញាតឱ្យយកឈ្មោះហៅមនុស្សដោយការដាក់ពាក្យ (عبد) នៅពីមុខ ហើយទូអាតាមរយៈឈ្មោះរបស់ទ្រង់ក្រៅពីស៊ីហ្វាតរបស់ទ្រង់។ ការហៅឈ្មោះដូចយើងហៅថា (عبدالكریم) តែបើហៅឈ្មោះថា (عبدالكرم) វិញគេមិនអនុញ្ញាតនោះទេ។ ទូអាដូចជា (يا كريم) ហើយគេមិនអនុញ្ញាតទូអាថា (يا كرم الله) នោះទេ។ ទី២ ឈ្មោះរបស់ អល់ឡោះកម្លាយចេញពីគុណនាមដូចជាពាក្យ (الرحمن) កម្លាយចេញពីគុណនាម (الرحمة)។ រីឯស៊ីហ្វាតរបស់ទ្រង់មិនកម្លាយចេញពីឈ្មោះដែលគ្មាននៅក្នុងរឿងយ៉ាត់ដូចជាស៊ីហ្វាត (الاستواء) មិនមែនកម្លាយចេញពីពាក្យ (المستوي) នោះទេ។ ទី៣ អំពើរបស់

អស់ឡោះ ក៏មិនកម្លាយចេញពីនាមដែលគ្មានក្នុងវិវាហ៍នោះដែរ។ អំពី អំពី របស់ អស់ឡោះ (الغضب) មានន័យថាខឹង។ គេមិនអាចនិយាយថាអំពីឈ្មោះ របស់ អស់ឡោះ (الغاضب) នោះទេ។ ឯចំណែកស៊ីហ្គាតរបស់ទ្រង់គឺកម្លាយ ចេញទង្វើរបស់ទ្រង់។ ដូចជាស៊ីហ្គាត (الغضب) ខឹង យើងទទួលស្គាល់ថាវាជាស៊ី ហ្គាតរបស់ អស់ឡោះ ពីព្រោះ (الغضب) ជាអំពើរបស់ អស់ឡោះ។

១៤- តើជំនឿលើម៉ាឡាអ៊ីកាត់(ទេវតា)មានអត្ថន័យដូចម្តេច? ជំនឿលើ ម៉ាឡា អ៊ីកាត់ (ទេវតា) គឺការទទួលស្គាល់យ៉ាងប្រាកដថាមាន ម៉ាឡាអ៊ីកាត់ (ទេវតា) ហើយពិតណាស់ អស់ឡោះ បង្កើតពួកគេដើម្បីគោរពសក្ការៈចំពោះទ្រង់និង ប្រតិបត្តិតាមបញ្ជារបស់ទ្រង់។ អស់ឡោះ បានមានបន្ទូលថា៖

﴿عِبَادُكُمْ مُوت﴾ ① ﴿لَا يَسْقُونَ، بِالْقَوْلِ وَهُمْ لَا مَرَّةَ يَعْمَلُونَ﴾ មានន័យថា៖ ពួកគេ (ម៉ា ឡាអ៊ីកាត់) គឺជាខ្ញុំរបស់ អស់ឡោះ ដែលត្រូវបានគេលើកតម្កើង។ ពួកគេ (ម៉ា ឡាអ៊ីកាត់) មិនហ៊ានផ្ដើមសម្តីមុនទ្រង់ឡើយ ហើយពួកគេប្រតិបត្តិតាមការបញ្ជា របស់ទ្រង់។ (អាល់អាំពីយ៉ាក : ២៦-២៧)

ការមានជំនឿលើ ម៉ាឡាអ៊ីកាត់ (ទេវតា) រួមផ្សំនូវប្រការមួយចំនួនដូចជា

- ១- ជឿជាក់ថាពួកគេពិតជាមាន។
- ២- ជឿចំពោះ ម៉ាឡាអ៊ីកាត់ ណាដែលយើង បានស្គាល់ឈ្មោះរបស់គេក្នុងនោះមាន ជីព្រិល ជាដើម។
- ៣-ជឿលើអ្វីដែលយើងបានដឹងអំពីលក្ខណៈរបស់ពួកគេដូចជាពួកគេមានមាឌធម៌មា។
- ៤-ជឿលើអ្វីដែលយើងបានដឹងអំពីតួនាទីរបស់ពួកគេ ដែលជាមុខងារដោយ ឡែកសម្រាប់ពួកគេដូចជា ម៉ាឡាកិលម៉ោត ជាដើម។

១៥- តើគួរអានគឺជាអ្វី? អាល់គួរអាន គឺជាបន្ទូលរបស់ អស់ឡោះ ជាម្ចាស់ ដែលគេយកមកសូត្រនៅក្នុងការគោរពសក្ការៈ ហើយការសូត្រវាគឺជា អ៊ីហ្គាហ្គាត់ ។ អាល់គួរអានមកពី អស់ឡោះ ហើយវានឹងត្រឡប់ទៅរកទ្រង់វិញ។ អស់ ឡោះ បានបន្ទូលយ៉ាងពិតប្រាកដ ដោយមានតួអក្សរនិងសំឡេង។ ជីព្រិល បានស្តាប់ឮពីទ្រង់ ហើយក៏បាននាំមកប្រាប់ណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ ។ គម្ពីរៗដែលមក ពីលើមេឃទាំងអស់គឺសុទ្ធតែជាបន្ទូលរបស់ អស់ឡោះ។

១៦- តើយើងទទួលយកតែអាល់គួរអានដោយមិនចាំបាច់ស៊ីណ្តុះរបស់ណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានទេ? យើងមិនអាចធ្វើដូច្នោះជាដាច់ខាត។ អស់ឡោះ បានប្រើឱ្យទទួលយក ស៊ីណ្តុះ តាមរយៈបន្ទូលរបស់ទ្រង់៖ ﴿وَمَا لَكُمْ لَكُمْ آسَؤُلُ فَخُذُوهُ وَمَا حَبْرٌ عَلَيْهِ فَأَنْبَهُوا﴾ មាន ន័យថា៖ ហើយអ្វីដែលអ្នកនាំសារបានផ្តល់ឱ្យពួកអ្នក ចូរពួកអ្នកទទួលយកវាចុះ។ ចំណែកអ្វីដែលគាត់បានហាមឃាត់ពួកអ្នកអំពីវា ចូរពួកអ្នកបោះបង់ចោលចុះ។

(អាល់ហាស្ត័រ : ៧)

ស៊ុណ្ណៈ បាននាំមកនូវការបកស្រាយគម្ពីរអាល់គ្លូអាន ហើយក៏គ្មានការយល់ដឹង ក្បោះក្បាយអំពីសាសនាដែរ ក្រៅពីតាមរយៈ ស៊ុណ្ណៈ នេះដូចជាការ សឡាត ជា ដើម។ ណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **ចូរប្រុង ប្រយ័ត្ន! ពិតណាស់ ខ្ញុំបានទទួលគម្ពីរអាល់គ្លូអាននិងអ្វីដែលដូចគម្ពីរអាល់គ្លូ អាន។ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន! ពិតណាស់ មានបុរសខ្លិលម្នាក់អង្គុយតែនៅលើសាឡាង របស់គេស្ទើរតែរាល់ថ្ងៃ ហើយនិយាយថាពួកអ្នកត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់នឹងគម្ពីរអាល់គ្លូ អាន។ បើសិនជាអ្វីដែលពួកអ្នកបានឃើញក្នុងគម្ពីរនេះនូវអ្វីដែលហាឡាល់ ចូរ ពួកអ្នកគិតថាវាហាឡាល់ ហើយអ្វីដែលពួកអ្នកមើលឃើញក្នុងគម្ពីរនេះនូវអ្វី ដែលហាវាម ចូរពួកអ្នកគិតថាវាហាវាមចុះ។** (អាពុឌីវ១)

១៧-តើការជឿលើបណ្តាំស្វីលមានអត្ថន័យដូចម្តេច? វាគឺជាការជឿជាក់យ៉ាង ប្រាកដថា អល់ឡោះ បានតែងតាំងលើ អ៊ូម៉ាត់ នីមួយៗនូវស្វីលម្នាក់អំពីពួក គេ ដើម្បីអំពាវនាវពួកគេទៅរកការគោរពសក្តារៈចំពោះ អល់ឡោះ តែមួយ ហើយប្រឆាំងនឹងអ្វីដែលត្រូវបានគេគោរពសក្តារៈផ្សេងពីទ្រង់។ ពិតណាស់ រស្មីល ទាំងអស់គឺជាអ្នកដែលស្មោះត្រង់ ជាអ្នកដែលត្រូវបានគេជឿទុកចិត្ត ឈ្លាសវៃ ថ្លៃថ្នូរ ប្រតិបត្តិយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន កោតខ្លាច ទៀងត្រង់ អ្នកចង្អុលបង្ហាញ និងទទួល សេចក្តីចង្អុលបង្ហាញ។ ពួកគេធ្វើការផ្តល់បូជ័យពូជ្យសាររបស់ពួកគេ ហើយពួក គេគឺជាអ្នកកើតមកក្នុងកំណើតដ៏ល្អប្រពៃបំផុត។ ពួកគេជ្រុះស្អាតពីប្រការ ស្តីរឹត ជាមួយនិង អល់ឡោះ តាំងពីកំណើតរហូតដល់ពួកគេអស់ជីវិត។

១៨- តើប្រភេទនៃការជួយអន្តរាគមន៍ (ស្នាហ្វាអះ) នៅថ្ងៃបរលោកមានអ្វីខ្លះ?

ការអន្តរាគមន៍មានច្រើនប្រភេទ។ សំខាន់ជាងគេគឺ

ការអន្តរាគមន៍ធំ វាជាអន្តរាគមន៍នៅកន្លែងប្រមូលផ្តុំនាថ្ងៃបរលោក ក្រោយពេល មនុស្សបានឈរអស់រយៈពេល៥០៣ន់ឆ្នាំ ដើម្បីរង់ចាំការកាត់ក្តីរវាងពួកគេ។ ណា ពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានសុំអន្តរាគមន៍ពីម្ចាស់របស់លោកដោយសំណូមពរចំពោះទ្រង់ឱ្យ កាត់ក្តីរវាងមនុស្ស។ នេះជាការអន្តរាគមន៍ពិសេសសម្រាប់ណាពីយើង ម៉ូហាំម៉ាត់ ហើយនេះក៏ជាឋានៈមួយដែលត្រូវបានគេសរសើរនិងបានសន្យាសម្រាប់រូបលោក។

ទីពីរ អន្តរាគមន៍ក្នុងការបើកទ្វារឋានសួគ៌ : មនុស្សដំបូងដែលត្រូវបានគេបើកទ្វារ ឋានសួគ៌ឱ្យមុនគេគឺណាពីយើង ម៉ូហាំម៉ាត់ ហើយអ្នកដែលត្រូវចូលឋានសួគ៌ មុនគេក្នុងចំណោម អ៊ូម៉ាត់ ទាំងឡាយគឺ អ៊ូម៉ាត់ របស់លោក។

ទីបី អន្តរាគមន៍ចំពោះក្រុមដែលត្រូវចុះឋាននរក ដើម្បីកុំឱ្យពួកគេចុះនរក។

ទីបួន អន្តរាគមន៍ចំពោះអ្នកដែលចូលឋាននរកដោយសារបទល្មើសតែមួយមុខ ដើម្បីឱ្យបានចេញពីនរក។

ទីប្រាំ អន្តរាគមន៍ក្នុងការលើកឋានៈដល់ក្រុមដែលនៅក្នុងឋានសួគ៌។

ទីប្រាំមួយ អន្តរាគមន៍ចំពោះក្រុមដែលចូលឋានសួគ៌ដោយគ្មានការជំនុំជម្រះ។

ទីប្រាំពីរ អន្តរាគមន៍ក្នុងការសម្រាលទារុណកម្មចំពោះអ្នក កាហ្វៀរ មួយចំនួន ហើយនេះគឺជាការអន្តរាគមន៍សេសសម្រាប់ណាពីយើង ម៉ូហាំម៉ាត់ ចំពោះ អាហ្វូតឡឺប ដែលជាឪពុកមារបស់លោក ដើម្បីបន្តបន្ថយទារុណកម្មដល់គាត់។

ទីប្រាំបី ដោយក្តីមេត្តារបស់ អល់ឡោះ ទ្រង់នឹងបញ្ចេញក្រុមដែលបានស្លាប់ ដោយមាន តៅហេទ អំពីឋាននរក ដែលការអន្តរាគមនៈគ្មាននរណាម្នាក់អាច ជួយដល់ពួកគេបានក្រៅពី អល់ឡោះ

ហើយទ្រង់នឹងបញ្ចូលពួកគេទៅក្នុងឋានសួគ៌ដោយក្តីអាណិតស្រឡាញ់របស់ទ្រង់។

១៩-តើយើងអាចសុំជំនួយឬសុំការអន្តរាគមពីអ្នកដែលមានជីវិតបានដែរទេ ?

ពិតជាអាចសុំបាន។ ច្បាប់ឥស្លាមបានជំរុញឱ្យធ្វើការជួយដល់អ្នកដទៃដោយ អល់ឡោះ បានមានបន្ទូលថា៖ ﴿وَمَعَاوُزًا عَلَى الْكَفَّارِ﴾ មានន័យថា **ចូរពួកអ្នកជួយ គ្នាក្នុងប្រការល្អនិងការកោតខ្លាចចំពោះ អល់ឡោះ**។(អាល់ម៉ាគី៖:២)

វិស្វលុលឡោះ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **ការពិត អល់ឡោះ ជួយដល់ខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ណាដែលចេះជួយដល់បងប្អូនរបស់គេ**។(មុស្សីម)

ចំណែកឯការអន្តរាគមវិញ គឺភាពវិសេសវិសាលរបស់វាខ្ពង់ខ្ពស់ដែលមានន័យថា ជាអ្នកសម្រួលឬជ្រោមជ្រែង។ ដោយ អល់ឡោះ បានមានបន្ទូលថា៖

﴿مَنْ شَفَعَنِي حَسَنَةً حَسَنَتِي كَانَ لِي شَيْبًا مِّنِّي﴾ មានន័យថា៖ **ជនដែលបានជួយអន្តរាគមក្នុង អំពើល្អណាមួយ គេនឹងទទួលបានផលបុណ្យអំពីរឿងដែលគេបានអន្តរាគមនោះដែរ**។(អាន់នីសាក:៨៥)

ហើយវិស្វលុលឡោះ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **ចូរពួកអ្នកជួយ អន្តរាគមគ្នា ពួកអ្នកនឹងទទួលបានផលបុណ្យ**។(អាល់ពុខី)

ការអន្តរាគមនេះមានលក្ខខណ្ឌដូចជា

១- ការសុំជំនួយឬការសុំអន្តរាគមន៍នេះ ចាំបាច់ត្រូវសុំពីអ្នកដែលនៅរស់ ហើយ ការសុំពីអ្នកដែលស្លាប់នោះ គេឱ្យឈ្មោះថា ទូអា (ការបួងសួង)។ ចំណែកអ្នក ដែលបានស្លាប់ហើយមិនអាចស្តាប់ឮអ្នកដែលបានបួងសួងពីគេទេ។ អល់ឡោះ បានមានបន្ទូលថា៖ ﴿إِن تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُونَ دَعْوَكُمْ لَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ﴾ មានន័យថា៖ **ប្រសិនបើពួកអ្នកបួងសួងពីពួកគេ(អ្នកស្លាប់)នោះ គឺពួកគេមិនអាចស្តាប់ឮការ បួងសួងរបស់ពួកអ្នកបានទេ។ ទោះបីជាពួកគេស្តាប់ឮក៏ដោយ ក៏ពួកគេមិនអាច ឆ្លើយតបនឹងពួកអ្នកបានដែរ**។(ហ្វាត្សៈ:១៤)

តើឱ្យអ្នកដែលបានស្លាប់ទៅហើយនោះ ត្រូវគេបួងសួងសុំបានដូចម្តេចទៅ! តាម

ពិតពួកគេវិញទេដែលជាអ្នកត្រូវការការប្តឹងស្នងពីអ្នកដែលនៅរស់ទៅឱ្យពួកគេ។ វាត្រូវបានកាត់ផ្តាច់អំពី អាម៉ាល់ របស់គេតាមរយៈការស្លាប់របស់គេ លើកលែងតែតាមរយៈអ្វីដែលអាចទៅដល់គេអំពីផលបុណ្យនៃការ ទូអា ឬផ្សេងៗទៀត។ រឺស៊ុលុលឡោះ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **កាលណាកូនចៅ អាហ្នាំ បានស្លាប់ គឺត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ទាំងអស់អំពី អាម៉ាល់ របស់គេលើកលែងតែប្រការប៉ុណ្ណោះ គឺទានដែលគេបានបរិច្ចាគ ហើយចំណេះដឹងដែលផ្តល់ផលប្រយោជន៍និងកូនកត្តញ្ញ ទូអា ដល់គេ។** (មូស៊ីម)

២- ត្រូវយល់ពីអ្វីដែលគេកំពុងតែសុំ។ **៣-** អ្វីដែលគេសុំគឺអាចនឹងមាន។

៤- ប្រការដែលគេសុំគឺមានលទ្ធភាពអាចធ្វើទៅបាន។

៥- រឿងដែលគេសុំគឺជារឿងលោកិយ។

៦- ប្រការដែលគេសុំជាប្រការដែលច្បាប់អនុញ្ញាត ដែលមិនបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់។

២០-តើការសុំមានប៉ុន្មានផ្នែក? ការសុំមានពីរផ្នែកគឺ ទីមួយ ត្រូវបានច្បាប់អនុញ្ញាត ហើយវាមានបីប្រភេទគឺ **១-** សុំចំពោះ អល់ឡោះ តាមរយៈឈ្មោះ និងលក្ខណសម្បត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់។ **២-** សុំចំពោះ អល់ឡោះ តាមរយៈទង្វើដែលល្អៗ ដូចក្នុងរឿងបុរសបីនាក់ដែលនៅក្នុងរូងភ្នំ។ **៣-** សុំចំពោះ អល់ឡោះ តាមរយៈជនឥស្លាមស្មោះសណាម្នាក់ដែលនៅរស់ ហើយសង្ឃឹមថា អល់ឡោះ ទទួលនូវការ ទូអា របស់គេ។ ទីពីរ ត្រូវបានច្បាប់ហាមឃាត់(ហាហ្នាំ) ហើយវាមានពីរប្រភេទគឺ

១-សុំទៅចំពោះ អល់ឡោះ តាមរយៈអំណាចរបស់ណាពីប្រមេដឹកនាំណាម្នាក់។ ឧទាហរណ៍ថា : ឱ អល់ឡោះ ! ខ្ញុំសុំចំពោះទ្រង់តាមរយៈអំណាចណាពីរបស់ទ្រង់។ ឬអំណាចរបស់ ហូសេន ជាដើម។ ពិតណាស់ថាអំណាចរបស់ណាពី វាធំធេងចំពោះ អល់ឡោះ ហើយដូចគ្នាដែរអំណាចរបស់អ្នកដែល សលីហ៊ីន ។ ប៉ុន្តែបណ្តា សហហ្គាត់ ជាអ្នកចង់បានប្រការល្អជាងគេ។ ចាប់តាំងពី ណាពី ទទួលមរណភាពទៅ ពួកគេមិនដែលសុំតាមរយៈអំណាចរបស់លោកនោះទេ ខណៈដែលផ្ទុរ របស់លោកក៏នៅទីនោះជាមួយពួកគេដែរ។ ពួកគេបែរជាសុំតាមរយៈឪពុកមារបស់លោកគឺ អាប៉ហ្គើស ទៅវិញ។

២- ទូអាសុំពី អល់ឡោះ ដើម្បីបំពេញតម្រូវការរបស់គេដោយស្ម័គ្រចំពោះណាពីឬ វ៉ាលីរបស់ អល់ឡោះ ដូចជាគេថាបពិត្រព្រះជាម្ចាស់! ខ្ញុំប្តឹងស្នងចំពោះទ្រង់ដោយ វ៉ាលីរបស់ទ្រង់ឈ្មោះ ឬដោយសិទ្ធិណាពីទ្រង់ឈ្មោះ។ ពីព្រោះការស្ម័គ្រចំពោះសត្វលោកជាមួយនឹងសត្វលោកដូចគ្នាគឺច្បាប់ហាមឃាត់។ យ៉ាងណាមិញចំពោះ អល់ឡោះ គឺច្បាប់កាន់តែហាមឃាត់ខ្លាំងជាងនោះទៅទៀត។ ខ្ញុំបម្រើរបស់ អល់ឡោះ គ្មានសិទ្ធិអ្វីទៅលើ អល់ឡោះ ក្រៅពីការប្រតិបត្តិចំពោះទ្រង់នោះទេ។

២១- តើជំនឿលើថ្ងៃបរលោកមានអត្ថន័យដូចម្តេច ?

វាគឺការជឿជាក់ថាថ្ងៃបរលោកនឹងកើតឡើងប្រាកដមែន ហើយក៏ស្ថិតក្នុងជំនឿនេះផងដែរនោះគឺការជំនឿចំពោះសេចក្តីស្លាប់និងអ្វីដែលកើតមានបន្ទាប់ពីការស្លាប់នេះនូវការសាកល្បងនៅក្នុងផ្នូរ ហើយទារុណកម្មនិងភាពសុខសាន្តនៅក្នុងផ្នូរ។ ក្នុងនោះផងដែរ គឺការជំនឿចំពោះការផ្តុំវិញ្ញាណចូលក្នុងរាងកាយ ការក្រោកឈរនៃមនុស្សលោកចំពោះមុខម្ចាស់របស់ពួកគេ ការចែកបញ្ជីនៃទង្វើរបស់ពួកគេ ការប្តឹងអំពើល្អនិងអំពើអាក្រក់ ការឆ្លងស្ពាន(ស៊ីរីត) អាងទឹក និងការអន្តរាគម ក្រោយមកការឆ្ពោះទៅរកឋានសួគ៌និងឋាននរក។

២២- តើសញ្ញាជំងឺថ្ងៃបរលោកមានអ្វីខ្លះ ?

ណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **ពិតប្រាកដណាស់ ថ្ងៃបរលោកនឹងមិនទាន់កើតឡើងទេ លុះត្រាតែពួកអ្នកបានឃើញមុនវាកើតឡើងនូវ ១០សញ្ញាដែលមានដូចជាផ្សេង ខាច់ហ្វាល ហ្សាបពៈ ថ្ងៃរះពីទិសខាងលិច ណាពី អ៊ីសាចុះមកផែនដី យ៉ាកដូជ និង ម៉ាក់ដូជ ឬដីស្រុតបិកនៃឆតិទិសខាងកើត ទិសខាងលិច និងជ្រោយអាវ៉ាប់ ហើយចុងក្រោយក្លើងឆេះចេញពីប្រទេសយ៉ាម៉ាន់ ដេញមនុស្សលោកទៅរកកន្លែងប្រមូលផ្តុំរបស់ពួកគេ។** (មូស្លីម)

២៣- តើការសាកល្បងឬហ្វឹតណៈអ្វីដែលធំបំផុតចំពោះមនុស្សលោក ?

ណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **តាំងពីការបង្កើតណាពី អាហ្វាំ រហូតដល់ថ្ងៃបរលោក គ្មាន ហ្វឹតណៈ ណាធំជាង តាច់ដើល ទេ។** (មូស្លីម)
វានោះគឺជាបុរសម្នាក់ក្នុងចំណោមកូនចៅ អាហ្វាំ ដែលនឹងមកដល់នាជំនាន់ចុងក្រោយ (អាឃៀត ហ្វាំម៉ាន់) ហើយត្រូវគេសរសេរនៅចន្លោះភ្នែកទាំងពីររបស់វាថា (۞) ដែលត្រូវបានអ្នកមានជំនឿគ្រប់រូបអានវា។ វាគឺជាមនុស្សខ្លាក់ភ្នែកខាងស្តាំ ភ្នែករបស់វាហាក់ដូចជាផ្លែទំពាំងបាយជូរ ដែលលានចេញមកក្រៅ។ វាចេញមកដំបូងបានអះអាងថាខ្លួនវាជាអ្នកផ្សះផ្សា បន្ទាប់មកអះអាងថាខ្លួនវាជាណាពី ហើយក្រោយមកទៀតអះអាងថាវាគឺជាម្ចាស់។ វាបានទៅជួបមនុស្សមួយក្រុម ហើយក៏បានអំពាវនាវពួកគេ តែពួកគេមិនជឿនិងបដិសេធចំពោះពាក្យសម្តីរបស់វា។ ខណៈនោះវាក៏បានចាកចេញពីក្រុមនោះ ហើយអ្វីដែលទៅតាមវានោះនូវទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកគេដោយគ្មានសេសសល់អ្វីនៅនឹងដៃពួកគេបន្តិចសោះឡើយ។ បន្ទាប់មកវាក៏មកជួបនឹងមនុស្សមួយក្រុមទៀតដើម្បីអំពាវនាវពួកគេ ហើយពួកគេក៏ឆ្លើយតបចំពោះការអំពាវនាវនោះដោយបានជឿលើវា។ វាបញ្ជាមេឃឱ្យភ្លៀងពេលនោះមេឃក៏បានភ្លៀង។ វាបញ្ជាដីឱ្យដុះពេលនោះដីក៏ដុះនូវអ្វីដែលត្រូវដុះពីក្នុងដី។ វាបានទៅជួបមនុស្សលោកដោយមានទឹក(ឋានសួគ៌)និងភ្លើង(នរក)ដោយភ្លើងរបស់វាគឺជាទឹកដ៏ត្រជាក់ ហើយទឹករបស់វា

គឺជាភ្លើងដ៏ក្តៅ។ អ្នកមានជំនឿគ្រប់រូបចាំបាច់ត្រូវសុំពី អល់ឡោះ ដើម្បីបញ្ចៀសខ្លួន ឱ្យឆ្ងាយពីការសាកល្បងនេះនៅរាល់ពេលចុងក្រោយនៃការ សឡាត។ ប្រសិនបើបាន ជួបនឹងវា គេត្រូវសូត្រផ្ដើមដំបូងនៃ សូរ៉េវ៉ា កះហ្វី។ យើងត្រូវរត់គេចចេញឱ្យឆ្ងាយពីការ ជួបនឹងវាដោយខ្លាចចំពោះការសាកល្បងនេះ។ ណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ ថា៖ មានន័យថា៖ **ជនណាបានជួបនឹងរបស់ ខាប់ហ្គាល ចូរគេរត់គេចចេញទៅឱ្យឆ្ងាយ។ ខ្ញុំសុំសូចនឹង អល់ឡោះ ថា : ពិតណាស់ បុរសម្នាក់ទៅជួបនឹងវាដោយនឹក ស្មានថាខ្លួនជាអ្នកមានជំនឿ តែក៏ត្រូវជឿលើវាតាមរយៈអ្វីដែលវាបានបង្កើតអំពីប្រការ មន្ទិលមិនច្បាស់លាស់ទាំងនោះ។** (អាពុរទី១)

វាស់នៅលើផែនដីរយៈពេល៤០ថ្ងៃ។ មួយថ្ងៃដំបូងប្រៀបដូចជាមួយឆ្នាំ។ ថ្ងៃបន្ទាប់ ប្រៀបដូចជាមួយខែ ហើយថ្ងៃបន្ទាប់មកទៀតប្រៀបដូចជាមួយសប្តាហ៍។ ចំណែក ថ្ងៃដែលនៅសេសសល់ទៀតគឺដូចនឹងថ្ងៃធម្មតារបស់យើងបច្ចុប្បន្ន។ វាបានដើរសព្វ គ្រប់កន្លែងនៅលើផែនដីដោយគ្មានសល់កន្លែងណាឡើយ ក្រៅពី មីក្លុះ និង ម៉ាឡី ណា។ បន្ទាប់មកណាពី អ៊ីសា បានចុះពីលើមេឃហើយក៏បានសម្លាប់វា។

២៤- តើឋានសួគ៌និងឋាននរកមានហើយឬនៅ? បាទ! ចាំ! អល់ឡោះ បានបង្កើតកន្លែងទាំងពីរនេះមុននឹងទ្រង់បង្កើតមនុស្សលោក។ កន្លែងទាំងពីរ នេះមិនវិនាស ហើយក៏មិនមានការរំលោភបំពានដែរ។ អល់ឡោះ បង្កើតឋាន សួគ៌សម្រាប់ទទួលមនុស្សដោយការអនុគ្រោះអំពីទ្រង់ ហើយដាក់ពួកគេទៅក្នុង ឋាននរកដោយភាពយុត្តិធម៌របស់ទ្រង់។ ពិតណាស់ គេ(អល់ឡោះ) នឹងសម្រួល ដល់មនុស្សគ្រប់ៗគ្នា។

២៥- តើជំនឿលើការកំណត់របស់ អល់ឡោះ មានអត្ថន័យដូចម្តេច? ជំនឿនេះ គឺការជឿជាក់យ៉ាងពិតប្រាកដថា រាល់ប្រការល្អនិងប្រការអាក្រក់គឺជាការវិនិច្ឆ័យ និងកំណត់មកពី អល់ឡោះ ហើយទ្រង់ធ្វើអ្វីមួយទៅតាមការចង់ឬការបង់ ប្រាថ្នារបស់ទ្រង់។ ណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **ប្រសិនបើ អល់ឡោះ ដាក់ទណ្ឌកម្មចំពោះអ្នកដែលនៅលើមេឃនិងអ្នកដែល នៅលើផែនដី គឺការដាក់ទណ្ឌកម្មទៅលើពួកគេដោយទ្រង់មិនបានធ្វើអយុត្តិធម៌ ចំពោះពួកគេឡើយ។ ប្រសិនបើទ្រង់អាណិតស្រឡាញ់ពួកគេវិញនោះ ការ ស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ទៅលើពួកគេល្អប្រសើរជាង អាម៉ាល់ ដែលពួកគេបានធ្វើ។ ប្រសិនបើអ្នកបរិច្ចាគមាសប៉ុនក្នុង អ៊ូហុត ក្នុងផ្លូវ អល់ឡោះ ក៏ទ្រង់មិនទទួល យកពីអ្នកដែរ លុះត្រាតែអ្នកមានជំនឿនឹងការកំណត់វាសនាមកពី អល់ឡោះ ហើយអ្នកត្រូវដឹងថាអ្វីដែល អល់ឡោះ មិនឱ្យកើតមានចំពោះអ្នកទេនោះ វា នឹងមិនអាចកើតលើអ្នកជាដាច់ខាត។ ចំណែកអ្វីដែលទ្រង់បានកំណត់ឱ្យកើត**

មានលើអ្នកវិញនោះ អ្នកនឹងមិនអាចគេចផុតបានឡើយ។ ប្រសិនបើអ្នកបានស្លាប់ដោយគ្មានជំនឿបែបនេះទេនោះ អ្នកនឹងចូលឋាននរក។ (អះម៉ាត់ និងអាពុទ្ធិៗ)

ជំនឿលើការកំណត់របស់ អល់ឡោះ រួមផ្សំនូវ ៤ប្រការគឺ៖

១-ជឿជាក់ថា អល់ឡោះ ដឹងទាំងអស់ទោះបីជារឿងកំប៉ុកកំប៉ុកក្តីឬពិស្តារក្តី។

២-ជឿជាក់ថា អល់ឡោះ បានកត់ត្រារឿងទាំងអស់នោះទុកក្នុងបញ្ជីដែលត្រូវបានគេថែរក្សា (ឡៅហ៊ីល ម៉ះហួស)។ ណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ អល់ឡោះ បានកត់ត្រាកំណត់ហេតុលើអ្វីដែលទ្រង់បង្កើត (ម៉ាយ៉ូក) មុនពេលទ្រង់បង្កើតមេឃជាច្រើនជាន់និងផែនដីចំនួន៥០ពាន់ឆ្នាំរួចហើយ។ (មូស្លីម)

៣- ជឿចំពោះចេតនារបស់ អល់ឡោះ ដែលគ្មានអ្វីអាចបញ្ឈប់បាន ហើយលទ្ធភាពរបស់ទ្រង់ ដែលគ្មានអ្វីអាចមានសមត្ថភាពដូចទ្រង់។ អ្វីដែលទ្រង់មានចេតនា វានឹងកើតមាន ហើយអ្វីដែលទ្រង់មិនមានចេតនាទេនោះ វានឹងមិនអាចកើតមានបានជាដាច់ខាត។

៤- ជឿជាក់ថា អល់ឡោះ គឺជាអ្នកដែលបង្កើត ហើយធ្វើឱ្យមានអ្វីៗទាំងអស់ ហើយរាល់អ្វីៗដែលផ្សេងពីទ្រង់គឺជា ម៉ាយ៉ូក របស់ទ្រង់។

២២- តើម៉ាយ៉ូកមានលទ្ធភាពក្នុងការចង់ឬចំណង់ពិតប្រាកដដែរទេ ?

សម្រាប់មនុស្សលោកគឺមានចំណង់និងជម្រើស។ ប៉ុន្តែ មិនអាចចេញផុតពីចំណង់របស់ អល់ឡោះ ទេ។ អល់ឡោះ បានមានបន្ទូលថា៖ ﴿ وَمَا تَشَاءُونَ لَا يَخْلُقُ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ﴾

មានន័យថា៖ ពួកអ្នកមិនអាចមានបំណងធ្វើអ្វីមួយបានឡើយ លើកលែងតែ អល់ឡោះ មានចេតនាប៉ុណ្ណោះ។ (អាល់អ៊ីនសាន : ៣០)

ហើយណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ ចូរពួកអ្នកខិតខំបំពេញនូវការងាររបស់ខ្លួន។ ពិតណាស់ គេ(អល់ឡោះ) នឹងសម្រួលដល់មនុស្សគ្រប់ៗគ្នាតាមសម្រាប់អ្វីដែលគេបង្កើតមក)។ (អាល់ពុទ្ធី និងមូស្លីម)

អល់ឡោះ បានផ្តល់ដល់យើងនូវខួរក្បាល ត្រចៀក ភ្នែក ដើម្បីឱ្យយើងបែងចែករវាងប្រការល្អនិងប្រការអាក្រក់។ តើខួរក្បាលអាចក្បត់នឹងការពិតបានដែរទេ ? ដោយគេពោលថាពិតណាស់ អល់ឡោះ បានកំណត់ឱ្យខ្ញុំធ្វើប្រការអាក្រក់។ ទោះបីជាគេពោលយ៉ាងនេះក្តី ក៏មនុស្សមិនអាចអភ័យទោសឱ្យបានដែរ។ គេត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មហើយត្រូវបានគេនិយាយទៅកាន់វិញថាពិតណាស់ អល់ឡោះ ក៏បានកំណត់ទណ្ឌកម្មនេះលើអ្នកដូចគ្នា។ ការយកលេសនិងការដោះសារចំពោះការកំណត់របស់ អល់ឡោះ គឺត្រូវបានគេហាមឃាត់ហើយតាមពិតវាជាការភូតកុហក។ អល់ឡោះ បានមានបន្ទូលថា៖

﴿ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاءُؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ﴾

មានន័យថា៖ ពួកដែលបានធ្វើ ស្តីរិត និងនិយាយថាប្រសិនបើ អល់ឡោះ មានចេតនា ពួកយើងនិងដីដូនដីតារបស់ពួកយើងមិនបានធ្វើ ស្តីរិត ឡើយ ហើយពួកយើងក៏មិនបម្រាមនូវប្រការណាមួយដែរ។ ដូច្នោះដែរ ពួកដែលពីមុនពួកគេក៏បានបដិសេធអីចឹងដែរ។ (អាល់អាន់អាម : ១៤៨)

២៧- តើអៀហសានគឺជាអ្វី? ណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ ត្រូវបានគេសួរអំពី អៀហសាន ហើយលោកក៏បានឆ្លើយថា៖ មានន័យថា៖ **អៀហសាន នោះគឺអ្នកត្រូវគោរពសក្ការៈចំពោះ អល់ឡោះ ហាក់ដូចជាអ្នកមើលឃើញទ្រង់អីចឹង។ បើទោះបីជាជាក់ស្តែង អ្នកមិនបានមើលឃើញទ្រង់ទេនោះ តែអ្នកត្រូវជឿជាក់ថាទ្រង់កំពុងតែមើលឃើញអ្នក។** (មុស្លីម)

ហើយវាមានកម្រិតខ្ពង់ខ្ពស់ជាងគេនៅក្នុងសាសនា។

២៨- តើតារហេទមានប៉ុន្មានប្រភេទ? តារហេទ មានបីប្រភេទគឺ **១-** តារហេទ រ៉ូពូ ពីយ៉៖ វាគឺការប្រគល់រាល់ទង្វើទាំងឡាយរបស់ អល់ឡោះ ចំពោះទ្រង់ ដូចជាការបង្កើត ការផ្តល់ រឹសគឺ ការពង្រោះ និងផ្សេងៗទៀត។ ពួក កាហ្វៀរ បានទទួលស្គាល់ចំពោះផ្នែកនេះនៃ តារហេទ មុនពេលគេតែងតាំងណាពី។

២- តារហេទ អ៊ូលូ ហ៊ីយ៉៖ វាគឺជាការប្រគល់ចំពោះ អល់ឡោះ រាល់ទង្វើទាំងឡាយរបស់យើង ដូចជាការ សឡាត ការប៉ង ការបរិច្ចាគ ហើយផ្សេងៗទៀត។ ដោយសារតែត្រូវប្រគល់រាល់ទង្វើទាំងឡាយចំពោះ អល់ឡោះ ទើបបានជាទ្រង់តែងតាំងបណ្តា រ៉ូស៊ូល ហើយបញ្ចុះ គឺតាបៗ។

៣- តោហេទ អាសម៉ាក វ៉ាស៊ីហ្គាត គឺការទទួលស្គាល់ចំពោះអ្វីដែល អល់ឡោះ និងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់បានទទួលស្គាល់អំពីបណ្តាឈ្មោះដ៏ប្រពៃនិងលក្ខណៈដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់សម្រាប់ អល់ឡោះ ដោយគ្មានកែប្រែ ហើយបដិសេធនឹងអ្វីដែលបានចែងឬការគិតស្រមៃនិងប្រៀបប្រដូចនឹងលក្ខណៈណាមួយនៃ ម៉ាយ៉ូក។

២៩-តើនរណាជា(វ៉ាលី)? វ៉ាលី គឺជាអ្នកមានជំនឿ ដែលស្មោះត្រង់និងកោតខ្លាច។ អល់ឡោះ បានមានបន្ទូលថា៖

﴿إِنِّي أَنزَلْتُ آيَاتِي عَلَىٰكَ وَلَا تَأْتِيكَ بِهَا مَبْرُورًا ﴿١٧﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ មានន័យថា៖ **តើមិនមែនទេឬបណ្តាវ៉ាលីៗរបស់ អល់ឡោះ ពិតជាគ្មានការភ័យខ្លាចទេ ហើយពួកគេក៏មិនព្រួយបារម្ភអ្វីដែរ។ ពួកគេគឺជាបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿហើយពួកគេបានកោតខ្លាច អល់ឡោះ។** (យ៉ុសៈ : ៦២-៦៣)

ណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **ការពិត វ៉ាលី របស់ខ្ញុំគឺ អល់ឡោះ និងបណ្តាអ្នកស្មោះសដែលមានជំនឿ។** (អាល់ពូខ័រីនមុស្លីម)

៣០- តើអ្វីជាកាតព្វកិច្ចរបស់យើងចំពោះបណ្តាមិត្តភក្តិរបស់ណាពីម៉ូហាំម៉ាត់?

យើងចាំបាច់ត្រូវស្រឡាញ់ពួកគេនិងអនុគ្រោះដល់ពួកគេ ហើយមិនបំពានលើពួកគេមិនថាក្នុងចិត្តឬពាក្យសម្តី។ យើងត្រូវផ្សព្វផ្សាយពីភាពវិសេសវិសាលរបស់ពួកគេនិងត្រូវបញ្ឈប់នូវការឈ្លោះទាស់ទែងជាមួយពួកគេ។ ពួកគេមិនមែនជាមនុស្សដែលត្រូវបានគេបែកប្រាបបញ្ចាសពីប្រការអាក្រក់នោះទេ ក៏ប៉ុន្តែពួកគេជាអ្នកឧស្សាហកម្មព្យាយាម។ សម្រាប់អ្នកដែលព្យាយាមស្វែងយល់ ហើយអនុវត្តបានត្រឹមត្រូវ នោះគេនឹងទទួលបានផលបុណ្យទ្រង់ទ្រាយ ហើយអ្នកដែលព្យាយាមស្វែងយល់ហើយអនុវត្តមិនបានត្រឹមត្រូវវិញ គេនឹងទទួលបានផលបុណ្យមួយ ហើយកំហុសរបស់គេត្រូវបានអធ្យាស្រ័យ។ ពួកគេមានភាពប្រពៃក្នុងការលុបបំបាត់អំពើអាក្រក់ដែលបានកើតមានក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយពួកគេក៏មានភាពវិសេសវិសាលផ្សេងៗគ្នាផងដែរ។ មនុស្សដប់នាក់ដែលប្រពៃក្នុងចំណោមពួកគេមានដូចជា អាហ្វ ប៉ាកើរ (أبو بكر), បន្ទាប់មក អ៊ូម៉ែរ (عمر), បន្ទាប់មក ឧស្មាន (عثمان), បន្ទាប់មកទៀត អាឡី (علی), ហើយបន្ទាប់មកទៀត តល់ហៈ (طلحة), និង ហ្ស៊ីរ (الزبير), អាប៊ុល ហ្វាត្វា ម៉ាស ពិន អាហ្វ (عبدالرحمن بن عوف), សាអាដ អ៊ីបនូ អាហ្គី វ៉ាកស (سعد ابن أبي وقاص), សាអ៊ីដ ពិន ហ្ស៊ីដ (سعيد بن زيد), អាហ្វ អ៊ូហ្គតៈ ពិន អាឡី ឃីរ (أبو عبيدة ابن الجراح)។ បន្ទាប់មកទៀតគឺអ្នក ម៉ូហ្គីដីរីន (ដែលបានកៀសខ្លួនពី មីក្រូ ទៅ ម៉ាឌីណា) ទូទៅនិងអ្នកដែលបានពលីដីវិតក្នុងសង្គ្រាម ហ្គេរីទេរ អំពីអ្នក ម៉ូហ្គីដីរីន និងអ្នក អាន់សត ហើយបន្ទាប់មកទៀតអ្នកដែលនៅសល់នៃអ្នក អាន់សត និងបណ្តាសហប្តាត់ ទាំងអស់។ ណាដែលបានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **ចូរពួកអ្នកកុំដេរប្រមាថបណ្តា សហប្តាត់ របស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំសូមស្ស៊ីចំពោះម្ចាស់ ដែលជីវិតរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់ទ្រង់ថា ពិតណាស់ប្រសិនបើមានណាម្នាក់នៃពួកអ្នកបានបរិច្ចាគមាសប៉ុនភ្នំ អ៊ូហ្គត់ ក៏មិនស្មើនឹងមួយកម្រងដៃរបស់ពួកគេឬពាក់កណ្តាលវាឡើយ។** (អាល់ពុខី និងមុស្លីម)

លោកក៏បានថ្លែងនៅក្នុងប្រសាសន៍ផ្សេងទៀតថា៖ មានន័យថា៖ **ជនណាបានដេរប្រមាថចំពោះបណ្តា សហប្តាត់ របស់ខ្ញុំនោះ គេនឹងទទួលបានការដាក់បណ្តាសារពី អល់ឡោះ និង ម៉ាឡាអ៊ីកាត់ (ទេវតា) និងមនុស្សលោកទាំងអស់។** (អាល់តប៊ីនី)

៣១- តើយើងអាចលើកតម្កើងវិស្វលប្បឱ្យលើសពីកម្រិតដែល អល់ឡោះ ផ្តល់ឱ្យគាត់បានដែរឬទេ ? ពិតណាស់ ចៅហ្វាយរបស់យើង ម៉ូហាំម៉ាត់ គឺជាមនុស្សដ៏មហាប្រពៃនិងខ្ពង់ខ្ពស់ក្នុងចំណោមអ្វីៗដែល អល់ឡោះ បានបង្កើតដោយគ្មានសង្ស័យអ្វីឡើយ។ ប៉ុន្តែ យើងមិនអាចបន្ថែមក្នុងការសរសើរឬលើកតម្កើងលោកឱ្យហួសហេតុដូចដែលពួក ណាសរីនី (គ្រីស្ទាន) ធ្លាប់បន្ថែមក្នុងការលើកតម្កើង

ចំពោះ អ៊ីសា កូន ម៉ារីយ៉ា បានឡើយ។ ពីព្រោះលោកបានហាមឃាត់យើងទាំងអស់គ្នាពីការធ្វើដូច្នោះ តាមរយៈប្រសាសន៍មួយរបស់លោកថា៖ មានន័យថា៖ **ចូរពួកអ្នកកុំលើកតម្កើងខ្ញុំដូចដែលពួក ណាសរីនី បានលើកតម្កើងកូនប្រុសរបស់ ម៉ារីយ៉ា ឱ្យសោះ។ ពិតណាស់ ខ្ញុំគឺជាបម្រើម្នាក់។ ដូច្នេះចូរពួកអ្នកហៅខ្ញុំថា បម្រើរបស់ អល់ឡោះ និងវិស្វលរបស់ទ្រង់។** (អាដំពូខវី)

ការរកគតសរសើរនេះគឺសំដៅលើការបន្ថែមឱ្យហួសហេតុក្នុងការសរសើរឬលើកតម្កើងដោយជ្រុលនិយម។

៣២- តើពួកអះលី គឺតាប(យ៉ាហ្សីទីនិងណាសរីនី)ជាអ្នកមានជំនឿមែនទេ?

ពួក យ៉ាហ្សីទី និង ណាសរីនី និងបណ្តាសាសនាផ្សេងៗដែលគេកាន់តាម គឺជាពួក កាហ្វៀរ (ប្រឆាំង) ទោះបីជាពួកគេកាន់តាមសាសនាមួយដែលប្រកបដោយរបស់វាត្រឹមត្រូវក៏ដោយ។ ជនណាដែលមិនព្រមបោះបង់ចោលសាសនារបស់ខ្លួន ក្រោយពេលគេបានតែងតាំងណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ ជាវិស្វល ហើយមិនចូលឥស្លាមទេនោះគឺ៖ ﴿فَلَنْ يُبْعَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

មានន័យថា៖ **អល់ឡោះ មិនទទួលយក(ទង្វើល្អ)ពីគេឡើយ។ នាថ្ងៃបរលោកវិញ គេនឹងស្ថិតនៅក្នុងចំណោមពួកដែលខាតបង់។** (អាលីអ៊ីមរ ៨៥)

ប្រសិនបើអ្នកឥស្លាមមិនជឿជាក់ចំពោះភាព កាហ្វៀរ (ប្រឆាំង) របស់ពួក អះលី គឺតាប ឬក៏នៅសង្ស័យចំពោះភាពមិនពិតនៃសាសនារបស់ពួកគេទេនោះ គេនឹងក្លាយជាអ្នក កាហ្វៀរ(ប្រឆាំង)។ ពីព្រោះវាផ្ទុយនឹងច្បាប់របស់ អល់ឡោះ និងណាពីរបស់ទ្រង់ចំពោះការប្រឆាំងរបស់ពួកគេ។ អល់ឡោះ បានមានបន្ទូលថា៖ ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَآلَا لَهُ مَوَعدَةٌ﴾

មានន័យថា៖ **អ្នកដែលបដិសេធនឹងវាក្នុងចំណោមក្រុមទាំងនោះ (យ៉ាហ្សីទី ណាសរីនី និងពួកគ្មានជំនឿ) គឺភ្លើងនរកជាកន្លែងសន្យារបស់គេ។** (ហ្វ៊ុ: ១៧)

បានន័យថាអ្នកដែលយកសាសនាផ្សេងៗមកកាន់តាមក្រៅពីឥស្លាម គេនឹងចូលឋាននរក។ ណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **ខ្ញុំសូមស្ស្គចំពោះម្ចាស់ដែលជីវិតរបស់ ម៉ូហាំម៉ាត់ នៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់ទ្រង់ថា មិនមាននរណាម្នាក់ដែលបានស្តាប់ឮពីខ្ញុំក្នុងប្រជាជាតិនេះ ទោះបីជាគេនោះជា យ៉ាហ្សីទី ក្តីឬ ណាសរីនី ក្តី ហើយបានស្តាប់ទៅដោយមិនមានជំនឿលើខ្ញុំទេនោះ គឺគេនឹងស្ថិតក្នុងចំណោមអ្នកដែលចូលឋាននរក។** (មុស្សីម)

៣៣- តើយើងអាចធ្វើអយុត្តិធម៌ឬបំពានលើអ្នកការហ្វៀរបានដែរទេ?

យុត្តិធម៌គឺជាកត្តាចាំបាច់ដែលត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់។ អល់ឡោះ បានមានបន្ទូលថា៖ ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾ មានន័យថា៖

ពិតណាស់ អល់ឡោះ បញ្ជាឱ្យប្រកាន់នូវភាពយុត្តិធម៌និងគុណធម៌។ (អាន់ណះលី)

ចំណែកឯការអយុត្តិធម៌គឺត្រូវបានច្បាប់ហាមឃាត់ដោយយោងទៅតាមបន្ទូលរបស់អល់ឡោះ ថា៖ មានន័យថា៖ **ពិតណាស់ យើងបានហាមឃាត់លើខ្លួនឯងពីភាពអយុត្តិធម៌ ហើយយើងក៏បានហាមឃាត់វាចំពោះពួកអ្នកដែរ។ ហេតុដូច្នេះ ចូរពួកអ្នកកុំប្រព្រឹត្តនូវអំពើអយុត្តិធម៌ណាមួយឱ្យសោះ។** (មូស្លីម) អ្នកដែលត្រូវបានគេបំពានលើ គឺនឹងធ្វើឱ្យអ្នកដែលបានបំពានលើគេនោះមានការខ្វះខាតចំពោះអ្វីដែលគេបានធ្វើនាថ្ងៃបរលោក។ ណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **តើពួកអ្នកដឹងទេថាមានណាទៅជាជនក្ស័យធន? ពួកគេឆ្លើយថា៖ ជនដែលក្ស័យធនក្នុងចំណោមយើងទាំងអស់គ្នា គឺជាជនដែលមិនមានទ្រព្យសម្បត្តិហើយគ្មានអ្វីទាល់តែសោះ។ ណាពីបានពោលថា ជនដែលក្ស័យធនចំពោះ អ្វីម៉ាត់ (ពលរដ្ឋ) របស់ខ្ញុំគឺជាជនដែលនៅថ្ងៃបរលោក គេបាននាំទៅជាមួយនូវការសឡាត ការបួស និង ហ្សាកាត់ ហើយក៏បាននាំយកទៅជាមួយផងដែរនូវការជេរប្រមាថអ្នកនេះ ចោទប្រកាន់អ្នកនោះ។ រំលោភយកទ្រព្យសម្បត្តិអ្នកនេះ បង្ករលាមកអ្នកនោះ និងវាយតប់គេឯង។ ពេលនោះគេនឹងយករាល់ទង្វើល្អរបស់ជននោះទៅឱ្យបណ្តាអ្នកទាំងអស់នោះ។ ប្រសិនបើទង្វើល្អរបស់គេខ្ទេចខ្ទីអស់គ្មានសល់ មុនពេលគេកាត់ក្តីចំពោះអ្វីដែលគេនៅជាប់ពាក់ព័ន្ធនោះ គេនឹងយកទង្វើអាក្រក់របស់ពួកគេទាំងនោះទៅទម្លាក់ឱ្យជននោះ បន្ទាប់មកគេក៏ទម្លាក់ជននោះទៅក្នុងភ្លើងនរក។**(មូស្លីម)

៣៤- តើហ្គិតអះជាអ្វី? អ៊ុបនូ រីដីព ~ បានពោលថា៖ អត្ថន័យនៃពាក្យ ហ្គិតអះ គឺសំដៅលើប្រការអ្វីដែលបានបង្កើតថ្មី ដែលមិនមានប្រភពដើមនៅក្នុងច្បាប់នៃសាសនាអំពីប្រការនោះ។ ចំណែកអ្វីដែលធ្លាប់មានគំរូឬមានប្រភពនៅក្នុងច្បាប់អំពីប្រការនោះ គឺមិនមែនជា ហ្គិតអះ ក្នុងន័យនៃច្បាប់សាសនានោះទេ តែជួនកាលវាជា ហ្គិតអះ ក្នុងន័យភាសាប៉ុណ្ណោះ។

៣៥- តើនៅក្នុងសាសនាឥស្លាមមានហ្គិតអះល្អនិងហ្គិតអះអាក្រក់ដែរទេ?

មាន អាយិត និង ហាទ្វីស ជាច្រើនដែលបានស្តីបន្ទោសរាល់ប្រការ ហ្គិតអះ តាមខ្លឹមសារច្បាប់សាសនា។ ដូចជាអ្វីដែលគេបានបង្កើតថ្មី ហើយមិនមានប្រភពនៅក្នុងច្បាប់សាសនា។ ដោយណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **ជនណាធ្វើទង្វើ(អាម៉ាល់) អ្វីមួយដែលមិនមែនជាកិច្ចការសាសនារបស់យើងទេនោះ វានឹងត្រូវគេបដិសេធពោល។**(អាល់ពូទី និងមូស្លីម)

លោកបានថ្លែងនៅក្នុងប្រសាសន៍ផ្សេងទៀតថា មានន័យថា៖ **ពិតណាស់ រាល់ប្រការដែលគេបង្កើតថ្មីនៅក្នុងសាសនាគឺជាប្រការ ហ្គិតអះ ហើយរាល់ប្រការ**

ហ្គិតអៈ គីរវង្ស។ (អាពុឌីវ័ទ)

ចំណែក អ៊ីម៉ា ម៉ាលីក ~ វិញ បានលើកឡើងក្នុងករណី ហ្គិតអៈ ក្នុងន័យនៃច្បាប់សាសនាថា៖ មានន័យថា៖ ជនណាបានបង្កើតកិច្ចការថ្មីណាមួយនៅក្នុងសាសនាឥស្លាមដោយយល់ឃើញថាប្រការនោះល្អ គឺគេជាអ្នកដែលចាត់ទុកថាណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បោកប្រាស់សាររបស់លោក។ ដោយសារ អល់ឡោះ បានមានបន្ទូលថា៖ ﴿ **أَيُّومَ أَكَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَمْسُتُ عَلَيْكُمْ فَعَمَى** មានន័យថា៖ **ថ្ងៃនេះយើងបានបំពេញសាសនារបស់ពួកអ្នកឱ្យពួកអ្នក និងបានបង្កប់ រៀកម៉ាត់របស់យើងឱ្យពួកអ្នក**។ (អាល់ម៉ាអ៊ីដៈ ៣)

ក្នុងនោះផងដែរក៏មាន ហាទ្វីស មួយចំនួនបានលើកសរសើរដល់ ហ្គិតអៈដែលមានអត្ថន័យក្នុងលក្ខណៈភាសា។ វាក៏ជាប្រការដែលច្បាប់ធ្លាប់បាននាំមក ក៏ប៉ុន្តែវាត្រូវបានគេភ្លេច ហើយណាពីក៏ជំរុញទៅលើប្រការនោះដោយការព្រួយដល់មនុស្សដូចដែលលោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **ជនណាបានធ្វើទង្វើល្អណាមួយនៅក្នុងសាសនាឥស្លាមមុនគេ គាត់នឹងទទួលបានផលបុណ្យនោះនិងផលបុណ្យរបស់អ្នក ដែលធ្វើទង្វើនោះតាមគាត់ដោយមិនបានកាត់បន្ថយផលបុណ្យរបស់អ្នកដែលធ្វើទង្វើល្អនោះតាមគាត់បន្តិចណាឡើយ**។ (មូស្លីម)

ក្នុងន័យតាមភាសានេះដែរគឺសម្តីរបស់ អ៊ីម៉ា មានន័យថា៖ **នេះគឺជាទង្វើដ៏ល្អប្រាកដនេះគឺជាប្រការ ហ្គិតអៈ ដែលល្អ។ គាត់ចង់សំដៅទៅលើ សឡាត តារវ៉េស។** ការពិតវាធ្លាប់មាននៅក្នុងច្បាប់ឥស្លាម ហើយវាស្ថិតលើឡោះ បានជំរុញលើការប្រតិបត្តិវាផងដែរដោយលោកបាន សឡាត តារវ៉េស ចំនួនបីយប់។ បន្ទាប់មកលោកក៏បានបោះបង់វាដោយសារខ្លាច អល់ឡោះ ដាក់វាជា ហ្វឺរទូ (កាតព្វកិច្ច) លើអ្នកឥស្លាម។ អ៊ីម៉ា បានអនុវត្តវា ហើយក៏បានប្រមូលផ្តុំមនុស្សដើម្បី សឡាត តារវ៉េស នេះឡើងវិញ។

៣៦-តើម៉ូណាហ្គិក(មនុស្សពុតត្បុត)មានប៉ុន្មានប្រភេទ? មនុស្សពុតត្បុតឬគេឱ្យឈ្មោះថា ម៉ូណាហ្គិក មានពីរប្រភេទគឺ

១- ម៉ូណាហ្គិក ផ្នែកគោលជំនឿ (ម៉ូណាហ្គិក ធំ) វាក៏ជាការសម្តែងឱ្យឃើញខាងក្រៅថាជាអ្នកមានជំនឿ ចំណែកខាងក្នុងវិញគឺប្រឆាំង ហើយវាធ្វើឱ្យបុគ្គលនោះចេញពីសាសនា។ ប្រសិនបើគេនៅតែរុស ហើយស្តាប់នៅក្នុងសភាពបែបនេះគឺគេស្តាប់ក្នុងនាមជាអ្នក កាហ្វៀរ (ប្រឆាំង)។ អល់ឡោះ បានមានបន្ទូលថា៖ ﴿ **إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي الدَّرَجَاتِ الْأَعْلَى مِنَ النَّارِ** មានន័យថា៖ **ពិតណាស់បណ្តាពួកពុតត្បុត (ម៉ូណាហ្គិក៏ន) នឹងស្ថិតនៅក្នុងបាតក្រោមបង្អស់នៃឋាននរក**។ (អាននីសាភៈ : ១៨៥)

ខ្លះៗអំពីលក្ខណៈរបស់ពួកវាក៏ពួកវាបោកប្រាស់ អល់ឡោះ និងបណ្តាអ្នកមាន

ជំនឿ ហើយពួកវាចំអកដល់បណ្តាអ្នកមានជំនឿ ថែមទាំងសហការជាមួយពួក កាហ្វៀរ(ប្រឆាំង) ដើម្បីធ្វើបាបបណ្តាអ្នកឥស្លាម។ ចំណែករាល់ទង្វើលុបសំពះពួកវា វិញគឺធ្វើដើម្បីចង់បាននូវផលប្រយោជន៍លោកិយ ឬគ្រាន់តែដើម្បីលោកិយ ប៉ុណ្ណោះ។ **២-** ម៉ូណាហ្វិក ផ្នែកទង្វើ (ម៉ូណាហ្វិក តូច) វាមិនធ្វើឱ្យគេចេញពី ឥស្លាមទេ។ ប៉ុន្តែ វាស្ថិតក្នុងសភាពគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចនឹងឈានទៅដល់ ម៉ូណាហ្វិក ធំ ប្រសិនបើគេមិនព្រម តៅហ្គាត់ (សារភាពទោសកំហុស)។ សញ្ញារបស់វា មានដូចជាកាលណាគេនិយាយ គេកុហក ហើយប្រសិនបើគេសន្យា គេក្បត់សន្យា។ បើកាលណាមានការឈ្លោះទាស់ទែងគ្នាវិញ គេក្រអឺតក្រទមមិនព្រមដោះស្រាយដោយសន្តិវិធីឡើយ ហើយប្រសិនបើត្រូវបានគេទុកចិត្ត គេបោកប្រាស់។ ហេតុដូច្នេះហើយ បានជាបណ្តា សហហ្គាត់ { ទាំងអស់មានការខ្លាចចំពោះ ម៉ូណាហ្វិក ផ្នែកទង្វើ នេះយ៉ាងខ្លាំង។ កូនប្រុសរបស់ អាហ្គី ម៉ូឡែកៈ ~ បានពោលថា៖ ខ្ញុំបានរស់ទាន សហហ្គាត់ របស់ណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ ជាង៣០នាក់។ ពួកគេ ទាំងនោះខ្លាចភាព ម៉ូណាហ្វិក កើតមានលើខ្លួនពួកគេ។ អ៊ីប្រហ៊ឹម អាត់ តៃមី ~ បានពោលថា៖ ខ្ញុំមិនដែលបង្ហាញពាក្យសម្តីរបស់ខ្ញុំទៅលើទង្វើរបស់ខ្ញុំឡើយ។ ដោយសារតែខ្ញុំខ្លាចធ្វើឱ្យខ្លួនឯងក្លាយជាមនុស្សកុហក។ ហាសាន់ អាល់ ហ្គីសរី ~ បានពោលថា៖ មិនមាននរណាម្នាក់ខ្លាចចំពោះប្រការនោះទេ ក្រៅពីអ្នកដែល មានជំនឿ ហើយក៏មិនមាននរណាម្នាក់ជឿលើវាដែរ ក្រៅពីអ្នក ម៉ូណាហ្វិក ប៉ុណ្ណោះ។ អ៊ីម្យែរ បានពោលទៅកាន់ ហ៊ិហ្សូហ្វៈ } ថា៖ ខ្ញុំសួរអ្នកដោយស្មោះចំនឹង អល់ឡោះ! តើវិស្វលុលឡោះ ធ្លាប់បានរាប់ឈ្លោះរបស់ខ្ញុំបញ្ចូលក្នុងចំណោមពួក គេ (ម៉ូណាហ្វិកនិរ) ប្រាប់អ្នកដែរទេ? គាត់ឆ្លើយថា៖ ទេ! ហើយខ្ញុំនឹងមិនប្រាប់ រឿងនេះទៅឱ្យនរណាម្នាក់បានដឹងបន្ទាប់ពីអ្នកទៀតទេ។

៣៧- តើបាបកម្ម(ទុសា)អ្វីដែលធំបំផុតចំពោះ អល់ឡោះ ? គឺធ្វើ ស្តីរិក ជាមួយ អល់ឡោះ។ ដោយទ្រង់បានមានបន្ទូលថា៖ ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ មានន័យថា៖ **ពិតណាស់ អំពើ ស្តីរិក គឺជាបាបកម្មមួយធំធំ**។ (លុកម៉ាន : ១៣) ហើយខណៈពេលដែលគេបានសួរ វិស្វលុលឡោះ ថា៖ តើបាបកម្មអ្វីដែលធំជាង គេ ? លោកបានឆ្លើយថា៖ មានន័យថា៖ **គឺអ្នកធ្វើឱ្យមានដែក្នុងជាមួយនឹង អល់ឡោះ ខណៈទ្រង់តែម្នាក់គត់ ដែលបានបង្កើតរូបអ្នក**។ (អាល់ពុខវី និងមុស្លីម)

៣៨- តើអំពើស្តីរិកមានប៉ុន្មានប្រភេទ ? អំពើ ស្តីរិក មានពីរប្រភេទគឺ **១-** ស្តីរិក ធំ វាធ្វើឱ្យចេញពីឥស្លាម ហើយ អល់ឡោះ មិនអភ័យទោសឱ្យចំពោះ អ្នកដែលបានធ្វើវាឡើយ។ ដោយ អល់ឡោះ បានមានបន្ទូលថា៖ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ មានន័យថា៖

ពិតណាស់ អល់ឡោះ មិនអភ័យទោសឱ្យអ្នកដែលធ្វើ ស្តីវិក ចំពោះទ្រង់ឡើយ។ តែទ្រង់នឹងអភ័យទោសឱ្យចំពោះបាបកម្មផ្សេងពីនោះចំពោះអ្នកណាដែលទ្រង់មានចេតនា។ (អាននិសាក : ៤៨)

ស្តីវិក ធំ ចែកចេញទៅជាបួនផ្នែកគឺ

១.១- ស្តីវិក ក្នុងការទូកា និងការសុំអ្វីមួយ។ **១.២-** ស្តីវិក ក្នុងការនឿត និងគោលបំណងឬចេតនាដោយធ្វើអំពើល្អណាមួយដើម្បីអ្នកផ្សេងពី អល់ឡោះ។ **១.៣-** ស្តីវិក ក្នុងការគោរព ដូចជាធ្វើតាមមេដឹកនាំឬអ្នកប្រាជ្ញណាម្នាក់ក្នុងការហាមឃាត់នូវប្រការដែល អល់ឡោះ បានអនុញ្ញាតឬអនុញ្ញាតនូវប្រការដែលទ្រង់បានហាមឃាត់។

១.៤- ស្តីវិក ក្នុងការស្រឡាញ់ ដូចជាយើងស្រឡាញ់នរណាម្នាក់ដូចនឹងការស្រឡាញ់ចំពោះ អល់ឡោះ ដែរ។

២- ស្តីវិក តូច តែវាមិនធ្វើឱ្យចេញពីឥស្លាមទេ ហើយវាក៏ចែកចេញជាពីរផ្នែកដែរគឺ

២.១- ផ្នែកខាងក្រៅ ទោះបីតាមរយៈពាក្យសម្តីដូចជាការស្រួចជាមួយអ្វីផ្សេងពី អល់ឡោះ ឬក៏ពោលថា៖ អ្វីដែល អល់ឡោះ មានចេតនានិងចេតនារបស់អ្នក ឬក៏ពោលថា៖ ប្រសិនបើគ្មាន អល់ឡោះ និងនរណាម្នាក់ទេនោះ... ឬតាមរយៈទង្វើដូចជាការពាក់កងដៃ ឬខ្សែអំបោះដើម្បីបញ្ចៀសពីគ្រោះថ្នាក់។ ជាមួយគ្នានេះដែរ គឺការពាក់ខ្សែគាថាដោយខ្លាចអំពីជំងឺ អ៊ុន(ភ្នែក) ឬខ្លាចពីប្រជួលអាក្រក់ដូចជាជំនឿចំពោះសត្វស្លាប ឬឈ្មោះណាមួយ ឬពាក្យសម្តី ឬក៏នឹងណាមួយ និងផ្សេងៗទៀត ។

២.២- ផ្នែកខាងក្នុង វាគឺជា ស្តីវិក នៅក្នុងការ នឿត តាំងចិត្តឬគោលបំណង ដូចជាធ្វើអ្វីមួយចង់ឱ្យគេឃើញឬឱ្យគេឮជាដើម។

៣៩- តើស្តីវិកធំនិងស្តីវិកតូចខុសគ្នាដូចម្តេច? ភាពខុសគ្នាខ្លះនៃ ស្តីវិកទាំងពីរនេះគឺ ស្តីវិក ធំ ត្រូវបានគេកាត់ក្តីចំពោះអ្នកដែលបានធ្វើវាដោយចេញពីឥស្លាមនៅក្នុងលោកិយ ហើយអមតៈនៅក្នុងឋាននរកនាថ្ងៃបរលោក។ រីឯ ស្តីវិកតូច វិញគឺមិនត្រូវបានគេកាត់ក្តីថាជាអ្នក កាហ្វៀត ទេ នៅក្នុងលោកិយ ហើយក៏មិនអមតៈក្នុងឋាននរកដែរ។ ដូចដែល ស្តីវិក ធំ ធ្វើឱ្យ អល់ឡោះ លុបបំបាត់នូវបណ្តា អាម៉ាល់ (ទង្វើ) របស់គេទាំងអស់ដែល ស្តីវិក តូច វិញធ្វើឱ្យ អល់ឡោះ លុបបំបាត់ត្រឹមតែ អាម៉ាល់ (ទង្វើ) ដែលគេធ្វើវាតែប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះដែរ វានៅមានចម្ងល់នៃភាពខុសគ្នានេះថា៖ តើ ស្តីវិក តូច មិនត្រូវបានគេអភ័យទោសឱ្យ លើកលែងតែគេ តៅហ្គាត់ (សារភាពកំហុស) ដូច ស្តីវិក ធំ ដែរឬក៏វាដូចនឹង ស្តីវិក ធំ ដែលនៅក្រោមការចេតនារបស់ អល់ឡោះ ឬយ៉ាងណា? ចំពោះប្រការទាំងពីរនេះ គឺវាគ្រោះថ្នាក់បំផុតដែលយើងទាំងអស់គ្នាត្រូវព្យាយាមចៀសវាងឱ្យឆ្ងាយពីវា។

៤០-ចំពោះស្តីវិកតូច តើគេត្រូវការពារមុនពេលធ្លាក់ចូលក្នុងវា ឬត្រូវពិន័យ

ប្រសិនបើធ្លាក់ចូលហើយនោះ? យើងត្រូវការការពារប្រុងប្រយ័ត្នពីភាព រឺយ៉ាក ដោយត្រូវធ្វើនូវទង្វើអ្វីមួយដើម្បី អស់ឡោះ តែមួយគត់។ ចំណែកអ្វីដែលអាច ជួយសម្រួលបាននោះ គឺតាមរយៈនៃការ ទូអា ដែលណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានមាន ប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **ឱបណ្តាមនុស្សលោក! ចូរពួកអ្នកខ្លាចពីប្រការ ស្តី រិត នេះ។ ពិតណាស់ វាក្នុងជាងដានជើងស្រមោចដែលដើរពេលយប់ទៅទៀត។ មានគេសួរទៅកាន់លោកថា៖ ឱវិស្វលុលឡោះ! តើយើងត្រូវធ្វើដូចម្តេចទៅ បើវា តូចដូច្នេះ? លោកឆ្លើយថា៖ ចូរពួកអ្នក ទូអា ថា៖**

(اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ نُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا تَعْلَمُهُ وَنَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا نَعْلَمُ) (ឱ អស់ឡោះ ជា ម្ចាស់! ពិតណាស់យើងសុំពីទ្រង់ឱ្យបញ្ចៀសយើងអំពីប្រការ ស្តីរិត ចំពោះទ្រង់ នូវប្រការណាមួយដែលយើងបានដឹង ហើយយើងសុំការអភ័យទោសពីទ្រង់រាល់ ប្រការណាដែលយើងមិនបានដឹង។ (អះម៉ាត់)

ចំណែកឯការពិន័យចំពោះអ្នកដែលបានស្បថជាមួយនឹងអ្វីផ្សេងពី អស់ឡោះ វិញគឺណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ ជនណាបាន ស្បថជាមួយនឹង ឡាត ហើយនិង អ៊ុសហ្សា (ឈ្មោះរូបសំណាកដែលពួក ម៉ូស៊ី គីន មីក្លុះ គោរពសក្តារៈនាសម័យនោះ។ ចូរឱ្យគេពោលឡើងវិញថា៖ اللهُ ۝ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ ۝ لَا

។ (អាល់ពូរី និងមូស្លីម)

ឯការពិន័យចំពោះអ្នកដែលមានប្រផ្នូលអាក្រក់ដោយជំនឿទៅលើសត្វស្លាបឬ សត្វផ្សេងៗវិញនោះគឺណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ ជនណាដែលមានជំនឿលើប្រផ្នូលអាក្រក់តាមរយៈសត្វ ហើយធ្វើឱ្យប្រផ្នូលនោះ ហាមឃាត់រូបគេអំពីកិច្ចការអ្វីមួយ គឺគេប្រាកដជា ស្តីរិត នឹង អស់ឡោះ។ ពេល នោះ សហាហ្គាត់ បានសួរថា៖ តើយើងត្រូវដូចម្តេចទៅដើម្បីការពារពីប្រការ នោះ? លោកមានប្រសាសន៍ថា៖ អ្នកត្រូវសូត្រថា៖ (اللَّهُمَّ لَا حَزْرَ إِلَّا حَزْرُكَ وَلَا طَيْرَ إِلَّا طَيْرُكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا عَزِيرُكَ) (ឱ អស់ឡោះ ជាម្ចាស់! គ្មានប្រការណាមួយទេ ក្រៅពី ប្រការល្អរបស់ទ្រង់។ គ្មានប្រផ្នូលអាក្រក់ណាទេក្រៅពីប្រផ្នូលអាក្រក់របស់ទ្រង់ ហើយក៏គ្មានម្ចាស់ណាក្រៅពីទ្រង់ឡើយ។ (អះម៉ាត់)

៤១- តើកាហ្វៀរ (ប្រឆាំង) មានប៉ុន្មានប្រភេទ? កាហ្វៀរ (ប្រឆាំង) មានពីរប្រភេទគឺ

- ១-** កាហ្វៀរ ធំ ដែលធ្វើឱ្យចេញពីឥស្លាម ហើយវាចែកចេញជាប្រាំផ្នែកគឺ
- ១-១-** ប្រឆាំង ដោយការកុហក **១-២-** ប្រឆាំង ដោយការអំណាចលាយឡំជាមួយ នឹងការជឿ **១-៣-** ប្រឆាំង ដោយការមន្ទិលសង្ស័យ **១-៤-** ប្រឆាំង ដោយការ បដិសេធ **១-៥-** ប្រឆាំង ដោយពុតត្បូត (ម៉ូណាហ្វឹក)។ **២-** កាហ្វៀរ តូច វាគឺជា ការប្រឆាំងដោយប្រព្រឹត្តនូវអំពើបាប (ម៉ាក់សៀត) ដែលច្បាប់បានហាមឃាត់

ហើយវាមិនធ្វើឱ្យចេញពីឥស្លាមនោះទេដូចជាការសម្លាប់អ្នកឥស្លាម..។

៤២-តើច្បាប់នៃការសប្បាយដូចម្តេចដែរ? ណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ មិនពេញចិត្តចំពោះការសប្បាយទេ។ លោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **ពិតណាស់ វាមិនបាននាំមកនូវរឿងល្អនោះទេ។** (អស់ពុទ្ធវិ)

នេះប្រសិនបើការសប្បាយនោះស្មោះសច្ចៈចំពោះ អស់ឡោះ។ តែប្រសិនបើការសប្បាយនោះជាមួយអ្នកផ្សេងពី អស់ឡោះ ដូចជាការសប្បាយចំពោះផ្លូវបូជ័ពោះ វាលី ណាមួយវិញនោះគឺ ហាវ៉ាម ដែលមិនត្រូវបានច្បាប់អនុញ្ញាតជាដាច់ខាត ហើយក៏មិនត្រូវធ្វើតាមការសប្បាយនោះដែរ។

៤៣- តើច្បាប់នៃការទៅជួបគ្រូទាយឬគ្រូធ្មប់ដូចម្តេចដែរ?

វាមិនត្រូវបានច្បាប់អនុញ្ញាតឡើយពេលគឺ ហាវ៉ាម។ ប្រសិនបើយើងទៅជួបពួកគេដើម្បីចង់បានផលប្រយោជន៍ពីពួកគេដោយយើងមិនបានជឿថាពួកគេដឹងពីរឿងអាថ៌កំបាំងនោះទេគឺ អស់ឡោះ មិនទទួលយកការ សឡាត របស់យើងចំនួន៤០ ថ្ងៃដោយយោងទៅតាមប្រសាសន៍របស់រស្មីលុលឡោះថា៖ មានន័យថា៖ **ជនណាបានទៅជួបគ្រូទាយ ហើយបានសួរគេនូវរឿងអ្វីមួយនោះ អស់ឡោះ មិនទទួល សឡាត របស់គេចំនួន៤០យប់។**(មុស្លីម)

ប្រសិនបើយើងទៅជួបពួកគេ ហើយបានជឿលើពួកគេដោយអះអាងថាពួកគេអាចដឹងនូវប្រការអាថ៌កំបាំងវិញនោះ គឺប្រាកដជាភ្លាយជា កាហ្វៀត ដោយរស្មីលុលឡោះបានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **ជនណាបានទៅជួបគ្រូទាយឬគ្រូធ្មប់ ហើយបានជឿនូវអ្វីដែលគេបាននិយាយប្រាកដជា កាហ្វៀរ នឹងអ្វីដែលគេបានបញ្ចុះលើ ម៉ូហាំម៉ាត់ (ឥស្លាម)។**(អព្វទី១)

៤៤-តើពេលណាការជឿថារឿងធ្លាក់ដោយសារផ្កាយភ្លាយជាស្តីរិកធំ ហើយពេលណាជាស្តីរិកតូច?

ជនណាជឿជាក់ថាផ្កាយមានឥទ្ធិពលបង្កើតឱ្យមានជារឿងដោយគ្មានចេតនាពី អស់ឡោះ ទេនោះ គឺជា ស្តីរិក ធំ។ ប្រសិនបើគេជឿជាក់ថាផ្កាយអាចមានឥទ្ធិពលបង្កើតឱ្យមានរឿងតាមរយៈចេតនារបស់ អស់ឡោះ ហើយវាក៏ជាហេតុដែលបណ្តាលឱ្យរឿង ហើយ អស់ឡោះ ធ្វើឱ្យផ្កាយដើរតាមគន្លងធម្មតា កាលណាស្តែងចេញនូវផ្កាយណាមួយនោះ វានឹងបង្កឱ្យមានរឿងគឺជា ស្តីរិក តូច។ ពីព្រោះការចាត់ទុកផ្កាយជាមូលហេតុនៃការធ្លាក់រឿងនេះ មិនមានកស្មតាងក្នុងច្បាប់ឥស្លាម ឬវិញ្ញាណ ឬខ្លក្សាលឡើយ។ តែបើយកវាជាកស្មតាងក្នុងការបែងចែករវាងផ្លូវនិងថេរវិល គឺគ្មានបញ្ហាអ្វីនោះទេ។

៤៥- តើកាតព្វកិច្ចត្រូវធ្វើដូចម្តេចចំពោះថ្នាក់ដឹកនាំឥស្លាម?

យើងចាំបាច់ត្រូវស្តាប់និងគោរពតាមពួកគេចំពោះចំណុចសកម្មឬចំណុចខ្លះខាត
របស់ពួកគេ។ យើងមិនត្រូវបាកចេញពីពួកគេទេ ទោះបីមិនអាចរស់នៅកែវគ្រា
បានក៏ដោយ។ យើងមិនត្រូវប្តឹងស្នងសុំឱ្យពួកគេនូវប្រការអាក្រក់ ហើយក៏មិន
ត្រូវប្រើប្រាស់អាវុធដើម្បីគេចេញពីការគោរពពួកគេដែរ។ ប៉ុន្តែ យើងត្រូវ
ប្តឹងស្នងសុំឱ្យពួកគេមានការផ្ទុះផ្សាគ្នា ចេះអធ្យាស្រ័យគ្នា ទទួលបានការចង្អុល
បង្ហាញ និងយល់ពីកំហុស ហើយដកខ្លួនចេញពីវា។ ការគោរពចំពោះពួកគេគឺជា
ការគោរពមួយក្នុងចំណោមការគោរពចំពោះ អល់ឡោះ ដរាបណាពួកគេមិនប្រើ
យើងនូវប្រការ ម៉ាកសៀត ដែលច្បាប់បានហាមឃាត់។ ប្រសិនបើពួកគេប្រើឱ្យ
ធ្វើនូវទង្វើ ម៉ាកសៀត នេះ គឺមិនត្រូវគោរពតាមជាដាច់ខាត តែត្រូវធ្វើតាមនូវទ
ង្វើណាមួយ។ ណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **អ្នកត្រូវ
ស្តាប់និងគោរពតាមថ្នាក់ជីកនាំ ទោះបីជាពួកគេវាយខ្នងរបស់អ្នក ហើយរឹបអូស
យកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នកក៏ដោយ**។ (មូស្លីម)

**៤៦- តើយើងអាចសួរចង់ដឹងអំពីបុព្វហេតុនៃបទបញ្ជារបស់ អល់ឡោះ និងអ្វី
ដែលទ្រង់ហាមឃាត់បានដែរទេ ?** ពិតជាបាន ប៉ុន្តែពុំត្រូវដាក់លក្ខខណ្ឌនៃជំនឿ
(អ៊ីម៉ាន) និងការអាម៉ាល់របស់គេ ទាល់តែដឹងពីគតិបណ្ឌិត និងយល់ដោយសម
ហេតុផល។ វាគ្រាន់តែជួយពង្រឹងជំនឿរបស់អ្នកមានជំនឿដើម្បីបិតនៅលើផ្លូវស
ច្វះត្រឹមត្រូវ។ ក៏ប៉ុន្តែត្រូវប្រគល់ខ្លួនទាំងស្រុង មិនសួររកកសុតាងដើម្បីបំពេញ
ភាពជាខ្ញុំបម្រើនិងការមានជំនឿចំពោះ អល់ឡោះ ដោយសារគតិបណ្ឌិតរបស់
ទ្រង់ដ៏ពេញលេញដូចជាពួកសហហ្គាត់។

៤៧- តើបន្ទូលរបស់ អល់ឡោះ: ﴿ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ ﴾ **សំដៅ
លើអ្វី ?** បន្ទូលរបស់ អល់ឡោះ: ﴿ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ ﴾

មានន័យថា៖ **អ្វីដែលពួកអ្នកបានទទួលអំពីប្រការល្អនោះគឺមកពី អល់ឡោះ។ ឯអ្វី
ដែលពួកអ្នកបានទទួលអំពីប្រការអាក្រក់វិញគឺមកពីខ្លួនឯង**។ (អាននីសាត : ៧៩) ឃ្លា
ខាងលើបានន័យថា៖ ប្រការល្អត្រង់ចំណុចនេះគឺសំដៅលើ នៀកម៉ាត់ ហើយ
ប្រការអាក្រក់វិញគឺគ្រោះ។ ទាំងអស់នោះគឺជាការកំណត់ពី អល់ឡោះ។ រាល់ប្រការ
ល្អគឺវាត្រឡប់ទៅរក អល់ឡោះ ពីព្រោះទ្រង់ជាដែលធ្វើឱ្យវាល្អ ហើយប្រការអាក្រក់
វិញគឺទ្រង់បង្កើតវាដើម្បីជាបុព្វហេតុដែលតាមរយៈបុព្វហេតុនេះនឹងបង្ហាញឱ្យ
ឃើញពីប្រការល្អនោះ។ រាល់ទង្វើរបស់ អល់ឡោះ ទាំងអស់គឺសុទ្ធតែល្អដោយណា
ពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **រាល់ប្រការល្អទាំងអស់គឺស្ថិត
ក្នុងកណ្តាប់ដៃទាំងពីរបស់អ្នក (អល់ឡោះ) រីឯប្រការអាក្រក់វិញគឺមិនមែនត្រឡប់
ទៅលើអ្នក (អល់ឡោះ) នោះទេ**។ (មូស្លីម)

រាល់ទង្វើរបស់បម្រើទាំងឡាយគឺ អស់ឡោះ ជាអ្នកបង្កើត ហើយវាជាលទ្ធផលរបស់ បម្រើទាំងឡាយនៅក្នុងពេលដដែល។ ដូចដែល អស់ឡោះ បានមានបន្ទូលថា៖

﴿ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ۖ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ۖ فَسَنبَرُهُ لِلْيُسْرَىٰ ۗ ﴾ មានន័យថា៖ **ចំណែកឯអ្នកណា ដែលបានបរិច្ចាគទាននិងកោតខ្លាច អស់ឡោះ។ និងអ្នកដែលមានជំនឿលើអំពើល្អ នោះ។ យើងនឹងរៀបចំឱ្យគន្ធរមតាំងដែលងាយស្រួល។** (អាឡវឡាវៈ ៥៦៧)

៤៨- តើយើងអាចនិយាយថាគាត់ជាអ្នកពលី(ស្លាហ៊ីដ)បានដែរទេ ?

ការអះអាងចំពោះនរណាម្នាក់ថាជាអ្នកពលី(ស្លាហ៊ីដ) មានន័យថាគេគឺជាអ្នក ដែលត្រូវចូលឋានសួគ៌។ នីកាយរបស់អ្នកដើរតាម ស៊ុណ្ណៈ គឺមិនអនុញ្ញាតឱ្យ និយាយទៅលើបុគ្គលណាម្នាក់នៃអ្នកឥស្លាមថា គេជាអ្នកដែលស្ថិតក្នុងចំណោម អ្នកដែលចូលឋានសួគ៌ឬឋាននរកនោះទេ លើកលែងនរណាដែលណាពី ម៉ូហាំម៉ាត់ បានប្រាប់ប៉ុណ្ណោះ។ ពីព្រោះការជាក់ស្តែង វាជារឿងអាចកំបាំង ហើយយើងក៏មិន អាចដឹងបានដែរថា តើមនុស្សស្លាប់ទៅស្ថិតនៅលើសភាពបែបណានោះទេ។ រាល់ អាម៉ាល់ អាស្រ័យទៅលើដំណាក់កាលចុងក្រោយ ចំណែកឯការ នៀត រឿងគឺមាន តែ អស់ឡោះ ទេជាអ្នកដឹង។ ប៉ុន្តែ យើងសង្ឃឹមចំពោះអ្នកដែលល្អថានឹងទទួល ផលបូណ្យ ហើយក៏យន្តចំពោះអ្នកដែលអាក្រក់ថានឹងទទួលទណ្ឌកម្ម។

៤៩.តើយើងអាចកាត់សេចក្តីទៅលើអ្នកឥស្លាមណាម្នាក់ច្បាស់ថាជាអ្នក (កាហ្វៀរ)បាន ដែរឬទេ ? យើងមិនអាចអះអាងទៅលើបុគ្គលឥស្លាមណាម្នាក់ថាជាអ្នក កាហ្វៀរ ឬជាអ្នក ស្តីរិត ឬក៏ជាអ្នក ម៉ូណាហ្វិក បានទេ ប្រសិនបើគ្មានប្រការណាមួយ បង្ហាញពីការពិតរបស់ពួកគេទេនោះ។ យើងត្រូវបណ្តោយគេជាបណ្តោះអាសន្ន ទុករៀងរបស់គេនោះឱ្យ អស់ឡោះ ជាអ្នកកាត់សេចក្តី។

៥០- តើយើងអាច (តវ៉ាហ្វ)ជុំវិញអ្វីផ្សេងក្រៅពី(កាក់ហ្គៈ)បានដែរទេ ?

មិនមានកន្លែងណាមួយនៅលើផែនដីនេះ ដែលយើងអាច តវ៉ាហ្វ ជុំវិញវាបាន ក្រៅពី កាក់ហ្គៈ ដែលត្រូវបានគេលើកតម្កើងនោះឡើយ។ យើងក៏មិនអាចប្រៀប ធៀបវាទៅនឹងកន្លែងណាមួយ ទោះបីជាកន្លែងនោះធ្លាប់ជាកន្លែងប៉ុប៉ើងក៏ដោយ។ ជនណា តវ៉ាហ្វ ជុំវិញកន្លែងផ្សេងក្រៅពី កាក់ហ្គៈ ក្នុងការលើកតម្កើងនោះ ប្រាកដជាអ្នកប្រឆាំងនឹង អស់ឡោះ។

ការប្រតិបត្តិផ្លូវចិត្ត

អល់ឡោះ បានបង្កើតចិត្ត ហើយធ្វើឱ្យវាក្លាយជាស្តេច ហើយអរិយៈទាំងឡាយ ជាកូនទាហានរបស់វា។ បើសិនជាស្តេចនោះល្អគឺកូនទាហានទាំងអស់ល្អ។ រីស៊ូលុលឡោះបានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **ពិតណាស់ នៅក្នុងខ្លួនមាន សាច់មួយដុំ បើសិនជាសាច់មួយដុំនោះល្អ ខ្លួនប្រាណទាំងមូលល្អ។ តែបើសិនជា សាច់មួយដុំនោះខូច ខ្លួនប្រាណទាំងមូលត្រូវខូច។ ពិតណាស់ វាគឺបេះដូង។** (អាល់ពុ

ខវី និងមូស្លីម)
ចិត្តគឺជាកន្លែងនៃជំនឿ និងការកោតខ្លាច ឬជាកន្លែងគូហ្វរ ក្បត់ និងស្តីរិក។ ណាពីគាត់បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **ការកោតខ្លាចគឺនៅទីនេះ គាត់ បានចង្អុលទៅកាន់ដើមទ្រូងរបស់គាត់ចំនួនបីដង។** (មូស្លីម)

• អ៊ីម៉ានគឺ ជំនឿ វាចា និងការអនុវត្ត។ ជឿក្នុងចិត្ត ពោលនឹងអណ្តាត អនុវត្តដោយ ចិត្តនិងកាយវិការ។ ចិត្តមានអ៊ីម៉ាន់និងជឿជាក់។ បន្ទាប់មកបង្កើតបានជាសាក្សីនៅ លើអណ្តាត។ បន្ទាប់មក ចិត្តបានអនុវត្តតាមមុខងាររបស់វាដូចជាការស្រឡាញ់ ការ កោតខ្លាច ការសង្ឃឹម ហើយអណ្តាតបានកម្រើកដោយការហ្សឺកៀរ និងសូត្រអាល់ គួរអាន ហើយកាយវិការកម្រើកដោយការស្វ័យជោគនិងរូក។ ជាក់ស្តែង ចិត្តមានអំពើ ល្អដែលត្រូវឧទ្ទិសចំពោះ អល់ឡោះ។ ខ្លួនប្រាណដើរតាមចិត្ត។ គ្មានអ្វីមួយដក់ជាប់ ក្នុងចិត្តលើកលែងតែត្រដាងឡើងលើខ្លួនប្រាណតាមការចាំបាច់ដោយរូបភាពណា មួយ។

• ការអនុវត្តផ្លូវចិត្តមានន័យថា ការអនុវត្តទាំងឡាយដែលកន្លែងរបស់វាបិតនៅក្នុង ចិត្ត ហើយជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងចិត្ត។ ការអនុវត្តដ៏សំខាន់និងធំធេងបំផុតគឺអ៊ីម៉ាន់ជឿ ចំពោះ អល់ឡោះ។ ដែលជំនឿនេះមាននៅក្នុងចិត្ត ហើយការជឿជាក់ និងការស្តាប់ បង្គាប់ក៏ចេញពីចិត្តផងដែរ។ លើសពីនេះ សេចក្តីស្រឡាញ់ដែលកើតមាននៅ ក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំបម្រើម្នាក់ចំពោះម្ចាស់របស់គេ ការកោតខ្លាច និងសេចក្តីសង្ឃឹម ការ តារាហ្គាត់សារភាពកំហុស និងតារាក្តាល់ ការអត់ធ្មត់ ការជឿជាក់ ការយូស្តក។ល។

• រាល់ការអនុវត្តផ្លូវចិត្តនីមួយៗមានភាពផ្ទុយរបស់វាគឺជំនឿផ្លូវចិត្តដូចជាចិត្តជ្រះថ្លា ផ្ទុយនឹងការចង់បានមុខមាត់។ ការជឿជាក់ផ្ទុយនឹងការសង្ឃឹម។ សេចក្តីស្រឡាញ់ ផ្ទុយនឹងការស្តាប់ខ្លើម។ល។ បើសិនជាយើងភ្លេចពុំបានកែលម្អចិត្តរបស់យើងទេ អំពើបាបរបស់យើងនឹងដុះស្ទើម ហើយអំពើបាបនេះនឹងបំផ្លាញចិត្តរបស់យើង។ ណាពីបានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **(ខ្ញុំបម្រើម្នាក់នៅពេលគេធ្វើខុស គឺ កំហុសរបស់គេជាចំណុចពណ៌ខ្មៅ បើសិនជាគេលុបចេញ សុំអភ័យទោសពី អល់ ឡោះ ហើយតារាហ្គាត់គឺចំណុចពណ៌ខ្មៅត្រូវលុបបាត់។ បើសិនជាប្រព្រឹត្តម្តង**

ទៀតគឺចំណុចពណ៌ខ្មៅនោះនឹងកើនឡើង កាន់តែប្រព្រឹត្តកាន់តែកើនឡើងរហូតដល់វាគ្របដណ្តប់លើវា ហើយនោះគឺជាបាបកម្មដែល អល់ឡោះ បានមានបន្ទូលថា មានន័យថា : ទេ! ផ្ទុយទៅវិញ អ្វី(បាបកម្ម)ដែលពួកគេប្រព្រឹត្តនោះ បានគ្របដណ្តប់លើចិត្តរបស់ពួកគេ។ (អាតវៀមីហ្សី)

ហើយវិស្វលុលឡោះបានមានបន្ទូលទៀតថា

មានន័យថា៖ គេបង្ហាញហ្វូតណៈដល់ចិត្តមនុស្សដូចជាគេត្បាញកន្ទេលម្តងមួយសរសៃៗ។ ចិត្តណាមួយដែលជ្រាស និងវាគឺចិត្តនោះមានស្នាមចំណុចពណ៌ខ្មៅមួយចំណុច។ រាល់ចិត្តណាមួយដែលបដិសេធគឺនឹងមានស្នាមពណ៌សមួយចំណុច។ រហូតដល់ចិត្តទាំងពីរប្រភេទនេះ មួយសដូចភ្នំសហ្វា គ្មានហ្វូតណៈណាអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់គេនោះទេដរាបណានៅតែមានមេឃ មានដី(ដរាបណាលោកមិនទាន់រលាយ)។ រីឯចិត្តមួយទៀតប្រែជាពណ៌ខ្មៅល្អក់ ចិត្តនោះដូចក្នុងផ្ទះលែងស្គាល់ខុសត្រូវ ក្រៅពីកំរោលដែលជ្រាបចូលក្នុងវានោះឡើយ។ (មុស្លីម)

• ការយល់ដឹងពីការគោរពសក្ការៈផ្លូវចិត្តចាំបាច់នឹងសំខាន់ជាងការស្គាល់ការប្រតិបត្តិផ្លូវកាយ។ ពីព្រោះវាគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះ ហើយការប្រតិបត្តិផ្លូវកាយគ្រាន់តែជាមែកធាងប៉ុណ្ណោះ ហើយជាកត្តាបំពេញបន្ថែម ហើយជាផ្នែកនៃការសក្ការៈផ្លូវចិត្ត។ វិស្វលុលឡោះ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ អល់ឡោះ ទ្រង់មិនទតមើលរូបភាពរបស់ពួកអ្នកនិងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកអ្នក។ ក៏ប៉ុន្តែ ទ្រង់ទតមើល ចិត្តរបស់ពួកអ្នកនិងអំពើរបស់ពួកអ្នក។ ចិត្តគឺជាកន្លែងចំណេះដឹង ការគ្រិះរិះពិចារណានិងការគិត។ (មុស្លីម)

ដូច្នេះ ភាពល្អប្រសើរជាងគ្នារវាងមនុស្សលោកនៅចំពោះ អល់ឡោះ អាស្រ័យលើអ្វីដែលមាននៅក្នុងចិត្តដូចជាអ៊ីម៉ាន់ ភាពជឿជាក់ សេចក្តីជ្រះថ្លា។ល។ អាល់ហាសាន់ ពើសរីរៈ បាននិយាយថា សូមស្ស៊ីចំពោះ អល់ឡោះ អាពុបាភើរ មិនមែនឈ្នះពួកគេដោយសារសឡាត ឬសនោះទេ។ គឺឈ្នះពួកគេដោយសារជំនឿដែលមាននៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់។

• ការប្រតិបត្តិផ្លូវចិត្តប្រសើរជាងការប្រតិបត្តិផ្លូវកាយមានច្រើនផ្នែក

១-ភាពខ្លះចន្លោះនៅក្នុងការប្រតិបត្តិផ្លូវចិត្តអាចបង្ហាញការប្រតិបត្តិផ្លូវកាយ។ ដូចជាការប្រតិបត្តិចង់ឱ្យគេឃើញ ចង់បានមុខមាត់។

២-ការប្រតិបត្តិផ្លូវចិត្តគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះ អ្វីដែលខុសឆ្គងដោយពាក្យសម្តីឬកាយវិការដោយគ្មានបំណងគឺគេមិនប្រកាន់ទោសព្រេទេ។

៣-វាគឺជាមូលហេតុដែលទទួលបាននូវឋានៈដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់នៅក្នុងឋានសួគ៌ដូចជាចិត្តលះបង់មិនលោកលន់។ ៤-វាពិបាកជាងការប្រតិបត្តិផ្លូវកាយ។ អ៊ីបនូ អាល់មុងការឡៅ បាន

និយាយថាខ្ញុំលុតដំចិត្តរបស់ខ្ញុំ ៤០ឆ្នាំរហូតដល់ខ្ជាប់ខ្ជួនចំពោះខ្ញុំ។

៥- វាមានឥទ្ធិពលល្អប្រសើរដូចជាការស្រឡាញ់ក្នុងនាម អល់ឡោះ។

៦- វាទទួលបានផលបុណ្យធំធេង។ អាពុហ្វ្រែហ្វាកបាននិយាយថា គិតមួយម៉ោង ប្រសើរជាងងើបថ្វាយបង្គំមួយយប់។

៧- វាក៏ជាអ្នកធ្វើឱ្យអវយវៈផ្លូវកាយមានចលនា។

៨- វាអាចជំនួសការប្រតិបត្តិផ្លូវកាយដូចជានៅធ្វើសហ្វាកោះដោយគ្មានលុយ។

៩- ផលបុណ្យរបស់វាក្លានដែនកំណត់នោះទេដូចជាការអត់ធ្មត់។

១០- ផលបុណ្យរបស់វានៅតែបន្ត សូម្បីអវយវៈផ្លូវកាយបានបញ្ឈប់ពីការងារក៏ដោយ។

១១- វាកើតមានមុនការប្រតិបត្តិផ្លូវកាយ ហើយនៅជាមួយវាផងដែរ។

ចិត្តឆ្លងកាត់ច្រើនសណ្ឋានមុននឹងអនុវត្តតាមអវយវៈគឺ

១- ប្រផ្នូលគឺជាគំនិតដំបូងដែលផុសឡើងនៅក្នុងចិត្ត។

២- បញ្ញត្តិគឺជាអ្វីដែលដក់ជាប់ក្នុងចិត្ត។ ៣- គិតក្នុងចិត្តគឺការស្តាប់ស្ទើរ តើគួរធ្វើ ឬមិនធ្វើ? ៤- ចេតនាគឺច្បាស់ក្នុងចិត្តនៅពេលធ្វើអ្វីមួយ។

៥- ការប្តេជ្ញាចិត្តគឺជាចេតនាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់និងការសម្រេចចិត្តធ្វើអ្វីមួយ។ បីចំណុចដំបូង គ្មានផលបុណ្យសម្រាប់ការគិតពីអំពើល្អ ហើយគ្មានបាបដែរ បើគិតពីអំពើអាក្រក់។ រីឯចេតនាប្តបំណង បើគិតពីអំពើល្អទទួលបានផលល្អមួយ បើគិតពីអំពើអាក្រក់គឺ គ្មានទោសទេ។ បើសិនជាចេតនាក្លាយជាប្តេជ្ញាវិញគឺបើសិនជាគេប្តេជ្ញាចិត្តធ្វើអំពើ ល្អគេនឹងបានផលល្អ ហើយបើសិនជាគេប្តេជ្ញាចិត្តធ្វើអំពើអាក្រក់គឺនឹងបានផល បាប បើទោះជាគេពុំបានប្រព្រឹត្តក៏ដោយ។ ពីព្រោះចេតនាជាមូលទ្ធភាពគឺ ចាំបាច់ត្រូវសម្រេចនូវកម្មឬអំពើនោះ។ អល់ឡោះ ជាម្ចាស់ទ្រង់បានមានព្រះ

បន្ទូលថា: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ មានន័យថា: **ពិតណាស់ ពួកអ្នកដែលពេញចិត្តចង់ឱ្យរីករាលដាលអំពើអោយមុខក្នុងចំណោមពួកអ្នកមានជំនឿគឺសម្រាប់ពួកគេទារុណកម្មដ៏ឈឺចាប់បំផុត។** (អាននូវ ១៩)

វិស្វលុលឡោះ បានមានប្រសាសន៍ថា: មានន័យថា: **បើសិនជាមូស្លីមពីរនាក់កាន់ ដាវសម្លាប់គ្នាគឺអ្នកសម្លាប់គេ និងអ្នកគេសម្លាប់ត្រូវចុះនរកទាំងពីរនាក់។ ខ្ញុំសូមគាត់ ថា ម្នាក់នេះសម្លាប់គេ ចុះអ្នកគេសម្លាប់ម៉េចបានត្រូវចុះនរកដែរ? គាត់បានមាន ប្រសាសន៍ថា ម្នាក់ៗសុទ្ធតែមានបំណងចង់សម្លាប់គ្នាទៅវិញទៅមក។** (អាល់ពុខវី)

បើសិនជាគេបោះបង់អំពើបទល្មើសបន្ទាប់ពីប្តេជ្ញាចិត្តធ្វើគឺត្រូវរើបង់ចែកជាបួន ប្រភេទ:

១- បោះបង់វាដោយការកោតខ្លាចចំពោះ អល់ឡោះ គឺគេនឹងផ្តល់ផលបុណ្យ។

២- បោះបង់ដោយសារខ្លាចមនុស្សគឺនឹងទទួលបានផលបាប

ពីព្រោះការបោះបង់អំពើបាបជាអ៊ីប្តាហ្វាត់ ហើយចាំបាច់ត្រូវតែធ្វើដើម្បី អល់
ឡោះ តែមួយគត់។ ៣-បោះបង់វាដោយអសមត្ថភាព ហើយក៏មិនបានប្រើ
មធ្យោបាយដើម្បីសម្រេចអំពើនោះដែរ។ បែបនេះក៏ត្រូវទទួលផលបាបកម្មដែរ
ដោយសារការប្តេជ្ញាចិត្តធ្វើអំពើនោះ។

៤-បោះបង់វាដោយអសមត្ថភាពជាមួយនឹងការប្រើមធ្យោបាយដើម្បីសម្រេចអំពើនោះ។
ក៏ប៉ុន្តែ ក៏ពុំបានសម្រេចតាមបំណងនោះទេ។ បែបនេះគឺគេត្រូវទទួលបាបកម្ម
ពេញទីតែម្តង។ ពីព្រោះការប្តេជ្ញាចិត្តប្រព្រឹត្តរបស់គេនឹងទៅតាមគន្លងនៃអ្នក
ប្រព្រឹត្តដែរដូចមានចែងក្នុងហាទីសខាងលើ។ ដរាបណាទង្វើព្រមជាមួយនឹងការ
តាំងចិត្តគឺគេនឹងដាក់ទារុណកម្ម ហើយគេនឹងដាក់ទារុណកម្មផងដែរចំពោះការ
តាំងចិត្តនេះផង ដ្បិតគេមិនបានប្រព្រឹត្តសាជាថ្មីក៏ដោយ។

• **តទៅនេះគឺជាការប្រតិបត្តិផ្លូវចិត្តខ្លះ**

• ការតាំងចិត្ត(នឿត) បានសេចក្តីថាបង់ប្រាថ្នា ហើយរាល់អំពើទាំងឡាយត្រឹមត្រូវ
និងគេទទួលយកដោយសារការតាំងចិត្តនេះ។ រស្មីលុលឡោះបានមានប្រសាសន៍
ថា៖ មានន័យថា៖ **ប្រាកដណាស់ រាល់អំពើទាំងឡាយអាស្រ័យនឹងការតាំងចិត្ត-
នឿត- ហើយសម្រាប់បុគ្គលម្នាក់ៗទទួលបានការតាមការនឿតរបស់គេ។ អិបនូ មូ
ហ្គារីក បាននិយាយថា ជួនកាលអំពើតូចមួយអាចក្លាយជាច្រើនដោយការនឿត
ហើយជួនកាលអំពើច្រើនអាចក្លាយជាកូនចក្តីដោយសារនឿតដែរ។** (អាល់ពូខី និងមូស្លីម)

អាល់ហ្គោល បាននិយាយថា តាមពិត អល់ឡោះចង់បានការនឿតរបស់អ្នកនិងសេ
ចក្តីប្រាថ្នារបស់អ្នក។ បើសិនជាអំពើអ្វីមួយសម្រាប់ អល់ឡោះ គេហៅថា អៀខឡើ
ស(ស្មោះត្រង់) គឺតម្រូវឱ្យអំពើនោះសម្រាប់ អល់ឡោះ តែមួយគត់ គ្មានចំណែក
សម្រាប់អ្នកផ្សេងក្រៅពីទ្រង់ឡើយ។ បើសិនជាអំពើនេះសម្រាប់អ្នកផ្សេងក្រៅពីទ្រង់
នោះគេហៅថាវីយ៉ាក់ ឬនីហ្គាក ឬផ្សេងៗទៀត។

ខ្លឹមសារ: មនុស្សទាំងអស់ត្រូវវិនាស លើកលែងតែអ្នកចេះដឹង។ ហើយអ្នកចេះ
ដឹងទាំងអស់ត្រូវវិនាស លើកលែងតែអ្នកប្រតិបត្តិ។ ហើយអ្នកប្រតិបត្តិទាំងអស់
ត្រូវវិនាស លើកលែងតែអ្នកមានចិត្តអៀខឡើស(សទ្ធាជ្រះថ្លា)។ ដូច្នេះ ការកិច្ច
សំខាន់ទី១ គឺគ្រប់បុគ្គលដែលចង់គោរពប្រតិបត្តិចំពោះ អល់ឡោះ ត្រូវរៀនឱ្យ
យល់អំពីនឿត បន្ទាប់មកកែប្រែនឿតឱ្យល្អដោយការប្រតិបត្តិ បន្ទាប់ពីបានយល់
ពីខ្លឹមសារនៃភាពស្មោះត្រង់និងអៀខឡើស។ ការប្រតិបត្តិដែលគ្មាននឿតគឺ
នឿយហត់ទទេ ហើយនឿតដែលមិនអៀខឡើសគឺវិយ៉ាក់ ហើយអៀខឡើស
ដោយគ្មានការប្រតិបត្តិជាក់ស្តែងគឺជំនឿឥតន័យ។

អំពើមានបីប្រភេទ: ១-អំពើបទល្មើស នឿតល្អក្នុងអំពើបទល្មើស។ គឺគេមិនចាត់

ទុកជាការប្រតិបត្តិដែលមានបំណងល្អនោះទេ។ លើសពីនេះ បើសិនជាគេមាន បំណងអាក្រក់គឺនឹងត្រូវទទួលបានបាបកម្មទ្វេដង។

២-ការប្រតិបត្តិគឺវាជាប់ពាក់ព័ន្ធ នឹងការស្ងៀម និងជាប្រសគល់នៃភាពត្រឹមត្រូវនិង ទទួលបានផលបុណ្យទ្វេដង⁽¹⁾។ បើសិនជាគេស្ងៀមវិញគឺអំពើរបស់គេក្លាយ ជាបទល្មើសនិងស្តីវិកតូច ហើយអាចក្លាយជាស្តីវិកធំ។ វាមានបីផ្នែក៖

១-កត្តាដែលជំរុញឱ្យគេប្រតិបត្តិអីហ្គាហ្គាត់ដោយសារខ្សែភ្នែករបស់មហុស្ស

¹ វិស្វលុលឡោះ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **នរណាមានបំណងចង់ធ្វើអំពើល្អ ហើយគេពុំបានធ្វើ អល់ឡោះ កត់ត្រាផលបុណ្យ១ពេញលេញសម្រាប់គេនៅចំពោះទ្រង់។ បើសិនជាគេមានបំណងធ្វើ ហើយគេធ្វើវា។ គឺ អល់ឡោះ កត់ត្រាសម្រាប់គេនៅ ចំពោះទ្រង់ផលបុណ្យចំនួន១០កើនទៅជា៧០០កើនទ្វេដងរហូត។ ចំពោះនរណាមាន បំណងចង់ធ្វើអំពើអាក្រក់ ហើយគេមិនបានធ្វើ អល់ឡោះកត់ត្រាសម្រាប់គេនៅចំពោះ ទ្រង់ផលបុណ្យ១ពេញលេញ។ បើសិនជាគេមានបំណង ហើយគេធ្វើអំពើអាក្រក់នោះ អល់ឡោះ កត់ត្រាសម្រាប់គេផលបាបតែមួយគត់។ (អាល់ពូខី និងមូស្លីម) វិស្វលុល ឡោះ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **អូម៉ាត់ នេះប្រៀបដូចជាបុរសបួននាក់ បុរសម្នាក់អល់ឡោះប្រទានទ្រព្យសម្បត្តិនិងចំណេះដឹង។ គេប្រើប្រាស់ទ្រព្យសម្បត្តិតាម ចំណេះដឹងរបស់គេ។ គេចំណាយតាមច្បាប់របស់វា។ បុរសម្នាក់ទៀត អល់ឡោះ ប្រទានចំណេះដឹង តែមិនប្រទានទ្រព្យសម្បត្តិដល់គេ។ គេនិយាយថាបើសិនជាខ្ញុំមាន ទ្រព្យ ខ្ញុំនឹងធ្វើដូចបុរសទី១ដែរ។ វិស្វលុលឡោះ បានមានប្រសាសន៍ថា ពួកគេទាំងពីរ នាក់ទទួលបានផលបុណ្យដូចគ្នា។ បុរសម្នាក់ទៀត អល់ឡោះ ប្រទានទ្រព្យសម្បត្តិ តែ មិនប្រទានចំណេះដឹង គេងបំប៉ននឹងទ្រព្យសម្បត្តិ។ គេមិនចំណាយតាមច្បាប់របស់វា។ វិធីបុរសម្នាក់ទៀត អល់ឡោះ មិនប្រទានទាំងចំណេះដឹង ទាំងទ្រព្យសម្បត្តិ។ គេ និយាយថាបើសិនជាខ្ញុំមានដូចគេ ខ្ញុំនឹងធ្វើដូចគេដែរ។ វិស្វលុលឡោះ បានមាន ប្រសាសន៍ថា ពួកគេទាំងពីរមានបាបកម្មដូចគ្នា។ (អាត់រៀមីហ្សី) សម្តីអ្នកទី២និងអ្នក ទី៣ក្នុងហាទីសគេតបស្សងតាមលទ្ធភាពគឺការស្ងៀមនិងការប្រាថ្នា ហើយលាតត្រដាង ដោយសម្តីរបស់គេថា(បើសិនជាខ្ញុំមានដូចគេ ខ្ញុំនឹងធ្វើដូចគេដែរ)។ ដូច្នេះ ម្នាក់ៗ ទទួលបានបុណ្យនិងបាបតាមការប្រាថ្នាចង់បានរបស់គេ។ អិបនូ វ៉ែហ្គាប់ បាននិយាយពាក់ ព័ន្ធនឹងខ្លឹមសារហាទីស(ពួកគេទាំងពីរនាក់ទទួលបានផលបុណ្យដូចគ្នា) ជាកស្តុតាង បញ្ជាក់ពីភាពស្មើគ្នានៃការទទួលបានផលបុណ្យគោល មិនមែនការបន្ថែមទ្វេដងនោះទេ។ ការបន្ថែមទ្វេដងគឺសម្រាប់ចំពោះតែអ្នកដែលបានធ្វើអំពើនោះ។ ឯអ្នកដែលស្ងៀម ហើយ ពុំបានធ្វើអំពើនោះ បើសិនជាគេទាំងពីរទទួលបានការបន្ថែមផលបុណ្យទ្វេដងស្មើគ្នា ទោះក្នុងរូបភាពអ្វីក៏ដោយ គឺផ្ទុយនឹងភស្តុតាងទាំងឡាយដែលបានចែង។****

ហើយនេះគឺជាស្ត្រីរិកនិងអ៊ីហ្គាហ្គាត់នេះក្លាយជាអសារបង់។

២-ដំបូងឡើយអំពើនោះធ្វើដើម្បី អល់ឡោះ តែក្រោយមកត្រូវនៀតរឺយ៉ាកជ្រៀត ចូល បើសិនជាការប្រតិបត្តិនោះផ្នែកខាងក្រោយមិពឹងលើផ្នែកខាងដើមទេដូចការ ធ្វើសហ្គាកោះ គឺខាងដើមវាចាត់ទុកថាត្រឹមត្រូវ និងបានការ ហើយខាងចុងវាត្រូវខូ ច។ តែបើសិនជាខាងក្រោយវាពឹងផ្អែកលើខាងដើមដូចជាសឡាតគឺមានពីរករណី :

ក- ត្រូវរុញច្រានចិត្តរឺយ៉ាកនោះចេញ គឺវាមិនប៉ះពាល់ដល់អំពើនោះទេ។

ខ-បើសិនជាគេស្តាប់ចិត្តនឹងរឺយ៉ាកនោះ គឺការប្រតិបត្តិរបស់គេក្លាយជាអសារបង់ ទាំងស្រុងតែម្តង។

៣-មានចិត្តរឺយ៉ាកក្រោយពេលធ្វើ នេះគឺការរំខាន ពុំមានផលប៉ះពាល់អ្វីដល់អំពើ នោះហើយក៏គ្មានផលប៉ះពាល់ដល់អ្នកធ្វើដែរ។ មានច្រកជាច្រើនសម្រាប់រឺយ៉ាក មើលមិនឃើញ។ ដូច្នេះ ចាំបាច់ត្រូវស្គាល់វាហើយប្រុងប្រយ័ត្នពីវា។ រីឯចំពោះអ្នកដែលធ្វើអំពើល្អក្នុងបំណងចង់បានប្រយោជន៍លោកិយ ដូច្នេះ ផលបុណ្យនិងបាបវាអាស្រ័យលើនៀតរបស់គេ ហើយមានបីករណី :

១- កត្តាដែលជំរុញឱ្យគេធ្វើអំពើល្អនោះដោយសារប្រយោជន៍លោកិយតែប៉ុណ្ណោះ ដូចជាអ្នកធ្វើអ្វីមាំសឡាតដើម្បីចង់បានលុយ គឺអ្នកនោះនឹងទទួលបានបាបកម្ម។ រឺស៊ូលុ លឡោះ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **នរណាស្វែងរកចំណេះដឹងដែលគេ រៀនដើម្បី អល់ឡោះ ជាម្ចាស់ គេស្វែងរកគ្មានបំណងអ្វីក្រោយពីចង់បានផល ប្រយោជន៍លោកិយ គឺគេនឹងមិនបានជុំគ្រឿងធម៌នោះទេនៅថ្ងៃគឺយ៉ាម៉ះ។** (អព្ភទេវ៏១)

២-គេធ្វើដើម្បី អល់ឡោះ និងដើម្បីផលប្រយោជន៍ គឺជំនឿនិងចិត្តរៀនឡើយរបស់ គេខ្លះចន្លោះ។ ដូចជាអ្នកដែលទៅធ្វើបុណ្យហឺដ្ឋដើម្បីរកស៊ី ហើយបុណ្យហឺដ្ឋការ ប្រតិបត្តិដែលទទួលបានផលបុណ្យអាស្រ័យតាមចិត្តរៀនឡើយ។

៣-ធ្វើដើម្បី អល់ឡោះ តែមួយគត់ ក៏ប៉ុន្តែគេយកកម្រៃដែលជួយជំរុញដល់ ការងាររបស់គេ។ គេទទួលបានផលបុណ្យពេញលេញមិនខាតបង់អ្វីទេ។ រឺស៊ូលុ ឡោះ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **អ្វីដែលពួកអ្នកស័ក្តិសមនឹងយក កម្រៃបំផុតគឺគម្ពីររបស់ អល់ឡោះ។** (អល់ព្ភទេវ៏)

ចូរជ្រាបចុះថា! អ្នកដែលធ្វើដោយចិត្តស្មោះសរមានច្រើនកម្រិត :

កម្រិតទាប គឺប្រតិបត្តិដោយប្រាថ្នាចង់បានផលបុណ្យប្រឆាំងត្រូវទារុណកម្ម។

កម្រិតមធ្យម ប្រតិបត្តិដោយការដឹងគុណចំពោះ អល់ឡោះ ឆ្លើយតបនឹងបទបញ្ជា របស់ទ្រង់។ **កម្រិតខ្ពស់** ប្រតិបត្តិដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ លើកតម្កើង និងគោរព

កោតខ្លាចចំពោះ អល់ឡោះ គឺជាកម្រិតនៃពួកអ្នកដែលស្មោះត្រង់ (الصدقين)¹។
តារាហ្គាត់ ជាកាតព្វកិច្ចត្រូវប្រតិបត្តិជានិច្ច ហើយធម្មជាតិរបស់មនុស្សគឺតែងធ្លាក់ខ្លួន
 ក្នុងចំពើបាប។ ស៊ូលុលឡោះ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **រាល់**
មនុស្សលោកទាំងអស់តែងតែមានកំហុស ហើយពួកអ្នកមានកំហុសដែលប្រសើរ
ជាងគេគឺពួកអ្នកដែលតារាហ្គាត់(ទទួលសារភាពកំហុស)។ (អាតត្យេរម្សី)
 រឺស៊ូលុលឡោះ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **បើសិនជាពួកអ្នកមិនធ្វើខុសទេ**
អល់ឡោះ នឹងបំផ្លាញពួកអ្នក ហើយទ្រង់នឹងនាំពួកអ្នកផ្សេងមក ពួកគេធ្វើខុស ហើយ
ពួកគេសុំអភ័យទោសចំពោះ អល់ឡោះ។ ទ្រង់អភ័យទោសចំពោះពួកគេ។ (មូស្សីម)

ការពន្យារតារាហ្គាត់ ហើយតាំងចិត្តធ្វើអំពើបាបគឺជាកំហុសធ្ងន់។ ស្លែតន
 ចង់ឈ្នះមនុស្សដោយឧបសគ្គចំនួនប្រាំពីរ បើសិនជាវាមិនអាចជម្នះឧបសគ្គ
 មួយគឺគេនឹងផ្លាស់ទៅកាន់ឧបសគ្គមួយទៀត។

- ទី១** ឧបសគ្គស្តីរិកនិងគុហរ។ **ទី២** បើសិនជាគេមិនអាចគឺអំពើពិជះក្នុងជំនឿ
 ហើយបោះបង់ការប្រកាន់តាមណាពីនិងសហាហ្គាត់របស់គាត់។
- ទី៣** បើសិនជាគេមិនអាចគឺដោយការធ្វើអំពើបាបកម្រិតធ្ងន់។
- ទី៤** បើសិនជាគេមិនអាចគឺដោយការប្រព្រឹត្តអំពើបាបកម្រិតស្រាល។
- ទី៥** បើសិនជាគេមិនអាចគឺដោយបង្កើតការធ្វើអំពើដែលហាស(គេអនុញ្ញាត)។
- ទី៦** បើសិនជាគេមិនអាចគឺដោយការប្រតិបត្តិដែលផ្សេងពីការប្រតិបត្តិដែលល្អប្រសើរ
 និងទទួលផលបុណ្យធំបំផុត។
- ទី៧** បើសិនជាគេមិនអាច គឺដោយប្រើអំណាចនៃស្លែតនជិននិងមនុស្ស។

¹ អល់ឡោះបានបន្តលថា ﴿وَعَجَلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِزَعْنَى﴾ មានន័យថា **(ហើយខ្ញុំបានរុសរាន់**
មកជួបនឹងទ្រង់ ដើម្បីឱ្យទ្រង់បន្ថែមការស្រឡាញ់ និងការយល់ព្រមឱ្យផ្លាស់របស់ខ្ញុំ)
 (តហៅ ៨៤)។ ណាពីមូសាយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការប្រញាប់ទៅកាន់អល់ឡោះដើម្បីឱ្យ
 ទ្រង់សព្វព្រះទ័យចំពោះគាត់ ហើយគាត់មិនត្រឹមតែឆ្លើយតបនឹងបទបញ្ជារបស់ទ្រង់
 ប៉ុណ្ណោះទេ។ ដូចគ្នាដែរការកតត្យចំពោះឪពុកម្តាយ។
កម្រិតទាប គឺអ្នកធ្វើល្អព្រោះខ្លាចត្រូវទារុណកម្មអំពើអាក្រក់ ហើយប្រាថ្នាចង់បានផល
 បុណ្យនៃអំពើកតត្យ។ **កម្រិតធម្មរម** គឺអ្នកធ្វើល្អចំពោះឪពុកម្តាយដោយសារចង់សង
 គុណដែលលោកទាំងពីរធ្លាប់មានគុណលើអ្នក ចិញ្ចឹមបីបាច់បែរក្សាអ្នក ហើយលោក
 ទាំងពីរជាមូលហេតុនៃកំណើតរបស់អ្នកមកក្នុងលោកនេះ។ **កម្រិតខ្ពស់បំផុត** គឺ
 កតត្យចំពោះលោកទាំងពីរជាការលើកតម្កើងបទបញ្ជារបស់អល់ឡោះឱ្យអ្នកកតត្យ
 និងស្រឡាញ់ចំពោះគាត់ទាំងពីរ ហើយជាការលើកតម្កើងចំពោះអល់ឡោះ។

អំពើម៉ាក់សៀត(បទល្មើស)មានច្រើនប្រភេទ

១-អំពើបាបកម្រិតធ្ងន់គឺអ្វីដែលត្រូវដាក់ទោសទណ្ឌនៅលើខុនយ៉ានេះឬត្រូវកំរាមកំហែងនៅថ្ងៃបរលោក ឬត្រូវគេខឹងសម្បា ឬត្រូវដាក់បណ្តាសា ឬបដិសេធនឹងជំនឿ។

២-អំពើបាបកម្រិតស្រាល គឺរាល់អំពើបាបដែលទាបជាងកម្រិតធ្ងន់។ មានមូលហេតុផ្សេងៗដែលធ្វើឱ្យអំពើបាបកម្រិតស្រាលក្លាយជាកម្រិតធ្ងន់ ហើយមូលហេតុដែលសំខាន់បំផុតគឺការតាំងចិត្តធ្វើអំពើបាបកម្រិតស្រាល ឬធ្វើដដែល ឬមើលស្រាល ឬមានមោទនភាពនឹងអំពើបាបកម្រិតស្រាល ឬធ្វើដោយបើកចំហ។ តារាវហ្គាត់ធ្វើបានចំពោះគ្រប់អំពើបាបទាំងអស់ ហើយការតារាវហ្គាត់នេះនៅបិតបេរហូតដល់ថ្ងៃរះពីទិសខាងលិច ឬដង្ហើមចង្រិតពេលជិតស្លាប់។ ផលតបស្នងសម្រាប់អ្នកតារាវហ្គាត់ បើសិនជាមានចិត្តស្មោះត្រង់ក្នុងការតារាវហ្គាត់របស់គេ គឺគេឬអំពើអាក្រក់ទៅជាល្អ ហើយជាអំពើអាក្រក់នោះច្រើនដូចពពកនៅលើមេឃ។

ដើម្បីឱ្យគេទទួលយកតារាវហ្គាត់គឺមានច្រើនលក្ខខណ្ឌ

- ១**- បោះបង់ចោលអំពើបាប។
- ២**- ស្តាយក្រោយចំពោះអ្វីដែលកន្លងហួស។
- ៣**- ប្តេជ្ញាចិត្តយ៉ាងជាក់លាក់មិនត្រឡប់ទៅប្រព្រឹត្តិអំពើបាបនៅពេលអនាគត។ បើសិនជាអំពើបាបនោះពាក់ព័ន្ធនឹងសិទ្ធិរបស់មនុស្សលោកគឺចាំបាច់ត្រូវធ្វើសងវិញដល់ជនរងគ្រោះ។

នៅក្នុងការតារាវហ្គាត់ មនុស្សបែងចែកជាបួនប្រភេទ ១-បុគ្គលដែលតារាវហ្គាត់ ហើយប្រកាន់ខ្ជាប់នឹងការតារាវហ្គាត់នេះរហូតដល់អាយុចុងក្រោយរបស់គេ។ មិនដែលនឹកក្នុងចិត្តចង់ត្រឡប់ទៅប្រព្រឹត្តិអំពើបាបនោះវិញឡើយ។ លើកលែងតែកំហុសដែលមនុស្សមិនអាចចៀសផុត។ ការប្រកាន់ខ្ជាប់នេះគឺជាការតារាវហ្គាត់។ បុគ្គលដែលតា

¹ វិស្វលុលឡោះ បានមានប្រសាសន៍ថា មានន័យថា «កំណត់ត្រានៅចំពោះ អល់ឡោះ មានបីប្រភេទ។ កំណត់ត្រាមួយ ទ្រង់មិនខ្វល់ រីឯកំណត់ត្រាមួយទៀតគឺទ្រង់មិនចោលអ្វីទាំងអស់ ហើយកំណត់ត្រាចុងក្រោយគឺ អល់ឡោះ មិនអភ័យទោសឱ្យជាដាច់ខាត។ ឯចំណែកកំណត់ត្រាដែល អល់ឡោះ មិនអភ័យទោសឱ្យគឺការស្លឹកចំពោះ អល់ឡោះ។ ទ្រង់បានបន្តលថាពិតណាស់ នរណាស្លឹកចំពោះ អល់ឡោះ គឺ អល់ឡោះ ហាមឋានសួគ៌ចំពោះគេ ហើយទីអាស្រ័យរបស់គេគឺឋាននរក។ រីឯកំណត់ត្រាដែល អល់ឡោះ មិនខ្វល់គឺមនុស្សប្រព្រឹត្តិអំពើអយុត្តិធម៌ចំពោះខ្លួនឯងរវាងរូបគេនឹង អល់ឡោះ។ ពិតណាស់ អល់ឡោះ អភ័យទោសឱ្យនិងលើកលែងបើសិនជាទ្រង់សព្វព្រះទ័យ។ រីឯកំណត់ត្រាដែលទ្រង់មិនចោលអ្វីទាំងអស់ គឺការប្រព្រឹត្តិអំពើអយុត្តិចំពោះមនុស្សដូចគ្នា គឺត្រូវសងវិញដោយគ្មានករណីលើកលែង)។ (អះម៉ាត់ ហើយនៅក្នុងវិញ្ញាណ)

វហ្មត់របបនេះគឺតែងប្រជែងធ្វើអំពើល្អឱ្យបានមុនគេ។ តាវហ្មត់នេះគេហៅថាតាវហ្មត់ណាស្វិហា។ នេះគឺជាចិត្តដែលស្ងប់ស្ងួតស្ងួល (النفس المطمئنة) ។

២-បុគ្គលដែលតាវហ្មត់ និងប្រកាន់ខ្ជាប់តែការប្រតិបត្តិសំខាន់ៗ។ ក៏ប៉ុន្តែ គេចៀសមិនផុតពីអំពើបាបដែលខ្លួនគេត្រូវប្រទះ មិនមែនដោយចេតនា។ គេត្រូវ អល់ឡោះសាកល្បងនឹងអំពើបាបនេះដោយពុំបានប្តេជ្ញាចិត្តធ្វើ។ រាល់ពេលដែលខ្លួនប្រព្រឹត្តគេតែងបន្ទោសខ្លួនឯង។ គេសោកស្តាយ ហើយប្តេជ្ញាចៀសវាងពីរាល់មូលហេតុទាំងឡាយនៃអំពើបាប។ នេះគឺជាចិត្តដែលតែងតែបន្ទោសខ្លួនឯង (النفس اللوامة) ។

៣- បុគ្គលដែលតាវហ្មត់ ហើយប្រកាន់បានខ្ជាប់ខ្ជួនមួយរយៈកាល។ បន្ទាប់មកត្រូវចាញ់អំណាចតណ្ហាក្នុងអំពើបាបខ្លះ ហើយគេធ្វើអំពើនោះ។ នេះដោយអំណាចតណ្ហាបង្ខំគេ។ លុះគេធ្វើរួច គេស្តាយក្រោយ។ ក៏ប៉ុន្តែ គេសន្យានឹងខ្លួនឯងថានឹងតាវហ្មត់អំពីអំពើបាបនេះ។ នេះគឺជាចិត្តទទួលខុសត្រូវ (النفس المسؤولة) ។ លទ្ធផលវាគឺគ្រោះថ្នាក់បំផុត បើសិនជាគេពន្យារពេលនិងបង្កបង្កង់ការតាវហ្មត់។ ជួនកាលគេអាចស្តាប់មុននឹងតាវហ្មត់។ រាល់អំពើទាំងឡាយវាអាស្រ័យនឹងលទ្ធផលចុងក្រោយរបស់វា។

៤-បុគ្គលដែលតាវហ្មត់ និងប្រកាន់ខ្ជាប់ខ្ជួនបានមួយរយៈ។ បន្ទាប់មក គេត្រឡប់ទៅប្រព្រឹត្តអំពើបាបយ៉ាងបង្កលដោយមិនភ្ញាក់រឭកពីរឿងតាវហ្មត់ មិនស្តាយក្រោយចំពោះអំពើរបស់ខ្លួន គឺជាចិត្តដែលប្រើឱ្យធ្វើអំពើអាក្រក់ (النفس الأمارة بالسوء) បុគ្គលរបបនេះគេខ្លាចត្រូវបញ្ចប់ជីវិតដោយអំពើអាក្រក់។

• **ស្មោះត្រង់** វាគឺជាឫសគល់នៃការប្រតិបត្តិផ្លូវចិត្ត ហើយពាក្យស្មោះត្រង់មានន័យប្រាំមួយយ៉ាង

១- ពាក្យសម្តីស្មោះត្រង់។ **២-** បំណងប្រាថ្នាស្មោះត្រង់ (អៀងឡើស)

៣- ប្តេជ្ញាចិត្តស្មោះត្រង់។ **៤-** ស្មោះត្រង់ក្នុងការគោរពតាមការប្តេជ្ញាចិត្ត។

៥-ស្មោះត្រង់ក្នុងការធ្វើឱ្យអាការៈខាងក្រៅត្រូវនឹងអាការៈខាងក្នុងដូចជាការឃ្វេស្វកក្នុងសឡាត។

៦-ស្មោះត្រង់ក្នុងការសម្រេចបាននូវឋានៈផ្សេងៗនៃសាសនា គឺជាកម្រិតដែលខ្ពស់បំផុតនិងប្រសើរបំផុត។ ដូចជាស្មោះត្រង់ក្នុងការខ្លាច សង្ឃឹម ការតម្កើងការលះបង់ចិត្តលោភលន់ ការពេញចិត្ត ការពឹងផ្អែកសេចក្តីស្រឡាញ់ និងរាល់ការប្រតិបត្តិផ្លូវចិត្តទាំងឡាយ។ នរណាមានលក្ខណៈស្មោះត្រង់ក្នុងការប្រកាន់ដែលបានលើកឡើងគឺគេជាមនុស្សស្មោះត្រង់ ពីព្រោះគេជាមនុស្សដែលស្មោះត្រង់ជាទីបំផុត។ វិស្វលុលឡោះ បានមានប្រសាសន៍ថា៖

មានន័យថា៖ **ចូរពួកអ្នកប្រកាន់ខ្ជាប់នឹងភាពស្មោះត្រង់។ ពិតណាស់ ភាពស្មោះ**

ត្រង់នឹងនាំទៅកាន់អំពើល្អ ហើយអំពើល្អនាំទៅកាន់ឋានសួគ៌។ បុរសម្នាក់ស្មោះត្រង់រហូត ហើយគេស្វែងរកភាពស្មោះត្រង់ជានិច្ចរហូតដល់គេបាននៅចំពោះ អល់ឡោះ ថាគេជាមនុស្សស្មោះត្រង់។ (អាល់ពូខី និងមូស្លីម)

បុគ្គលណាដែលកើតមន្ទិលសង្ស័យចំពោះសច្ចភាព ហើយគេប្លែងស្លុងស្តីពី អល់ឡោះ ដោយស្មោះត្រង់ គ្មានកិលេសតណ្ហាក៏ភាគច្រើនគេនឹងទទួលបានសម្រេចដូចប្រាថ្នា។ បើសិនជាគេមិនទទួលបានទេ គឺ អល់ឡោះ ទ្រង់អភ័យទោសឱ្យគេ។ ផ្ទុយនឹងភាពស្មោះត្រង់គឺការកុហកបោកប្រាស់។ ការកុហកដំបូងបង្អស់ចេញពីចិត្តទៅកាន់អណ្តាត ហើយវានឹងបំផ្លាញអណ្តាត បន្ទាប់មកការកុហកនេះទៅកាន់អវយវៈ ហើយវាបំផ្លាញនូវរាល់ការប្រព្រឹត្តរបស់អវយវៈដូចជាវាបានបំផ្លាញអណ្តាត គឺពាក្យសម្តីរបស់គេ។ ដូច្នេះ ការកុហកនេះជ្រាបលើសម្តីរបស់គេ អំពើរបស់គេ ហើយអំពើអាក្រក់ត្រួតត្រាលើខ្លួនរបស់គេ។

• **សេចក្តីស្រឡាញ់**ដោយការស្រឡាញ់ចំពោះ អល់ឡោះ រឺស៊ូលរបស់ទ្រង់និងពួកអ្នកមានជំនឿ។ សេចក្តីស្រឡាញ់នេះនឹងទទួលបានរសជាតិផ្អែមល្ហែមនៃជំនឿ។ រឺស៊ូលលឡោះ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **បីប្រការ នរណាមានបីប្រការនេះក្នុងខ្លួន អ្នកនោះនឹងស្គាល់រសជាតិនៃជំនឿ ទីមួយអ្នកដែលស្រឡាញ់អល់ឡោះ និងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ខ្លាំងជាងស្រឡាញ់អ្វីៗទាំងអស់។ ទីពីរអ្នកដែលស្រឡាញ់មនុស្សម្នាក់គ្មានហេតុផលអ្វីក្រៅពីស្រឡាញ់ក្នុងនាម អល់ឡោះ។ ទីបីអ្នកដែលស្អប់មិនចង់ក្លាយជាមនុស្សគ្មានជំនឿ(កាហ្វៀរ) បន្ទាប់ពីអល់ឡោះ ទ្រង់បានសង្គ្រោះគេឱ្យរួចផុតពីអំពើនេះ ប្រៀបបីដូចជាស្អប់មិនចង់ឱ្យគេយកទៅបោះក្នុងភ្នក់ភ្លើងដែលកំពុងឆេះ។** (អាល់ពូខី និងមូស្លីម)

បើសិនជាបណ្តោះអាសន្នរឺក្នុងជីវិតនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងចិត្ត ហើយស្រោចដោយទឹកស្មោះសរ និងប្រតិបត្តិតាមណាពីគឺនឹងទទួលបានផលច្រើន ហើយផ្តល់ផលយ៉ាងពេញលេញដោយការអនុញ្ញាតពីព្រះជាម្ចាស់របស់វា។ សេចក្តីស្រឡាញ់នេះមានបួនប្រភេទ **១-** ស្រឡាញ់ អល់ឡោះ គឺជាឫសគល់នៃជំនឿ។

២- ស្រឡាញ់និងស្អប់ក្នុងនាម អល់ឡោះ គឺជាកាតព្វកិច្ច។

1 និយាយពីការស្រឡាញ់និងស្អប់ចំពោះមនុស្ស(អាល់វ៉ា ឡាកនិងអាល់ហ្គារ៉ក) មានបីប្រភេទ **ក-**អ្នកដែលស្រឡាញ់ស្មោះត្រង់គ្មានចិត្តស្អប់គឺពួកអ្នកមានជំនឿជ្រះថ្លាដូចជាពួកណាពីពួកអ្នកស្មោះត្រង់ ជាពិសេសគឺណាពីយើងមូហាំម៉ាត់ គ្រួសារគាត់និងសហប្តាត់របស់គាត់។

៣- ស្រឡាញ់ជាមួយនឹង អល់ឡោះ គឺយកអ្នកផ្សេងមករួមជាមួយនឹង អល់ឡោះ ក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលជាកាតព្វកិច្ច។ ដូចជាការស្រឡាញ់របស់ពួកមូស្លីគឺនិច្ច ចំពោះព្រះបដិមារបស់ពួកគេ វាជាឫសគល់នៃអំពើស្តីរិក។ សេចក្តីស្រឡាញ់បែបធម្មជាតិ ដូចជាស្រឡាញ់ឪពុកម្តាយ កូនចៅ ចំណីអាហារ... គឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលគេអនុញ្ញាត។ ដើម្បីឱ្យ អល់ឡោះ ស្រឡាញ់អ្នក គឺអ្នកត្រូវលះបង់ការលោភលន់នៅក្នុងលោកិយ។ វិស្វលុលឡោះ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **ចូលះបង់ការលោភលន់ក្នុងលោកិយគឺ** អល់ឡោះ ទ្រង់នឹង

- ខ-** ស្អប់ដាច់ខាតគឺពួកកាហ្វៀរ ពួកមូស្លីគឺនិច្ច និងពួកមូណាហ្គីគឺនិច្ច។
- គ-** ស្រឡាញ់ផងស្អប់ផងគឺពួកអ្នកមានជំនឿដែលប្រព្រឹត្តអំពើបទល្មើស។ ស្រឡាញ់ចំពោះជំនឿដែលគេមាន ហើយស្អប់ចំពោះអំពើបទល្មើសដែលគេប្រព្រឹត្ត។ ការស្រឡាញ់ពួកការហ្វៀរនិងគាំទ្រពួកគេគឺបែងចែកជាពីរប្រភេទ។
- ១-** ស្រឡាញ់ដែលនាំឱ្យខ្ចាត់ប្រាក់ចេញពីឥស្លាមគឺគាំទ្រសាសនារបស់ពួកគេ។
- ២-** គាំទ្រនូវអ្វីដែលច្បាប់ហាម ក៏ប៉ុន្តែមិនចេញពីសាសនានោះទេ។ គឺគាំទ្រកិច្ចការខុសយ៉ាងរបស់ពួកគេ គេធ្លាក់ក្នុងភាពស្រពេចស្រពិល ច្របូកច្របល់លាយឡំរវាងការប្រាស្រ័យទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងពួកកាហ្វៀរ(ដែលពុំមែនជាសត្រូវធ្វើសង្គ្រាម) និងការស្អប់ពួកគេ ហើយដកខ្លួនចេញពីពួកគេ។ គេត្រូវបែងចែកឱ្យច្បាស់រវាងប្រការទាំងពីរនេះគឺត្រូវផ្តល់ភាពយុត្តិធម៌ និងប្រាស្រ័យល្អជាមួយនឹងពួកគេ។ ពុំមែនជាក្តីស្រឡាញ់ដែលចេញពីចិត្ត។ គេអនុញ្ញាតឱ្យអាណិតអាសូរចំពោះពួកអ្នកកាហ្វៀរដែលទន់ខ្សោយ និយាយពាក្យសម្តីទន់ភ្លន់ជាមួយពួកគេ។ ពិតណាស់ អល់ឡោះ បានបន្ទូលថា៖ ﴿لَا يَهْدِي اللَّهُ الْكَاذِبِينَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا كَانُوا فِي الْإِيمَانِ وَلَمْ يَكُن لَهُمْ فِي الْإِيمَانِ مِن شَيْءٍ وَكُنُوا عَلَى كُفْرِهِمْ تَأْسُوتَ الْوَالِدِينَ﴾ មានន័យថា « **អល់ឡោះមិនហាមឃាត់ពួកអ្នកក្នុងការធ្វើល្មើស និងផ្តល់ភាពយុត្តិធម៌ចំពោះពួកអ្នកកាហ្វៀរដែលមិនធ្វើសង្គ្រាមជាមួយពួកអ្នកក្នុងរឿងសាសនា ហើយមិនបណ្តេញពួកអ្នកចេញពីផ្ទះសំបែងរបស់ពួកអ្នក។ ពិតណាស់ អល់ឡោះ ទ្រង់ស្រឡាញ់ព្រះទ័យពួកអ្នកដែលប្រកាន់ខ្ជាប់នូវភាពយុត្តិធម៌។** (អាល់មុមតាហ្គីណា៖ ៨) រីឯការស្អប់និងចងសត្រូវជាមួយនឹងពួកគេ វាជារឿងមួយផ្សេងទៀតដែល អល់ឡោះ បង្គាប់បញ្ជាដោយបន្ទូលរបស់ទ្រង់ថា៖ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوِّيكُمْ أَوْلِيَاءَ لِمَا كُنْتُمْ بِالْبَيْنَةِ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ មានន័យថា « **ឱ! ពួកអ្នកដែលមានជំនឿ! ចូរកុំយកសត្រូវរបស់យើងនិងសត្រូវរបស់ពួកអ្នកធ្វើជាមិត្តភក្តិដោយពួកអ្នកផ្តល់សេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះពួកអ្នក។** (អាល់មុមតាហ្គីណា៖
- ១)** អាចផ្តល់ភាពយុត្តិធម៌ដល់ពួកគេក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាជាមួយនឹងការស្អប់ខ្ពើមពួកគេ មិនត្រូវស្រឡាញ់ពេញចិត្តចំពោះពួកគេដូចជាទង្វើរបស់វិស្វលុលឡោះចំពោះពួកដីហូនេរ៉ាឌីណា៖។

ស្រឡាញ់សព្វព្រះទ័យចំពោះអ្នក។

• **តារីក្តាល់(ការប្រគល់ខ្លួន)** គឺការផ្ទេរចិត្តនិងការពឹងផ្អែកចំពោះ អល់ឡោះ ក្នុងការសម្រេចនូវអ្វីដែលខ្លួនប្រាថ្នាចង់បាននិងការរុញច្រានប្រការអាក្រក់ជាមួយ និងការជឿទុកចិត្តចំពោះ អល់ឡោះ ហើយធ្វើនូវវាល់ហេតុជាបច្ច័យដែលស្រប ច្បាប់។ បោះបង់ការផ្ទេរចិត្តគឺជាការក្បត់នឹងជំនឿតារីហេត ហើយការបោះបង់ ហេតុជាបច្ច័យគឺការអសមត្ថភាពនិងបញ្ហាមិនពេញលក្ខណៈ។ កន្លែងនៃតារីក្តាល់ គឺមុននឹងធ្វើ ហើយវាជាផ្នែកនៃភាពយ៉ាកិនជឿជាក់ ហើយវាមានបីប្រភេទ

១- វ៉ាជីប(កាតព្វកិច្ច) គឺការតារីក្តាល់ចំពោះ អល់ឡោះ ក្នុងកិច្ចការអ្វីដែលគ្មានអ្នក ណាអាចធ្វើបានក្រៅពី អល់ឡោះ ដូចជាការធ្វើឱ្យជំងឺជា។

២- ហារ៉ាម (បម្រាម) ចែកចេញជាពីរប្រភេទ

១-ស្តីរិកធំ គឺការពឹងផ្អែកទាំងស្រុងចំពោះហេតុជាបច្ច័យ គឺវាមានឥទ្ធិពល ទាំងស្រុងក្នុងការនាំមកនូវប្រយោជន៍និងការរុញច្រានគ្រោះថ្នាក់។

តើការយកហេតុជាបច្ច័យនិងការតារីក្តាល់មានភាពផ្ទុយគ្នាដែរឬទេ? វាមានច្រើនផ្នែក

១- នាំមកនូវប្រភេទដែលគ្មាន ហើយវាមានបីផ្នែកគឺ

ក-មូហេតុដែលជាក់លាក់ដូចជាការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ចង់បានកូន បើសិនជា បោះបង់ហេតុជាបច្ច័យនេះ ហើយចង់បានកូនវាក៏ជារឿងឆ្គួត។ នេះពុំមែនជារឿងតារីក្តាល់នោះទេ។

ខ- មូលហេតុដែលមិនជាក់លាក់ ក៏ប៉ុន្តែហេតុជាបច្ច័យភាគច្រើនគឺមិនអាចកើតឡើង ដូចជាអ្នកដំណើរឆ្លងកាត់វាលខ្សាច់សាហារ៉ាដោយគ្មានស្បៀង។ ទង្វើនេះពុំមែនជាតារីក្តាល់នោះទេ ហើយការយកស្បៀងទៅជាមួយគឺជារឿងដែលគេបង្គាប់ត្រៀម។ ពិតណាស់ វិស្វលូលឡោះ នៅពេលគាត់ចេញដំណើរ គាត់ត្រៀមស្បៀង ហើយជួលអ្នក នាំផ្លូវទៅកាន់ម៉ាឌីណា។

គ-ហេតុជាបច្ច័យដែលគេគិតស្មានថាជាអ្នកសម្រេចដោយគ្មានភាពសេចក្តីទុកចិត្តជាក់ស្តែង ដូចជាអ្នកដែលខិតខំប្រឹងប្រែងរិះរកគ្រប់មធ្យោបាយដើម្បីទទួលបានផលអ្វីមួយ គឺវាមិន ចេញហួសពីការតារីក្តាល់នោះទេ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ បោះបង់ការស្វែងរកគឺពុំមែនជាតារី ក្តាល់នោះទេ។ អូមេរ បាននិយាយថាអ្នកតារីក្តាល់ដែលជាក់គ្រាប់ពូជជំងឺក្នុងដី ហើយគេ តារីក្តាល់ចំពោះ អល់ឡោះ។

២- រក្សាអ្វីដែលមានស្រាប់ចំពោះអ្នកដែលមានស្បៀងដែលហាឡាល់ ហើយរក្សាទុក នេះគឺ មិនចេញក្រៅពីការតារីក្តាល់នោះទេ។ ជាពិសេស បើសិនជាគេមានគ្រួសារ។ ពិតណាស់ ណាពិបានលក់ដើមឈើកុលសម្ព័ន្ធហ្នានីណាទៀរ ហើយគាត់បានត្រៀមស្បៀងសម្រាប់ គ្រួសារគាត់រយៈពេលមួយឆ្នាំ(អាល់ពូខី និងមូស្លីម)។

ខ.ស្ទើរិកតូច ដូចជាពីងទៅលើបុគ្គលក្នុងការប្រកបរបរចិញ្ចឹមជីវិត ដោយគ្មានជំនឿលើឥទ្ធិពលឯករាជ្យភាពរបស់បុគ្គលនោះ។ ក៏ប៉ុន្តែពីងផ្អែកចំពោះគេលើសពីជំនឿថាគេគ្រាន់តែជាមូលហេតុប៉ុណ្ណោះ។

៣-គេអនុញ្ញាតិ គឺផ្ទេរការងារឱ្យអ្នកដទៃធ្វើ និងពីងផ្អែកលើគេ ដែលការងារនោះគេមានលទ្ធភាពអាចធ្វើបាន ដូចជាការលក់ដូរ។ ក៏ប៉ុន្តែគេមិនអនុញ្ញាតឱ្យនិយាយថាខ្ញុំតារីក្តាល់ចំពោះ អស់ឡោះ និងចំពោះអ្នក។ តែគេត្រូវនិយាយថា ខ្ញុំផ្ទេរការងារនេះឱ្យអ្នក ឬពីងអ្នកឱ្យធ្វើការងារនេះ។

ដឹងគុណ លេចឡើងនូវឥទ្ធិពលនៃពរជ័យ និងនៀកម៉ាត់របស់ អស់ឡោះ ចំពោះខ្ញុំបម្រើក្នុងចិត្តរបស់គេដោយជំនឿ និងនៅលើអណ្តាតរបស់គេដោយសេចក្តីសរសើរ និងតាមរយៈអរិយវៈរបស់គេដោយការធ្វើអុំហ្គាហ្គាត។ គឺប្រាថ្នាសម្រាប់ខ្លួនឯង ហើយការអត់ធ្មត់គឺជាមធ្យោបាយសម្រាប់ក្រៅពីការដឹងគុណ។ ការដឹងគុណប្រព្រឹត្តទៅតាមរយៈចិត្ត អណ្តាត និងអរិយវៈ។ ការដឹងគុណមានន័យថា ប្រើប្រាស់នៀកម៉ាត់ក្នុងការគោរពប្រតិបត្តិចំពោះ អស់ឡោះ។

• **ការអត់ធ្មត់** គឺបោះបង់ការប្តឹងតវ៉ាឬត្រូវត្រូវការឈឺចាប់គ្រោះថ្នាក់ទៅកាន់អ្នកផ្សេងក្រៅពី អស់ឡោះ ហើយការប្តឹងតវ៉ានេះទៅកាន់ អស់ឡោះ ជាម្ចាស់។ អស់ឡោះ ជាម្ចាស់ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលថា៖ ﴿ **إِنَّمَا يَوْفَى الصَّادِقُونَ آخِرَهُمْ بِعَدْرِ حِسَابٍ** ﴾ មានន័យថា៖ **ពិតណាស់ គេនឹងផ្តល់សម្រាប់ពួកអ្នកដែលអត់ធ្មត់នូវផលបុណ្យរបស់ពួកគេដោយពុំអាចគណនាបាន។** (អស់ហ្សេរី១០)

រីស៊ូលូលឡោះ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **នរណាអត់ធ្មត់ អស់**

៣-បង្ការគ្រោះថ្នាក់ដែលមិនទាន់កើត ការបោះបង់ហេតុជាបច្ច័យក្នុងបង្ការគ្រោះថ្នាក់ពុំមែនជាលក្ខខណ្ឌនៃការតារីក្តាល់ទោះទេ។ ដូចជាពាក់អាវក្រោះ ចងអូដ្ឋនឹងខ្សែ។ តារីក្តាល់ក្នុងបញ្ហានេះគឺពីងលើអ្នកដែលបង្កមូលហេតុ ពុំពីងលើហេតុនោះទេ ហើយត្រូវពេញចិត្តនឹងការកំណត់របស់ អស់ឡោះ។

៤- បំបាត់គ្រោះថ្នាក់ដែលបានកើតរួច បែងចែកជាបីផ្នែក

ក-ជាចំខាតដូចជាទឹកបំបាត់ការស្រេក។ បោះបង់ប្រការបែបនេះពុំមែនជាតារីក្តាល់នោះទេ។

ខ-ស្រពេចស្រពិលដូចជាការជប់បូឈាម។ល។ មិនជួយនឹងតារីក្តាល់ទេ។ ពិតណាស់ រីស៊ូលូលឡោះ បានព្យាបាលជំងឺ ហើយគាត់ប្រើឱ្យគេព្យាបាលផងដែរ។

គ-មូលហេតុដែលមិនពិត ដូចជុតកម្តៅចមុខរបួសដើម្បីកុំឱ្យកើតជំងឺ ធ្វើបែបនេះជួយនឹងភាពពេញលេញនៃតារីក្តាល់។

ឡោះ និងជួយឱ្យគេកាន់តែអត់ធ្មត់ ហើយគ្មានអ្វីដែលគេប្រទានជូននរណាម្នាក់ ប្រសើរជាងនិងទូលំទូលាយជាងការអត់ធ្មត់។ (អាល់ពូខី និងមូស្លីម)

អូមើរ (رضي الله عنه)បាននិយាយថា គេគ្មានសាកល្បងខ្ញុំនឹងអ្វីមួយ លើកលែងតែ អល់ឡោះ ប្រទានឱ្យខ្ញុំនៅកម្រិតបួន បើមិនក្នុងសាសនារបស់ខ្ញុំទេ ក៏ធំធេងជាងនោះដែរ ។ បើមិនទទួលការពេញចិត្តទេ ក៏សង្ឃឹមផលបុណ្យពីទ្រង់ដែរ។

ការអត់ធ្មត់មានច្រើនកម្រិត កម្រិតទាប គឺបោះបង់ការប្តឹងតវ៉ាដោយការមិនពេញចិត្ត។ កម្រិតមធ្យម គឺបោះបង់ការប្តឹងតវ៉ាដោយសេចក្តីពេញចិត្ត។ កម្រិតខ្ពស់គឺការសរសើរដល់ អល់ឡោះ ចំពោះគ្រោះថ្នាក់ដែលបានកើតឡើង។ ចំពោះអ្នកដែលត្រូវគេជិះជាន់ដោយអយុត្តិធម៌ ហើយគេបានបួងសួងដាក់បណ្តាសាចំពោះអ្នកដែលជិះជាន់នោះ គឺគេបានឈ្នះសម្រាប់ខ្លួនឯង និងទទួលបានសិទ្ធិរបស់ខ្លួន តែមានន័យថាគេពុំបានអត់ធ្មត់នោះទេ។

ការអត់ធ្មត់មានពីរប្រភេទ ១-ផ្លូវកាយ នេះពុំមែនជាគោលបំណងដែលយើងចង់និយាយនោះទេនៅក្នុងអត្ថបទនេះ។

២-ផ្លូវចិត្ត គឺអត់ធ្មត់មិនធ្វើរាល់ចរិតបុកាមកិលេសដែលចង់ប្រព្រឹត្ត និងកត្តាចាំបាច់នៃទំនើងចិត្ត។

អ្វីទាំងអស់ដែលមនុស្សជួបប្រទះនៅក្នុងលោកិយនេះមិនចៀសផុតពីពីរប្រភេទនេះទេគឺ **ក-**អ្វីដែលត្រូវនឹងទំនើងចិត្តរបស់គេ ដូច្នេះគេចាំបាច់ត្រូវអត់ធ្មត់ក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចចំពោះ អល់ឡោះ ក្នុងនោះមានការងើងគុណ មិនត្រូវបង្វែរអ្វីមួយដែលត្រូវចិត្តរបស់គេនោះល្មើសចំពោះ អល់ឡោះ ជាម្ចាស់។

ខ-ផ្ទុយនឹងទំនើងចិត្តរបស់គេគឺមានបីផ្នែក **១-**អត់ធ្មត់លើការប្រតិបត្តិចំពោះ អល់ឡោះ ហើយចាំបាច់លើគេត្រូវប្រតិបត្តិនូវហ្វ័រទូទាំងឡាយ ហើយគប្បីប្រតិបត្តិអំពើសុំណិត។ **២-**អត់ធ្មត់អំពីការប្រព្រឹត្តល្មើសចំពោះ អល់ឡោះ។ គេចាំបាច់ត្រូវបោះបង់ប្រការហាវ៉ាម ហើយគប្បីត្រូវបោះបង់ប្រការមីករ៉ោះ។

៣-អត់ធ្មត់លើការកំណត់លិខិតរបស់ អល់ឡោះ ចាំបាច់ត្រូវសង្កត់អណ្តាតមិន

៧ការអត់ធ្មត់ប្រភេទនេះគឺការអត់ធ្មត់អំពីកាមកិលេសស្រែកឃ្លានចំណីអាហារនិងផ្លូវភេទ។ ការអត់ធ្មត់នេះគេហៅថា ភាពស្ងាត់ស្ងៀមស្ងួន។ បើសិនជា អត់ធ្មត់ក្នុងការធ្វើសង្គ្រាមវិញគេហៅថាគ្លាហាន។ បើសិនជាអត់ធ្មត់ក្នុងការទប់កំហឹងវិញគឺហៅថាចិត្តអំណត់។ បើសិនជាក្នុងការបិទបាំងកិច្ចការអ្វីមួយគេហៅថាបិទបាំងរឿងអាថ៌កំបាំង។ បើសិនជាអត់ធ្មត់អំពីអ្វីដែលលើសពីការរស់នៅគឺការគេហៅលះបង់ការលោភលន់។ បើសិនជាអត់ធ្មត់លើអ្វីដែលតិចតួចនៃទ្រព្យសម្បត្តិខុនយ៉ាគឺគេហៅសុខចិត្ត។

ប្តឹងតវ៉ា សង្កត់ចិត្តមិនជំទាស់ និងខឹងសម្បាចំពោះការលិខិតកំណត់របស់ អល់ឡោះ។ ទប់ស្កាត់អវិយវៈរាងកាយពីការប្រព្រឹត្តិអ្វីដែល អល់ឡោះ មិនសព្វព្រះទ័យដូចជាការយំស្រែក ហែកខោ ហែកអាវ ទះកំផ្លៀងខ្លួនឯង។ល។ ហើយគប្បីពេញចិត្តចំពោះអ្វីដែល អល់ឡោះ បានលិខិតកំណត់។

តើមួយណាប្រសើរជាងអ្នកមានដែលដឹងគុណបុគ្គលក្រដែលអត់ធ្មត់ ?

បើសិនជាអ្នកមានចំណាយទ្រព្យក្នុងការគោរពប្រតិបត្តិចំពោះ អល់ឡោះ ឬសន្សំទុកប្រតិបត្តិចំពោះ អល់ឡោះ។ បែបនេះគឺប្រសើរជាងអ្នកក្រ តែបើគេចំណាយភាគច្រើនក្នុងប្រការដែលហារស្ថិតិអ្នកក្រប្រសើរជាង។ វិស្វលូលឡោះ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **អ្នកផ្តល់ចំណីអាហារដែលដឹងគុណគឺមានឋានៈស្មើនឹងអ្នកឬសដែលអត់ធ្មត់។**^(អះម៉ាត់)

• **ការពេញចិត្ត**គឺការសុខចិត្តទទួលអ្វីមួយនិងគ្រប់គ្រាន់ ហើយទីតាំងរបស់វាគឺបន្ទាប់ពីកើតអំពើរួច។ ការពេញចិត្តនឹងការលិខិតកំណត់របស់ អល់ឡោះ គឺជាឋានៈខ្ពស់បំផុតនៃអ្នកដែលបញ្ចិតខ្លួនចំពោះ អល់ឡោះ។ វាគឺជាផលនៃសេចក្តីស្រឡាញ់និងការតារិក្កាល់។ រីឯការទុអាប្បងស្នងចំពោះ អល់ឡោះ ឱ្យលុបបំបាត់នូវអំពើមីករុសទាំងឡាយគឺវាផ្ទុយនឹងសេចក្តីពេញចិត្ត។

• **យូសូក (الخشوع) គឺជាលើកតម្កើង** ការបន្ទាបខ្លួន និងឱនលំទោន។ ហូហ្សូហ្សូ បាននិយាយថាចូរប្រុងប្រយ័ត្នយូសូកដែលមានចិត្តពុតត្បាត។ គេសួរគាត់ថា តើអ្វីជាយូសូកដែលមានពុតត្បាត? គាត់ឆ្លើយថា គឺឃើញខ្លួនប្រាណយូសូក តែចិត្តមិនយូសូក។ ហូហ្សូហ្សូ បាននិយាយទៀតថា អ្វីដែលពួកអ្នកបាត់បង់ពីសាសនារបស់ពួកអ្នកគឺការយូសូក។ បានសេចក្តីថា អ៊ីហ្គាហ្គាត់ដែលផ្តើមដោយភាពយូសូកគឺទទួលបានផលបូណ្យតាមកម្រិតនៃការយូសូក។ ដូចជាសទ្ធាត ណាពីគាត់បានមានប្រសាសន៍ថាអ្នកដែលសទ្ធាតគ្មានទទួលបានផលអ្វីពីការសទ្ធាតរបស់គេក្រៅពីពាក់កណ្តាល ឬមួយភាគបួន ឬមួយភាគច្រើន ឬមួយភាគដប់ ជួនកាលគ្មានទទួលបានផលអ្វីទាំងអស់ពីការសទ្ធាតរបស់គេដោយសារគ្មានភាពយូសូកទាំងស្រុងតែម្តង។

• **សេចក្តីសង្ឃឹម**គឺសម្លឹងមើលភាពទូលំទូលាយនៃក្តីមេត្តារបស់ អល់ឡោះ ហើយផ្ទុយនឹងសង្ឃឹមគឺអស់សង្ឃឹម។ ការប្រតិបត្តិដែលមានសេចក្តីសង្ឃឹមគឺខ្ពង់ខ្ពស់ជាងភាពកោតខ្លាច។ ពីព្រោះសេចក្តីសង្ឃឹមនេះនឹងបន្សល់នូវគំនិតវិជ្ជមានចំពោះ អល់ឡោះ ហើយទ្រង់បានបន្តលុបថា៖

មានន័យថា **យើងនៅជាមួយនឹងការគិតរបស់ខ្ញុំបម្រើយើងចំពោះយើង។**^(មូស៊ីម)

សេចក្តីសង្ឃឹមនេះមានពីរកម្រិតគឺ **កម្រិតខ្ពស់** ការធ្វើអំពើល្អនិងការប្រតិបត្តិដែលសង្ឃឹមផលតបស្នងរបស់ អល់ឡោះ។

អាអីស្តៈ បាននិយាយថាបពិត្រវិស្វលុលឡោះ ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَاوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ﴾ មានន័យថា (ហើយពួកអ្នកដែលខំប្រតិបត្តិ ហើយចិត្តរបស់ពួកគេភ័យខ្លាច) គឺជាអ្នកដែលលួចគេ ហ្សិណា និងផឹកស្រា ហើយគេខ្លាច អល់ឡោះ មែនទេ? គាត់បានឆ្លើយថា នែ! កូនស្រីរបស់អាពូបាកើរ មិនមែនទេ ក៏ប៉ុន្តែពួកគេគឺពួកអ្នកដែលសឡាត ឬស ធ្វើសហ្មាកោះ ហើយពួកគេភ័យខ្លាចគេមិនទទួលយកអំពើល្អរបស់ពួកគេ។ ﴿أُولَٰئِكَ يَسْرِعُونَ فِي الْحَزَنِ﴾ មានន័យថា (ពួកគេទាំងនោះប្រណាំងប្រជែងគ្នាក្នុងការធ្វើអំពើល្អ)។ (អាត់រៀមីហ្សី)

កម្រិតទាប អ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាប ហើយតារហ្គាត់សង្ឃឹមការអភ័យទោសរបស់អល់ឡោះ។ រីឯអ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែលប្តេជ្ញាចិត្តបោះបង់ដើម្បីតារហ្គាត់និងសង្ឃឹមក្តីមេត្តារបស់ អល់ឡោះ គឺជាការបង់ប្រាក់មិនមែនជាសេចក្តីសង្ឃឹមទេ។ នេះគឺជាប្រភេទដែលគេស្តីបន្ទោស ហើយពីរបំណុលដំបូងគឺគេកោតសរសើរ។ អ្នកមានជំនឿមានពីរប្រការគឺអំពើល្អនិងភាពកោតខ្លាច។ រីឯពួកមូណាហ្សិកគឺមានពីរប្រការដែរគឺអំពើអាក្រក់និងក្តីស្រមៃ។

- **ការខ្លាច** គឺជាទុក្ខកង្វល់ដែលកើតក្នុងចិត្តខ្លាចត្រូវទទួលរងនូវអ្វីដែលខ្លួនមិនពេញចិត្ត។ បើសិនជាអ្វីដែលគេស្តាប់នោះកើតឡើងជាក់ស្តែង គឺគេហៅថាភ័យខ្លាច ផ្ទុយនឹងសេចក្តីសុខ។ វាមិនផ្ទុយនឹងសេចក្តីសង្ឃឹម ប៉ុន្តែវាកើតឡើងដោយការភ័យ ហើយសេចក្តីសង្ឃឹមកើតឡើងដោយការបង់ប្រាក់។ ចាំបាច់ត្រូវតែច្របាច់ចូលគ្នារវាងសេចក្តីស្រឡាញ់ ការខ្លាច និងសេចក្តីសង្ឃឹម។ អិបនូ កែយិម បាននិយាយថាចិត្តដែលឆ្ពោះទៅកាន់ អល់ឡោះ ប្រៀបដូចជាសត្វបក្សី។ សេចក្តីស្រឡាញ់គឺក្បាលបក្សី ហើយខ្លាច និងសង្ឃឹមប្រៀបដូចជាស្លាបទាំងពីររបស់វា។ បើសិនជាការខ្លាចបិតនៅក្នុងចិត្តគឺវាដុតបំផ្លាញចំណង់តណ្ហា ហើយដេញខុនយ៉ាចេញពីចិត្ត។ **ការខ្លាចដែលជាកាតព្វកិច្ច** ការខ្លាចដែលជំរុញឱ្យប្រតិបត្តិប្រការវាជីប និងបោះបង់ប្រការហាវ៉ាម។ ការខ្លាចដែលគប្បីគឺការខ្លាចដែលជំរុញឱ្យប្រតិបត្តិប្រការដែលគប្បីធ្វើ ហើយបោះបង់ប្រការមីករូស ហើយវាមានច្រើនប្រភេទគឺ

១- ខ្លាចទឹកបាំងនិងខ្លាចក្នុងនាមជាព្រះ ហើយខ្លាចបែបនេះចាំបាច់ត្រូវឧទ្ទិសចំពោះ អល់ឡោះ តែមួយគត់ ហើយការបង្វែរការខ្លាចបែបនេះទៅកាន់អ្វីផ្សេងក្រៅពី អល់ឡោះ គឺជាអំពើស្មើរិកធំដូចជាខ្លាចព្រះរបស់ពួកមូស្លីគឺនធ្វើឱ្យគេមានគ្រោះថ្នាក់ ឬទទួលរងនូវអ្វីដែលខ្លួនស្តាប់ខ្ពើម។

២- ខ្លាចដែលហាវ៉ាម គឺបោះបង់ ប្រការវាជីប ឬធ្វើប្រការហាវ៉ាមដោយសារខ្លាចមនុស្សដូចគ្នា។

៣- ខ្លាចដែលគេអនុញ្ញាត គឺការខ្លាចបែបធម្មជាតិដូចជាខ្លាចសត្វចចក។ល។

• **បោះបង់ភាពលោភលន់** គឺបង្វែរចិត្តប្រាថ្នាពីអ្វីមួយទៅកាន់អ្វីដែលប្រសើរជាងនោះ។ បោះបង់ការលោភលន់នៅក្នុងលោកិយគឺធ្វើចិត្តនិងខ្លួនប្រាណបានស្រាកស្រាន្ត។ ការចង់បានអ្វីៗនៅក្នុងលោកិយធ្វើឱ្យខ្វល់ខ្វាយនិងកើតទុក្ខ។ ស្រឡាញ់ខ្លួនយ៉ាងក្បាលម៉ាស៊ីននៃកំហុសឆ្គងទាំងឡាយ។ ផ្ទុយទៅវិញការស្អប់លោកិយជាមូលហេតុនៃការគោរពប្រតិបត្តិ។ ការលះបង់ភាពលោភលន់គឺយកវាចេញពីក្នុងចិត្ត។ ពុំមែនគ្រាន់តែចោលវាចេញពីដៃតែចិត្តនៅជំពាក់នោះទេ។ នេះគ្រាន់តែជាការលះបង់ភាពលោភលន់របស់ពួកអ្នកល្ងង់ខ្លៅតែប៉ុណ្ណោះ។ រឺស៊ូលុលឡោះ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ **ទ្រព្យល្អដែលប្រសើរធុតគឺសម្រាប់បុគ្គលដែលល្អ។** (អះម៉ាត់)

សម្រាប់អ្នកក្រជាមួយនឹងទ្រព្យសម្បត្តិមានប្រាំសណ្ឋាន។

១-រត់គេចពីទ្រព្យដោយសេចក្តីស្អប់ ហើយចៀសវាងពីផលអាក្រក់និងការរវល់នឹងទ្រព្យ នេះគឺគេថាហ្សាហិត(អ្នកដែលលះបង់ភាពលោភលន់)។

២-សប្បាយរីករាយនឹងការទទួលបានទ្រព្យសម្បត្តិ គេមិនស្អប់ខ្ពើមទ្រព្យរហូតដល់ធ្វើឱ្យគេឈឺចាប់ដោយសារទ្រព្យ។ មនុស្សប្រភេទនេះហៅថាអ្នកដែលរហ័ (ពេញចិត្ត)។

៣-មានទ្រព្យប្រសើរជាងគ្មានទ្រព្យដោយសារគេពេញចិត្តនឹងទ្រព្យសម្បត្តិ ក៏ប៉ុន្តែមិនដល់ថ្នាក់ពុះពារដើម្បីទទួលបានទ្រព្យសម្បត្តិ។ តែបើមានទ្រព្យមកដល់ដោយផ្លូវត្រឹមត្រូវគេទទួលយកដោយភាពរីករាយ។ បើសិនជាត្រូវការភាពនឿយហត់ក្នុងការស្វែងរកគឺគេមិនខ្វល់នោះទេ។ មនុស្សប្រភេទនេះហៅថាអ្នកដែលស្អប់ចិត្ត។

៤-គេបោះបង់ការស្វែងរកទ្រព្យដោយសារគេអសមត្ថភាព បើពុំនោះទេគឺគេប្រាថ្នាចង់បានទ្រព្យខ្លាំងណាស់ បើសិនជាមានឱកាស គេនឹងខំប្រឹងដើម្បីទទួលបានទ្រព្យសម្បត្តិ។ មនុស្សប្រភេទនេះហៅថាមនុស្សលោភលន់។

៥- ត្រូវបង្ខំចិត្តរកទ្រព្យដូចជាមនុស្សអត់ឃ្លាន មនុស្សគ្មានសម្លៀកបំពាក់ អត់អាហារ គឺគេហៅថាមនុស្សដែលទាល់ច្រកត្រូវបង្ខំចិត្តរកលុយ។

ការសន្ទនាគ្នាដោយសន្តិវិធី

មានបុរសម្នាក់ឈ្មោះ អាប៉េឌល់ឡោះ បានជួបជាមួយបុរសម្នាក់ទៀតឈ្មោះ អាប៉េឌុនណាពី។ អាប៉េឌល់ឡោះ មិនពេញចិត្តនឹងឈ្មោះនេះទេ ហើយក៏និយាយថា ហេតុអ្វីបានជាគេគោរពអ្នកដទៃផ្សេងពី អល់ឡោះ? បន្ទាប់មក គេបានសួរទៅកាន់ អាប៉េឌុនណាពី ដោយពោលថា៖ “តើអ្នកគោរពសក្ការៈអ្វីផ្សេងពី អល់ឡោះ ឬ?” អាប៉េឌុនណាពី បានឆ្លើយថា៖ “អត់ទេ ខ្ញុំមិនគោរពអ្នកដទៃក្រៅពី អល់ឡោះ ទេ។ ខ្ញុំជាមូស្លីម ហើយខ្ញុំគោរពសក្ការៈចំពោះ អល់ឡោះ តែមួយគត់។”

អាប៉េឌល់ឡោះ បាននិយាយថា៖ “ហេតុអ្វីបានជាឈ្មោះនេះស្រដៀងឈ្មោះពួកគ្រិស្ដានដែលបានដាក់ឈ្មោះពួកគេថា អាប៉េឌល់ម៉ាសៀស អ៊ីចឹង?” វាគ្មានអ្វីចម្លែកនោះទេ។ ពិតណាស់ ពួកគ្រិស្ដានគោរពសក្ការៈចំពោះ អ៊ីសា ហើយអ្នកដែលបានឮឈ្មោះរបស់អ្នក គេគិតថាអ្នកគោរព ណាពីមូហាំម៉ាត់។ នេះមិនមែនជាគោលជំនឿរបស់អ្នកមូស្លីមចំពោះ ណាពី របស់គេទេ។ ប៉ុន្តែ ត្រូវឱ្យគេជឿថា មូហាំម៉ាត់ ជាខ្ញុំរបស់ អល់ឡោះ និងជាអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់។

អាប៉េឌុនណាពី បាននិយាយថា៖ “ណាពីមូហាំម៉ាត់ ជាមនុស្សដែលល្អជាងគេ ហើយជាចៅហ្វាយនៃ បណ្តាអ្នកនាំសារទាំងអស់។ យើងដាក់ឈ្មោះបែបនេះចង់បានពរជ័យ និងចង់ស្និទ្ធចំពោះ អល់ឡោះ ដោយឋានៈរបស់ ណាពី នៅចំពោះទ្រង់។ យើងសុំ ណាពី ឱ្យជួយអន្តរាគមន៍តាមរយៈការហៅបែបនេះ។ ចូរកុំឆ្ងល់អី! បងរបស់ខ្ញុំឈ្មោះអាប៉េឌល់ហូសេន ហើយឪពុករបស់ខ្ញុំឈ្មោះ អាប៉េឌល់ ជាអ្នកនាំសារ។ នៅសម័យមុន ឈ្មោះទាំងអស់នេះល្បីណាស់ ហើយយើងបានឃើញជីដូនជីតារបស់យើងធ្វើបែបនេះដែរ។ ចូរអ្នកកុំភ័យភ័ន្តចំពោះបញ្ហាទាំងនេះអី។

ពិតណាស់ រឿងនេះស្រួលទេ ហើយសាសនាយើងក៏ស្រួលដែរ។”

អាប៉េឌល់ឡោះ បាននិយាយថា៖ “អំពើអាក្រក់នៅជំនាន់ក្រោយនេះខ្លាំងជាងជំនាន់មុនទៅទៀត។ គឺគេសុំពីអ្នកដទៃផ្សេងពី អល់ឡោះ ដែលគ្មានលទ្ធភាពអ្វីសោះលើកលែងតែ អល់ឡោះ សូម្បីតែអ្នកនោះជា ណាពីមូហាំម៉ាត់ក្តី ឬឫគុលកូសលធម៌ក្រៅពីគាត់ក្តីដូចជា ហូសេន ឬអ្នកដទៃផ្សេងពីគេទៀត គឺវាខុសពីជំនឿតារហេត ដែលគេបានប្រើយើង ហើយខុសនឹងអត្ថន័យនៃពាក្យ **គ្មានទេ ម្ចាស់ដ៏ពិតប្រាកដ គឺមានតែ អល់ឡោះ** ។ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកនូវសំណួរខ្លះៗ ដើម្បីបកស្រាយឱ្យអ្នកដឹងពីកិច្ចការដ៏ធំនេះនិងលទ្ធផលនៃការដាក់ឈ្មោះនេះ ហើយលើកជាឧទាហរណ៍បញ្ជាក់។ គ្មានអ្វីជាគោលបំណងរបស់ខ្ញុំ លើកលែងតែជាប្រការត្រឹមត្រូវពិត និងការអនុវត្តតាម ហើយបកស្រាយពីប្រការខុស និងជៀសវាងពីវា ប្រើគ្នាឱ្យធ្វើអំពើល្អ ហាមឃាត់គ្នាពីប្រការអាក្រក់។ អល់ឡោះ ជា

អ្នកជួយ ហើយជាអ្នកត្រូវគេពឹងពាក់។ គ្មាននរណាមានលទ្ធភាពខ្លាំងក្លាក្រៅពី អល់ឡោះ ដ៏មហាខ្ពង់ខ្ពស់និងមហាធំ។ តែមុននឹងខ្ញុំបកស្រាយ ខ្ញុំសូមលើកពី ព្រះបន្ទូលរបស់ អល់ឡោះ មកប្រាប់អ្នកជាមុនសិន៖

﴿ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ﴾ មានន័យថា “**ជាការ ពិតណាស់ ចម្លើយរបស់អ្នកដែលមានជំនឿនៅពេលដែលគេអំពាវនាវទៅកាន់ អល់ឡោះ និងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ដើម្បីកាត់ក្តីរវាងពួកគេ។ ពួកគេឆ្លើយថា ពួក យើងបានឮ ហើយពួកយើងបានប្រតិបត្តិតាម។** (អាននិសាតៈ ៥១)

ទ្រង់បានបន្តទៀតថា៖ ﴿ فَإِن نَّزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ﴾ មានន័យថា “**ប្រសិនបើពួកអ្នកខ្វែងគំនិតគ្នាអំពីកិច្ចការអ្វីមួយ ចូរពួកអ្នកត្រឡប់ ប្រកាសនោះទៅរក អល់ឡោះ (គម្ពីរគួរអាន) និងអ្នកនាំសារ (សុណ្ណៈ)។ ប្រសិន បើពួកអ្នកមានជំនឿនឹងថ្ងៃបរលោកមែននោះ។** (អាននិសាតៈ ៥៩)

អាប់ខល់ឡោះ និយាយថា៖ “អ្នកនិយាយថាខ្លួនទទួលស្គាល់ អល់ឡោះ តែមួយ ហើយអះអាងថាគ្មានម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរពដ៏ពិតប្រាកដ គឺមានតែ អល់ឡោះ។ តើអ្នកអាចបកស្រាយពីអត្ថន័យរបស់វាពន្យល់ប្រាប់ខ្ញុំបានទេ?”

អាប់ខុនណាពី បាននិយាយថា៖ “តារហេត គឺអ្នកត្រូវជឿថាមាន អល់ឡោះ។ ទ្រង់ជាអ្នកបង្កើតមេឃប្រាំពីរជាន់និងដី។ ទ្រង់ជាអ្នកធ្វើឱ្យរស់ ស្លាប់ និងជាអ្នក ចាត់ចែងកិច្ចការពិភពលោកទាំងមូល។ ទ្រង់ជាអ្នកប្រទានលាភសក្ការៈ និងជា អ្នកមហាដឹងនិងមហាខ្លាំង។

អាប់ខល់ឡោះ៖ “ប្រសិនបើទាំងអស់នេះជា តារហេត ច្បាស់ជា ហ្វៀរឱន និង ក្រុមរបស់គេ និង អាពុចាហាល់ ព្រមទាំងអ្នកដទៃទៀតដែលមាន តារហេត នៅ ក្នុងខ្លួនរបស់ពួកគេបាត់ទៅហើយ។ ពីព្រោះពួកគេមិនមែនមិនយល់ដឹងពីរឿង ទាំងអស់នេះ ដូចពួកមូសរឺគីនភាគច្រើននោះទេ។ ហ្វៀរឱន ជាអ្នកដែលអះអាង ថាខ្លួនជាម្ចាស់ តែគេដឹងនិងជឿជាក់នៅក្នុងខ្លួនរបស់គេថា អល់ឡោះមានទ្រង់ ជាអ្នករៀបចំពិភពលោក។ កស្កតាងបញ្ជាក់ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ថា៖

﴿ وَحَمْدُهَا يَوْمَئِذٍ وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ﴾ មានន័យថា “**ពួកគេបានបដិសេធនឹងវា (មុជី ហ្សាត់) ទាំងបំពាន និងក្រអឺតក្រទម ខណៈដែលខ្លួនរបស់គេផ្ទាល់ជឿជាក់យ៉ាង ច្បាស់ចំពោះវា។** (អានពាលី : ១៤)

ការទទួលស្គាល់ការពិតបានស្តែងឡើងនៅពេលដែលគេលង់ទឹក។ តែធាតុពិតនៃ តារហេតុ ដែលគេបញ្ជូនអ្នកនាំសារមក និងបញ្ជូនគម្ពីរមក ហើយគេធ្វើសង្គ្រាម ជាមួយពួកគួរស្ស ដើម្បីតារហេតនេះ។ គឺជាការគោរពសក្ការៈចំពោះ អល់ឡោះ តែម្នាក់គត់។

ការគោរពសក្ការៈមានន័យថា គ្រប់ប្រការទាំងអស់ដែល អល់ឡោះ ស្រឡាញ់ និងពេញចិត្តទាំងពាក្យសម្តី កាយវិការខាងក្នុងនិងខាងក្រៅ។ ពាក្យថា «الله» នៅក្នុង «لا اله الا الله» មានន័យថាអ្នកដែលត្រូវគោរព មិនគប្បីគោរពសក្ការៈលើកលែងចំពោះទ្រង់តែមួយគត់។

អាប័ខល់ឡោះ: តើអ្នកដឹងដែរឬទេ? មូលហេតុអ្វីបានជាគេបញ្ជូនអ្នកនាំសារមកលើផែនដីនេះ ហើយអ្នកដំបូងគេបង្អស់គឺ ណាពីនួស?

អាប័ខុនណាពី: ដើម្បីអំពាវនាវ ពួកមូសរីគីនឱ្យគោរពសក្ការៈចំពោះ អល់ឡោះតែមួយគត់ ហើយបោះបង់ការធ្វើស្លឹកចំពោះទ្រង់។

អាប័ខល់ឡោះ: តើអ្វីជាមូលហេតុដែលធ្វើឱ្យក្រុមណូហស្ត្រីរិក?

អាប័ខុនណាពី: ខ្ញុំមិនដឹងទេ!

អាប័ខល់ឡោះ: អល់ឡោះ បញ្ជូន ណាពីណូហ ទៅកាន់ក្រុមរបស់គេដោយសារពួកគេជឿចំពោះកុសលបុគ្គលជ្រុលពេកដូចជា វីតហ្សូ ស្ការ៉ាក យ៉ាហ្សូស យ៉ាអូក និង ណីសរ៉ា។

អាប័ខុនណាពី: អ្នកចង់មានន័យថា វីតហ្សូ ស្ការ៉ាក និងក្រៅពីនោះទៀត ជាឈ្មោះរបស់កុសលបុគ្គល មិនមែនជាឈ្មោះពួកមេកាហ្វៀរមែនទេ?

អាប័ខល់ឡោះ: បាទ! ទាំងនេះជាឈ្មោះកុសលបុគ្គល ដែលក្រុមណូហបានយកពួកគេធ្វើជាម្ចាស់ ហើយពួកអារ៉ាប់ក៏ធ្វើបែបនោះតាមពួកគេ។ ភស្តុតាងបញ្ជាក់ពីរឿងនេះគឺ អិបនូអាប័ពើស បាននិយាយថា៖ «ព្រះនៅសម័យក្រុមណូហបានក្លាយជាព្រះនៅសម័យអារ៉ាប់។ ចំណែកឯរូបបដិមា វីតហ្សូ សម្រាប់ពួកកុលសម្ព័ន្ធគឺលាបនៅដាំម៉ាតុលជុនហ្វាល់។ រីឯ ស្ការ៉ាក ជាព្រះបដិមាសម្រាប់កុលសម្ព័ន្ធហូហ្សេល។ យ៉ាហ្សូស ជាព្រះបដិមាសម្រាប់ពួកមូរីត បន្ទាប់មកសម្រាប់ពួកកុលសម្ព័ន្ធហូតេហ្សនៅស្រុកដីហ្សនៃទឹកដីសាបាក់។ យ៉ាអូក ជាព្រះបដិមារបស់ពួកហាដាន។ ចំណែកឯ ណីសរ៉ា ជាព្រះបដិមារបស់ពួកហ៊ុមឃើរសម្រាប់ត្រកូល ហ្សិលកាឡាក។ ទាំងនេះជាឈ្មោះរបស់ពួកកុសលបុគ្គលនៃក្រុមណាពីណូហ។ នៅពេលពួកគេបានស្លាប់ទៅ ស្នែកបានប្រាប់ក្រុមរបស់ពួកគេឱ្យធ្លាក់រូបពួកគេដាក់នៅកន្លែងដែលពួកគេធ្លាប់អង្គុយ ហើយដាក់ឈ្មោះឱ្យពួកគេ។ ពួកគេក៏ធ្វើតាម តែពួកគេមិនទាន់បានគោរពសក្ការៈទេ រហូតដល់អ្នកទាំងនោះបានស្លាប់អស់ ហើយគេអត់បានដឹងពីពួកជំនាន់ក្រោយក៏គោរពសក្ការៈ រ៉ាំរ៉ៃ យ៉ាត់ អាស់ពូខីយ ដែរ។

អាប័ខុនណាពី: នេះជាសម្តីគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍!

អាប័ខល់ឡោះ: តើអ្នកចង់ឱ្យខ្ញុំប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលអស្ចារ្យជាងនេះទេ ។ អ្នកបានដឹងរួចមកហើយថា ណាពីមូហាំម៉ាត់ ជាណាពីចុងក្រោយគេបង្អស់ដែល អល់

ឡោះ បានបញ្ជូនគាត់មកកាន់ក្រុមមនុស្សដែលសុំការអភ័យទោស គោរពសក្ការៈ តវ៉ាហូ ធ្វើសាអ៊ី ធ្វើហាជ្ជ និងបរិច្ចាគទាន។ តែពួកគេបានយកសត្វលោករបស់ ទ្រង់ធ្វើជាខ្សែរយៈវាងពួកគេនឹង អល់ឡោះ។ ពួកគេនិយាយថា យើងចង់ឱ្យពួកគេ ជួយឱ្យយើងបញ្ចិតខ្លួនចំពោះ អល់ឡោះ និងចង់ឱ្យពួកគេជួយសង្គ្រោះយើងនៅ ចំពោះមុខ អល់ឡោះ។ ប្រៀបដូចជាទេវតា ណាពីអ៊ីសា និងកុសលបុគ្គលជា ច្រើនទៀត។ ដូច្នោះ អល់ឡោះ ក៏ចាត់តាំង ណាពី ឱ្យមកប្រាប់ពួកគេពីសាសនា បិសាររបស់ពួកគេ អ៊ីបប្រហ៊ីម ហើយប្រាប់ពួកគេថាការបញ្ចិតខ្លួននិងគោលជំនឿនេះ ជាសិទ្ធិរបស់ អល់ឡោះ តែមួយគត់។ គ្មានអ្វីស្មើក្តីសមក្រៅពីទ្រង់ឡើយ។ ទ្រង់តែ មួយគត់ជាអ្នកបង្កើត គ្មានដៃគូសម្រាប់ទ្រង់ឡើយ។ គ្មានអ្នកប្រទានលាភសក្ការៈ លើកលែងតែទ្រង់។ អ្វីដែលមាននៅលើមេឃប្រាំពីរជាន់និងផែនដីប្រាំពីរជាន់គឺជា ខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ និងស្ថិតនៅក្រោមការចាត់ចែងដោយអំណាចរបស់ទ្រង់។ មិន ត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ សូម្បីតែព្រះដែលពួកគេកំពុងតែគោរពក៏ពួកគេទទួលស្គាល់ថា ព្រះនោះស្ថិតនៅក្រោមអំណាចនិងការចាត់ចែងរបស់ទ្រង់ដែរ។

អាប៌ខុនណាពី៖ នេះជាពាក្យសម្តីដ៏សែនគ្រោះថ្នាក់និងគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍។ តើ មានភស្តុតាងបញ្ជាក់ពីរឿងនេះទេ ?

អាប៌ខលឡោះ៖ ភស្តុតាងមានច្រើន ហើយភស្តុតាងខ្លះមានដូចជា អល់ឡោះបាន មានបន្ទូលថា៖

﴿ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا نُنْفِقُونَ ﴾

មានន័យថា “ចូរអ្នក(ណាពីមូហាំម៉ាត់)ពោលថា តើនរណាជាអ្នកប្រទានលាភ ស ក្ការៈដល់ពួកអ្នកពីលើមេឃប្រាំពីរជាន់និងផែនដី ? ឬអ្នកណាជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិនៃ ការព្យាបាលនិងការឃើញ ? តើនរណាជាអ្នកបង្កើតរបស់មានជីវិតចេញពីរបស់គ្មាន ជីវិត ? តើនរណាជាអ្នកចាត់ចែងកិច្ចការទាំងឡាយ ? ពួកគេនឹងឆ្លើយថាគឺ អល់ ឡោះ។ ដូច្នោះ ចូរអ្នកសួរថា តើពួកអ្នកមិនកោតខ្លាចទេឬ ? (អុំណុរ : ៣១)

ទ្រង់បានបន្តទៀតថា៖

﴿ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٧﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٦٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نُنْفِقُونَ ﴿٦٩﴾ قُلْ مَنْ يَدِينُكُمْ مِمَّا كُفَرْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ فَتَلَوُّوا مَا تُحْيُونَ وَلَا يَجْرُ عَلَيْهِ إِزْءٌ مِنْكُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٠﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴾

មានន័យថា “ចូរអ្នក(ណាពីមូហាំម៉ាត់)ពោលថា តើផែនដីនិងអ្វីៗដែលមាននៅលើ វាជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកណា ? ប្រសិនបើពួកអ្នកបានដឹងមែននោះ។ ពួកគេនឹងឆ្លើយ ថាវាជាកម្មសិទ្ធិរបស់ អល់ឡោះ តែមួយគត់។ ចូរអ្នកតបវិញថា បើដូច្នោះតើពួកអ្នក

មិនភ្ញាក់ព្រកទេឬ? ចូរអ្នកសួរទៀតថា តើអ្នកណាជាម្ចាស់គ្រប់គ្រងមេឃទាំង ប្រាំពីរជាន់ និងជាម្ចាស់នៃបល្ល័ង្កដ៏ធំធេងនោះ? ពួកគេនឹងឆ្លើយថា ជាកម្មសិទ្ធិ របស់ អល់ឡោះ តែមួយគត់។ ចូរអ្នកតបវិញថា បើដូច្នោះតើពួកអ្នកមិនកោតខ្លាច អល់ឡោះ ទេឬ? ចូរអ្នកសួរទៀតថា តើអ្នកណាជាអ្នកគ្រប់គ្រងអ្វីៗទាំងអស់ក្នុងក ណ្តាប់ដៃរបស់គេ ហើយគេជាអ្នកការពារ(អ្វីៗទាំងអស់) និងគ្មាននរណាអាច ការពារបាន(ពីទារុណកម្មរបស់គេ) ប្រសិនបើពួកគេបានដឹងមែននោះ? ពួកគេនឹង ឆ្លើយថា ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ អល់ឡោះ តែមួយគត់។ ចូរអ្នកតបថា ដូច្នោះ តើពួកអ្នក ត្រូវតែបោកបញ្ឆោត (ឱ្យងាកចេញពីសច្ចភាព)បានយ៉ាងដូចម្តេច? (អល់មុមិន៖ ៨៤-៨៩)

ពួកមុស្លីគឺនិយាយបានសុត្រត័លពីយ៉ះនៅពេលធ្វើបុណ្យប្រារព្ធជា៖ មានន័យថា “បពិត្រ អល់ឡោះ ជាម្ចាស់សុមរឆ្លើយតបនឹងការអំពាវនាវរបស់ទ្រង់ ទ្រង់គ្មានដៃគូ។ លើក លែងតែដៃគូរបស់ទ្រង់ វាសម្រាប់ទ្រង់ ហើយវាគ្មានកម្មសិទ្ធិអ្វីនោះទេ។”

ពួកមុស្លីគឺនិយាយបានទទួលស្គាល់ថា អល់ឡោះ ជាអ្នកចាត់ចែងពិភពលោក ឬគេហៅថា តារាហេតុរូពីយ៉ះ។ តារាហេតុនេះពុំធ្វើឱ្យពួកគេចូលឥស្សាមនោះទេ។ ពិតណាស់ គោលបំណងរបស់ពួកគេចង់ឱ្យពួកទេវតាណាពីៗ និងវាលីៗជួយ ពួកគេឱ្យបញ្ចិតខ្លួនចំពោះ អល់ឡោះ។ នេះជាកត្តាដែលធ្វើឱ្យជីវិតនិងទ្រព្យ សម្បត្តិរបស់ពួកគេក្លាយជាហានិភ័យ។ ដូច្នោះ គ្រប់ការសុំទូអាទាំងអស់ត្រូវតែសុំ ចំពោះ អល់ឡោះ តែមួយគត់។ ការសប្តាទាំងអស់សម្រាប់ អល់ឡោះ, ការបូជា ដើម្បី អល់ឡោះ, សុំជំនួយពី អល់ឡោះ, និងគ្រប់ការគោរពសក្តារៈទាំងអស់ សម្រាប់ អល់ឡោះ តែមួយគត់។

អាប័ខន់ណាពី៖ បើតារាហេតុមិនមែនមានន័យថា ការទទួលស្គាល់ថាមាន អល់ ឡោះ ហើយទ្រង់ជាអ្នកចាត់ចែងពិភពលោក ដូចគេអះអាងនោះទេ? ចុះ វាមាន អត្ថន័យយ៉ាងដូចម្តេច?

អាប័ខល់ឡោះ៖ តារាហេតុដែលគេចាត់តាំងអ្នកនាំសារមកដើម្បីវា ហើយដែល ពួកមុស្លីគឺនិយាយបានទទួលស្គាល់នោះគឺការគោរពសក្តារៈចំពោះ អល់ឡោះ តែមួយ គត់។ មិនត្រូវគោរពសក្តារៈចំពោះអ្នកដទៃផ្សេងពីទ្រង់ឡើយ។ ដូចជាទូអា ការ សប្តា ការសម្តែង ការសុំទឹកភ្លៀង ការសុំជំនួយ។ល។ នេះជាអត្ថន័យនៃតារាហេតុ ដែលអ្នកនិយាយថា “គ្មានម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរពដ៏ពិតប្រាកដ លើកលែងតែ អ ល់ឡោះ។” ពិតណាស់ ពួកមុស្លីគឺនិយាយបានគិតថាពាក្យ **ព្រះ** គឺសំដៅដល់ការ គោរពសក្តារៈទាំងនេះ។ ទោះជាទេវតា ឬណាពី ឬវាលី ឬដើមឈើ ឬផ្លូវ ឬជិន ពួកគេមិនមែនចង់មានន័យថាព្រះគឺជាអ្នកបង្កើត ជាអ្នកប្រទានលាភសក្តារៈ និងជាអ្នកចាត់ចែងនោះទេ។ តែពួកគេដឹងថា កិច្ចការទាំងអស់នេះសម្រាប់ អល់

ឡោះ តែមួយគត់ដូចបាននិយាយពីមុនមក។

ណាពី បានមកកាន់ពួកគេ ហើយអំពៅនាវាពួកគេទៅកាន់តារាហេត «الله لا اله الا الله» គ្មាន
ទេម្ចាស់ដែលគេគោរពសក្ការៈដ៏ពិតប្រាកដគឺមានតែ អស់ឡោះ។ ត្រូវអនុវត្តតាម
អត្ថន័យរបស់វា មិនមែនត្រឹមតែពោលនឹងអណ្តាតតែប៉ុណ្ណោះឡើយ។

អាប់ខន់ណាពី៖ អ្នកចង់និយាយថា ពួកមូស្លីមគឺគួរស្សៀងពីអត្ថន័យនៃពាក្យថា
គ្មានទេម្ចាស់ដ៏ពិតប្រាកដគឺមានតែ អស់ឡោះ ជាងអ្នកមូស្លីមនៅសម័យយើង។

អាប់ខល់ឡោះ៖ ពិតមែនហើយ! នេះជារឿងដែលបានកើតឡើងជាក់ស្តែងគួរឱ្យ
ឈឺចាប់។ ពិតណាស់ ពួកកាហ្វៀរដែលល្ងង់ខ្លៅដឹងពីគោលបំណងរបស់ ណាពី
នៃពាក្យទាំងអស់នេះគឺការគោរពសក្ការៈចំពោះ អស់ឡោះ តែមួយគត់ ហើយប
ដិសេធមិនទទួលស្គាល់អ្វីដែលគេគោរពផ្សេងពី អស់ឡោះ។ នៅពេល ណាពី
និយាយទៅកាន់ពួកគេថា ចូរពួកអ្នកសូត្រថា «الله لا اله الا الله» គ្មានទេម្ចាស់ដែលត្រូវ
គេគោរពដ៏ពិតប្រាកដគឺមានតែ អស់ឡោះ។ ពួកគេនិយាយថា: ﴿أَجْمَلًا لِكَلِمَاتِهِ﴾

﴿وَحَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ هَازِمَةَ لَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ﴾ **តើគេយកព្រះនាមធ្វើជាម្ចាស់តែមួយដើម្បី
គោរពសក្ការៈឬ? ពិតណាស់ ទេគឺជាប្រការមួយដែលចម្លែកបំផុត។** (សូចៈ ៥)

ជាមួយនឹងជំនឿរបស់ពួកគេថា អស់ឡោះ ទ្រង់ជាអ្នកចាត់ចែងពិភពលោក
ហើយពួកកាហ្វៀរដែលល្ងង់ខ្លៅដឹងពីរឿងនេះ។ តែគួរឱ្យចម្លែកចំពោះជនដែល
អះអាងថាខ្លួនជាឥស្លាម តែបែរជាមិនដឹងពីអត្ថន័យនៃពាក្យទាំងនេះ ដែលពួកកា
ហ្វៀរបានដឹង។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ គេបែរជាគិតថាវាគ្រាន់តែជាការពោលពាក្យ
ពេចន៍របស់វាតែប៉ុណ្ណោះដោយដឹងចិត្តមិនចាំបាច់ជឿពីអត្ថន័យរបស់វា។ ពួកអ្នក
ដែលឈ្លាសវៃក្នុងចំណោមពួកគេគិតថា អត្ថន័យរបស់វាគ្មានអ្នកបង្កើត គ្មានអ្នក
ប្រទានលាភសក្ការៈ និងគ្មានអ្នកចាត់ចែងកិច្ចការនោះ លើកលែងតែ អស់
ឡោះ។ វាមិនល្អទេចំពោះអ្នកដែលអះអាងថាខ្លួនជាអ្នកឥស្លាម តែបែរជាពួកកា
ហ្វៀរដឹងពីអត្ថន័យនៃពាក្យ «الله لا اله الا الله» គ្មានទេម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរពដ៏ពិត
ប្រាកដគឺមានតែ អស់ឡោះ ខ្លាំងជាងអ្នកនោះទៅវិញ។

អាប់ខន់ណាពី៖ តែខ្ញុំមិនធ្វើស្តីរិកចំពោះ អស់ឡោះ។ លើសពីនេះ ខ្ញុំធ្វើសាក្សីថា
គ្មានអ្នកបង្កើត គ្មានអ្នកប្រទានលាភសក្ការៈ គ្មានអ្នកផ្តល់ដោគវាសនា និងគ្មាន
អ្នកធ្វើឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់គឺមានតែ អស់ឡោះ តែមួយគត់។ គ្មានការចូលហិន
ជាមួយទ្រង់ឡើយ។ ពិតណាស់ មូហាំម៉ាត់ ក៏មិនអាចធ្វើឱ្យខ្លួនរបស់គេទទួលបាន
ផល ឬមិនអាចការពារគ្រោះថ្នាក់។ លើសពីនេះដូចជា អាលី ហូសេន អាប់ខល់ក
ទៀរ និងអ្នកដទៃទៀត។ ក៏ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមានកំហុស ហើយពួកកុសលបុគ្គលមានឋានៈ
នៅចំពោះ អស់ឡោះ ហើយខ្ញុំសុំពួកគេឱ្យជួយសង្គ្រោះខ្ញុំនៅចំពោះ អស់ឡោះ

តាមរយៈឋានៈរបស់ពួកគេ។

អាប់ខល់ឡេ: ខ្ញុំបានឆ្លើយនឹងអ្នកពីដំបូងរួចហើយ។ ពួកអ្នកដែល ណាពី ធ្វើសង្គ្រាមជាមួយពួកគេ គឺពួកគេទទួលស្គាល់អ្វីដែលអ្នកបានលើកឡើង។ ពួកគេទទួលស្គាល់ថាព្រះរបស់ពួកគេមិនអាចចាត់ចែងអ្វីបានទេ តែពួកគេចង់និយាយពី ឋានៈនិងការជួយសង្គ្រោះ។ ដូចបាននិយាយរួចមកហើយថាកុស្តតាំងដែលយើងលើកមកបញ្ជាក់នោះគឺមកពី គួរអាន។

អាប់ខន់ណាពី: តែអាយ៉ាត់នេះបញ្ចុះមកចំពោះអ្នកដែលគោរពព្រះបដិមាតែប៉ុណ្ណោះ។ ចុះហេតុម្តេចបានជាពួកអ្នកចាត់ទុកណាពីៗនិងកុសលបុគ្គលដូចរូបបដិមាដែរ?

អាប់ខល់ឡេ: យើងបានឯកភាពគ្នាថារូបចម្លាក់មួយចំនួនត្រូវបានដាក់ឈ្មោះរបស់កុសលបុគ្គលដូចជានៅសម័យណ្ឌូហ។ ពិតណាស់ ពួកកាហ្វៀរគ្មានបំណងអ្វីក្រៅពីចង់បានការសង្គ្រោះនៅចំពោះ អល់ឡេ រោះទេ។ ពីព្រោះថាកុសលបុគ្គលមានឋានៈនៅចំពោះ អល់ឡេ។ កស្តតាំងគឺព្រះបន្ទូលរបស់ អល់ឡេ ថា៖ ﴿ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ﴾ មានន័យថា "ពួកអ្នកដែលបានយកម្ចាស់ផ្សេងពីទ្រង់ (បាននិយាយថា) ពួកយើងមិនគោរពសក្ការៈចំពោះពួកគេទេ លើកលែងតែដើម្បីឱ្យពួកគេបញ្ជិតពួកយើងឱ្យជិតបំផុតចំពោះ អល់ឡេ។ (អាសហុរ្យ៖ ៣)

រីឯពាក្យដែលអ្នកថាតើពួកអ្នកចាត់ទុក ណាពីៗ និង វ៉ាលី ដូចរូបចម្លាក់ម្តេចនឹងកើត?

យើងសូមឆ្លើយថា ពិតណាស់ពួកកាហ្វៀរដែលទ្រង់បានបញ្ជូន ណាពី មកកាន់ពួកគេ អ្នកខ្លះបួងសួងសុំពីពួកវ៉ាលីដែល អល់ឡេ បានមានព្រះបន្ទូលពីពួកគេថា៖

﴿ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ أَنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْدُورًا ﴾

មានន័យថា "ពួក(ព្រះនានា)ដែលពួកមូស្លីរឺគីននៅបួងសួងសុំនោះ ពួកគេស្វែងរកមធ្យោបាយទៅកាន់ម្ចាស់របស់ពួកគេ។ ពួកគេណាម្នាក់ដែលជិតនឹង អល់ឡេ បំផុតនោះ។ ពួកគេសង្ឃឹមការប្រោសប្រទានរបស់ទ្រង់ ហើយពួកគេខ្លាចទារុណកម្មរបស់ទ្រង់។ ពិតណាស់ ទារុណកម្មម្ចាស់របស់អ្នកគ្រោះថ្នាក់ជាទីបំផុត។ (អាស់អ៊ីសរ៉ា : ៥៧)

អ្នកខ្លះទៀតបួងសួងសុំអ៊ីសានិងម្តាយរបស់អ៊ីសា។ អល់ឡេ បានមានព្រះបន្ទូលថា៖ ﴿ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ ٱنتَ قُلْتُ لِلنَّاسِ ٱتَّخِذُونِي وَآلِيَّ الْكِهِنَّ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾ មានន័យថា "នៅពេលដែល អល់ឡេ បានសួរថា ឱអ៊ីសាកូនម៉ាយ៉ា! តើអ្នកបាននិយាយទៅ

កាន់មនុស្សលោកថា ចូរពួកអ្នកទទួលយកខ្ញុំនិងម្តាយរបស់ខ្ញុំធ្វើជាម្ចាស់ពីរអង្គ ក្រៅពី អល់ឡោះ មែនទេ? (អាល់ម៉ាអ៊ីដ: ១១៦)

អ្នកខ្លះទៀតបូងស្នងសុំចំពោះពួកទេវតា។ អល់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូលថា:

﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَذَا كَلِمَتُكُمْ إِذَا كُنْتُمْ كَافِرِينَ﴾ មានន័យថា “នៅថ្ងៃដែល ទ្រង់ប្រមូលផ្តុំពួកគេទាំងអស់គ្នា ក្រោយមកទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកទេវតាថា តើអ្នកទាំងនោះឬដែលបានគោរពសក្តារៈមកចំពោះពួកអ្នក? (សាវីអៈ ៤០)

ចូរពិចារណាអាយ៉ាត់ទាំងនេះ ពិតណាស់ អល់ឡោះ ចាត់ទុកអ្នកដែលលើតម្កើង រូបចម្លាក់ កូសលបុគ្គល ណាពី ទេវតា និងវាលី គឺជាការហ្វៀវដូចគ្នា។ ដោយ ហេតុនេះហើយ បានជាអ្នកនាំសារ អល់ឡោះ បានធ្វើសង្គ្រាមជាមួយពួកគេ ដោយគ្មានការបែងចែកឡើយ។

អាប័ន្តណាពី៖ តែពួកកាហ្វៀរចង់បានអត្ថប្រយោជន៍ពីពួកគេ។ ខ្ញុំសូមធ្វើសាក្សីថា អល់ឡោះ ទ្រង់ជាអ្នកផ្តល់ផលប្រយោជន៍ ជាអ្នកធ្វើឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ និងជាអ្នក ចាត់ចែង ខ្ញុំគ្មានចង់បានអ្វីទាំងនោះពីនរណាក្រៅពីទ្រង់ឡើយ។ ចំណែកឯ កូសលបុគ្គលមិនអាចធ្វើអ្វីបានឡើយ។ តែគោលបំណងរបស់ខ្ញុំចំពោះពួកគេចង់ ឱ្យពួកគេជួយសង្គ្រោះចំពោះ អល់ឡោះ តែប៉ុណ្ណោះ។

អាប័ន្តល់ឡោះ៖ សម្តីរបស់អ្នកនិងសម្តីរបស់ពួកកាហ្វៀរដូចគ្នា។ ភស្តុតាង បញ្ជាក់ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ថា:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَذَا كَلِمَتُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ មាន ន័យថា “ពួកគេគោរពសក្តារៈផ្សេងពី អល់ឡោះ ដែលវាមិនអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ ឬផ្តល់ ប្រយោជន៍ដល់ពួកគេ ហើយពួកគេនិយាយថាពួកគេទាំងនេះជាអ្នកជួយ អន្តរាគមន៍ដល់ពួកយើងនៅចំពោះ អល់ឡោះ។ (យ៉ូណា: ១៨)

អាប័ន្តណាពី៖ តែខ្ញុំមិនគោរពសក្តារៈទេលើកលែងតែ អល់ឡោះ ហើយការពឹង ពាក់ចំពោះពួកគេ និងការបូងស្នងចំពោះពួកគេមិនមែនជាការគោរពសក្តារៈទេ!

អាប័ន្តល់ឡោះ៖ តែខ្ញុំសុំសួរអ្នកថាតើអ្នកឯកភាពថា អល់ឡោះ ដាក់កាតព្វកិច្ច ឱ្យអ្នកគោរពសក្តារៈចំពោះទ្រង់ដោយចិត្តស្មោះសទេ?

ហើយជាតួនាទីដែលអ្នកត្រូវបំពេញដូច អល់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូលថា:

﴿وَمَا أَمْرًا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾ មានន័យថា “គេមិនបង្គាប់ឱ្យពួកគេធ្វើអ្វីក្រៅ ពីការគោរពសក្តារៈចំពោះ អល់ឡោះ ដោយចិត្តស្មោះសនិងត្រឹមត្រូវនោះឡើ យ។ (អាល់ហ្វឺឡោះ: ៥)

អាប័ន្តណាពី៖ បាទ! ទ្រង់បានដាក់កាតព្វកិច្ចចំពោះខ្ញុំឱ្យធ្វើបែបនោះមែន។

អាប័ន្តល់ឡោះ៖ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកបកស្រាយប្រាប់ខ្ញុំពីកាតព្វកិច្ចដែល អល់ឡោះ:

បានដាក់ចំពោះអ្នក គឺការគោរពសក្ការៈដោយចិត្តស្មោះស។

អាប័ខន់ណាពី៖ ខ្ញុំមិនយល់ តើអ្នកចង់សំដៅដល់អ្វីទាក់ទងនឹងសំណួរនេះ សូមបញ្ជាក់ប្រាប់ខ្ញុំផង។

អាប័ខល់ឡោះ៖ សូមស្តាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងពន្យល់ឱ្យបានច្បាស់។ អល់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូលថា៖ ﴿أَعْوَارَكُمْ تَضَعُوا وَخُفَيْتُمْ أَنْتُمْ لَا حُبَّ الْمَعْرِبِينَ﴾ មានន័យថា “**ចូរពួកអ្នកប្លង់ស្ទង់សុំពីម្ចាស់របស់ពួកអ្នកដោយឱនលំទោននិងទន់ភ្លន់ ពិតប្រាកដណាស់ ទ្រង់មិនស្រលាញ់ពួកដែលបំពានឡើយ។**” (អល់អាត់ហ្វ្យៈ ៥៥)

តើទូអាជាការគោរពសក្ការៈចំពោះ អល់ឡោះ ដែរឬទេ?

អាប័ខន់ណាពី៖ បាទ! វាជាប្រភពនៃអ៊ីបេហ្គាត ដែលមានបញ្ជាក់នៅក្នុងហាទីសថា៖ មានន័យថា **(ការប្លង់ស្ទង់ជាការគោរពសក្ការៈ)** (អាធុឡើទ)

អាប័ខល់ឡោះ៖ បើខ្ញុំនៅតែទទួលស្គាល់ការគោរពសក្ការៈចំពោះ អល់ឡោះ ហើយខ្ញុំប្លង់ស្ទង់ចំពោះទ្រង់ទាំងថ្ងៃទាំងយប់ដោយការកោតខ្លាច និងប្រាថ្នាចង់បានអ្វីមួយ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំយកតម្រូវការនោះទៅសុំពីណាពី ទេវតា និងកុសលបុគ្គលនៅក្នុងផ្ទះរបស់គេ។

តើខ្ញុំធ្វើស្លឹកក្នុងការគោរពសក្ការៈដែរមែនទេ?

អាប័ខន់ណាពី៖ បាទ! អ្នកពិតជាស្លឹកហើយ នេះជាពាក្យសម្តីដែលត្រឹមត្រូវច្បាស់លាស់។

អាប័ខល់ឡោះ៖ ឧទាហរណ៍មួយទៀត បើអ្នកដឹងពីព្រះបន្ទូលរបស់ អល់ឡោះថា៖ ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ﴾ មានន័យថា “**ចូរសទ្ទាតនិងសម្លេះសត្វដើម្បីម្ចាស់របស់អ្នក។**” (អល់កៅសើរ : ២)

អ្នកធ្វើតាមបញ្ជា អល់ឡោះ ហើយសម្លេះដើម្បីទ្រង់។ តើការសម្លេះរបស់អ្នកជាការគោរពសក្ការៈចំពោះទ្រង់ដែរឬទេ?

អាប័ខន់ណាពី៖ បាទ! វាជាការគោរពសក្ការៈ។

អាប័ខល់ឡោះ៖ បើខ្ញុំសម្លេះដើម្បីណាពី ឬជិន ឬផ្សេងពីអ្នកទាំងពីររូបជាមួយអល់ឡោះ។ តើការគោរពសក្ការៈរបស់ខ្ញុំផ្សេងពី អល់ឡោះ ស្លឹកឬក៏អត់?

អាប័ខន់ណាពី៖ បាទ! នេះជាអំពើស្លឹកដោយគ្មានការសង្ស័យឡើយ។

អាប័ខល់ឡោះ៖ ខ្ញុំលើកឧទាហរណ៍ជូនអ្នកអំពីទូអានិងសម្លេះ ពីព្រោះទូអាជាការគោរពសក្ការៈខាងវាថា ហើយសម្លេះជាការគោរពសក្ការៈខាងកាយ ហើយការគោរពសក្ការៈនេះមិនមែនមានត្រឹមតែកាយនិងវាចាប៉ុណ្ណោះទេ។ នៅមានច្រើនជាងនោះទៅទៀតដូចជាការប្រាថ្នា ស្តាប់ សុំបញ្ជៀស និងសុំជំនួយ។ល។ តែពួកមុសរីគីនដែលអល់ឡោះ បានបញ្ជូនគួរអានស្តីអំពីពួកគេ។ តើពួកគេគោរពពួកទេវតា កុសលបុគ្គល

រូបដំណើរ... ដែរឬទេ?

អាប់ឌុនណាពី៖ បាទ! ពួកគេពិតជាធ្វើបែបនោះមែន។

អាប់ឌុលឡោះ៖ ការគោរពសក្តារៈរបស់ពួកគេមានតែទូអា ការសម្លេង ការសុំបញ្ចៀស ការសុំជំនួយ និងការពឹងពាក់។ ប្តីតែពួកគេទទួលស្គាល់ថាខ្លួនជាខ្ញុំរបស់ អល់ឡោះ ហើយបិតក្រោមអំណាចរបស់ទ្រង់។ ហើយ អល់ឡោះ ទ្រង់ជាអ្នកចាត់ចែង ។ ក៏ប៉ុន្តែ ពួកគេទូអា និងពឹងពាក់ដល់អ្នកទាំងនោះព្រោះដោយសារឋានៈនិងការអន្តរាគមន៍ប៉ុណ្ណោះ។ នេះជាការពិត។

អាប់ឌុនណាពី៖ នែ! អាប់ឌុលឡោះ តើអ្នកប្រកែកនិងបដិសេធចំពោះការអន្តរាគមន៍របស់ណាពីដែរឬទេ?

អាប់ឌុលឡោះ៖ ទេ! ខ្ញុំមិនប្រកែកទេ។ ខ្ញុំហ៊ានលះបង់ឪពុកម្តាយខ្ញុំដើម្បីគាត់។ ណាពីជាអ្នកជួយអន្តរាគមន៍ សង្ឃឹមថាខ្ញុំនឹងទទួលបានការអន្តរាគមន៍ពីគាត់ តែការអន្តរាគមន៍ទាំងអស់ស្ថិតនៅលើ អល់ឡោះ តែមួយគត់។ អល់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូលថា៖ ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا﴾ មានន័យថា **“ការអន្តរាគមន៍ទាំងអស់គឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់ អល់ឡោះ។”** (អាសហ្សូមី : ៤៤)

មិនអាចអន្តរាគមន៍បានឡើយលើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពី អល់ឡោះ។ អល់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូលថា៖ ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ មានន័យថា **“គ្មានបុគ្គលណាហ៊ានធ្វើអន្តរាគមន៍ចំពោះ អល់ឡោះ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីទ្រង់។”** (អាល់ហ្គោតៈ : ២៥៥)

គ្មាននរណាម្នាក់អាចអន្តរាគមន៍បានឡើយលើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពី អល់ឡោះ។ អល់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូលថា៖ ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ آذَنَ﴾ មានន័យថា **“ពួកទេវតាមិនអាចធ្វើអន្តរាគមន៍ដល់អ្នកណាក្រៅពីអ្នកដែលទ្រង់បានយល់ព្រម។”** (អាល់អាំពីយ៉ាក : ២៨)

ទ្រង់មិនអនុញ្ញាតឡើយលើកលែងចំពោះអ្នកដែលមានជំនឿ។ អល់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូលថា៖ ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ មានន័យថា **“អ្នកណាដែលស្វែងរកសាសនាក្រៅពីឥស្លាម អល់ឡោះ នឹងមិនទទួលយក(អំពើល្អ)របស់គេឡើយ។ នៅថ្ងៃបរលោក គេបិតក្នុងចំណោមអ្នកដែលខាតបង់។”** (អាលីអ៊ីមៈ : ៨៥)

ការអន្តរាគមន៍ទាំងអស់ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ អល់ឡោះ។ មិនអាចអន្តរាគមន៍បានឡើយលើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីទ្រង់។ ណាពីនិងអ្នកដទៃទៀតមិនអាចអន្តរាគមន៍បានឡើយលើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីទ្រង់។ អល់ឡោះ មិនអនុញ្ញាតឱ្យទេលើកលែងតែចំពោះអ្នកដែលមានជំនឿ។ អីចឹង! ការអន្តរាគមន៍ទាំងអស់គឺជាកម្ម

សិទ្ធិរបស់ អល់ឡោះ។ ដូច្នោះ ខ្ញុំសុំវាពីទ្រង់។ បពិត្រ អល់ឡោះ ជាម្ចាស់សូម ទ្រង់កុំរាំងខ្ញុំពីការជួយអន្តរាគមរបស់គាត់។ ឱ! អល់ឡោះ ជាម្ចាស់សូមទ្រង់ អនុញ្ញាតឱ្យអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ជួយអន្តរាគមដល់ខ្ញុំផង។ល។

អាប័ឌន់ណាពី៖ យើងបានឯកភាពគ្នាថាមិនអនុញ្ញាតឱ្យសុំពីនរណាម្នាក់ដែល គ្មានសិទ្ធិឡើយ។ អល់ឡោះ អនុញ្ញាតឱ្យណាពីធ្វើអន្តរាគមន៍បាន ពីព្រោះគាត់ ទទួលបានការអន្តរាគម ហើយគាត់មានសិទ្ធិ។ ហេតុនេះ គេអនុញ្ញាតឱ្យសុំពីអ្នក ដែលមានលទ្ធភាព ហើយពុំមែនជាការស្តីរិកនោះទេ។

អាប័ឌន់ឡោះ៖ បាទ! សម្តីនេះត្រឹមត្រូវហើយ។ បើសិនជា អល់ឡោះ មិនបានរាំង អ្នកពីរឿងនោះទេ។ ដោយ អល់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូលថា៖ ﴿لَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾

មានន័យថា **“ចូរពួកអ្នកកុំបូងស្តីនរណាម្នាក់រួមជាមួយ អល់ឡោះ។”**(អាល់ពីនៈ:១៨) ការសុំអន្តរាគមន៍គឺជាទូអា ហើយអ្នកដែលអនុញ្ញាតឱ្យណាពីធ្វើអន្តរាគមន៍គឺ អល់ ឡោះ។ ទ្រង់ជាអ្នកហាមឃាត់អ្នកមិនឱ្យសុំពីអ្នកដទៃ ទោះបីជាសុំអ្វីក៏ដោយ។ ពិតណាស់ ការអន្តរាគម អល់ឡោះ បានប្រទានឱ្យអ្នកដទៃក្រៅពីណាពី។ ដូច្នោះ ទេវតាក៏អាចអន្តរាគមបានដែរ។ អហ្វរ៉ិត គឺជាក្មេងដែលស្លាប់មុនគ្រប់អាយុ ក៏អាច អន្តរាគមបានដែរ ព្រមជាមួយវាលីផងដែរ។ តើអ្នកអាចនិយាយថាបើ អល់ឡោះ ប្រទានឱ្យពួកគេ។ តើខ្ញុំអាចសុំពីពួកគេបានដែរឬទេ? បើអ្នកនិយាយបែបនេះ អ្នក ច្បាស់ជានឹងត្រឡប់ទៅគោរពកុសលបុគ្គលដែល អល់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូល ក្នុងគម្ពីររបស់ទ្រង់។ បើអ្នកនិយាយថា អត់ទេ នោះសម្តីរបស់អ្នកចាត់ទុកជាមោ ឃៈ។ អល់ឡោះ បានប្រទានការអន្តរាគមដល់គេ ដូច្នោះខ្ញុំសុំពីគេតាមអ្វីដែល អល់ ឡោះ បានប្រទានឱ្យ។

អាប័ឌន់ណាពី៖ តែខ្ញុំមិនធ្វើស្តីរិកចំពោះទ្រង់ទេ ហើយការពឹងពាក់ចំពោះកុសល បុគ្គលមិនមែនស្តីរិកទេ។

អាប័ឌន់ឡោះ៖ តើអ្នកទទួលស្គាល់និងឯកភាពថា អល់ឡោះ ហាមប្រការស្តីរិក ខ្លាំងជាងហាមប្រការហ្សឺណា ហើយ អល់ឡោះ មិនអនុគ្រោះឱ្យគេដែរឬទេ?

អាប័ឌន់ណាពី៖ បាទ! ខ្ញុំឯកភាព! មានចែងច្បាស់ពីបញ្ហានេះនៅក្នុងព្រះបន្ទូល របស់ទ្រង់។

អាប័ឌន់ឡោះ៖ អ្នកបានបដិសេធប្រការស្តីរិកដែល អល់ឡោះ បានហាមឃាត់ ចេញពីខ្លួនរបស់អ្នក។ តើអ្នកអាចបកស្រាយប្រាប់ខ្ញុំបានដែរឬទេ អ្វីទៅជាការធ្វើ ស្តីរិកចំពោះអល់ឡោះ ដែលអ្នកមិនធ្លាប់បានធ្វើ ហើយបានបដិសេធា?

អាប័ឌន់ណាពី៖ ស្តីរិកគឺការគោរពសក្តារៈចំពោះរូបចម្លាក់ ឧទ្ធិសចំពោះវា សុំពីវា និងខ្លាចវា។

អាប័ខល់ឡោះ៖ តើការគោរពរូបចម្លាក់មានន័យដូចម្តេច? តើអ្នកគិតថា ពួកកូរេស្យ មានជំនឿថាដើមឈើ ដុំថ្មអាចបង្កើត អាចប្រទានលាភសក្ការៈ និងចាត់ចែងជូន អ្នកដែលបានបួងសួងសុំវាដែរទេ? ពួកគេមិនជឿដូចអ្វីដែលអ្នកនិយាយនោះទេ។

អាប័ខន់ណាតី៖ ខ្ញុំក៏មិនជឿអីចឹងដែរ។ តែអ្នកដែលសំដៅទៅរក រូបចម្លាក់ឈើ រូបបដិមា ឬសង់អ្វីនៅលើផ្ទះ ឬអ្វីផ្សេងទៀត។ ទៅបួងសួងសុំពីវត្ថុទាំងនោះ ហើយ សម្លេងសត្វបូជាវា។ ពួកគេនិយាយថា វត្ថុទាំងនោះជួយឱ្យយើងបញ្ចិតខ្លួនចំពោះ អល់ឡោះ កាន់តែជិត។ អល់ឡោះ ការពារយើងដោយពរជ័យរបស់ទ្រង់។ នេះជា ការគោរពសក្ការៈរូបចម្លាក់ដែលខ្ញុំចង់និយាយ។

អាប័ខល់ឡោះ៖ ពិតហើយ! តែនេះជាអ្វីដែលពួកអ្នកបានធ្វើចំពោះដុំថ្ម រូប សំណាក ចេតិយ។ល។ អ្នកនិយាយទៀតថា ស្ត្រីរិកគឺការគោរពសក្ការៈចំពោះរូប ចម្លាក់។ តើអ្នកចង់មានន័យថា ស្ត្រីរិកចំពោះតែការគោរពរូបចម្លាក់តែប៉ុណ្ណោះ មែនទេ? ការពឹងពាក់ចំពោះកុសលបុគ្គល និងបួងសួងសុំពួកគេមិនចាត់ទុកថា ជាប្រការស្ត្រីរិកទេឬ?

អាប័ខន់ណាតី៖ បាទ! នេះជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយ។

អាប័ខល់ឡោះ៖ បើអីចឹង ចុះឯណាព្រះបន្ទូល អល់ឡោះ ដែលហាមមិនឱ្យពឹងពាក់ ពួកណាតី កុសលបុគ្គល ពួកទេវតា និងអ្នកដទៃទៀត។ ជនណាធ្វើបែបនេះគឺកាហ្វៀរ។ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយប្រាប់អ្នក និងបង្ហាញភស្តុតាងបញ្ជាក់ប្រាប់អ្នកពីខាងដើម។

អាប័ខន់ណាតី៖ ក៏ប៉ុន្តែពួកអ្នកដែលសុំទេវតានិងពួកណាតី មិនក្លាយជាកាហ្វៀរ ដោយសារមូលហេតុនេះទេ។ តែពួកគេក្លាយជាកាហ្វៀរនៅពេលពួកគេថាពិត ណាស់ទេវតាជាកូនស្រីរបស់ អល់ឡោះ អ៊ីសារជាកូនប្រុសរបស់ អល់ឡោះ។ យើងមិនបាននិយាយថា អាប័ខល់កាហ្វៀរជាកូន អល់ឡោះ និងហ្សែណាប់ជា កូនស្រីរបស់ អល់ឡោះ នោះទេ។

អាប័ខល់ឡោះ៖ ការនិយាយថា អល់ឡោះ មានកូនគឺជារឿងកាហ្វៀរមួយដោយ គ្មានការសង្ស័យឡើយ។ អល់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូលថា៖

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾﴾ មានន័យថា **“ចូរពោលថា (មូហាំម៉ាត់) អល់ឡោះ ជាម្ចាស់តែមួយ អល់ឡោះជាម្ចាស់ដែលគេត្រូវពឹងពាក់ ទ្រង់គ្មានកូន ហើយគ្មានគេបង្កើតទ្រង់។”** (អាល់អ៊ីខ្សុបៈ១៣)

ពាក្យថា «الأحد» គ្មានអ្វីប្រៀបប្រដូចនឹងទ្រង់ឡើយ។ ពាក្យ «الصمد» អ្នកដែលគេ ត្រូវពឹងពាក់។ ជនណាប្រឆាំងគឺជាកាហ្វៀរ ទោះបីជាគេមិនបានបដិសេធនៅចុង សូរ៉េនេះក៏ដោយ។ អល់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូលថា៖

﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا أَذَّهَبَ كُلَّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ មាន

ន័យថា “អល់ឡោះ ពុំមានបុត្រឡើយ ហើយក៏ពុំមានម្ចាស់ណាដែលគេគោរពសក្ការៈដ៏ពិតប្រាកដដូចជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ។ ប្រសិនបើមានមែន ម្ចាស់នីមួយៗច្បាស់ជាយកអ្វីដែលខ្លួនបានបង្កើត ហើយពួកគេនឹងយកប្រៀបលើគ្នា។ (អាល់មុមីន្លុន : ៩១)

ទ្រង់បានញែករវាងការហៀរទាំងពីរប្រភេទ។ ភស្តុតាងនេះបញ្ជាក់ថា ពួកអ្នកដែលក្លាយការហៀរក៏ដោយសារពួកគេសុំបង្កសង្វែងពី អាល់ឡាត ប៊ីតថា អាល់ឡាត នេះជាកុសលបុគ្គល ហើយពួកគេពុំបានចាត់ទុកគាត់ជាកូនរបស់ អល់ឡោះនោះទេ។ ពួកអ្នកដែលក្លាយជាការហៀរដោយការគោរពសក្ការៈចំពោះជិន ក៏ពុំបានយកជិនធ្វើដូច្នោះដែរ។ ក៏ដូចគ្នាដែរ និកាយទាំងបួនបាននិយាយក្នុងអត្ថបទ(ច្បាប់អ្នកចេញពីឥស្លាម)ថាបើអ្នកមូស្លីមគិតថា អល់ឡោះ មានកូននោះគឺគេចេញពីសាសនាឥស្លាម ហើយបើគេធ្វើស្តីរិកជាមួយ អល់ឡោះ នោះគេគឺជាអ្នកដែលចេញពីសាសនាឥស្លាមដែរ។ ដូច្នោះ ផ្នែកទាំងពីរនេះខុសគ្នា។

អាប់ខន់ណាពី៖ តែ អល់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូលថា៖

﴿أَلَيْسَ لِلَّهِ الْوَالِدُ الْعَزِيزُ الَّذِي لَا يَخْوفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ មានន័យថា

“តើមិនមែនទេឬ ពួកវាលី(ពួកអ្នកមានជំនឿដ៏ស្មោះត្រង់ចំពោះ អល់ឡោះ) ពិតជាគ្មានការភ័យខ្លាចចំពោះពួកគេ ហើយពួកគេក៏គ្មានទុក្ខព្រួយអ្វីដែរ។ (យ៉ូណុន:២២)

អាប់ខល់ឡោះ៖ យើងជឿថាវាពិតជាត្រឹមត្រូវ ហើយយើងក៏ថាអីចឹងដែរ តែពួកគេពុំត្រូវបានគេគោរពសក្ការៈនោះទេ។ យើងក៏មិនប្រកែកដែរ លើកលែងតែការគោរពសក្ការៈពួកគេរួមជាមួយ អល់ឡោះ និងយកពួកគេជាដៃគូរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។ ក្រៅពីនោះ គឺចាំបាច់ត្រូវស្រឡាញ់ពួកគាត់ ពួកអ្នកដែលតាមពួកគាត់ និងទទួលស្គាល់ពីបារមីរបស់ពួកគាត់។ មិនត្រូវបដិសេធពីបារមីរបស់ពួកវាលីទេ លើកលែងតែពួកធ្វើពិធីអះ។ សាសនារបស់ អល់ឡោះ បិតនៅចំកណ្តាលនៃភាគីទាំងពីរ និងជាសេចក្តីចង្អុលបង្ហាញបិតនៅចន្លោះក្តីរវាងទាំងពីរ ហើយជាសច្ចភាពបិតនៅចន្លោះរវាងអសច្ចភាពទាំងពីរ។

អាប់ខន់ណាពី៖ ពួកអ្នកដែលគម្ពីរអាល់គួរអាន បាននិយាយអំពីរឿងរ៉ាវរបស់ពួកគេគឺពួកគេមិនធ្វើសាក្សីថា (الله لا اله الا الله) គ្មានទេម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរពដ៏ពិតប្រាកដលើកលែងតែ អល់ឡោះ។ ពួកគេមិនជឿចំពោះពួកអ្នកនាំសារ មិនជឿចំពោះការរស់ឡើងវិញ។ ពួកគេមិនជឿចំពោះគម្ពីរអាល់គួរអាន ហើយពួកគេចាត់ទុកគម្ពីរអាល់គួរអានជាមន្តអាគមថែមទៀត។ ចំណែកឯពួកយើងធ្វើសាក្សីថាពិតណាស់ ម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរពដ៏ពិតប្រាកដគឺមានតែ អល់ឡោះ ហើយ មូហាំម៉ាត់ ជាអ្នកនាំសាររបស់ អល់ឡោះ។ យើងជឿចំពោះគម្ពីរអាល់គួរអាន ជឿចំពោះថ្ងៃរស់ឡើងវិញ យើងសឡាត យើងបួស ហេតុអ្វីបានជាអ្នកចាត់ទុកយើងដូចពួកគេ ?

អាប់ខល់ឡោះ៖ តែពួកសាសនវិទូទាំងអស់មិនបានខ្វែងយោបល់គ្នាទេថា បុគ្គលម្នាក់ក្លាយជាការហ្វៀវ បើគេជឿចំពោះអ្នកនាំសារខ្លះ និងបដិសេធចំពោះអ្នកនាំសារផ្សេងទៀត។ ដូចគ្នាដែរការជឿចំពោះគម្ពីរអាល់គួរអានខ្លះ ហើយបដិសេធម្លីផ្សេងទៀតនៃគម្ពីរ។ ដូចជាអ្នកដែលមានជំនឿ ហើយបដិសេធចំពោះសឡាត ឬមានជំនឿ និងសឡាត តែបដិសេធចំពោះហ្សាកាត់ ឬទទួលស្គាល់ទាំងអស់តែបដិសេធចំពោះការបួស ឬទទួលស្គាល់ទាំងអស់តែបដិសេធចំពោះបុណ្យហាជ្ជ។ នៅសម័យណាពីមនុស្សមិនដែលបដិសេធចំពោះបុណ្យហាជ្ជទេ។ អល់ឡោះបានបញ្ជូនព្រះបន្ទូលស្តីអំពីពួកគេថា៖

﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ មានន័យថា **អល់ឡោះ** បានដាក់កាតព្វកិច្ចលើមនុស្សលោកឱ្យធ្វើបុណ្យហាជ្ជនៅវិហាររបស់ អល់ឡោះ ចំពោះអ្នកដែលមានលទ្ធភាពទៅដល់។ បើនរណាបដិសេធពិតណាស់ អល់ឡោះ មិនត្រូវការអ្វីមួយពីពិភពលោកឡើយ។ (អាលីអ៊ីមរ៖ ៩៧)

បើបដិសេធចំពោះការរស់ឡើងវិញ ពួកសាសនវិទូបានឯកភាពគ្នាថាការហ្វៀវ។ អល់ឡោះ បានបញ្ជាក់ច្បាស់ក្នុងគម្ពីររបស់ទ្រង់ថាជនណាមានជំនឿខ្លះ ហើយមិនជឿខ្លះ ជននោះគឺជាការហ្វៀវយ៉ាងពិតប្រាកដ។ ទ្រង់បានបង្ហាត់ឱ្យទទួលយកឥស្លាមទាំងស្រុង។ ជនណាទទួលយកខ្លះនិងបដិសេធខ្លះ ពិតណាស់ជននោះគឺជាការហ្វៀវ។ តើអ្នកទទួលស្គាល់ថាអ្នកដែលមានជំនឿខ្លះនិងបដិសេធខ្លះជាការហ្វៀវដែរឬទេ?

អាប់ខន់ណាពី៖ បាទ! ខ្ញុំឯកភាពលើរឿងនេះ

ហើយវាមានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ក្នុងគម្ពីរអាល់គួរអាន។

អាប់ខល់ឡោះ៖ បើអ្នកទទួលស្គាល់ថាអ្នកដែលមានជំនឿចំពោះអ្នកនាំសាររបស់ អល់ឡោះ លើអ្វីមួយហើយបដិសេធចំពោះកាតព្វកិច្ចសឡាត ឬទទួលស្គាល់ទាំងអស់តែបដិសេធចំពោះការរស់ឡើងវិញ គេគឺជាការហ្វៀវដោយការឯកភាពពីនិកាយទាំងបួន។ អាល់គួរអានបានបញ្ជាក់រួចហើយ។ ចូរជ្រាបចុះថាតារាហេតជា កាតព្វកិច្ចមួយយ៉ាងសំខាន់ដែលណាបាននាំមកគឺសំខាន់ជាងសឡាត ហ្សាកាត់ និងបុណ្យហាជ្ជ។ បើសិនជាបុគ្គលណាបដិសេធចំពោះប្រការអ្វីមួយនៃប្រការទាំងនេះ បុគ្គលនោះក្លាយជាការហ្វៀវ ទោះបីជាគេអនុវត្តទាំងអស់នូវអ្វីដែលអ្នកនាំសារបាននាំមក។ យ៉ាងណាមិញ បើគេបដិសេធតារាហេតដែលជាសាសនារបស់ពួកអ្នកនាំសារ រឿងអីមិនមែនជាការហ្វៀវនោះ! មហាជ្រះស្អាត អល់ឡោះ! ហេតុអ្វីក៏ល្ងង់ខ្លៅបែបនេះ!

ចូរពិចារណាចំពោះសារីក (សហហ្គាត់) ណាពីដែលធ្វើសង្គ្រាមជាមួយកូលសម្ព័ន្ធហានីហ្វ្រះនៅយ៉ាម៉ាម៉េ។ ពួកនេះបានចូលឥស្លាមជាមួយណាពី ហើយពួកគេ

អះអាងថាគ្មានទេម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរពដ៏ពិតប្រាកដគឺមានតែ អស់ឡោះ ហើយ មូហាំម៉ាត់ ជាអ្នកនាំសាររបស់ អស់ឡោះ។ ពួកគេសឡាត និងអាហ្សាន។

អាប័ខន៍ណាពី៖ តែពួកគេអះអាងថា មូស៊ីសឡាម៉៖ ជាណាពីហើយយើងថាគ្មាន ណាពីណាមកបន្ទាប់ពីណាពីមូហាំម៉ាត់។

អាប័ខល័កឡោះ៖ តែពួកគេលើកតម្កើងអាលី ឬអាប័ខល័កឡោះ ឬអ្នកដទៃទៀត ក្រៅពីអ្នកទាំងពីរ ក្រៅពីពួកណាពី ឬទេវតា ដល់ថ្នាក់ស្មើនឹងម្ចាស់មេឃនិងផែន ដី។ បើជនណាលើកបុគ្គលណាម្នាក់ស្មើនឹងណាពី ជននោះគឺជាកាហ្វៀរ។ ទ្រព្យ សម្បត្តិនិងជីវិតរបស់គេក្លាយជាហាឡាល់។ ពាក្យសាក្សីទាំងពីររបស់គេនឹងសឡាត របស់គេគ្មានប្រយោជន៍អ្វីសម្រាប់រូបគេនោះទេ។ បើជនណាត្រូវគេលើកតម្កើង ស្មើនឹងឋានៈ អស់ឡោះ គឺវារីតតែក្លាយជាកាហ្វៀរខ្លាំងជាងនោះទៅទៀត។

ដូចគ្នាផងដែរ អ្នកដែលអាលីបានដុតពួកគេ គឺពួកគេទាំងនោះទទួលស្គាល់ ឥស្លាម ហើយពួកគេជាសាវ័កអាលី។ ពួកគេរៀននិងទទួលចំណេះដឹងពីសហ ការីរបស់ណាពី។ តែពួកគេជឿចំពោះ អាលី ដូចជាពួកគេជឿចំពោះ អាប័ខល័ក ឡោះនិងអ្នកដទៃទៀត។ ចុះហេតុអ្វីបានជាគេអំពើរនាវិសហការីណាពី ដើម្បី ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងពួកគេ ហើយចាត់ទុកពួកគេជាកាហ្វៀរទៅវិញ? តើអ្នកគិត ថាសហការីណាពីចោទអ្នកឥស្លាមថាជាកាហ្វៀរឬ? ឬក៏អ្នកគិតថា មានជំនឿ ចំពោះវាលី(សន្តតិបុគ្គល) អ្នកដទៃទៀតគ្មានផលប៉ះពាល់ ហើយមានជំនឿ ចំពោះអាលីចាត់ទុកថាជាកាហ្វៀរឬ?

គេនិយាយផងដែរថា បើអ្នកជំនាន់មុនមិនបានចាត់ទុកនរណាម្នាក់ជាកាហ្វៀរទេ លុះត្រាតែពួកគេផ្តុំគ្នារវាងប្រការស្តីវិក ការបដិសេធចំពោះអ្នកនាំសារនិង គម្ពីរអាល័គ្គរអាន មិនជឿចំពោះថ្ងៃរស់ឡើងវិញនិងប្រការផ្សេងទៀត។ ចុះមាន ន័យយ៉ាងម៉េចទៅវិញចំពោះជំពូក១ ដែលពួកសាសនវិទូបានលើកឡើងក្នុងគ្រប់ និកាយទាំងអស់ស្តីអំពី(ជំពូកស្តីអំពីច្បាប់អ្នកចេញពីឥស្លាម) អ្នកឥស្លាមដែល ប្រឆាំងបន្ទាប់ពីចូលឥស្លាម។ បន្ទាប់មក ពួកគេបានបកស្រាយច្រើនប្រភេទ។ គ្រប់ប្រភេទនីមួយៗសុទ្ធតែធ្វើឱ្យអ្នកប្រព្រឹត្តចេញពីឥស្លាម។ រហូតដល់ពួកគេ បានលើកឡើងពីប្រការសាមញ្ញៗដែលគេប្រព្រឹត្តវាដូចជាពាក្យដែលធ្វើឱ្យ អស់ ឡោះ ក្រោយខឹង។ គេគន្លាស់អណ្តាតចេញមកដោយគ្មានចេតនាឬការគាំទ្រចិត្ត។ ជីវិតនិងទ្រព្យសម្បត្តិបុគ្គលនោះត្រូវគេអនុញ្ញាតសម្លាប់ ឬនិយាយក្នុងន័យលេង សើច កំប្លែងលេង។ ដូចគ្នាពួកអ្នកដែល អស់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូលអំពីពួក គេថា៖ ﴿ قُلْ يَا آللهُ وَآلَيْهِمْ وَرَسُولِهِمْ كُنتُمْ سَتْرٌ مُّوَكَّاتٌ ۖ لَا تَعْبُدُوا مَن دُونَهُمْ عَدَايَةُكُمْ بَيْنَهُمْ ۗ ﴾

មាន ន័យថា **“ចូរពោលថាតើពួកអ្នកប្រមាថមើលងាយចំពោះ អស់ឡោះ និមិត្តសញ្ញា**

របស់ទ្រង់និងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ឬ? អ្នកមិនចាំបាច់ដោះសារទៀតទេ។ ជាការពិតណាស់ ពួកអ្នកបានប្រឆាំងក្រោយពីពួកអ្នកមានជំនឿ។ (អត់តេហ្គ: : ៦៥)

ពួកគេជាអ្នកដែល អល់ឡោះ បានប្រកាសថាពួកគេជាពួកដែលប្រឆាំងបន្ទាប់ពីពួកគេមានជំនឿ ខណៈពេលដែលពួកគេបានចូលរួមជាមួយអ្នកនាំសារនៅសមរក្ខមិត្តាពួក។ ពួកគេបានពោលពាក្យសាក្សីដោយលេងសើច។

គេបាននិយាយផងដែរថា អល់ឡោះ បាននិយាយពីរឿងអម្បរអ៊ីស្រាអែលជាមួយនឹងគោលជំនឿ ចំណេះដឹង និងភាពត្រឹមត្រូវរបស់ពួកគេថា ពួកគេបាននិយាយទៅកាន់មូសាថា ﴿أَجْعَلْ لَنَا آيَةً﴾ មានន័យថា៖ **“សូមអ្នកធ្វើឱ្យពួកយើងមានព្រះផង។”** (អល់អាក់វ្យ: ១៣៨)

មានសហការីខ្លះរបស់ណាពីបាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា សូមលោកកំណត់យកដើមឈើ ហ្សូទូអាន់វ៉ាតជាទីសក្ការៈសម្រាប់ពួកយើង។

ណាពីបានស្រួចថានេះដូចជាពាក្យសម្តីរបស់អម្បរអ៊ីស្រាអែល៖

﴿أَجْعَلْ لَنَا كَأَمْثَلِهِ﴾ មានន័យថា៖ **“សូមអ្នកធ្វើឱ្យពួកយើងមានព្រះដូចពួកគេដែរ។”** (អល់អាក់វ្យ: ១៣៨)

អាប់ខន់ណាពី៖ តែអម្បរអ៊ីស្រាអែលនិងពួកអ្នកដែលសុំឱ្យណាពីកំណត់យកដើមឈើដែលជាទីសក្ការៈសម្រាប់ពួកគេនោះ មិនបានក្លាយជាការហ្វៀវដោយសាររឿងនោះទេ។

អាប់ខល់ឡោះ៖ ចម្លើយគឺថា អម្បរអ៊ីស្រាអែលនិងពួកអ្នកដែលសុំណាពី គឺពួកគេមិនទាន់បានធ្វើទេ។ ក៏ប៉ុន្តែ បើសិនជាពួកគេបានធ្វើ ច្បាស់ណាស់ពួកគេនឹងក្លាយជាការហ្វៀវ។ ពួកអ្នកដែលណាពីបានហាមឃាត់ បើពួកគេមិនបានស្តាប់បង្គាប់គាត់ ហើយមានអប្បិយជំនឿចំពោះដើមឈើនោះ គឺច្បាស់ណាស់ពួកគេនឹងក្លាយជាការហ្វៀវ។

អាប់ខន់ណាពី៖ តែខ្ញុំនៅមានបញ្ហាផ្សេងទៀត គឺរឿងអូសាម៉ៈ ពិន ហ្សូត ដែលបានសម្លាប់ជនដែលបានពោលពាក្យសាក្សីថា «الله أكبر» ហើយណាពីបានជំទាស់នឹងទង្វើរបស់គេដោយគាត់បានពោលថា « ទែ! អូសាម៉ៈ តើអ្នកសម្លាប់គេបន្ទាប់ពីគេបានពោលពាក្យសាក្សីថា «الله أكبر» ឬ? ណាពីបានមានប្រសាសន៍ផងដែរថា **“គេប្រើឱ្យខ្ញុំប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងមនុស្សរហូតដល់ពួកគេធ្វើសាក្សីថា «الله أكبر»។”** តើខ្ញុំអាចសំយោគចូលគ្នារវាងពាក្យសម្តីរបស់អ្នកនិងហាទីសទាំងពីរនេះយ៉ាងដូចម្តេច? សូមជួយប្រាប់ខ្ញុំផង! សូម អល់ឡោះ ចង្អុលបង្ហាញផ្លូវដល់អ្នក។

អាប់ខល់ឡោះ៖ តាមដែលធ្លាប់ដឹង ណាពីបានប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងពួកដីហ្វូ ហើយបានបណ្តេញពួកគេ ខណៈដែលពួកគេបានពោលពាក្យសាក្សីនេះ។ សហការីរបស់

គាត់ក៏បានប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងកុលសម្ព័ន្ធហានីហ្វៈ ដ្បិតពួកគេបានពោលពាក្យសាក្សីនេះនិងសឡាត។ ដូចគ្នានឹង សែទីណាអាស៊ី បានដុតពួកគេ។ អ្នកឯកភាពថាអ្នកដែលប្រកែកនឹងការរស់ឡើងវិញគឺជាកាហ្វៀរ ហើយច្បាប់អនុញ្ញាតឱ្យសម្លាប់ ដ្បិតគេពោលសាក្សី។ អ្នកដែលប្រកែកនឹងរូកុនណាមួយក្នុងចំណោមរូកុនឥស្លាមទាំងប្រាំគឺក្លាយជាកាហ្វៀរ ហើយគេអនុញ្ញាតឱ្យសម្លាប់ ដ្បិតគេពោលពាក្យសាក្សី។ ពាក្យនេះគ្មានប្រយោជន៍សម្រាប់គេដោយការបដិសេធចំពោះមែកធាងនៃសាសនា ចុះរឿងអីចំពោះការបដិសេធនឹងប្រសគល់នៃសាសនាបែបដោយគ្មានបញ្ជាចំពោះគេវិញ? ក្រែងអ្នកមិនទាន់បានយល់ពីអត្ថន័យនៃហាទីសទាំងនេះទេដឹង។

រីឯ ហាទីសអូសាមៈ វិញ គាត់បានសម្លាប់បុរសម្នាក់ដែលបានអះអាងថាគេជាឥស្លាមពីព្រោះ អូសាមៈ បានគិតថាបុរសនោះពោលដោយសារខ្លាចបាត់បង់ដីវិតនិងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេតែប៉ុណ្ណោះ។ ចំពោះបុគ្គលដែលបង្ហាញថាខ្លួនជាឥស្លាមត្រូវរក្សាគេរហូតដល់មានភស្តុតាងបញ្ជាក់ច្បាស់ថាគេបានធ្វើផ្ទុយពីឥស្លាម។ អស់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូលថា៖ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَيَبُّوا﴾ មានន័យថា **“បណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿ កាលណាពួកអ្នកចេញដំណើរទៅធ្វើសង្គ្រាមក្នុងផ្លូវ អស់ឡោះ ចូរបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់។”** (អាននីសាកៈ ៩៤)

ចូរបញ្ជាក់ឱ្យជាក់ច្បាស់។ អាយ៉ាត់នេះជាកស្តុតាងបញ្ជាក់ថាត្រូវបញ្ឈប់និងពិនិត្យឱ្យច្បាស់។ តែប្រសិនបើក្រោយមកមានអ្វីបញ្ជាក់ថាផ្ទុយនឹងឥស្លាម គឺគេអនុញ្ញាតឱ្យសម្លាប់ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ថា៖ ﴿فَتَيَبُّوا﴾ មានន័យថា៖ **“ចូរបញ្ជាក់ឱ្យជាក់ច្បាស់។”** (អាននីសាកៈ ៩៤)

ហាទីសផ្សេងទៀតក៏ដូចគ្នាដែរ អត្ថន័យរបស់វាដូចអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយអីចឹង។ អ្នកដែលមានតារហេតនិងសាសនាឥស្លាមគឺបាច់ត្រូវបញ្ឈប់ លើកលែងតែមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថាផ្ទុយពីរឿងទាំងអស់នោះ។ ភស្តុតាងបញ្ជាក់ពីរឿងទាំងនេះ អ្នកនាំសារ អស់ឡោះ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា **“តើអ្នកសម្លាប់គេបន្ទាប់ពីគេពោលពាក្យសាក្សីឬ?”** (អាល់ពូខី)

គាត់បានមានប្រសាសន៍ទៀតដែរថា៖ មានន័យថា **“គេប្រើឱ្យខ្ញុំប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងមនុស្សរហូតដល់ពួកគេពោលពាក្យសាក្សីថា «لا إله إلا الله» ។”** (មូស៊ីម)

គាត់បានមានប្រសាសន៍អំពីពួកខវ៉ារិច(ពួកបះបោរ)ថា៖ មានន័យថា៖ **“បើពួកអ្នកជួបពួកគេនៅកន្លែងណា ចូរពួកអ្នកសម្លាប់ពួកគេចុះ។”** (អាល់ពូខី)

ដ្បិតពួកគេជាអ្នកគោរពសក្ការៈ និងសូត្រធម៌(តះលីល)ច្រើន រហូតដល់ពួកសហការីណាពីរិះគន់ខ្លួនឯងនៅពេលបានឃើញការគោរពសក្ការៈរបស់ពួកបះបោរនោះ។ ពួកគេបានរៀនពីសហការីណាពីរ ពាក្យសាក្សី ការគោរពសក្ការៈ

ច្រើន ហើយការអះអាងថាខ្លួនជាឥស្លាមមិនអាចការពារពីការសម្លាប់បានឡើយ ដរាបណាមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថាពួកគេធ្វើដូច្នោះនឹងច្បាប់ឥស្លាម។

អាប់ខន់ណាពី៖ តើអ្នកយល់យ៉ាងណាដែរទាក់ទងនឹងហាមទិសណាពីថា នៅថ្ងៃបរលោក មនុស្សជាច្រើននាំគ្នាសុំណាពីអាឆា ណូស អ៊ីប្រហ៊ីម មូសា និងអ៊ីសាឱ្យជួយ។ តែពួកគេមិនអាចជួយបានរហូតដល់ណាពីចុងក្រោយគេគឺណាពីមូហាំម៉ាត់។ នេះបញ្ជាក់ថាការសុំជំនួយពីអ្នកផ្សេងក្រៅពី អល់ឡោះ មិនមែនស្លឹកទេ។

អាប់ខល់ឡោះ៖ នេះជាការយល់ខុសរបស់អ្នកពីធាតុពិតរបស់បញ្ហានេះ។ ការសុំជំនួយពីសត្វលោកមានជីវិតដែលមានលទ្ធភាព គឺយើងមិនជំទាស់ទេ។

ដូច អល់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូលថា៖ ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ شِيعَتِهِ عَلَىٰ الرَّبِّ مِنْ عَذَابٍ﴾ មានន័យថា **“បុរសដែលមកពីអម្បូរបស់មូសាសុំឱ្យមូសាជួយតទល់នឹងអ្នកដែលមកពីសត្រូវរបស់គេ។”** (អាល់កំសស់ : ១៥)

ដូចគ្នាដែរមនុស្សអាចសុំពីមិត្តរបស់ខ្លួនឱ្យជួយនៅពេលធ្វើសង្គ្រាមនិងប្រការផ្សេងទៀតដែលគេអាចជួយបាន។ តែយើងប្រកែកចំពោះអ្វីដែលពួកអ្នកកំពុងតែធ្វើវាដូចជាការសុំជំនួយពីផ្ទៃក្រៅ ឬការអវត្តមានរបស់ពួកគេ ចំពោះអ្វីដែលគេគ្មានលទ្ធភាពធ្វើលើកលែងតែ អល់ឡោះ តែមួយគត់។ នៅថ្ងៃបរលោកមនុស្សបានសុំពីពួកណាពីឱ្យជួយ។ ពួកគេមានបំណងចង់ឱ្យពួកណាពីសុំពី អល់ឡោះឱ្យជំនុំជម្រះមនុស្ស ដើម្បីឱ្យពួកអ្នកដែលត្រូវចូលឋានសួគ៌បានរួចផុតពីទុក្ខលំបាកនៅឯវាលជួបជុំ(ម៉ះស្ទើរ)នោះ។ សុំបែបនេះគេអនុញ្ញាតនៅក្នុងលោកិយនិងនៅថ្ងៃបរលោក។ គឺទៅជួបកុសលបុគ្គលអង្គុយជាមួយគ្នា ហើយគាត់ស្តាប់សម្តីរបស់អ្នក។ អ្នកនិយាយទៅកាន់គេថាសូមលោកសុំពី អល់ឡោះ ឱ្យខ្ញុំផង។ ដូចដែលសហការីរបស់ណាពីសុំពីគាត់កាលគាត់នៅរស់។ តែក្រោយពីគាត់ស្លាប់រួច គឺមិនអាចធ្វើបានទេ។ គាត់ដឹងពីអ្វីដែលពួកគេសុំពីផ្ទៃរបស់គាត់ តែបុព្វបុរសឥស្លាមបានហាមឃាត់ពីការសុំពី អល់ឡោះ នៅក្បែរផ្ទះ។

អាប់ខន់ណាពី៖ តើអ្នកយល់យ៉ាងម៉េចដែរចំពោះរឿងរបស់ អ៊ីប្រហ៊ីម នៅពេលដែលគេបោះគាត់ទៅក្នុងភ្លើង? ហើយ ដីព្រិល បានបង្ហាញខ្លួននៅលើអាកាសបន្ទាប់មកសួរគាត់ថា តើអ្នកមានអ្វីចង់ឱ្យខ្ញុំជួយទេ? អ៊ីប្រហ៊ីម បាននិយាយថា “ចំពោះអ្នក ខ្ញុំមិនត្រូវការទេ” បើការសុំជំនួយពី ដីព្រលស្លឹក មែននោះ ច្បាស់ជា ដីព្រិល មិនបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខ អ៊ីប្រហ៊ីម នោះទេ!

អាប់ខល់ឡោះ៖ នេះគឺជាការយល់ច្រឡំទី១ ហើយហាមទិសនេះមិនត្រឹមត្រូវនោះទេ។ យើងសន្មតថាវាត្រឹមត្រូវ គឺ ដីព្រិល បានបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខ អ៊ីប្រហ៊ីមនិងជួយតាមអ្វីដែលគេមានលទ្ធភាពអាចជួយបាន។ ត្រូវនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ អល់

ឡោះ ថា៖ ﴿عَلَّمَ سِدْقُ الْقَوَى﴾ មានន័យថា **“អ្នកដែលមានកម្លាំងខ្លាំងក្លា (ជីព្រីល) បានបង្រៀនគេ (ណាពី)។”** (អាន់នាជមៈ ៥)

បើសិនជា អល់ឡោះ អនុញ្ញាតឱ្យគេយកភ្លើងដែលកំពុងឆេះ អ៊ុបព្រហ្មឹម ព្រមទាំងដីនិងភ្នំដែលនៅជុំវិញ អ៊ុបព្រហ្មឹម ទៅបោះបោលនៅទិសខាងកើតឬទិសខាងលិច ច្បាស់គឺគ្មានអ្វីធ្វើឱ្យ ជីព្រីល ធ្វើមិនកើតនោះទេ។ ដូចគ្នាដែរ បុរសអ្នកមានម្នាក់បង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខអ្នកក្រខ្លះខាតម្នាក់ ហើយឱ្យលុយគាត់ដើម្បីបំពេញតម្រូវការរបស់គាត់។ តែគេបដិសេធ ហើយអត់ធ្មត់រហូតដល់ អល់ឡោះ បានប្រទានលាភសក្ការៈដល់គេដែលពុំមែនជាសគុណរបស់នរណាម្នាក់។ បើប្រៀបធៀបទង្វើនេះនឹងការសុំជំនួយដែលជាការគោរពសក្ការៈនិងស្តីរិក ដែលអ្នកកំពុងតែធ្វើនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ តើវាខុសគ្នាកម្រិតណា? ចូរជ្រាបចុះថា! ពួកមនុស្សជំនាន់មុនដែលគេបញ្ជូនណាពីមកគឺដើម្បីអំពើស្តីរិករបស់ពួកគេស្រាលជាងអំពើស្តីរិកនៅសម័យបច្ចុប្បន្ននេះបីប្រការ៖

ទី១ មនុស្សជំនាន់មុនមិនធ្វើស្តីរិកចំពោះ អល់ឡោះ ទេលើកលែងតែនៅពេលជីវិតរបស់ពួកគេរស់នៅសុខសប្បាយ។ តែបើពួកគេមានទុក្ខលំបាក ពួកគេប្រតិបត្តិសាសនាចំពោះ អល់ឡោះ ដោយចិត្តស្មោះត្រង់ និងមានភក្តីភាពចំពោះទ្រង់។ ភស្តុតាងបញ្ជាក់ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ អល់ឡោះ ថា៖

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِ دَعَاؤُ اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّحْتَهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ មានន័យថា **“នៅពេលពួកគេជិះសំពៅ(ជួបប្រទះនឹងគ្រោះថ្នាក់) ពួកគេបួងសួងសុំចំពោះ អល់ឡោះ ដោយចិត្តស្មោះសក្តិការប្រណិប័តន៍ចំពោះទ្រង់។ តែនៅពេលទ្រង់បានសង្គ្រោះពួកគេដល់ត្រើយ ពេលនោះពួកគេបែរជាធ្វើស្តីរិកចំពោះទ្រង់។** (អល់អាំងក៏ពុត ៦៥)

ទ្រង់បានបន្តទៀតថា៖

﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَاطِفًا دَعَاؤُ اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّحْتَهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ﴾

មានន័យថា **“នៅពេលរលកសមុទ្របក់បោកមកគ្របលើពួកគេ (ពួកស្តីរិក) ដូចជាផ្ទាំងពពកដឹងដិត។ ពួកគេបានបួងសួងសុំពី អល់ឡោះ ដោយចិត្តស្មោះសក្តិការប្រតិបត្តិទៅចំពោះទ្រង់។ តែនៅពេលដែលទ្រង់សង្គ្រោះពួកគេដល់ត្រើយ ពួកគេខ្លះមើលគុណចំពោះទ្រង់។ គ្មានអ្នកណាម្នាក់បដិសេធនឹងនិមិត្តសញ្ញារបស់យើងក្រៅពីពួកអ្នកដែលក្បត់និងប្រឆាំងឡើយ។** (លុកម៉ាន ៣២)

ក្រុមស្តីរិកដែលណាពីបានប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងពួកគេ គឺពួកគេបានសុំចំពោះ អល់ឡោះ ហើយសុំចំពោះអ្នកដទៃនៅពេលមានសុខសន្តិភាព។ តែនៅពេលមានទុក្ខលំបាក ពួកគេសុំពី អល់ឡោះ តែមួយគត់។ ពួកគេបានបំភ្លេចចោហ្វាយនាយ

របស់ពួកគេ។ រីឯពួកមុស្រីគឺនៅសម័យយើងវិញ ពួកគេសុំពីអ្នកដទៃផ្សេងពី អល់ឡោះ ទាំងពេលមានសេចក្តីសុខនិងពេលមានទុក្ខលំបាក។ បើនរណាម្នាក់ក្នុង ចំណោមពួកគេមានទុក្ខលំបាក គេនិយាយថា បពិត្រអ្នកនាំសារ អល់ឡោះ ហូ សេន និងអ្នកដទៃផ្សេងទៀត។ តើនៅឯណាអ្នកដែលយល់ពីរឿងរ៉ាវទាំងនោះ?

ទី២ មនុស្សជំនាន់មុនសុំពី អល់ឡោះ: តាមរយៈមនុស្សដែលនៅជិត អល់ឡោះ តាមរយៈណាពី ឬរ៉ាលី ឬទេវតា ឬយ៉ាងហោចបំផុតគឺដំបូងឬដើមឈើ ដែល ប្រតិបត្តិចំពោះ អល់ឡោះ មិនប្រឆាំងចំពោះទ្រង់ឡើយ។ តែនៅសម័យយើង វិញ ពួកគេប្លែងស្លុងចំពោះ អល់ឡោះ តាមរយៈមនុស្សដែលមានពុតត្បុតខ្លាំង បំផុត។ អ្នកដែលមានគោលជំនឿត្រឹមត្រូវ ហើយមិនដែលប្រឆាំងដូចជាដំបូង ដើមឈើ ងាយស្រួលជាងអ្នកដែលមានជំនឿចំពោះអ្នកដែលគេដឹងជាទូទៅថា ជាមនុស្សមានពុតត្បុតនិងអាក្រក់ជួរជាតិ។

ទី៣ ពួកមុស្រីគឺនៅសម័យណាពី

តាមពិតពួកគេស្តីទាក់ទងចំពោះតារាហេតភាពជាព្រះដែលត្រូវគេគោរព ហើយពួកគេ មិនស្តីទាក់ទងចំពោះតារាហេតភាពជាម្ចាស់របស់ អល់ឡោះ នោះទេ។ ផ្ទុយពីស្តីទាក់ របស់ពួកអ្នកជំនាន់ក្រោយ។ ពិតណាស់ អំពើស្តីទាក់នេះភាគច្រើនកើតឡើង ចំពោះតារាហេតភាពជាម្ចាស់របស់ អល់ឡោះ (រូព្យពីយៈ)។ ក៏ដូចគ្នាដែរ កើត ឡើងចំពោះតារាហេតភាពជាព្រះដែលត្រូវគេគោរពសក្ការៈរបស់ អល់ឡោះ (អូលូ ហ៊ីយៈ)។ ឧទាហរណ៍ ពួកគេចាត់ទុកធម្មជាតិជាអ្នកចាត់ចែងនិងរៀបចំនៅក្នុង ចក្រវាលទាំងមូលចំពោះការរស់និងការស្លាប់។ល។

សង្ឃឹមថា ខ្ញុំនឹងបញ្ចប់ពាក្យពេចន៍របស់ខ្ញុំដោយលើកយកបញ្ហាដ៏ធំមួយធ្វើឱ្យអ្នក យល់នូវអ្វីដែលបានលើកឡើងខាងលើ។ គឺគ្មានការខ្វែងគំនិតគ្នាទេចំពោះតារាហេត ដែលជាជំនឿក្នុងចិត្ត ពោលដោយអណ្តាត អនុវត្តដោយកាយវិការ។ បើសិនជាមានអ្វី មួយខ្លះចន្លោះក្នុងចំណោមប្រការទាំងនេះ គឺគេមិនចាត់ទុកជាបុគ្គលមួយស្តីទេ។ បើ សិនជាគេស្គាល់តារាហេត តែគេមិនបានអនុវត្តតាម គឺគេជាការហៀរចេញសរសៃដូច ហៀរឱននិងអ៊ុបលីស។ ត្រង់នេះគឺមានមនុស្សជាច្រើនយល់ខុស។ ពួកគេនិយាយថា នេះជាការពិត តែយើងគ្មានសមត្ថភាពធ្វើទេ។ គេមិនអនុញ្ញាតនៅក្នុងប្រទេសរបស់ យើងជាមួយជនជាតិរបស់យើង។ ចាំបាច់ត្រូវតែសម្របខ្លួនជាមួយនឹងពួកគេ ត្រូវ អែបអបជាមួយពួកគេខ្លាចក្រែងអំពើអាក្រក់របស់ពួកគេ។ បុគ្គលកម្រិតម្នាក់នេះមិន ដឹងថាមេដឹកនាំពួកការហៀរភាគច្រើនដឹងការពិត ហើយពួកគេបានបោះបង់ការពិត ដោយសារលេសនេះលេសនោះ។ អល់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូលថា៖

﴿ اَسْتَرَوْا وَيَكْتُمُونَ ۗ وَاللَّهُ مُنْتَقِمًا قَلِيلًا ۗ فَصَدَّقُوا وَعَنْ سَبِيلِهِ ۗ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ មានន័យថា "ពួកគេ

បានប្តូរអាយ៉ាតៗរបស់ អល់ឡោះ ដោយសម្បត្តិលោកិយតិចតួច ហើយពួកគេ បានរារាំងអ្នកដទៃពីផ្លូវរបស់ទ្រង់។ ពិតណាស់អ្វីដែលពួកគេប្រព្រឹត្តគឺអាក្រក់បំផុត។” (អាត់តៅហ្វៈ : ៩)

ចំពោះអ្នកដែលអនុវត្តតាវហេតតែរូបភាពខាងក្រៅ ហើយក្នុងចិត្តគ្មានជំនឿ គឺជា មូណាហ្វិក។ វាអាក្រក់ជាងពួកកាហ្វៀរដោយ អល់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូលថា ៖ ﴿ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْمَسْكُونِ مِنَ النَّارِ ﴾ មានន័យថា “ពិតណាស់ ពួកអ្នកពុតត្បាត ទាំងនោះគឺស្ថិតនៅបាតក្រោមបំផុតនៃឋាននរក ហើយអ្នក(មូហាំម៉ាត់)នឹងមិន បានឃើញអ្នកណាម្នាក់ជួយពួកគេនោះឡើយ។” (អាន់នីសាត : ១៤៥)

បញ្ហានេះបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ចំពោះអ្នក។ បើសិនជាអ្នកពិនិត្យសង្កេតទៅលើសម្តី របស់មនុស្ស អ្នកនឹងឃើញថាអ្នកដែលដឹងការពិត ហើយមិនបានអនុវត្តតាម ដោយសារខ្លាចបាត់បង់សម្បត្តិលោកិយដូចកូន ឬបុណ្យស័ក្តិដូចហាម៉ាន ឬ អំណាច ដូចហ្វៀរឱន។

អ្នកនឹងឃើញអ្នកដែលអនុវត្តតែរូបភាពខាងក្រៅ មិនមែនក្នុងចិត្តដូចជាពួកពុត ត្បាត បើសិនជាអ្នកសួរពីជំនឿក្នុងចិត្តរបស់គេ គឺច្បាស់ជាមិនដឹងនោះទេ។

កិប៉ុន្តែអ្នកត្រូវយល់ពីអាយ៉ាតទាំងពីរនេះ ៖

អាយ៉ាតទី១: ដូចដែលបាននិយាយកន្លងមក គឺព្រះបន្ទូលរបស់ អល់ឡោះ ថា ៖ ﴿ لَا تَعْتَدُوا مَّا كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ ﴾ មានន័យថា “ពួកអ្នកមិនចាំបាច់ដោះសារទេ។ ពិតណាស់ ពួកអ្នកបានប្រឆាំងបន្ទាប់ពីពួកអ្នកមានជំនឿរួច។” (អាត់តៅហ្វៈ : ៦៦)

បើអ្នកបានដឹងថាអ្នកដែលបានចូលរួមជាមួយអ្នកនាំសាររបស់ អល់ឡោះ ក្នុង ការធ្វើសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងពួករូម។ ពួកគេបានក្លាយជាអ្នកកាហ្វៀរដោយសារស ម្តីលេងសេចរបស់ពួកគេ។ នេះបញ្ជាក់ប្រាប់អ្នកយ៉ាងច្បាស់ថាអ្នកដែលនិយាយ ពាក្យគុហារ ឬអនុវត្តប្រការគុហារដោយសារខ្លាចបាត់បង់ទ្រព្យសម្បត្តិឬបុណ្យ ស័ក្តិ ឬផ្តាច់ចិត្តនរណាម្នាក់។ ពិតជាធ្ងន់ធ្ងរជាងអ្នកដែលនិយាយពាក្យសម្តី លេងសេច។ ពីព្រោះគោលបំណងនៃពាក្យសម្តីលេងសេចរបស់គេគឺដើម្បីឱ្យ មនុស្សសើចសប្បាយតែប៉ុណ្ណោះ។ រីឯអ្នកដែលនិយាយពាក្យសម្តីគុហារ ឬអនុវត្ត តាមដោយសារការខ្លាច ឬចង់បានលាភសក្តារៈពីសត្វលោក ពិតណាស់គេមាន ជំនឿចំពោះការសន្យារបស់ពួកបិសាចស្តែតន។ អល់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូល ថា ៖ ﴿ الشَّيْطَانُ يَدْعُوكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ ﴾ មានន័យថា “ស្តែតនបំភ័យពួក អ្នកពីភាពក្រីក្រនិងជំរុញពួកអ្នកឱ្យប្រព្រឹត្តអំពើអបាយមុខ។” (អាល់ហ្គោតតា : ២៦៨)

គេភ័យខ្លាចចំពោះការគំរាមបំភ័យរបស់ស្តែតន ៖ ﴿ إِنَّمَا دَرَكُوا مِخْلَبَ مِخْلَبِ الْوَيْلِ أُولَئِكَ ﴾ មានន័យថា “ពិតណាស់ អ្នកដែលធ្វើឱ្យពួកអ្នកខកចិត្តគឺស្តែតនបំភ័យពួក អ្នក”

អ្នកគាំទ្រៗ” (អាឡីអ៊ុមរ៉ុន : ១៧៥)

គេមិនជឿចំពោះម្ចាស់ដ៏មហាមេត្តាដោយពាក្យសន្យារបស់ទ្រង់៖

﴿وَاللّٰهُ يَعِدُّكُمْ مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا﴾ មានន័យថា **“អស់ឡោះ បានសន្យានឹងពួកអ្នកនូវការលើកលែងទោសពីទ្រង់និងក្តីប្រទាន។”** (អាល់ហ្គោតតោះ : ២៦៨)

គេមិនខ្លាចពីការគំរាមរបស់ អស់ឡោះ ដ៏មានអំណាចខ្លាំងក្លា៖

﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ មានន័យថា **“ចូរកុំខ្លាចពួកគេ តែពួកអ្នកត្រូវខ្លាចយើងវិញ!”** (អាឡីអ៊ុមរ៉ុន : ១៧៥)

តើស្ថានភាពបែបនេះគេសុំក្តីសមជាវាលីរបស់ អស់ឡោះ ឬជាវាលីរបស់ ឥស្លាត ?

អាយ៉ាត់ទី២ : អស់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូលថា៖

﴿مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مِنْ أَكْثَرِهِ وَقَلْبُهُ مُّطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ مِّنَ اللّٰهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾

មានន័យថា **“នរណាបានប្រចាំនឹង អស់ឡោះ បន្ទាប់ពីមានជំនឿរួចនោះ (គេនឹងទទួលបានការខឹងសម្បាពី អស់ឡោះ) លើកលែងអ្នកដែលត្រូវគេបង្ខិតបង្ខំហើយចិត្តរបស់គេស្ងប់ស្ងួលនឹងជំនឿ។ ប៉ុន្តែ អ្នកណាដែលបើកចិត្តទទួលជំនឿក៏ពួកគេនឹងទទួលការខឹងសម្បាពី អស់ឡោះ ហើយពួកគេនឹងទទួលទារុណកម្មយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរបំផុត។”** (អាន់ណាហ្ស៍ : ១០៦)

អស់ឡោះ មិនអធ្យាស្រ័យចំពោះពួកគេលើកលែងតែអ្នកត្រូវគេបង្ខិតបង្ខំ ហើយចិត្តរបស់គេស្ងប់ស្ងួលនឹងជំនឿ។ ចំណែកអ្នកដទៃទៀតគឺការហៀរសូម្បីតែគេធ្វើដោយការកែយខ្លាច ឬដោយចេតនា ឬដោយការបង្ខិតបង្ខំពីនរណាម្នាក់ ឬផ្តាច់ចិត្តនរណាម្នាក់ ឬទឹកដីនិយម គ្រួសារនិយម ឬត្រកូលនិយម ឬទ្រព្យសម្បត្តិនិយម ឬគេប្រព្រឹត្តដោយកំប្លែងលេង ឬក្នុងបំណងផ្សេងៗទៀត។ លើកលែងតែអ្នកដែលត្រូវគេបង្ខិតបង្ខំ។ អាយ៉ាត់នេះបញ្ជាក់ថាមនុស្សមិនត្រូវគេបង្ខិតបង្ខំទេ លើកលែងតែតាមរយៈពាក្យសម្តីឬកាយវិការ។ រីឯគោលជំនឿក្នុងចិត្តគ្មាននរណាម្នាក់អាចបង្ខិតបង្ខំបានឡើយ។ អស់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូលថា៖

﴿ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلٰى الْآٰخِرَةِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِيْنَ﴾ មានន័យថា **“នោះដោយសារតែពួកគេស្រឡាញ់ការរស់នៅក្នុងលោកិយជាងថ្ងៃបរលោក។ ពិតណាស់ អស់ឡោះ មិនចង្អុលបង្ហាញដល់ក្រុមដែលគ្មានជំនឿនោះទេ។”** (អាន់ណាហ្ស៍ : ១០៧)

ទ្រង់បានប្រកាសយ៉ាងច្បាស់ថាទារុណកម្មនេះមិនបណ្តាលមកពីគោលជំនឿ ភាពល្ងង់ខ្លៅ និងការស្អប់ខ្ពើមសាសនា ឬស្រឡាញ់អំពើគុហារនោះទេ តែបណ្តាលមកពីការស្រឡាញ់ការរស់នៅក្នុងលោកិយ ហើយឱ្យតម្លៃលោកិយខ្លាំងជាងសាសនា

នា។ អល់ឡោះ ជាម្ចាស់មហាដឹង។

បន្ទាប់ពីការបកស្រាយទាំងនេះ តើមិនទាន់ដល់ពេលអ្នក(សូម អល់ឡោះ ចង្អុលបង្ហាញដល់អ្នក)ត្រូវសារភាពកំហុស និងត្រឡប់ទៅរកទ្រង់ព្រមដោយ បោះបង់ចោលនូវអ្វីដែលអ្នកកំពុងធ្វើ។ អ្វីៗដូចដែលអ្នកបានឮអីចឹង។ វាគ្រោះ ថ្នាក់ខ្លាំងណាស់។ វាជាបញ្ហាធំ។ គឺជាអត្ថបទដ៏ថ្លៃថ្លា។

អាប័ខន់ណាពី៖ ខ្ញុំសុំអភ័យទោសពី អល់ឡោះ និងសារភាពកំហុសចំពោះទ្រង់។ ខ្ញុំអះអាងថាគ្មានទេម្ចាស់ដ៏ពិតប្រាកដគឺមានតែ អល់ឡោះ ហើយ មូហាំម៉ាត់ ជា អ្នកនាំសាររបស់ អល់ឡោះ។ ពិតណាស់ ពីមុនខ្ញុំធ្លាប់ក្លាយជាការហ្វៀវដោយសារ ខ្ញុំគោរពសក្ការៈផ្សេងពី អល់ឡោះ។ ខ្ញុំសុំពី អល់ឡោះ មេត្តាអភ័យទោសដល់ខ្ញុំ នូវរាល់ទង្វើដែលខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តកន្លងមក។ សូមទ្រង់មេត្តាអធ្យាស្រ័យ អភ័យ ទោសនិងករុណារបស់ទ្រង់ចំពោះខ្ញុំ។ សូមទ្រង់ពង្រឹងជំនឿតារាហេតនិងគោល ជំនឿដ៏ត្រឹមត្រូវរហូតដល់ពេលទៅជួបទ្រង់។ សូមទ្រង់មេត្តាតបស្នងល្អដល់អ្នក។ នែ!អាប័ខល់ឡោះ ចំពោះពាក្យទូន្មានទាំងនេះព្រោះសាសនាគឺជាការទូន្មាន និង ចំពោះការរារាំងរបស់អ្នកចំពោះអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើ។ គឺឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ អាប័ខន់ណា ពី ហើយខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នកថាខ្ញុំប្តូរឈ្មោះខ្ញុំជា អាប័ខល់វ៉ោះម៉ាន។ ម្យ៉ាងទៀត សូម អរគុណលើការរារាំងរបស់អ្នកចំពោះអំពើអាក្រក់ផ្នែកផ្លូវចិត្តដែលខ្ញុំធ្វើកន្លងមក គឺគោលជំនឿផ្សេង បើសិនជាខ្ញុំទៅជួប អល់ឡោះ ទាំងមានជំនឿអីចឹងនោះ ខ្ញុំ ច្បាស់ជាបរាជ័យជារៀងរហូត។ តែខ្ញុំចង់សុំពីអ្នកចុងក្រោយ គឺសូមអ្នករំព្រកខ្ញុំពី អំពើអាក្រក់មួយចំនួនដែលមនុស្សកំពុងតែយល់ច្រឡំ។

អាប័ខល់ឡោះ៖ អត់អីទេ! សូមអ្នកស្តាប់ខ្ញុំ។

❖ ចូរប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះអត្ថសញ្ញាណរបស់អ្នក កុំឱ្យវាខុសនឹងអ្វីដែលមាននៅ ក្នុងគម្ពីរអាល់គូរអាននិងស៊ុណ្ណៈ។ កាន់តាមអ្វីដែលមានការខ្វែងយោបល់គ្នាមាន ចេតនាបង្កើនវិបត្តិ និងបង្វែរនិយដើមរបស់វា។ តាមពិតគ្មាននរណាដឹងពីការបក ស្រាយអត្ថន័យរបស់ទ្រង់លើកលែងតែ អល់ឡោះ។ អត្ថសញ្ញាណរបស់អ្នកចាំបាច់ ត្រូវតែមានឫសគល់រឹងមាំផ្នែកចំណេះដឹង អ្នកត្រូវបិតក្នុងចំណោមពួកអ្នកដែល និយាយចំពោះចំណុចសង្ស័យថា៖ ﴿أَمَّا بِيَدِنَا مِنْ عَذَابِنَا﴾ មានន័យថា **“ពួកយើងខ្ញុំ មានជំនឿចំពោះវា។ ទាំងអស់សុទ្ធតែមកពីម្ចាស់របស់ពួកយើងខ្ញុំ។”** (អាលីអ៊ីមន៖ ៧)

ក្នុងបញ្ហាទំនាស់និងការខ្វែងយោបល់គ្នា ដូចអ្នកនាំសារបានមានប្រសាសន៍ថា៖ **“ចូរអ្នកបោះបង់នូវប្រការដែលអ្នកសង្ស័យ ហើយទៅរកប្រការដែលអ្នកមិនសង្ស័យ។”** (អះម៉ាត់ និងអាត់ព្យៅម៉ូប៊ី)

ណាពីបានមានប្រសាសន៍ទៀតថា៖ មានន័យថា **“ជនណាបានការពារពីប្រការសង្ស័យ**

គឺគេបានការពារសាសនានិងកេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់គេ ហើយជនណាបានធ្លាក់ទៅក្នុងប្រការសង្ស័យ គឺគេធ្លាក់ក្នុងប្រការហាវាម។” (អាល់ពូខី និងមូស្លីម)

គាត់បន្តទៀតថា៖ មានន័យថា “អំពើបាបគឺជាអ្វីដែលធ្វើចំបែងចិត្តរបស់អ្នក ហើយអ្នកមិនចង់ឱ្យអ្នកដទៃដឹងវា។” (មូស្លីម)

គាត់បន្តទៀតថា៖ មានន័យថា “ចូរពិគ្រោះចិត្តរបស់អ្នក! ចូរពិគ្រោះខ្លួនឯងចំនួនបីដង! អំពើល្អគឺអ្វីដែលធ្វើឱ្យចិត្តរបស់អ្នកស្អប់ស្អល់ ហើយអំពើបាបគឺអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នកចំបែងចិត្ត និងសង្ស័យនៅក្នុងទ្រង់។ បើទោះជាអ្នកដទៃគេផ្តល់យោបល់ឱ្យអ្នកយ៉ាងណាក៏ដោយ។” (អះម៉ាត់)

❖ ចូរកុំធ្វើតាមចំណង់តណ្ហា។ ជាការពិតណាស់ អល់ឡោះ បានដាស់តឿនចំពោះរឿងនេះដូចទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលថា៖ ﴿أَرَأَيْتَ مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ﴾ មានន័យថា “តើអ្នក(មូហាំម៉ាត់)ឃើញអ្នកដែលយកចំណង់តណ្ហារបស់គេធ្វើជាព្រះរបស់ខ្លួន?” (អាល់ហ្សុក្រៈ ៤៣)

❖ ចូរកុំនិយមបុគ្គលនឹងទស្សនៈនិងទំនៀមទម្លាប់ដ៏ដូនដីតារបស់ពួកអ្នក។ ព្រោះវាវារាំងអ្នកពីការពិត។ ពិតណាស់ ការពិតគឺជារបស់បាត់ដែលអ្នកមានជំនឿកំពុងតែរក ទោះបីជានៅទីកន្លែងណាក៏ដោយ។ អ្នកមានជំនឿចាំបាច់ត្រូវតែរកការពិត។ អល់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូលថា៖

﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أُنزِلَ مِنَ اللَّهِ قُلُوبًا لَّا نَبْغِ مَا آتَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَكُمْ ؕ وَكُنْتُمْ ءَابَاءَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ سَيِّئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾

មានន័យថា “នៅពេលគេនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ចូរពួកអ្នកប្រតិបត្តិតាមអ្វីដែល អល់ឡោះ បានបញ្ជាមក(គម្ពីរគួរអាន)។ ពួកគេបានឆ្លើយតបវិញថា ទេ! ពួកយើងតាមតែអ្វីដែលជាកេរ្តិ៍ដូនតារបស់ពួកយើងតែប៉ុណ្ណោះ។ តើពួកគេតាមដែរឬ បើសិនជាដ៏ដូនដីតារបស់ពួកគេមិនយល់ដឹងនិងគ្មានការចង្អុលបង្ហាញ?”

(អាល់ហ្គោតតា៖ ១៧០)

❖ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន! កុំប្រដូចខ្លួននឹងពួកកាហ្វៀរ ពីព្រោះវាជាប្រភពនៃសេចក្តីទុក្ខព្រួយទាំងឡាយ។ ណាពីបានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា “ជនណាបានប្រដូចខ្លួននឹងក្រុមណាមួយគឺគេបិតក្នុងក្រុមនោះ។” (អាល់ឡីម)

❖ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន! កុំប្រគល់សេចក្តីទុកចិត្តចំពោះអ្នកដទៃក្រៅពី អល់ឡោះ។ អល់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូលថា៖ ﴿وَمَنْ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ មានន័យថា “អ្នកណាប្រគល់សេចក្តីទុកចិត្តចំពោះ អល់ឡោះ គឺទ្រង់គ្រប់គ្រាន់សម្រាប់គេ។” (អាត់តឡីកៈ ៣)

❖ ចូរកុំស្តាប់បង្គាប់តាមមនុស្សលោកក្នុងការលើសនឹង អល់ឡោះ។ រឺសូលុលឡោះបានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា “គ្មានការស្តាប់បង្គាប់សត្វលោកក្នុង

អំពើល្មើសនឹងម្ចាស់ដែលជាអ្នកបង្កើតសត្វលោកទេ។ (អត់ត្រាម៉ូស៊ី)

❖ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន! កុំសង្ហារាត្រីកំចំពោះ អល់ឡោះ។ អល់ឡោះ បានមានព្រះបន្ទូលក្នុងហាទីសកុខស៊ុយថា៖ មានន័យថា **“យើងតបស្នងឱ្យខ្ញុំរបស់យើងតាមការសង្ហារបស់គេចំពោះយើង។”** (អាល់ពូខី និងមូស៊ីម)

❖ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន! កុំពាក់ខ្សែគាថា ឬអំបោះ និងរបស់ផ្សេងទៀត ដើម្បីការពារគ្រោះថ្នាក់មុននឹងកើតឡើង ឬការពារមិនឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់។

❖ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន! កុំពាក់ខ្សែចង្កេះដើម្បីការពារជំងឺក្លៅភ្នែក ពីព្រោះវាជាប្រការស្លឹករិក។ ណាដែលបានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា **“ជនណាពាក់អ្វីមួយ គឺគេទុកជននោះចោលជាមួយនឹងរបស់នោះ។”** (អត់ត្រាម៉ូស៊ី)

❖ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន! កុំសុំពរជ័យពីដុំថ្ម ដើមឈើ វត្ថុស័ក្តិសិទ្ធិ និងប្រាសាទបុរាណពីព្រោះវាជាអំពើស្លឹករិក។

❖ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន! កុំជឿលើប្រផ្នូលល្អអាក្រក់នៃអ្វីគ្រប់យ៉ាង ពីព្រោះវាជាអំពើស្លឹករិក។ ណាដែលបានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា **“ជឿលើប្រផ្នូលគឺស្លឹករិក ជឿលើប្រផ្នូលគឺស្លឹករិកចំនួនបីដង។”** (អាពុឌីវី)

❖ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន! កុំជឿគ្រូមន្តអាគមនិងគ្រូទាយដែលពួកគេអះអាងថាដឹងរឿងប្រការអាថ៌កំបាំង។ ពួកគេមើលក្បួនទាយតាមជើងលេខឃើញថា សំណាងល្អឬសំណាងអាក្រក់។ ជឿសម្តីពួកគេជាអំពើស្លឹករិក ពីព្រោះគ្មាននរណាម្នាក់ដឹងពីប្រការអាថ៌កំបាំងទេលើកលែងតែ អល់ឡោះ តែមួយគត់។

❖ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន! កុំជឿថាភ្លៀងធ្លាក់ដោយសារមកពីផ្កាយ ឬមកពីរដូវរបស់វាពីព្រោះវាជាអំពើស្លឹករិក តាមពិតវាមកពី អល់ឡោះ។

❖ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន! កុំស្រួចនឹងសត្វលោកក្រៅពី អល់ឡោះ ពីព្រោះវាជាអំពើស្លឹករិក។ ណាដែលបានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា **“ជនណាស្រួចនឹងអ្វីផ្សេងក្រៅពី អល់ឡោះ គឺជាអ្នកកាហ្វៀរឬស្លឹករិក។”** (អះម៉ាត់)

ដូចជាស្រួចនឹងណាពី ឬស្រួចនឹងសេចក្តីទុកចិត្ត ឬស្រួចនឹងកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ឬស្រួចនឹងការធានារ៉ាប់រង ឬស្រួចនឹងជីវិត។

❖ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន! កុំជេរប្រទេចពេលវេលា ជេរខ្យល់ ឬព្រះអាទិត្យ ឬអាកាសធាតុត្រជាក់ ឬអាកាសធាតុក្តៅ។ វាដូចជាការជេរប្រមាថ អល់ឡោះ។ ពីព្រោះអល់ឡោះ ជាអ្នកបង្កើតវា។

❖ ចូរប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះពាក្យ(បើសិន) បើសិនជាអ្នករងគ្រោះថ្នាក់រួច។ ពិតណាស់ ជាការបើកឱកាសឱ្យស្នែកនាម មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ ជាការប្រឆាំងនឹងការកំហិតកំណត់របស់ អល់ឡោះ។ ក៏ប៉ុន្តែ ចូរនិយាយថា អល់ឡោះ កំណត់តាមអ្វី

ដែលទ្រង់សព្វព្រះទ័យ។

❖ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន! កុំយកផ្ទុរធ្វើជាម៉ាស៊ីត ពីព្រោះគេមិនសទ្យាតនៅក្នុងម៉ាស៊ីត ដែលមានផ្ទុរទេ។ អំពី អាអ៊ីសៈ បាននិយាយថា៖ ពិតណាស់វ៉ែសូលុលឡោះបាន មានប្រសាសន៍នៅពេលគាត់ជិតស្លាប់ថា៖ មានន័យថា **“អល់ឡោះ បានដាក់បណ្តាសារពួកជិហូនិងពួកគ្រីស្តាន ដោយសារពួកគេបានយកផ្ទុរណាពីរបស់ពួកគេធ្វើជាម៉ាស៊ីត គាត់ដាស់តឿនចំពោះអ្វីដែលពួកគេធ្វើ។”** អាអ៊ីសៈ បាននិយាយថា បើមិនដូច្នោះទេ ពួកគេច្បាស់លើកផ្ទុរគាត់ឱ្យខ្ពស់ត្រដែត។ (អាណុជ)

វ៉ែសូលុលឡោះបានមានប្រសាសន៍ទៀតថា៖ មានន័យថា **“ពិតណាស់ (អ្នកជំនាន់មុន) ពួកអ្នកដែលពួកគេបានយកផ្ទុររបស់ណាពីនិងផ្ទុរកុសលបុគ្គលរបស់ពួកគេធ្វើជាម៉ាស៊ីត។ ចូរកុំយកផ្ទុរធ្វើជាម៉ាស៊ីត ពិតណាស់ខ្ញុំបានហាមឃាត់ពួកអ្នកអំពីរឿងនោះ។”** (អាណុ អាណុ)

❖ អ្នកមិនត្រូវជឿចំពោះហាទិសដែលគេប្រឌិតចំពោះអ្នកនាំសារជំរុញឱ្យទទួល អង្វរសុំតាមរយៈហ្សាតរបស់ណាពី ឬតាមរយៈកុសលបុគ្គលនៃប្រជាជាតិរបស់គាត់។ វាគឺជាហាទិសដែលគេប្រឌិតឡើងមិនពិត។ មានដូចជា៖ មានន័យថា **“ចូរពួកអ្នកទទួលអង្វរសុំតាមរយៈបុណ្យសិក្តិរបស់ខ្ញុំ ពីព្រោះបុណ្យសិក្តិរបស់ខ្ញុំចំពោះ អល់ឡោះ ធំធេងណាស់។”**

មានន័យថា **“បើពួកអ្នកចង់ឱ្យខ្ញុំដឹងពីសុខទុក្ខពួកគេ ចូរសុំពីសាកសពក្នុងផ្ទុរ។”** មានន័យថា **“ពិតណាស់ អល់ឡោះ បានបញ្ជូនទេវតាជាភ្នាក់ងារទទួលខុសត្រូវលើគ្រប់ផ្ទុរវ៉ាលីទាំងអស់ ដែលជួយសម្រេចចំណងរបស់មនុស្ស។”**

មានន័យថា **“បើសិនជានរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកអ្នកសង្គ្រោះចំពោះដុំថ្ម គឺដុំថ្មនោះមានប្រយោជន៍សម្រាប់គេ។”** នៅមានច្រើនទៀត។

❖ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន! កុំប្រារព្ធពិធីបុណ្យដែលគេហៅថាបុណ្យបែបសាសនាដូចជា បុណ្យខួបកំណើតណាពី ថ្ងៃបុណ្យដំណើរឡើងលើមេឃរបស់ណាពី យប់ពាក់កណ្តាលខែហ្សាក់ហ្កាន និងពិធីបុណ្យផ្សេងៗទៀត ដែលជាការប្រឌិតថ្មីដោយគ្មានភស្តុតាងបញ្ជាក់ពីអ្នកនាំសារ គ្មានផងដែរពីសហការីរបស់គាត់ ដែលពួកគាត់ស្រឡាញ់ណាពីខ្លាំងជាងយើង ហើយពួកគាត់យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអំពើល្អខ្លាំងជាងយើង។ បើសិនជាអំពើទាំងនេះជាអំពើល្អ ពួកគាត់ច្បាស់ជាធ្វើមុនពួកយើងទៅទៀត។

ពាក្យសច្ចា (ឡា អ៊ីឡាហា អ៊ីល ឡល់ឡោះ)

ពាក្យពេច័ទាំងអស់នេះគឺបានរួមបញ្ចូលទៅក្នុងវាស្តវគោលគ្រឹះពីរយ៉ាង។ ទីមួយ: (لا إله إلا الله) វាគឺបដិសេធភាពជាម្ចាស់ដ៏ពិតប្រាកដផ្សេងពីអល់ឡោះ។ ទីពីរ:

(لا اله الا الله) វាគឺការទទួលស្គាល់ភាពជាម្ចាស់ដ៏ពិតប្រាកដសម្រាប់អល់ឡោះតែម្នាក់គត់។ អល់ឡោះបានមានបន្ទូលថា:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿١٢٨﴾ إِلَّا لِلَّهِ فطَرَنِي فَإِنَّهُ سَهَّدَ بَيْنِي ﴿١٢٩﴾﴾ មានន័យថា: **“ហើយ(ចូរចងចាំ)នៅពេលដែលអ៊ីប្រាហ៊ីមបាននិយាយទៅ កាន់ឪពុក និងក្រុមរបស់គាត់ថា: ពិតប្រាកដណាស់ ខ្ញុំមិនពាក់ព័ន្ធ នឹងអ្វីដែលពួកអ្នកកំពុងគោរពសក្ការៈនោះឡើយ”។** (អសហ្សុរៈរូង : ២៦-២៧)

មិនគ្រប់គ្រាន់នោះទេបើគ្រាន់តែធ្វើការគោរពសក្ការៈទៅចំពោះអល់ឡោះនោះ តែចាំបាច់ត្រូវគោរពទៅចំពោះទ្រង់តែមួយនាក់គត់ ហើយការនៅហ៊ឺទក៏មិនត្រឹមត្រូវដែរលើកលែងតែរួមបញ្ចូលរវាងការផ្តល់ភាពតែមួយទៅចំពោះអល់ឡោះ ដោយការនៅហ៊ឺទ និងបោះបង់ចោលប្រការស៊ីរិក។

មានវិញ្ញាណក្នុងហាទិសថាកូនសោហ៊ានស្លគឺឡាអ៊ីឡាហាអ៊ីលឡោះ

«لا إله إلا الله» ។ ក៏ប៉ុន្តែ តើគ្រប់អ្នកដែលបានពោលវាអាចបើកឋានសួគ៌បានដែរឬទេ? មានគេសួរវាហាប់ ពិស មូណាប់ពិស ថា តើពាក្យឡាអ៊ីឡាហាអ៊ីលឡោះ មិនមែនជាកូនសោហ៊ានស្លទេឬ? គាត់បានឆ្លើយថា បាទ ពិតណាស់វាជាកូនសោហ៊ានស្ល។ ក៏ប៉ុន្តែសោនោះមានធ្មេញពីរ បើអ្នកមានសោដែលមានធ្មេញពីរ គេបើកឱ្យអ្នក តែបើអ្នកអត់មានទេគេអត់បើកឱ្យអ្នកទេ។

មានហាទិសណាពីជាច្រើនបានបកស្រាយប្រាប់ពីធ្មេញសោនេះ។ ដូចណាពីបានមានប្រសាសន៍ថា : «من قال: لا إله إلا الله مخلصاً...», «مستيقناً بها قلبه...»

មានន័យថា «បុគ្គលណាដែលបានពោលពាក្យ ឡាអ៊ីឡាហាអ៊ីលឡោះ ដោយចិត្តស្មោះស ជឿជាក់ និងពោលពាក្យពិតចេញពីដួងចិត្តរបស់គេ»។ល។ គេដាក់លក្ខខណ្ឌចូលឋានសួគ៌អាស្រ័យលើការយល់ដឹងពីអត្ថន័យនៃពាក្យនេះ។ មានដំបៅរឹងមាំលើពាក្យនេះរហូតដល់ស្លាប់ គោរពប្រណិប័តន៍តាមអត្ថន័យរបស់វា។ល។

មានហាទិសជាច្រើនដែលពួកអ្នកប្រាជ្ញបានដកស្រង់អត្ថន័យរបស់វាជាលក្ខខណ្ឌដែលចាំបាច់ត្រូវតែមានគ្រប់លក្ខណៈ ដោយគ្មានឧបសគ្គ រហូតដល់ពាក្យឡាអ៊ីឡាហាអ៊ីលឡោះនេះក្លាយជាកូនសោសម្រាប់បើកឋានសួគ៌ ហើយមានប្រយោជន៍សម្រាប់អ្នកដែលពោលវា។

លក្ខខណ្ឌដែលជាធ្មេញសោមានដូចខាងក្រោម :

១.ចំណេះវិជ្ជា ដោយហេតុថាគ្រប់ពាក្យទាំងអស់សុទ្ធតែមានន័យ។ ដូច្នេះចាំបាច់

ត្រូវតែដឹងពីអត្ថន័យនៃពាក្យ «ឡាអ៊ីឡាហាអ៊ុលលល់ឡោះ» ឱ្យច្បាស់លាស់។ បដិសេធការគោរពអ្នកដទៃក្រៅពីអល់ឡោះ ហើយត្រូវគោរពសក្ការៈចំពោះទ្រង់តែមួយគត់។ មានន័យថា គ្មានម្ចាស់ណាដែលត្រូវគោរពដ៏ពិតប្រាកដគឺមានតែអល់ឡោះ។ ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលថា: ﴿لَا مَن سِوَاهُ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ មានន័យថា: «**លើកលែងតែអ្នកដែលបានធ្វើសាក្សីដោយសច្ចៈ ហើយពួកគេយល់ដឹង**»។ (អាសហ្សុនៈ ៨៦)

ណាពីបានមានប្រសាសន៍ថា : « مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ » មានន័យថា : «**ជនណាបានស្លាប់ ហើយគេដឹងថាឡាអ៊ីឡាហាអ៊ុលលល់ឡោះ គឺគេបានចូលឋានសួគ៌**»។ (មូស្លីម)

២.ភាពជឿជាក់ គេត្រូវមានជំនឿជឿជាក់យ៉ាងដាច់ខាតចំពោះអត្ថន័យរបស់វា។ ពីព្រោះពាក្យនេះមិនទទួលយកការមន្ទិលសង្ស័យ និងភាពស្លាក់ស្លើរឡើយ។ តែត្រូវមានជំនឿជឿជាក់យ៉ាងដាច់ខាត។

អល់ឡោះបានពិពណ៌នាពីអ្នកមានជំនឿថា :
﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴾

មានន័យថា : «**ពិតណាស់ ពួកអ្នកមានជំនឿដែលជឿចំពោះអល់ឡោះ និងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ បន្ទាប់មកពួកគេមិនសង្ស័យ ហើយបានតស៊ូក្នុងផ្លូវអល់ឡោះដោយទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកគេ និងខ្លួនប្រាណរបស់ពួកគេ។ អ្នកទាំងនោះជាអ្នកដែលមានជំនឿយ៉ាងពិតប្រាកដ**»។ (អាសហ្សុនៈ ១៥)

ដូច្នេះការពោលដោយពាក្យសម្តីវាមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ទេ តែត្រូវមានជំនឿយ៉ាងពិតប្រាកដនៅក្នុងចិត្ត ហើយប្រសិនបើមិនអាចធ្វើបានទេនោះគេគឺជាអ្នកមូណាហ្វិក (ពុតត្តុត)។ **ណាពីបានមានប្រសាសន៍ថា :**

« أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ لَا يَلْقَى اللَّهُ بِهَيَا عِبْدٌ غَيْرَ شَاكٍ فِيهِمَا إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ » មានន័យថា «**ខ្ញុំធ្វើសាក្សីថាគ្មានទេម្ចាស់ដ៏ពិតប្រាកដគឺមានតែអល់ឡោះ ហើយខ្ញុំគឺជាអ្នកនាំសាររបស់អល់ឡោះ។ គ្មានខ្ញុំបម្រើរបស់អល់ឡោះណាម្នាក់បានជួបទ្រង់ដោយពោលវាទាំងពីរដោយគ្មានការសង្ស័យនោះ លើកលែងតែអ្នកនោះនឹងបានចូលឋានសួគ៌**»។ (មូស្លីម)

៣.ទទួលយក នៅពេលអ្នកយល់ដឹងពាក្យនេះ ហើយជឿជាក់រួច ចាំបាច់ត្រូវមានលទ្ធផលរបស់វា។ ដោយការទទួលយកនូវអ្វីដែលពាក្យនេះតម្រូវឱ្យមានដោយវាចា ចិត្ត។ ជនណាបដិសេធមិនទទួលស្គាល់តារាហេត គឺជាការហៀរ។ ទោះបីគេបដិសេធដោយភាពក្រអឺតក្រទម ឬប្រឆាំងរឹងរូស ឬឈ្នានីស។ អល់ឡោះបានពិពណ៌នាពីពួកកាហៀរដែលប្រឆាំងដោយភាពក្រអឺតក្រទមថា: ﴿ هُمُ الَّذِينَ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سَتَّكِرُونَ ﴾ មានន័យថា «**ពិតណាស់ កាលពីមុន នៅពេលគេនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា គ្មានទេម្ចាស់**

شهادة: أن محمداً رسول الله

សាកសពនៅក្នុងផ្ទះត្រូវបានគេសាកល្បង និងសួររឿងរូប បើគេឆ្លើយរួច គេនឹង បានរួចផុតពីទារុណកម្ម តែបើឆ្លើយមិនរួចត្រូវវិនាសខ្លួន។ សំនួរទាំងនោះមាន : នរណាជាណាពីរបស់អ្នក? គេមិនអាចឆ្លើយបានទេលើកលែងតែអ្នកដែលអស់ ឡោះបានជួយឱ្យគេសម្រេចគ្រប់លក្ខខណ្ឌទាំងអស់នៅក្នុងលោកនេះ ទ្រង់ពង្រឹង ស្មារតីរបស់គេ និងជំរុញចិត្តរបស់គេឱ្យចេះឆ្លើយខណៈដែលខ្លួនគេនៅក្នុងផ្ទះ។ ពាក្យនេះមានប្រយោជន៍ចំពោះគេនៅថ្ងៃដែលទ្រព្យសម្បត្តិនិងកូនចៅមិនអាច ជួយជាប្រយោជន៍ដល់គេ។

លក្ខខណ្ឌទាំងនោះមាន :

១.ប្រតិបត្តិតាមនូវអ្វីដែលណាពីបង្គាប់ប្រើ: ដោយអស់ឡោះបានបង្គាប់ឱ្យយើង ប្រតិបត្តិតាមណាពី។ អស់ឡោះបានមានព្រះបន្ទូលថា :

﴿مَنْ طِيعَ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ មានន័យថា «នរណាប្រតិបត្តិតាមអ្នកនាំសារ(ណាពី មូហាំម៉ាត់)គឺគេពិតជាប្រតិបត្តិតាមអស់ឡោះ»។ (អាននីសាក : ៨០)

អស់ឡោះបានមានបន្ទូលទៀតថា: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ មានន័យ ថា: ចូរអ្នកពោលថា:ប្រសិនបើពួកអ្នកស្រឡាញ់អស់ឡោះ: ចូរពួកអ្នកប្រតិបត្តិ តាមខ្ញុំ អស់ឡោះពិតជាស្រឡាញ់ពួកអ្នក។ (អាលីអ៊ីមរ៉ន : ៣១)

ការចូលឋានសួគ៌គឺអាស្រ័យលើការប្រតិបត្តិចំពោះណាពី។ ណាពីបានមាន ប្រសាសន៍ថា :

﴿كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنِ ابَى. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَمَنْ يَأْبَى؟ قَالَ: مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى﴾

មានន័យថា«ប្រជាជាតិរបស់ខ្ញុំទាំងអស់នឹងចូលឋានសួគ៌ លើកលែងតែអ្នកដែល ប្រកែក។ ពួកគេបានសួរថា បំពិតអ្នកនាំសារអស់ឡោះ: នរណាជាអ្នកប្រកែក? គាត់បានឆ្លើយថា អ្នកណាប្រតិបត្តិតាមខ្ញុំ អ្នកនោះចូលឋានសួគ៌ ហើយអ្នកណា ប្រឆាំងនឹងខ្ញុំ អ្នកនោះប្រកែក»។ (អាលីពូឌី)

នរណាស្រលាញ់ណាពី ចាំបាច់ប្រតិបត្តិតាមគាត់។ ពីព្រោះការប្រតិបត្តិតាមគាត់ ជាផ្នែកនៃការស្រលាញ់គាត់។ នរណាគិតថាការស្រលាញ់ណាពី មិនចាំបាច់ ប្រតិបត្តិតាមនោះគឺជាអ្នកដែលនិយាយកុតកុហក។

២.ជឿនូវអ្វីដែលគាត់ប្រាប់ : ជនណាបដិសេធអ្វីដែលត្រឹមត្រូវអំពីណាពី ដោយ សារទំនើងចិត្ត និងកិលេសតណ្ហា អ្នកនោះបដិសេធចំពោះអស់ឡោះនិងអ្នកនាំ សាររបស់ទ្រង់។ ពីព្រោះណាពីគ្មានកំហុស ហើយមិននិយាយកុហក។ អស់

ឡោះបានមានព្រះបន្ទូលថា : ﴿ وَمَا يَطِئُونَ عَنْ أَمْرِهِ ﴾ មានន័យថា «គេ(ណាពី)មិនបាននិយាយតាមទំនើងចិត្តនោះទេ»។ (អានណាជមៈ ៣)

៣. រៀសវាងពីអ្វីដែលគាត់បានហាមឃាត់ : ផ្អែមដោយអំពើបាបកម្រិតធ្ងន់បំផុត គឺអំពើស្មើក បន្ទាប់មកអំពើបាបកម្រិតធ្ងន់បន្ទាប់ និងអំពើដែលនាំឱ្យវិនាស ហើយបញ្ចប់ដោយអំពើបាបកម្រិតស្រាល និងប្រការមិនគប្បីគឺមីកូស។ កម្រិតនៃជំនឿរបស់បុគ្គលម្នាក់កើនឡើងតាមកម្រិតនៃការស្រលាញ់របស់គេចំពោះណាពី។ បើកាលណាជំនឿរបស់គេកើនឡើង គឺអស់ឡោះធ្វើឱ្យគេពេញចិត្តនឹងអំពើកុសលត្រឹមត្រូវ ហើយស្អប់ខ្ពើមអំពើគុហារ អំពើអបាយមុខ និងអំពើអាក្រក់ទាំងឡាយ។

៤. មិនត្រូវគោរពអស់ឡោះលើកលែងតែតាមអ្វីដែលទ្រង់បានបង្គាប់ប្រើតាមរយៈណាពីរបស់ទ្រង់ : ជាគោលការណ៍នៃការគោរពសក្ការៈ(អ៊ីប្តាហ្វៈ) គឺគេហាម។ ដូច្នេះ ពុំត្រូវគោរពសក្ការៈចំពោះអស់ឡោះលើកលែងតែតាមអ្វីដែលណាពីបាននាំមក។ ណាពីគាត់បានមានប្រសាសន៍ថា៖ « مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرًا فَهُوَ رَدٌّ » មានន័យថា «នរណាធ្វើអម៉ាល់(ការប្រតិបត្តិ) អ្វីមួយពុំមែនជាការបង្គាប់ប្រើរបស់យើងគឺត្រូវត្រឡប់ចោល»។ (មុស្សិម)

មានន័យថា គេច្រានចោលមិនទទួលស្គាល់។

សារប្រយោជន៍ ចូរជ្រាបចុះ ការស្រលាញ់ណាពី និងស្រលាញ់នូវអ្វីដែលគាត់នាំមកជាកាព្វកិច្ច។ ចំពោះអ្នកដែលស្អប់ខ្ពើមអ្វីមួយដែលអ្នកនាំសារបាននាំមក បើទោះជាគេអនុវត្តវាក៏ដោយ គឺគេក្លាយជាការៀវ។ មិនត្រឹមតែស្រលាញ់ប៉ុណ្ណោះទេ ចាំបាច់ត្រូវស្រលាញ់គាត់ជាងអ្វីៗទាំងអស់ រហូតដល់ខ្លួនឯងក៏មិនត្រូវស្រលាញ់ជាងគាត់និងជាងអ្វីដែលគាត់បាននាំមកនោះដែរ។ ពិតណាស់ បុគ្គលម្នាក់ បើសិនជាគេស្រលាញ់អ្វីមួយគឺគេឱ្យតម្លៃវា និងឱ្យតម្លៃអ្វីដែលស្របតាមវា។ អ្នកដែលស្មោះត្រង់ក្នុងការស្រលាញ់ណាពីគឺអ្នកដែលមានសញ្ញាសម្គាល់ដូចជាការយកគំរូតាមគាត់ ប្រតិបត្តិតាមសុណ្ណៈរបស់គាត់ទាំងកាយ និងវាចា។ ប្រតិបត្តិតាមបទបញ្ជារបស់គាត់ រៀសវាងពីបំរាមរបស់គាត់។ ប្រកាន់យកក្រមសីលធម៌របស់គាត់ទាំងពេលពិបាកនិងពេលស្រណុក ពេលឧស្សាហ៍ និងពេលខ្ជិលច្រអូស។ ការប្រតិបត្តិ និងការស្តាប់បង្គាប់តាមគឺជាផ្នែផ្កានៃសេចក្តីស្រលាញ់។ គ្មានពីរប្រការនេះ ក៏គ្មានសេចក្តីស្រលាញ់ដែរ។ សម្រាប់ការស្រលាញ់ណាពីមានសញ្ញាសម្គាល់ច្រើនដូចជា រឭកចំពោះគាត់ និងសឡាវ៉ាតចំពោះគាត់ឱ្យបានច្រើន។ បុគ្គលណាស្រលាញ់អ្វីមួយគឺគេរឭកអ្វីនោះច្រើនជាងគេ។ ក្នុងនោះមានដូចជា ការនឹកចងជួបគាត់។ គ្រប់មិត្តសម្លាញ់ទាំងអស់តែងតែនឹងនាដល់មិត្តសម្លាញ់របស់ខ្លួន។ ម្យ៉ាងទៀតត្រូវលើកតម្កើងគាត់នៅពេលរឭកឈ្មោះរបស់គាត់។ សៀង អិស្លាក បាននិយាយថា "សហ

ការិបស់ណាពីដែលនៅរស់ក្រោយគាត់ កាលណាពួកគេរំព្យកឈ្មោះរបស់គាត់គឺពួកគេក៏យឡើងញ័រខ្លួន ហើយពួកគេយំ។ លើសពីនេះ ស្តាប់អ្នកដែលស្តាប់គាត់ ចងសត្រូវ និងបោះបង់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តផ្ទុយនឹងស៊ីណ្ណូ និងប្រឌិតថ្មីក្នុងសាសនារបស់គាត់ ដោយពួកអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើប្រឌិតថ្មី និងពួកមូណាហ្វិក(ពុតត្រុត)។ ប្រការផ្សេងទៀតដូចជា ស្រលាញ់អ្នកដែលណាពីស្រលាញ់នៃក្រុមគ្រួសារគាត់ ភរិយាៗរបស់គាត់ និងសហការីរបស់គាត់នៃពួកមូហាជីរីន និងពួកអាន់ស្តេរ។ ប្រឆាំងចំពោះអ្នកដែលប្រឆាំងជំទាស់នឹងពួកគាត់ ហើយស្តាប់ពួកអ្នកដែលស្តាប់ ឬជេរប្រមាថពួកគាត់។ ប្រការមួយទៀតគឺ យកគំរូតាមអាកប្បកិរិយាដ៏ប្រពៃរបស់គាត់។ ព្រោះគាត់ជាមនុស្សដែលមានអាកប្បកិរិយាដ៏ប្រពៃជាងគេ រហូតដល់អារម្ម័ស្ទៈប្រពន្ធគាត់បាននិយាយថា អាកប្បកិរិយារបស់អ្នកនាំសារអស់ឡោះគឺអាល់គួរអាន។ គាត់តម្រូវឱ្យខ្លួនគាត់ត្រូវតែធ្វើតាមអ្វីដែលគម្ពីរអាល់គួរអានបង្គាប់ប្រើ។

រឹងចរិតលក្ខណៈរបស់ណាពីគឺ គាត់ជាមនុស្សដែលក្លាហានជាងគេជាពិសេសនៅពេលធ្វើសង្គ្រាម។ គាត់ជាមនុស្សដែលមានចិត្តមេត្តាករុណាជាងគេ និងចិត្តទូលាយជាងគេជាពិសេសនៅក្នុងខែរម៉ាឌន។ គាត់ជាមនុស្សដែលម៉ត់ចត់ជាងគេបំផុតចំពោះបទបញ្ជារបស់អស់ឡោះ។ គាត់ជាមនុស្សម្នាក់ដែលទូន្មានប្រៀនប្រដៅមនុស្សខ្លាំងជាងគេ។ គាត់ជាមនុស្សដែលអត់ធ្មត់ខ្លាំងជាងគេ។ គាត់មិនដែលសងសឹកដើម្បីខ្លួនឯង។ គាត់ជាមនុស្សដែលឱនលំទោនខ្លាំងជាងគេ។ គាត់ខ្មាសអៀនជាងស្រ្តីក្រមុំដែលនៅក្នុងផ្ទះ។ គាត់ធ្វើល្អជាមួយគ្រួសារខ្លាំងជាងគេ។ គាត់អាណិតស្រលាញ់ចំពោះសត្វលោកខ្លាំងជាងគេ។ល។

ការសម្អាត

សឡាតគឺជាកូនទីពីរនៃកូនឥស្លាម ហើយសឡាតមិនអាចត្រឹមត្រូវបានទេលើកលែងតែមានភាពជ្រះស្អាត ហើយភាពជ្រះស្អាតអាចកើតឡើងទៅបានតាមរយៈទឹក ឬធូលី។

ប្រភេទទឹក ១. ទឹកជ្រះស្អាត គឺជាតុដើមវាស្អាត និងអាចសម្អាតអ្វីផ្សេងទៀតបាន។ គឺអាចសម្អាតហាទីសនិងរបស់កខ្វក់។

២. ណាជីស ជាអ្វីដែលប្រឡាក់ឬលាយភាពកខ្វក់ បើសិនជាតិចតួច។ ឬប្រែប្រួលរសជាតិរបស់វា ឬពណ៌របស់វា ឬក្លិនរបស់វាបើសិនជាច្រើន។

កំណត់សម្គាល់: ទឹកច្រើនមិនអាចក្លាយជាកខ្វក់ លុះត្រាតែវាប្រែប្រួលលក្ខណៈណាមួយរបស់វាគឺ ពណ៌ រសជាតិ និងក្លិន។ ទឹកតិចក្លាយជាកខ្វក់ដោយការធ្លាក់របស់កខ្វក់ទៅក្នុងវា។ គេចាត់ទុកទឹកច្រើន នៅពេលណាទឹកនោះមានចំណុះលើសពីពីរគូឡ្យៈ(ប្រហែលជា២១០លីត)។

កាជនៈ គ្រប់កាជន៍ដែលស្អាតទាំងអស់គេអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់បានលើកលែងតែកាជន៍ដែលធ្វើពីមាស និងប្រាក់។ ការសម្អាតដោយប្រើប្រាស់របស់ទាំងពីរនេះគឺត្រឹមត្រូវតែមានបាប។ គេអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់កាជន៍ និងសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកកាហ្វៀរ លើកលែងតែដឹងថាវាប្រឡាក់របស់កខ្វក់។

ស្បែកខ្មោចសត្វ ៖ វាណាជីសដាច់ខាត ខ្មោចសត្វមានពីរប្រភេទ ៖

១. ស្បែកសត្វដែលគេមិនហូបសាច់។ ២. ស្បែកសត្វគេហូបសាច់តែគេមិនបានសម្លេ។ ស្បែកសត្វដែលគេបរិភោគសាច់តែគេមិនបានសម្លេ។ បើគេយកស្បែកវាទៅសម្អាត គឺគេអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់បាននៅពេលវាស្អាត មិនមែននៅស្រស់ទេ។

លាងជម្រះគឺ សម្អាតអ្វីដែលចេញពីផ្លូវមុខនិងផ្លូវក្រោយ។ បើសម្អាតនឹងទឹកហៅថា លាង។ តែបើសម្អាតនឹងដុំថ្មឬក្រដាសឬអ្វីផ្សេងពីនោះគេហៅថា កិត។ លក្ខខណ្ឌដែលគេអនុញ្ញាតឱ្យកិតមានមួយគឺត្រូវសម្អាតនឹងរបស់ដែលស្អាតរបស់ដែលគេមិនហូប។ ត្រូវប្រើប្រាស់ដុំថ្មឱ្យលើសពីចំនួនបីដុំ។ ការលាងនិងកិតចាំបាច់ចំពោះអ្នកដែលបន្ទោបង់។ ហាមអ្នកបន្ទោបង់ អង្គុយនៅកន្លែងនោះយូរលើសពីតម្រូវការ។ ហាមបន្ទោបង់ក្នុងទឹកនឹង ឬតាមផ្លូវគេដើរ ឬក្រោមម្លប់ ឬក្រោមដើមឈើដែលមានផ្លែ និងនៅកណ្តាលវាលបែរមុខ ឬបែរខ្នងជាក់គឺបឡាត់។

មីករ្យសចំពោះអ្នកដែលបន្ទោបង់ ៖

យករបស់ដែលមានរំពកឈ្មោះអល់ឡោះចូលបង្គន់ និយាយគ្នាពេលកំពុងបត់ជើងនោមដាក់រន្ធឬក្រហែងដី និងប្រការផ្សេងៗទៀត កាន់ប្រដាប់ភេទដោយដៃស្តាំ បែរមុខទៅគឺបឡាត់នៅក្នុងបង្គន់ ហើយគេអនុញ្ញាតបើសិនជាមានការចាំបាច់។

សុណាត់សម្រាប់អ្នកដែលបន្ទោបង់: លាងសម្អាតឬកិតដោយចំនួនសេស។ អាចលាងសម្អាតជាមួយទឹកផងនិងដុំថ្មផងរួមគ្នា។

ស៊ីវិក (ដុសធ្មេញ): សុណាត់ឱ្យដុសធ្មេញដោយប្រើឈើទន់ដូចជាឈើអាវ៉ាក(ស្វីតី) ហើយសុណាត់ម្លឹកកាត់ នៅពេលសឡាត សូត្រគួរអាន មុនយកទឹករូហ្យ ក្រោកពីដំណេក ចូលម៉ាស្លិច និងផ្ទះ និងនៅពេលជុំភ្លិនមាត់។ល។ សុណាត់ឱ្យប្រើដៃស្តាំដុសស៊ីវិក និងកាន់របស់ស្អាត ហើយប្រើដៃឆ្វេងសម្អាតអ្វីដែលមិនល្អ ឬមិនស្អាត។

រូហ្យ: ១. លាងមុខ នៅក្នុងនោះមានខ្មុរមាត់ និងបញ្ចូលទឹកក្នុងច្រមុះហើយញើសចេញមកវិញ។ **២.លាងដៃ** ចាប់ពីចុងម្រាមដៃរហូតដល់កែងដៃទាំងពីរ។

៣.ជូតក្បាលជាមួយនឹងត្រចៀកទាំងពីរ។ **៤.**លាងជើងទាំងពីររហូតដល់ភ្នែកគោលទាំងពីរ ។ **៥.**លំដាប់លំដោយ ។ **៧.**បន្តបន្ទាប់។

សុណាត់របស់វា: ដុសធ្មេញ លាងដៃទាំងពីរជាមុន ខ្មុរមាត់និងដាក់ទឹកចូលក្នុងច្រមុះមុននឹងញើសចេញមកវិញមុន លាងមុខ។ ចំពោះអ្នកដែលមិនប្អូស អាចខ្មុរមាត់និងបញ្ចូលទឹកក្នុងច្រមុះឱ្យដល់ទីដម្រៅ ហើយញើសចេញមកវិញ។ ញីពុកចង្កា និងឈ្លីម្រាមដៃ។ ចាប់ផ្តើមពីអវៈយវៈខាងស្តាំ លាងអវៈយវៈចំនួនពីរទៅបីដង ស្រូបទឹកចូលច្រមុះដោយដៃស្តាំនិងញើសចេញមកវិញដោយដៃឆ្វេងជូតអវៈយវៈ យកទឹករូហ្យឱ្យបានល្អ បន្ទាប់មកទូអានុរអ្វីដែលមាននិទាននៅក្នុងហាទីសដែលត្រឹមត្រូវ។

កាតព្វកិច្ចនៅពេលយករូហ្យ: ចាប់ផ្តើមដោយសូត្រ (بِسْمِ اللّٰهِ) អ្នកដែលក្រោកពីដេកនៅពេលយប់ត្រូវលាងដៃចំនួនបីដងមុននឹងលូកដៃទាំងពីរទៅក្នុងទឹក។

ប្រការមីករ៉ូស: យករូហ្យកន្លឹកទឹកត្រជាក់ ឬក្តៅ ។ លាងអវៈយវៈមួយលើសពីបីដង គ្រលាស់ទឹកចេញពីអវៈយវៈ លាងក្នុងភ្នែក។ រីឯការជូតទឹកបន្ទាប់ពីយករូហ្យរួចគឺគេអនុញ្ញាត។

កំណត់សម្គាល់: ខ្មុរមាត់ត្រូវប្រៀមទឹកអង្រង់លាងមាត់ ហើយបញ្ចូលទឹកក្នុងច្រមុះត្រូវបញ្ចូលឱ្យដល់ចំនុចដង្ហើម មិនមែនត្រឹមតែលូកដៃចូលប៉ុណ្ណោះទេ ហើយការញើសចេញមកវិញក៏ដូចគ្នាដែរ។ ប្រការទាំងពីរមិនត្រឹមត្រូវទេលើកលែងតែធ្វើតាមរបៀបនេះទើបត្រឹមត្រូវ។

របៀបយករូហ្យ : គឺនៀតនៅក្នុងចិត្ត បន្ទាប់មកសូត្រ (بِسْمِ اللّٰهِ) ពិសមិលឡះ និងលាងដៃទាំងពីរបស់គេ។ បន្ទាប់មកខ្មុរមាត់និងបញ្ចូលទឹកក្នុងច្រមុះ ហើយញើសចេញមកវិញ និងលាងមុខ(ខ្នាតរបស់វាគឺចាប់ពីជើងសក់លើចិញ្ចើមរហូតដល់ពុកចង្កានិងចាប់ពីត្រចៀកម្ខាងទៅត្រចៀកម្ខាងទៀត)។ បន្ទាប់មកលាងដៃទាំងពីរជាមួយនឹងកំភួនដៃរហូតដល់កែងដៃទាំងពីរ។ បន្ទាប់មកជូតឱ្យសព្វក្បាលចាប់ពីជើងសក់ខាងមុខរហូតដល់កញ្ជឹងកនិងចន្លោះនៃត្រចៀកទាំងពីរព្រមជាមួយ

នឹងបញ្ចូលម្រាមដៃទាំងពីរទៅក្នុងរន្ធគ្របៀកទាំងពីរ និងយកមេដៃទាំងពីរជូតលើ
គ្របៀកទាំងពីរ។ បន្ទាប់មកលាងជើងរហូតដល់ភ្នែកគោលទាំងពីរ។

កំណត់សម្គាល់: បើពុកចង្កាស្នើងត្រូវលាងជ្រាបដល់ស្បែក តែបើក្រាស់វិញលាង
ត្រឹមតែលើពុកចង្កាជាការស្រេច។

ជូតលើស្បែកជើងឃ្មុប: គឺស្បែកជើងធ្វើពីស្បែក។ល។ តែបើសិនធ្វើពីកប្បាសគេ
ហៅថាស្រោមជើង។ គេអនុញ្ញាតឱ្យជូតលើរបស់ទាំងពីរសម្រាប់ហាទីសតូចតែ
ប៉ុណ្ណោះ។ គេអនុញ្ញាតឱ្យជូតលើវាដោយមានលក្ខខណ្ឌដូចតទៅ :

១ត្រូវស្អាតនៅពេលពាក់ស្បែកជើង (បន្ទាប់ពីលាងជើងទី២របស់គេ)

២ការសម្អាតដោយប្រើទឹក។ **៣**គ្រប់ជិតជើងទាំងពីរ ព្រោះជាកន្លែងហ្វូរូទូ។

៤ជារបស់ដែលស្របច្បាប់ **៥**មិនប្រឡាក់ភាពកខ្វក់។

សាល់ (ឈ្នួតក្បាល): គេអនុញ្ញាតឱ្យជូតលើសាល់ដោយមានលក្ខខណ្ឌដូចតទៅ :

១ជាបុរស **២**សាល់នេះជូតជាប់លើក្បាលជាប្រចាំ **៣**ជូតសម្អាតសម្រាប់តែ
ហាទីសតូចតែប៉ុណ្ណោះ **៤**ត្រូវសម្អាតដោយទឹក។

ជូតលើកន្លែងទទូរក្បាល: គេអនុញ្ញាតឱ្យជូតលើវាបានដោយមានលក្ខខណ្ឌដូច
តទៅ : **១**ជាស្ត្រី **២** ទទូរពីក្រោមបំពង់ក **៣**ជូតសម្អាតសម្រាប់តែហាទីសតូច
ប៉ុណ្ណោះ **៤**ត្រូវសម្អាតដោយទឹក។ **៥**ទទូរវាជាប្រចាំ។

រយៈពេលនៃការជូត: មួយថ្ងៃមួយយប់សម្រាប់អ្នកដែលនៅក្នុងភូមិ។ សម្រាប់អ្នកធ្វើ
ដំណើរក្នុងរយៈពេលមួយសប្តាហ៍ក្រោយ (៨៥គ.ម៉ែ.) រយៈពេលបីថ្ងៃបីយប់។

ចាប់ផ្តើមជូត: ចាប់ផ្តើមជូតបន្ទាប់ពីសម្អាតហាទីសរួច បន្ទាប់ពីពាក់វាទាំងពីររួចរាល់
រហូតដល់ម៉ោងដដែលនៅថ្ងៃស្អែកសម្រាប់អ្នកដែលនៅក្នុងភូមិ (២៤ម៉ោង)។

ខ្នាតនៃការជូតស្បែកជើងឃ្មុប : ជូតច្រើនបំផុតគឺចុងម្រាមជើងដល់កំភួនជើង
ជូតនឹងម្រាមដៃ ហើយបើកម្រាមដៃ។

កំណត់សម្គាល់: ជនណាបានជូតនៅពេលកំពុងធ្វើដំណើរក្រោយមកគេត្រលប់
វិលមកស្រុកកំណើតវិញ ឬនៅក្នុងភូមិបន្ទាប់មកគេក៏ធ្វើដំណើរ ឬមានភាព
សង្ស័យពីពេលចាប់ផ្តើមជូត ដូច្នោះ គេជូតដូចអ្នកនៅក្នុងភូមិដែរ។

ព្រលរណបផ្លឹង : ជាបន្ទះឫស្សីគេប្រើសម្រាប់ឱបទប់ផ្លឹងបាក់។ល។

គេអនុញ្ញាតឱ្យជូតដោយមានលក្ខខណ្ឌដូចតទៅ :

១ត្រូវការប្រើប្រាស់វាជាចាំបាច់ **២**មិនត្រូវឱ្យលើសពីកន្លែងដែលចាំបាច់

៣ត្រូវភ្ជាប់គ្នារវាងកន្លែងត្រូវជូតនិងអវៈយវៈផ្សេងទៀតដែលយកទឹករុហ្ម។
បើសិនជាព្រលរណបផ្លឹងនោះលើសពីតម្រូវការចាំបាច់គឺត្រូវបកចេញ។ តែបើ
សិនខ្លាចមានគ្រោះថ្នាក់គេអនុញ្ញាតឱ្យជូតលើវា។

អត្ថប្រយោជន៍ : * ល្អវាត្រូវជូតលើស្បែកជើងយូបនោះឱ្យស្មើគ្នាដោយមិនចាំបាច់ ចាប់ផ្តើមពីខាងស្តាំមុនទេ។ * គេមិនអនុញ្ញាតឱ្យជូតបាតស្បែកជើងយូបឬពី ក្រោយវា ហើយគេមិនចាត់ទុកជាការត្រឹមត្រូវទេ បើគេជូតនៅត្រង់កន្លែងទាំងពីរ នោះ។ * មិនគប្បីលាងស្បែកជើងយូបជំនួសការជូតនិងការជូតច្រើនដង។

* សាល់និងក្រមាត្រូវជូតឱ្យបានច្រើនដង។

ប្រការដែលនាំឱ្យខូចទឹករូហៈ : ១\អ្វីដែលចេញពីផ្លូវទឹកនោម និងលាមក តែស្អាត គឺដោមនិងទឹកកាម។ ឬណាជីសដូចជាទឹកនោម និងទឹកម៉ាហ្ស៊ី (ទឹកអិល)។

២\បាត់បង់ស្មារតីដោយការដេកលក់ ឬសន្លប់ លើកលែងតែដេកអង្គុយបន្តិច បន្តួច ឬដេកឈរគឺមិនធ្វើឱ្យខូចទឹករូហៈទេ។

៣\លេចអាចម៍ ឬលេចនោមតាមផ្លូវផ្សេងពីផ្លូវទាំងពីរ។

៤\ចេញអ្វីផ្សេងដែលណាជីស(ក្រៅពីទឹកនោមនិងលាមក)ពីខ្លួនប្រាណរបស់គេ ដូចជាឈាមហូរច្រើន។ ៥\ញ៉ាំសាច់អូដូ ៦\ប៉ះប្រដាប់ភេទដោយដៃទេ ៧\ស្រ្តី និងបុរសប៉ះគ្នាដោយចំណង់តណ្ហាគ្មានអ្វីទ្រាប់ ៨\ចេញពីសាសនាឥស្លាម។ ចំពោះអ្នកដែលជឿជាក់ថាគេមានរូហៈ ហើយគេមានការសង្ស័យថាមានហាទីស ឬផ្ទុយពីនោះ គឺត្រូវកំណត់យកអ្វីដែលខ្លួនជឿជាក់។

ការមុជទឹក : កត្តាចាំបាច់នៃការមុជទឹក ១\ចេញទឹកកាមដោយការរួមដំណេក ឬ ដោយការយល់សប្តិស្រួលអារម្មណ៍ ឬមិនស្រួលអារម្មណ៍។

២\បញ្ចូលអង្គជាតិទៅក្នុងយោនីស្រ្តីទោះមិនចេញទឹកកាមក៏ដោយ។

៣\អ្នកកាហ្វៀរចូលឥស្លាម ទោះបីគេធ្លាប់ចេញពីឥស្លាមក៏ដោយ។

៤\ឈាមរដូវ។ ៥\ឈាមឆ្លងទន្លេ។ ៦\សាកសពអ្នកមូស្លីម។

កាតព្វកិច្ចមុជទឹក: គ្រាន់តែស្រោចទឹកឱ្យសព្វពេញប្រាណដោយនៀតមុជទឹកជា ការស្រេច។ ជាក់ទឹកចូលក្នុងមាត់ និងច្រមុះ ហើយញើសចេញមកវិញ។

វិធានការមុជទឹកដែលពេញលក្ខណៈមានប្រាំបួនប្រការដូចតទៅ : ១\នៀត ២\សូត្រ (بِسْمِ اللَّهِ) ពិសមិលឡុះ ៣\លាងដៃទាំងពីរមុននឹងលូកចូលទៅក្នុងការទឹក ៤\លាង ប្រដាប់ភេទនិងអ្វីដែលប្រលាក់វា។ ៥\យកទឹករូហៈ ៦\ស្រោចទឹកលើក្បាលចំនួនបីដង ៧\មុជទឹកឱ្យសព្វរាងកាយ ៨\ដុសខ្លួនឱ្យសព្វ ៩\ចាប់ផ្តើមពីខាងស្តាំដៃ។

បំរាមចំពោះអ្នកដែលមានហាទីសតូច: ១\ប៉ះគួរអាន ២\សឡាត ៣\តវ៉ាហ្វ។

បំរាមចំពោះអ្នកដែលមានហាទីសធំបូកបន្ថែមជាមួយបីប្រការខាងលើមាន :

១\សូត្រគួរអាន ២\នៅក្នុងម៉ាស្ទិតដោយគ្មានទឹករូហៈ។ មីកូសដេកទាំងមានដូណូ បដោយគ្មានទឹករូហៈ ហើយខ្លះខ្លាយក្នុងការប្រើប្រាស់ទឹក។

តាយ៉ាម៉ា លក្ខខណ្ឌរបស់វាមាន :

១\មិនអាចប្រើទឹកបាន ២\ដីស្អាត ស្របច្បាប់ ជាធូលី មិនមែនជាដីដុត។

រូក្ខរបស់វាមាន:

១\ដូតមុខ បន្ទាប់មកដូតដៃរហូតដល់កដៃ បន្តបន្ទាប់និងលំដាប់លំដោយ។

ប្រការដែលធ្វើឱ្យខូចតាយ៉ាំម៉ាំ : ១\ដូចប្រការដែលធ្វើឱ្យខូចរូបវាដែរ។ ២\មានទឹក បើសិនជាការតាយ៉ាំម៉ាំនោះដោយសារគ្មានទឹក។ ៣\អស់កំណើលើកលែងដូចជាអ្នកតាយ៉ាំម៉ាំដោយសារជំងឺ បន្ទាប់មកគេជាពីជម្ងឺវិញ។

សុណាតរបស់វា: ១\ត្រូវមានលំដាប់លំដោយសម្រាប់អ្នកតាយ៉ាំម៉ាំដែលមានហាទិសធំ។ ២\ពន្យារពេលរហូតដល់ម៉ោងសឡាតចុងក្រោយ។ ៣\សូត្រហ្សីកៀវទឹករូបបន្ទាប់ពីតាយ៉ាំម៉ាំរួច។

ប្រការដែលមីកូរ៉ូស : ទះដៃលើដីដែលៗច្រើនដង។

របៀបតាយ៉ាំម៉ាំ : ត្រូវនៀត បន្ទាប់មកសូត្រ (بِسْمِ اللَّهِ) ពិសមីលឡូ:

បន្ទាប់មកទៀតយកដៃទាំងពីរវាយដីចំនួនមួយដងគត់។ រួចយកមកដូតមុខនឹងបាតដៃរហូតដល់ចង្ការរបស់គេ។ បន្ទាប់មកទៀតដូតដៃ យកបាតដៃឆ្វេងដូតលើខ្នងដៃស្តាំ និងបាតដៃស្តាំដូតលើខ្នងដៃឆ្វេង។

បំបាត់ណាជីស : ណាជីសមានពីរប្រភេទ

១.ណាជីសធាតុ គឺជាណាជីសដែលមិនអាចសម្អាតបានដូចជា សត្វជ្រូក។ បើទោះជាយើងលាងសម្អាតវាយ៉ាងណាគឺវាមិនជ្រះស្អាតជាដាច់ខាត។

២.ណាជីសផ្នែកហូកុម គឺណាជីប្រឡាក់កន្លែងដែលជាតិកំណើតវាស្អាតដូចជាអារ ដី ដូចមានចែងក្នុងតារាងខាងក្រោម

ធាតុ	ច្បាប់បូហូកុមវា	
សត្វ	ណាជីស	ឆ្កែ ជ្រូក និងសត្វស្លាប សត្វចតុបាទដែលទ្រើសជាងឆ្មាដែលគេមិនហូបសាច់វា។ ច្បាប់របស់វា ធាតុ ហើយគ្រប់ផ្នែកទាំងនៃខ្លួនរបស់វាកាកសំណល់វាគឺជាណាជីសដូចជាទឹកនោមវា លាមកវា ទឹកមាត់វា ទឹកកាមវា ទឹកដោះវា និងសម្បុរវា និងកម្មតវា។
	ស្មាត	<p>១.មនុស្ស ច្បាប់វា គ្រប់កាកសំណល់របស់មនុស្សស្អាតដូចជាទឹកកាម ទឹកមាត់ ទឹកដោះ សម្បុរ អីលស្រី។ លើកលែងតែ ទឹកនោម លាមកម៉ាហ្ស៊ី វ៉ាទី និងឈាមទាំងអស់គឺជាណាជីស។</p> <p>២.គេហូបសាច់ ច្បាប់វា គ្រប់កាកសំណល់របស់វាស្អាតដូចជាទឹកនោម លាមក ទឹកកាម ទឹកដោះ ញើស ទឹកមាត់ កម្មត និងម៉ាហ្ស៊ីរបស់វា។</p> <p>៣.អ្វីដែលពិបាកបង្ការខ្លួនពីវា ដូចជាសត្វលា ឆ្មា និងអ្វីដែលតូចជាងវា ដូចជាកណ្តុរ។ល។ ច្បាប់វា ទឹកមាត់ និងញើសវាតែប៉ុណ្ណោះដែលស្អាត។</p>

សាកសព	គ្រប់សាកសពទាំងអស់ណាជីស លើកលែងតែសាកសពមនុស្ស ត្រី កណ្តុប និងអ្វីដែលគ្មានឈាមហូរដូចជា ខ្យារដំរី រុយ មុស សត្វទាំងអស់នេះគឺស្អាត។
វត្ថុរឹង	ដី ថ្ម ។ល។ ច្បាប់វាស្អាត (លើកលែងតែវត្ថុរឹងដែលមកពីធាតុខាងលើ)។

អត្ថប្រយោជន៍របស់វា: * ឈាម ទឹករងៃ និងខ្លះគឺណាជីស។ តែគេអនុគ្រោះនៅពេលសឡាតនិងពេលផ្សេងទៀត បើវាប្រឡាក់តិចតួចចេញពីសត្វដែលជ្រះស្អាត។ * **ឈាមដែលស្អាតមានពីរប្រភេទ:**

១. ត្រី ២. ឈាមដែលនៅជាប់សាច់និងសរសៃនៃសត្វដែលគេសម្លោះ។
 - * សាច់ដែលគេកាត់ចេញពីសត្វដែលនៅរស់ ដុំឈាម និងសាច់វាគឺជាណាជីស។
 - * ការសម្អាតណាជីសមិនចាំបាច់នឿតទេ ទោះជ្រះស្អាតដោយទឹកភ្លៀងក៏ដោយ គឺវាស្អាតហើយ។ * ប៉ះណាជីសដោយដៃឬជាន់លើវាមិនធ្វើឱ្យខូចទីករូហ្សកទេ តែចាំបាច់ត្រូវតែលាងវានិងលាងសម្អាតអ្វីដែលនៅជាប់ខ្លួន និងសម្លៀកបំពាក់។
 - * **ការសម្អាតរបស់ដែលណាជីសមានលក្ខខណ្ឌដូចតទៅនេះ :** ១. ត្រូវសម្អាតនឹងទឹកស្អាត។ ២. មិនត្រូវពូតក្នុងទឹក បើសិនជាវាបស់ផ្សេងដែលត្រូវពូតដែរ។ ៣. ត្រូវសម្អាតដោយបោកគក់។ល។ បើការលាងមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់នោះ។ ៤. ត្រូវលាងសម្អាតចំនួនប្រាំពីរដង ហើយទីប្រាំបីជាមួយនឹងធូលីឬសាប៊ូ បើសិនជាណាជីសសត្វធ្លែ។

កំណត់សម្គាល់ : ណាជីសនៅលើដី បើសិនជាវាវាវ ដូចជាទឹកនោម គ្រាន់តែចាក់ទឹកស្រោចលើវាវាវហូតដល់អស់ពណ៌និងក្លិនរបស់វាជាការស្រេច។ តែបើសិនជាវាប្រធាតុដូចជាលាមកចាំបាច់ត្រូវកើបវាចេញ។

- * បើមិនអាចសម្អាតវាបានក្រៅពីទឹក គឺចាំបាច់ត្រូវតែលាងសម្អាតវា។ * បើសិនបាត់ស្នាមនៅកន្លែងប្រឡាក់ណាជីស គឺត្រូវលាងកន្លែងនោះហូតដល់ប្រាកដក្នុងចិត្តថាវាស្អាត។ * ជនណាមកទឹករូហ្សដើម្បីសឡាតសណាត់គឺគេអនុញ្ញាតឱ្យសឡាតហ្វារូនឹងទឹករូហ្ស។ * ចំពោះអ្នកដេកលក់ឬលេចដោមពុំត្រូវលាងសម្អាតទេ ព្រោះដោមជាប់លាមកដែលស្អាត តែបើគេចង់សឡាតគេគ្រាន់តែយកទឹករូហ្សជាការស្រេច។

ច្បាប់ឈាមធម្មជាតិរបស់ស្រ្តី

១.ឈាមរដូវនិងឈាមជំងឺ

បញ្ហា	ច្បាប់
អាយុតិចបំផុត និង ច្រើនបំផុតនៃការមករដូវរបស់ស្រ្តី	តិចបំផុតប្រាំបួនឆ្នាំ។ បើសិនជាស្រ្តីមានឈាមមកមុនអាយុនេះគឺជាឈាមជំងឺ។ ចំពោះអាយុច្រើនបំផុតគឺគ្មានការកំណត់។
ចំនួនថ្ងៃតិចបំផុតនៃការមករដូវ	មួយថ្ងៃមួយយប់ (២៤ម៉ោង) ។ បើតិចជាងនោះគឺជាឈាមជំងឺ។
ចំនួនថ្ងៃច្រើនបំផុតនៃការមករដូវ	ចំនួនដប់ប្រាំថ្ងៃ។ បើឈាមនៅតែបន្តមកលើសពីចំនួននេះគឺជាឈាមជំងឺ។
ភាពជ្រុះស្អាតចន្លោះពេលនៃការមករដូវពីរដង	ចំនួនដប់បីថ្ងៃ។ បើឈាមនោះជ្រុះស្អាតមុនពេលកំណត់របស់វាគឺជាឈាមជំងឺ ^១ ។
ការមករដូវរបស់ស្រ្តីភាពច្រើន	ចំនួនប្រាំមួយប្រាំពីរថ្ងៃ។
ភាពជ្រុះស្អាតរបស់ស្រ្តីភាគច្រើន	ចំនួនម្ភៃបីថ្ងៃ ឬម្ភៃបួនថ្ងៃ។
តើឈាមមកក្នុងអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះជាឈាមរដូវដែរឬទេ?	ឈាម ឬឈាមពណ៌ក្រអៅ ^២ ឬឈាមពណ៌លឿង ^៣ ដែលហូរចេញពីស្រ្តីដែលមានផ្ទៃពោះគឺជាឈាមជំងឺ។
តើពេលណាជងស្រ្តីមករដូវដឹងថានាងជ្រុះ	ស្រ្តីមានពីរប្រភេទ : ១. នៅពេលឃើញមានធ្លាក់អិលពណ៌ស ^៤ ។

¹ឈាមរដូវ គឺជាឈាមធម្មជាតិមានពីកំណើត មានសុខភាពល្អ មិនមែនមានមូលហេតុឆ្លងទន្លេ។ ឈាមជំងឺគឺជាឈាមដែលមកខុសពេលដោយសារមូលហេតុជំងឺ និងវាខូច។ ខុសគ្នាវាឈាមរដូវនិងឈាមជំងឺ **១.**ឈាមរដូវពណ៌ក្រហមចាស់ ស្រដៀងនឹងពណ៌ខ្មៅ ហើយឈាមជំងឺក្រហមច្រាសដូចឈាមច្រមុះ។ **២.**ឈាមរដូវខាប់ ហើយដុះ រីឯឈាមជំងឺវិញវាហូរចេញមកដូចហូរចេញពីមុខបួស។ **៣.**ឈាមរដូវភាគច្រើនមានកិនអាក្រក់ស្អុយ។ រីឯឈាមរដូវឈាមជំងឺវិញវាមានក្លិនធ្លាបដូចឈាមធម្មតា។

ចំពោះឈាមរដូវច្បាប់ហាមដូចជា រួមដំណេក លែងលះ សឡាត ឬស តវៃហ្វ សូត្រ អាល់គ្លរអាន កាន់អាល់គ្លរអាន បិតនៅក្នុងម៉ាស៊ូត។

- ² ឈាមក្រអៅហូរចេញពីមាត់ទ្វាររបស់ស្រ្តីមានពណ៌កាហ្វេចាស់។
- ³ ឈាមពណ៌លឿងហូរចេញពីមាត់ទ្វារស្រ្តីមានពណ៌រាងលឿន។
- ⁴ គឺអិលពណ៌សចេញពីមាត់ទ្វារស្រ្តីនៅពេលជ្រុះស្អាត។ អិលពណ៌សនេះស្អាត តែ

ស្មាត ?	២. ស្មាតមាត់ទ្វារពីឈាមឈាមក្រហមនិងឈាមពណ៌លឿង បើទោះជាមិនឃើញធ្លាក់អិលពណ៌សក៏ដោយ។
អិលហូរចេញពីប្រដាប់ភេទរបស់ស្ត្រីក្នុងអំឡុងពេលជ្រះស្មាត	បើសិនជាវាថ្កាសស្មាតគឺស្មាត។ តែបើសិនជាឈាមឬអិលពណ៌ក្រហមឬអិលពណ៌លឿងគឺណាដិស។ សារធាតុទាំងនេះធ្វើឱ្យខូចទីកូរុហូ តែបើសិនជាបន្តហូររហូតគឺជាឈាមជំងឺ។
អិលពណ៌ក្រហម ឬពណ៌លឿងចេញតាមមាត់ទ្វាររបស់ស្ត្រី	បើសិនជាវាជាប់នឹងការមករដូវ មុនឬក្រោយមករដូវគឺជាឈាមរដូវ។តែបើគ្មានការពាក់ព័ន្ធនោះគឺជាឈាមជំងឺ។
ស្ត្រីដែលមានរដូវជារៀងរាល់ខែហើយជ្រះស្មាតមុនគម្រប់ថ្ងៃរបស់វា	ច្បាប់សម្រេចថានាងជ្រះស្មាត បើសិនជាអស់ឈាមហើយឃើញស្មាត បើទោះជាមិនទាន់គ្រប់ថ្ងៃរបស់វាក៏ដោយ។
មករដូវមុន ឬក្រោយថ្ងៃដែលធ្លាប់មកតាមធម្មតា	អ្វីដែលបញ្ជាក់ពីលក្ខណៈឈាមរដូវ។ មករដូវពេលណាក៏បាន សំខាន់ចម្លោះឈាមទាំងពីរមានរយៈពេលច្រើនជាង១៣ថ្ងៃ (រយៈពេលស្មាតដែលតិចបំផុត)។ បើពុំនោះទេវាជាឈាមជំងឺ។
បើមករដូវលើសឬតិចជាងចំនួនថ្ងៃដែលធ្លាប់មក។	វាគឺជាឈាមរដូវ ដោយមានលក្ខខណ្ឌ មិនត្រូវលើសពីរយៈពេលមករដូវដែលច្រើនបំផុត(១៥ថ្ងៃ)។
បើសិនជាស្ត្រីមានឈាមហូរពេញមួយខែឬលើសពីនោះ	<p>មានករណីច្រើនយ៉ាង :</p> <p>១.បើនាងបានដឹងពីពេលមករដូវរបស់នាងក្នុងខែនីមួយៗ ឬចំនួនថ្ងៃ គឺនាងសម្រាកក្នុងចំនួនថ្ងៃ ឬពេលនោះ ដ្បិតឈាមនោះអាចបែងចែកបាន ឬមិនបែងចែកបាន។</p> <p>២.បើនាងបានដឹងពីពេលវេលានិងរយៈពេល ក៏ប៉ុន្តែមិនដឹងចំនួនថ្ងៃ។ ដូច្នោះនាងសម្រាករយៈពេល៦ឬ៧ថ្ងៃ (ចំនួនភាគច្រើននៃការមករដូវ)ដូចថ្ងៃដែលគេដឹងពីចំនួនរបស់វា។</p> <p>៣.ដឹងពីចំនួនថ្ងៃនៃការមករដូវ តែមិនដឹងពីពេលនៃការមករដូវក្នុងមួយខែ។ ដូច្នោះនាងត្រូវសម្រាកក្នុងចំនួនថ្ងៃដែលនាងដឹងនៅដើមខែចន្ទគតិ។</p>

ទី២ ឈាមឆ្លងទន្លេ

បញ្ហា	ច្បាប់សម្រេច
នៅស្ត្រីឆ្លងទន្លេ តែគ្មាន ឃើញ ឈាម	នាងមិនត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ឈាមឆ្លងទន្លេទេ។ នាងមិនចាំបាច់ ត្រូវមុជទឹកសម្អាតខ្លួន ហើយបួសរបស់នាងក៏អត់ខូចដែរ។
នៅពេលឃើញមានសញ្ញា ឆ្លងទន្លេ	អ្វីដែលនាងបានឃើញមានឈាម និងទឹកភ្លោះ ជាមួយនឹងមានការឈឺចាប់មុនពេលកើតកូន គឺគេចាត់ចូលក្នុងច្បាប់ឈាមឆ្លងទន្លេនោះទេ តែចាត់ចូលក្នុងច្បាប់ឈាមជំងឺ។
ឈាមដែលចេញពីស្ត្រីអំឡុង ពេលឆ្លងទន្លេ	នេះគឺជាឈាមឆ្លងទន្លេ ទោះបីមិនទាន់កើតកូនចេញមកឬចេញអវៈយវៈខ្លះក៏ដោយ។ មិនត្រូវឱ្យនាងសឡាតសងវិញសម្រាប់ការខកខានសឡាតក្នុងអំឡុងពេលនេះទេ។
តើពេលណាគេចាប់រាប់ថ្ងៃ ឆ្លងទន្លេ	បន្ទាប់ពីកូនកើតចេញពីផ្ទៃម្តាយរួចរាល់។
ចំនួនឈាមឆ្លងទន្លេ តិចបំផុត	គ្មានការកំណត់សម្រាប់ចំនួនតិចបំផុត។ បើសិនជានាងកើតកូនរួច គ្មានឈាមធ្លាក់ គឺចាំបាច់ត្រូវឱ្យនាងមុជទឹកសម្អាតខ្លួននិងសឡាតធម្មតាវិញ ហើយមិនចាំបាច់រង់ចាំគម្រប់៤០ថ្ងៃនោះទេ។
ចំនួនឈាមឆ្លងទន្លេ ច្រើនបំផុត	ចំនួន៤០ថ្ងៃ តែបើសើលពីនោះគេមិនចាត់ទុកជាឈាមឆ្លងទន្លេទេ។ ចាំបាច់ត្រូវសម្អាតខ្លួនហើយសឡាត។ លើកលែងតែចំពេល មកឈាមរដូវមុននឹងមានផ្ទៃពោះប៉ុណ្ណោះ គឺគេចាត់ទុកជាឈាមរដូវ។
ស្ត្រីកើតបានកូនភ្លោះ និង លើសពីនេះ	ចាប់រាប់បន្ទាប់ពីសម្រាលកូនទីមួយរួច។
ឈាមបន្ទាប់ពីរលូតកូន	បើសិនជាអាយុកូនដែលរលូតនោះចាប់ពី៨០ថ្ងៃចុះ គឺជាឈាម ឈឺជំងឺ។ តែបើសិនជាកូនដែលរលូត

	<p>នោះមានអាយុក្រោយ៩០ថ្ងៃ គឺជាឈាមឆ្លងទន្លេ។ តែបើនៅចន្លោះពី៨០ទៅ៩០ថ្ងៃ ច្បាប់របស់វាទាក់ទងនឹងកំណើតរបស់វា។ បើសិនជាក្លាយជារូបរាងមនុស្សហើយនោះ គឺជាឈាមឆ្លងទន្លេ តែបើមិនទាន់កើតជារូបរាងទេ គឺជាឈាម ជំងឺ។</p>
<p>បើជ្រះស្អាតក្នុងអំឡុងពេល៤០ថ្ងៃបន្ទាប់មកឈាមក៏ធ្លាក់មកម្តងទៀតមុននឹងគម្រប់ពេលកំណត់របស់វា</p>	<p>អ្វីដែលស្រ្តីបានឃើញពីភាពជ្រះស្អាតក្នុងអំឡុងពេល៤០ថ្ងៃ គឺចាត់ទុកថាជ្រះស្អាតត្រូវឱ្យនាងមុជទឹកសម្អាតខ្លួននិងសឡាតជាធម្មតា។ តែបើវាមានមកវិញក្នុងអំឡុងពេល៤០ថ្ងៃនោះ គឺចាត់ចូលក្នុងច្បាប់ឈាមឆ្លងទន្លេ ច្បាប់កំណត់បែបនេះរហូតដល់ផុត៤០ថ្ងៃ។</p>

កំណត់សម្គាល់

- * ចាំបាច់លើស្រ្តីមានឈាមជំងឺត្រូវសឡាត។ ក៏ប៉ុន្តែនាងត្រូវយកទឹករូបរៀងរាល់ពេលសឡាត។
- * បើសិនជាស្រ្តីជ្រះស្អាតពីឈាមរដូវ ឬឈាមឆ្លងទន្លេមុនថ្ងៃលិច ចាំបាច់នាងត្រូវសឡាតហ្សូហ្សា និងអាសើរនៅថ្ងៃនោះ។ បើសិនជានាងជ្រះស្អាតមុនអារុណរះនាងត្រូវសឡាតម៉ាគ្រិប អ៊ីស្តា នៅយប់នោះ។
- * បើសិនជាដល់ម៉ោងសឡាត បន្ទាប់មកនាងមករដូវ ឬមានឈាមឆ្លងទន្លេមុនសឡាត គឺនាងត្រូវសឡាតសងវិញក្រោយពេលជ្រះស្អាត។
- * ចាំបាច់លើស្រ្តីត្រូវស្រាយផ្ទៃសក់នៅពេលមុជទឹកសម្អាតឈាមរដូវ ឬឈាមឆ្លងទន្លេ។ រីឯមុជទឹកជួបបញ្ជីត្រូវស្រាយផ្ទៃសក់នោះទេ។ ច្បាប់កំណត់មីករូសរួមដំណែកពេលស្រ្តីមានឈាមជំងឺ។ តែគេអនុញ្ញាតនៅពេលប្តីមានតម្រូវការក្នុងរឿងនេះ។
- * ចាំបាច់លើស្រ្តីមានឈាមជំងឺត្រូវយកទឹករូបរៀងសម្រាប់រៀងរាល់ពេលសឡាត បន្ទាប់ពីមុជទឹកសម្អាតឈាមឆ្លងទន្លេរួចរហូតដល់អស់ឈាម។ គេអនុញ្ញាតឱ្យស្រ្តីលេបថ្នាំយ៉ាត់ឈាមរដូវបណ្តោះអាសន្នដើម្បីបំពេញអីហ្គាហ្គាត់បុណ្យហ៍ដ្ឋនឹងអុំរ៉ោះ ឬបួសឱ្យចប់មួយខែម៉ាហ្គន។ តែត្រូវមានលក្ខខណ្ឌធានាថា ថ្នាំនោះមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់នាង។

ស្ត្រីក្នុងឥស្លាម:

ស្ត្រីដូចបុរសដែរក្នុងការទទួលបានផលបុណ្យនៅចំពោះអស់ឡោះ អាស្រ័យលើជំនឿ និងការប្រតិបត្តិ។ អ្នកនាំសារអស់ឡោះបានមានប្រសាសន៍ថា: មានន័យថា «ស្ត្រីជាបងប្អូនភ្នំរបស់បុរស»។ (អាពាហ៍ពិពាហ៍)

ស្ត្រីមានសិទ្ធិទាមទារសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ឬរកយុត្តិធម៌ដែលគេប្រព្រឹត្តិបំពានលើនាង។ ពីព្រោះសេចក្តីថ្លែងការសាសនាទៅកាន់ប្រុស និងស្រីគឺស្មើគ្នា។ លើកលែងតែអ្វីដែលច្បាប់ចែងថាត្រូវបែងចែក ហើយជាច្បាប់ដែលតិចតួចបំផុត បើប្រៀបធៀបនឹងច្បាប់ផ្សេងៗ។ ពីព្រោះច្បាប់ស្តារអោតឥស្លាមរក្សានូវលក្ខណៈពិសេសរបស់បុរស និងស្ត្រីផ្នែកខាងរូបសម្បត្តិ និងសមត្ថភាព។ អស់ឡោះជាម្ចាស់ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលថា: ﴿الْأَنفُسُ مِنَ حَلَقٍ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾

មានន័យថា «ពិតណាស់ អស់ឡោះដែលបានបង្កើតសត្វលោកទ្រង់ដឹង ហើយទ្រង់ល្អិតល្អន់ និងដឹងយ៉ាងច្បាស់លាស់»។ (អាល់មុលកៈ: ១៤)

ស្ត្រីមានមុខងារតួនាទីដោយឡែករបស់ខ្លួន ហើយបុរសក៏មានមុខងារតួនាទីដោយឡែករបស់ខ្លួនផងដែរ។ លើសពីនេះ ការលូកដៃក្នុងអ្វីដែលជាលក្ខណៈពិសេសរបស់អ្នកដទៃគឺនាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់គុណភាពនៃជីវិត។ តាមពិត គេឱ្យផលបុណ្យស្ត្រីដូចបុរសដែរ ហើយនាងនៅក្នុងផ្ទះរបស់នាង។

មានន័យថា «អំពីអេស្លាក ពិន យ៉ាហ្ស៊ីតបាននិយាយថា គាត់បានមកជួបណាពីខណៈដែលគាត់នៅជាមួយសហប្តាត់របស់គាត់។ គាត់បាននិយាយថា ខ្ញុំសុខចិត្តលះបង់ឪពុកម្តាយដើម្បីលោក។ ខ្ញុំជាស្ត្រីដែលមកជួបលោក ខ្ញុំប្រកាសថាខ្លួនខ្ញុំពលីដើម្បីលោក។ ពិតណាស់គ្មានស្ត្រីណាម្នាក់នៅទិសខាងកើត និងនៅទិសខាងលិចបានព្យួរការចេញដំណើររបស់ខ្ញុំ ឬមិនបានព្យួរគេសុទ្ធតែមានគំនិតដូចខ្ញុំដែរ។ ពិតណាស់ អស់ឡោះបញ្ជូនលោកមកដោយសច្ចភាពទៅកាន់បុរសនិងស្ត្រី។ ពួកយើងបានមានជំនឿចំពោះលោក និងមានជំនឿចំពោះម្ចាស់ដែលបានបញ្ជូនលោកមក។ ពួកយើងខ្ញុំដែលជាស្ត្រីនេះនៅតែក្នុងផ្ទះ មិនអាចសម្លឹងមើលទៅឆ្ងាយអង្គុយនៅតែក្នុងផ្ទះ បំពេញតណ្ហារបស់ប្តី ពរពោះកូនៗរបស់ពួកអ្នក។ ពិតណាស់ប្រុសៗទាំងឡាយពួកអ្នកប្រសើរជាងពួកយើង ដោយការសឡាតជុំអាត់ និងសឡាតបាម៉ាអះ ទៅសួរសុខទុក្ខអ្នកជំងឺ ចូលរួមហែរសព ធ្វើបុណ្យហិរ្សម្តងហើយម្តងទៀត ហើយជាពិសេសគឺចេញទៅច្បាំងក្នុងផ្លូវអស់ឡោះ។ ក្នុងចំណោមពួកអ្នក បើ

មានបុរសណាម្នាក់ចេញទៅធ្វើបុណ្យហ័ជ្ជ ឬអុំរ៉ោះ ឬទៅឈរជើងនៅសមរក្សមិ គឺ ពួកយើងជាអ្នកថែរក្សាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកអ្នក និងដេប៉ាក់អាវសម្រាប់ពួកអ្នក ពួកយើងអប់រំកូនចៅរបស់ពួកអ្នក។ បពិត្រអ្នកនាំសារអស់ឡោះ តើពួកយើងមិន អាចរួមចំណែកជាមួយពួកអ្នកក្នុងផលបុណ្យទេឬ? គេបាននិយាយថា អ្នកនាំសារ បានងាកទៅកាន់សហការីរបស់គាត់ បន្ទាប់មកគាត់បានមានប្រសាសន៍ថា៖ **តើ ពួកអ្នកព្រលឹងស្រីដែលគ្មានសំនួរណាប្រសើរជាងសំនួររបស់នាងទាក់ទងនឹងសាសនា របស់នាងទេ? ពួកគេឆ្លើយថា៖ បពិត្រអ្នកនាំសារអស់ឡោះ ពួកយើងគិតថា គ្មាន ស្រ្តីណាដែលយល់ច្បាស់ដូចនាងទេ។ ណាពីរបែរទៅរកនាងនោះ ហើយតបទៅ កាន់នាងវិញថា៖ ចូរនាងត្រលប់ទៅវិញចុះ ចូរប្រាប់ទៅស្រ្តីទាំងឡាយដែលពុំបាន មកថា ការស្តាប់បង្គាប់តាមប្តីរបស់ពួកនាង និងការខំប្រឹងប្រែងរបស់នាងដើម្បី បង្គាប់ចិត្តប្តី និងធ្វើតាមអ្វីដែលឯកភាពនឹងប្តីនាងគឺនឹងទទួលបានផលបុណ្យស្មើ ភាពគ្នាទាំងអស់។ គេនិយាយថា ស្រ្តីនោះបានដើរចេញទៅ ហើយសូត្រតៈលីល តឹកពៀរ ដោយទទួលបានជំណឹងល្អនេះ»។ (អាល់ហែហាគីយ)**

លើសពីនេះ គេចាត់ទុកការធ្វើល្អចំពោះសាច់ញាតិដែលជាស្រ្តីភេទគឺនឹងទទួលបាន ផលបុណ្យឧត្តុង្គឧត្តម។ **មានន័យថា៖** អំពីអាណាស់ ពិន ម៉ាលីកបាននិយាយថា៖ មានស្រ្តីមួយក្រុមបានមកជួបអ្នកនាំសាររបស់អស់ឡោះហើយនិយាយថា៖ បពិត្រ អ្នកនាំសារអស់ឡោះ ពួកបុរសគេបានគុណសម្បត្តិដោយការចេញច្បាំងក្នុងផ្លូវអស់ ឡោះ។ តើពួកយើងមានអំពើល្អអាចតាមទាន់អំពើល្អរបស់ពួកអ្នកចេញច្បាំងក្នុងផ្លូវ អស់ឡោះទេ? អ្នកនាំសារអស់ឡោះបានមានប្រសាសន៍ថា : **«កិច្ចការរបស់ពួកនាង នៅផ្ទះ គឺអាចទាន់អំពើល្អរបស់ពួកអ្នកចេញច្បាំងក្នុងផ្លូវអស់ឡោះ»។** (អាល់ហែហាគី)

ណាពីគាត់បានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា **«នរណាចំណាយលុយលើកូន ស្រីពីរនាក់ ឬបងប្អូនស្រីពីរនាក់ ឬសាច់ញាតិស្រ្តីពីរនាក់ហើយប្រាថ្នាការចំណាយ នេះដោយចិត្តជ្រះថ្លារហូតដល់អស់ឡោះឱ្យគេទាំងពីរធូរធារ ឬទ្រង់ឱ្យគេទាំងពីរ គ្រប់គ្រាន់ គឺស្រ្តីទាំងពីរនេះជានាងបាំងភ្លើងនរកសម្រាប់រូបគេ»។** (អះម៉ាត់ និងតប់រីនីយ)

កូនច្បាប់ខ្លះរបស់ស្រ្តី

➢ គេហាមមិនឱ្យស្រ្តីនៅតែឯងជាមួយនឹងបុរសចម្លែកដោយគ្មានអ្នកម៉ះរ៉ាម(محرّم)¹ នៅជាមួយ។ណាពីបានមានប្រសាសន៍ថា : មានន័យថា «**បុរសម្នាក់ពុំត្រូវនៅតែឯងជាមួយស្រ្តីលុះត្រាតែមានបុរសម៉ះរ៉ាមនៅជាមួយ**»។(អាល់ពូខី និងមូស្លីម)

➢ គេអនុញ្ញាតឱ្យស្រ្តីសទ្ធាតនៅក្នុងម៉ាស៊ូត។ តែបើសិនជាគេខ្លាចមានវិបត្តិ(ហ្វិតណោះ) គឺមីករ៉ោះ។ អាអីស្ត្រៈបាននិយាយថា៖ មានន័យថា៖ បើសិនជាអ្នកនាំសារអល់ឡោះទាន់នូវអ្វីដែលស្រ្តីបានប្រឌិតឡើងថ្មីៗគឺគាត់នឹងហាមឃាត់ពួកនាងពីម៉ាស៊ូត។ ដូចជាគេបានហាមចំពោះស្រ្តីអ៊ីស្រាអែល។(អាល់ពូខី និងមូស្លីម)
ក៏ដូចគ្នាដែរសទ្ធាតរបស់បុរសនៅវិហារទទួលបានផលបុណ្យទ្វេដង ដូចគ្នាដែរសទ្ធាតរបស់ស្រ្តីនៅផ្ទះរបស់នាងទទួលបានផលបុណ្យទ្វេដង។ មានស្រ្តីម្នាក់បានមកជួបណាពី ហើយបាននិយាយថា៖ មានន័យថា «បពិត្រអ្នកនាំសារអល់ឡោះ ពិតណាស់ខ្ញុំពេញចិត្តចង់សទ្ធាតជាមួយលោក។ គាត់បានមានប្រសាសន៍ថា៖ **ពិតណាស់ ខ្ញុំដឹងថា អ្នកពេញចិត្តចង់សទ្ធាតជាមួយខ្ញុំ ហើយសទ្ធាតរបស់អ្នកនៅផ្ទះរបស់អ្នកប្រសើរជាងសទ្ធាតរបស់អ្នកក្នុងបន្ទប់របស់អ្នក ហើយសទ្ធាតក្នុងបន្ទប់របស់អ្នកប្រសើរជាងសទ្ធាតក្នុងបរិវេណផ្ទះរបស់អ្នក ហើយអ្នកសទ្ធាតក្នុងបរិវេណផ្ទះរបស់អ្នកប្រសើរជាងនៅម៉ាស៊ូតក្រុមរបស់អ្នក ហើយសទ្ធាតនៅម៉ាស៊ូតក្រុមរបស់អ្នកប្រសើរជាងសទ្ធាតក្នុងម៉ាស៊ូតក្រុមរបស់ខ្ញុំ**»។(អះម៉ាត់)
ណាពីបានមានប្រសាសន៍ទៀតថា៖ មានន័យថា «**ម៉ាស៊ូតដែលប្រសើររំផុតសម្រាប់ស្រ្តីគឺផ្ទះរបស់ពួកនាង**»។ (អះម៉ាត់)

➢ បុណ្យហ័ជ្ជ និងអុំរ៉ោះពុំមែនជាកាតព្វកិច្ចលើស្រ្តី លើកលែងតែមានម៉ះរ៉ាមរួមដំណើរទៅជាមួយ។ គេមិនអនុញ្ញាតឱ្យនាងធ្វើដំណើរដោយគ្មានម៉ះរ៉ាម។ ដោយអ្នកនាំសារបានមានប្រសាសន៍ថា : មានន័យថា «**ស្រ្តីពុំត្រូវធ្វើដំណើរលើសពីបីថ្ងៃលើកលែងតែមានអ្នកម៉ះរ៉ាមទៅជាមួយ**»។ (អាល់ពូខីមូស្លីម)

➢ គេហាមស្រ្តីទៅហ្ស៊ីយ៉ារ៉ះផ្ទៃ និងហែរសព ដោយណាពីគាត់បានមានប្រសាសន៍ថា : មានន័យថា «**អល់ឡោះដាក់ផ្តាសាចំពោះស្រ្តីដែលទៅហ្ស៊ីយ៉ារ៉ះ**

¹ ម៉ះរ៉ាមរបស់ស្រ្តីគឺអ្នកដែលច្បាប់មិនអនុញ្ញាតឱ្យរៀបការជាមួយនាងជាដរាបដូចជាឪពុក តានិងរាប់ឡើងលើ។ កូន ចៅនិងរាប់ចុះក្រោម។ បងប្អូនប្រុស និងក្មួយប្រុសបង្កើត មាខាងឪពុក មាខាងម្តាយ កូនចុងនិងរាប់ឡើងលើ។ កូនចុងនិងរាប់ចុះក្រោម។ ឪពុក កូន បងប្អូនរួមមេដោះ កូនប្រសាប្រុស និងឪពុកចុង។

ផ្លូវ»។ (អាត់ត្រាម៉ូស៊ី និងអ៊ីបនូម៉ាយ៖)

អ៊ីអាទីយ៉េបាននិយាយថា៖ មានន័យថា «គេហាមយើងពីការហែរតាមសព ហើយគាត់មិនហាមពួកយើងដាច់ខាតនោះទេ»។ (មូស៊ីម)

➢ គេអនុញ្ញាតឱ្យស្រ្តីលាបថ្នាំសក់ ពណ៌អ្វីក៏បាន ហើយពណ៌ខ្មៅមីករោះ ក្នុង លក្ខខណ្ឌមិនមែនបន្លំភ្នែកអ្នកមកចូលស្តីដំណឹង។

➢ ចាំបាច់ត្រូវផ្តល់ចំណែកមត៌កដែលអល់ឡោះបានកំណត់ឱ្យនាង។ ច្បាប់ស្តារី អាត់ហាមមិនឱ្យឃាត់នាងពីការទទួលទ្រព្យមត៌ក។ មានរ៉ាហ៊ីយ៉ាត់អំពីណាបាន មានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា «**អ្នកណាកាត់ផ្តាច់ទ្រព្យមត៌កពីអ្នកត្រូវទទួលមត៌កគឺអល់ឡោះនឹងកាត់មត៌ករបស់គេពីឋានសួគ៌នៅថ្ងៃបរលោក**»។ (អ៊ីបនូម៉ាយ៖)

➢ ចាំបាច់លើប្តីត្រូវចំណាយលើប្រពន្ធនូវអ្វីដែលជាតម្រូវការចាំបាច់របស់នាងដូច ជាម្ហូបអាហារ សម្លៀកបំពាក់ កន្លែងស្នាក់នៅដោយសេចក្តីល្អ។ អល់ឡោះជាម្ចាស់ ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលថា៖ ﴿لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ وَمَن قَدِرْ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ﴾ មានន័យថា «**ចូរឱ្យអ្នកដែលមានជីវភាពធូរធារ ចំណាយឱ្យសមរម្យអំពីទ្រព្យ សម្បត្តិរបស់គេ រីឯអ្នកដែលទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេមានកំណត់ ចូរឱ្យគេចំណាយតាម អ្វីដែលអល់ឡោះជាម្ចាស់បានប្រទានឱ្យគេ**»។ (អាត់ត្រាឡាតៈ ៧)

បើសិនជាស្រ្តីនោះគ្មានប្តីទេ ជាកាតព្វកិច្ចរបស់ឪពុកនាង ឬបងនាង ឬកូននាង ត្រូវចំណាយលើនាង។ បើសិនជានាងគ្មានសាច់ញាតិទេ គប្បីមនុស្សទាំងឡាយ ត្រូវចំណាយលើនាងដោយយោងតាមហាទីសថា : មានន័យថា «**អ្នកដែលដើរ ជួយស្រ្តីមេម៉ាយ និងអ្នកក្រីក្រគឺដូចអ្នកដែលតស៊ូក្នុងផ្លូវអល់ឡោះឬដូចអ្នកដែល ងើបសឡាតពេលយប់ និងបួសពេលថ្ងៃ**»។ (អាត់ត្រាឡាតៈ និងមូស៊ីម)

➢ ស្រ្តីមានសិទ្ធិចិញ្ចឹមបីបាច់កូនតូចជាងនរណាទាំងអស់ ដរាបណានាងមិនទាន់ យកប្តី។ ឪពុកកូននោះត្រូវចំណាយលើម្តាយ ដរាបណាកូននោះនៅជាមួយម្តាយ។

➢ ស្រ្តីមិនគប្បីចាប់ផ្តើមឱ្យសាឡាមមុន ជាពិសេសបើសិនជានាងនៅក្រមុំ ឬ នាងខ្លាចមានហ្វិតណោះ។

➢ នាងចាំបាច់កោររោមថ្ងាសក្រោមផ្ចិត ដករោមភ្លៀក កាត់ក្រចកនៅរៀងរាល់ ថ្ងៃសុក្រ ហើយពុំត្រូវទុកលើសពី៤០ថ្ងៃ។

➢ គេហាមដករោមមុខ និងចិញ្ចឹមទាំងពីរ។ ដោយអ្នកនាំសារបានមាន ប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា «**អល់ឡោះជាម្ចាស់ដាក់ផ្តាសាច់ពោះស្រ្តីដែល សម្អាតរោមមុខគេ និងស្រ្តីដែលឱ្យគេសម្អាតរោមមុខ**»។ (អាត្រាឡាតៈ ១)

➢ **ការកាន់ទុក្ខ** គេហាមស្រ្តីកាន់ទុក្ខលើសពីបីថ្ងៃចំពោះសាកសព លើកលែងតែ

ប្តីរបស់នាង ដោយអ្នកនាំសារបានមានប្រសាសន៍ថា មានន័យថា «**គេមិនអនុញ្ញាតឱ្យស្ត្រីដែលមានជំនឿចំពោះអល់ឡោះ និងថ្ងៃបរលោកកាន់ទុក្ខលើសាកសពលើសពីបីយប់ លើកលែងតែចំពោះប្តីរបស់នាង**»។^(មូស្លីម)

ចាំបាច់លើនាងត្រូវកាន់ទុក្ខលើប្តីរបស់នាងរយៈពេល៤ខែ១០ថ្ងៃ។ ក្នុងពេលកាន់ទុក្ខនេះនាងពុំត្រូវតុបតែងខ្លួន ប្រើគ្រឿងក្រអូបដូចជាម្សៅត្រី និងពាក់គ្រឿងអលង្ការ សូម្បីតែចិញ្ចៀន។ ពាក់អាវពណ៌តុបតែងខ្លួនដូចជាពណ៌ក្រហម និងពណ៌លឿង និងតុបតែងខ្លួនដោយលាបក្រពេន ឬធ្វើមេកអាប ឬលាបគ្របកក្តែក។ គេអនុញ្ញាតឱ្យនាងកាត់ក្រចក ដករោម និងមុជទឹក។ ក៏មិនចាំបាច់ពាក់សម្លៀកបំពាក់កាន់ទុក្ខពណ៌ខ្មៅជាក់ណាត់ដែរ។ នាងចាំបាច់កាន់អិតហ្នៈនៅផ្ទះដែលប្តីនាងបានស្លាប់ ហើយនាងនៅក្នុងផ្ទះនោះ។ គេហាមប្តូរផ្ទះលើកលែងតែមានការចាំបាច់។ នាងពុំត្រូវចុះពីផ្ទះលើលែងតែមានការចាំបាច់នៅពេលថ្ងៃ។

➢ គេហាមស្ត្រីកោរសក់ដោយគ្មានការចាំបាច់។ គេអនុញ្ញាតឱ្យកាត់សក់ខ្លីដោយមានលក្ខខណ្ឌ ពុំត្រូវតែងខ្លួនធ្វើជាមនុស្សប្រុស។ ដោយយោងលើហាទីសថា៖ មានន័យថា «**អ្នកនាំសារអល់ឡោះដាក់បណ្តាសាចំពោះស្ត្រីណាដែលតែងខ្លួនធ្វើដូចជាមនុស្សប្រុស**»។^(អាតត្យាអ៊ីប៊ី) ឬប្រដូចខ្លួននឹងស្ត្រីកាហ្វៀរ ដោយយោងតាមហាទីសថា : មានន័យថា «**នរណាប្រដូចខ្លួននឹងក្រុមណាមួយគឺគេជាក្រុមនោះ**»។^(អាឡូទីវ)

➢ ចាំបាច់លើស្ត្រីត្រូវបិទបាំងខ្លួនប្រាណ នៅពេលចេញពីផ្ទះ ដោយពាក់អាវវែងដែលមានលក្ខខណ្ឌដូចតទៅ **១.** គ្របដណ្តប់ពេញខ្លួន។ **២.** កុំឱ្យអាវនោះបំពាក់ដោយការតុបតែងលម្អ។ **៣.** អាវក្រាស់ មិនស្តើង។ **៤.** ធំទូលាយកុំឱ្យរឹបចង្កៀត។ **៥.** កុំឱ្យអាវនោះមានក្លិនក្រអូប។ **៦.** កុំឱ្យដូចអាវប្រុស។ **៧.** កុំឱ្យដូចអាវពួកកាហ្វៀរ។ **៨.** កុំឱ្យអាវនោះម៉ូដ្លឺល្បីល្បាញ។ គេហាមពាក់អាវណាដែលមានរូបភាពមនុស្ស ឬសត្វ និងដាក់ពូរវ៉ា ឬធ្វើជារាំងនន ឬលក់ដូរវ៉ា។

កេរ្តិ៍ខ្មាសស្ត្រីជាមួយអ្នកដទៃចែកជាបីផ្នែក ១. ប្តីខ្លួនឯងអាចធ្វើអ្វីៗតាមចិត្ត។

២. ស្ត្រីដូចគ្នា និងអ្នកម៉ែរ៉ាម អាចមើលអ្វីដែលនៅខាងក្រៅដូចជាមុខ សក់ គល់ក ដៃ ជើងដៃ ជើងល។ល។ **៣.** បុរសដទៃទៀត មិនអាចមើលអ្វីទាំងអស់ លើកលែងតែចាំបាច់ដូចជាចូលស្នើដណ្តឹង ឬព្យាបាល។ល។ ពីព្រោះហ្វិតណេះរបស់ស្ត្រីនៅលើមុខរបស់នាង។ ពិតណាស់ហ្វាទីមៈ ពិនត៍ មុនហ្សៀរបាននិយាយថា ពួកយើងគ្របមុខរបស់យើងមិនឱ្យប្រុសៗឃើញ។ រីវ៉ាយ៉ាត់ហាកិម។ អាអ៊ីស្តៈ បាននិយាយថា៖ មានន័យថា «**មានពួកអ្នកដំណើរឆ្លងកាត់ពួកយើង ហើយពួកយើងនៅជាមួយនឹងអ្នកនាំសាររបស់អល់ឡោះជាប្រពន្ធគាត់។ នៅពេលពួកគេ**

មកដល់ក្បែរពួកយើង យើងម្នាក់ៗទាញអាវត្របក្បាលដល់មុខរបស់យើង លុះពួកគេទៅផុតយើងបើកមុខវិញ»។^(អាពុឌឡើង)

➢ អិតហ្នះមានច្រើនប្រភេទ **១.** មានផ្ទៃពោះ អិតហ្នះរលែងលះ និងប្តីស្លាប់គឺរហូតដល់កើតកូនរួច។ **២.** ប្តីស្លាប់ចោល អិតហ្នះរបស់នាង៤ខែ១០ថ្ងៃ។ **៣.** ប្តីរលែងពេលកំពុងមករដូវ អិតហ្នះរបស់នាងមករដូវបីដង ហើយផុតកំណត់ពេលស្អាតខ្លួនពីការមករដូវលើកទី៣។ **៤.** ស្ត្រីគ្មានរដូវ អិតហ្នះរបស់នាងបីខែ។ អិតហ្នះស្ត្រីប្តីរលែងត្រលប់វិញ គឺចាំបាច់ត្រូវនៅជាមួយប្តីក្នុងពេលកំពុងកាន់អិតហ្នះ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យមើលអ្វីដែលប្តីចង់មើលចំពោះរូបនាង។ ត្រូវនៅជាមួយនាងរហូតដល់អស់អិតហ្នះ សង្ឃឹមថា អស់ឡោះឱ្យគេទាំងពីរជាគ្នាឡើងវិញ។ ការវិលមកវិញពុំចាំបាច់ការអនុញ្ញាតពីប្រពន្ធ។ បើសិនជាការរលែងលះត្រលប់មកវិញ។ ការត្រលប់មកវិញជាផ្លូវការដោយគ្រាន់តែប្តីពោលថា ខ្ញុំត្រលប់មកជាជាមួយអ្នកវិញហើយ ឬរួមដំណែកជាមួយគ្នា។

➢ ស្ត្រីមិនអាចរៀបការដោយខ្លួនឯងបានទេ។ ដោយយោងតាមប្រសាសន៍អ្នកនាំសារថា : មានន័យថា «**ស្ត្រីណាក៏ដោយរៀបការដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីអាណាព្យាបាលរបស់នាងគឺការរៀបការរបស់នាងជាមោឃៈ**»។^(អាពុឌឡើង)

➢ គេហាមស្ត្រីតសក់ដោយសក់ផ្សេង ឬសាក់ខ្លួនសូម្បីបន្តិចបន្តួច នេះជាអំពើបាបកម្រិតធ្ងន់ ដោយអ្នកនាំសារបានមានប្រសាសន៍ថា : មានន័យថា «**អស់ឡោះបានដាក់ផ្កាសាច់ពោះស្ត្រីតសក់ឱ្យគេ និងស្ត្រីគេតសក់ឱ្យ ស្ត្រីចាក់សាក់ និងស្ត្រីដែលគេសាក់ឱ្យ**»។^(អាល់ពុខរី និងមូស្លីម)

➢ គេហាមស្ត្រីមិនឱ្យសុំប្តីរលែងដោយគ្មានមូលហេតុ ដោយអ្នកនាំសារបានមានប្រសាសន៍ថា : មានន័យថា «**ស្ត្រីណាក៏ដោយដែលសុំប្តីរលែងដោយគ្មានបញ្ហាធំដុំ គឺនាងត្រូវបានគេហាមពីភ្លិនឋានសួគ៌(មិនបានចូលឋានសួគ៌)**»។^(អាពុឌឡើង)

➢ ចាំបាច់លើស្ត្រីត្រូវស្តាប់បង្គាប់ប្តីនាងនូវអ្វីដែលល្អ ជាពិសេសនៅពេលប្តីហៅទៅរួមដំណែក។ មានន័យថា «**បើសិនជាបុរសម្នាក់ហៅប្រពន្ធខ្លួនមករួមដំណែកហើយនាងបដិសេធមិនព្រម ហើយប្តីគេដលក់ទាំងមានកំហឹងចំពោះនាង គឺទេវតាដាក់បណ្តាសានាងរហូតដល់ព្រឹក**»។^(អាល់ពុខរី និងមូស្លីម)

➢ ហាមស្ត្រីប្រើគ្រឿងក្រអូប បើសិនជានាងដឹងថានៅតាមផ្លូវមានប្រុសដទៃដោយយោងតាមហាទីសណាពីបានមានប្រសាសន៍ថា មានន័យថា «**នៅពេលណាស្ត្រីប្រើគ្រឿងក្រអូប ហើយនាងដើរកាត់បុរសមួយក្រុម ពួកគេស្រង់ភ្លិនរបស់នាង គឺនាងអ៊ុចះអ៊ុចះមួយ មានន័យ ហ៊ឺណា(ផិត)**»។^(អាពុឌឡើង)

សឡាត

អាហ្សាននិងអ៊ីកម៉ះជាហ្វារហ្គតឺហ្វាយៈចំពោះបុរសដែលនៅក្នុងភូមិ ហើយសូណាត់សម្រាប់អ្នកសឡាតម្នាក់ដឹង និងអ្នកធ្វើដំណើរ ហើយមីកូរុសចំពោះស្រ្តី។ គេមិនអនុញ្ញាតឱ្យអាហ្សានមុនម៉ោងសឡាតទេ លើកលែងតែអាហ្សានសឡាតសុពុះ គេអនុញ្ញាតឱ្យអាហ្សានមុនម៉ោងបន្ទាប់ពីពាក់កណ្តាលយប់។

លក្ខខណ្ឌសឡាត :

១. ឥស្លាម **២.** មានប្រាជ្ញា **៣.** ដឹងក្តី **៤.** មានទឹករហុក **៥.** ដល់ម៉ោងសឡាត។

ពេលហ្សូហ្ស: ពេលហ្សូហ្សចាប់ផ្តើមពីថ្ងៃទ្រេតចេញ រហូតដល់ស្រមោលអ្វីមួយស្មើនឹងខ្លួនឯង។

ពេលអាសើរ: ពេលដែលល្អបំផុត គឺស្រមោលអ្វីស្មើនឹងខ្លួនឯងពីរដង ហើយពេលដែលចាំបាច់រហូតដល់ថ្ងៃលិច។

ពេលសឡាតម៉ាគ្រិប: ពេលសឡាតម៉ាគ្រិបរហូតដល់ជើងមេឃក្រហមលិចចាត់។

ពេលសឡាតអ៊ីស្សា: ពេលដែលប្រសើរបំផុតគឺពាក់កណ្តាលអាធ្រាត ហើយពេលដែលចាំបាច់គឺរហូតដល់ទៀបភ្លឺ។ បន្ទាប់មកទៀតពេលសឡាតស៊ីហ្គោះគឺរហូតដល់ថ្ងៃរះ។

៦. បិតបាំងកេរ្តិ៍ខ្មាស **៧.** សម្បត្តិខ្លួន សម្លៀកបំពាក់ និងទឹកនៃសឡាតតាមលទ្ធភាព **៨.** បែតម្រង់ទៅរកកិបឡ័តតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើបាន **៩.** ការរនៀត។

រូក្សសឡាតមាន១៤:

១. ឈរតាមលទ្ធភាពក្នុងសឡាតហ្វារហ្វ។ **២.** តឹកពៀររតុលអៀសរៀស។ **៣.** សូត្រហ្វាទីហៈ។ **៤.** រុក្ខគ្រប់រីកអត់។ **៥.** ដើបពីរុក្ខ។ **៦.** ឈរឱ្យត្រង់ខ្លួនបន្ទាប់ដើបពីរុក្ខ។ **៧.** ស៊ូដោតលើអវយវៈទាំងប្រាំពីរ។ **៨.** អង្គុយចន្លោះស៊ូដោតទាំងពីរ។ **៩.** សូត្រតាស្សៈហ៊ីឌចុងក្រោយ។ **១០.** អង្គុយតាស្សៈហ៊ីឌ។ **១១.** សឡាតចំពោះណាពីក្នុងតាស្សៈហ៊ីឌចុងក្រោយ។ **១២.** ឱ្យសាឡាមលើកទីមួយ។ **១៣.** គ្រប់រូក្សទាំងអស់ត្រូវមានភាពនឹងនរ។ **១៤.** ធ្វើតាមលំដាប់លំដោយ។

នេះជារូក្ស ហើយសឡាតនីមួយៗមិនអាចត្រឹមត្រូវដាច់ខាត បើគ្មានវា ហើយរីកអត់ដែលគ្មានរូក្សណាមួយនៃរូក្សខាងលើ គឺគេចាត់ទុកជាមោឃៈ ទោះដោយចេតនា ឬដោយភ្លេចភ្លាំង។

កាតព្វកិច្ចសឡាតមានប្រាំបី :

១. គ្រប់តឹកពៀរទាំងអស់លើកលែងតែតឹកពៀរចាប់ផ្តើម ឬតឹកពៀររតុលអៀសរៀស។ **២.** សូត្រ «**سمع الله لمن حمده**» (សើមីអល់ឡូហ៊ី លីម៉ាន់ហាមីដៈ) ទាំងអ៊ីម៉ា

និងម៉ាក់ម៉ុ។ ៣. សូត្រ « رَبِنَا وَوَلِكِ الْحَمْدِ » (រ៉បំពើណាវ៉ាឡើកើលហាំ) នៅពេល ងើបពីរូក។ ៤. សូត្រ « سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ » (ស៊ុបហាណារ៉បំពីយ៉ាលអាហ្សឹម) ម្តង គត់នៅពេលរូក។ ៥. សូត្រ « سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى » (ស៊ុបហាណារ៉បំពីយ៉ាលអាកឡើ) តែ ម្តងគត់នៅពេលស៊ូជោត។ ៦. សូត្រ « رَبِّ اغْفِرْ لِي » (រ៉បំពីតហ្សើលី) នៅចន្លោះស៊ូ ជោតទាំងពីរ។ ៧. សូត្រតាហ្សះហ៊ុតទីមួយ។ ៨. អង្គុយតាហ្សះហ៊ុត។

បើសិនជាបោះបង់កាតព្វកិច្ចណាមួយនៃកាតព្វកិច្ចទាំងនេះ ដោយចិត្តចង់គឺសឡា តរបស់គេក្លាយជាមោឃៈ តែបើបោះបង់ដោយភ្លេចភ្លាំងគឺត្រូវស៊ូជោតសះវី។

សុណាត់សឡាតៈ ពាក្យសម្តី និងកាយវិការ។ សឡាតមិនក្លាយជាមោឃៈទេ ទោះបីជាបោះបង់ប្រការសុណាត់ណាមួយដោយចិត្តចង់។

សុណាត់ពាក្យសម្តីមាន៖ សូត្រទូអាអិសទិហ្វតៈ។ សូត្រអាអូហ្សូពីលឡោះ។ សូត្រ ពិសមិលឡោះ។ សូត្រអាមិន ត្រូវសូត្រក្នុងសឡាតសូត្រ។ សូត្រស្តោះបន្ទាប់ពី សូត្រហ្សាទិហៈរូច។ អ៊ីម៉ាត្រូវសូត្រខ្លាំង(ម៉ាក់ម៉ុគេហាមសូត្រ)។ ចំពោះអ្នកស ឡាតម្នាក់ឯងអាចសូត្រក៏បានមិនសូត្រក៏បាន។ បន្ទាប់ពីសូត្រ (رَبِنَا وَوَلِكِ الْحَمْدِ) ម៉ាក់ម៉ុអាចសូត្រថា « .. مَلَأَ السَّمَوَاتِ .. الخ »។ អាចសូត្របន្ថែមលើសពីមួយដងនៅពេល សូត្រ តើសពេល រូក និងស៊ូជោត និងសូត្រ (رَبِّ اغْفِرْ لِي) ចន្លោះស៊ូជោតទាំងពីរ។

សុណាត់កាយវិការមាន៖ លើកដៃទាំងពីរជាមួយនឹងតឹកពៀរតុលអៀសរម និង ពេលរូក និងពេលងើបពីរូកវិញនិងនៅពេលងើបពីតាស្សះហ៊ុតទីមួយ ឱបដៃស្តាំ លើដៃឆ្វេង ដាក់លើផ្ចិតនៅពេលឈរ។ ត្រូវសម្លឹងមើលត្រង់កន្លែងស៊ូជោត ឈរ ដោយដាក់ជើងទាំងពីរឃ្លាតចេញគ្នា។ ង្កើមស៊ូជោតដោយដាក់ជង្គង់ទាំងពីរមុន បន្ទាប់មកដាក់ដៃ បន្ទាប់មកទៀតដាក់ថ្ងាសនិងច្រមុះ។ បើកស្លាបដៃទាំងពីរឱ្យ ចេញពីដងខ្លួន លើកពោះឱ្យផុតពីភ្លៅទាំងពីរ ហើយលើកភ្លៅទាំងពីរឱ្យផុតពី កំកូនជើង។ ដាក់ជង្គង់ទាំងពីរឱ្យឃ្លាតពីគ្នា។ បញ្ឈរចាតជើងទាំងពីរឱ្យឃ្លាតពី គ្នា។ ដាក់បាតម្រាមជើងទល់នឹងដី។ ដាក់ដៃទាំងពីរស្មើនឹងស្មាទាំងពីរ លាបាត ដៃដាក់ជាប់នឹងដី ហើយផ្តុំម្រាមដៃ។ ក្រោកឈរដោយពឹងលើកម្លាំងបាតជើង ខាងមុខ និងយកដៃទាំងពីរប្រគល់នឹងក្បាលជង្គង់ទាំងពីរ។ អង្គុយយកជើងទ្រាប់ គូបនៅចន្លោះស៊ូជោតទាំងពីរនៅពេលអង្គុយសូត្រតាស្សះហ៊ុតទីមួយ ហើង អង្គុយគូបដៃដំក្នុងតាស្សះហ៊ុតទីពីរ។ ដាក់ដៃទាំងពីរលើភ្លៅទាំងពីរដោយលា និងផ្តុំម្រាមដៃទាំងពីរចន្លោះស៊ូជោតទាំងពីរ។ ក៏ដូចគ្នាផងដែរនៅពេលតាស្សះហ៊ុ ត្រាន់រត់ដៃស្តាំ ត្រូវក្តាប់កូនដៃ និងដៃនាង ហើយដាក់មេដៃទល់នឹងដៃកណ្តាល រាងជារង្វង់ ហើយកម្រើកម្រាមដៃចង្អុលនៅពេលហ៊ឺកៀរ និងទូអាចំពោះអល់

ឡោះ ជាសញ្ញាបង្ហាញអស់ឡោះជាម្ចាស់តែមួយ ហើយងាកស្តាំឆ្វេងនៅពេលឱ្យសាឡាម ត្រូវងាកទៅខាងស្តាំមុន។

ស៊ូជោតសះរឺ : សូណាត់ឱ្យស៊ូជោតសះរឺនៅពេលសូត្រពាក្យណាមួយដែលស្របច្បាប់តែសូត្រខុសកន្លែងដោយការភ្លេច ដូចជាសូត្រគួរអានក្នុងស៊ូជោត។ គេអនុញ្ញាតឱ្យស៊ូជោតដែរ នៅពេលបោះបង់ប្រកាសូណាត់។ ម្យ៉ាងទៀតចាំបាច់ត្រូវតែស៊ូជោត នៅពេលរុករើស ឬស៊ូជោតលើស ឬឈរលើស ឬអង្គុយលើស ឬក៏ឱ្យសាឡាមមុនសឡាតចប់។ ឬសូត្រខុសសំដែងនាំឱ្យល្ងៀងន័យ ឬបោះបង់ប្រការចាំបាច់ ឬសង្ស័យថាលើសក្នុងពេលកំពុងប្រតិបត្តិនោះ។ លើសពីនេះ សឡាតក្លាយជាមោឃៈ បើសិនជាបោះបង់ស៊ូជោតសះរឺដែលវាជិបដោយចិត្តចង់ ឬដោយចេតនា។ ស៊ូជោតសះរឺពីរដងមុននឹងសាឡាម ឬបន្ទាប់ពីសាឡាមរួច។ តែបើសិនជាគេភ្លេចស៊ូជោតមានចន្លោះពេលយូរ គឺមិនចាំបាច់ស៊ូជោតទេ។

របៀបសឡាត: ពេលឈរសឡាតត្រូវតម្រង់ឆ្ពោះទៅកាន់គឺបទ្ប់តូចពោលថា «الله أكبر» អ៊ីម៉ាត្រូវសូត្រឱ្យឮ ហើយតឹកពៀរដៃទទៀតក៏ដូចគ្នាដែរដើម្បីឱ្យអ្នកខាងក្រោយស្តាប់ឮ ហើយម៉ាកមុំត្រូវសូត្រតិចៗ។ នៅពេលតឹកពៀរ ត្រូវលើកដៃទាំងពីរឱ្យស្មើនឹងស្នាទាំងពីរ។ ក្រោយមកដាក់ដៃទាំងពីរចុះ ហើយឱបដៃស្តាំលើដៃឆ្វេង ហើយត្រូវដាក់ដៃទាំងពីរនៅលើផ្ចិតក្រោមទ្រូង។ ភ្នែកត្រូវសម្លឹងមើលទៅកាន់កន្លែងស៊ូជោត។ បន្ទាប់មក ត្រូវសូត្រទូអាអិសទីហ្វតៈតាមរឺវាយ៉ាត់ដែលមានក្នុងសុណ្ណៈ ដូចជា «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَعَالَى اسْمُكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا عَزِيزٌ» (ស៊ូបហាណាកល់ឡរហ៊ុម៉ា វ៉ាបឺហាំ ទីកា វ៉ាតាពីរីកាសម៉ុកា វ៉ាតាអាឡើ ជើទឡកា វ៉ាឡើអ៊ីឡើហើ ហុយរ៉ុកា)

ក្រោយមកសូត្រអាអូហ្សូពិលឡុះ «أعوذ بالله» បន្ទាប់មកទៀតសូត្រពិសមិលឡុះ «بسم الله» (ប្រការទាំងអស់ខាងលើមិនត្រូវសូត្រឡើទេ)។ បន្ទាប់មកទៀតសូត្រហ្វាទីហៈ ហើយសូណាត់ឱ្យម៉ាកមុំសូត្រវានៅពេលដែលអ៊ីម៉ានៅស្ងៀម តែមិនត្រូវសូត្រឡើ បើសិនជាសឡាតនោះជាសឡាតសូត្រឡើ។ តែវាជិបចាំបាច់ត្រូវសូត្រហ្វាទីហៈ នៅពេលណាសឡាតនោះជាសឡាតសូត្រតិចៗ។ បន្ទាប់មក គេត្រូវសូត្រនូវអ្វីដែលងាយស្រួលនៃគម្ពីរគួរអាន។ សឡាតសូហ្គោះសូណាត់ឱ្យសូត្រសូរ៉ោះវែងៗ និងសូត្រសូរ៉ោះខ្លីៗនៅពេលសឡាតម៉ាហ្គ្រិប ហើយសូត្រសូរ៉ោះវែងមធ្យមក្នុងសឡាតដទៃទៀត។ សូរ៉ោះវែងចាប់ពី សូរ៉ោះកំហូ (سورة ق) រហូតដល់សូរ៉ោះអាម៉ា (سورة عم) ។ សូរ៉ោះមធ្យមចាប់ពីសូរ៉ោះ (سورة عم) រហូតដល់សូរ៉ោះអាត់ឌូហា (سورة الضحى) ។ សូរ៉ោះខ្លីចាប់ពីសូរ៉ោះទូហា (سورة الضحى) រហូតដល់សូរ៉ោះអាន់ណាស (سورة الناس)។ អ៊ីម៉ា

ត្រូវសូត្រពួក្នុងសឡាតសុហ្គោៈ ពីររឺកអាត់ដំបូងនៃសឡាតម៉ាហ្គ្រិប និងអ៊ីសា ហើយក្រៅពីនេះត្រូវសូត្រតិចៗ។ បន្ទាប់មក តឹកពៀរ និងរូកុ ហើយលើកដៃទាំងពីរ ដូចពេលលើកដៃតឹកពៀរទុលអៀសរមដែរ។ ច្រត់ដៃទាំងពីរលើក្បាលជង្គង់ទាំងពីរ ហើយត្រូវញែកម្រាមដៃរបស់គេ ដាក់ខ្នងឱ្យស្មើ ហើយត្រូវដាក់ក្បាលឱ្យស្មើខ្នង រួច សូត្រថា «سبحان ربي العظيم» **(ស៊ុបហាណារ៉ាប់ពីយ៉ាលអាបរ្លីម)**

ចំនួនបីដង។ ងើបពីរូកុហើយសូត្រថា «سمع الله لمن حمده» **(សើមីអល់ឡុរហ៊ូ លីម៉ា រំហាមីដៈ)** ។ ត្រូវលើកដៃទាំងពីរដូចការលើកដៃនៅពេលតឹកពៀរទុលអៀសរមដែរ។ នៅពេលឈរត្រង់ត្រូវសូត្រថា

«رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ مِلْءُ السَّمَوَاتِ وَمِلْءُ الْأَرْضِ وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ»

ក្រោយមកឱនស៊ូដោតព្រមជាមួយនឹងតឹកពៀរ ដាក់ស្លាបដៃទាំងពីរឱ្យឃ្លាតពី ដងខ្លួន លើកពោះឱ្យផុតពីក្តៅទាំងពីររបស់គេ ហើយដាក់ដៃទាំងពីរឱ្យស្មើនឹង ស្មាទាំងពីរ។ ចុងម្រាមជើងទាំងពីរ និងម្រាមដៃត្រូវដាក់តម្រង់ឆ្ពោះទៅកាន់គិប ឡឺត។ រួចសូត្រ «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى» **(ស៊ុបហាណារ៉ាប់ពីយ៉ាលអាក់ឡើ)** ចំនួនបីដ

ង។ គេអាចសូត្របន្ថែមនូវអ្វីដែលមានរឺវាយ៉ាត់ក្នុងហាទីស ឬទូអាតាមអ្វីដែល គេចង់។ ក្រោយមកងើបឡើងវិញព្រមជាមួយតឹកពៀរ ហើយអង្គុយយកជើង ឆ្វេងទ្រាប់គូប និងបញ្ឈរបានជើងស្តាំហើយបត់ម្រាមជើងសំដៅទៅកាន់គិប ឡឺត

ដាក់ម្រាមដៃតម្រង់ឆ្ពោះទៅគិបឡឺត ឬបញ្ឈរបានជើងទាំងពីរ និងបត់ម្រាម ជើងបែរឆ្ពោះទៅគិបឡឺត ហើយអង្គុយលើកែងជើងទាំងពីរ រួចសូត្រ «رَبِّ اغْفِرْ لِي» **(រ៉ ប័តីតហ្សៀរលី)** ចំនួនពីរដង។ គេអាចសូត្របន្ថែមថា

«وَارْحَمْنِي وَاجْبُرْنِي وَارْقُعْنِي وَارْزُقْنِي وَأَنْصُرْنِي وَاهْدِنِي وَعَافِنِي وَأَعْفُ عَنِّي»

ក្រោយមកស៊ូដោតលើកទីពីរដូចស៊ូដោតលើកទីមួយដែរ។ រួចងើបឡើងព្រម ជាមួយនឹងតឹកពៀរ ក្រោកឈរដោយពីងលើចុងម្រាមជើង ហើយសឡាតរឺកអាត់ ទីពីរដូចរឺកអាត់ទីមួយដែរ។ លុះចប់រឺកអាត់ទាំងពីរហើយ អង្គុយតាស្សៈហ៊ុខគី ដាក់គូបផ្ទាល់នឹងដី ដាក់ដៃឆ្វេងលើក្តៅខាងឆ្វេង និងដៃស្តាំលើក្តៅខាងស្តាំ

ហើយក្តាប់កូនដៃ និងដៃនាង ដាក់មេដៃ និងម្រាមកណ្តាលគងត្នាជារង្វង់ ហើយ កម្រើកម្រាមចង្កុល និងសូត្រថា

«الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى

عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»

អាត់តាហ៊ីយ៉ាតូលីលឡើហ វ៉ាសហ្សៈរឡើវ៉ាតូ វ៉ាតតុយយីពើត អាសសាឡាម៉ូអា ឡើកើ អែយូហាន់ណាពីយូ វ៉ាវ៉ោះម៉ាតុលឡុរហ៊ី វ៉ាពើររឺកើទុៈ អាសសាឡា ម៉ូអា

ឡែណា វាអាឡើ អ៊ីពើទីលឡើហ៊ីសហ្សរលីហ៊ីន អាស់ហើទូ អាលឡើអ៊ីឡើ ហើ អ៊ីលលុលឡោះ វាអាស់ហើទូ អាសណាម៉ូហាំម៉ាទាន់ អាប៉ូហ៊ី វ៉ាវសូលុះ។

បន្ទាប់ពីសូត្ររួចត្រូវក្រោកឈរសឡាតបន្តទៀតចំពោះសឡាតប៊ីរិកអាត់ និងសឡាតបួនរិកអាត់ព្រមជាមួយតិកពៀរ និងលើកដៃទាំងពីរ។ បន្តសឡាតរិកអាត់ ដែលនៅសល់។ ក៏ប៉ុន្តែមិនត្រូវសូត្រឲ្យទេ។ សូត្រត្រឹមតែហ្សាទីហះប៉ុណ្ណោះ។ រួច ហើយអង្គុយតាហ្សះហ៊ីឌឌុងក្រោយ គឺដាក់គូថផ្ទាល់នឹងដី ផ្នែកជើងឆ្វេង ក្រោមជើងស្តាំ ហើយបញ្ឈរចាតជើងស្តាំ។ ដាក់គូថផ្ទាល់នឹងដី (អង្គុយគូថផ្ទាល់ ដីសម្រាប់តែសឡាតណាដែលមានតាហ្សះហ៊ីឌឌុងពីរដងតែប៉ុណ្ណោះ)។ គេត្រូវ សូត្រតាហ្សះហ៊ីឌឌុងទី១ រួចហើយសូត្រថា

"اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ."

អល់ឡាហ៊ីម៉ា សល់លី អាលើ ម៉ូហាំម៉ាត់ វ៉ាអាលើ អាលី ម៉ូហាំម៉ាត់ កើម៉ា សល់ឡែ តា អាលើ អ៊ីពរហ៊ីម វ៉ាអាលើ អាលី អ៊ីពរហ៊ីម អ៊ីនណាកើ ហាមីទុ ម៉ាដីទ អល់ឡោះ ហ៊ីម៉ាពើរិក អាលើ ម៉ូហាំម៉ាត់ វ៉ាអាលើ អាលី ម៉ូហាំម៉ាត់ កើម៉ា ពើរិកតា អាលើ អ៊ីពរ ហ៊ីម វ៉ាអាលើ អាលី អ៊ីពរហ៊ីម អ៊ីនណាកើ ហាមីទុ ម៉ាដីទ។ ហើយសូណាត់ឱ្យសូត្រថា

"أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ"

និងមានទូអាផ្សេងៗទៀតដែលមានរឺវ៉ាយ៉ាត់ក្នុងហាទីស បន្ទាប់មកឱ្យសាឡាម ចំនួនពីរដង។ បែរទៅខាងស្តាំដោយសូត្រថា៖ «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ» (អាសសាឡាម៉ូអាឡែគុំវ៉ាវសម៉ាគុលឡាហ៊ី) រួចហើយបែរទៅខាង ឆ្វេង។តាមសុណ្ណៈ ឱ្យសូត្រទូអាក្រោយសឡាតដែលមានរឺវ៉ាយ៉ាត់ក្នុងហាទីស។

¹ សូត្រ(أستغفر الله) (អាស់តោកហ៊ីរុលឡោះ)ចំនួនបីដង។ សូត្រ (اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ) (អល់ឡោះហ៊ីម៉ាអាសតាសឡាមរឺមីនតាសឡាមតាហ៊ីរិកតាយ៉ាហ្សរលីដើ ឡើលីរឺវ៉ាល់អ៊ីករិម)១ដង។ សូត្រ (لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير لا حول ولا قوة إلا بالله لا إله إلا الله ولا نعبد إلا إياه له النعمة وله الفضل وله الثناء الحسن ؛ لا إله إلا الله مخلصين له الدين ولو كره الكافرون،اللَّهُمَّ لا مانع لما أعطيت ولا معطي لما منعت ، ولا ينفع ذا الجدم منك الجدم) ឡាអ៊ីឡាហ៊ីអ៊ីលលុលឡោះហ្សរិះទើហ្សឡាសើរិកើឡោះ ឡាហ្សលមមូលគូរិឡាហ្សល ហាំទូ រឺហ្សរិអាឡាគុលលីសើអ៊ីនកើឡើរ ឡាហោឡាវ៉ាឡាគុរិតាអ៊ីលឡាពលឡោះ

សឡាតអ្នកជំងឺ: បើសិនការឈរធ្វើឱ្យឈឺកាន់តែធ្ងន់ ឬគ្មានលទ្ធភាពឈរ គឺសឡាតអង្គុយ បើអត់លទ្ធភាព សឡាតដេកផ្ទៀងខ្លួន ហើយបើពិបាកទៀត អាចសឡាតដេកផ្លាវ ។ បើសិនជាគ្មានលទ្ធភាពរុក្ខ និងស៊ូដោត អាចធ្វើសញ្ញាដេកក្បាល ហើយគេត្រូវសឡាតសងវិញ ចំពោះសឡាតណាដែលគេខានមិនបានប្រតិបត្តិ។ តែបើសិនជាគេសឡាតទៅតាមពេលកំណត់មានការលំបាកចំពោះគេ ចូរឱ្យគេសឡាតរួមគ្នារវាងហ្សូហ្សូនិងអាសើរ ម៉ាប្រិបនិងអ៊ីសារ ក្នុងពេលណាមួយក៏បានក្នុងពេលសឡាតទាំងពីរនោះ។

សឡាតអ្នកដំណើរ: បើរយៈចម្ងាយដំណើររបស់គាត់មានប្រវែងលើសខ្លះប្រហែល៨០គ.ម៉ែនោះគេអនុញ្ញាត។ ចំពោះសឡាតបួនរីកអត់គេអាចសឡាតកសើរត្រឹមតែពីររីកអត់។ តែបើសិនជាគេប្រាថ្នាចង់ស្នាក់នៅកន្លែងណាមួយក្នុងពេលកំពុងធ្វើដំណើរលើសពីបួនថ្ងៃ (ស្មើនឹង២០ហ្វឺរទូ) គេត្រូវសឡាតពេញវិញដូចធម្មតាតាំងពីពេលដែលគេទៅដល់ ហើយមិនត្រូវសឡាតកសើរទៀតទេ។ បើសិនជាអ្នកដំណើរសឡាតពេលស្នាក់នៅក្នុងភូមិ ឬក៏ភ្លេចសឡាតពេលនៅក្នុងភូមិ

ឡាអ៊ីឡាហើអ៊ីលលុលឡោះ វ៉ាឡាណាក់ពូឡូអ៊ីលឡាអ៊ីយ៉ាហូ ឡាហូននំណកម៉ាតូ វ៉ាឡាហូលហូឡូល វ៉ាឡាហូសសាណាក់អូលហូសណា ឡាអ៊ីឡាហើអ៊ីលលុលឡោះហើម្លូខលីស៊ីនណាឡាហូឡូទីន វ៉ាលៅតើវីហាលតើហ៊ីរូន អលឡោះហុម៉ាឡាម៉ាណីអាលីម៉ាអាក់តុយតា វ៉ាឡាម៉ូតឺយ៉ាលីម៉ាម៉ាណាក់តា វ៉ាឡាយ៉ានហ្វាអូលហ្វាឡូលដីឡូទីមីនកាលដីឡា បន្ទាប់ពីសឡាតហ្វាចើរ និងសឡាតម៉ាប្រិប សូត្រហ្សីកៀវខាងលើជាមួយនឹងការសូត្រ

(لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو على كل شيء قدير)
(ឡាអ៊ីឡាហើអ៊ីលលុលឡោះហ្វ៊ីរឺទើហូឡាសើរីកើឡោះ ឡាហូលមុលតូវ៉ាឡាហូលហាក់ឡូ យូសយីវ៉ាយ៉ូមីតូ វ៉ាហូវ៉ាអាឡាតុលលីសេអ៊ីនក់ឡៅ) ចំនួន១០ដង។ បន្ទាប់មក សូត្រ (سبحان الله) (ស៊ីបហាណុលឡោះ) ចំនួន៣៣ដង។ (الحمد لله) **(អាលហាក់ឡូលីលឡោះ)** ចំនួន៣៣ដង។ (الله أكبر) (អលឡោះហូអ៊ីកពើវ)ចំនួន៣៣ដង។ សូត្របង្ក្រប់មួយរយដោយ (لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير)
(ឡាអ៊ីឡាហើអ៊ីលលុលឡោះហ្វ៊ីរឺទើហូឡាសើរីកើឡោះ ឡាហូលមុលតូវ៉ាឡាហូលហាក់ឡូ វ៉ាហូវ៉ាអាឡាតុលលីសេអ៊ីនក់ឡៅ)។ រួចហើយសូត្រ (آية الكرسي) សូរោះបាតោរោះ អាយ៉ាតលេខ២៥៥។ សូត្រ (قل هو الله أحد) **(តុលហូវ៉ាសឡោះហូអាហាឡា)**។ សូត្រ (قل أعوذ برب الفلق) **(តុលអាអូហូរ៉ាប៊ីប៊ីតិលហូលុក)** និងសូត្រ (قل أعوذ برب الناس) **(តុលអាអូហូរ៉ាប៊ីប៊ីតិលណាស)** ហើយត្រូវសូត្រ ទាំងបីនេះចំនួនបីដងបន្ទាប់ពីសឡាត ហ្វាចើរ នឹងសឡាតម៉ាប្រិប។

ហើយស្រាប់តែនឹកឃើញវិញក្នុងពេលកំពុងធ្វើដំណើរ ឬផ្ទុយមកវិញគឺ គេសឡាតបង្រៀមវិញនូវអ្វីដែលគេខកខាន។ សម្រាប់អ្នកដំណើរអាចសឡាតពេញបានតែបើគេសឡាតកសើរដោយការប្រសើរជាង។

សឡាតដ៏អត់: ប្រសើរជាងសឡាតហូហូរ។ ជាសឡាតមួយឯករាជ្យពីសឡាតហូហូរ។ វាពុំមែនជាសឡាតកសើរហូហូរ ហើយគេមិនអនុញ្ញាតឱ្យសឡាតបួនរីកអត់នោះទេ។ មិនពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងណៀតសឡាតហូហូរ។ គេមិនអនុញ្ញាតឱ្យសឡាតដ៏អត់រួមជាមួយនឹងសឡាតអាសើរដែរ ទោះបីជាមានមូលហេតុត្រូវសឡាតរួមក៏ដោយ។

សឡាតរឿ: ជាសុណ្ណៈ។ **ពេលវេលាបស់វា:** ចាប់ពីសឡាតអ៊ីសា រហូតដល់ទៀបភ្លឺ។ **តិចបំផុត:** មួយរីកអត់ ហើយច្រើនបំផុត ដប់មួយរីកអត់។ បើសឡាតពីររីកអត់ឱ្យសាឡាមម្តងជាការប្រសើរ។ ឬអាចសឡាតបួន ឬប្រាំមួយ ឬប្រាំបីរួមគ្នាតែម្តង។ រួចសឡាតមួយរីកអត់បន្ទាប់ពីសឡាតចំនួនគូ។ ឬអាចសឡាតបី ឬប្រាំ ឬប្រាំពីរ ឬប្រាំបួន ហើយសឡាតរឿពេញលេញដែលតិចគឺបីរីកអត់ ពីរសាឡាម។ មានវិវាទយ៉ាងណា បន្ទាប់ពីរឿរួច សឡាតពីររីកអត់អង្គុយ។

សឡាតម៉ាយិត: ផ្តិតទឹកសពអ្នកមូស៊ីម រុំសព សឡាតឱ្យសព រុំសែងសព បញ្ចុះសព គឺជាហ្វារទូកហ្វាយៈ។ លើកលែងអ្នកដែលស្លាប់ស្យាហ៊ីតគេមិនត្រូវរុំមុជទឹកឱ្យ មិនរុំសព គេអនុញ្ញាតឱ្យសឡាត ហើយគេបញ្ចុះទាំងក្នុងសភាពដែលគេស្លាប់។ សម្រាប់បុរសគេរុំដោយប្រើក្រណាត់សចំនួនបីជាន់ ចំណែកឯស្ត្រីវិញចំនួនប្រាំជាន់ ក្រណាត់សំពត់ ក្រណាត់គ្របមុខ អាវ និងក្រណាត់រុំពីរជាន់។ សូណាត់សម្រាប់អ៊ីម៉ា និងអ្នកសឡាតម្នាក់ឯងឈរនៅចំទ្រូងបុរស ហើយស្ត្រីឈរនៅចំពាក់កណ្តាល។ រួចតឹកពៀរឬនដង រួមជាមួយនឹងការលើកដៃគ្រប់តឹកពៀរទាំងអស់។ តឹកពៀរលើកទីមួយ សូត្រអាអ៊ុហ៊ីរិលឡ្លៈ និងសូត្រពិសមិលឡ្លៈ ហើយសូត្រហ្វាទីហៈតិចៗ។ បន្ទាប់មកតឹកពៀរលើកទីពីរ សូត្រសឡាវ៉ាតចំពោះណាពី។ បន្ទាប់មកទៀត តឹកពៀរលើកទីបី សុំទូអាឱ្យម៉េយិត(សព)។ ចុងបញ្ចប់តឹកពៀរលើកទីបួន ឈរស្ងៀមបន្តិច ហើយឱ្យសាឡាមដោយងាកទៅស្តាំតែម្តងគត់។ ហាវ៉ាមលើកពូនផ្លូវឱ្យខុសជាងមួយចំអាម ដាក់បង្គោល ឱបបើប អុចធ្នូប សរសេរ ឬអង្គុយ ឬដើរលែងផ្លូវ។ ហាវ៉ាមដាក់អំពូលបំភ្លឺ និងដើរជុំវិញវា សាងសង់ម៉ាស្តិកលើវា ឬបញ្ចុះសពនៅក្នុងម៉ាស្តិក។ ចាំបាច់ត្រូវបំផ្លាញចោលនូវភ្នំប៉មដែលគេសង់លើ។

❖ **ពាក្យកាន់ទុក្ខគ្មានកំណត់នោះទេ:** អ្នកខ្លះគេពោលនៅពេលកាន់ទុក្ខថា «أَعْظَمَ اللهُ أَجْرَكَ وَأَحْسَنَ عَزَاءَكَ وَعَفَرَ لِمَيِّتِكَ» មានន័យថា «សូមឱ្យអល់រឡោះផ្តល់ផល

បុណ្យរបស់អ្នកឱ្យកាន់តែច្រើន សូមឱ្យទ្រង់ប្រទានការស្រាកទុក្ខរបស់អ្នកឱ្យ
កាន់តែប្រសើរឡើង។ សូមឱ្យទ្រង់អភ័យទោសចំពោះមរណជនរបស់អ្នក។»

ការកាន់ទុក្ខរបស់អ្នកមូស្លីមចំពោះអ្នកកាហ្វៀរ « **أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَكَ وَأَحْسَنَ عَزَاءَكَ** »

សូមឱ្យអល់ឡោះផ្តល់ផលបុណ្យរបស់អ្នកឱ្យកាន់តែច្រើន

សូមឱ្យទ្រង់ប្រទានការស្រាកទុក្ខរបស់អ្នកឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើង។ គេមិន
អនុញ្ញាតឱ្យអ្នកកាហ្វៀរកាន់ទុក្ខអ្នកឥស្លាមទេ។

❖ ចាំបាច់ចំពោះអ្នកដែលជឿថា គ្រួសាររបស់គេទ្រហោយនៅពេលដែលគេស្លាប់
ដូច្នោះគេត្រូវផ្តើរពួកគេឱ្យបោះបង់ បើពុំនោះទេ គេនឹងត្រូវទទួលទារុណកម្ម
ដោយសារការទ្រហោយរបស់ពួកគេ។

❖ អ៊ីមាំស្សាហ្វីអ៊ីយ៍បាននិយាយថា ការអង្គុយជុំគ្នាកាន់ទុក្ខជាអំពើមីករ៉ូស គឺក្រុម
គ្រួសារអ្នកស្លាប់អង្គុយជុំគ្នានៅក្នុងផ្ទះចាំទទួលអ្នកដែលចង់មកចូលរួមកាន់
ទុក្ខ។ តែល្អវាត្រូវបំបែកគ្នាទៅបំពេញការងាររៀងៗខ្លួន ទោះប្រុសក្តី ស្ត្រីក្តី។

❖ សុណាត់ឱ្យធ្វើម្ហូបអាហារឱ្យគ្រួសារអ្នកស្លាប់ទទួលទាន ហើយមីករ៉ូស
ទទួលទានចំណីអាហាររបស់ពួកគេ ឬធ្វើចំណីអាហារសម្រាប់អ្នកដែលជួបជុំគ្នា
នៅផ្ទះរបស់គ្រួសារអ្នកស្លាប់។

❖ សុណាត់ឱ្យទៅហ្ស៊ីយ៉ាវ៉ោះផ្ទះអ្នកមូស្លីម តែមែនធ្វើដំណើរឆ្ងាយទេ។ គេ
អនុញ្ញាតឱ្យទៅហ្ស៊ីយ៉ាវ៉ោះផ្ទះរបស់អ្នកកាហ្វៀរ ហើយគេមិនបានហាមអ្នកកា
ហ្វៀរទៅហ្ស៊ីយ៉ាវ៉ោះផ្ទះអ្នកឥស្លាម។

❖ សុណាត់ចំពោះអ្នកដែលចូលទៅកន្លែងផ្ទះត្រូវទូអាថា

"السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ - أَوْ أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ - وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لِلْآحِقُونَ ،
يَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَفْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ، نَسَأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَاقِبَةَ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُمْ، وَلَا تَفْتِنَا
بَعْدَهُمْ وَاعْفُرْ لَنَا وَلَهُمْ"

មានន័យថា «សូមសាឡាមកើតមានដល់អ្នកទាំងអស់គ្នាដែលនៅក្នុងផ្ទះនៃពួក
អ្នកមានជំនឿ។ ឬថា ម្ចាស់ផ្ទះនៃពួកអ្នកមានជំនឿ។ (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) ពួកយើងខ្ញុំនឹង
ទៅតាមពួកអ្នក។ សូមអល់ឡោះអាណិតមេត្តាដល់អ្នកដែលបានស្លាប់មុន និង
អ្នកដែលនឹងត្រូវស្លាប់ជាបន្តបន្ទាប់នោះក្នុងចំណោមពួកយើង។ យើងខ្ញុំប្លង់ស្លុង
សុំពីអល់ឡោះ សូមទ្រង់ប្រទានសេចក្តីសុខសប្បាយដល់យើងខ្ញុំ និងពួកអ្នក។
ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! សូមទ្រង់កុំហាមពួកយើងចំពោះផលបុណ្យរបស់ពួកគាត់ និង
សូមទ្រង់កុំធ្វើឱ្យពួកយើងជួបប្រទះនឹងវិបត្តិបន្ទាប់ពីពួកគាត់។ សូមទ្រង់អភ័យ
ទោសចំពោះពួកយើង និងពួកគាត់។

❖ ហាក់មសរសេរអាយ៉ាត់គួរអានលើកាហ្វាន់ ខ្លាចក្រែងប្រលាក់ ពីព្រោះវាជា ការប្រមាថគួរអាន ហើយគ្មានវិញ្ញាណពីឱ្យធ្វើដូច្នោះផងដែរ។

❖ ទូអាឱ្យអ្នកដែលស្លាប់៖ណាពីបានសុំទូអាឱ្យអ្នកដែលស្លាប់ថា
"اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ، وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ، وَاعْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالطَّلْحِ وَالْبَرَدِ،
وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يَنْقَى الْقَوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ
أَهْلِهِ وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْحَنَّةَ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ"

មានន័យថា «**ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! សូមទ្រង់មេត្តាអក្សរទោសចំពោះគាត់និងស ណ្តាសប្រណីដល់គាត់។ ឱអល់ឡោះ! សូមទ្រង់មេត្តាសសណ្តាសប្រណីចំពោះ ទោសកំហុស និងអក្សរទោសដល់គាត់នូវកំហុសទាំងឡាយ។ សូមទ្រង់លើកដំ កើងចំពោះទីអាស្រ័យរបស់គាត់។ ហើយសូមទ្រង់ប្រទានភាពទូលាយក្នុងផ្ទះ របស់គាត់ ហើយលាងសម្អាតគាត់និងទឹក ទឹកកក និងទឹកព្រិល។ សូមទ្រង់ ជម្រះសម្អាតគាត់ឱ្យជ្រះស្អាតពីអំពើបាបទាំងឡាយដូចជាគេជម្រះសម្អាតក្រ ណាត់សពីភាពកខ្វក់។ សូមទ្រង់ផ្លាស់ប្តូរកន្លែងស្នាក់របស់គាត់ឱ្យល្អប្រសើរ ជាងនៅលោកីយ៍ និងគ្រួសារល្អជាងគ្រួសារគាត់ ព្រមទាំងប្រពន្ធល្អជាងប្រពន្ធ របស់គាត់។ ឱអល់ឡោះ! សូមទ្រង់មេត្តាឱ្យគាត់បានចូលឋានសួគ៌ និងបញ្ចៀស គាត់ពីទារុណកម្មក្នុងផ្ទះ និងទារុណកម្មនៃភ្លើងនរក»។ (មុស្តុម)**

សឡាត់ថ្ងៃយ៉ាទាំងពីរ៖ សឡាត់ថ្ងៃយ៉ាគឺជាហ្វារទូកីហ្វាយ៖។ ពេលវេលាដូចគ្នា នឹងជាពេលសឡាត់ទូហ្វា។ បើសិនជាគេទើបនឹងដឹងថា ថ្ងៃយ៉ាបន្ទាប់ពីថ្ងៃលិច រួចនោះ គេត្រូវសឡាត់សងវិញនៅថ្ងៃស្អែក។ ហើយលក្ខខណ្ឌរបស់វាដូចនឹងស ឡាត់ដុមអាត់ដែរខុសត្រង់យុតហ្គៈទាំងពីរ។ មីករូសសឡាត់សុណាត់មុននិង ក្រោយនៅឯកន្លែងសឡាត់ថ្ងៃយ៉ានោះ។ លក្ខណៈរបស់វាគឺសឡាត់ពីរឹកអាត់។ តឹកពៀរក្នុងរឹកអាត់ទី១ចំនួនប្រាំមួយដង បន្ទាប់ពីតឹកពៀររឹកអាត់សរមនិងមុន សូត្រអាអូហ្សូពីលឡៈ។ ក្នុងរឹកអាត់ទី២ចំនួនប្រាំដង មុននឹងសូត្រ ត្រូវលើកដៃ ទាំងពីរនៅគ្រប់ពេលតឹកពៀរទាំងអស់។ រាល់តឹកពៀរនីមួយៗត្រូវសូត្រ(تحديد) និង សឡាត់ចំពោះណាពី។ បន្ទាប់មកសូត្រ អាអូហ្សូពីលឡៈ និងសូត្រហ្វាទីហៈឱ្យ ១១។ ក្នុងរឹកអាត់ទី១សូត្រសូរ៉ោះសាប់ពីហ៊ុស«سورة سحر» និងរឹកអាត់ទី២សូត្រសូរ៉ោះ អាល់ហ្គស្ស៊ីយៈ «سورة الغاشية»។ នៅពេលសឡាត់ត្រូវសូត្រពីរយុតហ្គៈដូចយុត ហ្គៈដុមអាត់ដែរ។ តែសុណាត់ឱ្យសូត្រតឹកពៀរឱ្យបានច្រើននៅក្នុងយុតហ្គៈទាំង ពីរនោះ។ បើសិនជាសឡាត់នៅថ្ងៃយ៉ាដូចសឡាត់សុណាត់ក៏ត្រឹមត្រូវដែរ ពីព្រោះ ការតឹកពៀរលើស និងការហ្ស៊ីកៀរចន្លោះតឹកពៀរទាំងពីរគឺជាសុណាត់។

សឡាតសូរ្យគ្រាស ឬចន្ទគ្រាស: សឡាតសូរ្យគ្រាស ឬចន្ទគ្រាសគឺជាសុណ្ណៈ។ ពេលវេលារបស់វាចាប់ពីពេលសូរ្យគ្រាស ឬចន្ទគ្រាសរហូតដល់លែងមាន។ គេមិនត្រូវសងវិញទេ បើសិនជាអស់ហេតុហើយនោះ។ សឡាតនេះមានពីររីកអាត់សូត្រៗក្នុងរីកអាត់ទីមួយទាំងហ្វាទីហៈ និងសូត្រសូរ្យវ៉ោះវែងៗ។ រួចរូកុឱ្យយូរ ហើយដើម្បីបកវិញដោយសូត្រថា «**سمع الله لمن حمده**» **(សើម៉ីអល់ឡោះហូលីម៉ាន់ហាម៉ីដៈ)**។ កុំទាន់ស៊ូជោត ត្រូវសូត្រហ្វាទីហៈបន្ត និងសូត្រសូរ្យវ៉ោះវែងៗ រួចរូកុឱ្យយូរ ហើយស៊ូជោតពីរដងឱ្យយូរ។ បន្ទាប់មក សឡាតរីកអាត់ទី២ធ្វើដូចរីកអាត់ទី១ដែរ។ បន្ទាប់មកសូត្រតាហ្វៈហ៊ីឌ និងឱ្យសាឡាម។ បើសិនជាម៉ាកម៉ុមកដល់ក្រោយពេលរូកុទី១គឺគេមិនទាន់មួយរីកអាត់នោះទេ។

សឡាតសុទ្ធិកត្យោង: សុណាត់ឱ្យសឡាតនៅពេលដីស្ងួតហួតហែង ខ្លះទឹកភ្លៀង។ ពេលវេលា លក្ខណៈ និងច្បាប់របស់វាដូចសឡាតថ្ងៃយ៉ាដែរ។ គ្រាន់តែខុសគ្នាត្រង់គេសូត្រយុតហ្កៈតែម្តងប៉ុណ្ណោះ ក្រោយសឡាតរួច។ សុណាត់ឱ្យបួរសម្លៀកបំពាក់នៅចុងយុតហ្កៈដើម្បីជាសេចក្តីសង្ឃឹមមួយនឹងបានផ្លាស់ប្តូរស្ថានភាព។

សឡាតស៊ូណាត់: ពិតប្រាកដណាស់វិស៊ុលុលឡោះលោកបានសឡាតជារៀងរាល់ថ្ងៃក្រៅអំពីសឡាតហ្វាខូ (ដប់ពីររីកអាត់) គឺ: ពីររីកអាត់មុនពេលសឡាតស៊ូពោះ បួនរីកអាត់មុនពេលសឡាតស៊ូហ្វិទ និងពីររីកអាត់ក្រោយអំពីវា ពីររីកអាត់ក្រោយសឡាតមោត្រិប និងពីររីកអាត់ក្រោយសឡាតអ៊ីសា។ ហើយនឹងមានការរាយការណ៍ផ្សេងពីនេះទៀតអំពីការសឡាតសុណាត់។

ពេលវេលាដែលគេហាមឃាត់: ហាមក្នុងការសឡាតស៊ូណាត់ ឬខ្លះៗអំពីវាក្នុងពេលវេលាដែលមានការហាមឃាត់មិនឱ្យសឡាតក្នុងវាឡើយ ដូចជា:

- ១/ ចាប់ពីពេលសីតុណ្ហរះរហូតដល់ថ្ងៃរះមានកំពស់ប្រហែលប្រវែងលំពែង។
- ២/ នៅពេលដែលថ្ងៃនៅចំកណ្តាលមេឃរហូតទាល់តែថ្ងៃជ្រៅ។ ៣/ បន្ទាប់ពីសឡាតអាសើររហូតដល់ថ្ងៃលិច។ ចំណែកអ្វីដែលមានមូលហេតុគឺអាចសឡាតបានក្នុងពេលវេលាទាំងនេះ ដូចជា: សឡាតតាហ៊ីយ៉ាតុលម៉ាស៊ីទ ពីររីកអាត់ក្រោយតវ៉ាហ្វ ស៊ូណាតស៊ូពោះ សឡាតឱ្យអ្នកស្លាប់ ពីររីកអាត់ក្រោយរ៉ូឌុ និងស៊ូដូទីឡោះ និងស៊ូដូទីប្លែងអំណាតុណ។

ច្បាប់ទាក់ទងនឹងម៉ាស៊ីទ: ការសាងសង់ម៉ាស៊ីទជាប្រការចាំបាច់ទៅតាមស្ថានភាពដែលត្រូវការ វាជាកន្លែងដែលអល់ឡោះស្រលាញ់ជាទីបំផុត។ ហាមមិនឱ្យមានក្នុងវានោះ ដូចជា: តន្ត្រី ការទះដៃ ការច្រៀងកំណាព្យដែលហាម ការនៅចំរុះគ្នារវាងបុរសនិងស្ត្រី ការរួមដំណេក ការលក់ដូរ ហើយស៊ូណាតឱ្យតបចំពោះ

គេវិញថា: អល់ឡោះនឹងមិនផ្តល់ការចំណេញលើការលក់ដូររបស់អ្នកឡើយ ការប្រកាសស្វែងរករបស់ដែលបាត់ក្នុងម៉ាស៊ីន ស៊ូណាត់សម្រាប់អ្នកដែលបានលឺតបវិញថា: អល់ឡោះនឹងមិនត្រលប់វាមកអ្នកវិញឡើយ។ គេអនុញ្ញាតឱ្យបង្រៀនភ្លេងៗដែលមិនបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ពួកគេ កិច្ចសន្យាអាពាហ៍ពិពាហ៍ ការដោះស្រាយបញ្ហា ការសូត្រកំណាព្យដែលគេអនុញ្ញាត គេងនៅក្នុងវាសម្រាប់អ្នកអ៊ីកតិកាហ្វ និងក្រៅពីគេ។សម្រាកសម្រាប់ភ្ញៀវ អ្នកជំងឺ ឬគេងបន្តិចបន្តួច។ស៊ូណាត់ត្រូវការពារអំពីសម្លេងឡឡោ ការឈ្លុះបញ្ចាំងកញ្ចក់ ការនិយាយច្រើន តម្លើងសម្លេងខ្លាំងដោយការមិនពេញចិត្ត និងការយកធ្វើជាផ្លូវដោយគ្មានការចាំបាច់។ មិនគប្បីនិយាយច្រើនអំពីប្រការលោកិយ៍នៅក្នុងវា ហើយមិនត្រូវប្រើប្រាស់កំរាលព្រំឬអំពូល ឬអគ្គីសនីយ៍អំពីវាសម្រាប់ប្រើក្នុងពិធី មង្គលការ ឬ ពិធីវិលកទុក្ខ។

ការដាស់រឭក:

- ❖ មានការបង្គាប់ពីណាពីឱ្យរៀបសាហូ ដោយគាត់បានមានប្រសាសន៍របស់គាត់ថា មានន័យថា «ចូរពួកអ្នករៀបជួររបស់ពួកអ្នកឱ្យស្មើ បើមិនដូច្នោះទេអល់ឡោះនឹងឱ្យពួកអ្នកខ្ញែងគំនិតគ្នា »។(អល់ពូខី និងមូស្លីម)
- មានន័យថា«នួកម៉ានបាននិយាយថាខ្ញុំបានឃើញបុរសម្នាក់ឈរកៀកស្មារបស់គេជាមួយស្នាមមិត្តភក្តិរបស់គេ ជង្គង់របស់គេកៀកនឹងជង្គង់មិត្តភក្តិរបស់គេ ហើយភ្នែកគោលរបស់គេកៀកនឹងភ្នែកគោលមិត្តភក្តិរបស់គេ»។(អាឡឡើទ)
- ❖ សឡាតចាម៉ាអះអាងថាពួកវាចំពោះបុរស ទោះបីក្នុងការធ្វើដំណើរ បើសិនជាអាច។ គាត់បានទូន្មាននិងព្រមានចំពោះអ្នកដែលបោះបង់វា ឬអ្នកដែលព្រងើយកន្តើយចំពោះសឡាត។ ពីព្រោះវាជាសញ្ញាសំគាល់របស់អ្នកមានជំនឿ ហើយវាខុសពីសញ្ញាសម្គាល់របស់ពួកមូណាហ្វីគីន។ ណាពីបានមានប្រសាសន៍ថា:មានន័យថា «ខ្ញុំសូមស្បថចំពោះអល់ឡោះ! ខ្ញុំពិតជាមានបំណងចង់ឱ្យគេប្រមូលអុស បន្ទាប់មកឱ្យអាហ្សិកហ្សិកហ្សិក ហៅមកសឡាត បន្ទាប់មកខ្ញុំប្រើឱ្យបុរសម្នាក់ធ្វើអ៊ីម៉ា ហើយខ្ញុំនឹងទៅក្រុមប្រុសៗ (ដែលមិនមកសឡាត) ខ្ញុំនឹងដុតផ្ទះរបស់ពួកគេ»។(អល់ពូខី និងមូស្លីម)

ប្រភេទហ្សកាត់:

ហ្សកាត់មានបួនប្រភេទ:

- ១.សត្វពាហនៈដែលគេចិញ្ចឹម
- ២.ផលដែលចេញពីដី
- ៣.គំរែម្លូ
- ៤.ទំនិញជួញដូរ។

លក្ខខណ្ឌដែលចាំបាច់:

មិនចាំបាច់ហ្សកាត់ទេ លើកលែងតែមានលក្ខខណ្ឌប្រាំយ៉ាង :

- ១.ឥស្លាម ២.មានសិទ្ធិសេរីភាព
- ៣.គ្រប់ចំនួននីសប ៤. ជាកម្មសិទ្ធិផ្ទាល់ខ្លួន
- ៥.គម្រប់ខួបលើកលែងតែផលដែលចេញពីដី។

ហ្សកាត់សត្វពាហនៈ : ហ្សកាត់សត្វពាហនៈមានបីប្រភេទ : សត្វអូដូ សត្វគោ សត្វពពែ។មានពីរលក្ខខណ្ឌដែលចាំបាច់ត្រូវចេញហ្សកាត់ចំពោះសត្វពាហនៈ :

- ១.ចិញ្ចឹមបានគ្រប់មួយខួប ឬលើស
- ២.សម្រាប់យកទឹកដោះនិងកូនមិនមែនសម្រាប់ប្រើទេ ។ តែបើសម្រាប់ជំនួញវិញ ត្រូវចេញហ្សកាត់ជាតម្លៃទំនិញជួញដូរ។

ហ្សកាត់សត្វអូដូ :

ចំនួន	១ - ៤	៥ - ៩	១០ - ១៤	១៥ - ១៩	២០ - ២៤	២៥ - ៣៥	៣៦ - ៤៥	៤៦ - ៦០	៦១ - ៧៥	៧៦ - ៩០	៩១ - ១២០
ហ្សកាត់	មិនគ្រប់ហ្សកាត់	សត្វពពែ១ក្បាល	សត្វពពែ២ក្បាល	សត្វពពែ៣ក្បាល	សត្វពពែ៤ក្បាល	សត្វអូដូ១ក្បាល អាយុ១ឆ្នាំ	សត្វអូដូ១ក្បាល អាយុ២ឆ្នាំ	សត្វអូដូ១ក្បាល អាយុ៣ឆ្នាំ	សត្វអូដូ ១ក្បាលអាយុ៤ឆ្នាំ	សត្វអូដូ ២ក្បាលអាយុ២ឆ្នាំ	សត្វអូដូ ២ក្បាលអាយុ៣ឆ្នាំ

បើសិនជាលើសពី១២០ គឺរាល់៥០ក្បាលត្រូវដកសត្វអូដូ១ក្បាលអាយុ៣ឆ្នាំ ហើយរាល់៤០ក្បាលដកសត្វអូដូ១ក្បាលអាយុ២ឆ្នាំ។

«*بنت المخاض*» មានន័យថា សត្វអូដូអាយុ១ឆ្នាំ, «*بنت اللبون*» សត្វអូដូអាយុ២ឆ្នាំ, «*الحقة*» សត្វអូដូអាយុ៣ឆ្នាំ, «*الجذعة*» សត្វអូដូអាយុ៤ឆ្នាំ។

ហ្សកាត់គោ :

ចំនួន	១ - ២៩	៣០ - ៣៩	៤០ - ៥៩
ហ្សកាត់	មិនហ្សកាត់	គោឈ្មោលឬញីអាយុ១ឆ្នាំ ចំនួន១ក្បាល	គោឈ្មោលឬញីអាយុ២ឆ្នាំចំនួន ១ក្បាល

បើសិនគោដល់៦០ក្បាលឡើងទៅ រាល់៣០ក្បាលត្រូវដកហ្សកាត់គោឈ្មោលអាយុ១ឆ្នាំ ចំនួន១ក្បាល ហើយរាល់គោ៤០ក្បាលត្រូវដកហ្សកាត់គោញីអាយុ២ឆ្នាំចំនួន១ក្បាល។
 («تبيع أو تبعة» គោអាយុ១ឆ្នាំ។ «مسن أو مسنة» គោអាយុ២ឆ្នាំ)។

ហ្សកាត់ពពែ :

ចំនួន	១ - ៣៩	៤០ - ១២០	១២១ - ២០០	២០១ - ៣៩៩
ហ្សកាត់	មិនហ្សកាត់	ពពែ១ក្បាល	ពពែ២ក្បាល	ពពែ៣ក្បាល

បើចំនួនពពែចាប់ពី៤០០ឡើងទៅ រាល់ពពែ១០០ក្បាលត្រូវហ្សកាត់ពពែចំនួន១ក្បាល។ ពពែដែលគេមិនយកមកហ្សកាត់មានដូចជា ពពែបា ពពែចាស់ ពពែខ្វាក់ ពពែមាន កូនតូច ពពែជើម និងពពែថ្លៃ។ «جذعة الضأن» ពពែអាយុ៦ខែ។ «ثني العز» ពពែអាយុ១ឆ្នាំ។

ហ្សកាត់ផលដែលចេញពីក្នុងដី: ចាំបាច់ត្រូវហ្សកាត់ផលដំណាំដែលចេញពីក្នុង ដីទាំងគ្រាប់និងផ្លែ ដោយមានលក្ខខណ្ឌបីយ៉ាងគឺ

១. គ្រាប់ធញ្ញជាតិ គេអាចវាល់និងរក្សាទុកបាន។ ឧទាហរណ៍ដូចជាស្រូវបារឡេ ស្រូវសាលី ស្រូវគីជាគ្រាប់ធញ្ញជាតិ ហើយផ្លែឈើមានដូចជាទំពាំងបាយជូ និង ផ្លែឈើ។ ឯចំណែកអ្វីដែលគេមិនអាចវាល់ និងថ្លឹងហើយរក្សាទុកមិនបាន ដូចជា បន្លែ និងបន្លែអន្លក់។ល។គេមិនយកមកហ្សកាត់នោះទេ។

២. គ្រប់ចំនួនកំណត់ : គឺចាប់៦៥៣គឺឡូក្រាមឡើងទៅ។

៣. ផលដំណាំនោះជាកម្មសិទ្ធិរបស់គេខណៈពេលដែលត្រូវហ្សកាត់។ ពេល ដែលចាំបាច់ត្រូវហ្សកាត់គឺនៅពេលប្រមូលផល។ ការប្រមូលគឺនៅពេលវាទុំ ក្រហម ឬពណ៌លឿង។ ចំណែកដំណាំ (គ្រាប់ធញ្ញជាតិ) នៅពេលដែលគ្រាប់វា រឹងល្អ និងស្ងួត។

ត្រូវហ្សកាត់ (**90%**) ចំពោះដំណាំដែលប្រើប្រាស់ទឹកដោយគ្មានការប្រើកម្លាំង ដូចជាស្រោចស្រពដោយទឹកភ្លៀង និងទឹកទន្លេ។ ត្រូវហ្សកាត់ (**5%**) ចំពោះ ដំណាំដែលស្រោចទឹកដោយចំណាយលុយ និងប្រើកម្លាំងដូចជាបូមទឹកអណ្តូង និងដោយមធ្យោបាយផ្សេងទៀត។ រីឯដំណាំដែលស្រោចទឹកដោយលំបាកនៅថ្ងៃ

ខ្លះ ហើយថ្ងៃខ្លះទៀតងាយស្រួលនោះគឺត្រូវគិតទៅតាមភាគច្រើនភាគតិច ហើយត្រូវគិតទៅតាមចំនួនថ្ងៃដែលពិបាកនិងចំនួនថ្ងៃដែលមិនពិបាក។

ហ្សាកាត់តម្លៃមានពីរប្រភេទ៖

១.មាស មិនត្រូវហ្សាកាត់ទេ លុះត្រាតែមានទម្ងន់ស្មើនឹង (៨៥) ក្រាម។

២.ប្រាក់ មិនត្រូវហ្សាកាត់ទេ លុះត្រាតែមានទម្ងន់ស្មើនឹង (៥៩៥) ក្រាម។ សាច់ប្រាក់ និងរូបិយប័ណ្ណមិនត្រូវហ្សាកាត់ទេ ទាល់តែមានតម្លៃនៃក្រដាសស្មើនឹងមាស និងប្រាក់នៅពេលដែលវេលាហ្សាកាត់។ ហ្សាកាត់តម្លៃគឺ (២.៥%)។

គ្រឿងអលង្ការដែលគេអនុញ្ញាត៖ គ្រឿងអលង្ការដែលទុកសម្រាប់ប្រើប្រាស់គឺមិនត្រូវហ្សាកាត់នោះទេ។ រីឯរបស់ដែលទុកសម្រាប់ជួល ឬសន្សំទុកគឺត្រូវហ្សាកាត់។ តាមទម្ងន់គេអនុញ្ញាតឱ្យស្រ្តីពាក់មាស និងប្រាក់ ហើយក៏គេអនុញ្ញាតឱ្យស្រោបប្រាក់បន្តិចបន្តួចទៅលើគ្រឿងបានឆ្នាំងរបស់ប្រើប្រាស់។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះគេអនុញ្ញាតឱ្យបុរសពាក់

ចិញ្ចៀននិងវ៉ែនតាដែលធ្វើពីប្រាក់។ល។ រីឯមាសវិញហាក់មយកទៅស្រោបលើរបស់ប្រើប្រាស់ តែគេអនុញ្ញាតឱ្យបុរសអាចប្រើប្រាស់វាបានបន្តិចបន្តួចដូចជា ធ្វើជាឡេវ៉ាអាវ និងស្រោបធ្មេញ ដោយមិនប្រដូចខ្លួននឹងស្រ្តី។

អ្នកដែលទ្រព្យរបស់គាត់ម្តងកើនម្តងចុះ ហើយពិបាកក្នុងការហ្សាកាត់ឱ្យគ្រប់ចំនួនខ្ទប់របស់វា។ គេហ្សាកាត់តាមថ្ងៃដែលគេកំណត់ក្នុងមួយឆ្នាំ ដល់ថ្ងៃនោះគេពិនិត្យមើលជាក់ស្តែង តើគេមានលុយប៉ុន្មាន? គេត្រូវហ្សាកាត់ (២.៥%) ទោះបីជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេមិនគ្រប់ខ្ទប់ក៏ដោយ។ អ្នកដែលមានប្រាក់ខែ ឬក៏មានអ្វីសម្រាប់ជួលដូចជាផ្ទះ ដី បើសិនជាគេមិនបានសន្សំទុកប្រាក់ខែរបស់គេឬថ្លៃឈ្នួលនោះគឺគេមិនត្រូវហ្សាកាត់ទេ ទោះបីជាច្រើនក៏ដោយ។ តែបើសិនជាគេសន្សំសល់ ហើយគ្រប់ខ្ទប់ គេត្រូវហ្សាកាត់ តែបើសិនជាគេពិបាក គេអាចកំណត់ថ្ងៃណាមួយដើម្បីហ្សាកាត់ ដូចដែលបានលើកឡើងខាងលើ។

ហ្សាកាត់បំណុល ដែលអ្នកមានជំពាក់ ឬគេអាចទារយកមកវិញបាននោះ គេត្រូវហ្សាកាត់សម្រាប់អ្វីដែលកន្លងជាច្រើនឆ្នាំ និងច្រើនយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅពេលដែលគេទារបានមកវិញ។ តែបើសិនជាគេគ្មានលទ្ធភាព ដូចជាអ្នកក្ស័យធនជំពាក់បំណុលនោះ គេមិនត្រូវហ្សាកាត់ទេ ពីព្រោះគេគ្មានសិទ្ធិចាត់ចែងទ្រព្យទាំងនោះឡើយ។

ហ្សាកាត់ទំនិញជួញដូរ

មិនត្រូវហ្សាកាត់ទំនិញជួញដូរទេ លើកលែងតែមានលក្ខខណ្ឌបួនយ៉ាងគឺ

១. ជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ

២. មានបំណងចង់យកទ្រព្យនោះទៅធ្វើជំនួញ

៣. តម្លៃរបស់វាគ្រប់ចំនួន តាមនីសបមាស និងប្រាក់

៤. គ្រប់ខ្លួន។ បើសិនជាមានគ្រប់លក្ខខណ្ឌទាំងអស់នេះត្រូវហ្សាកាត់ជាតម្លៃ។ តែបើគេមានមាស ប្រាក់ និងលុយ គេត្រូវសរុបចូលគ្នាជាមួយទំនិញដូចដើម្បីបង្កប់ចំនួន។ បើសិនជាគេមានបំណងចង់យកលុយធ្វើជំនួញនេះទៅទិញរបស់ប្រើប្រាស់ដូចជាទិញសម្លៀកបំពាក់ ទិញផ្ទះ ទិញឡាន និងទ្រព្យផ្សេងទៀត គឺគេមិនត្រូវហ្សាកាត់ទេ។ តែបើសិនជាគេមានបំណងចង់យកទ្រព្យសម្បត្តិនោះធ្វើការជួញដូរវិញគឺត្រូវបន្តរាប់ឱ្យគ្រប់មួយខ្លួន។

ហ្សាកាត់ហ៊ីត្រេ: ជាកាតព្វកិច្ចលើបុគ្គលឥស្លាមគ្រប់រូបដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិលើសពីតម្រូវការរបស់គេ និងក្រុមគ្រួសាររបស់គេនៅយប់ និងនៅថ្ងៃបុណ្យវ័យ៉ា។ ចំនួនហ្សាកាត់របស់វាគឺ (២.២៥គីឡូក្រាម) នៃចំណីអាហារនៅក្នុងស្រុកសម្រាប់បុគ្គលម្នាក់ទាំងប្រុសទាំងស្រី។ អ្នកដែលទទួលបានបន្ទុក ហ្សាកាត់គឺត្រូវចេញហ្សាកាត់ឱ្យអ្នកដែលត្រូវ ហ្សាកាត់នៅយប់ថ្ងៃវ័យ៉ា បើសិនជាគេមានលទ្ធភាព។ សូណាត់ឱ្យហ្សាកាត់នៅថ្ងៃវ័យ៉ាមុននឹងសឡាត ហើយគេមិនអនុញ្ញាតឱ្យពន្យាររហូតដល់សឡាតថ្ងៃវ័យ៉ាច្នោះ។ គេអនុញ្ញាតឱ្យហ្សាកាត់មុនថ្ងៃវ័យ៉ាចំនួនមួយថ្ងៃបូព៌ាថ្ងៃ។

គេអនុញ្ញាតផ្តល់ហ្សាកាត់របស់មនុស្សច្រើននាក់ឱ្យទៅមនុស្សម្នាក់ ហើយហ្សាកាត់របស់មនុស្សម្នាក់ផ្តល់ជូនមនុស្សច្រើននាក់។

ការចេញហ្សាកាត់ ចាំបាច់ត្រូវតែចេញហ្សាកាត់ភ្លាមៗ។ អាណាព្យាបាលត្រូវចេញហ្សាកាត់ឱ្យក្មេងតូច និងមនុស្សឆ្លាត។ សូណាត់ឱ្យចេញហ្សាកាត់ដោយបើកជំហរ និងដើរចែកជូនវាដោយខ្លួនឯង។ លក្ខខណ្ឌចេញហ្សាកាត់នេះគឺតម្រូវឱ្យរៀនចំពោះអ្នកមានកាតព្វកិច្ច (មូកាល់ឡាហ្វ)។ មិនក្លាយជាហ្សាកាត់ទេ បើសិនជាគេរៀនសហ្វកោះសុទ្ធសាធ ទោះបីជាគេធ្វើសហ្វកោះទាំងអស់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ។ ជាការប្រសើររំលឹកគឺទ្រព្យហ្សាកាត់ទាំងអស់របស់គេ ផ្តល់ឱ្យពួកអ្នកក្រីក្រ

1 តម្លៃទំនិញដូរដែលត្រូវហ្សាកាត់មានចំនួនស្មើនឹង៨៥ក្រាមនៃចំនួននីសបមាស ឬស្មើនឹង៥៩៥ក្រាមនៃចំនួនប្រាក់ចំនួនទំនិញដូរនេះពេលចេញ គឺចេញតាមនីសបមាស និងប្រាក់។

នៅក្នុងប្រទេសរបស់គេ ហើយគេអនុញ្ញាតឱ្យបញ្ជូនវាទៅកាន់ប្រទេសដទៃទៀត បានដើម្បីជាប្រយោជន៍ស្របច្បាប់ណាមួយ។ គេអនុញ្ញាតឱ្យហ្សាកាត់សម្រាប់ពីរ ខួបមុន បើសិនជាវាគ្រប់ចំនួនត្រូវហ្សាកាត់ ហើយហ្សាកាត់នេះត្រឹមត្រូវ។

អ្នកទទួលហ្សាកាត់៖ មានប្រាំបីក្រុម

- ១. អ្នកក្រគោកយ៉ាក
- ២. អ្នកក្រីក្រ
- ៣. អ្នកប្រមូលហ្សាកាត់
- ៤. អ្នកចូលសាសនាឥស្លាមថ្មីៗ
- ៥. ឈ្មើយសឹក
- ៦. អ្នកជំពាក់បំណុលគេ
- ៧. អ្នកតស៊ូក្នុងផ្លូវអល់ឡោះ
- ៨. អ្នកដំណើរដាច់

សង្វែង។ គេចែកឱ្យអ្នកទាំងនេះតាមកម្រិតនៃតម្រូវការរបស់ពួកគេ លើកលែង តែអ្នកប្រមូលហ្សាកាត់គេត្រូវឱ្យទៅតាមកម្រិតនៃថ្លៃឈ្នួលរបស់គាត់ ទោះបីគាត់ ជាអ្នកមានក៏ដោយ។ ចេញហ្សាកាត់ឱ្យពួកអ្នកបះបោរ ពួកអ្នកឈ្លានពាន ក៏គេ អនុញ្ញាតដែរ បើសិនជាពួកគេគ្រប់គ្រងលើប្រទេសរបស់គេ។ ម្យ៉ាងទៀតគេ អនុញ្ញាត ឱ្យមេដឹកនាំមករឹបអូសយកហ្សាកាត់ដោយបង្ខំ ឬដម្រើស ទោះគាត់ ដឹកនាំដោយយុត្តិធម៌ ឬអយុត្តិធម៌។

គេមិនអនុញ្ញាតចេញហ្សាកាត់ឱ្យអ្នកកាហ្វេ៖ ទាសករ អ្នកមាន អ្នកនៅក្រោម បន្ទុកគ្រួសាររបស់ខ្លួន និងក្រុមគ្រួសារ ហ្គានី ហាស្សិម។ បើសិនជាគេផ្តល់ហ្សាកាត់ ឱ្យអ្នកដែលគ្មានសិទ្ធិទទួលដោយខ្លួនគេមិនដឹង ហើយបន្ទាប់មកគេដឹងវិញ គឺហ្សាកាត់នោះមិនត្រឹមត្រូវនោះទេ។ លើកលែងតែគេផ្តល់ឱ្យអ្នកដែលគេគិតថា អ្នកនោះជាអ្នកក្រីក្រ តែក្រោយមកគេដឹងប្រាកដថា អ្នកនោះជាអ្នកមាន ដូច្នេះ ហ្សាកាត់នោះយកជាការបាន។

សហ្គារកោះដោយស្ម័គ្រចិត្ត រឺស៊ូលុលឡោះបានមានប្រសាសន៍ថា មានន័យថា « ពិតណាស់ អ្វីដែលជាប់ទៅជាមួយនឹងអ្នកមានជំនឿនៃអំពើ និងផលបុណ្យរបស់ គេបន្ទាប់ពីស្លាប់រួច គឺចំណេះដឹងដែលគេបានបង្រៀន និងផ្សព្វផ្សាយ។ កូន កតញ្ញដែលគេបានបន្សល់។ គម្ពីរអាល់គួរអានដែលគេបន្សល់ជាមតិក ឬម៉ាស៊ូត ដែលគេបានកសាង។ ឬផ្ទះដែលគេបានកសាងសម្រាប់អ្នកដំណើរ។ ឬព្រែក ដែលគេបានដឹកឱ្យមានទឹកហូរ។ ឬទ្រព្យសហ្គារកោះដែលគេបានបញ្ចេញនៃ ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេខណៈដែលគេមានសុខភាពល្អ និងនៅរស់រានមានជីវិត គឺ អាចជាប់ទៅជាមួយខ្លួនគេក្រោយពេលស្លាប់»។ (អ៊ីបនូម៉ាម៉េ៖)

បួស

បួសខែវិមាខននជាកាតព្វកិច្ចលើរាល់បុគ្គលដែលជា អ្នកមូស្លីម មានប្រាជ្ញា ដឹងភ្នំ (គ្រប់អាយុ) មានសមត្ថភាពបួស ចំពោះស្រ្តីវិញគឺគ្មានផ្សេង និងគ្មានឈាមឆ្លង ទន្លេ។ គេប្រើឱ្យក្មេងបួស បើសិនជាគេអាច ដើម្បីទម្លាប់ឱ្យគេរៀនបួស។ គេដឹង ថាដល់ខែវិមាខននដោយមានលក្ខណៈសំគាល់ពីរប្រការ :**១.**ឃើញកូនខែដោយ មានសាក្សីជាអ្នកមូស្លីម ត្រឹមត្រូវ ដែលទទួលកាតព្វកិច្ច សូម្បីអ្នកនោះជាស្រ្តី

២.បង្កប់ខែហ្សាក់ហ្សាន៣០ថ្ងៃ។ កាតព្វកិច្ចបួសតមអាហារចាប់ផ្តើមពីអាណុរៈពិត ប្រាកដ(ហ្វាដើរសិទិក)រហូតដល់ថ្ងៃលិច។ បួសហ្វារហ្វាចាំបាច់ត្រូវនៀតមុនហ្វាដើរ។

ប្រការដែលធ្វើឱ្យខូចបួសមាន :

១.រួមដំណេកតាមប្រដាប់ភេទ: គេត្រូវបួសសង និងបង់ពិន័យដោយដោះលែងខ្ញុំបម្រើ បើអត់មានត្រូវបួសពីរខែជាប់គ្នា។ បើសិនជាគ្មានសមត្ថភាពត្រូវផ្តល់ចំណីអាហារឱ្យ អ្នកក្រីក្រចំនួន៦០នាក់ តែបើសិនជាអត់ទៀត គ្មានបញ្ហាអ្វីចំពោះគេនោះទេ។

២.ចេញទឹកកាម: ដោយឱបចើប ឬស្លាបអង្កែល ឬធ្វើឱ្យចេញទឹកកាម។ ចំណែកដំណេកដែលដេកយល់សប្តិអត់មានបញ្ហាអ្វីទេ។

៣.ហូប និងផឹកទឹកដោយចិត្តចង់ បើសិនជាគេភ្លេច បួសរបស់គេត្រឹមត្រូវ។

៤.ចេញឈាមដោយការជប់ឈាម ឬការបរិច្ចាគឈាម។ ចំណែកដំណេកយក ឈាមបន្តិចបន្តួចដើម្បីពិនិត្យជំងឺ ឬក៏ចេញឈាមដោយអចេតនាដូចជា មុខ របួស ហូរឈាមតាមច្រមុះ គឺមិនធ្វើឱ្យខូចបួសទេ។

៥.ក្អួតដោយចិត្តចង់។ បើសិនជាមានធូលីចូលក្នុងបំពង់ក ឬខ្មៅមាត់ ឬបញ្ចូល ទឹកក្នុងច្រមុះ ហើយទឹកចូលក្នុងបំពង់ក ឬស្រមើលស្រមៃរួចក៏ចេញទឹកកាម ឬក៏ យល់សប្តិ ឬក៏ចេញឈាម ឬក្អួតដោយអចេតនា នោះបួសរបស់គេមិនខូចទេ។ ហើយក៏មិនត្រូវបួសសងដែរ លើកលែងតែការរួមដំណេក។

អ្នកដែលហូបអាហារដោយគិតស្មានថានៅយប់នៅឡើយ តែក្រោយមកស្រាប់តែ ដឹងច្បាស់ថាជាពេលថ្ងៃគឺគេត្រូវបួសសងវិញ។ អ្នកដែលបរិភោគអាហារនៅពេល យប់ដោយសង្ស័យថាអាណុរៈគឺបួសរបស់គេមិនខូចទេ។ តែបើសិនជាគេ បរិភោគនៅពេលថ្ងៃដោយសង្ស័យថាថ្ងៃលិចគឺគេត្រូវបួសសងវិញ។

ច្បាប់អ្នកដែលស្រាយបួស: គេហាមស្រាយបួសនៅខែវិមាខននចំពោះអ្នកដែល គ្មានច្បាប់លើកលែងឱ្យគេស្រាយបួស។ តែចាំបាច់ត្រូវស្រាយបួសចំពោះស្រ្តីមករ ផ្សេង និងឈាមឆ្លងទន្លេ និងអ្នកដែលចង់សង្គ្រោះខ្លួនពីគ្រោះថ្នាក់ ឬក៏វិនាស។ ស៊ូ ណាត់ចំពោះអ្នកដែលធ្វើដំណើរដែលគេអនុញ្ញាតឱ្យសឡាតកសើរគឺអាចស្រាយ

បួសបាន បើសិនជាបួសធ្វើឱ្យគេមានការលំបាក។ គេអនុញ្ញាតចំពោះអ្នកជំងឺដែលខ្លាចមានគ្រោះថ្នាក់។ គេអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកនៅក្នុងភូមិដែលមានបំណងចង់ចេញដំណើរនៅពេលថ្ងៃអាចស្រាយបួសបាន ហើយស្រ្តីដែលមានផ្ទៃពោះនិងស្រ្តីដែលបំបៅកូនខ្លាចមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ម្តាយ និងកូន ឬខ្លាចមានគ្រោះថ្នាក់កូន តែពួកអ្នកទាំងនោះត្រូវបួសសងវិញ។ ក៏ប៉ុន្តែចំពោះស្រ្តីដែលមានផ្ទៃពោះ និងស្រ្តីដែលបំបៅកូនត្រូវបួសសង ហើយផ្តល់ចំណីអាហារឱ្យអ្នកក្រីក្រជារៀងរាល់ថ្ងៃ បន្ថែមទៀត បើអ្នកទាំងពីរខ្លាចមានគ្រោះថ្នាក់ដល់កូនតែប៉ុណ្ណោះ។

ចំពោះអ្នកដែលអសមត្ថភាពបួសដោយសារភាពចាស់ជរា ឬមានជំងឺដែលអត់សង្ឃឹមនឹងជាគេអនុញ្ញាតស្រាយបួសតែត្រូវផ្តល់ចំណីអាហារឱ្យអ្នកក្រីក្រម្នាក់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយមិនចាំបាច់បួសសងវិញទេ។

អ្នកដែលពន្យារការបួសសងដោយសារអសមត្ថភាពរហូតដល់ខែរ៉ម៉ាឌនឆ្នាំថ្មីទៀតគឺចាំបាច់ត្រូវឱ្យបួសសងវិញតែប៉ុណ្ណោះ។ តែបើគេពន្យារពេលដោយគ្មានច្បាប់លើកលែងនោះគេត្រូវបួសសង និងផ្តល់ចំណីអាហារឱ្យអ្នកក្រីក្រម្នាក់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ បើសិនជាបោះបង់ការបួសសងដោយសារអសមត្ថភាពរហូតដល់ស្លាប់នោះគឺគ្មានបញ្ហាអ្វីនោះទេ។ តែបើសិនជាគេមិនបានបួសសងដោយគ្មានច្បាប់លើកលែង គឺត្រូវផ្តល់ចំណីអាហារឱ្យអ្នកក្រីក្រម្នាក់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ហើយស្និទ្ធស្នាលចំពោះបងប្អូនរបស់គេឱ្យបួសសងជំនួសក្នុងខែរ៉ម៉ាឌននូវចំនួនថ្ងៃដែលគេធ្វេសប្រហែស ដូច្នោះដែរការបួសលាបំណន់ ត្រូវធ្វើជំនួសគេនូវរាល់ការលាបំណន់ជាការប្រតិបត្តិចំពោះអស់ឡោះ។ អ្នកដែលស្រាយបួសដោយសារករណីលើកលែង ក្រោយមកករណីលើកលែងនោះបានបាត់ទៅវិញនៅពេលថ្ងៃនៃខែរ៉ម៉ាឌន ក៏ដូចគ្នាផងដែរ ការហៀរចូលឥស្លាម ឬស្រ្តីដែលជ្រះស្អាតពីឈាមរដូវ ឬជាពីជំងឺ ឬត្រលប់មកពីធ្វើដំណើរវិញ ឬក្មេងដែលគ្រប់អាយុ ឬមនុស្សឆ្លុតដែលជាវិញនៅពេលថ្ងៃនៃខែរ៉ម៉ាឌនខណៈដែលពួកគេមិនបួសនោះចាំបាច់ត្រូវឱ្យពួកគេបួសសងវិញ សូម្បីតែពួកគេបួសក្នុងរយៈពេលដែលសេសសល់ក៏ដោយ។ ចំពោះអ្នកដែលច្បាប់លើកលែងឱ្យស្រាយបួសក្នុងខែរ៉ម៉ាឌន គេមិនអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកនោះបួសអ្វីផ្សេងនោះទេ។

បួសស្និទ្ធស្នាល

ប្រសើរបំផុតគឺបួសមួយថ្ងៃស្រាយមួយថ្ងៃ។ បន្ទាប់មក គឺបួសនៅថ្ងៃចន្ទនិងថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ បន្ទាប់មកទៀតគឺបួសក្នុងមួយខែបីថ្ងៃល្អបំផុតនៅថ្ងៃទី (១៣,១៤,១៥) រាប់តាមខែចន្ទគតិ និងស្និទ្ធស្នាលឱ្យបង្កើនការបួសនៅខែមូហារ៉ម និងខែស្យាកហ្គាន ថ្ងៃអាស៊ូរ៉ា ថ្ងៃអាវហ្វូរ និងប្រាំមួយថ្ងៃនៃខែស្យាករាល់ ហើយមីករូសបួសនៅខែរ៉ហ្សាបតែមួយ ថ្ងៃជុំអាត់ និងថ្ងៃសៅរ៍ បួសថ្ងៃសង្ស័យគឺថ្ងៃទី៣០ស្យាកហ្គាន

កាលណាថ្ងៃនោះមេឃស្រឡះ។ គេហាមបួសថ្ងៃវ័យៗទាំងពីរ ថ្ងៃតើស្សរិក លើកលែងអ្នកដែលត្រូវសំឡេះសត្វសម្រាប់ហាជ្ជតាម៉ាត្តក និងកីរ៉េន។

កំណត់សម្គាល់

❖ អ្នកដែលមានហាទឹសធំដូចជាជួនប និងស្រ្តីមករដូវ និងឈាមឆ្លងទន្លេ បើអ្នកទាំងពីរជ្រុះស្អាតមុនពេលទៀបភ្លឺ គឺគេអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេពន្យារការមុជទឹករហូតដល់ក្រោយអាហ្សានរួច តែត្រូវរ្លូសរាន់ហូបបាយបួសមុនអាហ្សាន ហើយបួសរបស់ពួកគេត្រឹមត្រូវ។

❖ គេអនុញ្ញាតឱ្យស្រ្តីលេបថ្នាំពន្យារការមករដូវនៅក្នុងខែវិម៉ាខនក្នុងគោលបំណងចូលរួមធ្វើអំពើកុសលជាមួយពួកអ្នកមូស្លីម បើសិនជាគ្មានការប៉ះពាល់។

❖ គេអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកបួសលេបទឹកមាត់ឬស្បែក បើមាននៅក្នុងបំពង់ក។

❖ ណាពី () បានមានប្រសាសន៍ថា "لَا تَزَالُ أُمَّتِي بِخَيْرٍ مَا عَجَلُوا الْإِفْطَارَ وَأَخْرَوْا السُّحُورَ" មានន័យថា «**ប្រជាជាតិរបស់ខ្ញុំនៅតែប្រសើរជានិច្ច ដកបណាពួកគេរ្លូសរាន់ស្រាយបួស និងពន្យារការហូបបាយបួស**»។ (អះម៉ាត់)

"يَزَالُ الدِّينُ ظَاهِرًا مَا عَجَلَ النَّاسُ الْفِطْرَ لِأَنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى يُؤَرِّضُونَ" ណាពីបន្តទៀតថា «**សាសនាតិស្លាមនៅតែខ្ពស់ត្រដែតជានិច្ច ដកបណាមនុស្សរ្លូសរាន់ស្រាយបួស។ ពីព្រោះពួកជីហ្ស និងពួកត្រីស្ត ពួកគេពន្យារការស្រាយបួស**»។ (អាពូឡីទ)

➢ ស៊ូណាត់ឱ្យទូអាណាតនៅពេលស្រាយបួស ណាពី បានមានប្រសាសន៍ថា "إِنَّ لِلصَّائِمِ عِنْدَ فِطْرِهِ دَعْوَةً لَا تُرَدُّ" មានន័យថា «**ជាការពិតណាស់ សម្រាប់អ្នកបួស ខណៈពេលស្រាយបួស គឺទូអាតេមិនបានចោលនោះឡើយ**»។ (អ៊ីបនូម៉ាម៉ះ)

ទូអាណាតនៅពេលស្រាយបួស ដែលមានក្នុងវិវាយ៉ាត់ ដោយ ណាពី បានទូអាថា: "بَدَأَ الْظَّمَا وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ وَنَبَتَ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ" មានន័យថា «**បាត់ស្រែកទឹក។ សរសៃឈាមមានសំណើម និងទទួលបានផលបុណ្យ អិន ស្សាអល់ឡោះ**»។ (អាពូឡីទ)

➢ ស៊ូណាត់ឱ្យស្រាយបួសនឹងផ្លែឈើស្រស់ តែបើគ្មាន ជាមួយនឹងឈើទុំ បើអត់មានទៀត ដោយផឹកទឹក។

➢ អ្នកបួសគប្បីជៀសវាងការប្រើប្រាស់ថ្នាំលាបត្របកភ្នែក ថ្នាំបន្តក់ភ្នែក ឬថ្នាំដាក់ត្រចៀកក្នុងពេលកំពុងបួស ដោយកុំគិតពីការខ្វែងយោបល់គ្នា។ តែបើចាំបាច់ប្រើដូចជាព្យាបាលជំងឺគឺអត់មានបញ្ហាអ្វីទេ ទោះបីជាវាសជាតិនៃថ្នាំព្យាបាលនោះជ្រាបដល់បំពង់កក៏ដោយ គឺបួសរបស់គេត្រឹមត្រូវ។

➢ ស៊ូណាត់ឱ្យប្រើប្រាស់ឈើដុះធ្មេញនៅគ្រប់ពេលនៃការបួសមិនមែនមីកូរ៉ូសទេ។

➢ អ្នកបួសចាំបាច់ត្រូវបោះបង់ការនិយាយដើមគេ ញុះញង់គេ និងនិយាយកុហក។ល។ បើសិនជាមាននរណាម្នាក់ដេរគេ គេត្រូវនិយាយថា (ខ្ញុំបួស)។ គេត្រូវ

ថែរក្សាអណ្តាតរបស់គេ និងអវៈយវៈរបស់គេពីអំពើបាប គឺគេរក្សាបួសរបស់គេ។
ណាដែលបានមានប្រសាសន៍ថា មានន័យថា < **អ្នកណាមិនបានបោះបង់ចោលពាក្យ
សម្តីកុហក និងអំពើបោកប្រាស់ទេនោះគឺអស់ឡោះមិនត្រូវការការបោះបង់
អាហារ និងស្រែកទឹករបស់គេនោះទេ** >។ (អះម៉ាត់)

➤ ស៊ូណាត់សម្រាប់អ្នកបួស បើគេអញ្ជើញទៅបរិភោគអាហារ ហើយគេកំពុងបួស
គឺគេត្រូវទូអាឱ្យម្ចាស់អញ្ជើញនោះតែប្រសិនបើគេអត់បួសគឺគេត្រូវអញ្ជើញទៅហូប

➤ យប់ឡែឡាតុលកទើរគឺជាយប់ដ៏ប្រសើរបំផុតក្នុងមួយឆ្នាំ។ ជាពិសេសគឺផល
បុណ្យនៅ១០យប់ចុងក្រោយនៃខែរ៉ម៉ាឌន។ ប្រាកដណាស់មានយប់មួយជាយប់
ឡែឡាតុលកទើរ (ليلة القدر) ជាពិសេសគឺយប់ទី២៧។ អំពើល្អនៅយប់នោះ
ប្រសើរជាងការធ្វើអំពើល្អ ចំនួនមួយពាន់ខែ។ យប់នេះមានសញ្ញាសម្គាល់ដូចជា
ថ្ងៃនៅពេលព្រឹកភ្លឺថ្លា មិនសូវក្តៅខ្លាំង អាកាសធាតុប្រសើរកម្រិតមធ្យម ជួនកាល
មនុស្សជួបនឹងយប់នេះ តែគេមិនដឹងខ្លួន។ ដូច្នោះ ចាំបាច់ត្រូវខិតខំធ្វើអំពើល្អ
ក្នុងខែរ៉ម៉ាឌន ជាពិសេសនៅ១០យប់ចុងក្រោយ។

ប្រុងប្រយ័ត្នកុំឱ្យខកខានក្នុងយប់ណាដោយពុំបានក្រោកសឡាត។ បើសិនជាគេ
សឡាតតារ៉េវែស្តមគ្គា គេពុំត្រូវចេញមុននឹងអំបាប់ព្រាប់សឡាតតារ៉េវែស្តនោះទេ
ដើម្បីទទួលបាននូវការកត់ត្រាឱ្យគេបានផលបុណ្យស្មើនឹងសឡាតពេញមួយយប់។

➤ ចំពោះអ្នកដែលចាប់ផ្តើមបួសស៊ូណាត់ យកល្អគួរតែបួសឱ្យចប់នៅថ្ងៃនោះ
តែមិនវ៉ាជីបនោះទេ។ តែបើសិនជាគេចង់ឈប់បួសវិញគឺគ្មានបាបអ្វីនោះទេ
ហើយក៏មិនត្រូវបួសសងវិញដែរ។

➤ **អៀកទីកាហូ** គឺជាការស្តាប់នៅក្នុងម៉ាស៊ីតរបស់អ្នកឥស្លាមដែលមានប្រាជ្ញា
ដើម្បីគោរពប្រតិបត្តិចំពោះអស់ឡោះ។ លក្ខខណ្ឌ អ្នកដែលអៀកទីកាហូត្រូវជ្រះ
ស្អាតពីហាទីសធំ។ អ្នកដែលអៀកទីកាហូមិនត្រូវចេញពីក្នុងម៉ាស៊ីតលើកលែងតែ
មានការចាំបាច់ ដូចជាការបរិភោគ បត់ជើងតូច ឬបត់ជើងធំ ម្តងទឹកវ៉ាជីបជាដើ
ម។ ការអៀកទីកាហូត្រូវបានចាត់ទុកជាមោឃៈ បើចេញពីម៉ាស៊ីតដោយអត់មាន
ការចាំបាច់ ហើយនឹងការរួមដំណេក។ ស៊ូណាត់អាចធ្វើបានគ្រប់ពេល បើនៅក្នុង
ខែរ៉ម៉ាឌនជាស៊ូណាត់ ម្នីកកាត់ ជាពិសេសនៅ១០យប់ចុងក្រោយនៃខែនេះ។ រ
យៈពេលអៀកទីកាហូតិចបំផុតគឺ១ម៉ោង ហើយស៊ូណាត់មិនត្រូវឱ្យតិចជាងមួយ
ថ្ងៃមួយយប់នោះទេ។ ស្ត្រីមិនអាចអៀកទីកាហូបានទេ លើកលែងតែមានការ
អនុញ្ញាតពីម្តី។ ស៊ូណាត់ចំពោះអ្នកអៀកទីកាហូត្រូវរស់នឹងការគោរពសក្តារៈនិង
ការប្រតិបត្តិ ហើយត្រូវកាត់បន្ថយប្រការមួយចំនួនទោះបីច្បាប់អនុញ្ញាត និងត្រូវ
ជៀសវាងពីអ្វីដែលគ្មានបានការសំរាប់ខ្លួនគេ។

ហាជ្ជ និងអុំរ៉ោះ

ចាំបាច់ត្រូវធ្វើហាជ្ជ និងអុំរ៉ោះឱ្យបានម្តងក្នុងមួយជីវិត។

លក្ខខណ្ឌចាំបាច់នៃការធ្វើបុណ្យហាជ្ជ និងអុំរ៉ោះមាន :

១. ឥស្លាម ២. មានបញ្ញា ៣. គ្រប់អាយុ(ដឹងក្តី) ៤. មានសិទ្ធិសេរីភាព ៥. មានលទ្ធភាព គឺមានសោហ៊ុយ និងការធ្វើដំណើរ។ ចំណែកឯស្ត្រីត្រូវមានលក្ខខណ្ឌទី ៦ គឺត្រូវមានម៉ែរ៉ែម (មិនអាចការជាមួយគ្នាបានជារៀងរហូត) ទៅជាមួយគាត់ ។ ហាជ្ជរបស់គាត់ក៏ត្រឹមត្រូវដែរដោយគ្មានម៉ែរ៉ែម តែគាត់មានបាប។ ចំពោះអ្នកដែលប្រហែសមិនបានធ្វើរហូតដល់ស្លាប់ គេត្រូវរហូតយកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេទៅធ្វើហាជ្ជ និងអុំរ៉ោះជំនួសឱ្យអ្នកនោះ។ អ្នកការហ្វៀរ និងមនុស្សឆ្គួតហាជ្ជរបស់ពួកគេមិនត្រឹមត្រូវនោះទេ។ ចំណែកឯកូនក្មេង និងខ្ញុំបម្រើហាជ្ជគឺត្រឹមត្រូវ តែគេមិនចាត់ទុកហាជ្ជរបស់អ្នកទាំងពីរជាហាជ្ជឥស្លាមនោះទេ។ អ្នកគ្មានលទ្ធភាពដូចជាអ្នកក្រ បើគេខ្ចីទ្រព្យអ្នកដទៃទៅធ្វើហាជ្ជគឺត្រឹមត្រូវ។ អ្នកណាធ្វើហាជ្ជឱ្យអ្នកដទៃ ហើយគេមិនទាន់ធ្វើហាជ្ជសម្រាប់ខ្លួនឯងនោះ ដូច្នោះហាជ្ជដែលគេធ្វើនោះនឹងធ្លាក់បានលើគេដែលជាបុគ្គលធ្វើតែប៉ុណ្ណោះគឺហាជ្ជហ្វៀរទូ។

ការពាក់អៀសរ៉ែម: ស៊ូណាត់ចំពោះអ្នកដែលចង់ពាក់អៀសរ៉ែម ត្រូវមុជទឹក សម្អាតខ្លួន លាបទឹកអប់ ដោះឱ្យអស់នូវសម្លៀកបំពាក់ដែលមានថ្លើរ ពាក់សារុង និងក្រណាត់ពណ៌សពីរ បន្ទាប់មកណៀតអៀសរ៉ែមដោយពោលថា :

(لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ عُمْرَةً أَوْ حَجًّا أَوْ حَجًّا وَعُمْرَةً) បើសិនជាគេមានការព្រួយបារម្ភ គេត្រូវពោលថា (فَإِنْ حَبَسَنِي حَابِسٌ فَمَحَلِّي حَيْثُ حَبَسْتَنِي)

អ្នកធ្វើហាជ្ជមានរបៀបប្រតិបត្តិ៣សម្រាប់ជ្រើសរើស:

១. អត្តាមុត្តក «المتع» ២. អាល់អុំហ្វរ៉ិត «الإفراد» ៣. អាល់គីរ៉ន «القران» ។ ហាជ្ជដែលប្រសើររបំផុតគឺហាជ្ជអត្តាមុត្តក គឺនៀតកាន់អៀសរ៉ែមធ្វើអុំរ៉ោះក្នុងរដូវហាជ្ជរួចចេញពីអុំរ៉ោះ ហើយនៀតកាន់អៀសរ៉ែមធ្វើហាជ្ជនៅក្នុងឆ្នាំនោះ។ អាល់អុំហ្វរ៉ិតគឺណៀតកាន់អៀសរ៉ែមធ្វើហាជ្ជតែមួយគត់។ ចំណែកឯ អាល់គីរ៉នវិញគឺណៀតកាន់អៀសរ៉ែមធ្វើទាំងពីរ ឬនៀតអៀសរ៉ែមធ្វើអុំរ៉ោះ ក្រោយមកបញ្ចូលហាជ្ជជាមួយនឹងអុំរ៉ោះមុននឹងចាប់ផ្តើមតវ៉ាហ្វ។

នៅពេលអ្នកដែលចង់ធ្វើហាជ្ជឡើងលើយាន្តជំនិះរួចរាល់ត្រូវសូត្រតាល់ពីយ៉ះថា:

لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ.
ស៊ូណាត់សូត្រវាឱ្យបានច្រើន ហើយសូត្រខ្លាំងៗ រីឯស្ត្រីវិញគឺត្រូវសូត្រតិចៗ ៗតែ

ខ្លួនឯងបានហើយ។

ប្រការដែលគេហាមនៅពេលកាន់អៀសរមៈ ១. កោរសក់ **២.** កាត់ក្រចក **៣.** ពាក់សម្លៀកបំពាក់មានថ្លើរសម្រាប់បុរស។ លើកលែងតែបើអត់មានសារុង អាចពាក់ខោ ឬបើអត់មានស្បែកជើងផ្ទាត់អាចពាក់ស្បែកជើងខ្ពុបបាន ហើយមិនត្រូវពិន័យទេ **៤.** ពាក់ឈ្នួតក្បាល សម្រាប់បុរស **៥.** លាបទឹកអប់នៅលើខ្លួននិងសម្លៀកបំពាក់ **៦.** សម្លាប់សត្វប្រមាញ់ តែបើសត្វសាហាវ គេអនុញ្ញាតឱ្យសលាប់ **៧.** ធ្វើចំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍ គឺហាមតែមិនត្រូវពិន័យអ្វីទេ **៨.** ប៉ះស្រ្តីដោយមានគណ្តាមិនមែនតាមប្រដាប់ភេទទេ គឺត្រូវពិន័យ សត្វចៀមមួយក្បាល ឬបួសបីថ្ងៃ ឬផ្តល់ចំណីអាហារឱ្យអ្នកក្រីក្រចំនួន៦នាក់ **៩.** រួមដំណេកមុននឹងចេញពីតំណាមទី ១ «**الاحلال الأول**» គឺហាជ្ជរបស់គេត្រូវខូច ហើយចាំបាច់ធ្វើបំពេញបន្ថែមនិងសងវិញនៅឆ្នាំក្រោយ ជាមួយនឹងការសម្លឹងសត្វអូដូ ហើយចែកឱ្យអ្នកក្រីក្រនៅមីក្តុះ តែបើសិនជាក្រោយពីចេញពីតំណាមទី១រួច «**الاحلال الأول**» ហាជ្ជរបស់គេមិនខូចទេតែត្រូវពិន័យសម្លឹងសត្វអូដូមួយក្បាលចែកសាច់ជូនអ្នកក្រនៅមីក្តុះ។ បើសិនជារួមដំណេកក្នុងអុំរ៉ោះគឺអុំរ៉ោះនោះត្រូវខូច ហើយត្រូវពិន័យសត្វចៀមមួយក្បាល និងត្រូវធ្វើសងវិញ។ តែក្រៅពីរួមដំណេក មិនធ្វើឱ្យខូចហាជ្ជ និងអុំរ៉ោះនោះទេ។ ស្រ្តីក៏ដូចបុរសដែរតែគេអនុញ្ញាតឱ្យស្រ្តីពាក់សម្លៀកបំពាក់ដែលមានថ្លើរ ហើយមិនត្រូវ ទទួរមុខ ឬពាក់ស្បែកមុខ និងស្រោមដៃ។

ការពិន័យមានពីរ : **១. ជម្រើស** «**على التخيير**» គឺពិន័យដោយកោរសក់ ឬប្រើទឹកអប់ ឬកាត់ក្រចក ឬពាក់ឈ្នួតក្បាល ឬពាក់សម្លៀកបំពាក់មានថ្លើរសម្រាប់បុរស។ គេផ្តល់ជម្រើសជាមួយនឹងការបួសបីថ្ងៃ ឬផ្តល់ចំណីអាហារឱ្យអ្នកក្រចំនួន៦នាក់។ សម្រាប់អ្នកក្រម្នាក់ឱ្យកន្លះសក(គឺមួយគីឡូកន្លះ) ឬសម្លឹងសត្វចៀមមួយក្បាល។ ចំពោះការប្រមាញ់សត្វវិញត្រូវសងដូចសត្វណាដែលគេបានប្រមាញ់ បើសិនជាមាន បើគ្មានទេ ត្រូវចេញជាលុយស្មើនឹងតម្លៃសត្វនោះ។

២. តាមលំដាប់លំដោយ «**على الترتيب**» ពិន័យចំពោះអ្នកធ្វើហាជ្ជអត្តាមុំភ្នក និងហាជ្ជគឺរនត្រូវពិន័យជាសត្វចៀម ហើយពិន័យចំពោះការរួមដំណេកគឺសត្វអូដូ បើអត់មានត្រូវបួសបីថ្ងៃនៅពេលធ្វើហាជ្ជ ហើយបួសប្រាំពីរថ្ងៃនៅពេលត្រលប់មកវិញ។ ការសម្លឹងសត្វ ឬបរិច្ចាគចំណីអាហារគឺសម្រាប់អ្នកក្រនៅមីក្តុះ។

ចូលទឹកដីមីក្តុះ: នៅពេលអ្នកធ្វើហាជ្ជចូលម៉ាស្លិតហាវាម ត្រូវសូត្រទូអានៅពេលចូល ម៉ាស្លិត បន្ទាប់មកចាប់ផ្តើមតវ៉ាហូអ៊ីមរ៉ោះ បើធ្វើហាជ្ជអត្តាមុំភ្នក ឬតវ៉ាហូ

ស្នាគមន៍ ឬគេហៅថា តវ៉ាហ្សកូទូម «طواف القُدوم» បើសិនជាធ្វើហាជ្ជអ៊ីហ្សុត ឬគឺរីន ត្រូវពាក់ក្រណាត់ ដោយពុំទូ ពីក្រោមស្នាស្តាំ ហើយជាយទាំងសងខាងពុំទូពីលើស្នាខាងឆ្វេងរបស់គេ។ គេចាប់ផ្តើមតវ៉ាហ្សនៅត្រង់ថ្មខ្មៅ «الحجر الأسود» កាន់ថ្មខ្មៅនោះ និងបើបវ៉ា ឬធ្វើជំពូលសញ្ញា ហើយសូត្រថា «بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُ أَكْبَرُ» ត្រូវធ្វើបែបនេះគ្រប់ជុំទាំងអស់។ ត្រូវដាក់កំកហ្គុះនៅខាងឆ្វេងដៃ ហើយតវ៉ាហ្សប្រាំពីរជុំ ដើរឱ្យញាប់ (ញាប់បន្តិច និងបោះជំហានខ្លីៗ) នៅបីជុំដំបូងតាមលទ្ធភាព។ ចំពោះជុំដែលនៅសេសសល់ត្រូវដើរធម្មតា។ នៅពេលទៅដល់ជិតជ្រុងយ៉ាម៉ានី «الركن اليماني» ត្រូវកាន់ជ្រុងនោះ បើសិនជាអាចទៅដល់។ នៅចន្លោះជ្រុងទាំងពីរត្រូវសូត្រថា «رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ» ហើយគ្រប់ជុំទាំងអស់ត្រូវសុំទូអាតាមតែបិត្តប្រាថ្នាចង់បាន។ បន្ទាប់មកទៀត បើសិនជាអាចគឺត្រូវសទ្ធាតពីរ រឺកអាត់នៅក្រោយម៉ាកម «المقام» ។ ក្នុងពីររឺកអាត់នេះសូត្រសូរោះអាស់កាហ្ស៊ីរ៉ូន «الكافرون» និងអាស់អៀខឡើស «الإخلاص» ។ បន្ទាប់មកផឹកទឹកហ្សំហ្សំ ឱ្យច្រើន រួចត្រលប់ទៅកាន់ថ្មខ្មៅវិញ កាន់ឬពាល់វ៉ា បើសិនជាអាច។ បន្ទាប់មកទូអាតនៅពេលបិតនៅ (ចន្លោះរវាងថ្មខ្មៅ និងទ្វារកំកហ្គុះ) រួចចេញដំណើរទៅកាន់ សហ្សា «الصفاء» ឡើងទៅលើ ហើយសូត្រថា «أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ» រួចសូត្របន្ទូលរបស់អល់ឡោះថា

﴿إِنَّا الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَارِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾

មានន័យថា «ជាការពិតណាស់ភ្នំសហ្សា និងភ្នំម៉ារ៉េគីជាផ្នែកមួយនៃអត្តសញ្ញាណសាសនារបស់អល់ឡោះ។ ដូច្នេះ ចំពោះអ្នកដែលធ្វើហាជ្ជ ឬអុំរោះនៅវិហារកំកហ្គុះ គឺគ្មានកំហុសអ្វីទេ បើគេធ្វើសារ៉ាវ៉ាងភ្នំទាំងពីរនេះ។ ចំពោះអ្នកដែលស្ម័គ្របិត្តធ្វើអំពើល្អ ពិតប្រាកដណាស់អល់ឡោះមហាដឹងគុណ មហាដឹង»

។ (អាល់ហ្គោតព័រ : ១៥៨)

សូត្រតឹកពៀរ និងតះលីល តម្រង់ទៅកាន់

គឺបឡ័ត ហើយលើកដៃទាំងពីររួចសុំទូអា រួចហើយចុះមកវិញចុះដោយដើរសំដៅទៅកាន់ភ្លើងសញ្ញាពណ៌បៃតង «العلم الأخضر» រួចហើយប្រញាប់ទៅកាន់ភ្លើងសញ្ញាផ្សេងទៀត «العلم الآخر» ក្រោយមកបន្តដំណើររហូតដល់ម៉ារ៉េ ហើយត្រូវធ្វើដូចដែលគេធ្វើនៅលើភ្នំសហ្សាដែរ។ រួចហើយចុះមកវិញ ត្រូវធ្វើដូចដែលបានធ្វើនៅជុំទីមួយដែររហូតដល់គ្រប់ប្រាំពីរជុំ។ ពីសហ្សាទៅកាន់ម៉ារ៉េស១ជុំ ហើយពីម៉ារ៉េទៅកាន់សហ្សាគឺ១ជុំទៀត ហើយធ្វើបែបនេះ។ បន្ទាប់មកត្រូវកាត់សក់ ឬ

ការសក់ តែការសក់ល្អជាង លើកលែងតែធ្វើអុំរ៉ោះអំត្តាមុំត្រក ពីព្រោះគេនឹងធ្វើ ហាជ្ជបន្ទាប់ពីអុំរ៉ោះរួច។ ចំណែកឯហាជ្ជគីរីន និងអ៊ីហ្សូរ៉ាតគឺគេមិនទាន់អនុញ្ញាទេ បន្ទាប់ពីតវាហ្សូតមនី (طواف القدوم) រហូតដល់គប់គោលនៅថ្ងៃរយ៉ា (ជាំវតុល អាកពៈ)។ ស្រ្តីក៏ដូចបុរសដែរ គ្រាន់តែស្រ្តីមិនត្រូវដើរលឿនទេនៅ ពេលតវាហ្សូ និងសាអ៊ី។ **លក្ខណៈធ្វើបុណ្យហាជ្ជ :** នៅថ្ងៃអាត់តើរយ៉ះ «**التروية**» ជាថ្ងៃទីប្រាំបីត្រូវនៅកាន់អៀសរម បើសិនជាផ្ទះរបស់គេនៅក្នុងទឹកដីមីក្រុះ ហើយគេធ្វើដំណើរទៅកាន់មីណាដើម្បីដេកនៅទីនោះនៅយប់ទីប្រាំបួន។ នៅ ពេលព្រឹកថ្ងៃរះនៃថ្ងៃទីប្រាំបួនត្រូវធ្វើដំណើរទៅកាន់អាវហ្វះ។ លុះថ្ងៃទ្រេតសឡា តហ្សូហ្សោ រួមជាមួយនឹងអាសើរដោយកសើរ (បង្រួម) ហើយនៅអាវហ្វះ ទាំងមូលជាកន្លែងសម្រាប់ស្នាក់នៅ លើកលែងតែជ្រលង (អូរណាស់)។ ត្រូវ សូត្រឱ្យបានច្រើននូវ : «**لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير**» ត្រូវខំប្រឹងទូអា និងតាវហ្គាត់ និងពេញចិត្តប្រតិបត្តិចំពោះអល់ឡោះ។ នៅពេលថ្ងៃ លិចធ្វើដំណើរទៅកាន់មុសដាលីហ្វះ «**مزدلفة**» ដោយចិត្តនឹងនរ និងស្ងប់ស្ងៀម ដោយសូត្រគាល់ពីយ៉ះ និងហ្ស៊ីកៀវ។ នៅពេលទៅដល់មុសដាលីហ្វះ «**مزدلفة**» ត្រូវ សឡាតម៉ាហ្គ្រិប រួមជាមួយនឹងអ៊ីស្សាដោយកសើរ រួចហើយដេកនៅទីនោះ។ បន្ទាប់មកសឡាតសូហ្គោះឱ្យទាន់ពេល ហើយអង្គុយនៅទីនោះដោយសុំទូអាហូត ដល់មេឃក្តីសឡោះ ហើយត្រូវចេញដំណើរមុនថ្ងៃរះ នៅពេលទៅដល់ជ្រលង វ៉ាទី មូហើសសើរ «**واد محسر**» បើសិនជាអាចត្រូវដើរលឿនបន្តិច រហូតដល់មីណា ហើយ ចាប់ផ្តើមគប់គោលនៅចាំរ៉ោះអាកហ្គុះ «**حجرة العقبه**» ចំនួនប្រាំពីរជុំក្រសតូចប៉ុន គ្រាប់សណ្តែក។ រាល់ការគប់គ្រាប់ក្រសនីមួយៗត្រូវសូត្រតិកពៀរលើកដៃទាំងពីរ នៅពេលគប់។ លក្ខខណ្ឌត្រូវឱ្យគ្រាប់ក្រសធ្លាក់ក្នុងអាងនោះ ទោះបីជាដុំថ្មនោះ មិនប៉ះនឹងបង្គោលនោះក៏ដោយ។ ត្រូវឈប់សូត្រ គាល់ពីយ៉ះនៅពេលចាប់ផ្តើម គប់ រួចហើយសម្លេសតូ ក្រោយមកត្រូវការសក់ ឬកាត់សក់ តែការសក់ល្អជាង កាត់។ នៅពេលគប់គោល គេអាចធ្វើអ្វីបានគ្រប់យ៉ាងលើកលែងតែស្រ្តី ហើយនេះ គឺជាការចេញពីតំណាងទី១ «**التحلل الأول**»។ បន្ទាប់មកបន្តដំណើរមកកាន់មីក្រុះ ហើយតវាហ្សូអ៊ីហ្សាហ្គោះ គឺតវាហ្សូវ៉ាដិបដើម្បីបង្រួបកម្មវិធីហាជ្ជ។ បន្ទាប់មកធ្វើសា អ៊ីរ៉ាងសហ្សានិងម៉ារ៉ះ បើសិនជាហាជ្ជអាល់មូតាមុំត្រក ឬមិនទាន់ធ្វើសាអ៊ីជាមួយ នឹងតវាហ្សូកូទូម។ បើសិនជាគេបានធ្វើដូច្នោះគឺគេអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើអ្វីគ្រប់បែបយ៉ាង សូម្បីតែស្រ្តី នេះគឺជាការចេញពីតំណាងទី២ «**التحلل الثاني**» បន្ទាប់មកត្រលប់ទៅមី

ណា ហើយដេកឱ្យគ្រប់ចំនួនយប់នៅទីនោះគឺវាជីប។ គប់គោលបន្ទាប់ពីថ្ងៃទ្រេត នៅគោលនីមួយៗចំនួនប្រាំពីរជុំក្រួស ចាប់ផ្តើមពីគោលទីមួយ គប់វាចំនួនប្រាំពីរ ជុំ បន្ទាប់មកបន្តដំណើរទៅមុខបន្តិច ហើយឈរសុំទូអាពីអស់ឡោះ។ ពេលទៅ ដល់គោលកណ្តាល ត្រូវគប់វាចំនួនប្រាំពីរជុំក្រួស ហើយសុំទូអា។ បន្ទាប់ពីគប់ គោលអាកហ្លុះហើយមិនត្រូវឈប់នៅទីនោះទេ។ នៅថ្ងៃទីពីរគប់ដូចគ្នាដែរ បើសិន ជាចង់ចេញដំណើរចូរចាកចេញមុនថ្ងៃលិច។ តែបើសិនជាថ្ងៃលិចនៅថ្ងៃទី១២នៅ មីណាគេចាំបាច់ត្រូវតែដេកនៅទីនោះ និងគប់គោលនៅថ្ងៃស្អែក លើកលែងតែក្នុង ករណីចង្អៀត ហើយគេប្តេជ្ញាចិត្តចេញ គឺគ្មានបញ្ហាអ្វីទេ ទោះបីជាប្រាយពេលថ្ងៃ លិច។ ចំណែកឯហាជ្ជគឺវិន័យដូចអ៊ុហ្វរតដែរ គ្រាន់តែគេត្រូវសម្លេសត្វដូចជាអត្តា មុំត្នកដែរ។ បើសិនជាគេចង់វិលត្រឡប់ទៅរកក្រុមគ្រួសាររបស់គេវិញ គឺគេមិនអាច ចេញទៅបានទេ លុះត្រាតែគេទៅតវាហ្វូលានៅវិហារពៃតុលឡោះសិន ព្រោះជា ពេលវេលាចុងក្រោយបង្អស់របស់គេនៅពៃតុលឡោះ។ លើកលែងតែស្ត្រីដែលមាន រដូវ និងឈាមឆ្លងទន្លេគឺគេពុំត្រូវតវាហ្វូលានោះទេ។ បើសិនជាគេធ្វើជំនួញបន្ទាប់ ពីតវាហ្វូ គេត្រូវត្រលប់មកតវាហ្វូម្តងទៀត។ ចំពោះអ្នកដែលចេញមុនតវាហ្វូលា ចាំបាច់ត្រូវត្រលប់មកវិញ បើសិនជានៅជិត តែបើនៅឆ្ងាយគេត្រូវសម្លេសត្វ។

រូក្សហាជ្ជមានបួន ១. អាល់អៀសរម គឺនៀតចូលពិធីហាជ្ជ។

២. ឈប់សម្រាកនៅទីក្តីអារវ្លះ។ **៣.** តវាហ្វូ (អីហ្វាហ្វោះ)។ **៤.** ធ្វើសាអ៊ុហាជ្ជ។

វាជីបហាជ្ជមានប្រាំបីគឺ:

១. នៀតកាន់អៀសរមនៅមីកត។ **២.** ឈប់នៅអារវ្លះរហូតដល់យប់។ **៣.** ដេក សម្រាកនៅមុសជាលីហ្វ្លះរហូតដល់រំលងអប្រាត្រ។ **៤.** ដេកសម្រាកនៅមីណា ប៉ុន្មានយប់ក្នុងថ្ងៃតើសរីក។ **៥.** គប់គោល។ **៦.** កោរសក់ ឬកាត់សក់។

៧. តវាហ្វូលាដំណើរ។ **៨.** សម្លេសត្វសម្រាប់អាល់មូតាមត្តិក និងគឺវិន។

រូក្សអុំរ៉ោះមានបី : **១.** អៀសរម។ **២.** តវាហ្វូអុំរ៉ោះ។ **៣.** ធ្វើសាអ៊ុអុំរ៉ោះ។

វាជីបអុំរ៉ោះមានពីរ : **១.** អៀសរមពីមីកត។ **២.** កោរសក់ ឬកាត់សក់។

❖ ចំពោះអ្នកដែលបោះបង់រូក្សណាមួយ ពិធីអ៊ុហ្វាហ្វាត់ហាជ្ជមិនគ្រប់លក្ខណៈ ទេ លើកលែងតែមានរូក្សនេះ។ ចំពោះអ្នកដែលបោះបង់ប្រការវាជីប ត្រូវពិន័យ ដោយសម្លេសត្វ។ រីឯអ្នកដែលបោះបង់ស៊ូណាត់ គឺគេពុំត្រូវធ្វើអ្វីទាំងអស់។

លក្ខខណ្ឌដែលធ្វើឱ្យតវាហ្វូនៅកំកហ្លុះត្រឹមត្រូវមាន១៣:

១. ឥស្លាម។ **២.** មានបញ្ញា។ **៣.** នៀតជាក់លាក់មួយ។ **៤.** ដល់ម៉ោងតវាហ្វូ។

៥. បិទបាំងកេរ្តិ៍ខ្មាសតាមលទ្ធភាព។ **៦.** ស្អាតស្អំពីហាទីសពុំមែនសម្រាប់ក្មេងទេ។
៧. តវាហូគ្រប់ប្រាំពីរជុំដោយប្រាកដ។ **៨.** ដាក់កំកហ្ម្មៈនៅខាងឆ្វេងខ្លួនឯង ត្រូវធ្វើ
 ឡើងវិញ បើសិនជាមានកំហុសក្នុងការតវាហូ។ **៩.** ពុំត្រូវត្រលប់ក្រោយវិញ ដោយ
 ដើរ។ **១០.** ដើរចំពោះអ្នកដែលមានលទ្ធភាព។ **១១.** ធ្វើបន្តបន្ទាប់រវាងជុំនីមួយៗ។
១២. បិតនៅក្នុងបរិវេណម៉ាស្លិកហាម។ **១៣.** ចាប់ផ្តើមតវាហូនៅត្រង់ថ្មខ្មៅ។

សូណាត់នៅពេលតវាហូ៖ កាន់ និងពាល់ថ្មខ្មៅ បើបវា តឹកពៀរនៅក្បែរវា កាន់
 ជ្រុងយ៉ាម៉ានី ពាក់អៀសមេពុំខ្លួន ដើរញាប់ជើង និងដើរធម្មតាតាមកន្លែងដែល
 ត្រូវដើរធម្មតា ទូអា និងហ្សីកៀរនៅពេលតវាហូ ទៅក្បែរពេតុលឡោះ និងសឡាត
 ពីរីកអាត់នៅក្រោយម៉ាកម។

លក្ខខណ្ឌសាអ៊ីមានប្រាំបួន ៖ **១.** ឥស្លាម។ **២.** មានស្មារតីល្អ។ **៣.** នឿត។
៤. បន្តបន្ទាប់។ **៥.** ដើរសម្រាប់អ្នកដែលមានលទ្ធភាព **៦.** គ្រប់ប្រាំពីរជុំ
៧. សាអ៊ីចុះឡើងលើភ្នំសហ្វា និងម៉ារ៉េ។ **៨.** ធ្វើបន្ទាប់ពីតវាហូបានត្រឹមត្រូវ។
៩. ផ្តើមដោយចំនួនសេសពីភ្នំសហ្វា និងចំនួនគូពីភ្នំម៉ារ៉េ។

សូណាត់ធ្វើសាអ៊ី៖ ជ្រះស្អាតពីហាទីស និងភាពកខ្វក់ បិទបាំងកេរ្តិ៍ខ្មាស ហ្សីកៀរ
 និងទូអានៅពេលកំពុងធ្វើសាអ៊ី ដើរលឿន និងដើរធម្មតាតាមកន្លែងរបស់វា សា
 អ៊ីចុះឡើងលើភ្នំសហ្វានិងម៉ារ៉េ ត្រូវធ្វើបន្តបន្ទាប់គ្នារវាងសាអ៊ីនិងតវាហូ។

កំណត់សម្គាល់៖ ជាការប្រសើរបំផុតគឺគប់គោលក្នុងថ្ងៃតែមួយ តែបើពន្យាររហូត
 ដល់ថ្ងៃស្អែក ឬដល់ថ្ងៃចុងក្រោយនៃថ្ងៃតើសរិកក៏គេអនុញ្ញាតដែរ។

សំឡេះសត្វធ្វើគួរហ្គាន៖ សូណាត់មូអ៊ីក្លីត «**مؤكدة**»។ នៅពេលចូលដល់ថ្ងៃទី១០
 ហ្សីលហាជ្ជះ គេហាមចំពោះអ្នកដែលចង់សម្លេះសត្វធ្វើគួរហ្គាន មិនកាត់សក់
 ក្រចក និងស្បែករបស់គេរហូតដល់គេសម្លេះរួច។

អាតិកោះ៖ សុណ្ណៈ។ សម្រាប់កូនប្រុសសម្លេះសត្វចៀម២ក្បាល ក្មេងស្រីសត្វ
 ចៀម១ក្បាល។ គេសម្លេះនៅក្រោយកើតបានប្រាំពីរថ្ងៃ។ នៅថ្ងៃទីប្រាំពីរនោះដែរ
 សូណាត់ឱ្យកោរសក់កូន ហើយបរិច្ចាគប្រាក់ទម្ងន់ស្មើនឹងសក់នោះ គេដាក់
 ឈ្មោះឱ្យវា ហើយឈ្មោះដែលប្រសើរបំផុតគឺ (**عبدالله عبد الرحمن**) គេហាមដាក់ឈ្មោះ
 អាប៌ឌុជាមួយនឹងពាក្យផ្សេងក្រៅពីឈ្មោះរបស់អល់ឡោះដូចជា អាប៌ឌុនណាពី
 និងអាប៌ឌុរ៉េស៊ូល។ បើសិនជាពេលវេលាធ្វើអាតិកោះស្របគ្នាជាមួយនឹងពេលធ្វើ
 គួរហ្គាន អាចធ្វើបានមួយណាក៏បាន ហើយគេអនុញ្ញាតទាំងពីរ។

សង្ខេបការធ្វើហាជ្ជ ៖

ពីរឺ	អត្ថាម្មត្តក	អាល់គីរីន	អាល់អ៊ុហ្វរត
ចាប់ផ្តើមអៀសរ៉ែមនិងតាល់ពីយ៉ះ	لبيك عمرة متمتعاً بها إلى الحج	لبيك عمرة وحجا	لبيك حجا
បន្ទាប់	តវាហ្វ អុំរ៉ោះ	តវាហ្វកូទូម	តវាហ្វ កូទូម
បន្ទាប់	សាអ៊ី អុំរ៉ោះ	សាអ៊ី ហាជ្ជ	សាអ៊ី ហាជ្ជ
បន្ទាប់	កាក់សក់ តាហ៍ល្លូលពេញលេញ	រក្សាអៀសរ៉ែមរបស់គេ	រក្សាអៀសរ៉ែមរបស់គេ
ថ្ងៃទី៨មុនហូហ្វរ	នៀតអៀសរ៉ែមហាជ្ជនៅមីក្កៈ រួចទៅមីណា	ទៅមីណា	ទៅមីណា
ថ្ងៃទី៩ ក្រោយថ្ងៃរ៖	ទៅអាវ៉ែហ្វ៖ សឡាតហ្វ្រូហ្វរនិងអាសើរចាមក់កសើរ ចាមក់តឹកទីម រួចទុកពេលទូអារហូតដល់ថ្ងៃលិច		
ក្រោយថ្ងៃលិច	ទៅមុសដាលីហ្វ៖ សឡាតម៉ាហ្គ្រីប និងអ៊ីសា ចាមក់កសើរពេលទៅដល់ និងដេកនៅទីនោះរហូតដល់ពាក់កណ្តាលយប់និងស្នូណាត់ត្រៀមខ្លួនសម្រាប់សឡាតហ្វរដើរទៅមីណា និងគប់គោលអាកហ្វ៖		
ថ្ងៃសម្លេង៖ (ថ្ងៃបុណ្យ) បន្ទាប់ពីអាណុមុននឹងថ្ងៃរ៖	សម្លេង៖សត្វ	សម្លេង៖សត្វ	_____
	ការប្រកាត់សក់ រួចតវាហ្វអ៊ីហ្វាហ្វ៖ធ្វើបានពីរក្នុងចំណោមបីនេះ បានតាហ៍ល្លូលទី១ ហើយធ្វើបានទាំងបី គឺបានតាហ៍ល្លូលទី២		
	សាអ៊ីហាជ្ជ	_____	_____
ថ្ងៃទី១១.១២.១៣ សម្រាប់អ្នកពន្យារ	គប់គោលតូច កណ្តាល និងគោលធំ ក្រោយពេលថ្ងៃទ្រេត		
ពេលចេញដំណើរ	តវាហ្វលាដំណើរ ស្រ្តីមករដូវ និងឆ្លងទន្លេមិនបាច់តវាហ្វទេ		

ប្រយោជន៍ផ្សេងៗ

ស្បែកត្រូវចង់យកឈ្នះមនុស្សដោយប្រើឧបាយកលមួយក្នុងចំណោមឧបាយកលទាំងប្រាំពីរ បើឧបាយកលណាមួយបរាជ័យ វាប្តូរឧបាយកលផ្សេងទៀត។ គឺឧបាយកលធ្វើឱ្យស្បែក និងគូហ្ម។ បើអត់មានលទ្ធភាព ចាប់ផ្តើមដោយការបង្កើតថ្មីនៅក្នុងគោលជំនឿ និងបោះបង់ការធ្វើតាមគំរូណាពី និងសហប្តាប់របស់គាត់ បើអត់មានលទ្ធភាពទៀត ចាប់ផ្តើមដោយធ្វើអំពើបាបធំ បើអត់មានលទ្ធភាពទៀត ឱ្យប្រព្រឹត្តអំពើបាបតូច បើអត់មានលទ្ធភាពទៀត ចាប់ផ្តើមដោយឱ្យបង្កើនការធ្វើអំពើហានុសឱ្យបានច្រើន បើអត់មានលទ្ធភាពទៀត ចាប់ផ្តើមដោយឱ្យប្រតិបត្តិប្រការផ្សេងល្អប្រសើរជាង និងទទួលបានផលបុណ្យច្រើនជាង។

អំពើអាក្រក់: គេអាចលាងជម្រះអំពើនេះដោយប្រការជាច្រើនដូចជា សារភាពទោសកំហុសដោយចិត្តស្មោះត្រង់ សុំការអភ័យទោសពីអល់ឡោះ ធ្វើអំពើកុសល ត្រូវទទួលរងគ្រោះ ការបរិច្ចាគ ទូរារបស់អ្នកដទៃ។ បើសិនជានៅសេសសល់ ហើយអល់ឡោះមិនទាន់អភ័យទោសគឺគេនឹងទទួលទារុណកម្មនៅក្នុងផ្នូរឬនៅថ្ងៃគឺយ៉ាម៉ាត់ ឬនៅក្នុងឋាននរករហូតដល់ជ្រុះស្អាតពីអំពើអាក្រក់នោះ។ បន្ទាប់មក គេចូលឋានសួគ៌ បើសិនជាគេស្លាប់ក្នុងជំនឿតារាហេត។ ក៏ប៉ុន្តែ បើសិនជាគេស្លាប់ក្នុងភាពគ្មានជំនឿ ឬស្ស៊ីក ឬមូណាហ្វិកគឺគេចុះនរកជារៀងរហូត។

បទល្មើស និងអំពើបាបមានឥទ្ធិពលអាក្រក់ខ្លាំងចំពោះមនុស្ស ដូចជា: ឥទ្ធិពលអាក្រក់លើដួងចិត្ត : បន្ទាល់ភាពឯកោ និងងងឹតអន្ទការ អាប៌ឱន ឈឺ និងយាយ៉ាងរូបគេពីអល់ឡោះជាម្ចាស់។

ចំពោះសាសនា: បន្ទាល់នូវអំពើអាក្រក់នេះវិញដដែល រារាំងខ្លួនពីការប្រតិបត្តិរារាំងខ្លួនពីការសុំទូរារបស់អ្នកនាំសាររបស់អល់ឡោះ ពួកទេវតា និងពួកអ្នកមានជំនឿ។

ចំពោះវិហ្សតី : អំពើនេះរារាំងវិហ្សតី បាត់បង់ពរជ័យ និងវិនាសទ្រព្យសម្បត្តិ។ **ចំពោះបុគ្គល :** ជីវិតគ្មានពរជ័យ បន្ទាល់នូវជីវិតរស់នៅដឹងដឹងអន្ទការ និងទទួលរងឧបសគ្គគ្រប់កិច្ចការក្នុងជីវិត។

ចំពោះអំពើល្អ: រារាំងចំពោះការទទួលយកអំពើល្អ។

ចំពោះសង្គម: បាត់បង់ស្ថេរភាពសង្គម ទំនិញឡើងថ្លៃ ការជិះជាន់ធ្វើបាបពីសំណាក់អ្នកមានអំណាច និងសត្រូវ ធ្វើឱ្យរាំងក្លៀង។ល។

ទុក្ខកង្វល់: ភាពរីករាយ ស្រស់ស្រាយ និងសេចក្តីសុខក្នុងចិត្ត និងភាពអស់ទុក្ខកង្វល់គឺសេចក្តីប្រាថ្នាចង់បាននៃបុគ្គលគ្រប់រូប។ ដើម្បីទទួលបានបែបនេះ

មានមូលហេតុជាច្រើនផ្នែកសាសនា ធម្មជាតិ និងការអនុវត្ត។ កត្តាទាំងនេះគ្មានសម្រាប់អ្នកណាក្រៅពីអ្នកមានជំនឿឡើយមូលហេតុទាំងនោះមានដូចជា

- ១. មានជំនឿចំពោះអល់ឡោះ។
- ២. ប្រតិបត្តិប្រការដែលគេបង្គាប់ប្រើ និងជៀសវាងពីប្រការដែលគេហាមឃាត់។
- ៣. ប្រតិបត្តិអំពើកុសលធម៌ចំពោះសត្វលោកទាំងពាក្យសម្តី និងកាយវិការ និងអំពើល្អផ្សេងៗទៀត។
- ៤. ខំប្រតិបត្តិអំពើល្អ ឬរៀនចំណេះដឹងដែលមានប្រយោជន៍ទាំងផ្នែកសាសនា និងលោកីយ៍។
- ៥. មិនត្រូវខ្វល់ខ្វាយពីកិច្ចការអនាគត និងអតីតកាលកន្លងផុត តែត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះកិច្ចការបច្ចុប្បន្ន។
- ៦. ហ៊ឺរកៀរចំពោះអល់ឡោះឱ្យបានច្រើន ៧. និយាយដឹងគុណពីពរជ័យរបស់អល់ឡោះទាំងខាងក្រៅ និងខាងក្នុង។
- ៨. សម្លឹងមើលអ្នកដែលមានកម្រិតជីវភាពទាបជាង មិនត្រូវសម្លឹងមើលអ្នកមានកម្រិតខ្ពស់ជាងនៃផ្នែកលោកីយ៍។
- ៩. ព្យាយាមលុបបំបាត់នូវរាល់កត្តាទាំងឡាយដែលនាំឱ្យកើតទុក្ខកង្វល់ ហើយត្រូវស្វែងរកហេតុផលទាំងឡាយដែលនាំមកនូវសេចក្តីសុខ។

១០. វិលត្រលប់ទៅជ្រកកោនជាមួយនឹងអល់ឡោះដោយការទូអាស្តនានាដើម្បីលុបបំបាត់ទុក្ខកង្វល់។ គ្មានបុគ្គលណាមួយជួបនឹងវិបត្តិទុក្ខព្រួយហើយទូអាថា៖ មានន័យថា « **ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! ប្រាកដណាស់ខ្ញុំជាខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ និងជាកូននៃខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ (ណាពីអាដា) ជាកូននៃស្រ្តីខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ (ហាវ៉ា)។ រូបខ្ញុំស្ថិតក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់ទ្រង់។ បទបញ្ជារបស់ទ្រង់មកលើខ្ញុំត្រូវបានអនុវត្តការកំណត់របស់ទ្រង់យុត្តិធម៌សម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំសុំពីទ្រង់តាមរយៈព្រះនាមទាំងឡាយដែលជារបស់ទ្រង់ ទ្រង់បានប្រទាននាមដោយព្រះអង្គឯង ឬទ្រង់បានបញ្ជាមកក្នុងគម្ពីររបស់ទ្រង់ ឬក៏ទ្រង់បានបង្រៀននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមខ្ញុំរបស់ទ្រង់ ឬក៏នាមដែលទ្រង់បានចែរក្សាវាទុកដោយការដឹងនូវរឿងអាថ៌កំបាំងដែលទ្រង់មាន (តាមរយៈនាមទាំងនេះ)។ ខ្ញុំសុំពីទ្រង់ឱ្យអាល់គួរអានក្លាយជាភាពស្រស់ថ្លានៃបេះដូងនៃបេះដូងរបស់ខ្ញុំ ជារស្មីនៃទ្រង់របស់ខ្ញុំ ជាការបំបាត់នៃទុក្ខព្រួយរបស់ខ្ញុំ និងជាការឃ្លាតឆ្ងាយនៃការព្រួយបារម្ភរបស់ខ្ញុំ»**

លើកលែងតែអល់ឡោះជាអ្នកបំបាត់ទុក្ខព្រួយរបស់គេហើយទ្រង់ជាអ្នកផ្លាស់ប្តូរភាពទុក្ខព្រួយទៅជាភាពសប្បាយរីករាយ។ ទូអានេះធ្វើឱ្យបាត់ទុក្ខកង្វល់ ភាពខ្លាយខ្វល់ ហើយជំនួសមកវិញនូវភាពសប្បាយរីករាយ។ **លោកអ៊ីប្រហ៊ីមអាល់ខាវីសបាននិយាយថា ថ្នាំព្យាបាលដួងចិត្តមានប្រាំយ៉ាង:** សូត្រគួរអានដោយត្រិះរិះពិចារណា។ ធ្វើឱ្យពោះទទេគ្មានចំណីអាហារ។ សឡាតពេលយប់។ សុំទូអានៅពេលទៀបភ្លឺ។ និងរាប់អានមិត្តភក្តិដែលប្រកាន់នូវកុសលធម៌។

ការរៀបការ: សូណាត់ឱ្យរៀបការចំពោះអ្នកដែលមានតណ្ហាតែមិនខ្លាចធ្លាក់ខ្លួនក្នុងអំពើហឿនណាហើយគេអនុញ្ញាតចំពោះអ្នកដែលគ្មានតណ្ហា **តែវ៉ាជិប**ចំពោះអ្នកដែលខ្លាចខ្លួនទៅប្រព្រឹត្តអំពើហឿនណា។ ត្រូវរៀបការមុននឹងធ្វើហាជ្ជវ៉ាជិប។ **ហាវ៉ាម**មើលស្រ្តី មើលដោយតណ្ហាចំពោះស្រ្តីពេញវ័យ ឬ ជំទង់ នៅជាមួយគ្នាស្ងាត់ៗ និងមើលសត្វពាហនៈដោយតណ្ហា។ ឪពុកម្តាយមិនអាចបង្ខំកូនប្រុសឱ្យរៀបការជាមួយអ្នកដែលគេមិនស្រលាញ់។ កូនមិនត្រូវធ្វើតាមឪពុកម្តាយក្នុងរឿងនេះ ហើយរឿងវើសគូស្រករមិនមែនជាអំពើអាក្រក់នោះទេ។

លក្ខខណ្ឌនៃការរៀបការ: **១.**ការកំណត់គូស្រករ។ ការរៀបការពុំទាន់ត្រឹមត្រូវទេ បើសិនជាអាណាព្យាបាលនិយាយថា ខ្ញុំរៀបការកូនស្រីរបស់ខ្ញុំម្នាក់ឱ្យទៅអ្នក ហើយគាត់មានកូនស្រីច្រើន។ **២.** ការយល់ព្រមទាំងពីរនាក់ប្តីប្រពន្ធ ដែលគ្រប់អាយុមានកាតព្វកិច្ច សាសនា និងជីវិត។ **៣.** អាណាព្យាបាល «**الولي**» ស្រ្តីមិនអាចរៀបការដោយខ្លួនឯងបានទេ ហើយមិនត្រូវរៀបការនាងឱ្យគេដោយគ្មានអាណាព្យាបាលដែរ។លើកលែងតែអាណាព្យាបាលហាមឃាត់នាងមិនឱ្យរៀបការជាមួយអ្នកដែលមានសមត្ថភាពសក្តិសមនឹងនាង។ អ្នកដែលមានសិទ្ធិរៀបការនាងគឺ ឪពុក បន្ទាប់មកជីតា បើរាប់ឡើងលើ បន្ទាប់មកកូនរបស់នាង និងចៅរបស់នាង បើរាប់ចុះក្រោម។ បន្ទាប់មកទៀត បងប្អូនប្រុសបង្កើត បន្ទាប់មកទៀតបងប្អូនប្រុសខាងឪពុក និងក្មួយប្រុស...។ **៤.**សាក្សី ត្រូវតែជាបុរសចំនួនពីរនាក់ដែលគ្រប់អាយុ ជីវិត និងស្មោះត្រង់ត្រឹមត្រូវ។ **៥.**គូស្រករទាំងពីរនាក់គ្មានជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងប្រការដែលហាមឃាត់ដូចជាធ្លាប់បោះរួមគ្នាឬពូជអំបូរ ឬជន្លងនឹងគ្នា។ បំរាមរៀបការមាន **ទី១.ហាមរហូត** មានច្រើនផ្នែក **១. ពូជអំបូរ** មានម្តាយ ជីដូន បើរាប់ឡើងលើ។ កូនស្រី និងចៅស្រី បើរាប់ចុះក្រោម។ បងប្អូនស្រីបង្កើតជាប់ខាត ក្មួយបង្កើត និងចៅស្រី។ ចៅស្រីរបស់ពួកនាង បើរាប់ចុះក្រោម ។ ក្មួយស្រីបង្កើត ចៅស្រីបង្កើត និងរាប់ចុះក្រោម។ មីងខាងឪពុកនិងម្តាយ បើរាប់ឡើងលើ។ **២.ការបំបៅ** ការបៅទឹកដោះនេះគេហាមដូចពូជអំបូរដែរសូម្បីតែការធ្វើជន្លងនឹងគ្នា។ **៣. ជន្លង** ម្តាយក្មេក និងយាយប្រពន្ធ និងប្រពន្ធមា និងកូនស្រីប្រពន្ធចុង បើរាប់ចុះក្រោម។

ទី២ ហាមបណ្តោះអាសន្ន ស្រ្តីដែលគេហាមនេះមានពីរផ្នែក:

១.ដោយសារបងប្អូនស្រីបង្កើតទាំងពីរនាក់។ **២.**ដោយសារឧបសគ្គ ហើយឧបសគ្គនេះអាចនឹងបាត់បង់ដូចជាប្រពន្ធអ្នកដទៃ។

ហាវ៉ាមលែងលះប្រពន្ធនៅពេលដែលនាងមានរដូវ មានឈាមឆ្លងទន្លេ ឬបន្ទាប់ពីជ្រះស្អាតតែបានរួមដំណេកជាមួយគ្នា។ ក៏ប៉ុន្តែការលែងលះនោះគឺជាប់។ មីករ៉ូ

សលែងលះដោយគ្មានការចាំបាច់។ គេអនុញ្ញាតឱ្យលែងលះ បើសិនជាមានការចាំបាច់។ សុណាត់ចំពោះអ្នកដែលទទួលផលប៉ះពាល់ដោយសារការរៀបការ។ ការលែងលះមិនត្រូវស្តាប់តាមឪពុកម្តាយទេ។ នរណាចង់លែងលះប្រពន្ធគឺគេហាមអ្នកនោះលែងលះនាងលើសពីមួយដង ហើយត្រូវលែងលះនៅពេលនាងជ្រះស្អាត មិនទាន់រួមដំណែកជាមួយគ្នា។ គេលែងលះនាងតែម្តង ហើយត្រូវនៅបែកពីនាង។ មិនត្រូវបន្ថែមការលែងលះលើសពីនេះរហូតដល់នាងអស់អិតហ្នះ។ គេហាមចំពោះអ្នកដែលលែងលះរវៃអី(ត្រលប់មកជាគ្នាវិញ) មិនឱ្យនាងចាកចេញពីផ្ទះទេ ឬប្តីរបស់នាងឱ្យនាងចេញមុននឹងអស់អិតហ្នះ។ ការលែងលះកើតឡើងតាមរយៈពាក្យសម្តី មិនមែនកើតឡើងតាមរយៈការនឿតនោះទេ។

អិតហ្នះមានច្រើនប្រភេទ:

១.ស្រ្តីមានផ្ទៃពោះ: អិតហ្នះនៃការលែងលះ ឬប្តីស្លាប់នោះផុតនៅពេលដែលនាងបង្កើតកូនរួច។ **២.ស្រ្តីប្តីស្លាប់ចោល:** អិតហ្នះរបស់នាង៤ខែ១០ថ្ងៃ។

៣.ស្រ្តីប្តីលែងខណៈនាងមានរដូវ: អិតហ្នះរបស់នាងគឺបីដងនៃការមករដូវ ហើយអស់អិតហ្នះដោយជ្រះស្អាតពីរដូវលើកទីបី។

៤.ស្រ្តីគ្មានរដូវ: អិតហ្នះរបស់នាងចំនួនបីខែ។ អិតហ្នះស្រ្តីប្តីលែងដែលត្រលប់មកជាគ្នាវិញគឺនាងត្រូវនៅជាមួយប្តីរបស់នាងក្នុងពេលកំពុងកាន់អិតហ្នះ។ គេអនុញ្ញាតឱ្យប្តីនាងមើលនាងនូវអ្វីដែលគេចង់មើល។ មិនតែប៉ុណ្ណោះអាចនៅជាមួយនាងតែពីរនាក់រហូតដល់នាងអស់អិតហ្នះ សង្ឃឹមថាអស់ឡោះនឹងឱ្យអ្នកទាំងពីរជាគ្នាវិញ។ ការត្រលប់មកជាគ្នាវិញដោយគ្រាន់តែប្តីពោលពាក្យថា ខ្ញុំជាគ្នាជាមួយអ្នកវិញ ឬរួមដំណែកជាមួយគ្នា ហើយពុំចាំបាច់មានការយល់ព្រមពីប្រពន្ធនោះឡើយ។

ការកាន់ទុក: គេហាមស្រ្តីកាន់ទុកលើសពីបីថ្ងៃលើកលែងតែសពប្តីរបស់នាង។ នាងត្រូវកាន់ទុកសពប្តីរបស់នាងចំនួន៤ខែ១០ថ្ងៃ។ ក្នុងពេលកាន់ទុកនេះ នាងត្រូវបោះបង់ការតុបតែង និងប្រើប្រាស់គ្រឿងក្រអូបដូចជាល្បឿត ពាក់គ្រឿងអលង្ការ ចិញ្ចៀន និងសម្លៀកបំពាក់ពណ៌ស្រស់ឆើតដូចជាពណ៌ក្រហម និងពណ៌លឿង។ សម្លាងការដោយលាបក្រពេនឬផាត់ម្សៅ ឬលាបត្របកភ្នែកពណ៌ខ្មៅ ឬលាបប្រេងក្រអូប។ គេអនុញ្ញាតឱ្យនាងកាត់ក្របក ដករោមភ្លៀក និងមុជទឹកសម្អាត។ គេក៏មិនត្រូវកំណត់ឱ្យនាងពាក់សម្លៀកបំពាក់ណាមួយជាកំណត់ដែរដូចជាពណ៌ខ្មៅ។ នាងចាំបាច់ត្រូវកាន់អិតហ្នះក្នុងផ្ទះដែលប្តីរបស់នាងបានស្លាប់ ហើយគេហាមផ្លាស់ពីផ្ទះនោះ លើកលែងតែមានការចាំបាច់ ហើយនាងក៏មិនត្រូវចុះចេញពីផ្ទះលើកលែងតែមានការចាំបាច់នៅពេលថ្ងៃ។

ការបំបៅដោះ: គេហាមចំពោះការបំបៅដោះនេះដូចការហាមចំពោះពូជអំបូរ ហើយមានលក្ខខណ្ឌបីយ៉ាង :

- ១. **ទឹកដោះ:**នោះមានដោយការឆ្លងទន្លេ មិនមែនតាមរយៈអ្វីផ្សេងនោះទេ។
- ២. ត្រូវបំបៅកូនរយៈពេលពីរឆ្នាំដំបូងបន្ទាប់ពីកូនកើតរួច។
- ៣. ការបំបៅនោះចាប់ពីប្រាំដងឡើងទៅ។ ការបំបៅដោះម្តងមានន័យថា ការបៅ ដោះរហូតដល់លែងបៅ មិនមែនមួយចម្លែតនោះទេ។ ការបំបៅដោះមិនមែន បញ្ជាក់ពីភាពស្របច្បាប់ក្នុងការទទួលប្រាក់ចំណាយ និងមរតកនោះទេ។

ពាក្យសម្បថត្រូវផ្អាកពិន័យដោយមានបួនលក្ខខណ្ឌ :

១. **មានបំណងចង់ស្បថ** គេមិនចាត់ទុកជាសម្បថទេដោយគ្រាន់តែពោលនឹងអណ្តាត តែគ្មានចេតនាស្បថ ហើយនេះគេហៅថាសម្បថលែងសើច ដូចជាគេថា «**بِئِى وَ اللَّهِ**» «**لَا وَ اللَّهِ**» នៅក្នុងការនិយាយស្តី។

២. **ស្បថទុកពេលអនាគតដែលអាចកើតឡើង:** មិនចាត់ទុកជាបានការចំពោះ អតីតសម្បថដោយដឹងឆ្លងល្ងង់ ឬស្មានថាខ្លួននិយាយពិត ឬកុហកដោយចេតនា (នេះគេហៅថាការស្បថកូតករ ហើយជាអំពើបាបកម្រិតធ្ងន់) ឬស្បថសម្រាប់ អនាគតដែលស្រពេចស្រពិលស្មានថាខ្លួននិយាយពិត តែក្រោយមកដឹងច្បាស់ ថាកុហក។

៣. **ស្បថដោយស្ម័គ្រចិត្តគ្មានការបង្ខិតបង្ខំ** ៤. **ស្បថកុហក** ដូចជាគេ ធ្វើអ្វីដែលគេបានស្បថថាបោះបង់ ឬគេបោះបង់នូវអ្វីដែលគេបានស្បថថានឹង ធ្វើ។ នរណាបានស្បថ ហើយភ្ជាប់ជាមួយពាក្យលើកលែងគឺមិនត្រូវផ្អាកពិន័យទេ ដោយពីលក្ខខណ្ឌ: ១. ស្បថដោយភ្ជាប់ជាមួយពាក្យលើកលែង។ ២. មានបំណង ចង់ភ្ជាប់ពាក្យសម្បថជាមួយពាក្យលើកលែង ដូចជាពាក្យថា «**وَ اللَّهِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ**»។

អ្នកដែលស្បថធ្វើអ្វីមួយ ហើយឃើញផលប្រយោជន៍ផ្ទុយវិញ សុណាត់ត្រូវពិន័យ លាសម្បថ ហើយធ្វើអ្វីដែលល្អ។

ពិន័យលាសម្បថ: ផ្តល់ចំណីអាហារឱ្យអ្នកក្រចំនួន១០នាក់។ ផ្តល់ឱ្យអ្នកក្រម្នាក់ៗទទួលបានកន្លះសក(មួយគីឡូកន្លះ) ឬសម្លៀកបំពាក់ ឬដោះលែងទាសករ ម្នាក់។ ចំពោះអ្នកដែលគ្មានលទ្ធភាពត្រូវប្តូសបីថ្ងៃបន្តបន្ទាប់គ្នា។ ចំពោះអ្នកដែល ប្តូសទាំងខ្លួនមានលទ្ធភាពផ្តល់ចំណីអាហារឬសម្លៀកបំពាក់ដល់អ្នកក្រគឺគេមិន ទាន់រួចខ្លួនពីពាក្យសម្បថទេ។ គេអនុញ្ញាតឱ្យបង់ផ្អាកពិន័យមុននិងក្រោយពេល ស្បថកុហក។ ចំពោះអ្នកស្បថច្រើនដងលើរឿងតែមួយគឺត្រូវបង់ផ្អាកពិន័យតែម្តង ប៉ុណ្ណោះ។ តែបើស្បថលើរឿងច្រើនយ៉ាង ក៏ត្រូវបង់ផ្អាកពិន័យច្រើនដងដែរ។

សច្ចា: សច្ចាមានច្រើនប្រភេទដូចជា

១.សច្ចាទូទៅ ដូចជាគេនិយាយថា (ខ្ញុំសូមសច្ចា បើខ្ញុំជាពីជំងឺ ខ្ញុំនឹងធ្វើដង្ហាយ ជូនអស់ឡោះ ហើយគេនៅស្ងៀមមិនបាននៀតសច្ចាអ្វីមួយឱ្យច្បាស់សាល់ ដូច្នោះគេត្រូវបង់ផាកពិន័យលាសច្ចានៅពេលជាសះស្បើយ។

២.សច្ចាដោយឡូឡាខឹងសម្បារ: ការសច្ចាមានដាក់លក្ខខណ្ឌ ដោយនៀតហាម ខ្លួនឯងធ្វើអ្វីមួយ ឬប្តេជ្ញាធ្វើអ្វីមួយដូចជាគេនិយាយថា (បើខ្ញុំនិយាយជាមួយអ្នក ខ្ញុំនឹងបួសចំនួនមួយឆ្នាំ) ច្បាប់តម្រូវឱ្យគេជ្រើសរើស រវាងការអនុវត្តតាមពាក្យ សច្ចា និងបង់ផាកពិន័យលាសច្ចាឱ្យនៅពេលគេនិយាយ។

៣.សច្ចាដែលគេអនុញ្ញាត: ដូចជា (សូមស្បថនឹងអស់ឡោះ ខ្ញុំនឹងពាក់សម្លៀក បំពាក់របស់ខ្ញុំ)។ ច្បាប់តម្រូវឱ្យគេជ្រើសរើសរវាងពាក់សម្លៀកបំពាក់ ឬបង់ផាក ពិន័យលាសច្ចា។

៤.សច្ចាមីក្រូស: ដូចជា(សូមស្បថនឹងអស់ឡោះ ខ្ញុំនឹងលែង ប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ) ច្បាប់តាមសិណ្ឌុរៈតម្រូវឱ្យគេបង់ផាកពិន័យលាសច្ចា ហើយមិន ត្រូវធ្វើតាមការសច្ចារបស់គេនោះទេ។ បើគេធ្វើក៏មិនត្រូវបង់ផាកពិន័យដែរ។

៥.សច្ចាល្មើសច្បាប់: ដូចជា(សូមស្បថនឹងអស់ឡោះខ្ញុំនឹងលួច) ច្បាប់ហាមធ្វើ តាមពាក្យសច្ចានេះ ហើយគេត្រូវបង់ផាកពិន័យលាសច្ចាផងដែរ។ តែប្រសិនបើគេ ធ្វើគឺគេនឹងមានទោសព័ហ៍ ហើយគេមិនត្រូវបង់ផាកពិន័យលាសច្ចានោះទេ។

៦.សច្ចាប្រណិប័តន៍: ដូចជា (សូមស្បថនឹងអស់ឡោះខ្ញុំនឹងសឡាតនេះ) ក្នុង គោលបំណងបញ្ជិតខ្លួនចំពោះអស់ឡោះ។ បើសិនជាគេដាក់លក្ខខណ្ឌដូចជាជា សះស្បើយពីជំងឺគឺគេត្រូវអនុវត្ត បើសិនជាគេទទួលបានដូចបំណង។ តែបើសិន ជាអត់មានលក្ខខណ្ឌទេគឺអនុវត្តតាមពាក្យសច្ចានោះពេលណាក៏បានដែរ។

បណ្តាំក្រោយពេលស្តាប់: បណ្តាំនេះជាកាតព្វកិច្ចចំពោះអ្នកដែលមានភារកិច្ច ដោយគ្មានការបញ្ជាក់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។ ដូច្នោះគេផ្តៃផ្តាំឱ្យចំពោះអ្នកដែល មានភារកិច្ចបំពេញតាមការបណ្តាំរបស់គេ។ **សុណាត់**ចំពោះអ្នកដែលមានទ្រព្យ សម្បត្តិច្រើន គប្បីផ្តៃផ្តាំឱ្យគេបិទភ្នែកមួយភាគប្រាំនៃទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេឱ្យអ្នកក្រ ដែលជាប់សាច់ញាតិដែលគ្មានសិទ្ធិទទួលមរតក បើគ្មានសាច់ញាតិទេត្រូវឱ្យអ្នក ក្រ អ៊ីឡាម៉ាកអ្នកចេះដឹង និងអ្នកដែលមានកុសលធម៌។ **មីក្រូសធ្វើបណ្តាំ**ចំពោះ អ្នកក្រដែលគាត់មានអ្នកទទួលមរតក។ លើកលែងតែពួកគេជាអ្នកមាន ទើបគេ អនុញ្ញាត។ ហើយគេហាមលើសពីមួយភាគបីសម្រាប់ឱ្យអ្នកដទៃ។ គេហាមបណ្តាំ ឱ្យផ្តល់ទ្រព្យ មរតកសម្រាប់អ្នកដែលមានសិទ្ធិទទួលមរតកសូម្បីបន្តិចបន្តួច។ លើកលែងតែអ្នកមានសិទ្ធិទទួលទ្រព្យមរតកអនុញ្ញាតបន្ទាប់ពីសពស្តាប់។ បណ្តាំ ត្រូវទុកជាមោឃៈដោយគ្រាន់តែអ្នកបណ្តាំនោះនិយាយថា ខ្ញុំលែងបណ្តាំ ឬខ្ញុំលុប

ចោលការបណ្តាំ ឬខ្ញុំផ្លាស់ប្តូរវិញ។ល។

តប្បីសរសេរបណ្តាំមរតកចាប់ផ្តើមដោយ :

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ هَذَا مَا أَوْصَى بِهِ فَلَانْ أَنَّهُ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنَّ الْحَيَّةَ حَقٌّ، وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ، وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا، وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ. وَأَوْصَى مَنْ تَرَكْتُ مِنْ أَهْلِ أَنْ يَتَّقُوا اللَّهَ وَيُضِلُّحُوا ذَاتَ بَيْنِهِمْ، وَيَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ. وَأَوْصِيَهُمْ بِمَا أَوْصَى بِهِ إِبْرَاهِيمُ بَيْنِي وَيَعْقُوبَ: ﴿ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ البقرة: ١٣٢

សូណាត់នៅពេលសឡាវ៉ាតទៅចំពោះណាពីត្រូវសំយោគចូលគ្នារវាងសឡាវ៉ាត និងសាឡាម «الصلاة» និង «التسليم» មិនត្រូវពោលត្រឹមតែពាក្យសឡាវ៉ាតមួយម៉ាត់ ឬសាឡាមនោះទេ។ ចំពោះអ្នកដទៃផ្សេងពីពួកណាពី មិនត្រូវសឡាវ៉ាតចំពោះ ពួកគាត់ដោយផ្តើមចេញពីឈ្មោះរបស់ពួកគាត់តែឯងនោះទេ គេមិនត្រូវនិយាយ ថា (أبو بكر) (أبو بكر) ធ្វើដូច្នោះគឺជាប្រការមីករូសកម្រិតស្រាល។ គេអនុញ្ញាត ពោលពាក្យនេះ បើសិនជាអ្នកផ្សេងក្រៅពីណាពីនោះគឺហៅភ្ជាប់បន្ទាប់ពីឈ្មោះ ណាពីថា (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَأَصْحَابِهِ وَأَزْوَاجِهِ وَدُرَرِيَّتِهِ) សូណាត់ឱ្យពោលពាក្យថា (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) និង (رَحِمَهُمُ اللَّهُ) សម្រាប់ពួកសហប្តាត និងពួកតាពិអ៊ិន ព្រមទាំងពួក អ្នកជំនាន់ក្រោយពួកគាត់នៃពួកអ៊ីឡាម៉ាក ពួកអ្នកមានចំណេះដឹង ពួកអុបហ្គាត (ពួកអ្នកប្រតិបត្តិចំពោះអល់ឡោះ) និងពួកកុលសបុគ្គលទាំងឡាយ។ ដូចជា ឈ្មោះ អាពូហានីហ្វ្វះ ម៉ាលិក ស្សាហ្វីអ៊ីយ៍ និងអះម៉ាត់ យើងត្រូវពោលពាក្យ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) ឬ (رَحِمَهُمُ اللَّهُ)។

អ្នកដែលទទួលរងគ្រោះថ្នាក់ ហើយចង់សម្រាលទម្ងន់គ្រោះថ្នាក់នោះ និងធ្វើឱ្យ មានភាពធូរស្រាល គឺគេត្រូវគិតថា នៅមានគ្រោះថ្នាក់ដែលធំជាងនោះ ហើយ ត្រូវគិតពីដឹងដល់ដល់បុណ្យនៃគ្រោះថ្នាក់នោះ។

ត្រូវនឹកស្រមៃថានៅមានគ្រោះថ្នាក់ដែលធ្ងន់ធ្ងរជាងនោះទៀត។

ការសម្លេងសត្វ:

ចាំបាច់ក្នុងការសម្លេងសត្វដើម្បីឱ្យយើងអាចបរិភោគសាច់របស់វា ហើយ លក្ខខណ្ឌនៃសត្វទាំងនោះមានដូចជា៖ **១/**ជាសត្វដែលគេអនុញ្ញាតឱ្យបរិភោគវា **២/** ជាសត្វដែលអាចប្រមាញ់ចាប់វាបាន **៣/** ជាសត្វដែលរស់នៅលើគោក។

ការសម្លេងដែលហូបសាច់បានចាំបាច់ត្រូវមានបួនលក្ខខណ្ឌ :

១.អ្នកសម្លេងជាមនុស្សមានបញ្ញា **២.**ឧបករណ៍សម្លេងពុំមែនជាធ្មេញ ឬក្រចក ពីព្រោះគេមិនអនុញ្ញាតឱ្យសម្លេងនឹងរបស់ទាំងពីរនេះទេ។

៣. អាបំពង់ក និងបំពង់អាហារ (បំពង់អាហារផ្នែកខាងលើ) និងសរសៃបំពង់ក ឬអាចអាសរសៃឈាមណាមួយក៏បានក្នុងចំណោមសរសៃទាំងពីរនេះ។

៤. សូត្រពិសមិលឡេះនៅពេលធ្វើសកម្មភាពសម្លេះ គេអនុញ្ញាតឱ្យសូត្រក្រៅពី កាសារអាវ៉ាប់។ សុណាត់សូត្រពិសមិលឡេះជាមួយនឹងតឹកពៀរ។ តែបើសិនជា ភ្លេចគឺមិនមានបញ្ហាអ្វីទេ ខ្លាចតែមិនចេះគឺគេមិនអនុញ្ញាតឡើយ។

ការបរបាញ់សត្វ:

គឺការបរបាញ់សត្វព្រៃទូទៅដែលហាឡាល់ តាមធម្មតាគេមិនអាចគ្រប់គ្រងវាបាន:

ច្បាប់អនុញ្ញាតសម្រាប់អ្នកដែលមានបំណងចង់បរបាញ់។ តែមីករ៉ូសចំពោះការ បរបាញ់លេងកម្សាន្ត។ បើសិនជាការបរបាញ់នោះបង្កផលប៉ះពាល់ដល់ផល ជំណាំ និងផ្ទះសំបែងរបស់មនុស្សគឺគេហាមបរបាញ់។ លក្ខខណ្ឌដែលគេ អនុញ្ញាតឱ្យបរបាញ់សត្វមានបួន:

- ១. អ្នកបរបាញ់សត្វជាអ្នកដែលការសម្លេះរបស់គាត់អាចហូបបាន។
- ២. ឧបករណ៍ដែលបរបាញ់នោះ ជាឧបករណ៍ដែលគេអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់សម្រាប់ សម្លេះសត្វបាន ត្រូវតែមុតស្រួច ដូចជាលំពែង គ្រាប់ព្រួញ។ល។ បើសិនជាការ បរបាញ់នោះដោយប្រើសត្វសាហាវដូចជាសត្វឥន្រ្ទី ឫសត្វសុនខ(ឆ្កែ) ចាំបាច់ ត្រូវតែជាសត្វដែលគេបង្កាត់ឱ្យវាចេះបរបាញ់យ៉ាងស្អាតជំនាញ។
- ៣. មានបំណងចង់បរបាញ់គឺបញ្ជូនសត្វនោះទៅក្នុងគោលបំណងបរបាញ់។ តែបើសិនជាវាបរបាញ់ដោយម្ចាស់របស់វាពុំបានតាំងចិត្តគឺមិនហាឡាល់បរិភោគ សាច់សត្វនោះទេ។ ៤. សូត្រពិសមិលឡេះនៅពេលបញ្ជូនឧបករណ៍ទាំងនោះ បើ សិនជាគេភ្លេចសូត្រគឺគេមិនលើកលែងនោះទេ។ ហាក់មបរិភោគសត្វដែលបរ បាញ់ដោយពុំបានសូត្រពិសមិលឡេះ។

ចំណីអាហារ: គឺគ្រប់របស់ដែលគេអាចទទួលទាន និងផឹកបាន ជាមូលដ្ឋានរបស់ អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺហាឡាល់។ ចំណីអាហារដែលហាឡាល់ត្រូវមានបីលក្ខខណ្ឌ:

- ១. ចំណីអាហារនោះត្រូវតែស្អាត
- ២. ចំណីអាហារនោះ ចាំបាច់ត្រូវតែគ្មានផលប៉ះពាល់ ឬគ្រោះថ្នាក់។
- ៣. មិនប្រឡាក់របស់កខ្វក់។ គេហាមបរិភោគរាល់ចំណីអាហារដែលកខ្វក់ដូចជាឈាម និងសាកសព។ របស់ដែលមានផលប៉ះពាល់ដូចជាថ្នាំពុល។ របស់ប្រឡាក់ភាព កខ្វក់ដូចជាលាមក ទឹកនោម ចៃ និងសត្វល្អិត។

សត្វលើគោកដែលគេហាម: សត្វលាស្រុក និងសត្វសាហាវ ដែលមានចង្កូមដូចជា សត្វតោ ខ្លា ឆ្កែចចក ខ្លាខិន ឆ្កែ ជ្រូក ស្វា និងឆ្កា កញ្ជ្រោង និងកំប្រុកលើកលែង

តែចចកស្មានប៉ុណ្ណោះ។ **គេហមបរិភោគសត្វដែលប្រមាញ់ដោយប្រើប្រាស់ក្រញាំ** ដូចជាសត្វត្រី ឆ្កែ ខ្នែង និងសត្វទីទុយ។ សត្វដែលស៊ីសាកសពដូចជាសត្វ ត្នាត និងសត្វដទៃទៀតដែលអាក់នៅតំបន់ផ្សេងៗបានចាត់ទុកថាជាសត្វអាក្រក់ ដូចជាសត្វកណ្តុរ សត្វឱម៉ាល់ ឃ្មុំ រុយ មេអំបៅ ត្រសេះ កាំប្រមា សត្វលូន និង សត្វពស់។ សត្វល្អិតដូចជា ដង្កូវ ខ្នុត អណ្តើកមាស កញ្ជ្រា និងដឹងចក់។ សត្វ ដែលច្បាប់ឥស្លាមបានប្រើឱ្យសម្លាប់ដូចជាសត្វក្តែប ឬហាមសម្លាប់ដូចជាសត្វស្រ មោច។ កូនសត្វកាត់ជាមួយនឹងសត្វគេហូបសាច់ និងសត្វគេហាមហូបសាច់ដូច ជាសីម៉ាក់គីកាត់ចចកស្មាន និងផ្តែចចក។ មិនហាមចំពោះកូនសត្វដែលកាត់ ជាមួយនឹងសត្វហាឡាល់ពីរក្បាលផ្សេងគ្នាដូចជាសេះទេសដែលកាត់រវាងសត្វលា និងសេះ។ នៅមានសត្វដទៃច្រើនទៀតដែលអាក់មិនបានដឹង ហើយច្បាប់ ឥស្លាមក៏អត់បានរៀបរាប់ប្រាប់ដែរ។ ចម្លើយគឺស្របនឹងការប្រៀបធៀបរបស់ពួកហ៊ី ជើស បើសិនជាវាដូចនឹងសត្វហាមគឺហាម ឬបើសិនជាដូចសត្វហាឡាល់គឺហា ឡាល់។ បើសិនជាបស់ហាឡាល់នោះស្រដៀងនឹងរបស់ហាមជាងគឺចាត់ទុកថា ហាម។ ក្រៅពីនោះជាសត្វដែលគេអនុញ្ញាត ដូចជាសត្វពាហនៈ សត្វសេះ និង សត្វផ្សេងទៀតដូចជាសត្វកងែង សត្វទន្សាយ និងសត្វដែលស៊ីស្លឹកឈើជាអាហារ និងសត្វរមាំង ប្រើស។ ប្រភេទសត្វស្លាបដូចជា អូទ្រីស មាន់ ក្រោក សេក ព្រាប សត្វស្លាបតូចៗ ទា ក្លាន និងសត្វដែលរស់នៅក្នុងទឹកទាំងអស់លើកលែងតែ កង្កែប ពស់ និងក្រពើ។ ចំណែកឯដំណាំ និងផ្លែឈើដែលគេស្រោច ដាក់ដីពីរបស់ កខ្វក់ គេអនុញ្ញាតឱ្យបរិភោគលើកលែងតែមានរសជាតិរបស់កខ្វក់នោះ និងក្លិន អាក្រក់របស់វាគឺហាម។ មីក្រូសស៊ីធួង ធូលី និងដី ខ្លឹមបារាំង និងខ្លឹមសរ។ល។ លើកលែងតែក្រោយពីចម្អិនរួច តែបើសិនជាឃ្នានខ្លាំងហើយ ចាំបាច់ត្រូវតែ បរិភោគដើម្បីបំបាត់ការស្រែកឃ្នានតែប៉ុណ្ណោះ។

គេហមអបអរសាទរពួកកាហៀរ ឬចូលរួមក្នុងពិធីបុណ្យរបស់ពួកគេ ឬឱ្យសា ឡាមពួកគេមុន។ បើសិនជាពួកគេឱ្យសាឡាមមុន ចាំបាច់ត្រូវឆ្លើយតបទៅពួក គេវិញថា វ៉ាអាឡែកុម។ គេហមឈរគោរពពួកគេ និងពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើពិត អះ។ មីក្រូសចាប់ដៃជាមួយនឹងពួកគេ។ រីឯការរំលែកទុក្ខ និងការទៅសួរសុខទុក្ខ ពេលគេឈឺគឺហាម លើកលែងតែធ្វើក្នុងបុព្វហេតុដើម្បីការពារផលប្រយោជន៍ ដែលស្របនឹងច្បាប់សាសនាតែប៉ុណ្ណោះ។

របៀបដែលស្របច្បាប់ស្សារីអាត់

ពិតណាស់ អ្នកដែលពិចារណាចំពោះច្បាប់ក្រឹត្យក្រមរបស់អល់ឡោះច្បាស់ ជាដឹងថា គ្រោះថ្នាក់ទាំងអស់គឺជាក្រឹត្យក្រមមួយនៃក្រឹត្យក្រមចក្រវាលទាំងមូល ដែលទ្រង់បានកំណត់។ អល់ឡោះជាម្ចាស់ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលថា :

﴿ وَتَسْبُلُونَكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالشَّرَاتِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْغَيْبِ ﴾ មានន័យថា : **«យើងច្បាស់ជានឹងសាកល្បងពួកអ្នកដោយការភ័យខ្លាច និងគ្រោះទុរភិក្សនិងខ្វះខាតទ្រព្យសម្បត្តិ ស្លាប់បាត់បង់ជីវិត និងខាតបង់ផលដំណាំ។ ចូរអ្នក(ណាពីមូហាំម៉ាត់) ផ្តល់ជំនាញរីករាយដល់ពួកអ្នកដែលអត់ធ្មត់»**។ (អល់ហ្គោតពោះ : ១៥៥)

ជាក់ហុសធ្មត់ចំពោះអ្នកដែលគិតស្មានថា បុគ្គលប្រតិបត្តិកុសលធម៌មិនបានទទួលរងគ្រោះថ្នាក់។ តាមពិតគ្រោះថ្នាក់ជា ភស្តុតាងបញ្ជាក់ពីជំនឿ។ គេបានសួរណាពី()ថា មានន័យថា : **«ពិតណាស់ គេបានសួរណាពីថា តើមនុស្សណាដែលទទួលរងគ្រោះថ្នាក់ ឬការសាកល្បងខ្លាំងជាងគេ? គាត់បានឆ្លើយថា : «ពួកណាពី បន្ទាប់មក ពួកអ្នកប្រតិបត្តិកុសលធម៌ បន្ទាប់មកទៀតពួកអ្នកដែលល្អប្រសើរជាងគេជាបន្ត បន្ទាប់នៃមនុស្សទាំងឡាយ។ គាត់បានមានប្រសាសន៍ថា : គេសាកល្បងមនុស្សអាស្រ័យតាមជំនឿរបស់គេ បើសិនជាជំនឿរបស់អ្នកនោះរឹងមាំហើយ គេបន្ថែមការសាកល្បងលើអ្នកនោះបន្ថែមទៀត។ បើសិនជាជំនឿរបស់អ្នកនោះនៅទន់ខ្សោយ គឺគេសម្រាលការសាកល្បង»**។ (អ៊ីបនុម៉ាម៉េ :

ការសាកល្បងជាសញ្ញាមួយនៃសញ្ញាៗដែលបញ្ជាក់ពីការស្រលាញ់សព្វព្រះទ័យរបស់អល់ឡោះចំពោះខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់។ ណាពីម៉ូហាំម៉ាត់បានមានប្រសាសន៍ថា : មានន័យថា : **«ពិតណាស់ បើសិនជាអល់ឡោះស្រលាញ់សព្វព្រះទ័យក្រុមណាមួយ គឺទ្រង់សាកល្បងពួកគេ»**។ (អះម៉ាត់)

នេះជាសញ្ញាបញ្ជាក់ពីសេចក្តីប្រាថ្នារបស់អល់ឡោះចង់ឱ្យខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ទទួលសេចក្តីល្អ។ ណាពីម៉ូហាំម៉ាត់បានមានប្រសាសន៍ថា : មានន័យថា : **«បើសិនជាអល់ឡោះប្រាថ្នាចង់ឱ្យខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ទទួលបានសេចក្តីល្អគឺទ្រង់ប្រញាប់ដាក់ទណ្ឌកម្មលើគេភ្លាមៗនៅក្នុងលោកីយ៍នេះ។ ម្យ៉ាងទៀត បើសិនជាអល់ឡោះប្រាថ្នាចង់ឱ្យខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ទទួលសេចក្តីអាក្រក់នោះគឺទ្រង់មិនដាក់ទណ្ឌកម្មលើគេដោយសារកំហុសរបស់គេទេ រហូតដល់ទ្រង់នឹងតបស្នងឱ្យគេវិញនៅថ្ងៃបរលោក»**។ (អត់តៀរមីប៊ុន)

ទណ្ឌកម្មនេះគឺជាការលុបលាងអំពើបាប ទោះបីទណ្ឌកម្មនោះតិចតួចក៏ដោយ។ ណាពីម៉ូហាំម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ថា : មានន័យថា : **«គ្មានអ្នកមូស្លីមណាម្នាក់**

ទទួលរងគ្រោះដោយសារបន្ទាបមុត និងអ្វីដែលតិចតួចជាងនោះ លើកលែងតែអល់ឡោះលុបលាងអំពើបាបទាំងឡាយរបស់គេ ប្រៀបបីដូចជាស្លឹកឈើជ្រុះពីដើមដៃ»។ (អាល់ពូឌី និងមូស្លីម) ដូច្នោះ បើសិនជាអ្នកមូស្លីមដែលរងការសាកល្បងនោះជាមនុស្សប្រតិបត្តិកុសលធម៌គឺការល្បងនោះលាងជម្រះសម្អាតអំពើបាបដែលកន្លងផុត ឬលើកឋានៈឋានសួគ៌មួយកម្រិត។ បើសិនជាអ្នកនោះជាអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបគឺជាការជម្រះសម្អាតអំពើបាប និងជាសំភ័ន្តនៃព្វកេតិផលគ្រោះថ្នាក់នៃអំពើអាក្រក់។ **អល់ឡោះជាម្ចាស់ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលថា :**

﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ مِمَّا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ មានន័យថា: **«គ្រោះមហន្តរាយបានកើតឡើងនៅលើគោក និងនៅក្នុងសមុទ្រដោយសារស្នាដៃរបស់មនុស្សលោកបានប្រព្រឹត្ត ដើម្បីទ្រង់ធ្វើឱ្យពួកគេក្បាលសជាតិនូវទង្វើខ្លះដែលពួកគេបានប្រព្រឹត្ត។សង្ឃឹមថាពួកគេ និងវិលត្រឡប់(កែខ្លួន)»។** (អាវ៉ុម : ៤១)

ការសាកល្បងមានច្រើនប្រភេទ: ទី១សាកល្បងដោយគ្រោះល្អ ដូចជាមានទ្រព្យសម្បត្តិស្តុកស្តម្ភ។ **ទី២ការសាកល្បងដោយគ្រោះអាក្រក់** ដូចជាការភ័យខ្លាចគ្រោះទុរភិក្ស និងការខាតបង់ទ្រព្យសម្បត្តិ។ **អល់ឡោះជាម្ចាស់ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលថា:** ﴿وَبَلَّوْكُمْ بِالْبَرِّ وَالْبَحْرِ فَتْنَةً﴾ មានន័យថា: **«យើងនឹងសាកល្បងពួកអ្នកដោយគ្រោះអាក្រក់ និងគ្រោះល្អ»។** (អាល់អាំពីយ៉ាអ : ៣៥)

ការសាកល្បងខ្លះដោយជំងឺឈឺថ្កាត់ ស្លាប់បាត់បង់ជីវិត ហើយមូលហេតុចម្បងបំផុតនៃជំងឺ និងសេចក្តីស្លាប់គឺក្តៅភ្នែក និងអំពើអាក្រក់កើតឡើងដោយសារការឈ្នានីស។ ណាពី()បានមានប្រសាសន៍ថា: មានន័យថា: **«ប្រជាជាតិរបស់ខ្ញុំស្លាប់កាតច្រើនបន្ទាប់ពីការកំណត់របស់អល់ឡោះ (القضاء والقدر) គឺដោយសារជំងឺក្តៅភ្នែក (ការឈ្នានីសក្តៅក្រហាយ)»។** (អាតតយ៉ាលីស៊ី)

ការបង្ការទុកជាមុន: យើងគប្បីយល់ដឹងពីវិធីបង្ការជំងឺក្តៅភ្នែក និងជំងឺអាក្រក់មុននឹងវាកើតឡើង និងអនុវត្តតាមវិធីនេះ ហើយការពារប្រសើរជាងព្យាបាល។

វិធីបង្ការមានដូចជា : ពង្រឹងស្មារតីដោយគោលជំនឿ។

ជឿថាអ្នកដែលចាត់ចែងកិច្ចការចក្រវាលទាំងមូលគឺអល់ឡោះជាម្ចាស់ និងបង្កើនការធ្វើអំពើល្អ។

❖ សង្គ្រោះចំពោះអល់ឡោះ និងពឹងផ្អែកចំពោះទ្រង់ មិនត្រូវមានចិត្តសង្ស័យចំពោះជំងឺ និងអំពើអាក្រក់នៅពេលប្រឈមមុខនឹងឧបសគ្គ ហើយការសង្ស័យ

នោះឯងវាជាជំងឺ¹។

❖ បើសិនជាល្អិត្យថា បុគ្គលណាម្នាក់ពូកែក្តៅភ្នែកឈ្នានីសគេ ឬជាគ្រូមន្តអាគមគឺ គេត្រូវជៀសឆ្ងាយពីបុគ្គលនោះក្នុងន័យយកហេតុជាបច្ច័យ មិនមែនខ្លាចនោះទេ។

❖ នៅពេលឃើញអ្វីមួយគួរឱ្យចាប់ចិត្តចាប់អារម្មណ៍គឺត្រូវហ្ស៊ីកៀវចំពោះអល់ ឡោះ និងសូត្រ «**بارك الله لك**» ។ ណាពីម៉ូហាំម៉ាត់បានមានប្រសាសន៍ថា : មាន ន័យថា: «**នៅពេលនរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នក ចាប់អារម្មណ៍ស្រលាញ់ចំពោះ ខ្លួនឯង ឬទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន ឬបងប្អូនរបស់គេ ចូរអ្នកនោះសូត្រថា : «**الله أكبر**» ពីព្រោះក្តៅភ្នែក(ឥទ្ធិពលរបស់វា)គឺការពិត**»។(អាល់ហាគីម) យើងត្រូវ ពោលពាក្យថា «**الله أكبر**» មិនមែនពាក្យថា «**الله أكبر**» ទេ។

❖ វិធីព្យាបាល និងបង្ការជំងឺអាបធ្មប់គឺព្រឹកឡើងត្រូវហូបផ្លែល្វើ (ដំណាប់ល្វើ) ដែលយកមកពីម៉ាឌីណាចំនួនប្រាំពីរគ្រាប់ជារៀងរាល់ព្រឹក។

❖ សុំជ្រកកោនជាមួយនឹងអល់ឡោះ ពីងពាក់ចំពោះទ្រង់ និងសង្កាណូចំពោះ ទ្រង់ សុំឱ្យទ្រង់បញ្ជៀសពីការក្តៅភ្នែកដែលឈ្នានីស និងជំងឺអាបធ្មប់។ ត្រូវរក្សា ការហ្ស៊ីកៀវពេលព្រឹក និងពេលល្ងាចជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ហ្ស៊ីកៀវមានឥទ្ធិពលខ្លាំង ឬខ្សោយអាស្រ័យលើព្រះទ័យអនុញ្ញាតរបស់អល់ឡោះ ដោយពីរប្រការ :

១. ត្រូវមានជំនឿថាអ្វីដែលមាននៅក្នុងហ្ស៊ីកៀវ គឺពិតប្រាកដ និងត្រឹមត្រូវ ហើយ វាមានប្រយោជន៍ដោយការអនុញ្ញាតពីអល់ឡោះជាម្ចាស់។

២. ពោលដោយអណ្តាត ផ្ទៀងស្តាប់ដោយត្រចៀក និងតាំងចិត្តមោះមុត។ ពីព្រោះវាជាទូអា ហើយគេមិនទទួលយកទូអាពីចិត្តដែលសោត់អណ្តាតនោះទេ ដូច មានរ៉ាំយ៉ាត់សហេសអំពីណាពី។

ពេលវេលាហ្ស៊ីកៀវ: ហ្ស៊ីកៀវពេលព្រឹកគេសូត្របន្ទាប់ពីសឡាតសូហ្គោះរួច ឯ ចំណែកហ្ស៊ីកៀវពេលល្ងាចគឺសូត្របន្ទាប់ពីសឡាតអាសើររួច។ តែបើសិនជាអ្នក មូស្លីមក្លេចមិនសូត្រ គេគប្បីសូត្រនៅពេលគេនឹកឃើញឡើងវិញ។

សញ្ញាបញ្ជាក់ពីការដែលត្រូវអំពើគេ និងជំងឺផ្សេងទៀត:

វិជ្ជាពេទ្យ និងរបៀបដែលស្របនឹងច្បាប់ស្សារីអាត់មិនផ្ទុយគ្នានោះទេ។ គម្ពីរអាល់ គួរអានជាថ្នាំព្យាបាលជំងឺសរីរាង្គ និងជំងឺផ្លូវចិត្ត។ តែបើសិនជាអ្នកនោះគ្មានជំងឺស

¹ វេជ្ជបណ្ឌិត និងពួកអ្នកវិទ្យាសាស្ត្របាននិយាយថា ជំងឺសន្លាក់កាតច្រើនកើតឡើង ដោយសង្ស័យថាមានជំងឺ តែតាមពិតវាមិនមានជំងឺអ្វីនោះទេ។

² ចូរមើលហ្ស៊ីកៀវពេលព្រឹកនិងពេលល្ងាចនៅទំព័រ

រីករាលដាលនៃការដែលត្រូវអំពើគេគឺឈឺក្បាលគ្រប់កន្លែង ម្តងឈឺកន្លែងនេះ ម្តងឈឺកន្លែងនោះ មុខឡើងលឿងស្លេកស្លាំង បែកញើសច្រើន និងនោមញឹកមិនសូវឃ្លានចំណី ព្រីរោម ឬក្តៅ និងត្រជាក់ចុងដៃចុងជើង ញ័រដើមទ្រូវ ឈឺរោយខ្នង រសាប់រសល់ និងរោយចុកស្នាទាំងពីរ កង្វល់ច្រើន និងថប់ក្នុងទ្រូង អត់ងងុយនៅពេលយប់ ន្ទត់ខ្លាំងដោយការភ័យខ្លាច និងខឹងប្រឡោតខុសពីប្រក្រតី ភើនិងដកដង្ហើមខ្លាំង ចូលចិត្តនៅម្នាក់ឯង ស្លឹកស្រពន់ ខ្លួលច្រអូស ចូលចិត្តដេកទ្រមក់បញ្ហាសុខភាពផ្សេងទៀតដែលអត់មានហេតុផលផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ។ ជួនកាលលេចឡើងនូវសញ្ញាទាំងអស់នេះ ឬមួយចំនួនតាមកម្លាំងខ្លាំងខ្សោយរបស់អ្នកជំងឺ។ អ្នកមូស្លីមត្រូវតែមានជំនឿរឹងមាំ និងស្មារតីរឹងប៉ឹង កុំឱ្យភាពរំខានញញឹមអ្នក មិនត្រូវគិតថាខ្លួនឯងឈឺដោយគ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ថាខ្លួនឯងត្រូវអំពើគេ។ ពីព្រោះភាពសង្ស័យជាជំងឺដែលពិបាកព្យាបាលជាទីបំផុត។¹ រោគសញ្ញាទាំងនេះក៏អាចកើតមានចំពោះ ពួកអ្នកដែលមានសុខភាពល្អផងដែរ ជួនកាលអាចបណ្តាលមកពីជំងឺសរីរាង្គ ជួនកាលបណ្តាលមកពីខ្សោយជំនឿ ដូចជាថប់ក្នុងទ្រូង ព្រួយភ័យខ្លួលទ្រមក់ បើមានរោគសញ្ញាបែបនេះចាំបាច់ឱ្យអ្នកនោះពិនិត្យសាឡើងវិញនូវទំនាក់ទំនងរបស់គេជាមួយនឹងអស់ឡោះជាម្ចាស់។

បើសិនជាជំងឺនោះបណ្តាលមកពីការក្តៅភ្នែក¹ វិធីព្យាបាលមានពីរយ៉ាង :

១. បើសិនជាគេស្គាល់អ្នកក្តៅភ្នែក: ត្រូវឱ្យគេទៅមុជទឹក ហើយយកទឹកនេះ ឬយកទឹកដែលនៅសល់របស់អ្នកនោះមកឱ្យអ្នកជម្ងឺមុជ។

២. បើសិនជាគេមិនស្គាល់អ្នកក្តៅភ្នែកនោះ: គេត្រូវព្យាបាលដោយរុកយ៉ះ (របៀន) ទូអា និងជប់ឈាម។

តែបើសិនជាជំងឺនោះដោយអំពើមន្តអាគមវិញ² វិធីព្យាបាលមានពីរយ៉ាង :

¹ العينជាគ្រោះថ្នាក់បណ្តាលមកពីជិនដែលអស់ឡោះអន្តញ្ញាតឱ្យកើតមាននៅត្រង់ភ្នែកដោយសារការរៀបរាប់ និងចាប់អារម្មណ៍ពីអ្នកដែលក្តៅភ្នែកគេ ហើយមានស្បែកនៅជាមួយ។ គ្មានអ្វីអាចរារាំងបាន(ទោះដោយការហ្ស៊ីកៀវ និងសឡាត និងអ្វីផ្សេងទៀត)។ មានហាទីសបញ្ជាក់ពីរឿងនេះ(ជំងឺក្តៅភ្នែកគឺជាការពិត) រីកយ៉ាត់អាល់លុខវិយ័រ។ រីកយ៉ាត់អុយផ្សេងទៀត (ស្បែកនៅជាមួយវា ហើយឈ្នានីសមនុស្សលោក) រីកយ៉ាត់អេម៉ាត់។ ហើយអាល់ហែសាមីយ៉ាចាត់ទុកជាហាទីសសហេស ហើយក៏មានសាក្សីជាច្រើនផងដែរ។ គេប្រើបញ្ញត្តិ“ភ្នែក”ព្រោះវាជាឧបករណ៍សម្រាប់ពណ៌នា មិនមែនធ្វើឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ទេ ដោយភស្តុតាងបញ្ជាក់ថា មនុស្សពិការភ្នែកអាចធ្វើឱ្យអ្នកដទៃគ្រោះថ្នាក់ដែរ ជឿតែមិនអាចមើលឃើញ។

² السحرគឺជាចំណងឬខ្សែកង្វែរដែលគេសូត្រផ្តុំដាក់ក្នុងវាឬធ្វើឱ្យអ្នកដែលត្រូវបានគេដាក់ធ្លប់

១.ត្រូវដឹងពីកន្លែងគេដាក់មន្តអាគម: បើសិនជាគេឃើញ គេត្រូវដោះខ្សែភាថា នោះចេញហើយសូត្រស៊ីរ៉ោះ (قُلْ أَعُوذُ) ទាំងពីរ រួចហើយដុតវាចោល។

២.ព្យាបាលដោយសូត្ររុករ៉ោះបែបឥស្លាម: សូត្រអាល់គ្លុរអាន ជាពិសេសស៊ីរ៉ោះ (قُلْ أَعُوذُ) ទាំងពីរ និងសូរ៉ោះអាល់ហ្គាករ៉ោះ (البقرة) និងទូអា ដែលមាននៅទំព័រខាងមុខ។

៣.ណុសរ៉ោះ: មានពីរប្រភេទ:

ក.ហារ៉ាម: ដោះអំពើដោយអំពើ ហើយទៅរកគ្រូអំពើមន្តអាគមឱ្យដោះអំពើនោះ។

ខ.គេអនុញ្ញាត: ដូចជា (យកស្លឹកពុទ្រាចំនួនប្រាំពីរសន្លឹក ហើយបុកនឹងដុំថ្មពីរដុំ រួចហើយសូត្រស៊ីរ៉ោះ (الكافرون) ស៊ីរ៉ោះ(الإخلاص) សូរ៉ោះ(القلق) និងសូរ៉ោះ(الناس) ចំនួនបីដង។ បន្ទាប់មកលាយវាជាមួយទឹក។ រួចឱ្យអ្នកត្រូវអំពើនោះផឹក និងមុជទឹក។ ត្រូវធ្វើដូចនេះដដែលៗរហូតដល់ជា (إن شاء الله) ។ស្រង់ចេញពីសៀវភៅស្នាដៃរបស់លោក អាប៊ុនហ្សាហ្គា ។

៤.ដកអំពើចេញ: សម្អាតដោយថ្នាំបញ្ចុះបើសិនជាវានៅក្នុងពោះ និងដោយជប់យកឈាមអាត្រក់¹ បើសិនជាវានៅកន្លែងផ្សេងក្រៅពីពោះ។

រុករ៉ោះ (យ័ន្តបែបឥស្លាម) : លក្ខខណ្ឌរបស់វា :

១. ត្រូវដាក់ឈ្មោះអល់ឡោះ និងស៊ីហ្គាត ឬលក្ខណៈសម្បត្តិទ្រង់។

២. ជាភាសារអារ៉ាប់ ឬភាសារណាដែលគេយល់ន័យរបស់វា។

៣. ត្រូវមានជំនឿថា រុករ៉ោះ ឬយ័ន្តនោះពុំមានឥទ្ធិពលអ្វីទេ តែការជាពិជំងឺនោះគឺមកអំពីអល់ឡោះជាម្ចាស់។

ដើម្បីបង្កើនឥទ្ធិពលរបស់វាគប្បីសូត្រអាល់គ្លុរអានដោយចិត្តប្រាថ្នាចង់ជា និងទទួលបាននូវសេចក្តីចង្អុលបង្ហាញសម្រាប់មនុស្ស និងជិន។ គម្ពីរអាល់គ្លុរអានគេបញ្ចុះមកដើម្បីជាសេចក្តីចង្អុលបង្ហាញ និងសម្រាប់ព្យាបាលឱ្យជា។ គេពុំត្រូវសូត្រដោយប្រាថ្នាចង់សម្លាប់ជិន លើកលែងតែនៅពេលដែលអស់មត្តភាពដេញវាចេញដោយការសូត្រខាងលើ។

រងគ្រោះដល់ខ្លួនប្រាណបូចិត្ត ឬប្រាណាតែម្តង ហើយវាមានធាតុពិតរបស់វា អ្នកខ្លះត្រូវបានស្លាប់ អ្នកខ្លះមានជំងឺ ខ្លះទៀតមិនអាចរួមសង្វាស់ជាមួយប្រពន្ធរបស់គេបាន អ្នកខ្លះលែងលះគ្នា អ្នកខ្លះសើរឹកនិងកូហ្វា អ្នកខ្លះអាចធ្ងន់ធ្ងរខ្លាំង។

¹ណាពីបានមានប្រសាសថា (ពិតប្រាកដណាស់ ថ្នាំព្យាបាលដ៏ល្អដែលពួកអ្នកប្រើប្រាស់វានោះគឺការជប់ខ្យល់។អល់ឡោះបានឱ្យជំងឺសារីរាង ជំងឺឈ្លានសួន ឬជំងឺធ្មប់ដូចជាជំងឺមហារីកជាគេអនុញ្ញាតស្បើយដោយសារការជប់ខ្យល់ និងជំងឺផ្សេងៗជាច្រើនទៀត ដែលកើតមានជាក់ស្តែង។

លក្ខខណ្ឌរបស់ត្រូវព្យាបាលអំពើ : ១.ចាំបាច់ត្រូវតែជាបុគ្គលមូស្លីម ជាមនុស្សល្អ ត្រឹមត្រូវ និងជាអ្នកកោតខ្លាចចំពោះអល់ឡោះ។ ដរាបណាអ្នកនោះកាន់តែកោត ខ្លាចខ្លាំង (តឺកវ៉ា) ដរាបនោះគេមានឥទ្ធិពលកាន់តែខ្លាំង។

២.ត្រូវតម្រង់ចិត្តឆ្ពោះទៅអល់ឡោះដោយសេចក្តីស្មោះត្រង់ នៅពេលកំពុង ព្យាបាល ដោយប្រមូលផ្តុំរវាងចិត្តនិងអណ្តាតរបស់គេ។ ប្រសើរបំផុត គឺអ្នកជំងឺ នោះព្យាបាលដោយខ្លួនឯង។ ពីព្រោះអ្នកដទៃ ចិត្តរបស់គេតែងតែមិនស្តាប់ស្តល់ រវល់គិតនឹងរឿងផ្សេងៗ ម្យ៉ាងទៀត គ្មាននរណាម្នាក់មានអារម្មណ៍ជំងឺពីគ្រោះ អាសន្ន និងតម្រូវការរបស់ខ្លួនជាងខ្លួនឯងនោះទេ។ អ្នកដែលត្រូវមានគ្រោះ អាសន្នគឺអល់ឡោះសន្យាថានឹងទទួលយកទូអារបស់គេ។

លក្ខខណ្ឌអ្នកជំងឺដែលទទួលការព្យាបាល :

១.ជាការប្រសើរបំផុតគឺគេជាអ្នកមូស្លីមត្រឹមត្រូវ។ ឥទ្ធិពលខ្លាំងនៃការព្យាបាល នេះអាស្រ័យលើកម្រិតនៃជំនឿរបស់គេ។ អល់ឡោះជាម្ចាស់បានបន្តលថា :

﴿ وَنَزَّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُسَدِّدًا وَمَا هُوَ شِفَاءٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَرْبُدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾ មានន័យថា : «**យើង បញ្ជូនទឹកចុះពីអំពៅមេត្តាសម្រាប់ពួក អ្នកមានជំនឿ ហើយទ្រង់មិនបន្ថែមអ្វីសម្រាប់ពួកអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើអយុត្តិធម៌នោះ ក្រៅពីការខាតបង់**»។ (អាល់អ៊ីសរ៉ា : ៨២)

២.ត្រូវតម្រង់ចិត្តឆ្ពោះទៅអល់ឡោះដោយសេចក្តីស្មោះត្រង់ប្រាថ្នាចង់ ឱ្យប្រទាន នូវការព្យាបាលឱ្យបានជា។

៣.មិនត្រូវតក់ក្រហល់ឆាប់ចង់បានជា។ ពីព្រោះយំន្តក្នុងឥស្លាម ឬរុកយ៉ះគឺការទូ អា។ បើសិនជាគេប្រញាប់ចង់ឆាប់ជា ជួនកាលគេមិនទទួលយកការប្តឹងស្នង របស់គេ។ ដូចវិស្វលុលឡោះបានមានប្រសាសន៍ថា : មានន័យថា : «**តើទទួល យកទូអាររបស់បុគ្គលណាម្នាក់ ដរាបណាបុគ្គលនោះមិនតក់ក្រហល់។ គេ និយាយថា ខ្ញុំបានសុំទូអារដែរ តែគេមិនទទួលយកទូអាររបស់ខ្ញុំ**»។ (អាល់ពូខរី និងមូស្លីម)

វិធីព្យាបាលមានច្រើនបែប :

១.សូត្ររុកយ៉ះជាមួយនឹងការផ្លែ (គឺស្តោះទឹកមាត់តិចៗ)។ **២.**សូត្រដោយគ្មាន ការផ្លែ។ **៣.**យកម្រាមដែលាបទឹកមាត់ ហើយជ្រួលក់ជាមួយនឹងធូលី ហើយយក ទៅលាបចំកន្លែងឈឺ។ **៤.**សូត្ររុកយ៉ះជាមួយនឹងការស្លាបចំកន្លែងដែលឈឺ។

អាយ៉ាត់និងហាទីសសម្រាប់សូត្រព្យាបាលអ្នកជំងឺ : (សូរ៉ោះហ្វាទីហៈ) (អាយ៉ាត់ គួរស៊ី) (ពីអាយ៉ាត់ចុងក្រោយនៃសូរ៉ោះអាល់ហ្គាកវ៉ោះ) (សូរ៉ោះអាល់កាហ្វីរ៉ូន) (អាល់អៀខរឌីស) (អាល់ហ្វាទីរីក) (អាន់ណើស)។ សូត្រ ﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ

ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿١٨٥﴾
 1
 2
 3
 45
 6
 7
 8
 9

1 (ដូច្នោះគ្រប់គ្រាន់ហើយដែលមាន អល់ឡោះការពារអ្នកពីពួកគេ។ ហើយទ្រង់មហាព្រហ្មមហាជីង)។ (អាល់ហ្គោតវ៉ា : ១៣៧)
 2 (ឱក្រុមរបស់ពួកយើង! ចូរពួកអ្នកឆ្លើយតបចំពោះអ្នក អំពាវនាវរបស់អល់ឡោះ (មូហាំម៉ាត) និងមានជំនឿលើគេចុះ ទ្រង់ នឹងអភ័យទោសដល់ពួកអ្នកនូវទោសកំហុសទាំងឡាយរបស់ពួកអ្នក ហើយទ្រង់នឹងសង្គ្រោះពួកអ្នកឱ្យរួចផុតពីទារុណកម្មដ៏ឈឺចាប់)។ (អាល់អះក៏ហ្វ : ៣១)
 3 (ហើយយើងបញ្ជា : (ឱអ្នក) អំពីគម្ពីរគួរអានដែលវាជាការ ព្យាបាល ហើយជាការប្រោសប្រណីសម្រាប់បណ្តាអ្នកដែលមាន ជំនឿ ហើយទ្រង់មិនបន្ថែមឱ្យពួកដែលបំពានក្រៅពីការខាតបង់ នោះឡើយ)។ (អាល់អ៊ីសរ៉ា : ៨២)
 4 (ឬអ្នកក៏ពួកគេច្រណែនណាស់នឹងមនុស្សដទៃចំពោះអ្វី ដែលអល់ឡោះបានប្រទានឱ្យពួកគេ (មូហាំម៉ាត និងសហាហ្វ) អំពីការប្រោសប្រទានរបស់ទ្រង់ ?)។ (អាន់ណីសាក : ៥៤)
 5 (ហើយនៅពេលខ្ញុំមានជម្ងឺ គឺទ្រង់ជាអ្នកដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំជាសះស្បើយ)។ (អានូសូអ៊ីក : ៨០)
 6 (ព្រមទាំងធ្វើឱ្យវិសាយកង្វល់ពីក្នុងចិត្តរបស់ក្រុមដែលមានជំនឿ)។ (អតតោហ្គុន : ១៤)
 7 (ចូរអ្នក(មូហាំម៉ាត)ពោល ថា : វាគឺជាការចង្អុលបង្ហាញ និងជាឱសថព្យាបាលសម្រាប់បណ្តា អ្នកដែលមានជំនឿ)។ (ហ្សស៊ីឡាត : ៤៤)
 8 (ប្រសិនបើយើងបញ្ជា : គម្ពីរគួរអាននេះទៅលើក្នុងណាមួយ អ្នកពិតជានឹងឃើញភ្នំនោះឱនលំទោនរហូតដល់បែកជាបំណែក ដោយសារខ្លាចអល់ឡោះ)។ (អាល់ហាស្តូវ : ២១)
 9 (ដូច្នោះចូរអ្នកក្រឡេកមើលម្តងទៀត តើអ្នក ឃើញមានកន្លែងប្រេះស្រាំដែរឬទេ ?)។ (អាល់មុលក៍ : ៣)

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ۗ¹
 وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ فَعَلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ۗ²
 قَالُوا لِمَوْسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوْلَىٰ مِنَ الْقِي ۖ قَالَ بَلْ الْقَوْمُ جَاهِلُونَ
 وَعَصَيْتَهُمْ بِحِيلِ إِلَهٍ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنهَا سَعَىٰ ﴿١٦﴾ فَأَوْحَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةَ مُوسَىٰ ﴿١٧﴾ فَلَمَّا لَا
 تَخَفُ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿١٨﴾ وَالْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ نَلْقَفُ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدَ سِحْرٍ وَلَا
 يَقْلِحُ السَّاحِرَ حَيْثُ أَقَىٰ³
 ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ ۗ⁴
 فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا ۗ⁵
 فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ ۗ وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ الْقَوْمِ ۗ⁶

1 (ហើយពិតប្រាកដណាស់ ពួកដែលគ្មានជំនឿស្ទើរតែធ្វើឱ្យ អ្នកមានគ្រោះថ្នាក់ ដោយសារតែការសម្លឹងមើលរបស់ពួកគេនៅ ពេលដែលពួកគេបានស្តាប់ពួកម្ចាស់គ្រូអាន ហើយពួកគេថែមទាំង និយាយថា៖ ពិតប្រាកដណាស់ គាត់គឺជាមនុស្សរឹករលឹក)។ (អាល់ក៏ឡាំ : ៥១)

2 (យើងបានផ្តល់វាហ៊ីទៅកាន់មូសាថា៖ ចូរអ្នកបោះដំបង របស់អ្នកទៅ! (មូសាក៏បាន បោះដំបង) រំពេចនោះវាក៏ទៅលេប អ្វីៗដែលពួកគេកំពុងបំកាន់នោះ) ១១៧(បន្ទាប់មក ការពិតក៏បានលេចឡើង ហើយអ្វីដែលពួក គេបានធ្វើគ្មានប្រសិទ្ធភាពឡើយ) ១១៨ (ដូ ច្នោះពួកគេត្រូវបានបរាជ័យនៅទីនោះ ហើយពួកគេ (បៀរ)អោននិងបរិវា)ក៏បានចាក ចេញដោយអាម៉ាស់បំផុត)។ (អាល់អាក់រ៉េហ្វ : ១១៧-១១៩)

13 (ពួកគេក៏បាននិយាយថា ឱមូសា! តើអ្នកបោះ(ដំបង) មុន ឬក៏ពួកយើងបោះមុន) ៦៥ (គាត់(មូសា) បានឆ្លើយថា ទេ! ចូរពួកអ្នកបោះមុនចុះ! រំពេចនោះខ្សែពួរនិងដំបង របស់ពួកគេចេញពីមន្តអាគមរបស់ ពួកគេ វាធ្វើឱ្យគាត់ធ្លិនភ្នែកហាក់ដូចជាសត្វពស់ កំពុងតែវារ) ៦៦ (ពេលនោះមូសាមានអារម្មណ៍ក៏យឺតនៅក្នុងខ្លួនរបស់ គាត់) ៦៧ (យើង(អល់ឡោះ)បានមានបន្ទូលថា៖ ចូរអ្នកកុំក៏យឺត ពិតប្រាកដណាស់ អ្នកគឺជា អ្នកដែលមានប្រៀបជាងគេ) ៦៨ (ហើយចូរអ្នកបោះនូវអ្វីដែលមាននៅនឹងដៃស្តាំរបស់ អ្នកចុះ នោះវានឹងលេបគ្រូបាត់នូវអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ។ តាមពិតអ្វីដែល ពួកគេបានធ្វើ គឺគ្រាន់តែជាការបោកបញ្ឆោតរបស់គ្រូមន្តអាគម ប៉ុណ្ណោះ។ ហើយគ្រូមន្តអាគមមិនអាច មានជ័យជំនះឡើយ ទោះបី ជាគេមកពីទិណាក៏ដោយ)។ (តហ្វី : ៦៥-៦៩)

4 (ក្រោយមកអល់ឡោះ បានបញ្ជា៖ ភាពនឹងនររបស់ទ្រង់ ទៅលើអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ និងពួកដែលមានជំនឿ(ឱ្យមាន ស្នាតិប្រយុទ្ធឡើងវិញ)។)។ (អត់តៅហ្វ : ២៦)

5 (ពេលនោះអល់ឡោះ ក៏បានបញ្ជា៖ ភាពនឹងនររបស់ទ្រង់ដល់គេ ហើយជួយពង្រឹងគេ ដោយ មានកងទ័ព(ម៉ាឡាអ៊ីកាត់)ជាច្រើនដែលពួកអ្នកមើលមិនឃើញ ពួកគេ)។ (អត់ តៅហ្វ : ៤០)

6 (អល់ឡោះបានបញ្ជា៖ ភាពនឹងនរទៅលើអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ និងទៅលើបណ្តាអ្នក

﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾¹
 ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ﴾²

ហាទីស:

(**អស់អាឡុលឡោះហើលអាហ្សឹម រី បរពើលអាស្តីលអាហ្សឹម អែយ៉ាស្ត្រហ្សឹយ៉ាកើ**) ប្រាំពីដង។មានន័យថា៖ ខ្ញុំស្តីពីអល់ឡោះជាម្ចាស់ដ៏ធំ ម្ចាស់អាវស្សដ៏ធំធេង សូមទ្រង់ឱ្យអ្នកឆាប់បានជាសះស្បើយ។
 (**أُعِيدُكَ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ غَبْنٍ لَامَّةٍ**) (**អូអ៊ីហ្សកើ ពីកើលីម៉ាតីលឡើហ៊ុតតាមម៉ះ ម៉ុនគុលលីវៃស្តុតន វ៉ាហាមម៉ះ វ៉ាម៉ុនគុលលីអែណិនឡាមម៉ះ**)³
 (**اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهَبِ النَّاسِ إِشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا كَيْفَادُ سَقَمًا**) (**អល់ឡោះហ៊ុម៉ារបប៉ានណាស អាហ្សហ៊ុតីលប៉ាក់សើ អ៊ីស្ត្រហ្សាន់តាស្ត្រេហ្សឹ ឡើស្តីហ្សាអា អ៊ីលឡើស្តីហ្សាអ៊ីកើ ស្តីហ្សាអាន់ឡើយ៉ូហ្សាទីរ៉ូសើកីម៉ា**)⁴
 (**اللَّهُمَّ أَذْهَبِ عَنْهُ حَرًّا وَبَرْدَهَا وَوَصَبَهَا**) (**អល់ឡោះហ៊ុម៉ាអាហ្សហ៊ុតអាន់ហ្សិ ហាររហើវ៉ាហ្សារទីហើ វ៉ាវ៉ាស្ត្រពើហើ**)⁵
 (**حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ**) (**ហាសពីយ៉ាល់ឡោះហ្សឺឡើ**

ដែលមានជំនឿ។ ហើយទ្រង់បានដាក់បញ្ញតិទៅលើពួកគេនូវពាក្យ កោតខ្លាច ។) (អល់ហ្សាតហ៍ : ២៦

¹ (ជាការពិតណាស់ អល់ឡោះបានយល់ព្រមចំពោះបណ្តា អ្នកមានជំនឿនៅពេលដែលពួកគេបានធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយ អ្នក(មូហាំម៉ាត់)នៅក្រោមដើមឈើ ហើយទ្រង់បានដឹងនូវអ្វីដែល មាននៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ និងបានបញ្ជះភាពនឹងនរទៅលើពួកគេ ហើយទ្រង់ប្រទានឱ្យពួកគេនូវជ័យជំនះក្នុងពេលឆាប់ៗ)។ (អល់ហ្សាតហ៍ : ១៨)

² (ទ្រង់ជាអ្នកដែលបានបញ្ជះភាពនឹងនរនៅក្នុងចិត្តរបស់បណ្តា អ្នកដែលមានជំនឿ (នៅថ្ងៃអាល់ហ្សឺទើយ៉ះ) ដើម្បីឱ្យពួកគេបន្ថែម នូវភាពមានជំនឿជាមួយនឹងជំនឿរបស់ពួកគេថែមទៀត)។(អល់ហ្សាតហ៍ : ៤)

³ បីដង។មានន័យថា៖ ខ្ញុំសូមពីអល់ឡោះដោយពាក្យពេចន៍របស់ទ្រង់ដ៏ពេញលេញសូមបញ្ចៀសរូបគេពីវៃស្តុតនអំពីអាក្រក់ និងវាល់ឥទ្ធិពលនៃជំងឺក្តៅក្តែក។

⁴ បីដង។មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់នៃមនុស្សលោក! សូមទ្រង់បំបាត់ជំងឺនេះ និងឱ្យគាត់បានជាសះស្បើយផង ទ្រង់គឺជាអ្នកមានលទ្ធភាពធ្វើឱ្យជា គ្មានអ្នកណាមានលទ្ធភាពក្រៅពីទ្រង់ដែលអាចធ្វើឱ្យទាំងទាំងទ្រង់ពីជំងឺទាំងពួងឡើយ។

⁵ ម្តង។មានន័យថា៖ (ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់ សូមទ្រង់បំបាត់អំពីគេផងចុះនូវភាពក្តៅរបស់វា ភាពត្រជាក់របស់វា និងភាពទន់ខ្សោយរបស់វា។

អ៊ីឡើហើអ៊ីលឡើហ្វិរាអាឡើហ្វិរាតាកកិលតូរាហ្វិរារបំពូលអារស៊ីលអាហ្វិរិម)¹
 (بِسْمِ اللَّهِ الرَّقِيبِ مِنْ كُلِّ دَاءٍ يُؤْذِنُكَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّقِيبِ)
 (ពិសមីលឡើហ្វិរាកើ មិនតុលលីស្តែអ៊ីនយូកស៊ីកើ មិនស្ទើរីតុលលីណាហ្វ
 សិន អាអែនិនហាស៊ីទិន អល់ឡោះហ្វយ៉ាសហ្វិកើ ពិសមីលឡើហ្វិរាកើ)²

អល់ឡោះគឺជាអ្នកព្យាបាលអ្នកហើយនឹងនាម អល់ឡោះខ្ញុំសូត្រព្យាបាលអ្នក។
 ជាក់ដែររបស់អ្នក លើកនៃឯឈឺហើយសូត្រ « بِسْمِ اللَّهِ » (ពិសមីលឡើហ្វិរា) បីដង
 និងសូត្រ « أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَحَدٌ وَأَحَادٌ » (អាអូហ្វូពីអ៊ីហ្វូហ្វិរិលឡើ
 ហ្វិ រ៉ាកុទរីហ្វិ មិនស្ទើរីម៉ាអាជីទុ រ៉ាអូហាហ្វិរិរ៉ូ) ប្រាំពីដង។ មានន័យថា៖ ខ្ញុំសុំពី
 ភាពឧត្តុង្គឧត្តមរបស់អល់ឡោះ និងអានុភាពរបស់ទ្រង់ ឱ្យបញ្ចៀសខ្ញុំអំពីប្រការ
 អាក្រក់ដែលខ្ញុំមាន និងពីអ្វីដែលខ្ញុំខ្លាច។

កំណត់សម្គាល់ :

១. គេមិនអនុញ្ញាតឱ្យជឿលើរឿងអប្បិយជំនឿទាក់ទងនឹងជំងឺក្តៅភ្នែក ដូចជាព្យាបាល
 ដោយផឹកទឹកនោម ហើយវាអស់ឥទ្ធិពលបើសិនជាអ្នកផឹកដឹងថាវាជាទឹកនោម។

២. គេមិនអនុញ្ញាតឱ្យពាក់ខ្សែកថាធ្វើពីស្បែក ខ្សែដៃ និងខ្សែក ដើម្បីការពារកុំឱ្យ
 ត្រូវអំពើក្តៅភ្នែក។ រស្មីលុលឡោះបានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ «**អ្នកណា
 ពាក់អ្វីមួយគឺគេប្រគល់អ្នកនោះឱ្យទៅរបស់នោះ (មានន័យថា អល់ឡោះទ្រង់
 មិនជួយអ្នកនោះឡើយ)**»។ (អាត់ត្រាមីហ្វិរ៉ូ)

តែបើសិនជា ពាក់អ្វីដែលមានអាយ៉ាត់អាល់គួរអាន គឺមានការខ្លាំងយោបល់គ្នា
 រវាងសាសនវិទូឥស្លាម ហើយបើបោះបង់ជាការប្រសើរ។

៣\សរសេរពាក្យ «**ما شاء الله تبارك الله**» ឬគួររូបដារ ឬកាំបិត ឬភ្នែក ឬដាក់អាយ៉ាត់
 អាល់គួរអាននៅក្នុងឡាន ឬព្យួរអាយ៉ាត់គួរអាននៅក្នុងផ្ទះ ប្រការទាំងអស់នោះ
 មិនអាចការពារអំពើក្តៅភ្នែកបានឡើយ។ ជួនកាល អាចចូលជាលក្ខណៈខ្សែកថា
 ដែល គេហាមឃាត់។

៤. អ្នកជំងឺត្រូវជឿជាក់ថាគេនឹងទទួលយកការសូត្ររុករយៈរបស់ខ្លួន មិនត្រូវមាន

¹ ប្រាំពីរដង។ មានន័យថា៖ មានតែអល់ឡោះមួយគត់ គឺគ្រប់គ្រាន់ ហើយសម្រាប់រូប
 ខ្ញុំ។ គ្មានទេម្ចាស់ដែលត្រូវគោរពយ៉ាងពិតប្រាកដ គឺមានតែអល់ឡោះដែលខ្ញុំសូមប្រគល់
 ខ្លួនជូនទាំងស្រុង ហើយអល់ឡោះគឺជាម្ចាស់អាវហ្វិរិជំងឺធេង។

² បីដង។ មានន័យថា៖ នឹងនាមអល់ឡោះ ខ្ញុំសូត្រព្យាបាលអ្នក អំពីរាល់ប្រការអាក្រក់
 ដែលធ្វើប៉ះពាល់ ដល់អ្នក និងអំពីប្រការអាក្រក់នៃបុគ្គលទាំងឡាយ ប្រការអាក្រក់ដែល
 បង្ក ដោយភ្នែករបស់អ្នកណានិស។

ចិត្តតក់ក្រហល់។ បើសិនជាគេប្រាប់ថា អ្នកត្រូវបានព្យាបាលដោយប្រើថ្នាំពេញមួយជីវិតអ្នកនោះគ្មានការព្រួយបារម្ភនោះទេ។ ក៏ប៉ុន្តែគេព្រួយចិត្តបើសិនជាត្រូវព្យាបាលយូរដោយរុករយ៖ ជឿតវាល់ពេលដែលគេសូត្រមួយគូអក្សរ គេទទួលបានផលបុណ្យមួយ ហើយផល បុណ្យកើនឡើងទ្វេដង។ ដូច្នេះ គេត្រូវទូអា និងសុំការអភ័យទោស ហើយបរិច្ចាគធ្វើទានឱ្យបានច្រើន។ ព្រោះវាជាចំណែកមួយនៃការព្យាបាលជំងឺ។

៥. សូត្រមួយគ្នាជាប្រការដែលផ្ទុយនឹងសុំឈ្មោះ ហើយមានឥទ្ធិពលតិចតួច។ ដូចគ្នាដែរ ការចាក់ម៉ាញ៉េស្តាប់។ ដោយសារការតាំងចិត្ត(នៀត) ពុំបានសម្រេចដោយការធ្វើដូច្នោះនោះទេ។ ពីព្រោះនៀតគឺជាលក្ខខណ្ឌសម្រាប់អ្នកព្យាបាលដោយរុករយ៖ ជឿតវាល់ពេលដែលអ្នកប្រើប្រាស់ស្រីដែរ។ សុណាត់ឱ្យសូត្ររុករយ៖ នេះដដែលៗ បើសិនជានៅយូរហត់ អាចបន្ថយបានកុំឱ្យគេពុញទ្រាន់។ រីឯការកំណត់ចំនួនប៉ុន្មានដងក្នុងការសូត្រអាយ៉ាត់ និងទូអាគឺពុំត្រូវធ្វើទេ លុះត្រាតែមានអំណះអំណាង(دلایلی)។

៦. នៅមានសញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងៗ មួយចំនួនដែលអាចសន្និដ្ឋានបានថា អ្នកព្យាបាលអំពើនោះប្រើប្រាស់មន្តអាគម មិនមែនប្រើអាល់គ្លូអាន។ កុំចាញ់បោកគេដោយគ្រាន់តែរូបភាពខាងក្រៅ ដែលគេបង្ហាញពីរូបភាពសាសនា។ ជួនកាលគេអាចចាប់ផ្តើមដោយសូត្រអាល់គ្លូអាន តែមិនយូរប៉ុន្មានគេអាចប្តូរទៅប្រើមន្តអាគមផ្សេងវិញ។ ជួនកាលគេអាចជាមនុស្សឧស្សាហ៍ទៅម៉ាស៊ីតដើម្បីបំបាត់ភ្នែកមនុស្ស។ ជួនកាលអ្នកឃើញគេហ្សឺកៀរច្រើននៅចំពោះមុខអ្នក។ អ្នកមិនត្រូវចាញ់បោកគេនោះទេ។ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន!

សញ្ញាសម្គាល់មួយចំនួនរបស់គ្រូមន្តអាគមនិងជនបោកប្រាស់ :

- ❖ សួរឈ្មោះអ្នកជំងឺ ឬឈ្មោះម្តាយអ្នកជំងឺ។ ពីព្រោះថាការស្គាល់ឈ្មោះឬមិនស្គាល់ វាមិនអាចផ្លាស់ប្តូរការព្យាបាលនោះឡើយ។
- ❖ សុំអ្វីមួយពីសម្លៀកបំពាក់របស់អ្នកជំងឺ ដូចជាអាវ ឬអាវយឺត។
- ❖ គេអាចទារសត្វអ្វីមួយដែលមានលក្ខណៈណាមួយជាក់លាក់ពីអ្នកជំងឺដើម្បីឱ្យគេសម្លេងសែនឱ្យជិន។ ជួនកាលអាចយកឈាមសត្វនោះទៅលាបលើអ្នកជំងឺ។
- ❖ សរសេរ ឬសូត្រមន្តអាគមដែលគេមិនយល់ហើយអត់មានអត្ថន័យ។
- ❖ ឱ្យក្រដាសមានគូររូបបួនជ្រុងដែលមានសរសេរអក្សរ ឬលេខទៅអ្នកជំងឺ គេហៅថា (អាល់ហ៊ីហ្គាប)។
- ❖ ប្រើអ្នកជំងឺឱ្យនៅម្នាក់ឯងមួយរយៈ នៅក្នុងបន្ទប់ងងឹត គេហៅថា(អាល់ហិចហ្គុះ)
- ❖ ប្រើអ្នកជំងឺមិនឱ្យប៉ះទឹករយៈពេលមួយកំណត់។

❖ ឱ្យអ្វីមួយទៅអ្នកជំងឺយកទៅកប់ក្នុងដី ឬដុតក្រដាស ហើយស្រូបយក ចំហាយរបស់វា។

❖ ឱ្យអ្នកជំងឺប្រាប់គេអំពីចំណុចពិសេសរបស់អ្នកជំងឺមួយចំនួនដែលគ្មាន នរណាម្នាក់ដឹង ឬឈ្មោះរបស់អ្នកជំងឺ និងប្រទេសរបស់គេ និងដំដើរបស់គេមុន នឹងគេនិយាយ។

❖ ពិនិត្យស្ថានភាពអ្នកជំងឺដោយគ្រាន់តែចូលទៅជួបអ្នកជំងឺ ឬនិយាយតាមទូរ ស័ព្ទ ឬតាមរយៈប្រៃសណីយ៍។

៧. និកាយអះលើស៊ុណ្ណៈថាជិនអាចចូលសណ្ឋិតក្នុងខ្លួនមនុស្ស។ ភស្តុតាង បញ្ជាក់ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ថា: មានន័យថា: «**ពួកអ្នកដែលស៊ីប្រាក់ការ នោះ មិនអាចក្រោកឡើងនៅថ្ងៃបរលោកបានទេលើកលែងតែដូចអ្នកដែលស្បែក ត្រូវចូលសណ្ឋិត**»។ (អាល់ហ្គោតវ៉ា: ២៧៥)

ពួកអ្នកតាហ្វៀសៀវបានឯកភាពគ្នាថាពាក្យ«المس»មានន័យថា ឆ្កួតដូចស្បែកត្រូវ ដែលលែងមានតម្លៃជាមនុស្សដោយសារជិនចូលសណ្ឋិត។

បន្ថែម : មន្តអាគម: គឺមានពិត ហើយស្លាកស្នាមរបស់វាក៏មាននៅក្នុងគម្ពីរអាន និងហាឌីស ហើយវាជាប្រការហារម៍ យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ និងធំធេងជាទីបំផុត។ដូចជាវិ សុលុលឡោះបានមានប្រសាសន៍ថា: មានន័យថា: **ចូរ ពួកអ្នកជៀសវាងពី ប្រាំពីរប្រការដែលនាំអោយអន្តរាយ**។ ពួកគេបានសួរថា : ឱ វិសុលុលឡោះ ! តើវាគឺអ្វីខ្លះ? លោកបានឆ្លើយថា : " **គឺការធ្វើស៊ីកចំពោះ អល់ឡោះ ការប្រើម ន្តអាគម** »។ (អាល់ពូរី និងមុស្លីម)

មានន័យថា: **ហើយជាការ ពិតណាស់ ពួកគេបានដឹងថា អ្នកណាបានជ្រើស រើសយកមន្តអាគម និងគ្មានផលល្អទេនៅថ្ងៃបរលោក។**(អាល់ហ្គោតវ៉ា: ១០២)

ហើយវាមានពីរផ្នែក: **១/**កត់ត្រាលើក្រដាសដើម្បីឱ្យគ្រូមន្តអាគមធ្វើការទំនាក់ ទំនងប្រើប្រាស់ស្នែកនៃ ឱ្យផ្តល់គ្រោះថ្នាក់អ្វីដែលគេចង់ទៅដល់អ្នកត្រូវមន្តអាគម ម។ **២/**ថ្នាំដែលផ្តល់ផលប៉ះពាល់ដល់រាងកាយអ្នកត្រូវមន្តអាគម សតិ ឆន្ទៈ និង ទំនោចិត្តរបស់គាត់។ដែលគេហៅថា: អាហស្តារហ្វី និងអាល់អត់ហ្វី។ ដោយធ្វើ ឱ្យអ្នកដែលត្រូវអាគមស្រមើលស្រមៃឃើញអ្វីម្យ៉ាងក្រឡាប់ ឬកំរើក ឬដើរ ឬអ្វី ដែលស្រដៀងនេះ។ទីមួយទង្វើរបស់វាគឺស្លឹក ពីព្រោះស្នែកនាំមិនធ្វើតាមគ្រូមន្ត អាគមទេលើកលែងតែ គេគូហ្វា(ប្រឆាំង)នឹងអល់ឡោះ។ចំណែកទីពីរវាគឺ ប្រការអន្តរាយ និងជាអំពើបាបដ៏ធំមួយក្នុងចំណោមអំពើបាបធំៗហើយទាំង អស់វានោះអាចកើតឡើងបានដោយសារការកំណត់របស់អល់ឡោះបុណ្ណោះ។

ផលប្រយោជន៍ : ១.តើជិនជាអ្វី? ពួកគេជាសត្វលោកមួយក្នុងចំណោមសត្វ

លោកទាំងឡាយរបស់អល់ឡោះ។ ពួកគេមានកំណើតពីភ្លើង។ ចំណែកឯពួក
 ទេវតាគេបង្កើតពីពន្លឺ។ ពួកគេទាំងអស់នោះត្រូវមានកាតព្វកិច្ចរួម ហើយទ្រង់មិន
 បានចាត់តាំងណាពីណាម្នាក់មុនណាពីម្នាក់ទៅកាន់ពួកគេនោះទេ។ ពួក
 គេក៏មិនមែនជាណាពី ហើយក៏មិនមែនជាវស្សូលដែរ។ ពួកជិនកាហ្វៀរចូលឋាន
 នរក ហើយពួកជិនមានជំនឿចូលក្នុងឋានសួគ៌។ ពួកគេមិនត្រូវបានក្លាយជាដី
 ឡើយ។ ពួកគេចូលឋានសួគ៌តាមទង្វើរបស់ពួកគេ លើកលែងតែពួកគេបានកែ
 ប្រែទង្វើរបស់ខ្លួន។ ពួកគេចេះទទួលទានអាហារផឹកទឹកនៅក្នុងឋានសួគ៌ ។ អ៊ីមាំ
 តាក៏យុទ្ធិនបាននិយាយថា : នៅក្នុងឋានសួគ៌យើងមើលឃើញពួកគេតែពួកគេ
 មើលមិនឃើញយើងទេ។

២. ការឈ្នានីស : គឺជាការស្រមៃចង់ឱ្យអ្នកដទៃបាត់បង់លាភសក្ការៈ។ ភាគ
 ច្រើនវាកើតឡើងមកពីការក្តៅភ្នែក។ វាក៏ជាអំពើបាបកម្រិតធ្ងន់ មិនត្រឹមតែ
 ប៉ុណ្ណោះវាជាគ្រឹះនៃអំពើបាបកម្រិតធ្ងន់ ហើយវាជាអំពើល្មើសដំបូងបង្អស់ចំពោះ
 អល់ឡោះ។ អ៊ីបលីសបោះបង់ការស៊ូជោគចំពោះអាជីវដោយការឈ្នានីសចំពោះ
 អាជីវ។ ម្យ៉ាងទៀតក៏លសម្លាប់ប្អូនរបស់ខ្លួនដោយសារមូលហេតុនេះដែរ។

វិធីព្យាបាល :

* ត្រូវស្គាល់អំពើបាបកម្រិតធ្ងន់ថា វាបំផ្លាញអំពើល្អដូចជាភ្លើងឆាបឆេះអុស
 អ៊ីចឹងដែរ។ ដូចដែលមានវិវាយក្នុងហាទីស។ * អ្វីដែលអល់ឡោះប្រទានឱ្យ
 អ្នកដទៃគឺជាការកំណត់ និងគតិបណ្ឌិតរបស់ទ្រង់។ ការមិនពេញចិត្តគឺបញ្ជាក់ថា
 ប្រឆាំងនឹងអល់ឡោះ ហើយបញ្ជាក់ពីភាពកម្សាយនៃជំនឿរបស់គេចំពោះព្រះ
 លិខិតរបស់ទ្រង់។ * ពាក្យដែលអ្នកពោលថា «**يا ربك الله لك**» «**ما شاء الله**» នៅពេល
 ដែលអ្នកបានឃើញអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នកចាប់ចិត្ត។ នេះជាកស្មតាងថា ចិត្តរបស់អ្នក
 ល្អប្រពៃ។ * ដឹងពីផលបុណ្យនៃការបោះបង់វា : នរណាដេកលក់ហើយក្នុងចិត្ត
 របស់គេគ្មានការឈ្នានីសចំពោះនរណាម្នាក់នោះ ផលបុណ្យរបស់គេធំធេងណា
 ស្មើ។ ដូចដែលមានវិវាយក្នុងថា ណាពីបានប្រាប់ដំណឹងល្អបានចូលឋានសួគ៌ដល់
 សហាហ្គាត់ម្នាក់។ អាប៊ុលឡោះពិនអាំរូបានដេកនៅផ្ទះគាត់។ អាប៊ុលឡោះ
 បានដឹងថាមកពីការគ្មានចិត្តឈ្នានីសទើបគាត់បានចូលឋានសួគ៌។

ការប្តឹងស្តង់ស៊ុំ

គ្រប់សត្វលោកទាំងអស់ត្រូវការអល់ឡោះ ត្រូវការចំពោះអ្វីដែលទ្រង់មាន។ តែទ្រង់មិនត្រូវការពួកគេ ហើយក៏មិនចាំបាច់មានពួកគេដែរ។ ពិតណាស់ អល់ឡោះបានដាក់កាតព្វកិច្ចឱ្យខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ស្តង់ស៊ុំទូទា ដោយទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលថា :

﴿ اَدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴾ មានន័យថា : « ចូរពួកអ្នកប្តឹងស្តង់ស៊ុំចុះចំពោះយើង យើងនឹងទទួលយកការប្តឹងស្តង់ស៊ុំរបស់ពួកអ្នក។ ពិតណាស់ ពួកអ្នកដែលក្រអឺតក្រទមមិនព្រមគោរពសក្តារៈចំពោះយើង គឺ ពួកគេនឹងចុះនរកចាហាន់ណាំយ៉ាងអាម៉ាស់ជាទីបំផុត »។ (ហ្គេហ្វ៊ីរ : ៦០)

បានសេចក្តីថា មិនព្រមប្តឹងស្តង់ស៊ុំមកចំពោះយើង។ ណាពីម៉ូហាំម៉ាត់បានមានប្រសាសន៍ថា : មានន័យថា : « **នរណាមិនប្តឹងស្តង់ស៊ុំអល់ឡោះ គឺអល់ឡោះទ្រង់នឹងក្រោធខឹងចំពោះគេ** »។ (អ៊ីបនូម៉ាឃៈ)

ទន្ទឹមនឹងនេះ អល់ឡោះទ្រង់សព្វព្រះទ័យចំពោះការប្តឹងស្តង់ស៊ុំរបស់ខ្ញុំបម្រើទ្រង់ចំពោះទ្រង់។ ទ្រង់សព្វព្រះទ័យចំពោះអ្នកដែលទទួលស្តង់ស៊ុំ និងបញ្ជិតខ្លួនចំពោះទ្រង់។ សហហ្គាត់របស់ណាពីមានអារម្មណ៍ជឹងបែបនេះ ហើយ ពួកគេម្នាក់ៗមិនដែលប្រមាទមើលស្រាលចំពោះការប្តឹងស្តង់ស៊ុំពីអល់ឡោះសូម្បីបន្តិច។ ពួកគេមិនបានយកបញ្ហារបស់ពួកគេទៅក្នុងក្រែងប្រាប់មនុស្សដូចគ្នា។នេះដោយសារតែពួកគេរំពឹងជឿទុកចិត្តចំពោះទ្រង់ ជិតស្និទ្ធ ចំពោះទ្រង់ ហើយទ្រង់ក៏ជិតស្និទ្ធនឹងពួកគេដែរ។ អនុវត្តតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ថា : ﴿ وَإِذَا سَأَلَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ﴾ មានន័យថា : « **នៅពេលណាខ្ញុំរបស់យើងសួរអ្នក (មូហាំម៉ាត់) អំពីយើង។ ពិតណាស់យើងនៅជិតបំផុត** »។ (អាល់ហ្គោតតោះ : ១៨៦)

ទូអាមានឋានៈធំធេងណាស់ចំពោះអល់ឡោះ។ វាគឺជាការប្រតិបត្តិដ៏ថ្លៃថ្លាចំពោះអល់ឡោះជាម្ចាស់។ ជួនកាលវាអាចកែប្រែវាសនា ហើយទូអារបស់អ្នកមូស្លីមគេទទួលយក។ គ្មានការសង្ស័យទេ បើសិនជាមូលហេតុដែលគេត្រូវទទួល និងគ្មានការរារាំង ។ គេប្រទានឱ្យអ្នកដែលទូអាប្តឹងស្តង់ស៊ុំនូវប្រការមួយក្នុងចំណោមប្រការទាំងឡាយ ដូចដែលមានរ៉ាយ៉ាត់មួយណាពីម៉ូហាំម៉ាត់បានមានប្រសាសន៍ថា : មានន័យថា : « **គ្មានអ្នកមូស្លីមណាម្នាក់ដែលបានប្តឹងស្តង់ស៊ុំអ្វីមួយដែលគ្មានអំពើបាប និងមិនកាត់កាលសាច់ញាតិ។លើកលែងតែអល់ឡោះនឹងប្រទានឱ្យគេនូវប្រការមួយក្នុងចំណោមបីគឺ : ជួនកាលអល់ឡោះឆ្លើយតបនឹងទូអារបស់គេភ្លាមៗ។ ជួនកាលទ្រង់រក្សាទុកឱ្យគេនៅថ្ងៃអាយ៉ាត់។ ជួនកាលទ្រង់ឱ្យគេរួចផុតពីអំពើអាក្រក់ប៉ុនការសុំទូអានោះ។ពួកគេបានសួរថា : ចុះបើពួកយើងសុំទូអា**

ច្រើន ? គាត់បានឆ្លើយថា: អល់ឡោះក៏ប្រទានឱ្យច្រើនអ៊ីចឹងដែរ >។ (អះម៉ាត់)

ប្រភេទនៃទូអាមានពីរ : ១. ទូអាបែបគោរពសក្ការៈ ដូចជាសឡាតនិងឫស។

២. ទូអាគឺជាការទទួចសុំ និងស្នើសុំ។

ភាពល្អប្រសើរជាងគ្នានៃអំពើល្អ:

តើការសូត្រអាល់គ្លុអានល្អជាង ឬហ្សីកៀរ ឬទូអានិងការទទួចសុំល្អជាង ? ការសូត្រអាល់គ្លុអានល្អប្រសើរជាងគេជាចំខាត។ បន្ទាប់មកការហ្សីកៀរនិងសូត្រធម៌សរសើរចំពោះអល់ឡោះ។ បន្ទាប់មកទៀត ការទូអានិងការទទួចសុំ។ នេះគឺជាការនិយាយជាលក្ខណៈរួម។ ក៏ប៉ុន្តែ ជួនកាលការប្រតិបត្តិដែលមិនប្រសើរលើសគេ អាចល្អជាងរបស់ដែលការប្រតិបត្តិប្រសើរលើសគេ។ ដូចជាទូអានៅថ្ងៃអាវហ្វេល្អជាងសូត្រអាល់គ្លុអាន។ ការយកចិត្តទុកដាក់ហ្សីកៀរក្រោយសឡាតហ្វារហ្វល្អជាងការសូត្រអាល់គ្លុអាន។

មូលហេតុនៃការទទួលយកទូអា : មានមូលហេតុខាងក្រៅ និងខាងក្នុង :

១. មូលហេតុខាងក្រៅ: ធ្វើអំពើកុសលដូចជាការបរិច្ចាគ យកទឹករ៉ូហ្វក សឡាតបែរតម្រង់ទៅតិបទ្បុត លើកដៃទាំងពីរ សរសើរចំពោះទ្រង់នូវអ្វីដែលសក្តិសមចំពោះទ្រង់។ ប្រើឈ្មោះនិងលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់ទ្រង់ដែលសមស្របនឹងអ្វីដែលគេសុំទូអានោះ។ បើសិនជាទូអាចង់បានចូលឋានសួគ៌គឺ ត្រូវអង្វរករដោយរឭកពីក្តីប្រទាន និងក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់។ តែបើសិនជាទូអាដាក់បណ្តាសារអ្នកបំពានជិះជាន់គេក៏ពុំត្រូវប្រើព្រះនាមរបស់អល់ឡោះ: «الرحمن» និង «الكریم»នោះទេ។ តែត្រូវប្រើព្រះនាម «الجبار» និង «القهار»។

អំពីមូលហេតុផ្សេងទៀតគឺ សឡាតចំពោះណាពីនៅខាងដើម ពាក់កណ្តាល និងចុងបញ្ចប់។ ទទួលស្គាល់កំហុសរបស់ខ្លួន និងអរគុណអល់ឡោះចំពោះលាភសក្ការៈរបស់ទ្រង់។ ឆ្លៀតឱកាសណាដែលមានកសត្តតាងបញ្ជាក់ថាអាចគេនឹងទទួលឆ្លើយតប។ ពីព្រោះវាជាពេលវេលាដែលគេទទួលយក ហើយពេលទាំងនោះមានច្រើនដូចជា :

❖ មួយថ្ងៃមួយយប់: ពេលទៀបភ្លឺជាពេលដែលអល់ឡោះចុះមកកាន់មេឃលោកីយ៍។ ចន្លោះពេលអាហ្សាន និងអ៊ីកម៉ាត់។ ក្រោយពេលយកទឹករ៉ូហ្វករួច។ ក្នុងស៊ូជោត មុននឹងឱ្យសាឡាមសឡាត។ ក្រោយពេលសឡាតទាំងប្រាំពេល។ នៅពេលសូត្រអាល់គ្លុអានចប់។ នៅពេលមាន់រងាវ។ នៅពេលកំពុងធ្វើដំណើរ។ ទូអាជនរងគ្រោះ។ ទូអាអ្នកដែលមានការចាំបាច់។ ទូអារបស់ឪពុកម្តាយឱ្យកូន។ ទូអារបស់អ្នកម្ចីស្ទីមឱ្យបងប្អូនរបស់គេនៅពេលមានទុក្ខលំបាក នៅពេលជួបសត្រូវសង្គ្រាមក្នុងសមរក្សមិ។

- ❖ ក្នុងមួយសប្តាហ៍: នៅថ្ងៃជុំអាត់ ជាពិសេសនៅពេលថ្ងៃជិតលិចក្នុងថ្ងៃនេះ។
- ❖ ក្នុងមួយខែ: ខែវិច្ឆិកា នៅពេលជិតស្រាយបួស និងនៅពេលហូបបាយបួស នៅយប់ឡើងទូលកទើរ នៅថ្ងៃអាវហ្វូង។
- ❖ នៅទីកន្លែងពិសិដ្ឋ ដូចនៅក្នុងម៉ាស៊ីតទូទៅ នៅកៈហ្ម: ជាពិសេសនៅមូលតា ស្សឹម(ស្ថិតនៅរវាងទ្វារកាក់ហ្ម:និងថ្មខ្មៅ) នៅម៉ាកមអ៊ីបព្រហ្មឹម នៅលើភ្នំសហ្វា និងម៉ារ៉ែ: នៅអាវហ្វូង: នៅមុសដាលីហ្វូង: នៅមីណា នៅក្នុងថ្ងៃធ្វើហាដ្ឋាល។

២.មូលហេតុខាងក្នុង: សារភាពកំហុសដោយចិត្តស្មោះត្រង់ ត្រូវសងម្ចាស់គេ វិញនូវអ្វីដែលខ្លួនបានរឹបអូសយកពីគេដោយអយុត្តិធម៌។ ស្វែងរកចំណីអាហារ សម្លៀកបំពាក់ និងលំនៅដ្ឋានស្អាតស្អំ។ ត្រូវរកស៊ីដែលហាឡាល់ បង្កើនការ ប្រតិបត្តិឱ្យបានច្រើន។ ជៀសវាងប្រការដែលគេបានហាមឃាត់។ ជៀសឆ្ងាយ អំពីប្រការសង្ស័យ និងចំណង់ឥណ្ឌា។ ត្រូវតាំងចិត្តជាប់ជាមួយនឹងទូអា។ មាន ទំនុកចិត្តចំពោះអល់ឡោះ: ត្រូវសង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំ សុំជ្រកកោណនឹងអល់ឡោះ: អង្វររកចំពោះទ្រង់ ទទួលសុំហើយសុំទៀត ប្រគល់កិច្ចការនោះជូនទ្រង់ មិនត្រូវ សម្លឹងមើលអ្នកផ្សេងក្រៅពីទ្រង់។

ប្រការដែលធ្វើឱ្យគេមិនទទួលយកទូអា : ជួនកាលមនុស្សខ្លះបួងសួងសុំដែរ តែគេ មិនទទួល ឬពន្យារការទទួល ហើយមូលហេតុរបស់វាមានច្រើនដូចជា: ទូអាសុំ អ្នកដទៃមួយជាមួយនឹងអល់ឡោះ។ រៀបរាប់វែងឆ្ងាយក្នុងការទូអា ដូចជាសុំ បញ្ជូសពីភ្លើងនរក ភាពចង្អៀតរបស់វា ភាពងងឹតរបស់វា។ ដោយគ្រាន់តែសុំ បញ្ជូសពីភ្លើងនរកតែមួយម៉ាត់គឺគ្រប់គ្រាន់ ពុំចាំបាច់ទូអាវែងឆ្ងាយនោះទេ។ អ្នក មូស្លីមទូអាដាក់ផ្កាសាលើខ្លួនឯង ឬអ្នកដទៃដោយអយុត្តិធម៌។ ទូអាដោយខ្លួននៅ តែប្រព្រឹត្តអំពើបាប និងកាត់កាល់សាច់ញាតិ ការទូអាដោយដាក់លក្ខខណ្ឌថា : « ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់សូមទ្រង់អភ័យទោសឱ្យខ្ញុំផងបើទ្រង់ចង់ »។ល។

តក់ក្រហល់ចង់ទទួលបានការឆ្លើយតប ដោយពាក្យថា ខ្ញុំបានបួងសួងសុំតែគេមិន ឆ្លើយតបនឹងខ្ញុំសោះ។ នឿយណាយធុញទ្រាន់នឹងការទូអា។ ទូអាដោយចិត្តមិន នឹងនរ មិនចាប់អារម្មណ៍នឹងការទូអា។ ខ្លះសុដីវែងនៅចំពោះអល់ឡោះ។

មានន័យថា: «**ប្រាកដណាស់ ណាដែលបានឮបុរសម្នាក់ទូអានៅក្នុងសឡាតរបស់គេ ហើយគេមិនបានសឡាត់ចំពោះណាពី។ ណាដែលបានមានប្រសាសន៍ថា: «**ម្នាក់នេះ តក់ក្រហល់ណាស់**»។ បន្ទាប់មកណាដែលបានហៅគេ ហើយបាននិយាយទៅកាន់គេ ឬអ្នកដទៃថា (បើនរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកអ្នកទូអា ចូរឱ្យគេចាប់ផ្តើមដោយការ សរសើរទៅចំពោះអល់ឡោះ: បន្ទាប់មកសឡាត់ចំពោះណាពី បន្ទាប់មកទៀតចូរ ឱ្យគេបួងសួងតាមអ្វីដែលគេប្រាថ្នាចង់បាន**»។ (អាត់កៀមប៊ូរ៉ូ) ទូអាសុំអ្វីដែលមិនអាច

កើតមានឡើងដូចជាទូអាស័រចង់រស់នៅអមតៈក្នុងលោកីយ៍។ ដូចគ្នាផងដែរការទូអាស័រដោយប្រើពាក្យចំណាប់ចុងចូនជ្រុលហួសពេក។ អល់ឡោះបានមានព្រះបន្ទូលថា : (اذْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُضْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ) មានន័យថា: «**ឱពួកអ្នក(មានជំនឿ) ចូរបូងស្ទឹងស្ម័គ្រស្មាស់របស់ពួកអ្នកដោយឱនលំទោននិងភោគខ្លាច។ ពិតណាស់ទ្រង់មិនសព្វព្រះទ័យចំពោះពួកអ្នកដែលបំពាននោះឡើយ**»។ (អាល់អាកវ៉ូរៈ ៥៨)

មានន័យថា : «**អ៊ីបន្ត អាប់ហ្គើសបាននិយាយថា ចូរពិនិត្យមើលចំណាប់ចុងចូននៃទូអាស័រហើយចូរជៀសវាងពីវា។ ជាពិសេសពិតណាស់ខ្ញុំធ្លាប់ឃើញវិស្វលុលឡោះ និងសហហ្គាត់របស់លោក មិនដែលធ្វើអ្វីផ្សេងក្រៅពីនេះ មានន័យថាពួកគាត់មិនដែលប្រព្រឹត្តក្រៅពីការជៀសវាងនោះទេ**»។ (អាល់ពូនវ៉ិ)

ជាមួយនោះដែរទូអាស័រឡើងខ្លាំងជ្រុលហួស។ អល់ឡោះបានមានព្រះបន្ទូលថា : (وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخْفَا بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا) មានន័យថា : «**ចូរកុំសូត្រឮខ្លាំងៗក្នុងការប្រតិបត្តិសឡាត ហើយក៏មិនត្រូវសូត្រឱ្យប្រព្រឹត្តិចពេកដែរ ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវជ្រើសរើសយកអ្វីដែលជាមធ្យម**» ។ អាអ៊ីហ្សៈបាននិយាយថា «**អាយ៉ាត់នេះបញ្ជាក់ទាក់ទងនឹងរឿងទូអា**»។ (អាល់អ៊ីសរ៉ា : ១១០)

ស្នូណាត់សម្រាប់អ្នកដែលទូអាត្រូវរៀបចំទូអារបស់គេដូចតទៅ :

- ១.សរសើរចំពោះអល់ឡោះ។ ២.សឡាតទៅលើណាពី។ ៣.សារភាព និងទទួលស្គាល់កំហុសរបស់ខ្លួន។ ៤.អរគុណអល់ឡោះចំពោះលាភសក្ការៈរបស់ទ្រង់។ ៥.ចាប់ផ្តើមទូអា និងផ្តោតសំខាន់ទៅទូអាខ្លីហើយខ្លឹមដែលមានរីកាយ៉ាត់អំពីណាពី ឬបុព្វបុរសឥស្លាមជំនាន់ដើម។ ៦.បញ្ចប់ទូអាដោយសឡាតទៅលើណាពី។

នេះជាទូអាសំខាន់ៗចាំបាច់ត្រូវទន្ទេញវា :

ពេលវេលាដែលត្រូវទូអា	ទូអាដែលណាពីគាត់បានសូត្រ :
ទូអាមុន និងក្រោយដេក	
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَحْيَا	(ពិសមីកល់ឡោះហ៊ុម៉ាអាម្ពុត្តាអះយ៉ា) មុនគេង។មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់របស់ខ្ញុំ! ខ្ញុំសូមប្រសិទ្ធិពរជ័យដោយព្រះនាមរបស់ទ្រង់ក្នុងការស្លាប់ និងការរស់របស់ខ្ញុំ។
"الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ"	(អាល់ហាំទូលីលឡើហ៊ុលឡើហ៊ុអះយ៉ាណាប៉ាក់ទើម៉ាអាម៉ាតាណាវ៉ាអ៊ីវ៉ាឡូហ៊ីននូស្តូរ) សូត្រនៅពេលងើប។មានន័យថា៖ ការសរសើរទាំងឡាយចំពោះអល់ឡោះជាម្ចាស់ដែលបានផ្តល់ឱ្យយើងនូវជីវិតរស់រានឡើងវិញក្រោយពីការដកយកវា(ជីវិតនៅពេលដេកលក់)ពីយើង ហើយអ៊ីចនឹងវិលទៅរកទ្រង់វិញ។។

ទូអាចំពោះការព្រឺខ្លាចនៅពេលដេក

<p>أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ، مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ، وَمِنْ شَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَنْ يَحْضُرُونِ</p>	<p>(អាអូហ្សូពីកើលីម៉ាតិលឡើហ៊ិតតាមម៉ាតិមិនហូរហូរពីហ វ៉ាមិន ស្តើរអ៊ុពីទីហ វ៉ាមិនហើម៉ាហ្សើតិស្តស្តើយ៉ាតិន វ៉ាអែយៈទួរិន) ។មានន័យថា៖ ខ្ញុំសុំពីអល់ឡោះតាមរយៈបន្ទូលដ៏មហាសុក្រិត សូមបញ្ជាសរុបខ្ញុំអំពីការខឹងសំបា និងទារុណកម្មរបស់ទ្រង់។សូម ទ្រង់បញ្ជាសរុបខ្ញុំអំពីប្រការអាក្រក់នៃបណ្តាខ្ញុំបំរើទាំងឡាយ របស់ទ្រង់ និងសូមទ្រង់បញ្ជាសអំពីការព្រះញង់របស់បណ្តាស្តេច នាំទាំងឡាយ ហើយខ្ញុំសូមចំពោះទ្រង់កុំឱ្យពួកវាមករកខ្ញុំឱ្យសោះ។</p>
--	--

នៅពេលដេកយល់សប្តិ

នៅពេលនរណាម្នាក់ដេកយល់សប្តិល្អ វាមកពីអល់ឡោះ គេត្រូវអរគុណចំពោះអល់ឡោះ ហើយនិយាយប្រាប់គេ។ បើសិនជាយល់សប្តិឃើញអាក្រក់ វាមកពីស្សត្រួន គេត្រូវសុំបញ្ជាសពីប្រការអាក្រក់នោះ ហើយពុំត្រូវនិយាយប្រាប់គេនោះទេ វាមិនធ្វើឱ្យគ្រោះថ្នាក់ដល់គេនោះឡើយ។

សូត្រពេលចេញពីផ្ទះ

<p>اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ، أَوْ أَضَلَّ، أَوْ أَزَلَّ، أَوْ أَزَلَ، أَوْ أَظْلِمَ، أَوْ أُظْلِمَ، أَوْ أَجْهَلَ، أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ</p>	<p>(អល់ឡោះហ៊ុម៉ាអ៊ុនណិអាអូហ្សូពីកើអានអាទីលឡើ អៅអូទលឡើ អៅអាហ្សូលឡើ អៅអូហ្សូលឡើ អៅអាហ្សូលីម អៅអូហ្សូឡុំ អៅ អាជហ៊ីល អៅយ៉ុជហ្សើអាឡៃយ៉ា)។មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះ ជាម្ចាស់!សូមទ្រង់បញ្ជាសកុំឱ្យរូបខ្ញុំវង្វេង ឬត្រូវគេធ្វើឱ្យវង្វេង។ សូមកុំឱ្យរូបខ្ញុំជ្រុលច្រឡំលើផ្លូវខុស ឬត្រូវគេធ្វើឱ្យជ្រុលច្រឡំលើផ្លូវ ខុស។សូមកុំឱ្យរូបខ្ញុំធ្វើប្រការអយុត្តិធម៌ ឬត្រូវគេធ្វើប្រការអយុត្តិធម៌ និងសូមកុំឱ្យរូបខ្ញុំប្រព្រឹត្តិអំពើល្ងង់ខ្លៅ ឬត្រូវគេធ្វើប្រការល្ងង់ខ្លៅមក លើឱ្យសោះ។</p>
---	---

<p>بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ</p>	<p>(ពិសមីលឡើហ៊ីតារីកកិលតូអាណូលឡើហ៊ីឡើហៅឡើវ៉ាឡើតូវ៉ាតា អ៊ីលឡើពិលឡើហ)។ មានន័យថា៖ ដោយនាមរបស់អល់ឡោះរូប ខ្ញុំសូមប្រគល់ខ្លួនចំពោះទ្រង់។គ្មានអំណាចឬឥទ្ធិពលអ្វីឡើយ គឺ មានតែអល់ឡោះ។</p>
---	--

ទូអាឱ្យអ្នករៀបការថ្មី

<p>بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ</p>	<p>(ពើរីកុលឡោះហូឡើកើ វ៉ាពើរីកើអាឡៃកើ វ៉ាដើម៉ាអាពេណាកូម៉ា ហ៊ីលឡុយ)។ មានន័យថា៖ សូមអល់ឡោះប្រទានពរជ័យដល់អ្នក និងសម្រាប់អ្នក ព្រមទាំងសូមទ្រង់ប្រទាននូវការរស់នៅរបស់អ្នក ទាំងពីរជួបប្រទះនូវប្រការល្អៗ។</p>
--	---

អ្នកដែលឮមានរងាវ ឬករុញ្ចាវសត្វលា...

ហើយនៅពេលពួកអ្នកឮមានរង្វាវចូរពួកអ្នកសូត្រថា៖ «أَسْأَلُ اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ» (អាស់អា
លុលឡោះហើមិនហ្សទលីហ) ។មានន័យថា៖ខ្ញុំសុំពីអស់ឡោះដោយភាពប៉ិនប្រសើរ
របស់ទ្រង់។ពីព្រោះវាឃើញទៅតា(ملائكة)។

នៅពេលពួកអ្នកឮសំរែកសត្វលា ត្រូវសូត្រថា៖ «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ» (អាអូហ្ស
ពិលឡើហ៊ីមីណាស់ស្តែតន) ។មានន័យថា៖ខ្ញុំសុំពីអស់ឡោះបញ្ចៀសពីស្តែតន។
ពីព្រោះវាឃើញស្តែតន។

នៅពេលពួកអ្នកឮសម្លេងឆ្លែលូនិងសំរែកសត្វលានៅពេលយប់ ចូរពួកអ្នកសូត្រ
ថា៖ «أَعُوذُ بِاللَّهِ» (អាអូហ្សពិលឡើហ៊ី) ។
មានន័យថា៖ខ្ញុំសុំបញ្ចៀសពីអស់ឡោះនូវប្រការអាក្រក់ទាំងឡាយ។

មនុស្សដែលនិយាយទៅកាន់អ្នកថាខ្ញុំស្រលាញ់អ្នកក្នុងនាមអស់ឡោះ

អំពីអាណើសបាននិយាយថា មានបុរសម្នាក់នៅជាមួយណាពី ហើយស្របពេលនោះ
មានបុរសម្នាក់ដើរកាត់។ គេនិយាយថា បពិត្រអ្នកនាំសាររបស់អស់ឡោះ ខ្ញុំស្រលាញ់
បុរសម្នាក់នេះ។ ណាពីបានសួរថា «អ្នកនិយាយទៅកាន់វាហើយឬនៅ?» បុរសនោះ
ឆ្លើយថា នៅទេ។ ណាពីបានមានប្រសាសន៍បន្តថា : «ចូរច្របាប់គេទៅ»។ គេបានទៅតាម
បុរសនោះ ហើយច្របាប់ថា : «ខ្ញុំស្រលាញ់អ្នកក្នុងនាមអស់ឡោះ។ បុរសនោះតបវិញថា :
អស់ឡោះស្រលាញ់អ្នកដូចដែលអ្នកស្រលាញ់បងប្អូនរបស់អ្នកដើម្បីទ្រង់ដែរ។

នៅពេលបងប្អូនអ្នក មូស្លីមកណាស់

នៅពេលនរណាម្នាក់កណ្តាស់ គេត្រូវសូត្រថា (الحمد لله) (អាស់ហាំទូលិលឡើ
ហ៊ី) ។មានន័យថា៖ការសរសើរទាំងឡាយគឺសម្រាប់អស់ឡោះ។ បងប្អូនរបស់គេ
ត្រូវឆ្លើយតបទៅគេវិញថា (بِحَمْدِ اللَّهِ) (យ៉ារហាមុកល់ឡោះ) ។មានន័យថា៖សូម
អស់ឡោះអាណិតស្រលាញ់អ្នក។ គេតបទៅវិញថា (يَهْدِيكُمْ اللَّهُ وَيُصَلِّحُ بِأَكْم) (យ៉ះទីគុមុលឡោះហ៊ីវ៉ាយ៉ូសលីហ៊ីពើឡើគុំ) ។មានន័យថា៖សូមអស់ឡោះ
ចង្អុលបង្ហាញ និងរំកល់អរស្មានភាពរបស់អ្នក។

នៅពេលអ្នកកាហ្វៀរកណ្តាស់ ហើយថា (الحمد لله) (អាស់ហាំទូលិលឡើហ៊ី)
។មានន័យថា៖ការសរសើរទាំងឡាយគឺសម្រាប់អស់ឡោះ។គេត្រូវឆ្លើយតបថា
(يَهْدِيكُمْ اللَّهُ) (យ៉ះទីគុមុលឡោះ) ។មានន័យថា៖សូមអស់ឡោះចង្អុលបង្ហាញ។
ហើយមិនត្រូវពោលថា (يرحمك الله) (យ៉ារហាមុកល់ឡោះ) ទេ។មានន័យថា៖សូម
អស់ឡោះអាណិតស្រលាញ់អ្នក។

ទូអាពេលកើតទុក្ខ

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	(ឡើអ៊ីឡើហើអ៊ីលលល់ឡោះហូលអាហ៊ីមុលហាលីម ឡើអ៊ីឡើ ហើអ៊ីលលល់ឡោះហូរ៉ប់ពុលអោស្តីលអាហ៊ីម ឡើអ៊ីឡើហើអ៊ីល ល់ឡោះហូរ៉ប់ពុសសើម៉ាភីតី វ៉ារ៉ប់ពុលអោស្តីលកើរីម)។មានន័យ
---	--

<p>رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ، وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ</p>	<p>ថា៖ គ្មានទេម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរពដ៏ពិតប្រាកដគឺមានតែអស់ឡោះមួយគត់ដ៏មហាធំធេង និងមហាសណ្តោសប្រណី។ គ្មានទេម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរពដ៏ពិតប្រាកដគឺមានតែអស់ឡោះមួយគត់ ទ្រង់ជាម្ចាស់អាវស្សដ៏ធំធេង។ គ្មានទេម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរពដ៏ពិតប្រាកដគឺមានតែអស់ឡោះមួយគត់ ទ្រង់ជាម្ចាស់ផែនដីទាំងប្រាំពីរជាន់ និងជាម្ចាស់អាវស្សដ៏មហាច្នៃច្នើង។</p>
--	---

<p>اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أَشْرِكَ بِهِ شَيْئًا</p>	<p>(អស់ឡោះហូរ៉ាប់ពី ឡើអូសូរិគូពីហ៊ីស្តែអា) ។ មានន័យថា៖ អស់ឡោះជាម្ចាស់របស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំមិនធ្វើប្រការស្តីវិជ្ជាមួយទ្រង់នឹងអ្វីម្យ៉ាងជាច្រើន។</p>
---	--

<p>يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ</p>	<p>(យ៉ាហៃយ៉ូ យ៉ាកុយយ៉ូម ពីរោះម៉ាតីកើ អាស់តាហ្គីស៍) ។ មានន័យថា៖ ឱអស់ឡោះជាម្ចាស់! ដែលមិនត្រូវការពីងពាក់អ្វីសោះ។ ដោយក្តីមេត្តារបស់ទ្រង់ រូបខ្ញុំសូមពីទ្រង់នូវជំនួយ។</p>
--	---

<p>"سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ"</p>	<p>(ស៊ុបហានាល្កោះហ៊ីលអាហ្សឹម) ។ មានន័យថា៖ អស់ឡោះជាម្ចាស់ដ៏មហាស្មាតស្មប់ផុត។</p>
---------------------------------------	--

ទូអាទៅលើសត្រូវ

<p>اللَّهُمَّ مَنْزِلَ الْكِتَابِ، وَنَجْرَى السَّحَابِ سَرِيْعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ الْأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزَلْهُمْ</p>	<p>(អស់ឡោះហុំម៉ាមុនហ្សឺឡាល់គឺតាប វ៉ាមុជីយ៉ាសសើហាប់ សើរីអាស់ហ៊ីសាប់ អិះហ្សឺមីលអះហ្សឺប អស់ឡោះហុំម៉ះហ្សឺមហុំ វ៉ាហ្សាលហ្សឺលហុំ)។ មានន័យថា៖ ឱអស់ឡោះជាម្ចាស់! ជាអ្នកបញ្ជាគឺតាបឆាប់រហ័សក្នុងការជំនុំជំរះ សូមទ្រង់ធ្វើឱ្យក្រុមនោះចាញ់យើងខ្ញុំផងចុះ។ ឱអស់ឡោះសូមឱ្យពួកគេចាញ់ចុះ បំផ្លាញ់ពួកគេចុះ និងសូមទ្រង់ធ្វើឱ្យមានការក៏យខ្លាចញាប់ញ័រដែលពួកគេផងចុះ។</p>
--	---

ទូអាពេលក្រោកពីគេងពេលយប់

បុគ្គលណាដែលបានដឹងខ្លួននៅពេលយប់ហើយសូត្រថា៖

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ، الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

(ឡើអ៊ីឡើហើអ៊ីលលលឡោះហូរ៉ះទើហូឡើស្ទើរកើឡះ ឡើហុលមូលគូវ៉ាឡើហុលហាំឡ វ៉ាហុវ៉ាអាឡើគូលលីស្ទើអ៊ីនក៏ឡើរ អាស់ហាំឡឡើលឡើហ៊ី វ៉ាស៊ុបហានាល្កោះ វ៉ាឡើអ៊ីឡើហើអ៊ីលលលឡោះ រល់ឡោះហូអ៊ីកពើរ វ៉ាឡើហោឡើវ៉ាឡើគូវ៉ាតាអ៊ីលឡើពិលឡើហ៊ី) មានន័យថា៖ គ្មានទេម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរពដ៏ពិតប្រាកដគឺមានតែអស់ឡោះមួយគត់ គ្មានស្តីរីកនឹងទ្រង់ឡើយ។ ការគ្រប់គ្រង និងការសរសើរទាំងឡាយសម្រាប់អស់ឡោះ។ អស់ឡោះជាម្ចាស់ខ្លាំងពូកែលើសអ្វីៗទាំងអស់។ កាពស្មាតសូម និងការកោតសរសើរគឺសម្រាប់អស់ឡោះហើយគ្មានទេម្ចាស់ផ្សេង

ដែលត្រូវគេគោរពជីពិតនោះគឺមានតែអល់ឡោះ។ អល់ឡោះដ៏មហាធំធេង ហើយគ្មានកំលាំង និងអំណាចអ្វីមួយដែលពួកវាឡើយ គឺមានតែអល់ឡោះមួយគត់។ បន្ទាប់មកសូត្រះ **اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي (អល់ឡោះហុំម៉ោតហ្វីលី)** មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! សូមទ្រង់អភ័យទោសដល់រូបខ្ញុំផងចុះ។ ប្របួងសួងសុំ គេនឹងទទួលការបួងសួងរបស់គេ ហើយបើគេយកទឹកវុឌ្ឍ ហើយសឡាតគេនឹងទទួលសឡាតរបស់គេ។

នៅពេលមានឧបសគ្គ និងការលំបាក

<p>اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا، وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلًا</p>
--

<p>اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، وَجَلَّهُ وَأَخْرَهُ، وَعَلَّائِيَّتَهُ وَسِرَّهُ</p>	<p>(អល់ឡោះហ៊ុំម៉ោតហ៊ីរលីហ្គាន់ពី គុលឡើហ្វ ទឹកក៏ហ្វ វ៉ាជីលឡើហ្វ វ៉ាអៅវ៉ាឡើហ្វ វ៉ាអាខីរហ្វ វ៉ាអាឡើណីយ៉ាតាហ្វ វ៉ាសៀរវ៉ាហ្វ) មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! សូមទ្រង់អភ័យទោសទាំងឡាយ ដល់រូបខ្ញុំផង ទោសតូចក្តី ធំក្តី ទោសកន្លងមកក្តី ទោសពេលខាងមុខក្តី ទោសជាលក្ខណៈចំហក្តី និងជាលក្ខណៈអាចកំបាំងក្តី។</p>
--	---

<p>سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي</p>	<p>(ស៊ុបហាណាកើរ៉ប់ពី វ៉ាពីហាំទីកើ អល់ឡោះហ៊ុំម៉ោតហ៊ីរលី) មានន័យថា៖ ឱម្ចាស់ដ៏មហាស្អាតស្អំរបស់យើងខ្ញុំ និងការកោតសរសើរចំពោះទ្រង់។ ឱអល់ឡោះសូមអធ្យាស្រ័យដល់រូបខ្ញុំផងចុះ</p>
---	--

<p>اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَتَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِيكَ</p>	<p>(អល់ឡោះហ៊ុំម៉ាអ៊ុនណីអាអូហ្វពីរីហ្វរកើមិនសើខតីកើ វ៉ាពីមូអាហ្វតីកើមិនអូតូពើតីកើ វ៉ាអាអូហ្វពីកើ ឡើអូសស៊ីសាណាកអាឡើកើ អាវ៉ាតាកើម៉ាអាសំណេតាអាឡើណាហ្វស៊ីកើ) មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! ខ្ញុំសូមពីទ្រង់ដោយក្តីមេត្តារបស់ទ្រង់ សូមបញ្ចៀសរូបខ្ញុំពីកំហឹងរបស់ទ្រង់ផងចុះ។ ដោយការអនុគ្រោះរបស់ទ្រង់ ខ្ញុំសូមជៀសពីទណ្ឌកម្មរបស់ទ្រង់ផង ហើយរូបខ្ញុំសូមពីទ្រង់នឹងចំពោះទ្រង់ សូមបញ្ចៀសរូបខ្ញុំផង។ រូបខ្ញុំពុំអាចគិតឃើញអស់ចំពោះការសរសើរ ចំពោះទ្រង់ដូចដែលទ្រង់បានសរសើរលើខ្លួនទ្រង់នោះឡើយ។</p>
---	---

ទូអាស៊ីជោតទីឡាវ៉ៈ

<p>اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ ، وَبِكَ آمَنْتُ ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلذِّي خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَّرَهُ، تَبَارَكَ اللهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ</p>	<p>(អល់ឡោះហ៊ុំម៉ាឡើកើសើជាទត្ត វ៉ាពីកើអាម៉ាន់តូ វ៉ាឡើកើអាសឡាតូ សើជើទើវ៉ាជហ៊ីយ៉ាលីលឡើហ្វឡើកើហ្វ វ៉ាសៅវ៉ាវ៉ាហ្វ វ៉ាស្តុកក៏សាំអាហ្វ វ៉ាពើសរវ៉ាហ្វ តាពើរកល់ឡោះហ្វអះសានុលខលីកីន) មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! ចំពោះទ្រង់ហើយដែលខ្ញុំស្តីជោទ ហើយនឹងទ្រង់ហើយដែលខ្ញុំមានជំនឿ ហើយចំពោះទ្រង់ផងដែរដែលខ្ញុំជាអ្នកមូស្លីម មុខរបស់ខ្ញុំសូមក្រាបចំពោះទ្រង់(អល់ឡោះ)ដែលបានបង្កើតវា បានតុបតែងវា បានធ្វើឱ្យឮ និងធ្វើឱ្យឃើញដោយអំណាចនិងឥទ្ធិពលរបស់អល់ឡោះ។ ការប្រសិទ្ធិបរចំពោះអល់ឡោះជាម្ចាស់ជាអ្នកបង្កើតដ៏ល្អឥតខ្ចោះ(គ្មានគួរប្រដូច)។</p>
--	---

ទូអានៅពេលចាប់ផ្តើមសឡាត

<p>اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ</p>	<p>(អល់ឡោះហ៊ុំម៉ាពើអ៊ីទវ៉ាហ្គេនីវ៉ាហ្គេណាខតយ៉ាយ៉ា កើម៉ាពើអ៊ីទតាហ្គេណាល់ម៉ាស្តរីកីវ៉ាល់ម៉ោតរិប អល់ឡោះហ៊ុំម៉ាណុកគីណីមិនខតយ៉ាយ៉ា កើម៉ាយ៉ូណុកកសសៅពុលអាប៉យ៉ាទូមីណាទទើ</p>
--	--

والمغرب، اللهم
تَنفَى مِنْ حَطَايَايَ،
كَمَا يَنْفَى التَّوْبُ
الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ،
اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ
حَطَايَايَ، بِالْمَاءِ
وَالْبَرَدِ

**ណាស អល់ឡោះហ៊ុំម៉ោតស៊ីលណីពិលម៉ាអ៊ី វ៉ាសសាល់ដី វ៉ាល
ពើវ៉ៃទី**) មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! សូមទ្រង់ធ្វើឱ្យឃ្លាត
ឆ្ងាយផងចុះរវាងរូបខ្ញុំ និងបណ្តាកំហុសរបស់ខ្ញុំដូចដែលអល់
ឡោះបានធ្វើឱ្យឃ្លាតពីគ្នារវាងទិសខាងកើត និងខាងលិច។ ឱអ
ល់ឡោះជាម្ចាស់! សូមសម្អាតរូបខ្ញុំពីបណ្តាទោសកំហុសរបស់ខ្ញុំ
ផងចុះ ដូចដែលទ្រង់បានសម្អាត់សលៀកបំពាក់ដ៏សស្គាតពី
ភាពកខ្វក់។ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! សូមទ្រង់លាងបណ្តាកំហុស
របស់ខ្ញុំ ដោយទឹក ទឹកកក និងព្រិលផងចុះ។

ទូអាចុងក្រោយបង្អស់នៃសទ្ធាត

اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ
نَفْسِي ظُلْمًا
كَثِيرًا، وَلَا تَغْفِرُ
الدُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ،
فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً
مِنْ عِنْدِكَ،
وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

**(អល់ឡោះហ៊ុំម៉ាអ៊ីនណីហ្សូឡាតូណាហ្សស៊ីហ្សលម៉ាន់កើស៊ីវី វ៉ា
ឡើយ៉ោតហ្សីវ៉ាហ្សហ្សណូបពើអ៊ីលឡើអាន់តា ហ្សោតហ្សីលី ម៉ោត
ហ្សីវ៉ាតាន់មិនអ៊ីនទិកើ វ៉ាហោណីអ៊ីនណាកើអាន់តាលហ្សហ្សរ៉េហ្សី
ម)** មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! រូបខ្ញុំគឺជាអ្នកដែលធ្វើខុស
ចំពោះខ្លួនឯងច្រើនណាស់ គ្មាននរណាម្នាក់ដែលអាចលើកលែង
ទោសកំហុសនេះបានទេ មានតែទ្រង់មួយបុណ្ណោះ។ សូមទ្រង់
លើកលែងទោសកំហុសឱ្យរូបខ្ញុំផងហើយសូមអាណិត អាសូដល់
រូបខ្ញុំផង។ ទ្រង់គឺពោពេញដោយការអធ្យាស្រ័យ និងពោពេញទៅ
ដោយការអាណិតស្រលាញ់។

បន្ទាប់ពីសទ្ធាត

اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى
ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ
وَحُسْنِ
عِبَادَتِكَ

**(អល់ឡោះហ៊ុំម៉ាអ៊ីនណីអាឡើហ្សិតរីកើវ៉ាស្តូករីកើវ៉ាហ្សលណីអ៊ីពើ
ទើតិក)** មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! សូមទ្រង់ជួយជុំវិញរូបខ្ញុំ
ឱ្យនឹកឃើញដល់ទ្រង់ជានិច្ចផង។ សូមទ្រង់ធ្វើឱ្យរូបខ្ញុំចេះថ្លែងអំណរ
គុណចំពោះទ្រង់ និងជួយឱ្យរូបខ្ញុំធ្វើនូវអំពើដែលល្អៗផងចុះ។

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ
وَعَذَابِ الْقَبْرِ

**(អល់ឡោះហ៊ុំម៉ាអ៊ីនណីអាអូហ្សពីកើមិណាល់តូហ្សី វ៉ាលហ្សករី
វ៉ាអាហ្សីពីលកប់រី)** មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! ខ្ញុំសុំពី
ទ្រង់ឱ្យបញ្ចៀសរូបខ្ញុំពីភាពស្តីរិក ភាពក្រីក្រ និងទណ្ឌកម្មនៅ
ក្នុងផ្នូរផងចុះ។

ទូអាជូនអ្នកធ្វើល្អ

នរណាគេធ្វើអំពើល្អចំពោះខ្លួន នោះត្រូវទូអាជូនគេថា៖ (عَنْكَ اللهُ خَيْرًا) **(ដើហ្សីកល់
ឡោះហ្សុយរ៉េ)** មានន័យថា៖ សូមអល់ឡោះផ្តល់នូវកុសលដ៏ប្រពៃដល់អ្នក។ នេះជា
ការអរគុណដ៏ប្រសើរបំផុត ហើយអ្នកដែលធ្វើល្អតបវិញថា៖ (عَلَيْكَ اللهُ) **(វ៉ាដើហ្សីកើ)** ឬ
(عَلَيْهِ) **(វ៉ាអ៊ីយ៉ាតើ)** មានន័យថា៖ សូមឱ្យអល់ឡោះផ្តល់កុសលដ៏ប្រពៃដល់អ្នកផងដែរ។

នៅពេលឃើញភ្លៀងធ្លាក់

اللَّهُمَّ صَبِّأْنَا فِعَا (អល់ឡោះហ៊ុម៉ាស្តយឃើញភ្លៀងធ្លាក់) មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះ ជាម្ចាស់! សូមទ្រង់ធ្វើឱ្យទឹកភ្លៀងមានផលប្រយោជន៍ផងចុះ។

ពីរដងប្របីដង "مُطْرَنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ" (ម៉ុត្រេវណាពីហ្វោទលីលឡើហ៊ុម៉ាតោះម៉ាតិ៖) មានន័យថា៖ យើងត្រូវបានគេផ្តល់ទឹកភ្លៀង ដែលប្រកបដោយភាពប៉ូប៉ើង និងក្តីអាណិតស្រលាញ់របស់អល់ឡោះ។

នៅពេលខ្យល់ព្យុះ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسَلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسَلَتْ بِهِ (អល់ឡោះហ៊ុម៉ាអ៊ុនណិអាស់អាឡុកខេឌុយហើ វ៉ាខុយម៉ាហ៊ុហើ វ៉ាខុយម៉ាអូរស៊ីឡាត់ពីហ វ៉ាអាអ៊ុហ្សព័រកើមិនស្ទើរហើ វ៉ាស្ទើរម៉ាហ៊ុហើ វ៉ាស្ទើរម៉ាអូរស៊ីឡាត់ពីហ) មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! ពិតណាស់ ខ្ញុំសូមពីទ្រង់នូវប្រការល្អ និងអ្វីដែលជាប្រការល្អ ព្រមទាំងប្រការល្អដែលវាត្រូវបានគេបញ្ជូនមក។ ខ្ញុំសូមឱ្យទ្រង់បញ្ជាសឱ្យឆ្ងាយនូវប្រការអ្វីដែលជា ប្រការអាក្រក់ និងប្រការអាក្រក់ដែលត្រូវបានគេបញ្ជូនមកជាមួយវា។

នៅពេលឃើញកូនខែ

اللَّهُمَّ اهْدِنَا هَلَّةَ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، وَالتَّوْفِيقَ لِمَا حُبُّ رَبِّنَا وَتَرْضَى، رَبَّنَا وَرَبِّكَ اللَّهُ (អល់ឡោះហ៊ុម៉ាហ៊ុលឡើហ្វោរណា ពិលយ៉ុណី វ៉ាល់អ៊ីម៉ាណី វ៉ាសសាឡាម៉ាតី វ៉ាលអ៊ីសឡាមម៉ី ហ៊ីឡើលុខុយវីន វ៉ាវ៉ុស្តទីន វីបំពីវ៉ាវពុកល់ឡោះហ៍) មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! សូមទ្រង់បញ្ជូន (ប៉ុន្តែជួងខែ) មកលើពួកយើង ដោយផ្តល់នូវសេចក្តីសុខ មានជំនឿ មានសុវត្តិភាព មានភាពជាឥស្លាម ប៉ុន្តែជួងខែដែលល្អប្រសើរ និងការចង្អុលបង្ហាញ។ អល់ឡោះជាម្ចាស់របស់យើងខ្ញុំ និងជាម្ចាស់របស់អ្នក។

អ្នកជូនដំណើរគេ

أَسْتَوِدُّعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِمَ عَمَلِكَ" (អាស់តៅទីអូលឡោះហើទីណាកើ វ៉ាអាម៉ាណាតាកើ វ៉ាខាតីម៉ាអាម៉ាលីកើ) មានន័យថា៖ ខ្ញុំសូមពីអល់ឡោះឱ្យថែរក្សាសាសនារបស់អ្នក ភាពស្មោះត្រង់របស់អ្នក និងទីបញ្ចប់នៃអំពើរបស់អ្នកឱ្យស្ថិតស្ថេរលើផ្លូវល្អ។

أَسْتَوِدُّعُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا تَضِيْعُ وَدَائِعُهُ" (អាស់តៅទីអ៊ុក្សុលឡោះហាល់ឡើហ៊ុឡើតាទីអ៊ុវ៉ាទីអ៊ុអូហ្ស) មានន័យថា៖ ខ្ញុំសូមពីអល់ឡោះឱ្យថែរក្សារបស់អ្នកព្រោះទ្រង់ជាអ្នកថែរក្សាដ៏ល្អបំផុត។

ទូកានៅពេលដែលឃើញអ្វីដែលស្រលាញ់និងអ្វីដែលស្នប់

នៅពេលដែលវិស្វលុលឡោះឃើញអ្វីដែលលោកស្រលាញ់លោកមានប្រសាសន៍

ថា : الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمَّ الصَّالِحَاتُ
(អាល់ហាំទូលីលឡើហ៊ីលឡើហ៊ីរីពីរណែកម៉ាតីហ៊ីតាតីមមុស្តសលីហាត) មានន័យថា៖ ការសរសើរទាំងឡាយគឺសម្រាប់អល់ឡោះ។ ដោយសារពរជ័យរបស់ទ្រង់ទើបកិច្ចការដ៏ប្រពៃត្រូវបានសំរេច។
 ហើយនៅពេលដែលលោកឃើញអ្វីដែលលោកមិនពេញចិត្តលោកមានប្រសាសន៍ថា : الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ **(អាល់ហាំទូលីលឡើហ៊ីអាឡើគុលលីហាល)** មានន័យថា៖ ការសរសើរទាំងឡាយគឺសម្រាប់អល់ឡោះ នៅគ្រប់កាលៈទេសៈទាំងអស់។

ទូការធ្វើដំណើរ

اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، {سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ * وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ}. اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالْقَوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطْوِعْنَا بَعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْحَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ

(អល់ឡោះហ្វឹកពើរ អល់ឡោះហ្វឹកពើរ អល់ឡោះហ្វឹកពើរ: ស៊ីបហាណាល់ឡើហ៊ីរីសខខរឡើណាហើហ្វើរ វ៉ាម៉ាកុណណាឡើហ្វឹកពើរណីន វ៉ាអ៊ីនណាអ៊ីឡើរីបពីណាឡើមុនក៏លីពូន អល់ឡោះហ្វឹម៉ាអ៊ីនណាណាសអាលូកើហ៊ីសាហ្វារីណាហើហ្វាល់ហ្វើរ វ៉ាតតុកវ៉ា វ៉ាមីណាល់អាម៉ាលី ម៉ាតារហ្វ អល់ឡោះហ្វឹម៉ាហោរីនអាឡើណាសាហ្វារីណាហើហ្វើរ វ៉ាតវ៉ាអាន់ណាពួកទើហ្វ អល់ឡោះហ្វឹម៉ាអាន់តាសហ្វីពូហ៊ីសសាហ្វារី វ៉ាល់ខលីហាតូ ហ៊ីលអះលី អល់ឡោះហ្វឹម៉ាអ៊ីនណីអាអូហ្វារីកើមិនវ៉ាអសាអ៊ីសសាហ្វារី វ៉ាកើអាពើតិលម៉ាន់ហ្វារី វ៉ាសុអ៊ីលមុនក៏ឡើពីហ៊ីលម៉ាលីវ៉ា **លអះលី)** មានន័យថា៖ អល់ឡោះដ៏មហាធំធេង (បីដង) ទ្រង់ដ៏មហាបរិសុទ្ធដែលទ្រង់បានសំរួលដល់ពួកយើងខ្ញុំនូវករណីនេះ ហើយពុំមែនពួកយើងខ្ញុំជាអ្នកមានលទ្ធភាពក្នុងករណីនេះទេ។ ពិតណាស់ពួកយើងនឹងត្រូវវិលត្រឡប់ទៅកាន់ម្ចាស់របស់យើងវិញ។ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! ពិតណាស់ពួកយើងសូមបូងស្នងចំពោះទ្រង់លើការធ្វើដំណើររបស់យើងខ្ញុំឱ្យស្ថិតក្នុងប្រការល្អ និងការកោតខ្លាចចំពោះទ្រង់ព្រមទាំងការប្រតិបត្តិនូវអ្វីដែលទ្រង់យល់ព្រម។ ឱអល់ឡោះសូមជួយសម្រួលដល់ការធ្វើដំណើររបស់យើងខ្ញុំនេះ ឱ្យបានងាយស្រួល និងសូមទ្រង់បង្ក្រាមការឆ្ងាយនៃដំណើរនេះដល់យើងខ្ញុំផង។ ឱអល់ឡោះ ទ្រង់ជាអ្នកបែរក្បាលយើងក្នុងការធ្វើដំណើរ និងជាអ្នកក្រប់គ្រងលើគ្រួសារ។ ឱអល់ឡោះ ពិតណាស់ខ្ញុំសូមទ្រង់បញ្ជាសូរ្យបខ្ញុំឱ្យឆ្ងាយពីការលំបាកនៃការធ្វើដំណើរ ការនឿយហត់ និងការផ្លាស់ប្តូរស្ថានភាព ពីល្អទៅអាក្រក់ដែលកើតមានឡើងក្នុងគ្រួសារ និងទ្រព្យសម្បត្តិ។

នៅពេលត្រលប់មកវិញត្រូវសូត្របន្ថែមថា " آيُّوْنَ تَائِيوْنَ عَابِدوْنَ لِرَبِّنَا حَامِدوْنَ " (អាឃីពូណាតាអ៊ីពូណាអាពីទូណាលីរីបពីណាហាមីទូណា) មានន័យថា៖ យើងខ្ញុំវិលត្រឡប់មកវិញក្នុងនាមជាអ្នកសារភាពនូវទោសកំហុស ជាអ្នកគោរពប្រតិបត្តិ និងជា

អ្នកកោតសរសើរទៅចំពោះម្ចាស់របស់ពួកយើង។

ទូកានៅពេលចូលដេក

اللَّهُمَّ أَسَلْتُ نَفْسِي
إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي
إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ
وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ
ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً
وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا
مَلْجَأَ وَلَا مُنْجَا مِنْكَ
إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ
بِكِتَابِكَ الَّذِي
أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي
أَرْسَلْتَ

(អល់ឡោះហ៊ុម៉ាអាសឡាតូណាហូស៊ីអ៊ីឡេកើ វ៉ាហ្វេវ៉ាវ៉ាទតូអាវី
អ៊ីឡេកើ វ៉ាអាល់យាក់តូហ្វេវ៉ាវ៉ាអ៊ីឡេកើពោះពើតាន់ វ៉ាពោតពើ
តាន់អ៊ីឡេកើ ឡើម៉ាលដើអា វ៉ាឡើម៉ាន់ដើមិនកើ អាម៉ាន់តូពីគី
តាពីកាល់ឡើហ្ស៊ីអាស់ហ្សាល់តា វ៉ាណាពីយីកាល់ឡើហ្ស៊ីអាវ
សាលតា) មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! ខ្ញុំសូមប្រគល់
ខ្លួន និងកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំទៅចំពោះទ្រង់។ រូបខ្ញុំសូម
ប្រគល់ខ្លួនទៅចំពោះទ្រង់ ព្រមទាំងសុំជំនួយពីទ្រង់ដោយការ
ចង់បាន និងការកោតខ្លាចចំពោះទ្រង់។ ពុំមានទីពឹង និងទី
ដែលមានសុវត្ថិភាពណាមួយឡើយគឺមានតែការសុំចំពោះទ្រ
ង់។ ខ្ញុំមានជំនឿចំពោះគម្ពីររបស់ទ្រង់ដែលទ្រង់បានបញ្ជះមក
និងមានជំនឿចំពោះរស្មីល (ណាពីម្យហ៊ុម៉ាត) របស់ទ្រង់ដែល
ទ្រង់បានបញ្ជូនមក។

الحمد لله الذي
أطعمنا وسقانا،
وكفانا، وأوانا؛ فكم
ممن لا كافي له ولا
مؤوي

(អាស់ហាំទូលីលឡើហ្ស៊ីលឡើហ្ស៊ីអាតអាម៉ាណា វ៉ាសើកំណា
វ៉ាអាវ៉ាណា ហ្សាក់មិម៉ាន់ឡើកើហ្ស៊ីយ៉ាឡើហូ វ៉ាឡើមុអើ) មាន
ន័យថា៖ ការសរសើរទាំងឡាយសម្រាប់អល់ឡោះដែលបានផ្តល់
អាហារ និងភេសជ្ជៈដល់យើង និងផ្តល់ភាពគ្រប់គ្រាន់ដល់
យើង ហើយនិងផ្តល់កន្លែងស្នាក់នៅដល់យើង។ មានមនុស្ស
ច្រើនណាស់ដែលមិនបានទទួលនូវប្រការទាំងនេះឡើយ។

اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ،
يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ

(អល់ឡោះហ៊ុម៉ាគីណីអាហ្វ៊ីពើកើយ៉ោម៉ាតាប៉ាអាស៊ីអ៊ីពើ
ទើក) មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់របស់ខ្ញុំ! សូមទ្រង់
ការពាររូបខ្ញុំអំពីទារុណកម្មរបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃដែលទ្រង់ពង្រសប
ណ្តាខ្ញុំបំរើរបស់ទ្រង់ទាំងឡាយឡើងវិញផងចុះ។

بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ
جَنِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ،
فَإِنْ أَمْسَكَتْ نَفْسِي
فَارْسَلْتَهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا
فَأَحْفَظُهَا، بِمَا حَفَظْتَ
بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ

(ស៊ីបហាណាកុលឡោះហ៊ុម៉ារ៉បពី ពីកើវ៉ាហ្គុកតូយ៉ាន់ពី វ៉ាពីកើ
អាវហ្សាអូហូ អ៊ីនអាំសឹកតាណាហូស៊ី ហ្វោតហ៊ីវឡើហើ វ៉ាអ៊ីន
អាវសាល់តាហើ ហ្វៈហូស្តហើពីម៉ាតៈហ្វាហូពីហ៊ីអ៊ីពើទើកាស្ត
ស្តារលីហ៊ីន) មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់របស់ខ្ញុំដ៏មហា
ជ្រះស្អាត នឹងដោយទ្រង់ខ្ញុំសូមដាក់ខ្លួនដេក នឹងដោយទ្រង់ខ្ញុំ
សូមក្រោកពីដំណេក។ ដូច្នេះបើទ្រង់កំណត់ឱ្យរូបខ្ញុំស្លាប់សូម
ទ្រង់មេត្តាករុណាដល់រូបខ្ញុំផង តែបើទ្រង់ផ្តល់ជីវិតឱ្យខ្ញុំទៀត
នោះ សូមទ្រង់ថែរក្សារូបខ្ញុំដូចដែលទ្រង់ថែរក្សាបណ្តាខ្ញុំបំរើ

ល្អរបស់ទ្រង់ផងចុះ។

នៅពេលគាត់ចូលដេក គាត់ផ្លូវដៃទាំងពីរបស់គាត់ និងសូត្រ ٱلْقُرْآنُ (أَعُوذُ) ទាំងពីរ រួចយកដៃទាំងពីរជូតលើខ្លួនរបស់គាត់។ រៀងរាល់យប់សាហារីមិនទាន់ចូលដេកទេលុះត្រាតែលោកសូត្រ (الله) ស្តីរ៉ោះ (سجدة) និង (تبارك) ស្តីរ៉ោះ (الم) ហើយសិន។

ចូលម៉ាស៊ីត

នៅពេលចូលក្នុងម៉ាស៊ីតត្រូវចូលជើងស្តាំមុនរួចពោលថា ៖

بِسْمِ اللَّهِ، وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ، رَسُولَ اللَّهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ
(ពិសមីលឡើហ៊ីកាសសាឡាមុអាឡើវ៉សូលីលឡើហ៊ី អល់ឡោះហ៊ុម៉ាត ហ្វីរីលីហ្សន្តុពី វ៉ាហ្សតៈលីអាបវ៉ាពើរ៉ោះម៉ាតិក) ។ មានន័យថា៖ដោយនាមរបស់អល់ឡោះ និងពជ័យ ព្រមទាំងសេចក្តីសុខក្សេមក្សាន្តសូមមានដល់វ៉សូលុលឡោះ។ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! សូមទ្រង់បើកបណ្តាទ្វាររ៉ោះម៉ាត់របស់ទ្រង់សម្រាប់ខ្ញុំផងចុះ។

ចេញពី ម៉ាស៊ីត

នៅពេលចេញពី ម៉ាស៊ីតត្រូវចេញជើងឆ្វេងមុនរួចពោលថា៖

بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ، رَسُولَ اللَّهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبَ قَضَائِكَ
(ពិសមីលឡើហ៊ីកាសសាឡាមុអាឡើវ៉សូលីលឡើហ៊ី អល់ឡោះហ៊ុម៉ាត ហ្វីរីលីវ៉ាហ្សតៈលីអាបវ៉ាពើហ្សទលិក) ។ មានន័យថា៖ ដោយនាមរបស់អល់ឡោះ និងពជ័យ ព្រមទាំងសេចក្តីសុខក្សេមក្សាន្តសូមមានដល់វ៉សូលុលឡោះ។ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! សូមទ្រង់បើកបណ្តាទ្វារពជ័យរបស់ទ្រង់សម្រាប់ខ្ញុំផងចុះ។

ទូអានៅពេលចេញទៅសឡាត

اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا،
وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي
نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَمِنْ
فَوْقِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا،
وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ
شِمَالِي نُورًا، وَمِنْ أَمَامِي
نُورًا، وَمِنْ خَلْفِي نُورًا،
وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُورًا،
وَأَعْظِمْ لِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي
نُورًا، وَاجْعَلْ لِي نُورًا،

(អល់ឡោះហ៊ុម៉ាជីអាដហ្វីកល់ពីនុរ៉ វ៉ាហ្វីលីសាណីនុរ៉ វ៉ាហ្វីសាអ៊ីនុរ៉ វ៉ាហ្វីពើសវីនុរ៉ វ៉ាមិនហ្វោតីនុរ៉ វ៉ាមិនតៈតីនុរ៉ វ៉ាអាសយ៉ាមីនីនុរ៉ វ៉ាអាសស្តីម៉ាឡីនុរ៉ វ៉ាមិនអាម៉ាមីនុរ៉ វ៉ាមិនខល់ហ្វីនុរ៉ វ៉ាជីអាដហ្វីណាហ្សស៊ីនុរ៉ វ៉ាអាគហ្វីរីមលីនុរ៉ វ៉ាអាហ្សហ្វីរីមលីនុរ៉ វ៉ាជីអាដលីនុរ៉ វ៉ាជីអាដនីនុរ៉ អល់ឡោះហ៊ុម៉ាអាគតីនីនុរ៉ វ៉ាជីអាដហ្វីអាស្តុរីនុរ៉ វ៉ាហ្វីឡុះមីនុរ៉ វ៉ាហ្វីទើមីនុរ៉ វ៉ាហ្វីស្តាក់វីនុរ៉ វ៉ាហ្វីពើស្តើវីនុរ៉) មានន័យថា៖ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! សូមទ្រង់ឱរមានរស្មីក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ រស្មីក្នុងអណ្តាត់របស់ខ្ញុំ រស្មីក្នុងត្រចៀករបស់ខ្ញុំ រស្មីក្នុងផ្នែករបស់ខ្ញុំ រស្មីខាងលើខ្ញុំ រស្មីខាងក្រោមខ្ញុំ រស្មីខាងស្តាំខ្ញុំ រស្មីខាងឆ្វេងខ្ញុំ រស្មីខាងមុខខ្ញុំ រស្មីខាងក្រោមខ្ញុំ។

<p>وَاجْعَلْنِي نُورًا، اللَّهُمَّ أَعْطِنِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي عَصَى نُورًا، وَفِي لَحْمِي نُورًا، وَفِي دَمِي نُورًا، وَفِي شَعْرِي نُورًا، وَفِي بَشَرِي نُورًا</p>	<p>សូមទ្រង់ផ្តល់រស្មីដល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ រស្មីដីក្តីថ្នាំដល់រូបខ្ញុំ និងរស្មីដីត្រចះត្រចង់ដល់រូបខ្ញុំ។ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! សូមផ្តល់រស្មីដីត្រចះត្រចង់ដល់រូបខ្ញុំផង ហើយសូមផ្តល់រស្មីក្នុងសន្លាក់របស់ខ្ញុំ រស្មីក្នុងសាច់របស់ខ្ញុំ រស្មីក្នុងឈាមរបស់ខ្ញុំ រស្មីក្នុងសក់របស់ខ្ញុំ និងរស្មីក្នុងខ្លួនប្រាណរបស់ខ្ញុំផងចុះ។</p>
---	--

ទូអារសឡាតអ៊ីសទីខវៈ

នៅពេលនរណាម្នាក់មានទុក្ខកង្វល់នឹងកិច្ចការអ្វីមួយ ចូរឱ្យគេសឡាតពីរើកអាក់មិនមែនហ្វឺរហូទេ ហើយគេត្រូវសូត្រទូអាថា :

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ فَإِن كُنْتَ تَعْلَمُ هَذَا الْأَمْرَ

(អល់ឡោះហ៊ុំម៉ាអ៊ីននីអាសតាខ្សឹកើពីអ៊ីលមីកើ វ៉ាសតុកទ្សឹកើពីកុទរតឹក វ៉ាសអាលូកើមិនហូទលីកើ ហ្វាអ៊ីនណាកើតក់ទ្សឹកើឡើអោកទិវ វ៉ាតាក់ឡើម្លុកឡើអាក់ឡាក់ វ៉ាអាន់តាអាល់ឡើមុលហ្គយ៉ូប អាល់ឡោះហ៊ុំម៉ាហ្វាអ៊ីនគុនតាតាក់ឡាម្លិហើហ្សាល់អារ៉ូ)

មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះ! ខ្ញុំសុំដំរើសអំពីទ្រង់ ដោយសារការដឹងរបស់ទ្រង់ ខ្ញុំសុំអំពីទ្រង់ មេត្តាកំណត់(អ្វីដែលល្អអោយខ្ញុំ) ដោយលទ្ធភាពរបស់ទ្រង់ ហើយខ្ញុំសុំអំពីទ្រង់ នូវក្តីករុណាដ៏ធំធេងរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ហើយជាអ្នកមានអានុភាព ចំនែកខ្ញុំគ្មានអានុភាពអ្វីឡើយ។ ទ្រង់ជាអ្នកដឹងបំផុតចំនែកខ្ញុំមិនដឹងឡើយ ហើយទ្រង់ជាអ្នកដឹងនូវប្រការអោបិកំបាំងទាំងអស់។ ឱអល់ឡោះ! ប្រសិនបើទ្រង់ដឹងថា កិច្ចការនេះ។

ហៅឈ្មោះប្រការនោះ: حَبْرًا لِي فِي دِينِي وَمَعَايِشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي (**ឧយវ៉ន់លីហ្វឺទីនីវ៉ាម៉ាអាស្តី វ៉ាអាគីពើតីអារី**) មានន័យថា៖ល្អសំរាប់ខ្ញុំ ទាំងផ្នែកសាសនា ការរស់នៅ និងលទ្ធផលចុងក្រោយរបស់ខ្ញុំ។

ប្រសូត្រថា: عاجل أمرى وأجله- فأقدره لى وسرور لى ثم بارك لى فيه، وإن كنت تعلم أن هذا الأمر سر لى فى دينى ومعاشى وعاقبة أمرى

(អាជីលី អារីវ៉ាអាជីលីហ- ហ្វោតទូរហ្គលីវ៉ាយ៉ាសសៀរហ្គលី ស៊ីម៉ាពើរិកលីហ្វឺហ្វឺ វ៉ាអ៊ីនគុនតាតាក់ឡាម្លិអាន់ណាហើហ្សាល់អារ៉ូ ស្ទើរវ៉ន់លីហ្វឺទីនី វ៉ាម៉ាអាស្តី វ៉ាអាគីពើតីអារី) មានន័យថា៖លទ្ធផល នៅពេលបច្ចុប្បន្ន និងអនាគត សូមទ្រង់កំណត់វ៉ាអោយខ្ញុំ សំរួលវ៉ាអោយខ្ញុំ និងប្រសិទ្ធិពរដល់ខ្ញុំចំពោះវ៉ាផង។ ផ្ទុយទៅវិញប្រសិនបើទ្រង់ដឹងថា កិច្ចការនេះអាក្រក់សំរាប់ខ្ញុំ ទាំងផ្នែកសាសនា ការរស់នៅ និងលទ្ធផលចុងក្រោយរបស់ខ្ញុំ។

ប្រសូត្រថា: فى عاجل أمرى وأجله- فأصرفه عني وأصرفني عنه وأقدر لى الخَيْر حيث كان ثم رَضِّنِي بِهِ (**ហ្វឺអាជីលីអារីវ៉ាអាជីលីហ្វឺ- ហ្វោសវីហ្សហ្ស អាន់នីវ៉ាស្វីហ្សនីអាន់ហ្ស វ៉ាកុរលីឧយវ៉ហៃស្វីកើណាស៊ីម៉ាវ៉ទទីនីពីហ**) មានន័យថា៖លទ្ធផល បច្ចុប្បន្នរបស់ខ្ញុំ និង

អនាគត សូមទ្រង់មេត្តាបញ្ជាសវាអំពីខ្ញុំ បញ្ជាសខ្ញុំអំពីវា និងកំណត់អោយខ្ញុំនូវអ្វីដែលល្អទោះជានៅទីកន្លែង និងពេលណាក៏ដោយ បន្ទាប់ មកសូមទ្រង់អោយខ្ញុំមានចិត្តស្ងប់ស្ងួលចំពោះវាផង។

ទូអាឱវសាកសព

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ
وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ،
وَاعْفُ عَنَّهُ، وَأَكْرِمْ
نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ
مُدْخَلَهُ، وَاعْبِسْهُ
بِالْمَاءِ وَاللَّحْلِجِ
وَالْبَرَدِ، وَتَقَهَّ مِنْ
الْحَطَايَا كَمَا تَقَيَّتْ
الْقَوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ
الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا
خَيْرًا مِنْ دَارِهِ،
وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ
أَهْلِهِ، وَرَوْحًا خَيْرًا
مِنْ رَوْحِهِ، وَأَدْخِلْهُ
الْحَبْنَةَ، وَأَعِذْهُ مِنَ
عَذَابِ الْقَبْرِ
وَعَذَابِ النَّارِ

(អល់ឡោះហុំម៉ោតហ្វីរឡើហ្វ វ៉ាហោហ្វ វ៉ាអាហ្វីហ្វីវ៉ាក់ហ្វអាន់ហ្វ វ៉ាអីករីមនូហ្វរឡើហ្វ វ៉ាវ៉ាសសាក់មុខខឡើហ្វ វ៉ាតសិលហ្វពិលម៉ាអី វ៉ាសសាលដី វ៉ាល់ពើរីទី វ៉ាណុកគីហ្វមិនខតយ៉ាកើម៉ាណុកកុយតាសសៅប៉ាល់អាប់យ៉ាទូមីណាត់ទើណាស វ៉ាអាប់ទីលហ្វទើរ៉ន់ខុយរ៉ន់មិនទើហ្វ វ៉ាអះទ្វាន់ខុយរ៉ន់មិនអះលីហ្វ វ៉ាហ្វេរ៉ជ័ន ខុយរ៉ន់មិនហ្វេរ៉ជ័ហ្វ វ៉ាអាទខីលហ្វលយ៉ាន់ណាតា វ៉ាអាអីស្តហ្វមិនអាហ្វេរ៉បពិលកប់រី វ៉ាមិនអាហ្វេរ៉បពិសណារ) មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះដ្ឋាម្ចាស់! សូមទ្រង់មេត្តាអក័យទោសចំពោះគាត់ និងសណ្តោះប្រណីដល់គាត់។ ឱអល់ឡោះសូមទ្រង់មេត្តាសណ្តោះប្រណីចំពោះទោសកំហុស និងអក័យទោសដល់គាត់ផង។ ឱអល់ឡោះ! សូមទ្រង់លើកដំកើង និងពង្រីកផ្ទះរបស់គាត់ ហើយជំរះគាត់ដោយទឹក ទឹកកក និងទឹកព្រិល ព្រមទាំងជំរះគាត់ឱ្យជ្រុះស្មាត់ពីអំពើខុសឆ្គងទាំងឡាយប្រៀបដូចជាង្កកសម្លាត់សំលៀកបំពាក់ពណ៌សឱ្យជ្រុះស្មាត់ពីភាពខ្វក់។ សូមទ្រង់ផ្លាស់ប្តូរឱ្យនូវកន្លែងដែលល្អប្រសើរជាងកន្លែងដែលគាត់បានរស់នៅក្នុងលោកិយ៍ និងគ្រួសារដែលល្អជាងគ្រួសារគាត់ ព្រមទាំងប្របន្តដែលល្អជាងប្រពន្ធគាត់។ ឱអល់ឡោះ! សូមទ្រង់បញ្ចូលគាត់ទៅក្នុងឋានសួគ៌ និងបញ្ជាសរុបគាត់ពីទណ្ឌកម្មក្នុងផ្ទះ និងទណ្ឌកម្មនៃភ្លើងនរក។

ទូអាវីលកទុក្ខ

នៅពេលដែលបុគ្គលម្នាក់មានការកើតទុក្ខ និងការព្រួយបារម្មណ៍ ហើយគេបានពោលថា៖

اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِبِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِي حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَتُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ خِزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي

(អល់ឡោះហុំម៉ាអ៊ីនីអាប់ទូកើ វ៉ាអ៊ីបន្តអាប់ទីកើ វ៉ាអ៊ីបន្តអាម៉ាតិក ណាស្តីយ៉ាតីពីយ៉ាទិក ម៉ាទិនហ្វីយ៉ាហុកមុក អាទលុនហ្វីយ៉ាកីហ្វរអុក អាសំអាលុកើពីកុលលីអ៊ីសមិនហ្វាវ៉ាលីក សំម៉ៃតាពីហ្វីណាហ្វសឹក អាវ៉ាន់អាល់ឡាតាហ្វអាហាទ័ន មិនខុលតិក អាវ៉ាន់ហ្វាល់តាហ្វហ្វីតីតាពិក អាវ៉ាសីសតាក់សើរតាពីហ្វីអ៊ីលមិល

ហួយពីអ៊ិនឌីក អាន់តាជអាណាល់គូអាណារ៉ាពៀអាគូលូពី វ៉ានូរ៉េស្តូទី វ៉ាជីឡើអាហុហុណា វ៉ាហ្គើហើពើហាំមី) មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! ប្រាកដណាស់រូបខ្ញុំជាខ្ញុំបំរើរបស់ទ្រង់ និងជាកូននៃខ្ញុំបំរើរបស់ទ្រង់(ណាពីអាជាំ)ម្នាក់ និងជាកូនខ្ញុំបំរើស្រីរបស់ទ្រង់(ហារ៉េ)។រូបខ្ញុំស្ថិតក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់ទ្រង់។បទបញ្ជារបស់ទ្រង់មកលើរូបខ្ញុំត្រូវបានអនុវត្ត ហើយការកំណត់ទាំងឡាយរបស់ទ្រង់មកលើរូបខ្ញុំគឺពិតជាត្រឹមត្រូវណាស់។ខ្ញុំសុំពីទ្រង់នឹងនាងទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ដែលទ្រង់បានដាក់នាមទាំងនោះដោយខ្លួនទ្រង់ផ្ទាល់ ឬនាមដែលទ្រង់បានបញ្ជូនមកក្នុងគឺតាបរបស់ទ្រង់ ឬទ្រង់បានបង្រៀននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមខ្ញុំរបស់ទ្រង់ ឬក៏នាមដែលទ្រង់បានថែរក្សាវាទុកដោយការដឹងនូវរឿងអាថ៌កំបាំងដែលទ្រង់មាន (តាមរយៈនាមទាំងនោះ)។ខ្ញុំសុំពីទ្រង់ឱ្យគូអាណក្លាយជាភាពស្រស់ថ្លានៃបេះដូងរបស់ខ្ញុំ ជាស្នីនៃទ្រង់របស់ខ្ញុំជាការបំបាត់នៃភាពទុក្ខព្រួយរបស់ខ្ញុំ និងជាការឃ្លាតឆ្ងាយនៃកង្វល់របស់ខ្ញុំ។

លើកលែងតែអល់ឡោះបានបញ្ជាសន្សំការកើតទុក្ខ និងការព្រួយបារម្មណ៍ ហើយផ្លាស់ប្តូរមកវិញនូវភាពសប្បាយរីករាយ។

ការជួញដូរដែលចំណេញ

អស់ឡោះបានលើកតំកើងមនុស្សឱ្យប្រសើរលើសសត្វលោកដទៃទៀត។ ទ្រង់ផ្តល់ជាពិសេសដល់មនុស្សគឺគេអាចនិយាយបាន ហើយឧបករណ៍របស់វាក៏អណ្តាត។ វាជាណៀកម៉ាត់ដែលគេប្រើប្រាស់ក្នុងអំពើល្អ និងអំពើអាក្រក់។ នរណាប្រើប្រាស់វាក្នុងអំពើល្អគឺគេនឹងទទួលបានសុភមង្គលនៅក្នុងលោកិយ៍នេះ ហើយមានឋានៈខ្ពង់ខ្ពស់នៅក្នុងឋានសួគ៌ ។ ឯចំណែកនរណាដែលប្រើប្រាស់វាក្រៅពីនោះគឺវានឹងធ្វើឱ្យគេវិនាសទាំងក្នុងលោកិយ៍នេះ និងថ្ងៃអាយិ្យវាត់។ ការប្រើប្រាស់ដ៏ប្រសើរបំផុត បន្ទាប់ពីសូត្រអាល់គូរអាននោះគឺហ្ស៊ីកៀវចំពោះអស់ឡោះ។

ឧត្តមភាពនៃការហ្ស៊ីកៀវចំពោះអស់ឡោះមានហាទីសជាច្រើនដែលបាននិយាយទាក់ទងនឹងរឿងនោះ ដូចជា : មានន័យថា : **«តើពួកអ្នកចង់ឱ្យខ្ញុំប្រាប់ពួកអ្នកទេ អំពីអំពើដែលល្អសំរាប់ពួកអ្នក ស្អាតស្អំបំផុតចំពោះម្ចាស់របស់ពួកអ្នក មានឋានៈខ្ពស់បំផុត ល្អជាងការបរិច្ចាគ មាន ប្រាក់ និងល្អជាងពេលដែលពួកអ្នកជួបសត្រូវរបស់ពួកអ្នក ពួកអ្នកសម្លាប់ពួកគេ ហើយពួកគេសម្លាប់ពួកអ្នកវិញ។ ពួកគេបានឆ្លើយថា បាទចង់។ ណាពីបានមានប្រសាសថា : គឺការរំព្រក ហ្ស៊ីកៀវចំពោះអស់ឡោះ»។** (អតត្យកៀវធម៌)

មានន័យថា : **«ប្រៀបធៀបអ្នកដែលហ្ស៊ីកៀវចំពោះម្ចាស់របស់គេនិងអ្នកដែលមិនហ្ស៊ីកៀវចំពោះម្ចាស់របស់គេនោះប្រៀបដូចជាមនុស្សរស់ និងមនុស្សស្លាប់»។** (អល់ពូខី និងមូស្លីម)

មានន័យថា : **«អស់ឡោះបានមានព្រះបន្ទូលថា យើងឆ្លើយតបនឹងខ្ញុំបម្រើយើងអាស្រ័យតាមការគិតរបស់គេចំពោះយើង។ យើងនៅជាមួយនឹងគេ នៅពេលគេរំព្រកមកចំពោះយើង។ ហេតុនេះនៅពេលដែលគេរំព្រកមកចំពោះយើងនៅក្នុងខ្លួនរបស់គេ យើងនឹងរំព្រកពីគេវិញនៅក្នុងខ្លួនរបស់យើង។ ប្រសិនបើគេរំព្រកមកចំពោះយើងនៅក្នុងក្រុមមួយ យើងរំព្រកពីគេវិញនៅក្នុងក្រុមមួយដែលល្អជាងក្រុមរបស់ពួកគេ។ បើសិនជាគេបញ្ជិតខ្លួនមកចំពោះយើងចំនួនមួយចំអាម យើងនឹងខិតទៅជិតគេមួយហត្ថវិញ»។** (អល់ពូខី)

មានន័យថា : **«ពួកមូហ្ស៊ីវីទូន (លះបង់ខ្លួន) បានទៅមុនហើយ។ ពួកគេបានសួរថា តើពួកមូហ្ស៊ីវីទូនជាក្រុមណា? គាត់បានតបវិញថា : គឺពួកអ្នកដែលរំព្រកចំពោះអស់ឡោះយ៉ាងច្រើនបំផុតទាំងបុរសទាំងស្ត្រី»។** (មូស្លីម)

មានន័យថា : **«ណាពីបានផ្តើមសហប្តាភ័របស់គាត់ម្នាក់ថា ចូរឱ្យអណ្តាតរបស់អ្នកនៅសើមរហូតជាមួយនឹងការហ្ស៊ីកៀវចំពោះអស់ឡោះ»។** (អតត្យកៀវធម៌) នៅ

មានហានិភ័យផ្សេងៗទៀត។

ផលបុណ្យកើនឡើង៖ អំពើកុសលបានទទួលផលបុណ្យឡើង ដូចផលបុណ្យនៃការសូត្រអាល់គ្លុរអានដោយសារ :

១. អាស្រ័យលើជំនឿ ចិត្តសម្រួល និងការស្រលាញ់អស់ឡោះដែលមាននៅក្នុងដួងចិត្ត និងប្រការបន្ទាប់បន្សំផ្សេងទៀត។

២. អាស្រ័យលើចិត្តដែលគិតនិងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការហ្សឺរៀវ មិនមែនត្រឹមតែលើ

អណ្តាតប៉ុណ្ណោះទេ។

បើប្រការទាំងនោះប្រតិបត្តិបានល្អគ្រប់លក្ខណៈគឺអស់ឡោះនឹងជម្រុះនូវអំពើបាបរបស់គេទាំងអស់ ហើយបន្ថែមផលបុណ្យឱ្យគេយ៉ាងច្រើនសន្លឹកសន្លាប់។ បើសិនជាខ្វះខាតវិញគឺបណ្តាលមកពីខ្លួនគេផ្ទាល់។

ផលប្រយោជន៍ហ្សឺរៀវ៖ បណ្តេញស្បែកខ្លួន ប្រមាថវា និងធ្វើឱ្យវាអាប់ឱន ហើយធ្វើឱ្យម្ចាស់ជំងឺមហាមេត្តាទ្រង់សព្វព្រះទ័យ។

* នាំមកនូវសេចក្តីស្រលាញ់ចំពោះអស់ឡោះ និងបញ្ជិតខ្លួនចំពោះទ្រង់ ដឹងពីការឃ្នាំមើលរបស់ទ្រង់ និងកោតខ្លាចចំពោះទ្រង់ វិលត្រលប់ទៅរកទ្រង់ និងជាជំនួយដល់គេក្នុងការប្រតិបត្តិចំពោះទ្រង់។ * ជួយបំបាត់ទុក្ខកង្វល់ពីក្នុងដួងចិត្តនាំមកនូវភាពរីករាយ ធ្វើឱ្យដួងចិត្តរស់ មានកម្លាំងថាមពល និងជ្រះថ្លា។ * ក្នុងដួងចិត្តមានតម្រូវការ និងកង្វះខាតដែលគ្មានអ្វីបំពេញវា ក្រៅពីការហ្សឺរៀវចំពោះអស់ឡោះ។ ដួងចិត្តរឹងរូសគ្មានអ្វីលុបបំបាត់វា ហើយគ្មានអ្វីអាចបន្តវា ក្រៅពីការហ្សឺរៀវចំពោះអស់ឡោះ។ * ការហ្សឺរៀវជាការព្យាបាល និងជាឱសថសម្រាប់ដួងចិត្ត និងជាកម្លាំងដួងចិត្ត ភាពផ្អែមល្អមនេះគ្មានអ្វីប្រៀបស្មើបាន ហើយការរក្ខតហ្សឺរៀវជាដំងើដួងចិត្ត។ * ការហ្សឺរៀវតិចគឺជាសញ្ញាសំគាល់នៃភាពជាមូណាហ្សិក ហើយការហ្សឺរៀវច្រើនជាសញ្ញាសម្គាល់ពីភាពខ្លាំងក្លានៃជំនឿ និងស្រលាញ់ស្មោះត្រង់ចំពោះអស់ឡោះ។ ពីព្រោះថា នរណាម្នាក់ស្រលាញ់អ្វីមួយគេតែងរំព្រកពីរបស់នោះ។ * ខ្ញុំរបស់អស់ឡោះ នៅពេលស្គាល់អស់ឡោះដោយការហ្សឺរៀវក្នុងពេលស្រណុកសុខស្រួល គឺទ្រង់នឹងស្គាល់គេវិញនៅពេលមានទុក្ខលំបាក។ ជាពិសេសនៅពេលជិតស្លាប់ និងដង្ហើមចង្រិត។ * ជាមូលហេតុនាំឱ្យរួចផុតពីទារុណកម្មរបស់អស់ឡោះ ដាក់ចុះមកនូវភាពនឹងនរគ្របដណ្តប់ដោយក្តីមេត្តាករុណា និងការសុំអភ័យទោសឱ្យ ពីសំណាក់ពួកទេវតា។ * ធ្វើឱ្យអណ្តាតមិនវៃលំជាមួយនឹងការនិយាយលេងសើចឥតប្រយោជន៍និយាយដើមគេ និយាយបង្កូចគេ និយាយកុហក និងប្រការផ្សេងទៀតដែលស្ថិត

ក្នុងប្រការដែលគេហាមឃាត់ និងស្អប់ខ្ពើម។ * ជាការប្រតិបត្តិដែលងាយស្រួលសំបុត តែចម្លែងជាងគេ ប្រសើរជាងគេ។ វាក៏ជាកូនឈើដែលគេដាំនៅក្នុងឋានសួគ៌។ * អ្នកដែលហ្ស៊ីកៀវលម្អដោយភាពកោតញញើត ស្រស់ស្រាយ និងទឹកមុខស្រស់បស់។ ហ្ស៊ីកៀវជាពន្លឺនៅក្នុងលោកីយ៍ នៅក្នុងផ្លូវ និងនៅថ្ងៃអាយ័រ៉ាត់។ * អល់ឡោះនិងទេវតារបស់ទ្រង់ជូនពរជ័យចំពោះអ្នកដែលហ្ស៊ីកៀវ។ * អល់ឡោះទ្រង់យកអ្នកដែលហ្ស៊ីកៀវទៅសរសើរប្រាប់ពួកទេវតារបស់ទ្រង់។ * អ្នកដែលមានអំពើល្អប្រសើរជាងគេគឺអ្នកដែលហ្ស៊ីកៀវច្រើនជាងគេ ហើយអ្នកបួសដែលបួសល្អជាងគេគឺអ្នកបួសដែលហ្ស៊ីកៀវចំពោះអល់ឡោះច្រើនជាងគេ។ * ធ្វើឱ្យការងារពិបាកក្លាយជាស្រួល ធួនប្រែជាស្រាល ឧបសគ្គតានតឹងប្រែជាធូរស្រាល នាំមកនូវលាបសក្ការៈ និងពង្រឹងសុខភាពផ្លូវកាយ។

ផលប្រយោជន៍: សៀវភៅស្នាមបាននិយាយថា ការហ្ស៊ីកៀវសម្រាប់ដួងចិត្តប្រៀបដូចជាទឹកសម្រាប់ត្រី ចុះបើត្រីចាកទឹក នឹងក្លាយជាយ៉ាងណា ?

ការហ្ស៊ីកៀវប្រចាំថ្ងៃ			
១	សូត្រអាយ៉ាត់គួរស្តី		
﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾			
ស្វែងរកមិនហានមកជិត និងជាមូលហេតុនាំឱ្យចូលឋានសួគ៌	ឥទ្ធិពលនិងអត្ថប្រយោជន៍	ព្រឹកម្តងល្ងាចម្តងនិងបន្ទាប់ពីសឡាតហ្ស៊ីហ្សូ	ចំនួននិងពេលវេលា
សូត្រពីរអាយ៉ាត់ចុងក្រោយនៃសូរ៉ា: អាស់ហ្គាករ៉ា:			
﴿ آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَفَرُّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٥٦﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْلَلْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٧﴾			
ការពារពីអំពើអាក្រក់គ្រប់បែបយ៉ាង	ឥទ្ធិពលនិងអត្ថប្រយោជន៍	ល្ងាចម្តងនិងមុនដេកនិងសូត្រក្នុងជុះបានគ្រប់ពេល	ចំនួននិងពេលវេលា
សូត្រសូរ៉ា: អៀកខ្លីស និង ទាំងពីរ			
﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿٢﴾ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿٣﴾			
ការពារគេពីអ្វីគ្រប់យ៉ាង	ឥទ្ធិពលនិងអត្ថប្រយោជន៍	ព្រឹក៣ដងល្ងាច៣ដង	ចំនួននិងពេលវេលា

۔ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
(ពិសមីលឡើហ៊ីលឡើហ៊ី ឡើយ៉ាឡរ៉ូម៉ាអាសមីហ៊ីស្តែអុន ហ៊ីលអាហ្គើ វាឡើហ៊ីសសើ ម៉ាអ វាហ្គវ៉ាសសើមីអុលអាលីម) មានន័យថា៖ ដោយនាមរបស់អល់ឡោះដែលគ្មានអ្វី មួយលើផែនដីនិងនៅលើមេឃអាចធ្វើឱ្យមានគ្រោះមហន្តរាយបានឡើយ ទ្រង់មហាលី និងមហាដឹង។

មិនកើតគ្រោះថ្នាក់ដោយទាន់ហាន់ហើយគ្មាន អ្វីបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់គេ។	ឥទ្ធិពលនិងអត្ត ប្រយោជន៍	ព្រឹក៣ ល្ងាច៣	ចំនួននិង ពេលវេលា
---	--------------------------------	----------------------	-------------------------

ە أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ
(អាអ៊ូហ្សូពីកើលីម៉ាតីលឡើហ៊ីតតាមម៉ាតី មិនស្តើរម៉ាឡក់) មានន័យថា៖ ខ្ញុំសុំពីអល់ ឡោះតាមរយៈពាក្យពេចន៍ដ៏ពេញលេញរបស់ទ្រង់ សូមបញ្ចៀសរូបខ្ញុំពីប្រការអាក្រក់ ដែលទ្រង់បានបង្កើតផងចុះ។

ការពារទឹកនៃឯនានាពីគ្រោះថ្នាក់ទាំង ឡាយ។	ឥទ្ធិពលនិងអត្ត ប្រយោជន៍	ល្ងាច៣និង ពេលចុះពីផ្ទះ	ចំនួននិង ពេលវេលា
---	--------------------------------	-------------------------------	-------------------------

ۖ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
(ហាសពីយល់ឡោះហ៊ីឡើអ៊ីឡើហើ អ៊ីលឡើហ៊ីវ៉ាអាឡើហ៊ីតវ៉ាកកីលត វ៉ាហ៊ីវ៉ាបំពុល អាអាស៊ីលអាហ៊ីម) មានន័យថា៖ មានតែអល់ឡោះមួយគត់ គឺគ្រប់គ្រាន់ ហើយសម្រាប់ រូបខ្ញុំ។ គ្មានទេម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរពយ៉ាងពិតប្រាកដ លើកលែងតែអល់ឡោះដែលខ្ញុំ សូមប្រគល់ខ្លួនជូនទាំងស្រុង ហើយអល់ឡោះ គឺជាម្ចាស់អាវស្ស ដ៏វៃនៃនាង។

អល់ឡោះបញ្ចៀសគេពីទុក្ខកង្វល់ ទាំងកិច្ចការលោកីយ៍និងអាយ័វាត់។	ឥទ្ធិពលនិងអត្ត ប្រយោជន៍	ព្រឹតពដង ល្ងាចពដង	ចំនួននិង ពេលវេលា
---	--------------------------------	--------------------------	-------------------------

ۗ صَبِّحْتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا
(វ៉ឺឡីតូលឡើហ៊ីវ៉ាបំពើ វ៉ាពិលអ៊ីស្លាមីទីណា វ៉ាពីម៉ូហាំម៉ាទិន ណាពីណា) មានន័យថា៖ ខ្ញុំព្រមទទួលថាអល់ឡោះជាម្ចាស់ ហើយឥស្លាមជាសាសនាមួយ ព្រមទាំងមូហាំម៉ាត់ជា ណាពី។

អល់ឡោះចាំបាច់ត្រូវតែសព្វព្រះ ទ័យចំពោះគេ	ឥទ្ធិពលនិងអត្ត ប្រយោជន៍	ព្រឹក៣ដង ល្ងាច៣ដង	ចំនួននិងពេល វេលា
--	--------------------------------	--------------------------	-------------------------

ۘ اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ خَلَقْنَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ
(អល់ឡោះហ៊ុម៉ាពីកើ អាស្តហ្គុណា វ៉ាពីកើអាំវៃណា វ៉ាពីកើណា៖យ៉ា វ៉ាពីកើណាម្ចូត វ៉ាអ៊ីឡើកាន់នូស្តរ) មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះ ដោយសារទ្រង់ដែលពួកយើងបានឈាន ចូលព្រឹកនេះ ហើយដោយសារទ្រង់ដែរដែលពួកយើងបានឈានចូលដល់ពេលល្ងាច នេះ។ ដោយសារតែទ្រង់ដែលពួកយើងបានរស់រានមានជីវិត និងដោយសារទ្រង់ផងដែរ ដែលពួកយើងនឹងត្រូវស្លាប់។ ពួកយើងត្រូវវិលទៅរកទ្រង់។

នៅពេលល្ងាច اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ حَيَّنا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَاللَّيْلُ الْمَصِيرُ
(**អស់ឈ្មោះហ៊ុំម៉ាពីកើអាំសៃណា វ៉ាពីកើអាស្កហ្គុះណា វ៉ាពីកើណះយ៉ា វ៉ាពីកើណាមូតូ វ៉ាអ៊ីឡោកាល់ម៉ាស៊ីរ**) អត្ថន័យប្រហាក់ប្រហែលខាងលើដែរ។

មានហាទីសជំរុញក្នុង ការហ្ស៊ីកៀនេះ។	ឥទ្ធិពលនិងអត្ថប្រយោជន៍	ព្រឹក១ដង ល្ងាច ១ដង	ចំនួននិងពេល វេលា
--	-------------------------------	-------------------------------	-----------------------------

8 أَصْبَحْنَا عَمَّا فِطْرَةَ الْإِسْلَامِ، وَعَمَّا كَلِمَةَ الْإِخْلَاصِ، وَعَمَّا دِينَنَا نَبِيَّنا مُحَمَّدًا، وَعَمَّا مِلَّةَ آبَائِنَا
إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

(**អាស្កហ្គុះណា អាឡើហ៊ីតរតីលអ៊ីស្កាម វ៉ាគើលីម៉ាតីលអ៊ីខឡុស វ៉ាអាឡើទីនី ណាពីយ៉ី
ណា ម៉ូហាំម៉ាត់ សល់លុលឈ្មោះហ៊ុអាឡេហ៊ីវ៉ាសាលឡា វ៉ាអាឡើមីលឡើតី អាពីណាអ៊ី
ពរហ៊ីម ហានីហ្គាន់ មូស្លីម៉ា វ៉ាម៉ាកើណាមីណាល់មូស្លីរតីន**) មានន័យថា៖ពួកយើងខ្ញុំ
បានចូលមកដល់ពេលព្រឹកព្រលឹមក្នុងដើមកំណើតកាន់សាសនាឥស្លាម និងលើពាក្យ
សំដីដ៏ជ្រះស្អាត ហើយនៅក្នុងសាសនាណាពីរបស់យើងម៉ូហាំម៉ាត់ ព្រមទាំងនៅក្នុង
សាសនាឪពុករបស់យើងណាពីអ៊ីបរហ៊ីមដែលប្រកាន់យកផ្លូវដ៏ត្រឹមត្រូវជាអ្នកមូស្លីមដ៏
ស្អាតស្អំ។អ៊ីបរហ៊ីមមិនមែនស្ថិតនៅក្នុងចំណោមពួកអ្នកពហុទេពនិយមឡើយ។

ណាពីទូអាវ៉ា	ឥទ្ធិពលនិងអត្ថប្រយោជន៍	ម្តងនៅពេលព្រឹក	ចំនួននិងពេលវេលា
--------------------	-------------------------------	-----------------------	------------------------

90 اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ، أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ، فَمِنْكَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ
الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ

(**អស់ឈ្មោះហ៊ុំម៉ាអ៊ីនណី អាស្កហ្គុះតូមិនកើហ៊ី នៃកម៉ាតីន វ៉ាអាហ៊ីយ៉ាតីន វ៉ាស៊ីតរីន
ហ្វាអាត់មីម នៃកម៉ាតាកើ អាឡេយ៉ា វ៉ាអាហ៊ីយ៉ាតាកើ វ៉ាស៊ីតរីកើហ៊ីទុនយ៉ា វ៉ាអ់អាខី
វ៉ា៖**) មានន័យថា៖ឱអស់ឈ្មោះជាម្ចាស់!ដោយសារទ្រង់យើងខ្ញុំបានចូលមកដល់ពេល
ព្រលឹមដោយលាភសក្ការៈ និងការថែរក្សា និងការបិទបាំង សូមទ្រង់បំពេញនូវលាភស
ក្ការៈរបស់ទ្រង់ដល់ខ្ញុំផង និងការថែរក្សា និងការបិទបាំងរបស់ទ្រង់ក្នុងលោកិយ៍ និងថ្ងៃ
បរលោក។

នៅពេលល្ងាច اللَّهُمَّ إِنَّ أَمْسَيْتُ..... (**អស់ឈ្មោះហ៊ុំម៉ាអ៊ីនណី អាំសៃតូ.....**)

អស់ឈ្មោះចាំបាច់ត្រូវផ្តល់លាភសក្ការៈ ឱរកេ ការពារកេ និងបិទបាំងកេ	ឥទ្ធិពលនិងអត្ថ ប្រយោជន៍	ព្រឹក១ដង ល្ងាច១ដង	ចំនួននិង ពេលវេលា
---	------------------------------------	------------------------------	-----------------------------

99 اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَشْهَدُكَ، وَأَشْهَدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتَكَ، وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَتَىكَ
أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ

(**អស់ឈ្មោះហ៊ុំម៉ាអ៊ីនណីអ៊ីស្កហ៊ីទូកើ វ៉ាអ៊ីស្កហ៊ីទូហាម៉ាឡាតាអោរស្សីកើ វ៉ាម៉ាឡើអ៊ីកើតី
កើ វ៉ាអាំពីយ៉ាអ៊ីកើ វ៉ាដើម្បីអាខល់តីកើ ពីអាន់ណាកើអាន់តល់ឈ្មោះហូឡើអ៊ីឡើហើអ៊ីល
ឡើអាន់តា វ៉ាអាន់ណាម៉ូហាំម៉ាទីន អាបទូកើវ៉ាវីសូលូកើ**) មានន័យថា៖ឱអស់ឈ្មោះជា
ម្ចាស់!ពិតប្រាកដណាស់ខ្ញុំសូមយកទ្រង់ជាសក្សីថាទ្រង់ជាអស់ឈ្មោះបន្ទាប់មកទៀត ខ្ញុំ
សូមធ្វើសាក្សីចំពោះម៉ាឡើអ៊ីកាត់ដែលទ្រអាវីសូរបស់អស់ឈ្មោះ និងម៉ាឡើអ៊ីកាត់របស់

ទ្រង់ និងបណ្តាណាពីរបស់ទ្រង់ ព្រមទាំងអ្វីៗដែលទ្រង់បង្កើតទាំងមូលជាសក្សីថាពិត ប្រាកដណាស់ទ្រង់គឺជាម្ចាស់។ គ្មានទេម្ចាស់ផ្សេងដែលត្រូវគោរពពិតប្រាកដនោះ លើកលែងតែទ្រង់មួយគត់ ហើយប្រាកដណាស់មូហាំម៉ាត់គឺជាអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ និងជា អ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់។

ពេលល្ងាច **اللَّهُمَّ إِنِّي أَمْسَيْتُ (អស់ឡោះហ៊ុម៉ាអ៊ីនណាំ អាំសៃតូ.....)**

នរណាសូត្រវាចំនួន៤ដង អស់ឡោះនឹង ដោះលែងគេពីឋាននរក	ឥទ្ធិពលនិងអត្ថ ប្រយោជន៍	ព្រឹក១៥ដង	ល្ងាច៤ដង	ចំនួននិង ពេលវេលា
---	--------------------------------	------------------	-----------------	-------------------------

១២ اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَوْلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ: شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ: شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّ كِهِ، وَأَنْ أَتَرَفَ عَلَيَّ نَفْسِي سَوْءًا، أَوْ أَجْرُهُ إِلَى مُسْلِمٍ

(អស់ឡោះហ៊ុម៉ា ហ្វាត័រីសំសើម៉ាវ៉ាតី វ៉ាលអោឌី អាលីម៉ាលហ្គយពី វ៉ាស្កូស្តាហើទះ រ៉ប ពើគុលលីស្វែអ៊ីន វ៉ាម៉ាលីកើហូ អាស្កូហើទូអាន់ឡើអ៊ីឡើហើអ៊ីលលើអាន់តា អាអ៊ីហ្សូពីកើ មិនស្ទើរណាហ្សស៊ី វ៉ាមិនស្ទើរវ៉ិស្តុតន វ៉ាស្ទើរគីហ៊ី វ៉ាអាន់អុកតាវិហ្វា អាឡើណហ្សស៊ីសូអា អាអាដើរហ៊ុម៉ាឡើមូស្លីម) មានន័យថា៖ ឱអស់ឡោះជាម្ចាស់! ទ្រង់ជាអ្នកបង្កើតប្រាំពីរ ជាន់មេឃ និងប្រាំពីរជាន់ដី ហើយទ្រង់តែមួយគត់ដែលដឹងពីប្រការអាចំកំបាំង និង ប្រការដែលលេចធ្លោឡើង ហើយទ្រង់ជាម្ចាស់រាល់អ្វីៗទាំងអស់ ព្រមទាំងជាអ្នកក្រប់ គ្រងអ្វីៗទាំងអស់នោះផងដែរ។ ខ្ញុំសូមធ្វើសាក្សីថាពិតប្រាកដណាស់គ្មានទេម្ចាស់ដែល ត្រូវគោរពពិតប្រាកដគឺមានតែអស់ឡោះមួយគត់។ ខ្ញុំសូមទ្រង់បញ្ជាសូរខ្ញុំពីអុះពើ អាក្រក់របស់ខ្ញុំផ្ទាល់ និងអំពើអាក្រក់របស់ស្តេចតន ព្រមទាំងអំពើរបហ្សទេពនីយមរបស់វា ការប្រព្រឹត្តរបស់ខ្ញុំនូវអំពើអាក្រក់លើខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ ឬក៏អំពើអាក្រក់ទាំងនេះដែលបាន បញ្ជូនទៅអ្នកមូស្លីមផ្សេងទៀត។

ការពារពីការរំខានរបស់ស្វែ គ្មាន	ឥទ្ធិពលនិងអត្ថ ប្រយោជន៍	ព្រឹក១៥ដង និងនៅពេលចូលដេក	ល្ងាច១៥ដង	ចំនួននិង ពេលវេលា
---------------------------------------	--------------------------------	---------------------------------	------------------	-------------------------

១៣ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ: الْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ، وَالْجُبْنِ، وَصَلَحَ الدِّينِ، وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ

(អស់ឡោះហ៊ុម៉ាអ៊ីនណាំ អាអូហ្សូពីកើមីណាល់ហាំម៉ី វ៉ាលហាហ្សាន់ វ៉ាអាអូហ្សូពីកើមី ណាល់អាដហ្សី វ៉ាលកើសិល វ៉ាអាអូហ្សូពីកើមីណាល់ជុបណាំ វ៉ាលពុខល់ វ៉ាអាអូហ្សូពីកើ មិនហ្គូឡើពើគីទីទៃណាំ វ៉ាកោះរីរីដើល) មានន័យថា៖ ឱអស់ឡោះជាម្ចាស់! ខ្ញុំសុំពីទ្រង់ បញ្ជាសូរខ្ញុំពីទុក្ខកង្វល់ផ្សេងៗ ការទន់ខ្សោយ ការខ្ជិលច្រអូស ការកំណាញ់ ការកំសាក បំណុលច្រើនលើសលប់ និងការសង្កត់សង្កិនរបស់មនុស្ស។

បំបាត់ទុក្ខកង្វក់ និងគេសងបំណុល ឱ	ឥទ្ធិពលនិងអត្ថ ប្រយោជន៍	ព្រឹក១៥ដង	ល្ងាច	ចំនួននិង ពេលវេលា
---	--------------------------------	------------------	--------------	-------------------------

១៤

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَىٰ عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا
اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوؤُكَ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوؤُ بَدْنِي فَاعْفِرْ لِي
فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

(អល់ឡោះហុំម៉ាអាន់តារ៉ាប់ពី ឡើអ៊ីឡើហើអ៊ីលឡើអាន់តា ខឡុកតាណាំ វ៉ាអាណាអាបំទុ
កើ វ៉ាអាណាអាឡើអះទីកើ វ៉ាវ៉ាក់ទីកើម៉ាសតាតក់តូ អាអូហូរូពីកើមិនស្មើរើម៉ាសរណាក់តូ
អាពូអូឡើកើ ពីណាំកម៉ាតីកើអាឡាយ៉ា វ៉ាអាពូអូពីហូរមពី ហ្វោតហ្វីរលើ ហ្វាអ៊ីនណាហូ
ឡើយ៉ោតហ្វីរូសហូរូណូពីអ៊ីលឡើអាន់តា) មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! ទ្រង់ជា
ម្ចាស់របស់ខ្ញុំគ្មានម្ចាស់ណាដែលរូបខ្ញុំត្រូវគោរពក្រៅពីទ្រង់ឡើយ ទ្រង់បង្កើតរូបខ្ញុំ និងរូប
ខ្ញុំជាអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ រូបខ្ញុំសូមធ្វើតាមកិច្ចសន្យារបស់ទ្រង់ទៅតាមលទ្ធភាពរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំ
សូមពីទ្រង់បញ្ជាសរុបខ្ញុំអំពីប្រការដែលខ្ញុំបានធ្វើអាក្រក់ៗរូបខ្ញុំទទួលស្គាល់ហើយនូវ
លាភសក្ការៈផ្សេងៗទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ដែលបានប្រគល់មកឱ្យរូបខ្ញុំ ហើយរូបខ្ញុំក៏
ទទួលស្គាល់នូវទោសកំហុសរបស់ខ្លួនទាំងឡាយដែរ។ សូមទ្រង់លើកលែងកំហុសឱ្យខ្ញុំ
ផង គ្មាននរណាម្នាក់ដែលអាចលើកលែងទោសឱ្យរូបខ្ញុំបានទេគឺមានតែទ្រង់មួយគត់។

<p>នរណាសូត្រានៅពេលថ្ងៃឬពេលយប់ ដោយចិត្តរៀងជាក់ បើគេស្តាប់នៅពេលថ្ងៃ នោះឬពេលយប់នោះគឺគេស្ថិតក្នុង ចំណោមអ្នកដែលបានចូលក្នុងឋានសួគ៌។</p>	<p>ឥទ្ធិពលនិង អត្ថប្រយោជន៍</p>	<p>ជាចៅហ្វាយនៃការ សុំអភ័យទោស ព្រឹកៗដង ល្ងាចៗ ដង</p>	<p>ចំនួន និងពេល វេលា</p>
---	------------------------------------	---	----------------------------------

១៥

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ، أَصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ، وَلَا تَكْلِفْنِيْ إِلَى نَفْسِيْ ظَرْفَةً عَيْنٍ

(យ៉ាហៃយ៉ូ យ៉ាកុយយ៉ូម ពីរ៉ោះម៉ាតីកើ អាសតាហ្វីសុ អាសវឡុហលីស្តាក់ណាំគុលឡើ
ហូ វ៉ាឡើតាគីលណាំ អ៊ីឡើណាហូស៊ីតារហ្វោតាអែណាំ) មានន័យថា៖ ឱម្ចាស់ដែលដ៏រិតអម
ត្តៈ ឱម្ចាស់ដែលមិនត្រូវការពីងពាក់អ្វីសោះ ដោយក្តីមេត្តារបស់ទ្រង់រូបខ្ញុំសូមពីទ្រង់នូវ
ជំនួយ និងសូមជួយកែតម្រូវគ្រប់កិច្ចការទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំផងចុះ។ សូមទ្រង់កុំបោះបង់
រូបខ្ញុំចោល សូមឱ្យតែមួយពេញតែក្នុងក៏ដោយ។

<p>ណាពីបានផ្តាំហ្វាទីមៈឱ្យសូត្រា</p>	<p>ឥទ្ធិពលនិងអត្ថប្រយោជន៍</p>	<p>ព្រឹកម្តង ល្ងាចម្តង</p>	<p>ចំនួននិង ពេលវេលា</p>
--------------------------------------	-------------------------------	--------------------------------	-----------------------------

១៦

اللَّهُمَّ عَافِنِيْ فِيْ بَدْنِيْ، اللَّهُمَّ عَافِنِيْ فِي سَمْعِيْ، اللَّهُمَّ عَافِنِيْ فِي بَصَرِيْ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اللَّهُمَّ
إِنِّيْ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

(អល់ឡោះហុំម៉ាអាហ្វីណាំ ហ្វីពើគីណាំ អល់ឡោះហុំម៉ាអាហ្វីណាំហ្វីសាអ៊ី អល់ឡោះហុំ
ម៉ាអាហ្វីណាំហ្វីពើសារី អល់ឡោះហុំម៉ាអ៊ីនណាំអាអូហូរូពីកើមីណាល់គុហ្វី វ៉ាលហ្វោកវី វ៉ា
អាអូហូរូពីកើមិនអាហ្វីពីលកបរី ឡើអ៊ីឡើហើអ៊ីលឡើអាន់តា) មានន័យថា៖ ឱអល់
ឡោះសូមមេត្តាថែរក្សា និងព្យាបាលសរីរាង្គកាយរបស់ខ្ញុំ។ ឱអល់ឡោះសូមមេត្តាថែរក្សា
ការលី និងការឃើញរបស់ខ្ញុំ។ គ្មានទេម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរពដ៏ពិតប្រាកដ គឺមានតែអល់

ឡោះមួយគត់។ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! ខ្ញុំសូមពីទ្រង់មេត្តាបញ្ចៀសរូបខ្ញុំពីប្រការការហៀរ និងភាពក្រីក្រ ហើយសូមទ្រង់បញ្ចៀសពីទារុណកម្មក្នុងផ្ទះ។ គ្មានទេម្ចាស់ដែលត្រូវគេ គោរពសក្ការៈដ៏ពិតប្រាកដគឺមានតែអល់ឡោះមួយគត់។

ណាពីបានទូអាវា	ឥទ្ធិពលនិងអត្ថប្រយោជន៍	ព្រឹករាជងល្អាយរាជង	ចំនួននិងពេលវេលា
----------------------	-------------------------------	---------------------------	------------------------

១៧	اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَأَمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي
-----------	--

មានន័យថា៖ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់ពិតប្រាកដណាស់ ខ្ញុំសុំពីទ្រង់នូវសេចក្តីសណ្តោសប្រណីនិងសុខសាន្តនៅក្នុងលោកិយៈនេះ និងនៅថ្ងៃបរលោក។ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់ពិតប្រាកដណាស់ ខ្ញុំសុំពីទ្រង់នូវសេចក្តីសណ្តោសប្រណីនិងសុខសាន្តនៅក្នុងសាសនារបស់ខ្ញុំ ក្នុងលោកិយៈរបស់ខ្ញុំ ក្រុមគ្រួសារ បងប្អូន ព្រមទាំងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្ញុំផង។ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់សូមទ្រង់ជួយបិតបាំងសរីរាង្គកាយរបស់ខ្ញុំ ហើយសូមផ្តល់សុវត្តិភាពឱ្យខ្ញុំផុតពីភាពភ័យខ្លាច។ ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់សូមជួយថែរក្សាការពារខ្លួនរបស់ខ្ញុំនៅពីខាងក្រោយខ្ញុំ ពីខាងស្តាំខ្ញុំ ពីខាងឆ្វេងខ្ញុំ និងពីខាងលើខ្ញុំ ព្រមទាំងសូមបញ្ចៀសខ្លួនខ្ញុំតាមរយៈភាពធំធេងរបស់ទ្រង់អំពីការប៉ុនប៉ងលួចប្រហារមកលើរូបខ្ញុំនៅពីខាងក្រោយខ្ញុំ។

ណាពីមិនដែលបោះបង់ទូអាណះទេរាល់ពេលព្រឹកនិងពេលរសៀល	ឥទ្ធិពលនិងអត្ថប្រយោជន៍	ព្រឹក និងល្ងាច	ចំនួននិងពេលវេលា
---	-------------------------------	-----------------------	------------------------

១៨	سُبحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ
-----------	--

(ស៊ុបហាណាល់ឡោះហ៊ីក៏ហ៊ីហ៊ីហ៊ី អាទើទើល់គឺហ៊ី ក៏ខ្មែរណាហ្សស៊ីហ៊ី ក៏ហ្សីណាតា អាស្ស៊ីហ៊ី ក៏ម៉ុទើទើកើល់ម៉ាតិ៖) មានន័យថា៖ អល់ឡោះដ៏ជ្រះស្អាត និងការសរសើរចំពោះទ្រង់ ដូចជាបរិមាណនៃអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលជាការបង្កើតរបស់ទ្រង់ ការអធ្យាស្រ័យផ្ទាល់របស់ទ្រង់ និងទម្ងន់អាវស្សរបស់ទ្រង់ ព្រមទាំងបន្ទូលដ៏ច្រើនមហិមារបស់ទ្រង់។

ល្អប្រសើរជាងការហ្សីកៀរពីព្រឹករហូតដល់ថ្ងៃត្រង់	ឥទ្ធិពលនិងអត្ថប្រយោជន៍	ព្រឹករាជង	ចំនួននិងពេលវេលា
--	-------------------------------	------------------	------------------------

សំដី និងអំពើល្អដែលមានវិញ្ញាណប្រាបថាទទួលបានផលបុណ្យធំ

ល.រ	ពាក្យសម្តីឬកាយវិការដែលល្អប្រសើរ	ផលបុណ្យរបស់វាមានសិទ្ធិបញ្ជាក់។ ណាពីបានមានប្រសាសន៍ថា :
១	<p>لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (ឡើងទៅហើរអ៊ុលលល់ឡោះហ្វ្រះទើហ្វ ឡើស្ទើរកើឡះ ឡើហ្វលមុលគ្នាឡើហ្វលហាំឡ វាហ្វវាអាឡើគុលលស្មើអ៊ុនកឡើរ) មានន័យថា៖គ្មានទេម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរពពឹងពិតប្រាកដគឺមានតែអល់ឡោះមួយគត់ គ្មានស្តីរិកនឹងទ្រង់ឡើយ។ ការគ្រប់គ្រង និងការសរសើរទាំងឡាយសម្រាប់អល់ឡោះ។អល់ឡោះជាម្ចាស់ខ្លាំងពូកែលើសអ្វីៗទាំងអស់។</p>	<p>«នរណាបានសូត្រ «لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير» ក្នុង១ថ្ងៃ ចំនួន១០០ដងស្មើនឹងគេលោះខ្ញុំបម្រើដប់នាក់។ គេឱ្យផលបុណ្យចំនួន១០០ គេលុបអំពើបាបចំនួន១០០ ហើយនៅថ្ងៃនោះគេជៀសផុតពីស្បែកក្តួនរហូតដល់ពេលល្ងាច។ គ្មាននរណាម្នាក់ធ្វើបានប្រសើរជាងនេះ លើកលែងតែអ្នកនោះធ្វើបានច្រើនជាងនេះ»។</p>
២	<p>سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ (ស៊ុបហាណាល់ឡោះហ៊ីលអាហ្វ្រឹម វ៉ាពីហាំទីហ៊ី) មានន័យថា៖អល់ឡោះជាម្ចាស់ដ៏មហាស្ម័គ្រស្មើម្មប់ផុត និងការសរសើរចំពោះទ្រង់។</p>	<p>«នរណាបានសូត្រ «سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ» គឺគេជាដើមល្មើឱ្យអ្នកនោះមួយដើមនៅក្នុងឋានសួគ៌»</p>
៣	<p>سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ (ស៊ុបហាណាល់ឡោះហ៊ីវ៉ាពីហាំទីហ៊ី វ៉ាស៊ុបហាណាល់ឡោះហ៊ីវ៉ាពីហាំទីហ៊ី ស៊ុបហាណាល់ឡោះហ៊ីលអាហ្វ្រឹម) មានន័យថា៖អល់ឡោះដ៏ជ្រះស្អាត និងការសរសើរចំពោះទ្រង់។អល់ឡោះដ៏ជ្រះស្អាត និងការសរសើរចំពោះទ្រង់។អល់ឡោះជាម្ចាស់ដ៏មហាស្ម័គ្រស្មើម្មប់ផុត។</p>	<p>«នរណាបានសូត្រ«سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ» ចំនួន១០០ដង នៅពេលព្រឹកនិងពេលល្ងាច នោះគេលុបអំពើបាបរបស់អ្នកនោះទោះបីជាដូចពពុះសមុទ្រក៏ដោយ។ នៅថ្ងៃគឺយ៉ាម៉ាត់គ្មាននរណាម្នាក់នាំមកនូវអ្វីដែលល្អប្រសើរជាងអ្វីដែលគេបាននាំមក លើកលែងអ្នកដែលបានសូត្រដូចអ្វីដែលគេបានសូត្រ ឬសូត្រច្រើនជាងនោះ»។ «មានពាក្យពីរម៉ាត់ស្រាលលើអណ្តាត និងធ្ងន់នៅលើជញ្ជីង ហើយអល់ឡោះទ្រង់ពេញចិត្តគឺ «سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ»</p>
៤	<p>لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ (ឡើហៅឡើវ៉ាឡើគ្នាវ៉ាតាអ៊ុលឡើពិលឡើហ៊ី) មានន័យថា៖គ្មានកំលាំង និងអំណាចអ្វីមួយដែលពូកែឡើយ គឺមាន</p>	<p>«តើអ្នកចង់ឱ្យខ្ញុំប្រាប់ពីកំណប់មួយនៃកំណប់ទាំងឡាយនៅក្នុងឋានសួគ៌ទេ? ខ្ញុំបានឆ្លើយថា បាទចង់។ ណាពីបានមានប្រសាសន៍ថា</p>

	តែអស់ឡោះមួយគត់។	« لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ »
៥	ទូអាស័ចូល ឋានសួគ៌ និង បញ្ចេសពី នរក	ជនណាដែលបានដឹងអស់ឡោះអោយគាត់បានចូលឋានសួគ៌ ចំនួនបីដង ឋានសួគ៌បាននិយាយ ឱអស់ឡោះជាម្ចាស់សុំ បញ្ចូលគាត់ក្នុងឋានសួគ៌ដងចុះ។ ហើយជនណាដែលបាន សុំបញ្ចេសពីឋាននរកបីដង ឋាននរកបាននិយាយថា ឱអ ល់ឡោះជាម្ចាស់សុំបញ្ចេសគាត់ពីឋាននរកដងចុះ។
៦	ទូអាបញ្ចប់កម្មវិធី	«នរណាបានអង្គុយនៅក្នុងកម្មវិធី ហើយនៅក្នុងកម្មវិធីនោះមាន សំឡេងអ៊ូអរ ហើយគេបានសូត្រមុននឹងគេក្រោកចេញពីកម្មវិធីរបស់ គេថា «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأُتُوِّبُ إِلَيْكَ» (ស៊ុប ហាណាកលឡោះហ៊ុំម៉ាវ៉ាពីហ៊ុំទឹកើ អាសូហើទូអាន់ឡើអ៊ីឡើហើអ៊ីល ឡើអាន់តា អាសតោតហ្ស៊ីកើ វ៉ាអាតូតូអ៊ីឡើកើ) មានន័យថា៖ទ្រង់ដ៏ មហាបរិសុទ្ធ ឱអស់ឡោះម្ចាស់របស់ខ្ញុំ និងដោយក្តីសរសើរចំពោះទ្រ ង់។ ខ្ញុំសូមធ្វើសាក្សីថាគ្មានទេម្ចាស់ ដែលពិតប្រាកដផ្សេងពីទ្រង់។ ខ្ញុំ សូមអភ័យទោសពីទ្រង់ និងសូមសារភាពកំហុសចំពោះទ្រង់។ នោះគេអភ័យទោសឱ្យនូវអ្វីដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងកម្មវិធីនោះ»។
៧	អ្នកដែលទន្ទេញអាយ៉ាត់ មួយចំនួននៃសូរ៉ា៖កះហ្វី	«នរណាបានទន្ទេញៗ១០អាយ៉ាត់ដំបូងនៃសូ រ៉ា៖កះហ្វីគឺត្រូវបានគេការពារពីទំហួល»។
៨	សឡាវ៉ាតទៅលើ ណាពី	«នរណាសឡាវ៉ាតទៅលើណាពីម្តងនោះអស់ឡោះស ឡាវ៉ាតចំពោះគេដប់ដង និងជម្រះអំពើបាបរបស់គេ ចំនួន១០និងលើកឋាន៖គេ១០កម្រិត»ក្នុងវ៉ាយ៉ាត់មួយ ទៀតថា«គេកត់ផលបុណ្យឱ្យចំនួន១០»។
៩	អត្ថប្រយោជន៍នៃការសូត្រ អាយ៉ាត់ខ្លះនៅក្នុងគួរអាន	«នរណាបានសូត្រអាល់គួរអានក្នុងមួយថ្ងៃមួយយប់ចំនួន៥០ អាយ៉ាត់ នោះគេមិនកត់ឈ្មោះអ្នកនោះក្នុងបញ្ជីពួកអ្នកដែលត្រូវចាត់ ដាច់។ នរណាបានសូត្រចំនួន១០០អាយ៉ាត់ គឺគេ កត់ឈ្មោះរបស់អ្នក នោះក្នុងបញ្ជីពួកអ្នកដែលគោរពប្រណិប័តន៍។ នរណាបានសូត្រ ចំនួន២០០អាយ៉ាត់គឺអាល់គួរអានមិនតវ៉ាប្រឆាំងជាមួយនឹងអ្នក នោះឡើយ។ នរណាបានសូត្រ៥០០អាយ៉ាត់គឺនឹងទទួលបានផល បុណ្យមួយកិនតើវ(قَنْطَلَا)» «នរណាបានសូត្រសូរ៉ា៖អៀខឡើស «قل هو الله أحد» ស្មើនឹងមួយ កាតបីនៃអាល់គួរអាន។
១០	ផលបុណ្យសម្រាប់ អ្នក	«ជាការពិតណាស់គ្មានអ្វីឮសម្លេងអ្នកអាហ្សាន ទោះជិន បូមនុស្ស ឬគ្មានអ្វីមួយ លើកលែងតែជាសាក្សីសម្រាប់

	អាហ្សាន	អ្នកអាហ្សាននោះនៅថ្ងៃអាយ៉ាត់» «អ្នកអាហ្សានមានករ៉ែង (ជាសញ្ញាសម្គាល់)នៅថ្ងៃគឺយ៉ាម៉ាត់»
99	ថាតាមអ្នកអាហ្សាន «នរណាបានសូត្រនៅពេលព្យាអាហ្សានរួចថា៖ «اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيْلَةَ وَالْفَضِيْلَةَ وَانْعِثْهُ مَقَامًا «مُحَمَّدًا الَّذِي وَعَدْتُهُ» (អល់ឡោះហ៊ុម៉ារ៉បំពើហើស៊ីហ៊ុទតាក់វ៉ាតិកតាមម៉ៈ វ៉ាសសួរឡើតឺលក៏អ៊ីម៉ៈ អាតីមូហាំម៉ាទើណិលវ៉ាស៊ីឡើតាក់វ៉ាលហ្វាឌីឡ្យៈ វ៉ាបអាសហ្សាលម៉ាក៏ម៉ាម៉ៈម៉ៈម៉ៈទើណិលឡើហ្សីវ៉ាអាទតៈ) មានន័យថា៖ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់នៃការអំពាវនាវដ៏សក្តិសិទ្ធិតតខ្លោះ និងជាម្ចាស់នៃការសូឡាហ៍ដែលគេបានបញ្ជូនឡើង។សូមទ្រង់ផ្តល់ដល់ម៉ូហាំម៉ាត់នូវកន្លែងដ៏ល្អ (នៅក្នុងឋានសួគ៌)និងឋានៈដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ផងចុះ។សូមបញ្ជូនម៉ូហាំម៉ាត់ទៅកន្លែងដ៏អស្ចារ្យដែលគេកោតសរសើរតាមការដែលទ្រង់ធ្លាប់បានសន្យាផ្តល់ដល់ម៉ូហាំម៉ាត់នោះ។ប្រកដណាស់ត្រង់មិនដែលក្តេចពាក្យសន្យាឡើយ។ គេនឹងទទួលបានការសហ្វាអាត់ពីខ្ញុំនៅថ្ងៃគឺយ៉ាម៉ាត់»	
9២	យកទឹកវុហ្សឱ្យផ្ចិតផ្ចង់	«នរណាបានយកទឹកវុហ្សបានល្អគ្រប់លក្ខណៈ នោះអំពើបាបរបស់គេនឹងជ្រុះពីខ្លួនរបស់គេរហូតដល់ចេញពីក្រោមក្រចករបស់គេ»
9៣	ទូអាបន្ទាប់ពីយកទឹកវុហ្ស	«គ្មានអ្នកមូស្លីមណាម្នាក់យកទឹកវុហ្សបានល្អគ្រប់លក្ខណៈក្រោយមកគេសូត្រ៖ «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ» (អាស្តហើទូអាទឡើអ៊ីឡើហើអ៊ីលលល់ឡោះ វ៉ាអាន់ណាម៉ូហាំម៉ាទ័នអាប់ទូហ្សវ៉ាស្តលុះ) មានន័យថា៖ខ្ញុំសុំធ្វើសាក្សីថាគ្មានទេម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរពដ៏ពិតប្រាកដគឺមានតែអល់ឡោះ ហើយពិតណាស់ម៉ូហាំម៉ាត់ជាខ្ញុំបំរើរបស់អល់ឡោះ និងជាអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់។ លើកលែងតែទ្រង់បើកទ្វារឋានសួគ៌ទាំងប្រាំបីឱ្យគេចូលតាមទ្វារណាដែលគេចង់ចូល»។
9៤	សឡាតពីរីកអាត់បន្ទាប់ពីយកទឹកវុហ្សរួច	«គ្មានអ្នកមូស្លីមណាម្នាក់យកទឹកវុហ្សបានល្អគ្រប់លក្ខណៈ ក្រោយមកគេសឡាតពីរីកអាត់ ដោយដួងចិត្តនិងអារម្មណ៍របស់គេផ្តោតក្នុងសឡាតនោះ លើកលែងតែគេត្រូវបានចូលឋានសួគ៌»។
9៥	ដើរទៅកាន់ម៉ាស្លិកឱ្យបានច្រើនជំហាន	«នរណាបានដើរទៅម៉ាស្លិកនៅពេលល្ងាចដើម្បីសឡាតចាំម៉ាអៈ នោះមួយជំហានរបស់គេត្រូវបានគេសម្អាតពីអំពើបាបមួយ និង បានអំពើល្អមួយ ទាំងទៅទាំងមក»។

១៦	រៀបចំនិងទៅសឡាតជុំអាត់ឱ្យបានមុនគេ	«នរណាបានមូជទឹកនៅថ្ងៃជុំអាត់និងដើរទៅពីព្រឹក ហើយគេមិនបានជិះយានជំនិះទេ រួចគេបានទៅអង្គុយជួរមុខជិតអីម៉ា ហើយស្តាប់និងមិនលេងសើច នោះរាល់ជំហានដែលគេបានដើរទៅនោះទទួលបានផលបុណ្យប្រៀបដូចជាការធ្វើអីហ្គាហ្គាត់មួយឆ្នាំគិតទាំងផលបុណ្យនៃការបួសនិងក្រោកឈរសឡាតពេលយប់»។ «បុរសគ្រប់រូបដែលបានងូតទឹកនៅថ្ងៃជុំអាត់ យកវុហ្គាតមលទូភាព លាបប្រេង ឬប្រើគ្រឿងក្រអូបពីផ្ទះរបស់គេ បន្ទាប់មកគេចេញទៅសឡាត ដោយមិនជែកយកកន្លែងរវាងមនុស្សពីរនាក់ (ដើរកន្លងគេ) ហើយសឡាតនូវអ្វីដែលគេបង្គាប់ឱ្យសឡាត ព្រមទាំងបាននៅស្ងៀមនៅពេលអីម៉ាស្ក្រយុតហ្គុះ អល់ឡោះនិងអភិយទោសឱ្យគេពីចន្លោះជុំអាត់ទៅជុំអាត់មួយទៀត»។
១៧	ទានតឹកពៀររតុលអៀសរម	«នរណាបានសឡាតចាម៉ាអះដោយចិត្តស្មោះសរ ទានតឹកពៀររតុលអៀសរមចំនួន៤០ថ្ងៃ នោះគេបានរួចផុតពីពីរប្រការគឺរួចផុតពីក្លើងនរក និងរួចផុតពីមុណាហ៊ីក»
១៨	សឡាតហ្វារហូចាម៉ាអះ	«សឡាតចាម៉ាអះល្អជាងសឡាតម្នាក់ដង២៧កម្រិត»។
១៩	អ្នកសឡាតអីស្សានិងស្សហ្គោះចាម៉ាអះ	«នរណាបានសឡាតអីស្សាចាម៉ាអះប្រៀបបីដូចជាគេសឡាតពាក់កណ្តាលយប់ហើយនរណាសឡាតស្សហ្គោះចាម៉ាអះប្រៀបបីដូចជាគេសឡាតពេញមួយយប់»។
២០	សឡាតនៅជួរទីមួយ	«បើសិនជាមនុស្សដឹងពីផលបុណ្យនៃការអាហ្សាននិងការសឡាតនៅជួរទីមួយ ហើយពួកគេគ្មានមធ្យោបាយអ្វីដើម្បីទទួលបានដូច្នោះក្រៅពីការចាប់ឆ្នោត នោះពួកគេនឹងដណ្តើមគ្នាចាប់ឆ្នោត»។
២១	សឡាតស្តីណាត់ឱ្យបានច្រើន	«អ្នកត្រូវស្ម័គ្រជោតឱ្យបានច្រើន ពីព្រោះថា គ្មានទេការស្តីជោតរបស់អ្នកចំពោះអល់ឡោះចំនួនមួយដង លើកលែងតែអល់ឡោះលើកឋានៈឱ្យអ្នកមួយកម្រិត និងជម្រុះអំពើបាបរបស់អ្នកចំនួនមួយតាមរយៈការស្តីជោត»។
២២	អ្នកដែលថែរក្សាស្នូណាត់ រ៉ាតិប	«នរណាបានសឡាតមួយថ្ងៃមួយយប់ចំនួន១២រីកអាត់គឺអល់ឡោះសងផ្ទះឱ្យគេមួយនៅក្នុងឋានសួគ៌។ ឬនរីកអាត់មុនហ្សូហ្វរ និងពីររីកអាត់បន្ទាប់ពីហ្សូហ្វរ ហើយពីររីកអាត់ក្រោយមេត្រិប និងពីររីកអាត់ក្រោយអីស្សានិងពីររីកអាត់មុនស្សហ្គោះ»
២៣	រ៉ាតិបមុនស្សហ្គោះនិងសឡាតស្តី	«ពីររីកអាត់មុនស្សហ្គោះល្អជាងលោកីយ៍និងអ្វីៗដែលមាននៅក្នុងលោកីយ៍»។ «នរណាបានសឡាតស្សហ្គោះគឺ

	ឃ្លោះ:	គេស្ថិតក្រោមការចែករំលែកពីអស់ឡោះជាម្ចាស់។
២៤	សឡាតទូហា	«ជារៀងរាល់ព្រឹក គ្រប់សន្លាក់របស់ពួកអ្នកត្រូវធ្វើសហ្វាកោះឱ្យវារាល់ការតើសហ្វាកោះ គ្រប់សន្លាក់របស់ពួកអ្នកត្រូវធ្វើសហ្វាកោះ ឱ្យវារាល់ការតើសហ្វាកោះ រាល់ការតះមិតគីសហ្វាកោះ រាល់ការតះលីលគីសហ្វាកោះ រាល់ការតឹកពៀរគីសហ្វាកោះ ប្រើគ្នាឱ្យធ្វើអំពើល្អគីសហ្វាកោះ ហាមឃាត់ពីប្រការអាក្រក់គីសហ្វាកោះ ហើយតបស្ទង់ទៅលើប្រការទាំងនោះដោយការសឡាតទូហាពីរីកអាត់»
២៥	អ្នកដែលអង្គុយហ្សីកៀរចំពោះអស់ឡោះនៅកន្លែងសឡាតរបស់គេ	«ពួកទេវតាឱ្យពរជ័យចំពោះនរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកអ្នកដែលនៅកន្លែងសឡាតរបស់គេ និងមានទឹករូហ្ស ដោយទូអាថា (អស់ឡោះហុំម៉ោតហ្សីឡើហ្ស អស់ឡោះហុំម៉ាហៅហ្ស) មានន័យថា៖ ឱងល់ឡោះជាម្ចាស់! សូមទ្រង់អភ័យទោសដល់គាត់ និងសណ្តោសប្រណិដល់គាត់ផង។»
២៦	ហ្សីកៀរចំពោះអស់ឡោះបន្ទាប់ពីសឡាតបាម៉ាអះសូហ្គោះហ្សូតដល់ថ្ងៃរះក្រោយមកសឡាតពីរីកអាត់	«អ្នកណាបានសឡាតសូហ្គោះជាបាម៉ាអះ រួចហើយគេអង្គុយហ្សីកៀរចំពោះអស់ឡោះហ្សូតដល់ថ្ងៃរះ បន្ទាប់មកសឡាតពីរីកអាត់ នោះផលបុណ្យរបស់គេហាក់បីដូចជាផលបុណ្យនៃការធ្វើហាជ្ជីនិងអុំរ៉ាវ៉ា៖ ពេញ លេញ មិនខ្ទះបន្តិចសោះឡើយ»។
២៧	អ្នកដែលក្រោកសឡាតពេលយប់និងជាប់ប្រពន្ធរបស់គេ	«អ្នកណាបានក្រោកនៅពេលយប់ ហើយគេបានដាស់ប្រពន្ធរបស់គេ រួចគេទាំងពីរសឡាតពីរីកអាត់ នោះអស់ឡោះនឹងកត់ត្រាគេក្នុងចំណោមពួកអ្នកដែលហ្សីកៀរចំពោះអស់ឡោះ ទាំងបុរសនិងស្ត្រី»។
២៨	អ្នកដែលមានបំណងចង់សឡាតពេលយប់តែដេកជ្រុល	«គ្មានអ្នកឥស្លាមណាម្នាក់ដែលមានបំណងចង់សឡាតពេលយប់ តែគេដេកជ្រុល លើកលែងតែអស់ឡោះសរសេរផលបុណ្យសឡាតរបស់គេ ហើយការដេករបស់គេនោះជាសហ្វាកោះ»
២៩	សូត្រ «سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ» ចំនួន ៣៣ដងហើយបញ្ចប់ដោយ «لا إله إلا الله» នៅខាងក្រោយ	«អ្នកណាបានសូត្រក្រោយពីសឡាតរួច اللهُ سُبْحَانَ ចំនួន ៣៣ដង ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ចំនួន ៣៣ដង اللهُ أَكْبَرُ ចំនួន ៣៣ដង ទាំងនោះស្មើនឹង៩៩ រួចថាបង្អប់ចំនួន១០០ថា៖ «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (ឡើអីឡើហើអីលលលឡោះហ្ស៖ ទើហ្សឡើស្មើរីកីឡ៖ ទើហ្សលលមុលគុវ៉ាឡើហ្សលហាំឡ វ៉ាហ្សវ៉ាអាឡើគុលលីស្មើនីកីឡ៖) មានន័យថា៖ គ្មានទេម្ចាស់ដែលត្រូវគេគោរពដ៏ពិតប្រាកដគឺមានតែអស់ឡោះមួយគត់ គ្មានស្ត្រីក៏នឹងទ្រង់

	សឡាតហ្វារហូ	ឡើយ។ការគ្រប់គ្រង និងការសរសើរទាំងឡាយសម្រាប់អលឡោះ។អលឡោះជាម្ចាស់ខ្លាំងពូកែលើសអ្វីៗទាំងអស់។ទ្រង់អនុគ្រោះឱ្យកំហុសរបស់គេទោះបីជាដួចពពុះទឹកសមុទ្រក៏ដោយ»។
៣០	អ្នកដែលប្រាថ្នាថ្ងៃអាឃឹរ៉ាត	«បុគ្គលណាប្រាថ្នាថ្ងៃអាឃឹរ៉ាត អលឡោះនឹងធ្វើឱ្យមានភាពស្តុកស្តមក្នុងដួងចិត្តរបស់គេ ហើយគ្រប់កិច្ចការផ្សេងៗរបស់គេទ្រង់ជួយសម្រួលទៅតាមសាច់រៀងរបស់វា។ ទ្រង់ប្រទានសម្បត្តិលោកីយ៍ឱ្យគេ ដោយសម្បត្តិនេះមិនអស្ចារ្យសម្រាប់រូបគេ»។
៣១	សូត្រអាយ៉ាតគួរស៊ីបន្ទាប់ពីសឡាតហ្វារហូ	«នរណាបានសូត្រអាយ៉ាតគួរស៊ីបន្ទាប់ពីសឡាតហ្វារហូ គ្មានអ្វីយ៉ាងគេពិបាសសួគ៌ក្រៅពីសេចក្តីស្លាប់»។
៣២	ទៅសួរសុខទុក្ខអ្នកជំងឺ	«គ្មានអ្នកឥស្លាមណាម្នាក់ទៅសួរសុខទុក្ខបងប្អូនឥស្លាមមួយពេលព្រឹកលើកលែងតែពួកទេវតាចំនួនប្រាំពីរម៉ឺននាក់បានសុំពរជ័យឱ្យគេរហូតដល់ពេលល្ងាច។ បើគេទៅសួរសុខទុក្ខនៅពេលល្ងាច ពួកទេវតាប្រាំពីរម៉ឺននាក់សុំពរជ័យឱ្យគេរហូតដល់ពេលព្រឹក ហើយគេទទួលបានចម្ការមួយនៅក្នុងឋានសួគ៌»។
៣៣	ទុអាពេលឃើញនរណាម្នាក់រងគ្រោះថ្នាក់	ជនណាហើយដែលបានឃើញនរណាម្នាក់រងគ្រោះថ្នាក់ហើយសូត្រថា (ការសរសើរទាំងឡាយចំពោះអលឡោះដែលទ្រង់បានជួយសង្គ្រោះដល់រូបខ្ញុំនូវអ្វីដែលទ្រង់បានសាកល្បងចំពោះវា ហើយទ្រង់បានលើកតម្កើងរូបខ្ញុំជាច្រើនអំពីអ្វីដែលទ្រង់បានបង្កើត។
៣៤	វិលែកទុក្ខអ្នករងគ្រោះថ្នាក់	«នរណាបានជួយវិលែកទុក្ខអ្នករងគ្រោះ គឺគេនឹងទទួលផលបុណ្យដូចអ្នករងគ្រោះថ្នាក់នោះដែរ»។ «គ្មានអ្នកឥស្លាមណាម្នាក់ជួយវិលែកទុក្ខបងប្អូនរបស់គេលើកលែងតែអលឡោះបំពាក់អាវកិត្តិយសមួយឱ្យគេ»។
៣៥	សឡាតម៉ែយិតនិងហែរម៉ែយិតទៅកាន់ផ្ទះនិងរង់ចាំរហូតដល់បញ្ចុះសពរួច	«អ្នកណាបានទៅមើលម៉ែយិតរហូតបានសឡាតម៉ែយិតគឺគេទទួលបានមួយគីរ៉ត ហើយនរណាបានទៅមើលម៉ែយិតរហូតដល់បញ្ចុះក្នុងផ្ទះគឺគេទទួលបានពីរគីរ៉ត មានគេសួរថា គីរ៉តជាអ្វី? លោកបានឆ្លើយថា គឺប្រៀបដូចជាក្តីពីរជំងឺ»។ «អ៊ីបនុអូម៉ែរបាននិយាយថា ពួកយើងបានបាត់បង់ឱកាសក្នុងការទទួលបានគីរ៉តជាច្រើន»។

៣៦	អ្នកដែលសាងសង់ម៉ាស៊ីតដើម្បីអល់ឡោះ ឬចូលរួមសាងសង់	«អ្នកណាបានសាងសង់ម៉ាស៊ីតដើម្បីអល់ឡោះ សូម្បីតែតូចប៉ុនសម្លកបក្សីក៏ដោយគឺអល់ឡោះសង់ផ្ទះឱ្យគេមួយនៅក្នុងឋានសួគ៌»។
៣៧	ការប្រើប្រាស់	«គ្មានថ្ងៃណាមួយដែលខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ក្រោកពីដំណេកលើកលែងតែមានទេវតាពីរចុះមក ម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកទាំងពីរនិយាយថា បពិត្រអល់ឡោះជាម្ចាស់ សូមទ្រង់ប្រទានឱ្យជំនួសវិញចំពោះអ្នកដែលបរិច្ចាគ។ ម្នាក់ទៀតបាននិយាយថា បពិត្រអល់ឡោះជាម្ចាស់សូមទ្រង់ធ្វើឱ្យវិនាសចំពោះអ្នកដែលរិះកំណាញ់។
៣៨	សប្បុរសភាព	«ការបរិច្ចាគទ្រព្យដើម្បីធ្វើសប្បុរសភាព ពុំធ្វើឱ្យខាតបង់ទ្រព្យសម្បត្តិនោះទេ ហើយអល់ឡោះទ្រង់គ្មានបន្ថែមអ្វីចំពោះអ្នកដែលចេះអត់ឱនក្រៅពីលើកកិត្តិយសនិងសេចក្តីថ្លៃថ្នូរនោះឡើយ។ គ្មាននរណាម្នាក់ឱនលំទោនដើម្បីអល់ឡោះ លើកលែងតែ ទ្រង់លើកតម្កើងគេ»។ «មួយខ្សែរហាំឈ្នះ១០ម៉ឺនខ្សែរហាំ។ ពួកគេបានសួរថា បពិត្រអ្នកនាំសារ តើវាកើតឡើងយ៉ាងដូចម្តេច? គាត់បានឆ្លើយថា បុរសម្នាក់មានលុយពីរខ្សែរហាំ ហើយគេបានយកលុយរបស់គេ១ខ្សែរហាំទៅធ្វើសប្បុរសភាព។ រីឯម្នាក់ទៀតមានលុយ និងទ្រព្យសម្បត្តិច្រើន ហើយគេយកទ្រព្យរបស់គេចំនួន១០ម៉ឺនទៅបរិច្ចាគ»
៣៩	កម្មវិធីដោយគ្មានការប្រាក់	«គ្មានអ្នកឥស្លាមណាម្នាក់ដែលឱ្យអ្នកឥស្លាមម្នាក់ទៀតខ្ចីចំនួនពីរដង លើកលែងតែ ដូចជាគេបរិច្ចាគចំនួនមួយដង»។
៤០	អធ្យាស្រ័យចំពោះអ្នកដែលមានទុក្ខលំបាក	«មានបុរសម្នាក់ឱ្យមនុស្សជាច្រើនខ្ចីបំណុលគាត់។ គាត់បាននិយាយទៅកាន់ខ្ញុំបម្រើរបស់គាត់ថា បើអ្នកបានទៅជួបអ្នកមានទុក្ខលំបាក ចូរអធ្យាស្រ័យចំពោះគេសង្ឃឹមថាអល់ឡោះនឹងអធ្យាស្រ័យចំពោះយើង។ លោកបានមានប្រសាសន៍ថា គាត់បានទៅជួបអល់ឡោះ ហើយទ្រង់បានអធ្យាស្រ័យចំពោះគាត់»
៤១	ឫសមួយថ្ងៃដើម្បីអល់ឡោះ	«នរណាបានឫសមួយថ្ងៃដើម្បីអល់ឡោះជាម្ចាស់ គឺទ្រង់នឹងបញ្ចៀសគេពីក្មេងនរករយៈកាលចិតសិបឆ្នាំ»
៤២	ឫសបីថ្ងៃជារៀងរាល់ខែ ថ្ងៃអាហ្វែរ និងថ្ងៃអាស៊ុក	«ឫសបីថ្ងៃជារៀងរាល់ខែនិងពីរម៉ាហ្គនមួយទៅកាន់ម៉ាហ្គនមួយទៀតគឺជាការឫសពេញមួយឆ្នាំ»។ «មានគេសួរណាពីការឫសក្នុងថ្ងៃអាហ្វែរ។ លោកបានឆ្លើយថា ជម្រុះអំពើបាបមួយឆ្នាំកន្លងនិងឆ្នាំខាងមុខ» «ហើយមាន

		គេសួរពីការបួសនៅថ្ងៃអាស៊ូរ៉ា លោកបានឆ្លើយថា ជម្រុះអំពើបាបមួយឆ្នាំដែលកន្លងផុត»។
៤៣	បួសប្រាំមួយថ្ងៃនៃខែស្ការ៉ាល់	«នរណាបានបួសក្នុងខែរ៉ម៉ាឌន ហើយបន្តបួសចំនួនប្រាំមួយថ្ងៃនៃខែស្ការ៉ាល់ គឺដូចជាគេបួសពេញមួយឆ្នាំ»។
៤៤	សឡាតតារវ៉ែសជាមួយអ៊ីម៉ារហ្វតដល់ចប់	«ពិតណាស់បុរសម្នាក់នៅពេលគេសឡាតជាមួយអ៊ីម៉ារហ្វតដល់ចប់ គេគិតផលបុណ្យឱ្យដូចក្រោកសឡាតពេញមួយយប់»។
៤៥	ធ្វើហាជ្ជីម៉ាប់រូរ (مبرور)	«អ្នកណាបានបំពេញកាតព្វកិច្ចហាជ្ជី ហើយគេមិនបានរួមដំណេក និងមិនបានធ្វើបទល្មើសផ្សេងៗ នោះគេត្រូវលប់មកវិញហាក់បីដូចជានៅថ្ងៃដែលគេកើតចេញពីផ្ទៃម្តាយរបស់គេ»។ «ហាជ្ជីម៉ាប់រូរគ្មានអ្វីតបស្នងទេ លើកលែងតែឋានសួគ៌»។
៤៦	ធ្វើអុំរ៉ោះនៅខែរ៉ម៉ាឌន	«ការធ្វើអុំរ៉ោះក្នុងខែរ៉ម៉ាឌនស្មើនឹងធ្វើហាជ្ជី ឬធ្វើហាជ្ជីជាមួយខ្ញុំ»។
៤៧	ធ្វើអំពើកុសលនៅដប់ថ្ងៃដំបូងនៃខែហ្សិលហាជ្ជៈ	«គ្មានថ្ងៃណាមួយដែលធ្វើអំពើល្អ អល់ឡោះស្រលាញ់ជាងថ្ងៃនេះទេ»គឺ ដប់ថ្ងៃនៃខែហ្សិលហាជ្ជៈ។ ពួកគេបានសួរថា បពិត្រអ្នកនាំសារ សូម្បីតែការតស៊ូក្នុងផ្លូវរបស់អល់ឡោះ? លោកបានឆ្លើយថាសូម្បីតែការតស៊ូក្នុងផ្លូវរបស់អល់ឡោះ លើកលែងតែ បុរសម្នាក់គេបាន ចេញទៅទាំងខ្លួនប្រាណនិងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ ហើយគេមិនយកអ្វីត្រលប់មកវិញសោះ»។
៤៨	ផលបុណ្យរបស់អ្នកមានចំណេះដឹងនិងឧត្តមភាពរបស់គាត់	«ឧត្តមភាពរបស់អ្នកមានចំណេះដឹងប្រសើរជាងអ្នកធ្វើអ៊ីប្តាហ្គាត់ប្រៀបដូចជាឧត្តមភាពរបស់ខ្ញុំលើអ្នកដែលមានឋានៈទាបជាងគេបំផុតក្នុងចំណោមពួកអ្នក»។ «អ្នកនាំសារបានមានប្រសាសន៍ថា អល់ឡោះ និងទេវតារបស់ទ្រង់ព្រមជាមួយនឹងអ្នកដែលនៅលើមេឃប្រាំពីរជាន់និងនៅលើដីប្រាំពីរជាន់រហូតដល់សត្វស្រមោចនៅក្នុងរន្ធ និងត្រីនៅក្នុងសមុទ្រ សុំពរជ័យជូនដល់អ្នកដែលបង្រៀនសេចក្តីល្អដល់មនុស្សលោក»។
៤៩	អ្នកដែលសុំពីអល់ឡោះឱ្យខ្លួនស្លាប់ស្សាហ៊ិតដោយចិត្តស្មោះត្រង់	«បុគ្គលណាសុំពីអល់ឡោះឱ្យខ្លួនស្លាប់ស្សាហ៊ិតដោយចិត្តស្មោះត្រង់ អល់ឡោះនឹងឱ្យគាត់ឈានដល់ឋានៈរបស់ពួកអ្នកស្លាប់ស្សាហ៊ិត ដ្បិតគាត់ស្លាប់នៅលើគ្រែក៏ដោយ»។

៥០	យំដោយសារខ្លាចអស់ឡោះនិងការយាមក្នុងផ្លូវរបស់ទ្រង់	«ក្លែកពីរដែលភ្លើងនរកមិនប៉ះពាល់ គឺក្លែកដែលយំដោយសារកោតខ្លាចអស់ឡោះ ហើយនិងក្លែកយាមពេលយប់ដើម្បីផ្លូវអស់ឡោះ»។
៥១	បោះបង់ការព្យាបាលដោយដុត ដោយមន្តអាគម និងដោយមើលប្រផ្នូល	«គេពន្យល់សប្តិណាពីឱ្យឃើញអ្នកម៉ាត់របស់គាត់ ក្នុងចំណោមពួកគេចំនួន៧ម៉ឺននាក់បានចូលឋានសួគ៌ដោយមិនជំនុំជំរះនិងមិនរងទារុណកម្ម ពួកអ្នកទាំងនោះគឺពួកអ្នកដែលមិន ព្យាបាលដោយដុតកម្ដៅចង្រៃស្បែក មិនព្យាបាលដោយមន្តអាគម និងមិនមើលប្រផ្នូល»។
៥២	អ្នកដែលស្លាប់ហើយមានកូនតូចៗស្លាប់ហើយមានកូនតូចៗ	«អ្នកឥស្លាមគ្រប់រូបដែលមានកូនបីនាក់មិនទាន់គ្រប់អាយុ ហើយស្លាប់ចោលកូនទាំងនោះគឺអស់ឡោះនឹងឱ្យគេចូលឋានសួគ៌»។
៥៣	អ្នកដែលខ្វាក់ក្លែក ហើយគេអត់ធ្មត់	«អស់ឡោះបានមានព្រះបន្ទូលថា នៅពេលយើងសាកល្បងខ្ញុំបម្រើរបស់យើងឱ្យបាត់បង់របស់ពីរដែលជាទីស្រឡាញ់របស់គេ ហើយគេអត់ធ្មត់ យើងនឹងជំនួសរបស់ទាំងពីរនោះឱ្យគេវិញដោយឋានសួគ៌» របស់ទាំងពីរនោះគឺក្លែកទាំងគូរ»។
៥៤	អ្នកដែលបោះបង់អ្វីមួយដើម្បីអស់ឡោះ	«អ្នកមិនបោះបង់អ្វីមួយដោយសារខ្លាចអស់ឡោះលើកលែងតែអស់ឡោះប្រទានឱ្យអ្នកវិញនូវអ្វីល្អប្រសើរជាងនោះ»
៥៥	អ្នកដែលថែរក្សាប្រដាប់កេទនិងអណ្តាត	«អ្នកណាដែលធានាជាមួយខ្លួនអ្វីដែលនៅចន្លោះពួកមាត់និងពួកចង្ការរបស់គេ នឹងអ្វីដែលនៅចន្លោះជើងរបស់គេ គឺខ្ញុំធានាចំពោះគេវិញនូវឋានសួគ៌»។ គឺអណ្តាតនិងប្រដាប់កេទ»
៥៦	អ្នកដែលសូត្រ «بِسْمِ اللَّهِ» នៅពេលចូលផ្ទះនិងនៅពេលហូបអាហារ	«នៅពេលបុរសម្នាក់បានចូលផ្ទះរបស់គេ ហើយគេហ្ស៊ីកៀវចំពោះអស់ឡោះនៅពេលចូលនិងនៅពេលបរិភោគអាហារ ស្បែកបាននិយាយថា អត់មានកន្លែងដេកនិងអាហារសម្រាប់ពួកអ្នកទេ។ តែបើគេចូលហើយមិនបានហ្ស៊ីកៀវចំពោះអស់ឡោះនៅពេលចូល ស្បែកបាននិយាយថា ពួកអ្នកមានកន្លែងដេកហើយ ហើយនៅពេលគេមិនបានហ្ស៊ីកៀវចំពោះអស់ឡោះនៅពេលបរិភោគអាហាររបស់គេ នោះស្បែកបាននិយាយថា ពួកអ្នកមានកន្លែងដេក និងអាហារហូបហើយ»។

<p>៥៧</p> <p>ទូអា ក្រោយពេលបូជាហោរ ផឹកទឹក និងពាក់សម្លៀកបំពាក់ថ្មី</p>	<p>«អ្នកណាបានបរិភោគអាហារ រួចគេសូត្រថា៖ «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ» (អាល់ហាំទូលីលឡើហ៊ីលឡើហ្សី អាតអាម៉ាណីហើហ្សី វ៉ារហ្សីក៏ ណីហ៊ី មិនហ្មយរីហោលីន មិនណីវ៉ាឡើគូវ៉ះ) មានន័យថា៖ការ សរសើរទាំងឡាយចំពោះទ្រង់ ដែលជាអ្នកផ្តល់អាហារនេះដល់ យើងខ្ញុំ និងផ្តល់លាភសក្ការៈមកឱ្យខ្ញុំដែលមិនមែនជាអនុភាព ឬក៏ លាំងពល់ចេញពីរូបខ្ញុំឡើយ។ គឺទ្រង់អភ័យទោសឱ្យគេនូវអំពើបាបដែលកន្លងហួស»។ «ហើយ នៅពេលផឹកទឹក ទូអាថា៖ «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا...» (អាល់ហាំទូ លីលឡើហ៊ីលឡើហ្សី សើក៏ណីហើហ្សី...) មានន័យថា៖ការ សរសើរទាំងឡាយចំពោះទ្រង់ ដែលជាអ្នកផ្តល់ទឹកនេះដល់យើងខ្ញុំ ហើយនៅពេលពាក់សម្លៀកបំពាក់ថ្មីគេទូអាថា៖ «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَقَانِي هَذَا...» (អាល់ហាំទូលីលឡើហ៊ីលឡើហ្សី កើសើណីហើហ្សី...) មានន័យ ថា៖ការសរសើរទាំងឡាយចំពោះទ្រង់ ដែលជាអ្នកផ្តល់សម្លៀក បំពាក់នេះដល់យើងខ្ញុំ</p>
<p>៥៨</p> <p>អ្នកដែលចង់ឱ្យអល់ឡោះសម្រាលដល់ការលំបាកក្នុងផ្ទះនិងផ្សេងៗទៀត</p>	<p>«ហ្វាទីម៉ៈបានសុំខ្ញុំបម្រើម្នាក់ពីណាពី។ ណាពីបាន និយាយទៅកាន់គាត់និងអាលីថា តើអ្នក មិនចង់ឱ្យខ្ញុំ ប្រាប់អ្នកទាំងពីរពីប្រការល្អជាងអ្វីដែលអ្នកទាំងពីរសុំខ្ញុំ ទេឬ? គឺនៅពេលអ្នកទាំងពីរចូលសំរាន សូត្រ«الله أكبر» ចំនួន៣៤ដង សូត្រ «سُبْحَانَ اللَّهِ» ចំនួន៣៣ដង ហើយនឹងសូត្រ «الْحَمْدُ لِلَّهِ» ចំនួន៣៣ដងគឺប្រសើរ សម្រាប់អ្នកទាំងពីរជាងបានខ្ញុំបម្រើទៅទៀត»។</p>
<p>៥៩</p> <p>ទូអាមុនរួមដំណេក</p>	<p>«បើនរណាម្នាក់ចង់រួមដំណេកជាមួយប្រពន្ធរបស់គេ ហើយគេសូត្រ ថា«بِسْمِ اللَّهِ الْبَرِّ وَالْبَرِّ الْبَرِّ وَالْبَرِّ الْبَرِّ مَا رَزَقْتَنَا مَا رَزَقْتَنَا مَا رَزَقْتَنَا مَا رَزَقْتَنَا អល់ឡោះហ៊ីម៉ាន់នីបណាសស្តែតន វ៉ាយ៉ាននីពីសស្តែតនណាម៉ារ ហ្សក់តាណា) មានន័យថា៖ក្នុងនាមអល់ឡោះ! ឱអល់ឡោះជាម្ចាស់! សូមទ្រង់បញ្ជាសយើងខ្ញុំឱ្យឆ្ងាយពីស្តែតន និងបញ្ជាសពួកស្តែតនឱ្យ ឆ្ងាយពីអ្វីដែលទ្រង់បានប្រទានឱ្យយើងខ្ញុំ (កូន) ។ ហើយបើអល់ឡោះកំណត់ឱ្យអ្នកទាំងពីរមានកូននៅពេលនោះ ស្បែក នមិនអាចបង្ហាត់បង្ហាត់ដល់គេជាដាច់ខាត»។</p>

៦០	ស្រ្តីចេះបំពេញ ចិត្តប្តី	«បើសិនជានាងសឡាតប្រាំពេល ឬសក្ខីខ្មែរម៉ាឌន រក្សាខ្លួនប្រាណរបស់នាង ហើយប្រតិបត្តិចំពោះប្តី។ គេនិយាយទៅកាន់នាងថាចូរនាងចូលឋានសួគ៌ទៅតាមទារណាដែលនាងចង់»។ «ស្រ្តីណាម្នាក់ដែលបានស្លាប់ទៅ ហើយប្តីរបស់នាងអធ្យាស្រ័យចំពោះនាង គឺនាងនឹងចូលឋានសួគ៌»។
៦១	រាប់ញាតិ	«នរណាចង់បានជីវភាពធូរធានិងមានអាយុវែង ចូរអ្នកនោះត្រូវរាប់អានសាច់ញាតិ»។
៦២	ចិញ្ចឹមផ្គត់ផ្គង់ ដល់កូនកំព្រា	«ខ្ញុំនឹងអ្នកដែលចិញ្ចឹមកូនកំព្រានៅក្នុងឋានសួគ៌ដូចនេះ គាត់បាននិយាយដោយធ្វើសញ្ញាម្រាមដៃទាំងពីរបស់គាត់គឺដៃចង្កូលនិងដៃកណ្តាល។
៦៣	សីលធម៌ល្អ	«ពិតណាស់អ្នកមានជំនឿ ដែលមានសីលធម៌ល្អរបស់គេមានឋានៈដូចអ្នកដែលឬសនិងអ្នកដែលក្រោកសឡាតពេលយប់»។ ផ្ទះនៅក្នុងឋានសួគ៌ជាន់លើបំផុតសម្រាប់អ្នកដែលមានសីលធម៌ល្អ»។
៦៤	មេត្តាករុណា និង អាណិតស្រលាញ់ចំពោះ មីខលោក (សត្វលោក) ទាំងឡាយ	«ជាការពិតណាស់អស់ឡេះមេត្តាករុណាចំពោះខ្ញុំរបស់ទ្រង់ណាដែលមានចិត្តមេត្តាករុណា ចូរពួកអ្នកមេត្តាចំពោះអ្នកនៅលើផែនដី នោះអ្នកនៅលើមេឃនឹងមេត្តាករុណាចំពោះពួកអ្នកវិញ»។
៦៥	ស្រលាញ់អំពើល្អ សម្រាប់អ្នកមូស្លីម	«ពួកអ្នកពុំទាន់មានជំនឿពេញលេញទេ លុះត្រាគេស្រលាញ់ចំពោះបងឬនរបស់គេដូចដែលគេស្រលាញ់ចំពោះខ្លួនឯង»។
៦៦	ភាពខ្មាសអៀន	«ការខ្មាសអៀនមិនបាននាំអ្វីមក ក្រៅពីប្រការល្អឡើយ»។ «ភាពខ្មាសអៀនជាចំណែកមួយនៃជំនឿ»។ «ឬនប្រការជាសុំណ្ណះរបស់ពួកអ្នកនាំសារគឺភាពខ្មាសអៀន លាបទឹកអប់ ប្រើឈើជុសធ្មេញ និងយកប្រពន្ធ»។
៦៧	រដ្ឋមន្ត្រីសាឡា មមុន	«មានបុរសម្នាក់ទៅជួបណាពី រួចឱ្យសាឡាមទៅណាពី « السَّلَامُ عَلَيْكُمْ » ណាពីបានមានប្រសាសន៍ថា ទទួលបានផលបុណ្យ១០ ។ រួចមានបុរសម្នាក់ទៀតពោលថា « السلام عليكم ورحمة الله » ណាពីបានមានប្រសាសន៍ថា ទទួលបានផលបុណ្យ២០ ។ ក្រោយមកមានបុរសម្នាក់ទៀតមកជួបលោក ហើយពោលថា « السلام عليكم ورحمة الله وبركاته » គេទទួលបានផលបុណ្យ៣០ »។
៦៨	ចាប់ដៃនៅពេល ជួបគ្នា	«គ្មានអ្នកតិស្លាមពីរនាក់ណាដែលបានជួបគ្នាហើយបានចាប់ដៃគ្នាលើកលែងតែទ្រង់អភ័យទោសឱ្យគេ

		រហូតដល់គេទាំងពីរបែកគ្នា»។
៦៩	បុគ្គលដែលការពារកិត្តិយសបងប្អូនឥស្សាររបស់ខ្លួន	«បុគ្គលណាការពារកិត្តិយសបងប្អូនរបស់ខ្លួន នៅថ្ងៃក៏យ៉ាម៉ាត់អល់ឡោះការពារមុខរបស់គេពីភ្លើងនរក»។
៧០	ស្រលាញ់អ្នកសលីហ៊ីន និងរាប់អានពួកគាត់	«អ្នកនឹងបាននៅជាមួយនឹងមនុស្សដែលអ្នកស្រលាញ់»។ អាស៊ីសនិយាយថា «គ្មានហាទីសណាធ្វើឱ្យសហហ្គាត់របស់លោកសប្បាយចិត្តជាង ហាទីសនេះទេ»។
៧១	ស្រលាញ់គ្នាដើម្បីអល់ឡោះ	«អល់ឡោះបានមានបន្ទូលថា ពួកអ្នកដែលស្រឡាញ់គ្នាដើម្បីយើង ពួកគេនឹងទទួលបានវេទិកាធ្វើពិធីនៃដែលណាពីៗនិងស៊ូហាហ្គាត់ទាំងឡាយប្រាថ្នាសុំសម្រាប់ពួកគេ»។
៧២	អ្នកដែលទូអាឱ្យបងប្អូនមូស្លីមរបស់គេ	«បុគ្គលណាបានទូអាឱ្យបងប្អូនរបស់គេពីក្រោយខ្នង គឺទេវតាដែលទទួលការកិច្ចរក្សាគេបាននិយាយថា អាមីន ហើយសម្រាប់អ្នកក៏ដូចនេះដែរ»។
៧៣	សុំការអភ័យឱ្យអ្នកមានជំនឿប្រុសនិងអ្នកមានជំនឿស្រី	«បុគ្គលណាសុំការអភ័យទោសឱ្យអ្នកមានជំនឿប្រុសនិងអ្នកមានជំនឿស្រី គឺអល់ឡោះនឹងកត់ត្រាឱ្យគេដោយក្នុងអ្នកមានជំនឿប្រុសនិងអ្នកជំនឿស្រីម្នាក់ទទួលបានផលបូណ៌មួយ»។
៧៤	ការសុំអាត់របស់ដែលបង្កបញ្ហាចេញពីផ្លូវ	ខ្ញុំបានឃើញបុរសម្នាក់បានចូលឋានសួគ៌ដោយសារគាត់បានកាត់ដើមឈើដែលនៅលើផ្លូវដែលបង្កបញ្ហាដល់អ្នកឥស្សារ។
៧៥	បោះបង់ការឈ្លោះគ្នានិងនិយាយកុហក	«ខ្ញុំធានាឱ្យទទួលបានផ្ទះមួយនៅក្នុងសួននៃឋានសួគ៌សម្រាប់អ្នកដែលមិនឈ្លោះប្រកែក ទោះគេជាអ្នកត្រូវហើយទទួលបានផ្ទះនៅចំកណ្តាលឋានសួគ៌សម្រាប់អ្នកដែលមិននិយាយកុហក ទោះបីជាការលេងលើចក្រដោយ»។
៧៦	អ្នកដែលទប់កំហឹង	«បុគ្គលណាទប់កំហឹងបានខណៈពេលដែលគេអាចបញ្ចេញវាបាន នៅថ្ងៃក៏យ៉ាម៉ាត់អល់ឡោះហៅគេក្នុងចំណោមសត្វលោកទាំងឡាយ ដើម្បីឱ្យគេជ្រើសរើសទេពអក្សរមួយណាដែលគេប្រាថ្នាចង់បាន»។
៧៧	អ្នកដែលគេសរសើរថាល្អ	«បុគ្គលដែលពួកអ្នកសរសើរថាល្អនោះនឹងបានចូលឋានសួគ៌។ ចំណែកបុគ្គលដែលពួកអ្នកនិយាយថាអាក្រក់ នឹងចុះឋាននរក។ ពួកអ្នកគឺជាសាក្សីរបស់អល់ឡោះនៅលើផែនដី។ ពួកអ្នកគឺជាសាក្សី.....»

៧៨

បុគ្គលដែលជួយដោះទុក្ខក្នុងលំអ្នកម្ចាស់ ជួយសម្រួលដល់វត្ត បិតបាងគេ និងជួយគេ

«បុគ្គលណាជួយដោះទុក្ខមួយសម្រាប់អ្នកឥស្លាមនៅក្នុងលោកិយនេះ អល់ឡោះនឹងជួយដោះទុក្ខគេវិញនៅថ្ងៃអាឃីរ៉ាត់។ បុគ្គលណាជួយសម្រួលការលំបាកមួយដល់អ្នកដែលទុក្ខលំបាក នោះអល់ឡោះនឹងជួយសម្រួលដល់គេទាំងលោកិយនិងថ្ងៃអាឃីរ៉ាត់។ បុគ្គលណាជួយបិតបាងអ្នកម្ចាស់ អល់ឡោះនឹងបិតបាងគេវិញនៅថ្ងៃគីយ៉ាម៉ាត់។ អល់ឡោះជួយខ្ញុំរបស់ទ្រង់ដរាបណាគេចេះជួយបងប្អូនរបស់គេ។ បុគ្គលណាដើរតាមផ្លូវមួយដើម្បីស្វែងរកចំណេះវិជ្ជា អល់ឡោះនឹងសម្រួលដល់គេនូវផ្លូវទៅកាន់ឋានសួគ៌។ គ្រប់ក្រុមនីមួយៗដែលជួបជុំគ្នានៅក្នុងម៉ាស៊ីតណាមួយ ដើម្បីសុត្រុតម្ហូបរបស់អល់ឡោះនិងបង្រៀនគ្នាទៅវិញទៅមកនោះ ភាពនឹងនរនិងសណ្ឋិតលើពួកគេ ក្តីមេត្តាករុណានឹងគ្របដណ្តប់លើពួកគេ។ ម៉ាឡាអ៊ីកាត់ពុំទុំជុំវិញពួកគេ ហើយអល់ឡោះពួកពួកគេនៅក្នុងចំណោមអ្នកដែលនៅឯទ្រង់ ហើយបុគ្គលណាអំពើល្អរបស់គេខ្លះខាត នោះពូជពង្សវង្សត្រកូលរបស់គេមិនអាចជួយគេថ្មីដំបានបានឡើយ។

៧៩

មេដឹកនាំយុត្តិធម៌ យុវជនល្អប្រពៃ ចិត្តជាប់ និងម៉ាស៊ីត ស្រលាញ់គ្នាដើម្បីអល់ឡោះ រក្សាភាពស្ងាត់ស្ងៀមនៃប្រព្រឹត្តិអំពើហាម និងបរិច្ចាគដោយសម្ងាត់។

«ពិតណាស់ នៅថ្ងៃបរលោកមានមនុស្សប្រាំពីរប្រភេទដែលអល់ឡោះជាម្ចាស់ឱ្យពួកគេជ្រកនៅក្រោមម្លប់របស់ទ្រង់នៅថ្ងៃដែលគ្មានម្លប់ណាក្រៅពីម្លប់របស់ទ្រង់ឡើយ។ ទីមួយ អ្នកដឹកនាំយុត្តិធម៌។ ទីពីរ យុវជនដែលសកម្មក្នុងការគោរពសក្ការៈចំពោះអល់ឡោះ។ ទីបី បុរសដែលចិត្តរបស់គេជិតជាប់នឹងម៉ាស៊ីត។ ទីបួន បុរសពីរនាក់ស្រលាញ់គ្នាក្នុងនាមអល់ឡោះ ជួបគ្នាដើម្បីអល់ឡោះ បែកគ្នាដើម្បីអល់ឡោះ។ ទីប្រាំ បុរសដែលត្រូវស្រែមានបុណ្យសក្តិ មានទ្រព្យសម្បត្តិស្តុកស្តម្ភ និងមានសម្រស់ស្រស់ស្អាត បបួលឱ្យប្រព្រឹត្តិអំពើផិតតែគេនិយាយថាខ្ញុំខ្លាចអល់ឡោះជាម្ចាស់។ ទីប្រាំមួយ បុរសដែលដៃឆ្វេងរបស់គេមិនដឹងនៅពេលដៃស្តាំរបស់គេយកទ្រព្យទៅបរិច្ចាគ។ ទីប្រាំពីរ បុរសដែលហ៊ុរកៀរចំពោះអល់ឡោះនៅម្នាក់ឯង ហើយគេបង្កើតទឹកភ្នែក»។

៨០

ការសុំអភ័យទោសពីអល់ឡោះ

ជនណាដែលតែងតែសុំអភ័យទោសពីអល់ឡោះ អល់នឹងអោយគេមានច្រកចេញរាល់ពេលលំបាក និងពីបាកចិត្ត ហើយទ្រង់នឹងប្រទានលាភសក្ការៈដល់គេដោយនឹងស្មានមិនដល់។

ប្រការដែលហាមឃាត់ និងមិនឱ្យប្រព្រឹត្ត

ល	ប្រការគេហាមឃាត់	ភស្តុតាងបញ្ជាក់ពីហាមឱ្យសុទ្ធិមត្តរដែលរាយការណ៍មកពីណាពី
១	ធ្វើល្មើសប្រាថ្នាចង់បានសគុណពីមនុស្ស	«អស់ឡោះជាម្ចាស់បានបន្ទូលថា ទ្រង់ពុំត្រូវការគេយកនរណាម្នាក់ មកចូលហ៊ុនជាមួយទ្រង់ ក្នុងការតាំងចិត្តប្រាថ្នាប្រយោជន៍បានផលបុណ្យ។ បើសិនជានរណាម្នាក់យកអ្វីផ្សេងក្រៅពីទ្រង់មកចូលហ៊ុនជាមួយក្នុងការប្រាថ្នា ឬការផ្សេង ពិតប្រាកដអស់ឡោះទ្រង់នឹងទុកចោលជាមួយអ្នកដែលគេយកមកចូលហ៊ុននោះ»
២	ចង់បានមុខមាត់ និងល្បីឈ្មោះ	«បុគ្គលណាចង់ល្បីឈ្មោះ អស់ឡោះនឹងបកអាក្រាតរឿងអាស្រូវរបស់គេនៅថ្ងៃបរលោក ហើយបុគ្គលណាចង់បានមុខមាត់ អស់ឡោះនឹង បកអាក្រាតអាម៉ិកំបាំងរបស់គេ (នៅថ្ងៃបរលោក) »។
៣	ក្រអឺតក្រទម (الكبر)	«មិនបានចូលឋានសួគ៌ទេ បុគ្គលដែលមានចិត្តក្រអឺតក្រទមតូចប៉ុនលំអង់ធុលី»។
៤	ការកុហក	«ក្តីវិនាសសម្រាប់អ្នកដែលនិយាយកុហកដើម្បីឱ្យគេសើចសប្បាយ វិនាសសម្រាប់គេ វិនាសសម្រាប់គេ»។
៥	អំពើបាបនិងបែកគ្នា	«គេបង្ហាញការសាកល្បងទៅក្នុងដួងចិត្តប្រៀបបីដូចជាកន្ទេលដែលគេត្បាញម្តងមួយៗ បើដួងចិត្តណាទទួលយកបែកគ្នានោះ គេនឹងដៅចំនុចខ្មៅមួយនៅក្នុងដួងចិត្តនោះ»។
៦	ការប្រាក់	«វិសុលុលឡោះដាក់បណ្តាសាច់បោះអ្នកដែលស៊ីការប្រាក់ និងអ្នកបង់ការប្រាក់»។ «ការប្រាក់មួយខ្សែហើមដែលបុរសម្នាក់ស៊ី ហើយគេដឹងថាវាជាការប្រាក់នោះ ទោសរបស់គេធ្ងន់ជាង៣៦នាក់នៃពួកអ្នកហឺណា»។
៧	ញៀនស្រា	«ប្រាក្រមមិនបានចូលឋានសួគ៌គឺអ្នកញៀនស្រា អ្នកដែលជឿលើអំពើអាបធ្មប់ អ្នកកាត់កាលសាច់ញាតិ គ្រូទាយ អ្នកដែលធ្វើលួចចង់បានគុណសម្បត្តិ»។
៨	ការកុហក	«ក្តីវិនាសសម្រាប់អ្នកដែលនិយាយកុហកដើម្បីឱ្យគេសើចសប្បាយ វិនាសសម្រាប់គេ វិនាសសម្រាប់គេ»។
៩	ស៊ើបអង្កេត	«ជនណាឈប់ស្តាប់ការជជែកគ្នារបស់ក្រុមមួយ ហើយគេមិនចង់ឱ្យស្តាប់ ឬពួកគេរត់ចេញពីអ្នកនោះ នៅថ្ងៃគឺយ៉ាម៉ាត់គេនឹងចាក់ទឹកសណ្តចូលក្នុងគ្រូចៀករបស់គេ»។
១០	គូរូប	«ពិតណា សមនុស្សដែលទទួលទណ្ឌកម្មខ្លាំងបំផុតនៅថ្ងៃបរលោក គឺពួកអ្នកដែលគូរូប» «ម៉ាឡាអ៊ីកាតនិងមិនចូលផ្ទះដែលមានផ្លែ ឬ

		រូបភាពឡើយ»។
១១	និយាយបង្អួចគេ	«មិនបានចូលឋានសួគ៌ទេ ពួកអ្នកដែលនិយាយបង្អួចគេ» ។ គឺនិយាយក្នុងបំណងបំផ្លាញគេ ។
១២	និយាយដើមតក្កអូប	«តើពួកអ្នកដឹងទេ អ្វីហៅថានិយាយដើមតក្កអូប? ពួកគេឆ្លើយថា អស់ឡោះ និងវស្សូលដឹងបំផុត។ លោកក៏មានប្រសាសន៍ថា គឺនិយាយអ្វីដែលបងប្អូនរបស់អ្នកមិនពេញចិត្ត»។ គេបានសួរថា តើលោកយល់យ៉ាងណាដែរ ប្រសិនបើអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយឱ្យបងប្អូនខ្ញុំនោះជាការពិត? លោកបានឆ្លើយប្រសិនបើគេដូចអ្វីដែលអ្នកនិយាយមែន គឺអ្នកបាននិយាយដើមតក្កអូប ហើយប្រសិនបើគេមិនដូចអ្វីដែលអ្នកនិយាយគឺអ្នកបាននិយាយបង្អួចគេ»។
១៣	ដាក់បណ្តាសា	«ដាក់បណ្តាសាអ្នកមកមិនស្មើនឹងសម្លាប់គេ»។ «អ្នកដែលប្រទេចផ្កាសាគេនោះ មិនអាចក្លាយជាអ្នកសង្គ្រោះគេនៅថ្ងៃបរលោក ហើយមិនអាចក្លាយជាសាក្សីគេ»។
១៤	បរិហារកេរ្តិ៍គេ	«នៅថ្ងៃបរលោក មនុស្សដែលអាក្រក់បំផុតចំពោះអស់ឡោះគឺ បុរសដែលបានរួមជំណែកជាមួយប្រពន្ធរបស់គេ និងប្រពន្ធរបស់គេបានរួមជំណែកជាមួយគេ បន្ទាប់មកគេបានយករឿងអាថ៌កំបាំងរបស់នាងទៅផ្សព្វផ្សាយ»។
១៥	ការឈ្នានីស	«ចូរពួកអ្នកប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះការឈ្នានីសគ្នា ព្រោះការឈ្នានីសវាបំផ្លាញទង្វើល្អ ដូចជាភ្លើងឆេះអូសស្លូត»។ ឬលោកមានប្រសាសន៍ថា «ស្មៅ»
១៦	ចោទអ្នកម្ចីស្លឹមថាការហៀរ	«នៅពេលដែលបុរសម្នាក់និយាយទៅកាន់បងប្អូនរបស់គាត់ថា ការហៀរ។ ពាក្យនេះនឹងត្រូវធ្លាក់ទៅលើនរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេទាំងពីរ។ បើសិនជាពិត ក្លាយជាការហៀរដូចគេថា បើពុំនោះទេត្រូវធ្លាក់មកលើខ្លួនឯងវិញ»។
១៧	ដាក់ត្រកូលខ្លួនផ្សេងពីឪពុកខ្លួន	«ជនណាមកត្រកូលផ្សេងពីឪពុករបស់ខ្លួន ដោយគេដឹងថាអ្នកនោះមិនមែនជាឪពុករបស់គេ គឺត្រូវគេហាមមិនឱ្យចូលឋានសួគ៌»។ «ជនណាដែលស្ងប់ឪពុកខ្លួនឯង ជននោះជាការហៀរ»
១៨	បំភ័យអ្នកមូស្លីម	«គេមិនអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកមូស្លីមបំភ័យអ្នកមូស្លីមដូចគ្នាទេ»។ «បុគ្គលណាដែលយកដែកក្នុងអ្នកមូស្លីម ពីគណាសទៅតាដាក់បណ្តាសាគេរហូតដល់គេឈប់ក្នុង»។
១៩	សម្លាប់អ្នកដែលស៊ីសិទ្ធិជ្រកកោនក្នុងប្រទេសឥស្លាម	«ជនណាសម្លាប់ដោយខុសច្បាប់ចំពោះជនដែលជាប់កិច្ចសន្យា នោះគេមិនបានជុំក្លិនឋានសួគ៌ទេ ហើយក្លិនរបស់វាបិតនៅចម្ងាយ១០០ឆ្នាំ»។
២០	ចង់សត្រូវជាមួយនឹងវាលីអស់ឡោះ	បុគ្គលណាចង់សត្រូវជាមួយនឹងអ្នកដែលមានជំនឿនិងកោតខ្លាចចំពោះអស់ឡោះ យើងនឹងប្រកាសសង្គ្រាម

		ជាមួយបុគ្គលនោះ»
២១	កុំលើកអ្នក មូណាហ្វិកនិងអ្នក ហ្វាសិកជាចៅហ្វាយ	«ចូរពួកអ្នកកុំហៅពួកមូណាហ្វិកថាចៅហ្វាយ ហើយបើ គេត្រូវជាចៅហ្វាយមែន ពិតណាស់ ពួកអ្នកធ្វើឱ្យព្រះ ជាម្ចាស់ខឹងនឹងពួកអ្នក»។
២២	ស្រីចេញជំណើរ ដោយប្រើគ្រឿង ក្រអួប	«គ្រប់ភ្នែកទាំងអស់គឺហ្សឺណា។ នៅពេលដែលស្រីលាប ទឹកអប់ ហើយដើរកាត់មនុស្សប្រុសមួយក្រុម គឺនឹងដូចអ៊ី ចេះ។ មានន័យថា ហ្សឺណា»។
២៣	កាត់ហ្វូកមដោយ អវិជ្ជា	«បុគ្គលណាគេកាត់ហ្វូកមឱ្យដោយអវិជ្ជា គឺកំហុសរបស់ គេធ្លាក់ទៅលើអ្នកដែលបានកាត់ហ្វូកមឱ្យនោះ»។
២៤	បោះបង់សឡាតជុំ អាត់និងបោះបង់ស ឡាតអាសើរ	«បុគ្គលណាដែលបានបោះបង់សឡាតជុំអាត់ចំនួនបីដង ដោយប្រមាទ និងប្រហែស អល់ឡោះនិងបោះត្រាក្នុងចិត្ត របស់គេ»។ «ជនណាបោះបង់សឡាតអាសើរ នោះ អាម៉ាល របស់គេត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ»។
២៥	ធ្វេសប្រហែសក្នុងការ សឡាត	«កិច្ចសន្យារវាងយើងនិងពួកគេគឺសឡាត ជនណា បោះបង់សឡាត ជននោះជាការហៀរ»។ «វាងបុគ្គលម្នាក់ និងអំពើស្ម័គ្រគឺសឡាត»។
២៦	ដើរកាត់មុខអ្នកសឡាត	«បើសិនជាបុគ្គលដែលដើរកាត់មុខអ្នកសឡាតដឹងថា បាបកម្មវាកម្រិតណានោះ គេនឹងឈររង់ចាំរយៈពេល៤០ (ឆ្នាំ ឬខែ) ប្រសើរជាងដើរកាត់មុខអ្នកសឡាតនោះ»។
២៧	នាំគ្នានិរាក្រក់មកម៉ា ស្លិត	«បុគ្គលណាហូបខ្លឹមបារាំង ខ្លឹមសប្បុក្រហម គុយឆាយ ចូរកុំមកជិតម៉ាស្លិតរបស់ពួកយើង ព្រោះពួកម៉ាឡាអ៊ីកាត់ ទទួលរងការជុំខ្លួនអាក្រក់ពីអ្វីដែលមនុស្សលោកទទួលរង នូវខ្លួនអាក្រក់ដែរ»។
២៨	ប្លន់យកដីគេ	«បុគ្គលណាប្លន់យកដីគេមួយចំណុច នៅថ្ងៃគឺយ៉ាម៉ាត់អ ល់ឡោះនិងយកដីប្រាំពីរជាន់ទៅប្រាំទលើគេ»។
២៩	និយាយពាក្យ សម្តីដែលធ្វើឱ្យ អល់ឡោះក្រោធខឹង	«ពិតប្រាកដ បុគ្គលណាបាននិយាយពាក្យសម្តីដែលធ្វើ ឱ្យអល់ឡោះក្រោធខឹង ដោយគេមិនខ្វល់អ្វីសោះនោះ គេ នឹងធ្លាក់ចូលក្នុងឋាននរកដោយសារពាក្យសម្តីនោះរយៈ ពេល៧០ឆ្នាំ»។
៣០	និយាយច្រើនក្រៅពី ហ្សឺកៀរ អល់ឡោះ	«ចូរពួកអ្នកកុំនិយាយច្រើនក្រៅពីហ្សឺកៀរអល់ឡោះ ពីព្រោះការនិយាយច្រើនក្រៅពីហ្សឺកៀរអល់ឡោះវាធ្វើ ឱ្យ ចិត្តរឹងរូស»។
៣១	ពូកែបំភ្លៃជាហារ	«ពិតណាស់ អ្នកដែលខ្ញុំស្អប់បំផុតនៅក្នុងលោកីយ៍ ហើយ ឃ្នាតឆ្ងាយពីខ្ញុំនៅថ្ងៃបរលោកគឺអ្នកនិយាយច្រើន អ្នកដែល

៣២	បោកប្រាស់កូនចៅ	ពូកែបំភ្លៃវាហារ និងអ្នកដែលពូកែលែងសំដីធ្វើមាត់ធំៗ» «គ្មានបុគ្គលណាម្នាក់ដែលអស់ឡេះបានឱ្យគេក្លាយជាអ្នកគ្រប់គ្រងកូនចៅ ហើយគេស្លាប់នៅថ្ងៃដែលគេត្រូវអស់អាយុ ហើយគេជាអ្នកបោកប្រាស់កូនចៅរបស់គេ លើកលែងតែអស់ឡេះហាមគេពីឋានសួគ៌»។
៣៣	ស្វែងរកចំណេះដឹងដើម្បីប្រយោជន៍លោកីយ៍	«បុគ្គលណាស្វែងរកចំណេះដឹងអ្វីមួយក្នុងចំណោមចំនេះដឹងដែលគេស្វែងរកដើម្បីអស់ឡេះ តែបុគ្គលនោះបែរជាស្វែងរកដើម្បីផលប្រយោជន៍លោកីយ៍ គឺនៅថ្ងៃបរលោកគេនឹងមិនបានធុក្រិនឋានសួគ៌ឡើយ»។
៣៤	អ្នកឥស្លាមដែលឈប់រាប់អានគ្នា	«គេមិនអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកឥស្លាមខឹងគ្នាលែងរាប់អានគ្នាលើសពីបីថ្ងៃ »។ «បុគ្គលណាដែលបោះបង់ខឹងលែងរាប់អានបងប្អូនរបស់គេចំនួនមួយឆ្នាំគឺហាក់បីដូចជាសម្លាប់គេ»។
៣៥	អំពើបាបនិងវិបត្តិ	«គេបង្ហាញការសាកល្បងទៅក្នុងដួងចិត្តប្រៀបបីដូចជាកន្ទេលដែលគេត្រាញម្តងមួយៗ បើដួងចិត្តណាទទួលយកវិបត្តិនោះ គេនឹងដៅចំនួនចៅមួយនៅក្នុងដួងចិត្តនោះ»។
៣៦	ស្ត្រីសុប្តីលែងលះ	«ស្ត្រីណាម្នាក់សុប្តីលែងលះដោយគ្មានមូលហេតុ គឺគេហាមមិនឱ្យនាងធុក្រិនឋានសួគ៌ឡើយ»។
៣៧	ឱ្យគេហើយយកវិញ	«អ្នកដែលបានឱ្យគេហើយយកវិញប្រៀបដូចសត្វឆ្កែវាភ្នកហើយវាស៊ីកម្មតខ្លួនឯង»។
៣៨	ស្ត្រីបដិសេធមិនព្រមមែនដំណេកជាមួយប្តី	«នៅពេលប្តីហៅប្រពន្ធមករួមដំណេកជាមួយ តែនាងបដិសេធ ទេវតាដាក់បណ្តាសានាងរហូតដល់ពេលព្រឹក»
៣៩	សម្លឹងមើលប្រការហាវាម (المحرمات)	«គេបានកំណត់លើកូនអាជានូវចំណែកនៃហ្សីណា គេចមិនផុតឡើយ។ ភ្នែកទាំងពីរហ្សីណាដោយការសម្លឹងមើល ត្រចៀកហ្សីណាដោយការស្តាប់ មាត់ហ្សីណាដោយការនិយាយ និងដៃហ្សីណាដោយ..... ហើយចិត្តដោយការប៉ងប្រាថ្នា ហើយការអនុវត្តជាក់ស្តែង ឬបដិសេធនោះអាស្រ័យលើប្រដាប់ទេ»។
៤០	ស្ត្រីរៀបការដោយគ្មានអាណាព្យាបាល	«ស្ត្រីណាម្នាក់រៀបការដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីអាណាព្យាបាល នោះការរៀបការរបស់នាងចាត់ទុកជាមោឃៈ ការរៀបការរបស់នាងចាត់ទុកជាមោឃៈ ការរៀបការរបស់នាងចាត់ទុកជាមោឃៈ»។
៤១	អាពាហ៍ពិពាហ៍ស៊ីរីហ្គើរ	«ណាពីបានហាមរៀបការស៊ីរីហ្គើរ»។ គឺជន្លងនឹងគ្នាការកូនស្រីឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមកដោយគ្មានបណ្តាការ»។
៤២	យំរៀបរាប់	«បុគ្គលណាគេយំរៀបរាប់ (នៅពេលគេស្លាប់) គេនឹងដាក់ទណ្ឌកម្ម

		លើបុគ្គលនោះ នៅថ្ងៃបរលោកដោយសារការយំរៀបរាប់នោះ»។ «វិស្វលបានដាក់បណ្តាសាច់ពោះអ្នកដែលយំរៀបរាប់និងអ្នកដែលស្លាប់ជក់ចិត្តនឹងការយំរៀបរាប់»។
៤៣	ស្ស៊ីក្រៅពីអល់ឡោះ	«ជនណាដែលស្ស៊ីនឹងអ្វីក្រៅពីអល់ឡោះ គេពិត ជាត្រាយជាអ្នកកាហ្វេរ ឬជាអ្នកស្ស៊ីក»។ «ជនណាដែលចង់ស្ស៊ីសូមស្ស៊ីនឹងអល់ឡោះ ឬនៅស្ងៀម»។
៤៤	ស្ស៊ីកុហក	«បុគ្គលណាដែលស្ស៊ីកុហកដើម្បីកាត់យកមួយចំណែកនៃទ្រព្យរបស់អ្នកឥស្លាម គេស្ស៊ីបោកប្រាស់ គឺគេនឹងទៅជួបអល់ឡោះ ហើយទ្រង់ខឹងសម្បារចំពោះគេ» ។
៤៥	ស្ស៊ីក្នុងការលក់ដូរ	«ចូរប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះការស្ស៊ីច្រើនពេកក្នុងការលក់ដូរព្រោះវាធ្វើឱ្យទំនិញលក់ដាច់ តែគ្មានពរជ័យ»។ «ការស្ស៊ីធ្វើឱ្យទំនិញលក់ដាច់ ក៏ប៉ុន្តែប្រាក់ចំណេញគ្មានពរជ័យ»។
៤៦	អ្នកដែលយកតំរាបអ្នកកាហ្វេរ	«ជនណាប្រដូចខ្លួននឹងក្រុមណាមួយគឺគេស្តីតក្កងចំណោមក្រុមនោះ»។ «មិនមែនជាក្រុមរបស់យើងទេអ្នកដែលប្រដូចខ្លួនទៅនឹងអ្នកដទៃក្រៅពីយើង»។
៤៧	ការរៀបគឺធ្វើខ្សែនផ្ទះ	«វិស្វលឡោះបានហាមការរៀបគឺធ្វើខ្សែនលើផ្ទះអង្គុយលើផ្ទះ និងសាងសង់លើផ្ទះ»។
៤៨	ការក្បត់និងលាក់ពុត	«នៅថ្ងៃគឺយ៉ាម៉ាត់ នៅពេលដែលអល់ឡោះបានប្រមូលផ្តុំអ្នកជំនាន់មុននិងអ្នកជំនាន់ក្រោយ គេលើកទងសម្រាប់រាល់អ្នកដែលក្បត់ គេហៅថា នេះគឺជាការក្បត់របស់អ្នកនេះកូនអ្នកនេះ»។
៤៩	ការអង្គុយលើផ្ទះ	«ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកអ្នកអង្គុយលើរដឹកភ្លើង ហើយវាឆេះខោរបស់គេឆ្លុះដល់ស្បែកនោះប្រសើរជាងការអង្គុយលើផ្ទះ»។
៥០	ស្រ្តីទៅហ្សិរៈផ្ទះ	«អល់ឡោះបានដាក់បណ្តាសាស្ត្រីដែលទៅហ្សិរៈផ្ទះ»។ «អុំមូអាតីយ៉ះបាននិយាយថា គេហាមយាត់ពួកយើងមិនឱ្យហែសាកសព តែគេមិនហាមដាច់ខាតមកលើពួកយើងនោះទេ»
៥១	ជនដែលបើកទ្វារសុំទានគេ	«បីប្រការដែលខ្ញុំនឹងស្ស៊ីលើវា ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយប្រាប់ពួកអ្នក ចូរពួកអ្នកចង់ចាំវា.... គ្មានបុគ្គលណាម្នាក់បើកទ្វារសុំទានគេ លើកលែងតែអល់ឡោះបើកទ្វារក្រខុតលើគេ»។
៥២	ប្រើតម្លៃបោកប្រាស់ក្នុងការលក់ដូរ	«វិស្វលបានហាមមិនឱ្យអ្នកទីក្រុងលក់ដូរឱ្យពួកអ្នករស់នៅពនេចរតាមវាលខ្សាច់។ ចូរកុំលក់ដូរក្នុងតម្លៃបោកប្រាស់ហើយឬរសម្នាក់ពុំត្រូវលក់ប្រជែងទៅលើការលក់ដូរបងប្អូនរបស់គេ»។
៥៣	សួររករបស់ដែល	«បុគ្គលណាដែលបានឮឬរសម្នាក់ប្រកាសរករបស់ដែល

	បាត់នៅក្នុងម៉ាស៊ូត	បាត់នៅក្នុងម៉ាស៊ូត ចូរឱ្យគេនិយាយថា «لاردها الله عليه» (សូមអល់ឡោះកុំឱ្យអ្នករករបស់នោះឃើញវិញ)។ ពីព្រោះម៉ាស៊ូតគេមិនបានកសាងសម្រាប់ធ្វើអ្វីចឹងនោះទេ។
៥៥	ស្រ្តីធ្វើដំណើរដោយគ្មានម៉ែរ៉ែម	«គេមិនអនុញ្ញាតឱ្យស្រ្តីដែលមានជំនឿនឹងអល់ឡោះនិងថ្ងៃអាយ៉ាត ធ្វើដំណើរម្នាក់ឯងក្នុងរយៈពេលដំណើរចំនួនមួយថ្ងៃមួយយប់ លើកលែងតែមានម៉ែរ៉ែម»
៥៥	ការកាន់ទុក្ខ	«គេមិនអនុញ្ញាតឱ្យស្រ្តីដែលមានជំនឿនឹងអល់ឡោះនិងថ្ងៃបរលោកកាន់ទុក្ខលើសពីបីថ្ងៃឡើយ លើកលែងតែសពនោះជាប្តីរបស់នាង...»។
៥៦	អ្នកដែលអំពាវនាវទៅរកក្តីរង្វេង	«ជនណាដែលអំពាវនាវទៅរកក្តីរង្វេង គឺគេនឹងទទួលបានអំពើបាបដូចអ្នកដែលធ្វើតាមគេដែរ ដោយគ្មានបាត់បង់អំពើបាបរបស់ពួកគេបន្តិចឡើយ»។
៥៧	អ្វីដែលគេហាមក្នុងការផឹក	«វិសុលឡោះបានហាមមិនឱ្យផឹកទឹកតាមមាត់ដប ឬមាត់ចងវែស្បែក»។ «ណាពីបានហាមមិនឱ្យផឹកទឹកដោយឈរ»។
៥៨	ផឹកនឹងសម្ភារៈដែលធ្វើពីមាសនិងប្រាក់	«ចូរពួកអ្នកកុំផឹកនឹងសម្ភារៈដែលធ្វើពីមាសនិងប្រាក់ ហើយចូរពួកអ្នកកុំពាក់ក្រណាត់សូត្រទន់ និងក្រណាត់សូត្រគ្រើម។ របស់ទាំងនេះសម្រាប់ពួកគេ(ពួកអ្នកគ្មានជំនឿ)នៅក្នុងលោកឃ័យ ហើយសម្រាប់ពួកអ្នកទាំងអស់គ្នានៅថ្ងៃបរលោក»។
៥៩	ផឹកនឹងដៃឆ្វេង	«ចូរពួកអ្នកកុំហូបនិងដៃឆ្វេង ហើយក៏មិនត្រូវផឹកនឹងដៃឆ្វេងដែរ ពីព្រោះស្បែកនិងស្បែកនឹងដៃឆ្វេង ផឹកនឹងដៃឆ្វេង»។
៦០	ផ្តាច់ខ្សែរ៉ែហ៊ឹម	«មិនបានចូលឋានសួគ៌ទេអ្នកដែលផ្តាច់ខ្សែរ៉ែហ៊ឹម»។
៦១	បោះបង់ការសឡាវាតទៅលើណាពី	«គួរឱ្យអាម៉ាស់ណាស់!អ្នកដែលព្យគេវិញកម្តីខ្ញុំតែគេមិនបានសឡាវាតមកចំពោះខ្ញុំ»។ «អ្នកដែលកំណាញ់គឺអ្នកដែលព្យគេវិញកម្តីខ្ញុំហើយគេមិនសឡាវាតមកចំពោះខ្ញុំ»។
៦២	មានផ្លែនៅជាមួយ	«ជនណាមានផ្លែនៅជាមួយ ក្រៅពីទុកសម្រាប់បរហាញ ឬការពារសត្វពាហនៈគឺគេនឹងខាតបង់ផលបុណ្យរបស់គេរៀងរាល់ថ្ងៃចំនួនពីរគីរ៉ែន»។
៦៣	ការធ្វើទារុណកម្មលើសត្វពាហនៈ	«គេធ្វើទារុណកម្មលើស្ត្រីម្នាក់ ដោយសារសត្វពាហនៈដែលគាត់បានយំយ៉ាងវាហ្មតដល់ស្លាប់ ហើយគាត់ត្រូវចុះនរក»។
៦៤	ពាក់កណ្តឹងឱ្យសត្វពាហនៈ	«ទៅតាមិនរួមដំណើរនៅជាមួយ និងដំណើរណាដែលមានសត្វផ្លែនិងកណ្តឹង»។ «កណ្តឹងជាឧបករណ៍ភ្លេងរបស់ហ្សូតន»។
៦៥	រមិលគុណនៅពេល	នៅពេលដែលអ្នកបានឃើញបុគ្គលដែលគេបានប្រទាន

	<p>គេផ្តល់លាភសក្ការៈ លាភសក្ការៈនៅលើលោកីយនេះក្នុងអំពើបាបរបស់គេពិតណាស់វាជាការពន្យារពេល បន្ទាប់មកសូត្រ«ដូច្នេះ នៅពេលដែលពួកគេបានក្រេបនូវអ្វីដែលគេ (អល់ឡោះ)បានរំលឹកពួកគេនោះ យើងបានបើកទ្វារទាំងឡាយ នៃអ្វីៗ (ប្រការល្អ)ទាំងអស់ឱ្យពួកគេ លុះនៅពេលដែលពួកគេបាន ត្រេកត្រអាលនឹងអ្វីដែលគេបានផ្តល់ឱ្យនោះ យើងក៏ដាក់ទណ្ឌកម្មពួកគេភ្លាម ពេលនោះស្រាប់តែពួកគេបាត់បង់អស់នូវក្តីសង្ឃឹម។</p>
<p>៦៦ ចង់បានប្រយោជន៍លោកីយ៍</p>	<p>«ជនណាចង់បានប្រយោជន៍លោកីយ៍ នោះអល់ឡោះនឹងធ្វើឱ្យខ្វះខាតជានិច្ច។ ទ្រង់ធ្វើឱ្យការងាររបស់គេបាត់បាយ។ នៅក្នុងកលោកីយ៍គេពុំទទួលបានលើសពីអ្វីដែលទ្រង់បានលិខិតកំណត់សម្រាប់គេ»។</p>

ដំណើរអត្ថប្បវត្តន៍

ផ្លូវរបស់អ្នកទៅកាន់ឋានសួគ៌ឬឋាននរក

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلَنْظُرْ نَفْسًا مِمَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾

ឱបណ្តាលអ្នកដែលមានជំនឿ! ចូរពួកអ្នកកោតខ្លាចអស់ឡោះ មានន័យថា « ហើយគិតពិចារណាខ្លួនឯងនូវអ្វីដែលខ្លួនបានធ្វើសម្រាប់ថ្ងៃស្អែក »។

ផ្នែក៖

ជាកន្លែងចុះចតដំបូងបង្អស់នៃថ្ងៃអាហ្វីរ៉ាត់។ ជាពណ្តៅភ្លើងសម្រាប់ពួកកាហៀរ និងពួកមូណាហ្វីតីន ហើយជាសួនច្បារដ៏ល្អឥតខ្ចោះសម្រាប់អ្នកមានជំនឿ។

មានរ៉ាំយ៉ាត់និយាយអំពីទារុណកម្មចំពោះអ្នកដែលធ្វើល្មើសដូចជា :

សម្អាតទឹកនោមមិនបានជ្រះស្អាត និយាយបង្កចគេ លួចទ្រព្យជ័យកំណា និយាយកុហក ដេកជ្រុលខានសឡាត បោះបង់អាវល់គួរអាន ហ្ស៊ីណា លីវែត (ប្រុសរូមកិកេទដូចគ្នា) ចងការប្រាក់ មិនសងបំណុលគេ។ល។

ទង្វើដែលនាំឱ្យចេញពីទារុណកម្មនេះមាន: អំពើល្មើសដែលជ្រះថ្លាចំពោះអស់ឡោះ។ សុំពីអស់ឡោះឱ្យទ្រង់បញ្ជាសព្វទារុណកម្មរបស់ទ្រង់។ សូត្រសូរ៉ោះអាល់មុលក់។ល។ **អ្នកដែលគេការពារពីភ្លើងនរកមាន:** អ្នកស្លាប់ស្លាបហ៊ុត អ្នកឈរជើងនៅសមរកូមី អ្នកស្លាប់នៅថ្ងៃជុំអាត់ អ្នកស្លាប់ដោយឈឺពោះ។ល។

ផ្នែកស្នែង:

គឺជាស្នែងដ៏ធំមហិមាដែលទៅតាមស្រាហ្វលជាក់ជាប់នៅនឹងមាត់ រង់ចាំពេលណាគេបញ្ជាឱ្យផ្តំ។ ការផ្តំបំភ័យ អស់ឡោះបានមានព្រះបន្ទូលថា:

﴿ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَوَّرَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ﴾ មានន័យថា: « គេបានផ្តំស្នែង ពេលនោះអ្នកដែលនៅលើមេឃជាច្រើនជាន់ និងអ្នកដែលនៅលើផែនដីបានភ័យភិតភ័យស្លាប់ទាំងអស់ លើកលែងអ្នកដែលអស់ឡោះទ្រង់សព្វព្រះទ័យមិនឱ្យស្លាប់ » (អាហ្សារូមី ៦៨)។ ចក្រវាលទាំងមូលត្រូវរលាយសាបសូន្យ។ បន្ទាប់ពី ៤០ (ថ្ងៃ ឬឆ្នាំ) គេផ្តំឱ្យរស់ឡើងវិញ។ អស់ឡោះបានមានព្រះបន្ទូលថា:

﴿ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ فِيهَا يُنظَرُونَ ﴾ មានន័យថា: « បន្ទាប់មកគេផ្តំវាម្តងទៀត ពេលនោះស្រាប់តែពួកគេក្រោកឡើងរង់ចាំមើលអ្វីដែលអស់ឡោះនឹងធ្វើចំពោះពួកគេ » (អាហ្សារូមី ៦៨)

អាហ្សារូមី ៦៨

ការបង្កើតឱ្យរស់ឡើងវិញ:

អស់ឡោះបញ្ជូនទឹកភ្លៀងដែលធ្វើឱ្យរូបកាយរបស់សាកសពដុះឡើងវិញ (ដុះចេញពីផ្ទៃកញ្ចក់)។ គេនឹងក្លាយជាមនុស្សថ្មីដែលមានជីវិតអត្ថប្បវត្តន៍។ រស់ឡើងវិញដើរជើងទទេ ស្រាតខ្លួនទទេគ្មានសម្លៀកបំពាក់ មិនទាន់ខតាន់ (មិនទាន់កាត់ស្បែកចុងអង្គជាតិ)។ ពួកគេមើលឃើញពួកទេវតា និងជិន។ ពួកគេរស់

ឡើងវិញតាមរូបភាពនៃទង្វើរបស់ពួកគេ។

ការប្រមូលផ្តុំ:

អល់ឡោះទ្រង់ប្រមូលផ្តុំសត្វលោកទាំងអស់ដើម្បីជំនុំជម្រះ។ សត្វលោកទាំងឡាយភ័យស្ងួនស្ងោតភ័យស្ងួនស្ងោតហាក់ដូចជាមនុស្សស្រវឹងជោគជាំនៅថ្ងៃដ៏មហិមាមួយថ្ងៃស្មើនឹងប្រាំម៉ឺនឆ្នាំ។ ការរស់នៅរបស់ពួកគេនៅក្នុងលោកឃុំហាក់ដូចជាមួយម៉ោង។ ព្រះអាទិត្យខិតមកជិតចំនួនមួយម៉ែល។ មនុស្សលោកលង់ញើសខ្លួនឯងអាស្រ័យតាមអំពើនិងអាម៉ាល់របស់ពួកគេ។ នៅថ្ងៃនោះពួកអ្នកទន់ខ្សោយឈ្លោះគ្នាជាមួយនឹងពួកអ្នកក្រអឺតក្រទម។ អ្នកកាហ្វៀរឈ្លោះគ្នាជាមួយនឹងដៃគូរបស់ពួកគេគឺស្បែករន្ធន។ ពួកគេដាក់បណ្តាសាគ្នា។ ពួកអ្នកដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើអយុត្តិធម៌ (ស្បីក) បានខាំដៃខ្លួនឯង។ គេអុស ឋាននរកមកដោយមានខ្សែបង្ហោះមោនចំនួនប្រាំពីរម៉ឺនខ្សែ។ ខ្សែបង្ហោះនីមួយៗមានម៉ាឡាអ៊ីកាត់ចំនួនប្រាំពីរម៉ឺននាក់កំពុងចាប់ទាញ។ នៅពេលដែលពួកកាហ្វៀរបានឃើញ ពួកគេចង់លោះខ្លួនឯង ឬចង់ក្លាយជាដី។ រីឯពួកអ្នកប្រព្រឹត្តល្មើសវិញ៖ ដូចជាអ្នកមិនព្រមបង់ហ្សាកាត់ ទ្រព្យរបស់គេក្លាយជាបន្ទះភ្លើងសម្រាប់អ៊ុតខ្លួនរបស់គេ។ ពួកអ្នកក្រអឺតក្រទមត្រូវគេប្រមូលដូចស្រមោច។ គេបកអាត្រាអ្នកដែលបោកប្រាស់ និងអ្នកដែលកេងប្រវ័ញ្ច ចោរឬនំចោរលួចនឹងនាំមកជាមួយនឹងអ្វីដែលខ្លួនបានលួចគេ។ ការពិត និងរឿងអាថ៌កំបាំងត្រូវលាតត្រដាងនៅថ្ងៃនោះ។ នៅថ្ងៃនោះដែរអ្នកកោតខ្លាច(តឺកវ៉ា) ពុំមានភាពភ័យខ្លាច។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះពួកគេឆ្លងកាត់ថ្ងៃនោះដូចជាសឡាតហ្សិហ្ស។

ស្សាហ្សាអាត់ដ៏មហិមា:

ការស្សាហ្សាអាត់នេះជាសិទ្ធិពិសេសរបស់ណាពីយើងម្នាក់ម្នាក់តែម្នាក់គត់ចំពោះសត្វលោកនៅថ្ងៃម៉ះស្មើរដើម្បីដោះគ្រោះពួកគេ និងសុំអនុញ្ញាតឱ្យអល់ឡោះជំនុំជម្រះពួកគេ។ ស្សាហ្សាអាត់ផ្សេងទៀតក្រៅពីថ្ងៃម៉ះស្មើរ សម្រាប់ណាពីផងនិងសម្រាប់អ្នកផ្សេងផង។ ដូចជាការស្សាហ្សាអាត់សុំឱ្យស្រង់ពួកអ្នកមានជំនឿពីភ្លើងនរកនិងលើកឋានៈរបស់ពួកគេ។

ជំនុំជម្រះ: មនុស្សទាំងអស់ឈរជាជួររង្វាញខ្លួនដល់ព្រះជាម្ចាស់របស់ពួកគេ។ ទ្រង់នឹងបង្ហាញឱ្យពួកគេឃើញនូវទង្វើរបស់ពួកគេ ហើយទ្រង់សួរពួកគេអំពីទង្វើនោះ។ សួរអំពីអាយុ យុវវ័យ ទ្រព្យសម្បត្តិ ចំណេះដឹង និងកិច្ចសន្យា។ គេនឹងសួរអំពីលាភសក្ការៈ ការស្លាប់ ការមើលឃើញ និងចិត្ត។ ពួកកាហ្វៀរនិងពួកមូណាហ្សិកត្រូវជំនុំជម្រះនៅចំពោះមុខសត្វលោកទាំងឡាយជាការប្រមាថដល់ពួកគេ។ គេបង្ហាញភស្តុតាងដាក់ពួកគេ។ គេយកមនុស្ស និងដី ថ្ងៃ យប់ ទ្រព្យសម្បត្តិ ទេវតានិងអវៈយវៈរបស់ពួកគេធ្វើសាក្សីលើពួកគេដើម្បីឱ្យពួកគេទទួលស្គាល់។ អ្នកមានជំនឿអល់ឡោះហៅទៅសួរតែពីរនាក់ទ្រង់។ គេបានទទួលស្គាល់កំហុសរបស់ខ្លួន រហូតដល់

គេឃើញថា ខ្លួនគេត្រូវវិនាស។ ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់គេថា មានន័យថា៖
«យើងបានបិទបាំងអ្នកនៅក្នុងលោកីយ៍ហើយនៅថ្ងៃនេះយើងបានអនុគ្រោះវា
ឱ្យអ្នក»។ អ៊ំម៉ាត់មូហាំម៉ាត់ត្រូវទទួលការជំនុំជម្រះមុនគេបង្អស់។ អាម៉ាល់ដែលគេ
ជំនុំជម្រះមុនគេបង្អស់គឺសទ្ទាត និងការកាត់ក្តីមុនជំបូងបង្អស់គឺការសម្លាប់គ្នា។

ការសុសសាយនៃបញ្ជីអាម៉ាល់:

បន្ទាប់មកបញ្ជីអាម៉ាល់បានសុសសាយហើយ ពួកគេនឹងទទួលយកបញ្ជីរៀងៗខ្លួន។
អល់ឡោះបានមានបន្ទូលថា៖ ﴿لَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا مَأْتُونَ وَلَا كِبْرٌ لَّهَا آلَ آخِصَهَا﴾ មានន័យថា៖ «**បញ្ជី
នេះគ្មានទុកចោលអំពីតួចធំ លើកលែងតែមានកត់ត្រាទុកទាំងអស់**» (អល់កះហ៊ី ៨៩)។
អ្នកមានជំនឿទទួលបញ្ជីនឹងដៃស្តាំ ហើយកាហៀរ និងមូណាហ្វិកទទួលបញ្ជី
នឹងដៃឆ្វេង និងនៅពីក្រោយខ្នង។

ជញ្ជីង:

បន្ទាប់មក គេប្តឹងអំពី ឬអាម៉ាល់របស់សត្វលោកទាំងអស់ ដើម្បីតបស្នងឱ្យពួក
គេតាមអំពើរបស់ពួកគេ។ ជាជញ្ជីងពិតៗល្អិតល្អន់មានសង្រែកពីរ។ ប្តឹងទៅឆ្លង
ទាល់តែអាម៉ាល់នោះស្របច្បាប់ ស្មោះសច្ចៈពោះអល់ឡោះ។ អំពីអាម៉ាល់ដែល
ប្តឹងទៅឆ្លងនោះគឺ «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» ស្តីលធម៌ល្អ និងការហ្ស៊ីកៀរដូចជា «الْحَمْدُ لِلَّهِ»
«سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ» «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ»។ គេជម្រះបញ្ជីកាត់កង់គ្នាឱ្យមនុស្សលោក
ដោយអំពើល្អនិងអំពើអាក្រក់របស់ពួកគេ។

ស្រះទឹក:

បន្ទាប់មកអ្នកមានជំនឿនាំគ្នាទៅកាន់ស្រះទឹក។ នរណាបានផឹកទឹកស្រះនេះ
អ្នកនោះនឹងមិនស្រេកទឹកជារៀងរហូត។ គ្រប់ណាពីទាំងអស់មានស្រះទឹកមួយ
តែស្រះទឹករបស់ណាពីមូហាំម៉ាត់ធំជាងគេ។ ទឹកស្រះនេះសស្ទះជាងទឹកដោះគោ វា
ផ្តួមជាងទឹកយ៉ូ ក្រអូបជាងទឹកអប់ គ្រឿងកាជីនរបស់វាធ្វើពីមាសនិងប្រាក់ មាន
ចំនួនច្រើនដូចផ្កាយ។ ស្រះទឹកនេះមានបណ្តោយវែងជាងពីបីដងអែឡេះនៅហ្សេក
ដានីដែលអេដេនទៅទៀត។ ទឹកស្រះនេះហូរមកពីទន្លេការសែរ។

ការសាកល្បងពួកអ្នកមានជំនឿ:

នៅថ្ងៃជួបជុំចុងក្រោយ ពួកកាហៀរដើរតាមរូបបដិមាដែលពួកគេបានគោរពសក្ការៈ។
រូបបដិមានោះនាំពួកគេទៅចុះឋាននរកទាំងក្រុមៗដូចហ្វូងសត្វ។ អ្នកខ្លះដោយ
ជើង ខ្លះទៀតលូនផ្កាប់មុខ។ គ្មាននៅសល់ក្រៅពីពួកអ្នកមានជំនឿនិងពួកមូ
ណាហ្វិគីន។ អល់ឡោះទ្រង់បានយាងមកកាន់ពួកគេ ហើយសួរថា តើពួកអ្នករង
ចាំអ្វី? ពួកគេឆ្លើយថា ពួកយើងខ្ញុំរងចាំព្រះជាម្ចាស់របស់ពួកយើង។ ពួកគេ
ស្គាល់ទ្រង់នៅពេលទ្រង់សើយកំកូនជើងរបស់ទ្រង់ ហើយពួកគេឱនស្ស៊ីជោគ
លើកលែងតែពួកមូណាហ្វិគីន។ អល់ឡោះទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលថា :

﴿يَوْمَ يَكْتُفُ عَنِ سَائِقٍ وَيَنْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ មានន័យថា : «នៅថ្ងៃដែលអស់ឡោះទ្រង់សើយបាទា(កំភួនជើង)របស់ទ្រង់ ហើយគេហៅពួកគេឱ្យមកស្និដ្ឋោត តែពួកគេមិនអាចស្និដ្ឋោតបានឡើយ» (អាល់កីឡាំ ៨២)។ បន្ទាប់មកពួកគេតាមទ្រង់ គេដាក់ស្ពានស៊ីវីត ហើយផ្តល់ពន្លឺឱ្យពួកអ្នកមានជំនឿ និងពន្លត់ពន្លឺរបស់ពួកមូណាហ្វីតីន។

ស្ពានស៊ីវីត:

ស្ពាននេះសន្និដ្ឋលើផ្ទៃឋាននរក ដើម្បីឱ្យអ្នកមានជំនឿជើរឆ្លងទៅកាន់ឋានសួគ៌។ ណាពីបានពិពណ៌នាថា : មានន័យថា« ស្ពានស៊ីវីតនេះអិល ឈរមិនជាប់ មានដង្ហៀបបាច់ និងតម្កក់ដូចបន្ទាត់បង្ហាញយក...ស្តើងជាសរសៃសក់ និងមុតជាងផ្លែដាវ» (មូស៊ីម)។ នៅលើស្ពាននេះគេផ្តល់ពន្លឺឱ្យអ្នកមូស៊ីមតាមទំហំនៃអំពើល្អរបស់គេ។ ពន្លឺខ្ពស់ជាងគេដូចភ្នំ ទាបជាងគេស្មើចុងម្រាមមេជើងរបស់គេ។ ពន្លឺនេះបំភ្លឺឱ្យពួកគេជើរឆ្លងស្ពានទៅតាមកម្រិតនៃអំពើល្អរបស់ពួកគេ។ អ្នកមានជំនឿជើរឆ្លងលឿនធ្វើដូចមួយពព្រិចភ្នែក ដូចផ្នែកបន្ទោរ ដូចខ្យល់ ដូចសត្វហើរ ដូចសេះងាយ ដូចជិះយានជំនិះ។ មានន័យថា«មានអ្នកខ្លះឆ្លងរួចផុតដោយសុវត្ថិភាព ខ្លះទៀតរួចផុតដោយត្រូវដង្ហៀបបាច់ដាច់ដោចសាច់ដោយកន្លែង ហើយខ្លះទៀតត្រូវបោះទម្លាក់ទៅក្នុងនរកបាហាន់ណាំទាំងផ្កាប់មុខ»។ (អាល់ពុខ្វី និងមូស៊ីម) ។

ចំណែកឯពួកមូណាហ្វីតីនគ្មានពន្លឺសម្រាប់បំភ្លឺផ្លូវពួកគេ។ ពួកគេត្រលប់ក្រោយវិញ ហើយត្រូវគេយ៉ាងរបងខណ្ឌរវាងពួកគេនិងពួកអ្នកជំនឿ។ បន្ទាប់មកពួកគេព្យាយាមឆ្លងកាត់ស្ពានម្តងទៀត តែត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងភ្លើងនរកទាំងអស់គ្នា។

ឋាននរក:

ពួកកាហ្វៀរចូលនរកមុនគេ។ បន្ទាប់មក ពួកអ្នកមានជំនឿខ្លះដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប។ បន្ទាប់មកទៀត ពួកមូណាហ្វីតីន។ ឋាននរកមានទ្វារប្រាំពីរ។ កម្ដៅរបស់វាខ្លាំងជាងកម្ដៅភ្លើងលោកីយ៍ចំនួន៧០ដង។ នៅក្នុងភ្លើងនរកពួកកាហ្វៀរមានមាឌដើម្បីឱ្យពួកគេក្បក្បរសជាតិទារុណកម្ម។ ចន្លោះស្នាទាំងពីរបស់ពួកគេមានចម្ងាយរយៈពេល៣ថ្ងៃ។ ធ្មេញផ្កាមរបស់ពួកគេដូចភ្នំអូហ៊ិត។ ស្បែកក្រាស។ គ្រឿងផឹករបស់ពួកគេជាទឹកក្ដៅ ដែលអាចធ្វើឱ្យពោះវៀនរបស់ពួកគេរលះរលួយ។ ចំណីរបស់ពួកគេគឺដើមបន្ទាហ្សឹកគូម ទឹកខ្លះ។ ភ្លើងនរកខ្សោយបំផុតគឺគេដាក់រំពើកភ្លើងពីរជុំនៅខាងក្រោមបាតជើងទាំងពីរវាចុះដល់ខួរក្បាល។ ជម្រៅរបស់វាជ្រៅខ្លាំងណាស់។ បើគេបោះទារកទៅ ទារកនោះនឹងមានអាយុ៧០ឆ្នាំមុននឹងទៅដល់បាតរបស់វា។ អូសសម្រាប់បង្កាត់ភ្លើងនរកគឺពួកកាហ្វៀរ និងជុប្យ។ ខ្យល់វាមានជាតិពុល ម្តប់របស់វាជាផ្សែងខ្មៅខ្លាំង។ ភ្លើងនរកនេះបំផ្លាញអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ មិនបន្សល់អ្វីទាំងអស់ ហើយក៏មិនទុកអ្វីចោលដែរ។ ឆេះស្បែកធ្លាយដល់ផ្តឹង។ និងឆេះរាលដាលដល់បេះដូង។ ភ្លើងនរកពុះកញ្ជ្រោល

និងបំបាយកម្ដៅរបស់វា។ ក្នុងចំណោម១ពាន់នាក់ មាន៩៩៩នាក់ត្រូវចុះនរក។ សម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេធ្វើពីភ្លើង។ ដោយសារទារុណកម្មនេះ ស្បែករបស់ពួកគេត្រូវឆេះខ្លោច រលេះរលួយ ក្រៀមស្លិត ប្រែទៅជាពណ៌ខ្មៅ។

ស្ថានចំកោង:

ណាពីបានមានប្រសាសន៍ថា: មានន័យថា: «អ្នកមានជំនឿបានរួចផុតពីឋាននរក ហើយត្រូវគេយំនៅលើស្ថានចំកោងនៅចន្លោះរវាងឋានសួគ៌និងឋាននរក។ គេនឹងជម្រះបញ្ជីកាត់កងត្នារវាងពួកអ្នកមានជំនឿដែលមានរៀងអយុត្តិធម៌ជំពាក់វាក់រិនគ្នាកាលនៅលោកីយ៍។ រហូតដល់ជម្រះសម្បត្តិច្បាស់ និងស្មាតស្មើហើយ គេអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេចូលឋានសួគ៌។ សូមស្ស៊ីចំពោះអល់ឡោះដែលជីវិតមូហាំម៉ាត់ស្ថិតក្នុងដៃរបស់ទ្រង់ ពួកគេម្នាក់ៗអល់ឡោះនឹងបង្ហាញផ្លូវទៅកាន់ផ្ទះរបស់ពួកគេនៅក្នុងឋានសួគ៌ ដូចជាពួកគេស្គាល់ផ្ទះរបស់ខ្លួននៅក្នុងលោកីយ៍» (អាដពូខី)។

ឋានសួគ៌:

ជាកន្លែងស្នាក់នៅសម្រាប់អ្នកមានជំនឿ។ គេកសាងឋានសួគ៌ពីប្រាក់ មាស និងដី តំដ្ឋិវាជុំក្លិនទឹកអប់។ ក្រសវាសុទ្ធតែត្បូងពេជ្រ ដីវាជាល្បឿត។ ឋានសួគ៌មានទ្វារប្រាំបី។ ទទឹងទ្វារនីមួយៗមានចម្ងាយរយៈពេលដើរ៣ថ្ងៃ។ ប៉ុន្តែមនុស្សចូលវាច្រើននៅតែស្ទះ។ នៅក្នុងឋានសួគ៌មាន ១០០ជាន់ ហើយជាន់នីមួយៗមានចម្ងាយរវាងមេឃនិងដី។ ឋានសួគ៌ហ្វៀរខាសជាជាន់ខ្ពស់បំផុត។ នៅទីនេះជាប្រភពទឹកទន្លេឋានសួគ៌។ ដំបូលឋានសួគ៌នេះគឺវាជបល្ល័ង្ករបស់អល់ឡោះជាម្ចាស់។ ទឹកទន្លេនេះហូរដោយគ្មានដងឬក្រើយ។ អ្នកមានជំនឿអាចបញ្ជាឱ្យវាហូរតាមចិត្តចង់។ ទឹកទន្លេឋានសួគ៌មានទន្លេទឹកយ៉ូ ទឹកដោះគោ ស្រា និងទឹកធម្មតា។ ចំណីអាហាររបស់ពួកគេនៅជិតខ្លួនបង្ហើយងាយស្រួលយកមកទទួលទាន។ នៅក្នុងឋានសួគ៌មានជំរុំធ្វើពីគុដមានរូងខាងក្នុង។ ទទឹងវាប្រវែង៦០មែល័រ។ ជ្រុងនីមួយៗមានគ្រួសាររស់នៅ។ អ្នកនៅឋានសួគ៌ គ្មានដុះរោមខ្លួន និងគ្មានពុកចង្កា គ្របកភ្នែកខ្មៅដូចនិលរក្សាកាពយុវវ័យមិនងាយចាស់ជរា ហើយសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេក៏មិនចាស់រេចវិលដែរ។ គ្មានការបត់ជើងតូច បត់ជើងធំ គ្មានភាពកខ្វក់។ ក្រាសសិតសក់ធ្វើពីមាស ញើសពួកគេគឺខ្លួនដូចទឹកអប់។ ប្រពន្ធរបស់ពួកគេស្រស់ស្អាត នៅក្រុមុំ គួរជាទីប្រតិព័ទ្ធរបស់ស្វាមី មានអាយុក្មេងស្រកៗត្រា។ អ្នកដែលចូលមុនគេគឺណាពីមូហាំម៉ាត់ និងបណ្ដាណាពីទាំងឡាយ។ អ្នកដែលចូលឋានសួគ៌ដែលមានឋានៈទាបជាងគេទ្រង់ប្រទានឱ្យគេតាមក្ដីស្រមៃរបស់គេទ្វេដាប។ អ្នកបម្រើរបស់ពួកគេក្មេងៗមិនងាយចាស់ជរា និងមិនងាយស្លាប់។ ពួកគេប្រៀបបាននឹងគ្រាប់គង្គីដែលគេដាក់តាំងលម្អ។ សេចក្ដីសុខដែលឧត្ដុង្គឧត្ដមបំផុតគឺការមើលឃើញអល់ឡោះជាម្ចាស់ ការទទួលបាននូវការសព្វព្រះទ័យរបស់ទ្រង់ និងមានជីវិតអមតៈ។

(លក្ខណៈនៃទឹករូហ៍)

គេមិនអនុញ្ញាតឱ្យយកទឹករូហ៍ លើកលែងតែទឹកស្អាតគឺជាទឹកដែលរក្សាសារធាតុដើមរបស់វា។ ឬទឹកដែលមិនប្រែប្រួលពណ៌ ក្លិន ឬរសជាតិរបស់វា ដោយការលាយជាមួយនឹងវត្ថុស្អាត ឬប្រែប្រួលដោយសារទុកយូរ។

- * មិនគប្បីយកទឹករូហ៍ជាមួយនឹងទឹកត្រជាក់ ឬក្តៅខ្លាំង។
- * មិនគប្បីនិយាយគ្នានៅពេលយកទឹករូហ៍។
- * ទឹកតិចអាចក្លាយជាទឹកណាជីសដោយផ្អាករបស់ណាជីសទៅក្នុងវា។ តែបើទឹកច្រើន(ប្រហែល២១០លីត្រ)មិនណាជីសទេ លើកលែងតែប្រែប្រួលពណ៌ ក្លិន និងរសជាតិរបស់វា។

នៅពេលចាប់ផ្តើមយកទឹករូហ៍ សូណាត់ឱ្យសូត្រ « بِسْمِ اللّٰهِ » លាងដៃទាំងពីរនៅពេលយកទឹករូហ៍ ហើយគេត្រូវប្រាកដថា លាងបានគ្រប់ចំនួនបីដង សម្រាប់អ្នកដែលទើបដើបពីជំណាក់។

- * ភ្លេចសូត្រ « بِسْمِ اللّٰهِ » មុនពេលយកទឹករូហ៍ ឬនឹកឃើញនៅពេលកំពុងយករូហ៍ ត្រូវសូត្រ« بِسْمِ اللّٰهِ »ហើយទឹករូហ៍នោះមិនខូចទេ។
- * ពេលយកទឹករូហ៍មិនគប្បីលាង អវិយវៈលើសពីបីដងឡើយ ។

ខ្លាមាត់ចំនួន១ដង ហើយត្រូវអង្រួនទឹកនៅក្នុងមាត់ ហើយសូណាត់ធ្វើវាចំនួនបីដង។

- * នអនុញ្ញាតឱ្យខ្លាមាត់ លើកលែងតែធ្វើដូចអ្វីដែលបានរៀបរាប់។
- * រលេបទឹកបន្ទាប់ពីខ្លាមាត់រួចមិនមីកូសនោះទេ។
- * ណាត់ដុសធ្មេញនៅពេលខ្លាមាត់។
- * ណាត់ឱ្យខ្លាមាត់រួមជាមួយនឹងស្រូបទឹកចូលក្នុងច្រមុះពីក្បងទឹកតែមួយ មួយចំណែកសម្រាប់ខ្លាមាត់ ហើយនៅសល់សម្រាប់ស្រូបទឹកលាងច្រមុះ។

ស្រូបទឹកចូលក្នុងច្រមុះចំនួន១ដង ស្រូបរហូតដល់ក្លោងច្រមុះ ហើយសូណាត់ធ្វើវាចំនួនបីដង។ * នអនុញ្ញាតឱ្យបញ្ចូលទឹកក្នុងច្រមុះលើកលែងតែធ្វើទៅតាមលក្ខណៈដែលបានរៀបរាប់។ * ណាត់ស្រូបទឹកចូលក្នុងច្រមុះដោយដៃស្តាំ និងញើសចេញមកវិញដោយដៃឆ្វេង។

- * ណាត់ឱ្យខ្លាមាត់ និងស្រូបទឹកចូលច្រមុះឱ្យដល់កម្រិតរបស់វា លើកលែងតែអ្នកបួស។

លាងមុខ ទទឹងមុខចាប់ពីត្រចៀកម្ខាងទៅត្រចៀកម្ខាងទៀត ហើយបណ្តោយមុខចាប់ពីតែមសក់លើថ្ងាសដល់ចង្កា។

*** ចាប់ត្រូវញើពុកចង្កាបើសិនជាពុកចង្កាក្រាស់ ហើយស្នូណាត់ឱ្យញើបើសិនជាពុកចង្កាស្តើង។ * អនុញ្ញាតឱ្យជួតមុខជំនួសការលាងទេ។ * ណាត់ឱ្យខ្លួនមាត់និងស្រូបទឹកចូលក្នុងច្រមុះមុនលាងមុខ។ * ករុសលាងភ្នែកទាំងពីរជាមួយនឹងលាងមុខ។ * ណាត់ឱ្យបន្ថែមទឹកក្នុងការលាងមុខដោយមិនខ្លះខ្លាយ។**

លាងដៃទាំងពីរចាប់ពីចុងម្រាមដៃរហូតដល់កែងដៃ។

*** លាងដៃប្រអប់ដៃទាំងពីរមុននឹងយកទឹករូហ្សីស៊ូណាត់ ហើយលាងនៅទីនេះគឺវាជិប។ មិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ទេ ដោយការលាងនៅខាងដើមទី។ * ណាត់ឱ្យឈ្លីម្រាមដៃ។ * ណាត់ឱ្យលាងដៃស្តាំមុននឹងដៃឆ្វេង ហើយនឹងតែច្រតវាទាំងពីរនៅពេលកំពុងលាង។**

បន្ទាប់មក ត្រូវជូតក្បាលទាំងមូលពីមុខដល់កញ្ជឹងក ហើយជូតត្រលប់ទៅមុខវិញ។ មិនត្រូវទុកអ្វីចោលនោះទេ (ក្បាល គេគិតចាប់ខ្នាតផ្ទៃមុខរហូតដល់កញ្ជឹងក)។ ក្រោយមកដាក់ម្រាមដៃចង្កូលទាំងពីរចូលក្នុងន្ទូត្រចៀកទាំងពីរ ហើយយកមេដៃជូតពីលើត្រចៀកទាំងពីរ ទោះជាជួតបែបណាក៏គេអនុញ្ញាតដែរ។ * តលើស្បែកក្បាលបើអត់មានសក់ * ករុសជូតក្បាលលើសពីម្តង។ * នចាំបាច់ជូតសក់ដែលរីងលើសពីកញ្ជឹងក។

*** ករុសលាងសក់ជំនួសការជូត។ ពិតមែនតែគេអនុញ្ញាត។ * ជូតចន្លោះនៅក្រោយសៀតផ្កាទាំងពីរ។ ពីព្រោះវាចូលក្នុងផ្នែកនៃក្បាលផងដែរ។**

បន្ទាប់មកលាងជើងទាំងពីររហូតដល់ភ្នែកគោលទាំងពីរ

- * ណាត់ឱ្យលាងជើងស្តាំមុនជើងឆ្វេង**
- * ហើយឈ្លីវាទាំងពីរ។ ណាត់ឱ្យឈ្លីម្រាមជើង។**

លក្ខខណ្ឌ:

ធ្វើតាមលំដាប់លំដោយរវាងអរវយវៈយកទឹករូហ្សី។ ត្រូវផ្តើមដោយខ្លួនមាត់ និងស្រូបទឹកចូលក្នុងច្រមុះនិងលាងមុខ។ ក្រោយមកលាងដៃទាំងពីរ ក្រោយមកជូតក្បាល បន្ទាប់មកលាងជើងទាំងពីរ។ ត្រូវធ្វើបន្តបន្ទាប់ដោយមិនពន្យារការលាងអរវយវៈណាមួយរហូតដល់ស្លូតអរវយវៈផ្សេងទៀតនោះទេ។

*** អនុញ្ញាតឱ្យជួតទឹកចេញពីអរវយវៈក្រោយពីយកទឹករូហ្សី តែបើទុកវាប្រសើរជាង។ * ករុសគ្រលាស់ទឹកចេញពីអរវយវៈក្រោយពីយកទឹករូហ្សី។ * នត្រឹមត្រូវទេការយករូហ្សីដោយលាងអរវយវៈម្តងទាំងអស់ ដូចជាជ្រមុជខ្លួនក្នុងអាងទឹក ហើយរៀនយកទឹករូហ្សីព្រោះវាគ្មានលំដាប់លំដោយ។ * ណាត់ឱ្យស្រូតក្រោយពីយកទឹករូហ្សីចប់។**

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ រួចហើយសឡូតពីរឹកអាត់។

លក្ខណៈនៃសឡាត

នៅពេលអ្នកឈរសឡាតបែរគ្រប់ដងដោះទៅគឺបន្ទុក អ្នកត្រូវសូត្រថា «**سُبْحَانَ اللَّهِ**» អ៊ីម៉ាត្រូវសូត្រតិកពៀរនេះៗខ្លាំង និងគ្រប់តិកពៀរទាំងអស់ដើម្បីឱ្យអ្នកនៅខាងក្រោយស្តាប់ឮ ហើយក្រៅពីអ៊ីម៉ាត្រូវសូត្រក៏តិចៗ។ នៅពេលចាប់ផ្តើមតិកពៀរ ត្រូវលើកដៃទាំងពីរបស់គេដោយផ្ទុំម្រាមដៃឱ្យស្មើនឹងស្មាទាំងពីរ។ តិកពៀរម៉ាកម្មបន្ទាប់ពីអ៊ីម៉ាត្រឹកពៀរ រួច។ * ត្រូវឈរឱ្យពេញមួយជំហរខ្លួននៅពេលតិកពៀរគុលអៀសរម ហើយមិនត្រូវឈរឱនក្បាល ឬអង្គុយទេ លើកលែងតែអ្នកអស់មត្តភាពឈរ។

* មិនកំដីបន្លឺតឮសូរខ្លាំងទេ។ តាមពិតកន្លែងនៀតគឺនៅក្នុងចិត្ត។ នៅពេលតិកពៀរមិនត្រូវលើកដៃហួសហេតុពេក ហើយក៏មិនត្រូវប្រហែសពេកដែរ ចូរមើលក្នុងរូបភាព។ * ត្រូវសូត្រខ្លាំងចំពោះរូកុន និងកំដីហ្គាតការលីយ៍ (قوله) ឱ្យសមល្មមនឹងស្តាប់ឮខ្លួនឯង សូម្បីតែក្នុងសឡាតសូត្រតិចៗក៏ដោយ។ ឮខ្លាំងកម្រិតទាបបំផុតគឺអ្នកដទៃស្តាប់ឮ ហើយឮតិចកម្រិតទាបបំផុតគឺស្តាប់ឮខ្លួនឯង។ * មីកូសងាកឆ្វេងស្តាំ សម្លឹងទៅលើ បិទភ្នែកទាំងពីរ និងឈរទម្លាក់ដៃ និងច្រត់ ចង្កេះ។ * មីកូសឈរជើងមួយដោយគ្មានការចាំបាច់ ឬដាក់ជើងទាំងពីរជាប់គ្នា ឬកន្លែកជើងជំពេក។ ដូចក្នុងរូបភាពទី។

ដៃស្តាំក្តាប់លើប្រអប់ដៃឆ្វេង ឬក៏កូនដៃឆ្វេង ហើយដាក់វានៅក្រោមទ្រូង ភ្នែកសម្លឹងមើលទៅកន្លែងស្មើជោត។ ក្រោយមកសូត្រទូអាអិសតិហ្វ្កុនដែលមានវាយ៉ាត់នៅក្នុងហាទិស។ បន្ទាប់មក សូត្រ អាអិហ្វ្កុរពិលឡេះ។ ក្រោយមក សូត្រពិសមីលឡេះ ប្រការដែលបានរៀបរាប់ខាងលើត្រូវសូត្រតិចៗ។ បន្ទាប់មកសូត្រហាទិស។ សូណាត់ឱ្យម៉ាកម្មសូត្រពេលអ៊ីម៉ាត្រូវស្ងៀម និងនៅកន្លែងដែលគេសូត្រមិនឮក្នុងសឡាតសូត្រឮខ្លាំង។ បន្ទាប់មកសូត្រ សូរ៉ោះណាដែលទានេត្រូប្តានៅក្នុងគួរអាន។ អ៊ីម៉ាត្រូវសូត្រខ្លាំងក្នុងសឡាតសូហ្គោះ និងពីរកំអាតដំបូងនៃសឡាតមេត្រិប និងអ៊ីស្សា ហើយក្រៅពីនេះត្រូវសូត្រតិចៗ។ * ម៉ាកម្មមិនចាំបាច់សូត្រហាទិសនៅក្នុងសឡាតសូត្រឮទេ អ៊ីម៉ាត្រូវអ្នកទទួលខុសត្រូវជំនួស។ * សូណាត់ឱ្យសូត្រតាមលំដាប់លំដោយនៃសូរ៉ោះដែលមាននៅក្នុងគួរអាន។ ហាវាសូត្រគ្រលាសពាក្យ ហើយមីកូសសូត្រសូរ៉ោះត្រលប់ក្រោយ។

បន្ទាប់មកតិកពៀរ លើកដៃទាំងពីរ ហើយរុក្ខ ដាក់ដៃទាំងពីរនៅលើជង្គង់ ដូចជាក្តាប់លើវាទាំងពីរ។ ញែកម្រាមដៃចេញពីគ្នា ដាក់ខ្នងនិងក្បាលឱ្យស្មើគ្នា។ បន្ទាប់មក សូត្រថា «**سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ**» (ស្លូបហាណារប័បពីយ៉ាងអាក្រក់) កំដីបសូត្របំនួន១ដង។ តែមីកូសសូត្រត្រឹមតែ១ដង។ ពេញលក្ខណៈតិចបំផុតគឺបីដង។

* តិកពៀរបំលាស់ទីគឺជាកំដីប ហើយសូត្រ «**سَمِعَ اللَّهُ لَكُمْ حَمْدَهُ**» (សើមអល់ឡាហ្វី លីម៉ាន់ហាមីដៈ) កំដីបដងដែរ មិនត្រូវសូត្រមុនប្រក្រោយទេឡើយ។ * កម្រិតនៃរុក្ខដែលគេអនុញ្ញាតគឺប្រអប់ដៃទាំងពីរអាចប៉ះដល់ជង្គង់ទាំងពីរ ហើយមិនត្រូវឱនឬជ្រុលហួសពីនេះ។ ដូចក្នុងរូបភាព។ * ទាន់រូកុននេះគឺទាន់១រឹកអាត់ ចាំបាច់ត្រូវទាន់អ៊ីម៉ាត្រូវមុននឹងគាត់ដើបឡើង ទើបគេតិចៗរឹកអាត់។ បើសិនជាចូលមកដល់ ឃើញអ៊ីម៉ាត្រូវដើបឡើង សូណាត់ឱ្យគេក្តាប់ជាមួយនឹងអ៊ីម៉ាត្រូវ ធ្វើតាមអ៊ីម៉ាត្រូវ តែគេមិនរាប់ថាទាន់១រឹកអាត់នោះទេ។

បន្ទាប់មក ដើបពីរកុរដោយសូត្រថា «**سَمِعَ اللَّهُ لَكُمْ حَمْدَهُ**» (សើមអល់ឡាហ្វី លីម៉ាន់ហាមីដៈ) ព្រមជាមួយលើកដៃទាំងពីរដូចលើកដៃតិកពៀររម គុលអៀសរមដែរ។ នៅពេលឈរត្រង់ខ្លួនហើយ ត្រូវសូត្រថា

«**رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ مِلْءُ السَّمَاوَاتِ وَمِلْءُ الْأَرْضِ وَمِلْءُ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدَ...**»

* ដើបពីរកុរ បើចង់ដាក់ដៃត្រង់ទម្លាក់ទៅក្រោមកំពាស គេចង់ឱបដៃស្តាំលើដៃឆ្វេងរបស់គេក៏បាន។ * ដើបពីរកុរ មិនត្រូវលើកដៃដូចសុំទូអាសោះទេ។ ព្រោះអត់មានវាយ៉ាត់បញ្ជាក់។ ដូចក្នុងរូបភាព។

ចំណេះដឹង ចាំបាច់ត្រូវតែអនុវត្ត

ចំណេះដឹងដែលមិនអនុវត្តត្រូវបានអស់ឡោះ រី
សូលរបស់ទ្រង់និងពួកអ្នកមានជំនឿស្នូបន្ទាស។
អស់ឡោះបានមានព្រះបន្ទូលថា: មានន័យថា: «**ឱ
ពួកអ្នកមានជំនឿទាំងឡាយ ហេតុអ្វីពួកអ្នក
និយាយហើយមិនធ្វើ? ជារឿងដ៏គួរឱ្យស្នប់ខ្លឹម
បំផុតចំពោះអស់ឡោះដែលពួកអ្នកនិយាយហើយ
មិនធ្វើ**» (អាសសហ ២-៣)។

មានន័យថា: «ចំណេះដឹងដែលគេមិនបានអនុវត្តតាម
ប្រៀបបីដូចជាកំណប់ដែលមិនបានបរិច្ចាគខ្លះអំពីវា
ក្នុងផ្លូវអស់ឡោះ»។

មានន័យថា: «អ្នកមានចំណេះដឹងនៅតែល្ងង់នូវអ្វីដែល
ខ្លួនចេះដឹង លុះត្រាតែគេអនុវត្តតាមចំណេះដឹងនោះ»។

មានន័យថា: «បុរសម្នាក់ឡើងនិយាយ ហើយគេគ្មាន
និយាយខុសមួយពាក្យ តែការអនុវត្តរបស់គេខុសទាំង
អស់»។

បងប្អូនប្រុសស្រីជាទីស្រឡាញ់ :

សូមឱ្យអស់ឡោះជាម្ចាស់ប្រទានភាពងាយស្រួលសម្រាប់អ្នកក្នុងការអាន
សៀវភៅដ៏មានប្រយោជន៍នេះ។ ដើម្បីឱ្យផ្លែផ្កានៃការអានរបស់អ្នកនៅគង់វង្ស
បិតបេរហូតនោះគឺត្រូវអនុវត្តតាមខ្លឹមសារដែលមាននៅក្នុងសៀវភៅនេះ។

❖ អ្នកបានជ្រាបអំពីគម្ពីរអាល់គូរអាននិងការបកស្រាយនៅខាងដើម្បូចហើយ។
ដូច្នេះ ចូរយកចិត្តទុកដាក់ អនុវត្តតាមនូវអ្វីដែលអ្នកបានសិក្សាយល់ដឹងអំពីអត្ថ
ន័យនៃអាយ៉ាតៗទាំងនោះ។ ពិតណាស់សហហ្គាត់របស់ណាពី បានសូត្រចាំពី
ណាពីចំនួន១០អាយ៉ាត់ ហើយពួកគេមិនយក១០អាយ៉ាត់ផ្សេង ថែមទៀតទេ
លុះត្រាតែពួកគាត់អនុវត្តនូវអ្វីដែលមានក្នុងដប់អាយ៉ាត់មុននៃចំណេះដឹងនិងការ
អនុវត្តនោះសិន។ ពួកគាត់បាននិយាយថា: «ពួកយើងចេះទាំងចំណេះ និងការ
អនុវត្ត»។ ក៏ដូចច្បាប់ស្សារីអាត់ឥស្លាមបានជំរុញឱ្យធ្វើបែបនោះដែរ។ ពាក់ព័ន្ធ
នឹងព្រះបន្ទូលរបស់អស់ឡោះថា

មានន័យថា «**ពួកគេសូត្រគម្ពីរអាល់គូរអានយ៉ាងត្រឹមត្រូវជាទីបំផុត**» (អាល់ហ្គោតវ៉ា:
១២១) ។ អិបនូអាប៍ពើស បានបកស្រាយថា ពួកគេអនុវត្តតាមយ៉ាងពិតប្រាកដ។
ហូខេលបាននិយាយថា: «តាមពិតគេបញ្ចុះគម្ពីរអាល់គូរអានមកនេះដើម្បីឱ្យគេអនុវត្ត
តាម។ ដូច្នេះមនុស្សត្រូវយកការសូត្រអាល់គូរអានជាការអនុវត្ត។

❖ ជាមួយនោះក៏មានសិណ្ឌុរណាពីខ្លះដែលបានឆ្លងកាត់អ្នក។ ដូច្នោះ ចូររូសរាន់ធ្វើការឆ្លើយតប និងអនុវត្តតាម។ ពិតណាស់ ពួកអ្នកសឡោះនៃអូម៉ាត់ឥស្លាមជំនាន់ដើម ឱ្យតែពួកគាត់រៀនអ្វីមួយ ពួកគាត់តែងប្រជែងគ្នាអនុវត្តតាម និងអំពាវនាវគ្នាឱ្យអនុវត្តតាម។ ជាការអនុវត្តតាមប្រសាសន៍របស់ណាពីថា :

មានន័យថា: **«បើសិនជាខ្ញុំប្រើពួកអ្នកឱ្យធ្វើអ្វីមួយ។ ចូរពួកអ្នកធ្វើវាតាមលទ្ធភាពរបស់ពួកអ្នក។ បើសិនជាខ្ញុំបានហាមឃាត់ពួកអ្នកពីអ្វីមួយ ចូរពួកអ្នកជៀសវាងវា»**

(អាល់ពូឌី និងមូស្លីម)។ ម្យ៉ាងទៀតពួកគាត់ខ្លាចទារុណកម្មដ៏សែនឈឺចាប់ដូចមានចែងក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ថា:

មានន័យថា: **«ចូរពួកអ្នកដែលលើសនឹងបទបញ្ជារបស់ទ្រង់ប្រយ័ត្នត្រូវគ្រោះថ្នាក់ងើរិបត្តិ ឬ ត្រូវទទួលទារុណកម្មយ៉ាងឈឺចាប់»** (អាន់នុរ ៦៣)។ ឧទាហរណ៍គំរូខ្លះដូចជា: មានន័យថា:

«នរណាបានថ្វាយបង្គំដប់ពីរកក្កាត់ ក្នុងមួយថ្ងៃមួយយប់ (សឡាតសូណាត់វ៉ាតិប) គេសង់ផ្ទះឱ្យមួយនៅក្នុងឋានសួគ៌។ អ៊ុំមូហាពីហ្គុះបាននិយាយថា តាំងពីខ្ញុំបានឮ ប្រសាសន៍របស់វិស្វលុលឡោះនេះមក ខ្ញុំមិនដែលចោលការថ្វាយបង្គំនេះឡើយ» ។(មូស្លីម)

មានន័យថា: **«បុគ្គលមូស្លីមដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិ គ្មានសិទ្ធិ ឬមិនគប្បីនៅលើសពីបីយប់ដោយគ្មានការសរសេរបណ្តាំ។ ពីព្រោះបណ្តាំជាកាតព្វកិច្ចលើរូបគេជាកំហិត។** (មូស្លីម) គាត់បានបន្តថាតាំងពីខ្ញុំបានឮអ្នកនាំសារបានមានប្រសាសន៍រួចមក គ្មានយប់ណាមួយកន្លងផុតទៅដោយខ្ញុំមិនបានផ្តាំធ្វើនោះទេ»។

មានន័យថា: **«ខ្ញុំមិនបានសរសេរហាទីសណាមួយទេ លើកលែងតែខ្ញុំអនុវត្តវាសិន។ ខ្ញុំបានប្រទះហាទីសមួយឱ្យដឹងថា ណាពីដប់ខ្យល់ និងបានឱ្យលុយមួយឌីណារីទៅអាពូតែហ្គុះ ហើយខ្ញុំបានឱ្យលុយអ្នកដប់ខ្យល់មួយឌីណារីដែរនៅពេលខ្ញុំឱ្យគេដប់ខ្ញុំ»។**

មានន័យថា : **«ខ្ញុំមិនដែលនិយាយដើមគេទេតាំងពីខ្ញុំបានដឹងថា ការនិយាយដើមគេគឺ ហាម។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថានៅពេលដែលខ្ញុំទៅជួបអស់ឡោះ ទ្រង់នឹងមិនបានជំនុំជម្រះខ្ញុំដោយសារខ្ញុំនិយាយដើមនរណាម្នាក់»។**

មានហាទីសមួយវិញយ៉ាត់ថា មានន័យថា: **«បុគ្គលណាសូត្រអាយ៉ាតគួរស៊ីបន្ទាប់ពីសឡាតរួច ទ្រង់មិនឃាត់គេពីការចូលឋានសួគ៌ បន្ទាប់ពីគេស្លាប់ទៅ»។** (ស៊ុណាត់

តុបវ៉ា)

អិបនូកែយិមបាននិយាយថា: **«ស្បែកយុលឥស្លាមនិយាយប្រាប់ខ្ញុំថា «បន្ទាប់ពីស**

ឡាត្រូវ ខ្ញុំមិនដែលបោះបង់វាទេ លើកលែងតែខ្ញុំភ្លេច »។

បន្ទាប់ពីមានចំណេះដឹង និងអនុវត្តរួច ចាំបាច់ត្រូវអំពាវនាវមនុស្សឱ្យមករកព័រ
ជ័យដែលអស់ឡោះបានប្រទានឱ្យអ្នក។ ពុំត្រូវហាមឃាត់ខ្លួនពីផលបុណ្យ និង
មិនត្រូវហាមអ្នកដទៃផ្សេងពីសេចក្តីល្អនេះ។ ណាពីបានមានប្រសាសន៍ថា៖ មាន
ន័យថា៖ «ជនណាចង្អុលបង្ហាញទៅរកសេចក្តីល្អ នោះគេនឹងទទួលបានផល
បុណ្យដូចអ្នកដែលបានធ្វើវាដែរ»។ (មុស្លីម)

មានន័យថា៖ «មនុស្សដែលល្អប្រសើរជាងគេ គឺអ្នកដែលរៀនអាល់គូរអាន និង
បង្រៀនអាល់គូរអាន»។ (អាល់ពូឌី)

មានន័យថា៖ «ចូរពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយអំពីខ្ញុំសូម្បីតែមួយអាយ៉ាត់» (អាល់ពូឌី)។

យើងចូលរួមកាន់តែច្រើនក្នុងការធ្វើអំពើល្អ ក៏នឹងទទួលបានផលបុណ្យកាន់តែ
ច្រើន ហើយអ្នកនៅតែទទួលបានផលបុណ្យនៅក្នុងលោកនេះ និងក្រោយពេល
ស្លាប់។ ណាពីបានមានប្រសាសន៍ថា៖ មានន័យថា៖ «នៅពេលដែលមនុស្សស្លាប់
ទង្វើរបស់គេត្រូវកាត់ផ្តាច់ លើកលែងតែបីប្រការតែប៉ុណ្ណោះគឺការបរិច្ចាគទាន
ចំណេះដឹងដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ ឬកូនកតញ្ញសុំទូអាឱ្យឪពុក» (មុស្លីម)។

កំណត់សម្គាល់: ជារៀងរាល់ថ្ងៃយើងសូត្រសូរ៉ោះហ្វាទីហៈច្រើនជាង១៧ដង។
ក្នុងសូរ៉ោះយើងសុំបញ្ជៀសអំពី«ពួកអ្នកដែលត្រូវគេខឹងសម្បារ » និង«ពួកអ្នក
ដែលវង្វេង »។

យើងសុំបញ្ជៀសកុំឱ្យធ្វើដូចទង្វើរបស់ពួកគេ៖ យើងបោះបង់ការរៀនសូត្រ គឺនឹង
ប្រតិបត្តិសាសនាដោយភាពល្ងង់ខ្លៅ នោះយើងប្រដូចខ្លួននឹងពួកណាសរីរី
(គ្រីស្ទ) ដែល

វង្វេង។ ឬយើងរៀនចេះ តែយើងមិនអនុវត្តតាម នោះយើងប្រដូចខ្លួននឹងពួកយ៉ាហ្វិត
(ដីហ្វ) ដែលគេខឹងសម្បារលើពួកគេ!

យើងសុំពីអស់ឡោះឱ្យប្រទានដល់យើងនិងអ្នក នូវចំណេះដឹងដែលមាន
ប្រយោជន៍ និងការប្រតិបត្តិអំពើល្អ។

تَفْسِيرُ
العُشْرِ الْأَخِيرِ

من القرآن الكريم